

Giới thiệu Vị Diện Giám Ngục Trường Convert

Thứ nhất thông báo tuyển dụng quảng cáo, Diệp Phàm ngoài ý muốn thành vị diện thế giới giám ngục trường, thân là giám ngục trường, cư nhiên còn muốn đích thân tiến vào tiểu thuyết cùng điện ảnh trào phúng nhân!

《 Thiên Long Bát Bộ 》 đại chiến tự hiện trạng, bắt giữ tâm như rắn rết mã phu người.

《 ý thiên đồ long ký 》 đồ sư đại hội, mang đi Nga Mi chương môn Chu Chỉ Nhược.

《 thiên nữ u hồn 》 Nhiếp Tiểu Thiên, người quý thù đồ người dụ dỗ ninh thái thân, mang lên công tay ngoan ngoãn trạm hảo!

《 tân bạch nương tử truyền kỳ 》 Bạch Tố Trinh, dám thủy mạn Kim Sơn, ta thực thương thức người, cùng ta học nấu ăn đi, khảo đi!

《 Bảo Liên Đăng 》 Tam Thánh Mẫu, ta đi! Người cùng Lưu Ngạn Xương liên hải tử đều có, Bảo Liên Đăng cho ta mượn chơi hai ngày, có thể thiếu quần người mấy ngày.

《 Tây Du Ký 》 Thiết Phiến công chúa, sự việc đã bại lộ, dâng lên quạt lá cọ, nói cách khác, hừ hừ.....

Quang côn giám ngục lớn lên nhiệm vụ thực khô bức, vai chính vai ác cùng nhau trào, đồng thời còn muốn dựng lên nữ tử ngục giam!

Pháp bảo, đan dược, tiên thuật, có thể lừa tắc lừa, có thể đoạt tắc đoạt, dám không cho, đem những cái đó ốt cay thủy cho ta rót hết.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1 : quỷ dị thông báo tuyển dụng quảng cáo

Nắng gắt như lửa, mặt trời chói chang, tháng sáu phân thời tiết nhiệt đến làm người suyễn bắt quá lên.

Diệp Phàm ôm một phần tư liệu, bước nhanh hướng nhân tài thị trường chạy tới.

Hắn là hải thành đại học học sinh, năm nay 20 tuổi, tướng mạo thanh tú, lớn lên cũng coi như tuấn tú lịch sự. Chỉ là cả người quần áo có vẻ rất là cũ nát, hơi chút keo kiệt một chút.

Phóng nghị hè rất nhiều đồng học đều về nhà, chỉ có hắn bà ngoại không đau, cứ cứ không yêu, người cô đơn một cái không nhà để về.

Diệp Phàm vẫn luôn chính là một cô nhi, nơi sinh diêm xấu, sinh ra thời đại cũng diêm xấu, từ tiểu bị một cái nhặt rác rưởi lão nhân nhặt được cũng nuôi nấng lớn lên, ba năm trước đây, nhặt rác rưởi lão nhân cũng đi rồi, hắn lại lần nữa trở thành cô nhi.

Bất quá đơn giản chính là lão nhân trước khi chết còn tồn một ít tiền, Diệp Phàm mới có thể tồn tại xuống dưới, tới rồi hiện tại hắn trên cơ bản có thể bảo dưỡng chính mình.

Đại học ba năm hắn vẫn luôn không có bạn gái, không phải hắn không nghĩ luyện ái, mà là hắn cái gì đều không có.

Muốn có cái bạn gái, đầu tiên đến có phòng ở xe tiền giấy, nhưng Diệp Phàm đến bây giờ liên công tác cũng đều vẫn là vấn đề, dùng cái gì đi yêu đương?

Cái này niên đại, không có tiền người cái gì đều không phải.

Vừa lúc thừa dịp nghỉ hè, hắn cũng muốn tìm một phần thích hợp công tác, không vì cái gì khác, học kỳ sau sinh hoạt phí còn không có tin tức đâu.

Diệp Phàm vừa mới đi đến nhân tài thị trường cửa, nghênh diện liền đi tới một cái lên lút gia hòa.

Không đợi hắn phản ứng lại đây, tên kia tùy tay đưa cho hắn một tờ truyền đơn, chỉ chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

Kỳ thật cũng bình thường, ở mọi người mới thị trường cửa, đều có không ít phát tiểu quảng cáo. Đây nhất bang người vô khổng bất nhập, thông báo tuyển dụng cái gì chức vị đều có.

Diệp Phàm đang muốn ném xuống, nhưng mặt trên một trương thông báo tuyển dụng quảng cáo lại là hấp dẫn hắn chú ý.

“Vị diện ngục giam thông báo tuyển dụng kiến tập giám ngục trường, yêu cầu người cô đơn, thân thể khỏe mạnh, phẩm đức tốt đẹp, phục tùng chỉ huy, lương tạm một vạn nguyên khởi, sáu hiêm một kim, bao ăn bao ở, thu được này truyền đơn giả, ứng đến nay thiên 12 giờ trước đến Hoa Hạ điện ảnh thành A khu 104 nhận lời mời, quá thời hạn không chờ!”

Nhìn đến này truyền đơn, Diệp Phàm đôi mắt đều tái rồi, hấn trong mắt chỉ có lương tạm một vạn nguyên khởi kia sáu tự.

Tuy rằng hấn là đại tam học sinh, nhưng là ở cái này sinh viên khắp nơi đi thành thị, muốn tìm phân thích hợp công tác thật đúng là không dễ dàng.

Giống nhau tiền lương bốn năm ngàn liền rất không tồi, càng đừng nói hiện tại một vạn, này đối với Diệp Phàm tới nói, quả thực chính là bầu trời rớt bánh có nhân mỹ sự.

Đến nỗi nói cái gì ngục giam cùng cái gì kiến tập giám ngục trường, hấn đã sớm thấy nhiều không trách. Hiện tại sinh ý khó làm, không lấy cái kỳ ba điểm tên rất khó hấp dẫn khách hàng.

Đặc biệt là hiện tại điện ảnh thành, rất nhiều chức nghiệp người bình thường không biết cũng bình thường.

Nhìn nhìn thời gian đã giữa trưa 10 giờ nhiều, nếu không nắm chặt thời gian trôi qua liền đến muộn.

“Sur phó, đi Hoa Hạ điện ảnh thành A khu!” Diệp Phàm ngăn lại một chiếc sĩ, báo ra địa chỉ.

“Anh em, kia địa phương cũng không gần nha! Hơn nữa, bên trong có chút địa phương nháo quỷ a!” Sĩ tài xế do dự nhìn hấn một cái nói.

“Ta nói đại ca, ngươi đừng nói giỡn được không, đây chính là đại bạch thiên, như vậy đi! Nếu ngươi sợ hãi, ngươi liền đem ta kéo đến phụ cận liền có thể.” “Diệp Phàm lên xe, tựa vào ghế dựa thượng, lười biếng mà nói.

Hấn căn bản không tin quỷ thần là cái gì truyền thuyết, cho tới nay đều đều là kiên định chủ nghĩa duy vật giả.

“Đến lạc” sĩ tài xế bắt đầu cười, lắc đầu cũng không có nói cái gì nữa, chạy nhanh nhất giẫm chân ga, xe chạy như bay đi ra ngoài.

Xe dần dần rời xa ẩm ỉ cư dân khu, chạy hơn một giờ, tiến vào một mảnh non xanh nước biếc biệt thự đàn.

Này tòa điện ảnh thành hiển nhiên đã vút đi thật lâu, tuy rằng quanh thân hoàn cảnh tuyệt đẹp, chính là mà chỗ hẻo lánh, có vẻ lạnh lùng nhẹ nhàng.

Diệp Phàm phó xong tiền, cầm thông báo tuyển dụng quảng cáo mới vừa vừa xuống xe.

Ồ! Một tiếng, sĩ tài xế quay đầu sau, lập tức nhanh như chớp chạy, này hoang sơn dã lĩnh, cũng chỉ thừa hấn một người.

Một cỗ âm phong thổi qua, đến xương lạnh lẽo truyền đến, thật sự làm người thực không thoải mái.

Giờ phút này thời tiết rõ ràng là mặt trời lên cao, nhưng ở điện ảnh thành bốn phía, lại là một mảnh âm thâm.

Lại vừa thấy phụ cận những cái đó giả cổ kiến trúc, càng có dày đặc hàn khí lượn lờ.

”Ngọa tào! Này đại bạch thiên sẽ không thật sự nháo quỷ đi! “Diệp Phàm ngẫm nát một ngum.

May mắn hấn lá gan đại, nếu thay đổi một người khẳng định sẽ dọa chạy. Nơi này hoàn toàn chính là một cái đại hung nơi a!

Kính hồn táng đảm chiếu địa chỉ, tìm được rồi A khu 104 hào, đang muốn gõ cửa đi vào. “Kéo kẹt! “Một tiếng, kia cũ nát cửa gỗ bỗng nhiên liền khai.

Không đợi Diệp Phàm phản ứng lại đây, đột nhiên, bên trong truyền ra một tiếng thê lương thét chói tai.

Kia tiếng kêu là người phi người, là quỷ phi quỷ, tóm lại khó nghe dị thường, thiếu chút nữa đem hấn lỗ tai màng xương chấn phá.

Đen nghìn nghịt mây đen nháy mắt bao phủ bên ngoài không trung, trước mắt cảnh sắc một mảnh tối tăm.

Ngay sau đó, tia chớp cắt qua không trung, hóa thành từng đợt sét đánh điện quang, không cảm khiến người kinh tâm động phách.

”Ầm vang “Một đạo sấm sét từ Diệp Phàm đỉnh đầu nổ tung, hấn chỉ cảm thấy một trận trời đất quay cuồng cảm giác truyền đến, trước mắt tối sầm tức khắc mất đi trực giác.

.....

Không biết qua bao lâu, Diệp Phàm mơ mơ màng màng mở mắt ra, đầu hôn hôn trầm trầm.

Mơ hồ trung hấn chỉ nhớ rõ chính mình bị sét đánh trúng, dư lại liền cái gì cũng không biết.

“Đây là địa phương nào? “Diệp Phàm một lần long lóc bò lên, định nhãn nhìn lại phát hiện chính mình, đã chính đặt mình trong với một tòa đại lao giữa.

Đen như mực vách tường, ri sắt hình cụ, ở hơn nữa các loại hình thù kỳ quái đồ vật, làm hấn không khỏi hít ngược một hơi khí lạnh.

Thật dài hành lang trên đường, còn có trên vách tường, càng là bắn đầy huyết, có vẻ sợ mực kinh tâm.

Quan trọng nhất chính là đại lao bên trong, cái loại này áp lực nhân tâm không khí, tựa như tới rồi trong truyền thuyết âm tào địa phủ giống nhau.

”Diệp Phàm “Liên ở hấn nghi hoặc thời điểm, đột nhiên một cái thanh thúy thanh âm truyền tới.

Thanh âm kia cực kỳ dễ nghe, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thanh thúy đến cực điểm, dường như thiên ngoại truyền âm giống nhau.

”A! “Nghe được có người kêu tên của mình, Diệp Phàm bỗng nhiên một giật mình, sau đó theo thanh âm truyền đến phương hướng nhìn lại, bất quá hấn cái gì cũng không thấy được.

“Diệp Phàm, nam, 20 tuổi, Hoa Hạ hải thành thị người, đại tam, cô nhi, không uống rượu, không hút thuốc lá, không đánh bạc, có thể nói là tuyệt thế hảo nam nhân. ....” Kia thanh thúy thanh âm tiếp tục vang.

“Ngươi rốt cuộc là ai? Chạy nhanh đi ra cho ta!” Tại đây loại quỷ dị hoàn cảnh trung, bỗng nhiên vang lên một cái thanh thúy thanh âm, Diệp Phàm không sợ hãi đó là giả.

Chính yếu chính là, hấn căn bản nhìn không tới kia nói sống chủ nhân.

“Không cần hồ, nhân gia ở chỗ này!”

Một đạo kim quang hiện lên, sau đó liền thấy một cái phản điều ngọc trác búp bê sứ, phi thường quý dị xuất hiện ở hấn trước mặt.

Đó là một vị nữ kiều nương, phấn trang như họa, da như ngưng chi, chính yếu chính là nàng kia phong tình vạn chủng khí chất, thật giống như cổ điển họa trung đi ra mỹ nữ.

Một đầu thiên màu nâu nhu thuận tóc dài rủ ở bên hông, cặp kia thanh triệt hai tròng mắt phẳng phát sâu nhất thúy sao trời giống nhau.

Đặc biệt, hai luồng mùa thu hoạch lấy đài đầy đặn tuyết cầu! Sự nghiệp tuyến chuẩn cmnr tích, ít nhất 36D.

Bất luận cái gì duy nữ hình dung từ đều không thể thuyết minh này nữ hài mỹ mạo.

“Ngươi là người hay quỷ? Nơi này rốt cuộc là địa phương nào?” Diệp Phàm hít sâu một hơi, nhọc nhọc hỏi.

Này nữ hài tuy rằng thật xinh đẹp, nhưng là hấn còn chưa tới tình trạng thượng não nông nổi, chính yếu hấn muốn biết rõ ràng nơi này là địa phương nào.

“Nơi này là vị diện ngục giam, ngươi hảo kiến tập giám ngục trường, ta là ngươi nữ phó Từ Hình!” Kia tựa như tiên nữ nữ hài nhẹ nhàng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2 : kiến tập giám ngục trường

“Vị diện ngục giam? Kiến tập giám ngục trường? Người hầu. .... A! Nơi này không phải Hoa Hạ điện ảnh sao?” Diệp Phàm có chút ghen hòng nhìn trần trối nhìn đối phương.

“Hi hi! Nơi này đương nhiên không phải điện ảnh thành. Chuẩn xác mà nói nơi này không phải nhân gian, mà là vị diện ngục giam, giam giữ luân hồi giả đại ngục giam!” Đối với Diệp Phàm kinh ngạc, kia tiên nữ cũng không có cảm giác quá ngoài ý muốn.

“Vị diện ngục giam? Mỹ nữ ngươi đừng nói giỡn được không?” Đánh chết Diệp Phàm cũng không tin, này cũng quá vô nghĩa đi.

Phải biết rằng, hấn chính là một cái tiêu chuẩn thuyết vô thần giả.

Đối với cái gì cái gọi là vị diện ngục giam cùng luân hồi giả, hấn căn bản không tin.

Hấn chỉ là bị sét đánh một chút, nhưng là đầu nhưng không hư, cái loại này phù phiếm mờ ảo thần thoại truyền thuyết, hấn mới sẽ không tin.

“Nhân gia nói đều là lời nói thật, ta sẽ làm ngươi tin tưởng!” Kia mỹ nữ cười thần bí.

Bỗng nhiên, nàng lắc mình biến hoá liền hóa thành một con máy chục mẽ đại điều.

Kia đại điều giống như trong truyền thuyết phượng hoàng, lại dường như nhân gian không tước, quả nhiên là thần thái sáng láng. Bay lượn giữa không trung bên trong. Huyền lệ đuôi vũ, hoàn mỹ thân thể, đều bị chương hiển năng điều trung chi vương mà uy nghi.

Hoa mỹ nữ phượng giống như trong suốt màu xanh lá bông tuyết, từng cây tươi đẹp ướt át màu xanh lá lông chim, tàn mát ra nhàn nhạt thần quang.

“Thiên nột, ngươi rốt cuộc là thứ gì.....” Diệp Phàm đã khẩn trương nói không nên lời tới.

Loại này trong truyền thuyết thần điều, hẳn chỉ có ở một ít huyền huyền tiểu thuyết trông được quá.

“Nhân gia không có lừa ngươi đi! Ta là ngươi người hầu tím hình, ngươi cũng có thể kêu ta Thanh Loan tiên tử.” Kia thần điều thanh quang chột lóe, lập tức lại khôi phục nữ nhi thân.

Lần này, Diệp Phàm là thật sự tin, nơi này thật là vị diện ngục giam! Mà cái này mỹ lệ cô nương, rất có thể thật sự chính là một con thần thú.

“Chính là ta vì cái gì sẽ đến đến nơi đây a? Vừa rồi ta không phải bị sét đánh đã chết sao?” Diệp Phàm trong lòng có một bụng nghi vấn.

Thanh Loan tiên tử tím hình đậm đậm cười, nói: “Không sai, bình thường dưới tình huống ngươi đã chết! “

“Ta đây như thế nào không đi địa phủ đâu?” Diệp Phàm không khỏi hỏi.

“Bởi vì ngươi không có chết, đương nhiên đi không được địa phủ!” Thanh Loan tiên tử cho hắn một cái xem thường.

“Ta không có chết? Kia vừa rồi.....” Diệp Phàm cảm giác chính mình đầu rõ ràng không đủ dùng.

Trong trí nhớ hắn, bị một đạo lôi điện bổ trúng, nếu như vậy còn bắt tử, kia mới thật là thấy quý đâu.

“Hi hi! Diêm Vương làm ngươi canh ba chết, ai dám lưu ngươi đến canh năm.” Thanh Loan tiên tử đậm đậm cười nói: “Nếu ngươi là bình thường tử vong, mặc dù là Đại La Kim Tiên tới cũng không thể nào cứu được ngươi mệnh, bất quá lúc này đây sao? Chúc mừng ngươi! Ngươi đã bị chúa tể giả lựa chọn, chính thức nhập mệnh ngươi vì vị diện ngục giam kiến tập giám ngục trường, về sau này tòa đại lao chính là ngươi làm công địa điểm,

Kế tiếp sẽ có một loạt tù phạm yêu cầu ngươi đi bắt bộ, trước tiên để lộ cho ngươi một chút tin tức, rất nhiều tù phạm đều là quốc sắc thiên hương mỹ nữ hết!”

“Cái gì? Kiến tập giám ngục trường! Còn làm ta bắt giữ nhất bang nữ phạm nhân?” Diệp Phàm đầu đều lớn.

“Có cái gì đại kinh tiểu quái, đây chính là ngươi thiên đại phúc khí, nếu không phải bởi vì ngươi đồng chí thân phận, liên tính lui một vạn bước, cũng không tới phiên ngươi!” Thanh Loan tiên tử hàm mộ nói: “Phải biết rằng nơi này chính là vị diện ngục giam duy nhất nữ nhà tù, sở hữu phạm vào sai các mỹ nữ, đều sẽ bị giam giữ ở chỗ này, vị diện trung rất nhiều người đều đối cái này chức vị như hồ rình mồi, nếu không phải chúa tể giả đại nhân lực bài chúng nghị, nói cái gì cũng không tới phiên ngươi một phạm nhân, về sau, ngươi cần phải hảo hảo nỗ lực a!”

“Từ từ, ngươi nói đồng chí? Ai nói cho ngươi ta là đồng chí? “Diệp Phàm thật sự sắp tức giận.

Đây đều là cái gì cùng cái gì a? Hẳn chính là cái tiêu chuẩn thuần đàn ông.

“Khanh khách! Tới rồi hiện tại ngươi trả lại cho ta trang, yên tâm, nhân gia tuyệt đối sẽ không nói đi ra ngoài. “

Thanh Loan tiên tử tím hình chút nào không có bởi vì Diệp Phàm là cái con thỏ, mà có bất luận cái gì khinh thường.

Đừng nhìn nàng mặt ngoài là cái búp bê sứ, phải biết rằng nàng chính là sống vài vạn năm đồ cổ, đối với rất nhiều chuyện đã sớm thấy nhiều không trách.

“Ta nói ta không phải! Các ngươi khẳng định lầm. “Diệp Phàm quả thực muốn điên rồi.

“Sẽ không sai! Chứng cứ biểu hiện, đại học ba năm ngươi không nói qua một người bạn gái, đồng học trong mắt quái thai, tính lãnh đạm, đã từng có một lần, trường học nữ thân chui vào ngươi ô chắn, ngươi thế nhưng so Liễu Hạ Huệ đều lợi hại, một chút phản ứng đều không có, ngươi không phải đồng chí là cái gì? “

Thanh Loan tiên tử tím hình nhảy ra một quyển bút ký, mặt trên ma ma ghi lại từ sơ trung đến đại học, Diệp Phàm trên người phát sinh sự tình, đủ loại chứng cứ biểu hiện hẳn chính là cái Gay.

Hết đường chối cãi, nếu không tin, Diệp Phàm cũng lười đến giải thích.

“Vì cái gì không phải cái nữ tới quản lý cái này ngục giam đâu? “

”Một là phương diện này khắp nơi quan hệ đặc biệt phức tạp, vô luận phái người nào tới, khó tránh khỏi công và tư chẳng phân biệt. Nhị là đòi trước giám ngục trường chính là cái nữ, nhưng cuối cùng vẫn là ra đại sự, cho nên, chúa tể giả đại nhân mới có thể lựa chọn người, chỉ có người an toàn nhất, ha ha! Người hiểu được. “

Thanh Loan tiên tử cho hắn một cái trong lòng hiểu rõ mà không nói ra ánh mắt.

Diệp Phàm buồn bực hồng rỗi, đụng tới như vậy chúa tể giả hắn còn có thể nói cái gì nha.

“Đừng rồi! Người nói chúa tể giả đại nhân rốt cuộc là người nào?” Diệp Phàm không khỏi hỏi.

“Chúa tể giả đại nhân chính là này chỗ ngồi mặt ngục giam người sáng lập, nhưng là xét thấy người hiện tại thực lực còn thực nhỏ yếu, rất nhiều chuyện người vẫn là không biết hảo.” Thanh Loan tiên tử phiên xem thường nhìn hắn một cái nói. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Nima! Ta nhẫn, bị một cái thần thú khinh bỉ, Diệp Phàm thật sự thực bị thương.

Bất quá, mặt khác có thể lên làm vị diện ngục giam giám ngục trường, cũng là một cái không tồi lựa chọn.

“Cấp chúa tể giả làm công, các người có thể khai cho ta bao nhiêu tiền?” Diệp Phàm suy nghĩ một chút hỏi.

Xét đến cùng hắn đều là tìm đến công tác, hiện tại nếu không có lựa chọn, hắn cũng chỉ hảo nhận.

Bất quá đối với quảng cáo mặt trên sáu hiềm một kim, bao ăn bao ở, này đó tiền lương đãi ngộ khẳng định muốn hỏi rõ ràng.

“Người còn muốn tiền a? Cái này thật không có, chúa tể giả đại nhân cũng không có lương tâm a! Bất quá, rất nhiều thời điểm cái này địa phương dựa vào cũng không phải là tiền lương, mà là.....”

Thanh Loan tiên tử lộ ra một cái ý vị thâm trường tươi cười.

“Nga! Là cái gì?”

“Tại đây đại lao, giám ngục trường chính là thiên, ở chỗ này mặc kệ là ai, là long bàn, là hổ nằm, bắt giữ phạm nhân chính là sẽ bị phong ấn tu vi, như thế nào từ những cái đó tù phạm trên người ép ra nước lức, không cần ta dạy cho người đi?”

“Nga! Nguyên lai là như thế này a! Bất quá ta còn tưởng lại hỏi nhiều một câu, thủ hạ của ta ở địa phương nào, người đừng nói cho ta, nặc đại một chỗ chỉ có ta một cái quang côn tư lệnh đi!” Diệp Phàm bỗng nhiên có một tia điểm xấu dự cảm.

“Người quá thông minh, cái này địa phương chính là người một người, đây là khổng chế vị diện ngục giam lệnh bài.” Nói, Thanh Loan tiên tử ném cho Diệp Phàm một cái cổ xưa lệnh bài nói: “Chỉ cần người lấy máu nhận chủ về sau, là có thể chặt chẽ khổng chế cả tòa đại lao, hảo! Thời gian không sai biệt lắm, ta còn có chút việc trước lúc. “

Không đợi Diệp Phàm phản ứng lại đây, một đạo kim quang hiện lên, Thanh Loan tiên tử tím hình lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3 : vị diện rút thăm trúng thưởng hệ thống

Thanh Loan tiên tử đi rồi về sau, Diệp Phàm nhìn không được véo véo chính mình đuôi, xác định này không phải đang nằm mơ.

Có lẽ đây là nhờ họa được phúc đi! Bị sét đánh một chút không những không chết, ngược lại được một cái thiên đại cơ duyên.

Trong tay kia cái cổ xưa lệnh bài, vì không biết tên mộc chế phẩm, mặt trên đơn giản có khắc phồn thể “Giám ngục” hai chữ, tình oánh dịch thấu lập loè ra màu đen quang mang.

Theo sau hắn không cần suy nghĩ liền giáo phá chính mình ngón tay, đem máu tươi bôi trên lệnh bài thượng.

Một trận kim sắc quang mang chớp động, Diệp Phàm đột nhiên liền cảm giác chính mình cùng này cái lệnh bài. Có một loại huyết mạch tương liên cảm giác.

Hắn thử thông qua này cái lệnh bài khổng chế này tòa thiên lao, phát hiện đại lao trung hết thấy thể nhưng sẽ dựa theo hấn ý niệm vận hành.

Thật giống như bỗng nhiên chi gian có được pháp lực giống nhau, hấn nghĩ muốn cái gì đồ vật, kia đại lao đồ vật liền bá mà một chút liền bay đến trước mặt hấn.

Thông qua lệnh bài hấn phát hiện, này tòa đại lao cực kỳ rộng lớn, chừng mấy trăm mẫu lớn nhỏ, tựa như một cái độc lập không gian.

Chẳng qua làm hấn bi ai chính là, nặc đại thiên lao chỉ có hấn người cô đơn một cái.

Hiện tại trong phòng giam trừ bỏ hấn liền một cái thờ dắc gì đều không có.

Nói cách khác, hấn vị diện này giám ngục trường liền nhất bất nhập lưu bất mã ôn đều không bằng.

Bất quá Diệp Phàm hiện tại cũng coi như là tường khai, tới đâu hay tới đó, hấn tin tưởng bánh mì sẽ có, sữa bò sẽ có, một lại đều sẽ có.

Hoạt động hoạt động một chút thân thể, hấn liền bắt đầu bận rộn lên.

Tục ngữ nói đến hảo, làm một hàng ái một hàng, nếu cái gọi là chúa tể giả lựa chọn hấn, hấn chỉ có thể lựa chọn tiếp nhận rồi.

Phải biết rằng, sau này thời gian rất lâu, nơi này sẽ là hấn đại bản doanh, hấn đương nhiên muốn chạy nhanh quen thuộc lên.

Mà liền ở Diệp Phàm bắt đầu bận rộn thời điểm, hấn cũng không biết, liền ở hấn trên đỉnh đầu phương tầng mây trung, cái kia Thanh Loan tiên tử tím hình chính mang theo vừa lòng tươi cười rồi đi.

Đại lao trung, Diệp Phàm siêng năng quen thuộc vị diện trong ngục giam quy củ.

Kia trương giám ngục lệnh bài, kỹ càng tỉ mỉ ghi lại, cái gọi là” khuôn vàng thước ngọc “.

Này “Kim khoa”, “Ngọc luật”, cũng chính là tục ngữ nói pháp luật pháp quy.

Kim khoa ba trăm sáu mươi khoa, ngọc luật ba mươi cuốn một vạn năm ngàn điều, đương nhiên như vậy đoạn thời gian, hấn không thể đều có thể nhớ kỹ.

Hấn cũng chỉ là đại khái quen thuộc một chút.

Ở các loại vị diện trung vô luận là bất luận cái gì phạm vào pháp yêu tình quý quý, nhân thần ma tiên, đều sẽ đã chịu bất đồng hình phạt trừng phạt.

Từ nhẹ đến trọng tổng cộng có sáu loại theo thứ tự là, trọng trách, đánh thí thí.

Ở tù, làm tù phạm làm cu li.

Châm quyết, dùng ngân châm đâm vào trong cơ thể.

Xử trảm, chém phạm nhân đầu.

Diệt hình, hồn phách hồi phi yên diệt, vĩnh thế không được siêu sinh.

Ngoài ra trừ bỏ này vài loại chủ yếu hảo có chính là, muôn lần chết vạn sinh, thiên đao vạn quả, rút thiết hoàn, pháp ngoại khổ sở từ từ mọi việc như thể hình pháp.

Nói cách khác tam giới lục đạo, chu thiên vạn vật, sở hữu sinh linh, đều là có thiên luật, thiên điều quân. Bọn họ nếu vô có xúc phạm luật pháp, vị diện chế tài lên, so thể gian pháp luật còn trọng!

Quen thuộc một trận luật pháp, Diệp Phàm đang chuẩn bị nghỉ ngơi một chút, chỉ là không đợi hấn ngồi xuống.

Trong tay hấn “Giám ngục lệnh” bỗng nhiên tinh quang chợt lóe.

“Oanh!”

Đúng lúc này, một cái máy móc thanh âm ở hấn trong đầu vang lên.

“Tôn kính giám ngục trưởng ngời hảo! Chúc mừng ngời kích hoạt vị diện ngục giam rút thăm trúng thưởng hệ thống, sơ cấp nhiệm vụ 《 Thiên Long Bát Bộ 》 trung bắt giữ, mã phụ ngời khang mãn. Hạn khi một tháng, nhiệm vụ khen thưởng: Sơ cấp rút thăm trúng thưởng một lần, thất bại trừng phạt: Ký chủ biến mất.”

Vị diện ngục giam rút thăm trúng thưởng hệ thống? Diệp Phàm không cảm ngăn ngại, đây là thứ gì?

Kiếp trước thời điểm, hệ thống cái này từ đối với hắn tới nói nhưng không xa lạ. Nhưng là, vị diện rút thăm trúng thưởng hệ thống vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

Để cho hắn không tiếp thu được chính là, nhiệm vụ này thất bại trừng phạt cũng quá trùng đi!

Đối với 《 Thiên Long Bát Bộ 》 trung mã phu người khang mã, Diệp Phàm thật là không xa lạ.

Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên thế tử, đoạn chính thuần tình phụ chi nhất.

Nàng thiên tính phóng đãng, vì sinh kế có thể thân thủ giết chết chính mình cùng đoạn chính thuần hải tử.

Nàng từ khi còn bé liền có “Chính mình không chiếm được đồ vật, thả rằng thân thủ huỷ hoại, cũng không cho người khác được đến” loại này biến thái ý tưởng, có thể nói là Thiên Long Bát Bộ trung đệ nhị tâm lý người bệnh (đệ nhất là A Tử).

Nàng tự phụ mỹ mạo, cho nên cảm hận kia con mắt đều không nhìn chính mình nửa mắt kiều phong kiều bang chủ, vì thế nàng xuyên muru gian phu bạch thế kính giết chết mã đại nguyên, lại ở quả hạnh trong rừng làm kiều phong thân bại danh liệt.

Cuối cùng còn cố ý chỉ dẫn tiêu phong cùng A Chu tìm tới đoạn chính thuần, muốn mượn đao giết người, này một loạt hành động biểu hiện nàng tà ác trí tuệ.

Đương đoạn chính thuần tìm tới cửa sau nàng còn muốn nhượng lại đoạn chính thuần ứng thế, “Đem hắn trên người thịt, từng ngum cắn xuống dưới, vị này tâm lý nghiêm trọng..... Tàn nhẫn độc ác. Có thể nói “Độc nhất phụ nhân tâm” tốt nhất người phát ngôn.

Nàng đùa bỡn với quần hùng với võ tay chỉ gian, trong chốn võ lâm rất nhiều hào kiệt đều quý gồi ở nàng thạch lựu váy hạ, dùng một tháng thời gian bất giữ nàng, nói thật này đối với tay trời gà không chặt chỉ lực Diệp Phàm tới nói, căn bản là một cái không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ.

Còn có quan trọng nhất một chút, Đại Tổng vương triều lãnh thổ quốc gia đầu chỉ thiên vạn lý, liên tỉnh có thể phi thiên độn địa, tiến triển cực nhanh tu sĩ, mờ mịt biển người tìm kiếm một người nói dễ hơn làm.

“Ta nói, có thể hay không đổi cái nhiệm vụ.” Một tháng thời gian, thần thiếp làm không được a!

“Hủy bỏ nhiệm vụ, giám ngục trường bản nhân đi theo lập tức biến mất, thỉnh lựa chọn?” Hệ thống kia lạnh băng thanh âm truyền đến.

Xem như người lợi hại! Không mang theo như vậy chơi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm hoàn toàn hết hy vọng. Mặc kệ hắn có nguyện ý hay không, trò chơi này cần thiết phải làm đi xuống.

Nguyên tưởng rằng được đến làm vị diện giám ngục trường, có thể quét ngang thiên hạ. Không nghĩ tới hiện giờ lại là như đi trên băng mỏng, tùy thời mạng nhỏ đều có quái rớt nguy hiểm.

Hệ thống kia máy móc thanh âm, tiếp theo lại vang lên: “Bởi vì ngươi kích hoạt rồi sơ cấp nhiệm vụ, đặc khen thưởng 10 điểm rút thăm trúng thưởng giá trị, ngươi có một lần sơ cấp rút thăm trúng thưởng cơ hội, mặt khác thỉnh giám ngục trường chú ý, vị diện ngục giam hệ thống nội sở hữu vật phẩm, đều là dựa theo tình cấp tới phân, ngươi hiện tại cấp bậc quá thấp, chỉ có thể rút ra tam tinh một chút.”

Không đợi hắn phản ứng lại đây, trước mặt hắn bỗng nhiên xuất hiện một cái màn hình lớn, mặt trên xuất hiện một cái rút thăm trúng thưởng dùng luân bàn.

Nói thật, hạnh phúc tới quá đột nhiên, Diệp Phàm thật sự có điểm ngốc, thật giống như một cái cơ hàn tầm thường khát cái, bỗng nhiên bị bầu trời bánh có nhân tạt trung giống nhau, trong khoảng thời gian ngắn hắn cũng không biết nên hỏi cái gì.

“Vị diện ngục giam hệ thống cất chứa, sở hữu tam giới trung hết thảy, chỉ cần ngươi hoàn thành tương đối ứng nhiệm vụ, liền có thể tích lũy nhất định rút thăm trúng thưởng giá trị, ngươi có thể trừ đến một ít không tương đương được bảo bối. Xin hỏi hay không rút ra?” Kia máy móc thanh âm giải thích nói.

“Rút ra.” Diệp Phàm không chút do dự nói.

Hiện tại hắn nhất bách lại chính là yêu cầu tăng lên thực lực, chỉ cần là một lại có thể tăng lên thực lực đồ vật, nhưng là hắn hiện tại nhất yêu cầu.

Kỳ thật hắn nhất chờ mong chính là trừ đến trong truyền thuyết phi cơ cùng xe tăng, nhưng thời điểm đừng nói một cái nho nhỏ Cái Bang, mặc dù là Đại Tổng thiên quân vạn mã thật sự tìm tới cửa, hắn cũng sẽ không sợ.

Bất quá này chỉ là hắn một bên tình nguyện tưởng tượng thôi, rốt cuộc chỉ là sơ cấp rút thăm trúng thưởng, chỉ có thể rút ra tam tinh một chút bảo bối.

Chương 4 : xuyên qua thiên long 8 bộ

Màn hình lớn luân bản bắt đầu không ngừng chuyển động, ở Diệp Phàm chờ đợi ánh mắt giữa, rốt cuộc ngừng lại.

“Chúc mừng giám ngục trường, rút ra đến “Thụy Sĩ mê người thương (súng)” súng lục một phen, viên đạn tam cái, đánh giá cấp bậc nhị tinh. “

Diệp Phàm tâm thần vừa động, một phen tiểu nhân không thể lại tiểu nhân súng lục, tức khắc xuất hiện ở chính mình trong tay.

Thụy Sĩ mê người thương (súng): Dài chừng 5.5 centimet, trọng 19.8 khắc, nhẹ nhàng kinh người, nó có thể phóng ra 4.53 hào mẽ đường kính đặc chế viên đạn, tầm bắn vì 112 mẽ, viên đạn khi tốc có thể đạt tới 432 km.

Nó là trên thế giới nhỏ nhất súng lục súng lục, tựa hồ còn không có que diêm trường. Đồng thời trang bị trên thế giới nhỏ nhất súng lục súng lục đặc chế viên đạn.

Mọi người có thể đem nó treo ở chìa khóa khẩu thượng làm trang sức, cũng có thể đặt ở quần áo trong túi.

Đừng nhìn này khoản “Thụy Sĩ mê người thương (súng)” cái đầu tuy nhỏ, uy lực lại không dung coi thường. Nó có thể phát ra 1 Jun hỏa lực, đủ để đem người nhẹ nhàng phóng đảo, giết người với vô hình chỉ gian.

Nhìn trong tay này đem bỏ túi hình súng lục, Diệp Phàm tức khắc có chút thoả thuê mãn nguyện, trong lòng tràn ngập hy vọng, cùng với tin tưởng.

Này bắt tay thương (súng) không cảm dễ dàng che dấu, dễ bề mang theo, quan trọng nhất một chút không dễ bại lộ mục tiêu, thực dễ dàng ma túy đối thủ, thả có thể ở thời khắc nguy cơ nhanh chóng xử lý địch nhân.

Mặc dù là trong truyền thuyết Tiểu Lí Phi Đảo, chi sớ cũng không có này bắt tay thương (súng) hảo sử. Hắn tin tưởng vững chắc, bằng vào này bắt tay thương (súng), định có thể làm hắn nhân sinh phát sinh thay đổi.

Duy nhất làm hắn tiếc nuối chính là, chính là viên đạn thiếu điểm, chỉ có gần tam cái, trừ phi về sau gặp được sống chết trước mắt, nói cách khác hắn là sẽ không dùng.

Diệp Phàm bên người thu hảo thủ thương (súng), trong tay giám ngục lệnh kim quang chợt lóe, không đợi hắn phản ứng lại đây, trước mắt cảnh sắc biến đổi, hắn liền xuất hiện ở một cái hoàn cảnh lạ lẫm.

Bất quá hắn xuyên qua địa phương nhưng không thể nào hảo, hiện tại hắn không thể hiểu được liền treo ở nhân gia trên xà nhà.

Kia xà nhà chừng bảy tám mẽ cao, dựa theo Diệp Phàm bản lĩnh, nếu ngã xuống đi nói, mặc dù bắt tử cũng sẽ nửa tàn.

Kính hồn táng đám bắt lấy xà nhà ngồi xong, mới vừa vừa quay đầu lại, liền nhìn đến phía sau một cái tiểu nữ hài, vẻ mặt ngốc bức nhìn hắn.

Kia nữ hài dung sắc kiều nữ, lúm đồng tiền như hoa, một đôi mắt “Hắc như điểm son, lẳng tựa thu thủy”.

Tròn tròn khuôn mặt, khoe miệng bien một cái nho nhỏ má lúm đồng tiền, càng xem càng mỹ, lệnh người luyện tiếu dòi mắt, da thịt tuyết trắng phấn nộn, trong trắng lộ hồng, càng ánh đến nàng dung sắc kiều nữ, nhu nhược động lòng người.

Này tiểu cô nương hai chân đứng đưa lay động, giống như Diệp Phàm giống nhau ngồi ở trên xà nhà, chỉ là Diệp Phàm xuất hiện quá đột nhiên, làm nàng trong khoảng thời gian ngắn ngây dại.

Đang muốn mở miệng nói chuyện, trong đại sảnh một cái trung niên hán tử, đột nhiên rút ra trường kiếm, hướng giữa sân vừa đứng, đảo ngược chuỗi kiếm, chấp tay hướng một cái thanh y nam tử nói: “Đoạn bằng hữu, thỉnh!”

Kia thanh y nam tử tuấn dật phi thường,

Nhẹ lay động trong tay gấp phiến, rung đùi đắc ý nói: “Người trong tay cầm một phen kiếm như vậy đông hoàng tới tây đi, tưởng là muốn luyện kiếm, như vậy người liền luyện bãi. Ta từ trước đến nay không yêu nhìn nhân gia động đao sử kiếm, chính là đã tới thì an tâm ở lại, kia cũng không đề phòng nhìn.”

Kia trung niên đại hán quát: “Sư phụ ta kêu người tiểu tử này cũng kết cục tới, chúng ta thi đấu.”

Thanh y nam tử, lắc lắc đầu, nói: “Sư phụ người là người sư phụ, sư phụ người cũng không phải là sư phụ ta. Sư phụ người kém đến động người, sư phụ người nhưng kém bất động ta. Sư phụ người kêu người cùng nhân gia so kiếm, người đã cùng nhân gia so qua. Sư phụ người kêu ta cùng người so kiếm, ta gần nhất sẽ không, thứ hai sợ thua, tam tới sợ đau, bốn tới sợ chết, bởi vậy là không thể so. Ta nói không thể so, chính là không thể so.”

Hắn này phiên nói cái gì “Sur phụ ngươi” “Sur phụ ta”, nói được giống như về đọc nhieu giống nhau, phòng luyện võ trung rất nhiều người nghe, nhin không được bật cười.

Diệp Phàm giật mình, nhìn nhìn chung quanh hoàn cảnh, hắn lập tức minh bạch chính mình đi tới 《 Thiên Long Bát Bộ 》 vị diện, nắm thật chặt trong tay giám ngục lệnh bài, lại sờ sờ trong lòng ngực bên người cất chứa tốt súng lục, hắn không khỏi thở dài một hơi.

Trò chơi đã bắt đầu rồi, vô luận hắn tiếp không tiếp thu, hắn cần thiết dựa theo nhiệm vụ nhắc nhở chơi đi xuống, bằng không hắn có khả năng thật sự sẽ công đạo ở nơi này.

Này tòa đại sảnh không có gì bất ngờ xảy ra chính là vô lượng kiếm phái phòng luyện võ, mà giữa cái kia rung đùi đắc ý thanh niên, khẳng định là thiên hạ đệ nhất kẻ sĩ tình, trần Nam Vương thế tử Đoàn Dự.

Đến nỗi trên xà nhà cái này tiểu cô nương, Diệp Phàm đoán không tới chính là chung linh.

Vô lượng kiếm đệ tử Cung quang kiệt, nghe Đoàn Dự lái nhai lảm bảm nói Phật niệm kinh, giận tím mặt, bỗng nhiên một cái tát, đánh vào Đoàn Dự kia tuấn tú tuyết trắng trên mặt, nửa bên mặt má nhất thời sưng lên, nắm cái đầu tay thật là rõ ràng.

Kia Đoàn Dự bị như thế vô cùng nhục nhã, tự nhiên là không có lời hay, nháy mắt cùng bọn họ tranh chấp lên, vô lượng kiếm phái mấy cái đệ tử, càng là xông tới muốn quần áo hắn.

Lần này từ nhưng chọc giận trên xà nhà chung linh, tiểu cô nương bắt chấp cùng Diệp Phàm nói chuyện, từ phía sau trúc lung móc ra hai điều rắn độc, bỗng nhiên hướng tới phía dưới ném đi.

Kia chính là hai điều thuốc hứa lớn lên rắn nước, thanh hồng sắc sở, thật là đáng sợ. Một con xà chặt chẽ triển ở trong đó một người trên cổ tay, một khác chỉ bò tới rồi Cung quang kiệt cổ lãnh.

“Xà, xà!” Cung quang kiệt sắc mặt đại biến, thân thủ cắm vào chính mình cổ áo, đến ngực đào sờ, nhưng đào không đến cái gì, chỉ gấp đến độ hai chân loạn nhảy, luống cuống tay chân cởi áo.

Này hai hạ biến cổ cổ quái cực kỳ, mọi người chính ngạc nhiên gian, chợt nghe đến đỉnh đầu có người vèo cười. Mọi người ngẩng đầu lên, chỉ thấy một cái thiếu nữ ngồi ở lương thượng, đôi tay nắm mười tới điều thuốc hứa trường con rắn nhỏ.

Này đó con rắn nhỏ hoặc thanh hoặc hoa, đầu trình tam giác, đều là rắn độc. Nhưng này thiếu nữ lấy ở trên tay, liền như thế ngoạn vật giống nhau không chút nào sợ hãi. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Càng thêm cổ quái chính là, ở kia tiểu cô nương bên mặt, còn có một cái ăn mặc áo quần lố lăng thiếu niên, chính nhe răng nhếch miệng trừng mắt bọn họ.

“Ta nói cô nương, ngươi có thể hay không làm này đó rắn độc ly ta xa một chút” Diệp Phàm run run nói.

Tuy rằng hắn tưởng nỗ lực bảo trì chính mình hình tượng, nhưng là nhìn kia hơn mười điều dài ngắn rắn độc, hắn phía sau vẫn là ứa ra mồ hôi lạnh.

“Nha! Đại thúc, ngươi có thể nói a! Ta còn tưởng rằng ngươi là người câm đâu?” Chung linh nhìn Diệp Phàm sáng lạn cười, nói: “Ta này đó xà bảo bảo thực ngoan, chúng nó chỉ cắn người xấu, không tin đại thúc ngươi sờ sờ.”

Nói tiểu cô nương liền phải đem trong tay rắn độc đưa cho Diệp Phàm

”Ta tin tưởng, ta tin tưởng..... “Diệp Phàm sợ tới mức thẳng xua tay, làm hắn sờ này đó rắn độc còn không bằng giết hắn.

Càng thêm làm hắn không tiếp thu được chính là, này tiểu nha đầu thế nhưng kêu hắn đại thúc, trời biết hắn mới 20 tuổi, so chung linh cùng lắm thì vài tuổi.

”Hi hi! Đại thúc, ngươi vừa rồi là như thế nào lại đây, ta đôi mắt một hoa, ngươi liền mặc danh này mình xuất hiện, đây là cái gì khinh công? Có thể hay không nói cho ta biết? “

Chung linh mở ra máy hát, rõ ràng Diệp Phàm xuất hiện khiến cho nàng mãnh liệt tò mò.

Đến nỗi trong đại sảnh đánh nhau, cùng Đoàn Dự người kia đã sớm bị nàng vứt tới rồi trên chín tầng mây.

”Ách..... “Đôi mắt chung linh nghi vấn, Diệp Phàm thật sự không biết nên nói như thế nào.

Hắn tổng không thể nói cho tiểu cô nương chính mình không thuộc về nơi này, là từ hiện đại xuyên qua mà đến.

Phòng chừng liền tỉnh hắn nói, chung linh cũng sẽ không tin tưởng, nói không chừng sẽ xấu hổ buồn bực thành giận, phóng rắn cắn hắn. Như vậy thâm hụt tiền mua bán, hắn đánh chết cũng sẽ không làm.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5 : giang hồ bách hiểu sinh

Vô lượng phái cường môn tả tử mục tay cầm trường kiếm, sắc mặt xanh mét nhìn trên xà nhà hai người.

Nơi này chính là bọn họ luyện võ trường, hơn mười vị võ lâm cao thủ lẳng là không có phát hiện, này một nam một nữ là như thế nào đi lên.

Tuy nói bọn họ mọi người đều ngưng thần nhìn chăm chú đồ vật hai tông so kiếm, nhưng tổng không thể không biết đỉnh đầu phục hai người, chuyện này nếu truyền sắp xuất hiện đi, “Vô lượng kiếm” người nhưng ném đến lớn.

Đang muốn mở miệng dò hỏi, lúc này, Cung quang kiệt thương thân quần áo đã là cõi sạch, xích bạc loạn nhảy loạn nhảy, một cái tiểu thanh xà ở hắn trên lưng du tẩu, hắn trở tay dục bắt, bắt vài lần đều bắt không được.

Tả tử mục hét lớn một tiếng: “Quang kiệt, đứng đừng nhúc nhích!” Cung quang kiệt ngẩn ngơ, chỉ kiếm bạch quang chột lóc, thanh xà đã đứt vì hai đoạn.

Tả tử mục xuất kiếm như gió, mọi người phần lớn không nhìn rõ ràng hắn như thế nào ra tay, một khác điều rắn nước cũng đã là bị chặt đứt, bốn phía mọi người đều cao giọng uống khỏi thái tới.

Chung Ly nhìn đến chính mình rắn độc bị chặt đứt, không cảm kêu lên: “Uy, uy! Trường râu lão nhân, ngươi làm gì giết chết ta hai điều xà nhi, ta cần phải cùng ngươi không khách khí.”

Tả tử mục cả giận nói: “Tiểu cô nương rốt cuộc là người nào, đến nơi này tới làm gì?”

Hắn thấy này thiếu nữ chơi độc vật, dường như không có việc gì, thả bản nhân tuổi ấu tiểu, tự không đủ sợ, nhưng nàng sau lưng sư trưởng phụ huynh lại chỉ sợ rất có địa vị, bởi vậy trong lời nói đối nàng cư nhiên nhường nhịn ba phần.

“Trước bởi ta xà nhi, ta lại xuống dưới cùng ngươi nói chuyện.”

Tả tử mục sắc mặt biến đổi nói: “Ngươi không xuống dưới, ta cần phải đi lên kéo. “

Nói như thế nào hắn cũng là một thế hệ tông sư, bị một cái tiểu cô nương liên tiếp cự tuyệt, hắn không tức giận là giả.

Nhất bang vô lượng kiếm phái đệ tử, càng là sôi nổi xoa tay hàm hè, chạy đến ngoài phòng tìm cây thang, tưởng đem chung linh từ trên xà nhà nắm xuống dưới.

Diệp Phàm ở trên xà nhà thờ ơ lạnh nhạt nhìn này phát sinh một lại, kế tiếp nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tiểu cô nương chung linh khẳng định sẽ móc ra tia chớp chôn.

Đến lúc đó tia chớp chôn cắn người, bọn họ tự nhiên sẽ rơi xuống vô lượng phái trong tay.

Chung linh cùng Đoàn Dự bởi vì có vai chính quang hoàn khẳng định sẽ không có việc gì, cuối cùng nói không chừng xui xẻo chính là hắn, bởi vậy hắn tuyệt đối sẽ không làm chuyện này phát sinh.

“Chung linh a! Ta và ngươi thương lượng một việc hảo sao?” Diệp Phàm bật thốt lên nói.

“Nha! Đại thúc, ngươi như thế nào biết tên của ta đâu?” Chung linh về mặt phòng bị nhìn Diệp Phàm.

Phải biết rằng nàng từ tiểu ở trong núi tìm được, trừ bỏ người trong nhà, ngoại nhân rất ít biết nàng tên.

Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Ta chẳng những biết tên của ngươi, ta còn biết ngươi ở trúc kia chỉ tia chớp chôn, nó chẳng những kịch độc vô cùng, hơn nữa tốc độ kỳ mau, bình thường thời điểm ngươi đều là đem những cái đó rắn độc tới dứt cho nó ăn.”

“A! Này ngươi đều biết? Đại thúc, ngươi là ta phụ thân phái tới sao? “Chung Linh Chân có điểm sợ hãi.

Nàng chính là từ trong nhà lén lút chạy ra, rất là sợ hãi Diệp Phàm là tới bắt nàng.

Diệp Phàm lắc đầu, nói: “Cô nương hiểu lầm, ta không phải bọn họ phái tới, lệnh tôn vạn kiếp cốc cốc chủ, gặp người liền sát” chung vạn thù cùng ngươi mẫu thân “Tiểu quý sư” cam bảo bảo, ta là nổi tiếng đã lâu. Đến nỗi ta vì cái gì biết tên của ngươi, tạm thời tuyên truyền giới thiệu trước ta bán cái cái

nút.”

“Vậy là tốt rồi, làm ta sợ muốn chết!” Chung linh vỗ vỗ ngực nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi là phụ thân phái tới đâu? Đúng rồi! Vừa rồi ngươi nói muốn cùng ta thương lượng sự tình gì?”

“Ngươi tia chớp chồn ngàn vạn không cần thả ra, đến lúc đó vạn nhất cần người, thù này liền kết lớn! “

“Chính là bọn họ giết ta con rắn nhỏ a! “

“Như vậy đi! Chung cô nương, nếu ngươi có thể tin khôi tại hạ nói, về sau ta khẳng định sẽ trả lại ngươi hai điều càng tốt, lúc này đây ngươi liền trước hết nghe ta hảo sao? “Diệp Phàm thành khẩn nói.

Hắn chỉ là tới vị diện này hoàn thành giám ngục nhiệm vụ, cũng không tưởng cùng người khác tiếp được cái gì sầu oán, huống hồ hắn hiện tại một chút công phu đều không có, đợi lát nữa vạn nhất hỗn chiến lên, xui xẻo vẫn là hắn.

“Vậy được rồi!, Hôm nay ta liền cấp đại thúc một cái mặt mũi, tạm thời tạm tha bọn họ một lần. “Chung linh oán hận nhìn phía dưới mọi người nói.

Nàng cũng không biết vì cái gì muốn nghe Diệp Phàm nói, dựa theo nàng dĩ vãng tính tình, đã sớm thả ra tia chớp chồn cần người.

Dùng ngôn ngữ hống ở chung linh, Diệp Phàm không khỏi thờ dài một cái, nhìn đã tìm tới cây thang vô lượng phái mọi người, không khỏi ho khan một chút nói: “Ta chương môn có thể hay không nghe vào hạ nói một lời? “

“Các hạ thỉnh giảng! “Tả tử mục chớp mắt nói.

Kỳ thật vừa rồi Diệp Phàm cùng chung linh đối thoại, tả tử mục đã nghe rõ, đối với vạn kiếp cốc cốc chủ chung vạn thù, hắn là lâu nghe đại danh, gia hỏa này chẳng những gặp người liền sát, còn có một cái ngoại hiệu kêu nãi vươngong thần, ở vô lượng sơn này một thể hệ có thể nói là ác danh rõ ràng.

Tuy rằng bọn họ vô lượng phái còn không đến mức sợ chung vạn thù, nhưng là trên giang hồ vốn dĩ chính là oan gia nghi kết không nên giải, ở trong chốn vô lâm hỗn, rất nhiều thời điểm đều là nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện.

Để cho hắn bận tâm chính là, này hai người trẻ tuổi có thể thần không biết quỷ không hay, tránh đi mọi người tai mắt thượng đến trên xà nhà, đơn luận này phản công lực, trên giang hồ liền rất ít có người có thể làm được đến.

“Ta cùng vị này vị này chung cô nương vô tình mạo phạm vô lượng kiếm phái, đi vào nơi này cũng là tình phi đắc dĩ, một lại đều là bởi vì phía dưới đoạn công tử. “Không có biện pháp, Diệp Phàm chỉ có thể bắt đầu lừa dối đi lên.

Hắn xuyên qua đến nơi đây rốt cuộc quá không thể tưởng tượng, mặc dù là hắn đem nói thật, phỏng chừng người khác cũng sẽ không tin tưởng.

Cũng may kiếp trước hắn là 《 Thiên Long Bát Bộ 》 trung thực thư mê, tiểu thuyết bên trong rất nhiều chuyện hắn đều biết.

”Nga! Các hạ là người nào? Cư nhiên nhận thức tại hạ. “Tả tử mục còn không có mở miệng hỏi chuyện, một bên Đoàn Dự kinh ngạc nhìn Diệp Phàm nói.

Chính mình trộm chạy ra đại lý, nhưng không ai biết thân phận của hắn, này trên xà nhà thanh niên, chẳng lẽ thật sự biết chính mình thân phận.

“Tại hạ danh gọi Diệp Phàm, đến nỗi vì sao biết thân phận của ngươi? Ân, giang hồ Bách Hiểu Sanh tính đó là ta, chuyện của ngươi, ta véo chỉ tính toán, liền có thể biết được bảy tám phần. UU đọc sách (www.uukanshu.com)” đối mặt Đoàn Dự vấn đề, Diệp Phàm bịa đặt lão toét nói.

“Giang hồ Bách Hiểu Sanh?”, Trên dưới đánh giá một phen, Đoàn Dự tâm lý ý tưởng đều viết ở trên mặt, đánh chết hắn cũng không tin Diệp Phàm có thể tính ra thân phận của hắn.

Một bên vô lượng kiếm phái chương môn nhân tả tử mục ngằm cùng sư muội liếc mắt nhìn nhau, đều là lắc đầu, đối với giang hồ Bách Hiểu Sanh tên tuổi, hôm nay vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

”Nếu đoạn công tử không tin, kia hôm nay tại hạ bắt tài, liền cho ngươi bói toán một quẻ. “Diệp Phàm ngồi trên xà nhà rung đùi đắc ý nói.

”Các hạ họ Đoàn danh dự, đại lý quốc “Trần Nam Vương” đoạn chính thuần nhị tử, ngươi mẫu thân đào bạch phượng vì bãi di tộc tù trưởng chính là nữ nhi, đào hào ngọc hư tán người. Nguyên dùng roi mềm, sau sửa vì phát trần. Các hạ từ tiểu liền ái đọc kinh Phật, Dịch Kinh chờ tứ thư ngũ kinh, yêu thích thưởng họa nghe khúc, thơ từ, cờ cờ cùng hoa trà. Ngươi bá phụ là đại lý quốc hoàng đế đoạn chính minh, Nhất Dương Chi công phu danh chấn thiên hạ.....“

Kế tiếp Diệp Phàm thuộc như lòng bàn tay đem Đoàn Dự gốc gác bóc lên, một bên vô lượng phái chương môn tả tử mục càng nghe càng kinh hãi, hắn chẳng thể nghĩ tới, cái này miệng đầy từ chẳng giả cũng, một chút võ công đều sẽ không nắm cường đạo, thế nhưng là đại lý trần Nam Vương thế tử.

Điểm chết người chính là vừa rồi hắn đồ đệ tấn nhiên còn đánh nhân gia một cái tát, vô lượng kiếm phái tuy rằng ở trên giang hồ còn tính có vài phần danh khí, nhưng là đối thượng đại lý Đoàn thị, kia thật sự cái gì đều không phải.

“Các hạ thật là thần nhân vậy!” Đoàn Dự tức kinh thả bội.

Phải biết rằng lúc này đây hấn trộm yên lặng từ trong vương phủ chạy ra, mặc dù là trong vương phủ rất nhiều hạ nhân cũng không biết, này Diệp Phàm chẳng những tính ra thân phận của hấn, tần nhiên liền hấn hứng thú sở thích đều rõ ràng, có thể nói là lợi hại phi thường.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6 : Kỳ môn độn giáp, véo chỉ đoán mệnh

”Ha ha, đoạn công tử quá khen “Diệp Phàm đậm đậm cười, đối với tà tử mục nói:” Thế nào tà chương môn? Hiện tại hấn là rõ ràng chúng ta lại lịch đi! Tại hạ ba người tuyệt đối không có bất luận cái gì ác ý “

Lúc này đây tà tử mục đảo cũng quang côn, hấn đối với Đoàn Dự thâm cục một cung, nói: “Thứ tại hạ có mắt không thấy Thái Sơn, vừa rồi ủy khuất đoạn công tử, hy vọng người có thể đại nhân không nhớ tiểu nhân quá, tà tử mục ở chỗ này hướng người nhận lỗi.”

“Tà chương môn khách khí.” Đoàn Dự luống cuống tay chân nói.

Hấn tuy rằng là cái vương tử, nhưng trong xương cốt học đều là thánh nhân chi đạo, người khác vừa rồi đánh hấn, hấn một chút đều không có mang thù, ngược lại là tà tử mục hướng hấn nhận lỗi, hấn ngược lại cả người không được tự nhiên lên.

“Đa tạ đoạn công tử, có bằng hữu từ phương xa tới, bắt điệt thuyết hồ! Hôm nay Diệp tiên sinh cùng chung cô nương các người ba vị có thể đại giá quang lâm vô lượng sơn, thật là bông tất sinh huy, lão hủ bất tài đặc bị rượu nhạt một bàn, tới cấp vài vị đón gió tẩy trần như thế nào.” Tà tử mục ánh mắt sáng lên cao giọng nói.

Gia hỏa này chính là cái cáo già, thật vất vả leo lên đại lý Đoàn thị này phân cao chi, hấn đương nhiên sẽ không làm cái này bảo bối chạy trốn.

“Rất tốt! Rất tốt! Đôi rượu đương ca nhân sinh bao nhiêu!” Đoàn Dự vỗ tay phụ họa nói: “Chung cô nương, Diệp tiên sinh các người chạy nhanh xuống dưới đi! Cái này đầu trộm đuôi cướp nói như thế nào cũng không dễ nghe a! “

Bốn phía người không cầm mím cười cười, nói nửa ngày lời nói, hai người kia còn ở trên xà nhà treo đầu, há là đạo đãi khách.

“Hi hi! Có mỹ thực có thể ăn. “Chung linh uyển chuyển nhẹ nhàng cười, một cái bỏ nhào liền từ trên xà nhà phiến xuống dưới.

Giống như chuồn chuồn lướt nước giống nhau, rơi xuống trên mặt đất một chút thanh âm đều không có. Một bên tà tử mục âm thầm gạt đầu, nhưng liền này phân khinh công, liền không hồ là mã Vương gia chung vạn thù nữ nhi.

Chung linh là xuống dưới, nhưng trên xà nhà Diệp Phàm chính là khó khăn, phải biết rằng này xà nhà cách mặt đất tà hữu bảy tám mét cao, hấn cũng không dám đi xuống nhảy.

Bỗng nhiên, hấn ánh mắt sáng lên thấy được một bên mọc cây thang, ngay sau đó rút cuộc bắt chấp hình tượng, chậm rì rì bò xuống dưới.

Một bên mọi người tiết tháo nhảy mất rớt đầy đất, nguyên tưởng rằng cái này giang hồ Bách Hiểu Sanh, sẽ là trong truyền thuyết võ lâm cao thủ, không nghĩ tới hấn thế nhưng một chút công phu đều không trở về, trong khoảng thời gian ngắn rất nhiều người đối thân phận của hấn không cảm sinh ra hoài nghi.

”Diệp tiên sinh, thứ lão phu mạo muội! Các hạ chính là người trong võ lâm? Ta xem tiên sinh không giống có công phu trong người bộ dáng, hơn nữa này ăn mặc, thứ ta mắt vụng về, lão hủ vẫn là lần đầu tiên thấy.” Tà tử mục cuối cùng vẫn là không có nhìn xuống hỏi.

Cho tới nay hấn chính là tâm nhân tiểu, lòng nghi ngờ trọng, vừa rồi Đoàn Dự ở hấn hai tông luận võ khi lâm cười, hấn đã cảm thấy ném không dậy nổi mặt mũi, sai sử đồ đệ trả thù. Hiện tại hoài nghi Diệp Phàm thân phận cũng thực bình thường.

“Vô phương, vô phương. “Diệp Phàm cúi chào tay, hấn liền biết chính mình không biết võ công bí mật,

Khảng định không thể gạt được tà tử mục như vậy cao thủ, ở trên xà nhà thời điểm hấn đã sớm nghĩ kỹ rồi đối sách.

”Tại hạ là phương ngoại chi nhân, từ hải ngoại mà đến, nói lên võ công, tà chương môn không có nhìn lầm, ta chưa bao giờ học quá bất luận cái gì võ công, chúng ta trăm hiểu môn chú trọng chính là, bói toán đoán mệnh, khí không độn giáp, cổ ngữ có vân: Học được kỳ môn độn, người tới không cần hỏi. Không vừa ở chỗ này vượt tiếp theo cửa biển, này trong chốn võ lâm sự tình, tại hạ véo chỉ tính toán, có thể tính hấn cái mười chi bảy tám “

Tựa như huyền mại giống nhau, Diệp Phàm lừa dối lên căn bản dừng không được tới, không có biện pháp nếu lấy trộm giang hồ Bách Hiểu Sanh danh hào, rất nhiều chuyện hẳn cần thiết muốn diễn đi xuống.

“Kỳ môn đệ giáp? Véo chỉ giải toán?” Tà tử mục ngẩn người, chợt rất có hứng thú bộ dáng, nói: “Từ xưa tương truyền, liền có kỳ nhân dị sĩ, có thể véo sẽ tính, xu cát tị hung, ta vẫn luôn đều cho rằng kia chỉ là đồn đãi mà thôi, không nghĩ tới Diệp tiên sinh thế nhưng còn có như vậy bản lĩnh? Vậy ngươi giúp ta tính tính, ta gần nhất hội ngộ đến chuyện gì?”

“Cũng hào, gặp nhau cho dù có duyên, ta liền giúp ngươi tính thượng tính toán.” Diệp Phàm làm bộ bấm đốt ngón tay, sau một lát, nói: “Thần Nông giúp Tư Không huyền, vô lượng ngọc bích”.

Tà tử mục nghe vậy chấn động, phải biết rằng trên giang hồ biết vô lượng ngọc bích người cực kỳ rất thưa thớt, hẳn thật sự không nghĩ tới, Diệp Phàm chỉ là véo chỉ giải toán giống nhau, liền nói tới rồi điểm tử thượng.

“Còn thỉnh cũng tiên sinh danh ngôn? Đây vô lượng ngọc bích cùng Thần Nông giúp có cái gì quan hệ, phải biết rằng chúng ta hai nhà, chính là tóc tới tịnh thùy không đáng nước sông a!”

“Ta chừng môn chẳng lẽ đã quên sao? Bởi vì “Thông thiên thảo” các ngươi hai nhà đã kết duyên, hiện tại đối phương lại đã biết vô lượng ngọc bích sự tình, chỉ sợ hiện tại.....” Diệp Phàm ra vẻ thần bí dừng một chút.

Tà tử mục trong lòng run lên, không khỏi hỏi: “Chỉ sợ như thế nào?”

“Nếu ta sở liệu không tồi nói, hiện tại Thần Nông giúp Tư Không huyền đã suất lĩnh nhân mã vây quanh vô lượng sơn, không ra một khắc công phu liền sẽ công lên núi tới, ta chừng môn nhanh chóng muốn trước tiên tính toán a! “Diệp Phàm thờ dài một tiếng nói.

“Sẽ không có ngươi nói như vậy huyền sao? Thần Nông giúp tuy rằng thế đại, nhưng là cho tới nay cùng chúng ta vô lượng kiếm phái tám lạng nửa cân, hẳn Tư Không huyền hẳn là không có như vậy đại lá gan..... Tà tử mục chần chờ nói.

Há liệu hẳn lời còn chưa dứt, bỗng nhiên ngoài cửa thất tha thất thểu xông tới một người tới, phịch một tiếng, té ngã trên đất.

Tà tử mục định nhãn vừa thấy đúng là hán sư đệ dung tử củ, bất quá hiện tại dung tử củ hai mắt trợn lên, đầy mặt phần hận chi sắc, miệng mũi trung lại không có hơi thở.

“Dung sư đệ! Ngươi..... Ngươi như thế nào lạ!” Tà tử mục thất thanh kêu lên.

Diệp Phàm thờ dài một hơi nói:” Ta chừng môn đừng lo lắng, hẳn đã chết, ngươi có thể xem hẳn bộ ngực, UU đọc sách (www.uukanshu.com) bên trong hẳn nên có chữ viết. “

Mặc kệ là kiếp trước cùng kiếp này, này vẫn là Diệp Phàm lần đầu tiên nhìn thấy người chết, tuy rằng hẳn chỉ là cái người ngoài cuộc, nhưng lại hơi hơi cảm thấy một tia chua xót.

Ở cái này vô lâm loạn thế, mạng người vì cỏ rác, cá lớn nuốt cá bé hơi không cần thận liền sẽ vạn kiếp bất phục.

Mà hẳn còn muốn mạo thiên hạ to lớn bộc trực, đi giang hồ đệ nhất giúp bắt giữ mã phu người, có thể tưởng tượng nhiệm vụ này có bao nhiêu gian nan.

Tà tử mục nghe vậy chạy nhanh vệt ra hán sư đệ ngực, mặt trên thỉnh linh viết tám chữ màu đen: “Thần Nông giúp tru diệt vô lượng kiếm”.

Này tám chữ màu đen thâm nhập vân da, đã phi ngọn bút viết, cũng không phải dùng sắc nhọn chỉ vật khắc hoa mà trí, lại là lấy kịch độc dược vật viết liền, ăn mòn dưới, hăm sâu da thịt.

Tà tử mục lược một chăm chú nhìn, không cảm giác đỡ, trong tay trường kiếm rung lên, ong ong tác hưởng, quát: “Thả nhìn là Thần Nông giúp tru diệt vô lượng kiếm, vẫn là vô lượng kiếm tru diệt Thần Nông giúp. Này thù không báo, dùng cái gì làm người?”

Lại xem dung tử củ thân mình các nơi, cũng không mặt khác vết thương ngân, quát: “Quang hào, quang kiệt, bên ngoài nhìn một cái đi!”

Làm quang hào, Cung quang kiệt hai gã đại đệ tử các khá dài kiếm, theo tiếng mà ra.

“Đại thúc ngươi cũng quá thần đi! Liền người này trên người có hay không tự đều tính ra tới, ngươi có thể hay không đem này đoán mệnh bản lĩnh giao cho ta a!” Chung linh cho đã mắt ngôi sao nhỏ nhìn Diệp Phàm.

Tiểu cô nương sơ ra giang hồ đối rất nhiều chuyện đều tò mò thực, đặc biệt tốt như vậy chơi sự tình, nàng đương nhiên sẽ không bỏ qua Diệp Phàm.

“Ách.....” Diệp Phàm không lời gì để nói, hẳn nơi đó hiểu đoán mệnh a! Có thể đoán, chỉ là bởi vì hẳn là Thiên Long Bát Bộ thư mê, muốn cho hẳn thật dạy người đoán mệnh, thần thiếp làm không được a!

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Thần Nông giúp đột kích

Chung linh cái này tiểu nha đầu cái gì cũng tốt, chính là ái mười vạn cái vì cái gì, nhìn đến Diệp Phàm liền Thần Nông giúp viết tự đều tính ra tới. Một hai phải quán lấy hần học cái gì véo chỉ tính toán tài tình.

Diệp Phàm nơi nào sẽ chiếm bậc đoán mệnh, hần có thể tính đến, chỉ do là kiếp trước xem tiểu thuyết quá nhiều.

“Có thời gian ta nhất định giáo ngươi” nhìn tiểu cô nương chờ đợi ánh mắt, Diệp Phàm trong lòng mềm nhũn nói.

Khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, cùng lắm thì về sau, đem 《Thiên Long Bát Bộ》chuyện xưa giảng cấp chung linh nghe là được.

“Đây chính là đại thúc ngươi nói, chúng ta ngoéo tay thất cổ một trăm năm bất biến!” Chung linh giáo tuệ cười, nói vuron hành hành tay ngọc cùng Diệp Phàm kéo một chút ngón tay.

Tiểu cô nương tình đầu sơ khai, đối với Diệp Phàm như vậy thần bí đại thúc, trên cơ bản sức chống cự bằng không, hiện tại nàng đã sớm đem Đoàn Dự cái kia kẻ si tình vứt tới rồi một bên.

Một bên tả tử mục nhìn trên mặt đất dung tử củ thi thể, trên mặt thanh một trận bạch một trận, nhìn không ra tới hần rốt cuộc tưởng cái gì.

Đúng lúc này, chợt đến tiếng bước chân vang, làm quang hào, Cung quang kiệt hai người bên tiến đại sảnh.

“Sư phụ, Thần Nông giúp ở đối diện trên núi tụ tập không ít người, nói ai cũng không được xuống núi. Chúng ta thấy địch quân người nhiều, không được sư phụ hiệu lệnh, không dám tùy tiện động thủ.”

Tả tử mục nói: “Ân, tới bao nhiêu người?”

“Ước chừng bảy tám mươi người.”

“Bảy tám mươi người, liền tưởng tru diệt chúng ta vô lượng kiếm phái? Chi sợ cũng không dễ dàng như vậy.” Tả tử mục hắc hắc cười lạnh.

“Bọn họ dùng mũi tên bắn lại đây một phong thơ phong, da thượng viết đến hảo sinh vô lễ.” Cung quang kiệt cầm một cây cung tiễn cây tiễn, mặt trên cầm một phong màu vàng nhật thư từ.

Tả tử mục thấy nhóm phong thượng viết: “Tự dụ tả tử mục” năm cái chữ to, liền không tiếp tin, nói: “Ngươi hủy đi đến xem.”

Cung quang kiệt nói: “Là!” Liền muốn đi hủy đi phong thư.

“Phong thư thượng có độc, ngàn vạn không cần mở ra.” Một bên Diệp Phàm nhìn đến thư từ vội vàng nói.

Hần nhớ rõ nguyên tác trung này Cung quang kiệt, bởi vì thể sư phó mở ra phong thư mà độc phát sinh vong, không khỏi chết có điểm đáng tiếc.

Diệp Phàm tuy rằng không phải một cái lạn người tốt, nhưng là nói đến thấy chết mà không cứu, hần thật sự làm không được.

Cung quang kiệt khiếp sợ, vội vàng cầm trong tay kiếm côn tính cả thư từ ném tới trên mặt đất.

Tả tử mục nghe vậy trong lòng vừa động: “Diệp tiên sinh ngươi làm sao biết tin thượng có độc? Chẳng lẽ đây cũng là véo chỉ tính ra tới?”

“Cũng không phải, cũng không phải.” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Thần Nông giúp bang chủ Từ Không huyền quán sử dụng độc, hần điểm ấy chút tài mọn còn lừa không được ta đôi mắt. Chung cô nương, ngươi nói ta nói đúng không?”

“Đúng vậy! Đại thúc, cái này độc công phu thâm được ngay, liếc mắt một cái liền nhìn ra. Đây đó bốn pháp nhi cũng chỉ có thể hại hại vô tri đồ đệ.” Chung linh chút nào không có cấp vô lượng phái lưu mặt mũi, nói dụng độc nàng chính là cái đại hành gia.

Tả tử mục xấu hổ cười, hướng trên mặt đất kia phong kia tin nhìn lại, không thấy có gì dị trạng, nghiêng đi đầu lại xem, quả thấy phong thư cùng giấy viết thư thượng ần ần có lân quang chớp động, hần trong lòng rung mình, dùng mũi kiếm đẩy ra kia phong thư từ.

Chỉ thấy mặt trên viết: Thần Nông giúp tự dụ tả tử mục, hạn ngươi chờ một cái tiễn thần trong vòng, tự đoạn tay phải, bẻ gãy binh khí, rời khỏi vô lượng sơn kiếm hồ cung, nếu không vô lượng kiếm chó gà không tha.

Trong đại sảnh mọi người nhìn đến giấy viết thư thượng chữ viết, không khỏi sôi nổi biến sắc.

Tà tử mục sư muội tân song thanh mảy năn lại, không khỏi thất thanh nói: “Sư huynh chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

”Thần Nông giúp khinh người quá đáng, chúng ta vô lượng kiếm phái cũng không phải là mềm quả hồng hân tương niết liên niết, lại nói hân kẻ hèn mấy chục người, liền muốn cho chúng ta vô lượng gà rừng khuyên không lưu, chỉ sợ hân Tư Không huyền còn làm không được. “Tà tử mục lạnh lùng cười.

”Tà chương môn người sai rồi, các người vô lượng kiếm phái tuy rằng kiếm pháp không tồi, chính là sẽ không sử độc, đầu không lại Thần Nông bang.” Diệp Phàm lắc đầu nói.

Này vài câu chính nói trúng rồi “Vô lượng kiếm” nhược điểm, nếu bằng chân thật công phu tư đua, vô lượng kiếm đồ vật tông, hơn nữa tám vị mời tiến đến làm công chứng các phái hảo thủ, vô luận như thế nào sẽ không đánh không lại Thần Nông giúp, nhưng nói đến dụng độc, mọi người lại dốt đặc cán mai.

“Kia xin hỏi Diệp tiên sinh có gì đối sách?” Tà tử mục chớp mắt nói.

“Trừ phi người hiện tại đem vô lượng ngọc bội bí mật nói ra, nếu không Thần Nông giúp khẳng định là không chết không ngừng.” Diệp Phàm thờ dãi một hơi.

Tà tử mục thần sắc xấu hổ, nói: “Diệp tiên sinh nói đùa, kia vô lượng ngọc bội như thế nào sẽ có bí mật. Nó chính là sau núi long phong bạn kính mặt thạch. Kia tảng đá tròn nhẵn như gương, có thể chiếu thấy lông tóc, có người nói là khối mỹ ngọc, kỳ thật đâu, chỉ là một khối lại bạch lại quang cực đá thôi.”

”Ta đây liền không có biện pháp, chung cô nương, đoạn công tử chúng ta đi thôi! “Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Tới rồi hiện tại này tà tử mục còn ở gạt mọi người, sợ hãi người khác mơ ước hân vô lượng ngọc bội, kỳ thật đối với Diệp Phàm tới nói, kia vô lượng ngọc bội thật là không tính bí mật.

”Hào a! Hào a! Chúng ta chạy nhanh bên ngoài nhìn một cái đi, nhìn xem Thần Nông giúp là sao sinh bộ đáng.” Chung linh nghe vậy túm Diệp Phàm liền phải đi ra ngoài. Kia Đoàn Dự nhìn nhìn chung linh, cũng một cái bước xa theo đi lên.

Tà tử mục lập tức thân hình nhaoáng lên, ngăn ở kia bọn họ trước, nói: “Diệp tiên sinh, xin dừng bước. Thần Nông giúp ác đồ bên ngoài, tùy tiện đi ra ngoài, nếu là có gì sơ xuất, ta vô lượng kiếm nhưng bản khoăn.”

“Chúng ta lại không phải người mời đến khách nhân, lại nói đâu, nơi này lại không phải Kim Loan điện, ta muốn đi thì đi, ai dám ngăn cản ta. “Diệp Phàm không nói gì, một bên chung linh không làm.

Tiểu cô nương sớm nhìn này râu bạc lão nhân không vừa mắt, vừa rồi nếu không phải Diệp Phàm ngăn đón, nàng đã sớm phóng tia chớp chôn.

”Chung cô nương, người hiểu lầm, người cùng đoạn công tử tùy thời có thể đi, nhưng là này Diệp Phàm cần thiết lưu lại, lão phu hoài nghi hân là Thần Nông bang gian tế. “Tà tử mục cánh tay trái khẽ nhúc nhích, tự bên hông rút ra trường kiếm.

Giờ phút này “Vô lượng kiếm” đại địch tiếp cận, hân thật không muốn lại lại gây thù chuốc oán, nhưng nghe này Diệp Phàm nói trung dụng không ít trọng đại quan tâm, liền quan đến “Vô lượng kiếm” từ nay về sau tồn vong vinh nhục, không thể bất tường té hời cái minh bạch.

Tà tử mục tuy rằng không thể trâu vào vạn kiếp cốc cốc chủ chung vạn thù cùng đại lý Đoàn thị hoàng tộc, nhưng là đối với Diệp Phàm cái này người cô đơn hân liền sẽ không khách khí.

“Như thế nào? Tà chương môn người muốn động võ sao?” Diệp Phàm đậm đậm cười, chút nào không có sợ hãi.

Hân không dấu vết từ trong lòng ngực móc ra kia đem bỏ túi hình súng lục, nếu này tà tử mục thật sự đối hân động thủ, hân vì tự bảo vệ mình cũng không thể không nổ súng.

Như vậy gần khoảng cách, tin tưởng rất khó có người có thể tránh né khai.

“Diệp tiên sinh nghiêm trọng! Ta chỉ cần người đem lời nói mới rồi lại nói đến cẩn thận mình bạch chút.” Tà tử mục đánh cái ha ha.

Diệp Phàm lắc đầu, nói: “Nếu là ta không chịu nói, người liền phải giết ta?”

“Kia lão phu cũng liền vô pháp có thể tương tượng, chỉ có thể đắc tội.” Tà tử mục trường kiếm nghiêng đưa ngang ngực trước, ngăn cản đường đi.

Diệp Phàm đậm đậm cười, hướng một bên Đoàn Dự cùng chung linh nói: “Này tà chương môn muốn giết ta đâu, các người nói làm sao bây giờ?”

Đoàn Dự lắc lắc trong tay quạt xếp, nói: “Chúng ta có phúc cùng chung, có nạn cùng chịu, vừa rồi các người đã cứu ta, hiện tại ta tự nhiên sẽ không đương rùa đen rút đầu.”

“Mấy câu nói đó đến khá tốt, người người này thực bạn chí cốt” chung linh vỗ vỗ Đoàn Dự bả vai ông cụ non chính là nói: “Đại thúc, UU đọc sách (ww

w.uikanshu.com) người yên tâm đi! Ta duy trì người.”

Kia Đoàn Dự trong lúc nhất thời hồn đều không có, ngốc ngốc nhìn chung linh, kẻ si tình bản sắc bạo lậu không thể nghi ngờ.

“Hào! Vậy đa tạ hai vị, cũng không uổng công chúng ta quen biết một hồi, đi thôi!” Diệp Phàm cất bước liền hướng ngoài cửa đi đến, đối tả tử mục trong tay thanh quang lập lòe trường kiếm thoáng như không thấy.

Tả tử mục trường nhất kiếm run lên, chỉ hướng kia Diệp Phàm vai trái, hắc đảo cũng không đã thương người chỉ ý, chỉ là không được hắc đi ra phòng luyện võ.

Diệp Phàm đang muốn khẩu động cò súng, bên cạnh chung linh nhanh chóng gian hướng túi da thượng một phách, trong miệng xi xi hai tiếng, đột nhiên bóng trắng chợt lóe, tia chớp chôn bồng dung nhảy ra, đánh về phía tả tử mục cánh tay phải.

Tả tử mục vội thân thủ đi bắt, chính là tia chớp chôn thật sự động nếu tia chớp, khách một tiếng, đã ở hắc cổ tay phải thượng cắn một ngụm, ngay sau đó chui vào kia thiếu nữ bên hông túi da.

“Độc, độc! Người. .... Người này quý chồn nhi có độc!” Tả tử mục kêu thảm thiết một tiếng trường kiếm rơi xuống đất, nói tay dùng nắm chặt cổ tay phải, sợ độc tính thượng hành.

Vô lượng kiếm tông chúng đệ tử sôi nổi các khá dài kiếm, đem kia chung linh cùng Diệp Phàm bao quanh vây quanh, kêu lên: “Mau, mau đưa giải dược, nếu không loạn kiếm thứ đã chết các người.”

Chung linh cười nói: “Ta không giải dược. Các người chỉ cần đi thái chút thiên thảo tới nòng đậm chiên thượng một chén, cho hắc uống xong đi liền không có việc gì. Bất quá ba cái canh giờ trong vòng, cũng không thể di động thân mình, nếu không độc nhập trái tim, vậy không xong.” Nói từ túi da trung lấy ra tia chớp chôn tới, phùng bên phải tay, cánh tay trái vẫn Diệp Phàm hướng ra phía ngoài liền đi.

Chúng đệ tử thấy sư phụ chặt vật bộ dáng, đều biết bằng chính mình công phu, trăm triệu tránh không khỏi kia tiểu chồn tấn như điện lóe phác cấn, chỉ phải trở mắt nhìn hắc hai người đi ra phòng luyện võ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8 : Diên diên khùng khùng Nhạc lão tam

Lịch sử luôn là kinh người tương tự, Diệp Phàm tuy rằng cứu Cung quang kiệt, nhưng là cuối cùng tả tử mục vẫn là bị tia chớp chôn cắn một ngụm.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra gia hòa này cánh tay, khẳng định sẽ giữ không nổi.

Dựa theo Diệp Phàm bốn ý, nếu tả tử mục có thể chiêu hiền đãi sĩ, ăn ngay nói thật, hắc có lẽ còn có thể giúp bọn hắc một phen.

Nhưng là cuối cùng hắc vẫn là xem nhẹ nhân tính trong lòng, bởi vì từ trong xương cốt tả tử mục liền sẽ không tin tưởng bất luận kẻ nào.

Gia hòa này chẳng những tâm nhãn tiểu, lòng nghi ngờ trọng hơn nữa ích kỷ, này cũng vì hắc về sau nhi tử tả sơn sơn bị diệt Nhị nương bắt đi, thế nhưng nhận lời trao người khác hài tử đi trao đổi. Chôn xuống phục bút.

Diệp Phàm cùng chung linh ba người sóng vai ra đại môn, vô lượng kiếm chúng đệ tử có ở phòng luyện võ nội, có bên ngoài thủ ngự, đề ngựa Thần Nông giúp tới công. Ba người trở ra kiếm hồ cung tới, thế nhưng không gặp gỡ một người.

“Vừa rồi đa tạ người tia chớp chôn, đại ân không lời nào cảm tạ hết được! Về sau có thể sử dụng đến ta địa phương, chỉ cần người một câu, thiên sơn vạn thủy ta tất tới tương trợ.” Diệp Phàm đối với chung linh chấp tay tạ nói.

Tuy rằng mới vừa rồi hắc cũng có thể dựa vào súng lục tránh được một kiếp, nhưng là vô luận nói như thế nào này chung linh đối hắc cũng là có ân.

Diệp Phàm trước nay đều là cái ân oán phân minh người, người khác đối hắc hảo, hắc đối người khác sẽ càng tốt.

“Đại thúc, người quá khách khí, ta chính là không quen nhìn vô lượng kiếm phái kia bang nhân sắc mặt thôi, còn có chính là người về sau ngàn vạn chó quên, đem kia véo chỉ đoán mệnh bản lĩnh giao cho ta.” Chung linh hi hi cười.

Tối rồi hiện tại cô gái nhỏ vẫn luôn nhớ mãi không quên chính là, Diệp Phàm kia bói toán đoán mệnh bản lĩnh.

“Yên tâm đi! Có thời gian nhất định dạy cho ngươi, ta cam đoan.” Diệp Phàm trầm ngâm một chút hỏi: “Đúng rồi! Kế tiếp hai ngươi muốn đi chỗ nào?”

Nguyên tác trung công đạo, Đoàn Dự muốn đi tìm Thần Nông giúp bang chủ Tư Không Huyền làm cùng sự vót, chung linh bởi vì không yên tâm cũng sẽ đi.

Quả nhiên, vẫn luôn không nói gì Đoàn Dự nói: “Ta muốn tìm cái kia Tư Không Huyền bang chủ lý luận lý luận, không được bọn họ như vậy lung tung giết người, phật gia có văn: ‘cứu người một mạng, thắng tạo bảy cực Phù Đồ.’ này tả tử mục tả tiên sinh tuy rằng hung ác, nhưng là tội không đáng chết, huống chi còn muốn tiêu diệt nhân gia môn môn, thật là buồn cười!”

Hắn từ nhỏ đến lớn, bị Phật giới, chú ý chính là từ bị vì hoài, học chính là nho gia nhân người chi tâm, lần này cũng là vì đoạn chính thuần dạy hắn luyện võ, mới lên lút chạy ra.

Chung linh vội la lên: “Ngốc tử, đi không được! Trên giang hồ sự ngươi một chút cũng không hiểu, phạm vào nhân gia kiêng kỵ, ta nhưng cứu không được ngươi.”

Đoàn Dự lắc đầu cười nói: “Không cần vì ta lo lắng, ta một lát liền trở về, ngươi cùng Diệp tiên sinh ở chỗ này chờ ta.” Nói sai bước liền hướng khói nhẹ dâng lên chỗ đi đến.

Chung linh kêu to ngăn cản, Đoàn Dự chỉ là không nghe.

“Ngươi không cần kêu hắn, hắn là sẽ không nghe,

Vừa rồi ta đã cho hắn bói toán một quẻ, hắn này đi tuy có khúc chiết, nhưng là lại không có tánh mạng chi ưu, tương phản còn có một cái thiên đại cơ duyên đang chờ hắn.” Diệp Phàm nhìn Đoàn Dự bóng dáng khề thờ dài một câu.

Tuy rằng đối với Đoàn Dự cổ hủ trong lòng vô ý tán đồng, nhưng là đặt mình vào hoàn cảnh người khác tưởng, nhưng liền này phân dũng khí, trên giang hồ làm được liền không có vài người.

Chung linh ngăn ra một trận, nói: “Cơ duyên?, Cái gì cơ duyên?”

“Nếu ta sở liệu không tồi lời nói, đoạn công tử này vừa đi sẽ được đến trong truyền thuyết Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ. Cho nên nói hiện tại ngươi ngăn đón hắn, ngược lại sẽ phổ hư rút hắn cơ duyên.” Diệp Phàm cười thần bí.

Một toát một uống bản lĩnh thiên định, đúng là bởi vì này Đoàn Dự có tấm lòng son, mới có thể ở trên giang hồ gặp dữ hóa lành.

“Nga! Kia đại thúc ngươi kế tiếp muốn đi nơi nào? “Chung linh cái hiểu cái không hỏi.

Diệp Phàm ăn ngay nói thật nói: “Ta muốn đi Đại Tổng cảnh nội tìm kiếm Cái Bang bang chủ kiều phong.”

Hắn nhiệm vụ chỉ có một nguyệt thời gian, cho nên hiện tại quan trọng nhất chính là tìm được mã phu người kháng mẫn.

“Bắc kiều phong, nam Mộ Dung, Cái Bang cách nơi này đâu chi thiên vạn lí a!” Chung linh cau mày suy nghĩ một trận, nói: “Như vậy đi! Đại thúc, cách nơi này mấy chục trong ngoài có một chỗ trang viên, sư tỷ của ta có một con bảo mã (BMW) danh rằng hắc hoa hồng, có thể ngày đi nghìn dặm, ngươi đem tay của ta lựa cho năng, hắn nhất định sẽ cho ngươi mượn.” Nói, chung linh từ túi tiền lấy ra một cái khăn tay đưa cho Diệp Phàm nói.

“Ngươi nói chính là mộc uyển thanh cô nương đi?” Diệp Phàm giật mình.

“Nha! Này ngươi cũng coi như ra tới, vậy là tốt rồi làm nhiều.” Kế tiếp chung linh cấp Diệp Phàm đại khái nói một chút lộ tuyến, liền lòng nóng như lửa đốt hướng tới Đoàn Dự đuổi theo.

Nàng rốt cuộc vẫn là không yên tâm Đoàn Dự cái kia con một sách, tuy rằng cùng tiểu cô nương cũng rất muốn cùng Diệp Phàm cùng đi Cái Bang, nhưng là chung quy vẫn là sợ cha mẹ trách tội, nếu làm chung vạn thù biết, nàng ngàn dặm xa xôi cùng một cái xa lạ nam nhân chạy đến Đại Tổng, khẳng định sẽ đánh gãy nàng chân.

Cáo biệt Chung Ly về sau, Diệp Phàm một đường hành tẩu, hắn tuy không có võ công, nhưng tuổi trẻ lực tráng, dưới chân cũng cực mau lẹ, đi ra hơn hai mươi, rốt cuộc thấy quá giang cầu treo bằng dây cáp, chỉ thấy kiều biên thạch trên có khắc “Người lương thiện độ” ba cái chữ to.

Kính hồn táng đảm qua người lương thiện độ, hắn liền đi tới, vạn kiếp cốc.

Tuy rằng Diệp Phàm biết rõ chung linh cùng Đoàn Dự đi Thần Nông giúp hữu kinh vô hiểm, nhưng là hắn chung quy không yên tâm, hắn vẫn là muốn tới nói cho bọn họ cha mẹ một chút.

Phí thật lớn thoải mái mới tìm được vạn kiếp cốc nhập khẩu, Diệp Phàm đang muốn chui vào cái kia thụ động đi gõ cửa, liền ở ngay lúc này, bỗng nhiên một cái màu vàng bóng người từ trên trời giáng xuống thành, một chút bắt được cổ hắn.

“Ha ha! Chung vạn thù, ta nhạc lão Nhị cho ngươi bắt được ngươi cái tiểu bạch kiếm, tiểu tử này lên lút vừa thấy liền không phải cái thứ tốt.”

Diệp Phàm gian nan xoay qua thân đi, trong lòng thỉnh thoảng loạn nhảy, hướng người nọ nhìn lại, ánh mắt đầu tiên liền nhìn thấy hán một cái đầu đại đến khác tầm thường.

Một thân mình hoàng bào tựa như khất cái giống nhau, điểm chết người gia hỏa này phía sau, còn cống khoa trương cá sấu miệng cắt.

Diệp Phàm trong lòng thở dài, nima! Điểm quá bối, thế nhưng đụng phải Nam Hải cá sấu thần nhạc lão Tam.

Tại đây gia hỏa bên cạnh, còn có một cái thân hình cực cao cực gầy, dài quá một trương mặt ngựa gia hỏa, Diệp Phàm dùng gót chân tưởng cũng biết người nọ là gặp người liền sát chung vạn thù.

“Người rốt cuộc là người nào? Lén lút ở chỗ này làm gì?” Chung vạn thù về mặt xanh mét nhìn Diệp Phàm. Nhìn gia hỏa này tiểu bạch kiểm bộ dáng hán liền tới khí.

“Ai nha! Nguyên lai là đại danh鼎鼎鼎鼎 Nam Hải cá sấu thần nhạc lão Nhị cùng gặp người liền sát chung vạn thù a! Thật là cừu giết cừu giết a!” Diệp Phàm ra vẻ trấn định nói.

Cũng may mắn nhạc lão Tam trên tay không có dùng sức, nói cách khác cổ hán đã sớm bị bẻ gãy.

“Đi? Nguyên lai người biết ta nhạc lão Nhị đại danh. UU đọc sách (www.uukanshu.com)” Nam Hải cá sấu thần buông lỏng ra Diệp Phàm trên cổ bàn tay to.

Diệp Phàm hít một hơi thật sâu nói: “Ta chẳng những tên của người, ta còn biết người là tứ đại ác nhân chỉ nhất, lão Đại “Tội ác chồng chất” đoạn Duyên Khánh, “Hung thần ác sát” nhạc lão Nhị, “Vô ác không làm” điệp tam nương, “Cùng hung cực ác” vân trung hạc. Đặc biệt người nhạc lão Nhị đại danh ta chính là như sấm bên tai, người nhất am hiểu võ công chính là khách rầm một tiếng, bẻ gãy người khác cổ.”

Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, Diệp Phàm biết gia hỏa này kiêng kỵ nhất chính là người khác kêu hán nhạc lão Tam, hiện tại mạng nhỏ niết ở trong tay của hán, không không chụp một chút móng ngựa.

Nam Hải cá sấu thần nghe Diệp Phàm đại tán hán võ công lợi hại, trong lòng đắc ý cực kỳ, cười gượng hai tiếng, nói: “Tiểu tử người bản lĩnh lờ lờ bình thường, ánh mắt đảo cũng không tệ lắm. Ta xem người cốt cách thanh kỳ, là cái võ học kỳ tài. Như vậy đi! Mau mau dập đầu! Cầu ta thu người làm đệ tử. Người một cầu, ta lập tức đồng ý.”

Lần này thật sự đại ra Diệp Phàm ngoài ý liệu, ngập ngừng nói: “Cái này..... Cái này.....”

“Như thế nào lạ? Người không muốn, dám nói người cái bước tự, ta liền vận gãy người cổ” nhạc lão Tam nhếch miệng lạnh lùng cười.

Diệp Phàm không cảm đánh cái rùng mình, quả nhiên cùng tiểu thuyết trung giống nhau, này Nam Hải cá sấu thần tàn nhẫn độc ác, chỉ thấy được có người tư chất tốt hơn, liền muốn thu người khác làm đồ đệ.

Chính là Diệp Phàm lại không nghĩ bái hán làm thầy, gia hỏa này còn có một cái tật xấu chính là, nhìn thấy tư chất càng tốt người được chọn, hán sẽ không chút do dự giết hiện tại đồ đệ, nhưng chính mình thắng

Nếu cự tuyệt, đại họa liền tức trước mắt, đang lúc vô kế khả thi hết sức, Nam Hải cá sấu thần bỗng nhiên hét lớn: “Các người lén lút làm gì? Đều rút cho ta lại đây!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9 : Nhân vì đao trớ, ta vì thịt cá

Nam Hải cá sấu thần một thân rỗng to, chỉ thấy cây cối bên trong chui ra mười mấy người tới, cầm đầu hai cái bà lão, hai tay không, còn lại mười dư danh nam nữ đều tay cầm binh khí.

Những người này nằm ở cây cối bên trong, tuy đều nín thở bất động, lại nơi đó thoát được quá Nam Hải cá sấu thần lỗ tai?

Hán Sát Diệp Phàm bức này lương tài mỹ chất, trong lòng cao hứng, nhất thời đảo cũng không phát giận, cười hi hi hướng kia bang nhân hoành liếc mắt một cái, quát: “Các người là người nào? Đến nơi đây làm gì? Là tới chúc mừng ta lão nhân gia thu cái hảo đồ nhi sao?”

Kia cầm đầu một cái bụ bẫm lão bà bà chấp tay nói: “Các hạ thỉnh! Chúng ta là Cô Tô vương gia, mạn đà son trang người, đến nơi đây chỉ do là đi ngang qua.”

Này hai cái bà lão đứng là vương phu nhân thủ hạ, bình bà bà cùng thùy bà bà, l các nàng đi vào nơi này chính là vì đuổi giết mộc uyển thanh. Không nghĩ tới đi ngang qua vạn kiếp cốc, lại đụng phải này một tử sự tình.

“Cô Tô vương gia rất có danh sao? Hôm nào lão tử thấy Mộ Dung phục cái kia quy nhi từ một phen bẻ gãy cổ hần, làm hần làm không thành cái gì nam Mộ Dung.” Nhạc lão Tam nhếch miệng cười nói: “Còn có các ngươi kêu ta các hạ, các ngươi có biết ta là ai?”

“Tại hạ đương nhiên biết, các hạ chính là đại danh鼎鼎 Nam Hải cá sáu thần nhạc lão Tam tiên bối.” Kia bình bà bà thật cẩn thận nói.

Tử đại ác nhân hung danh chính là danh chấn giang hồ, hôm nay xuất sư bất lợi, gặp được cái này điên điên khùng khùng mang nhạc lão Tam, miễn bàn có bao nhiêu buồn bực.

“Đặc sao! Các ngươi dám kêu ta nhạc lão Tam, nói cho các ngươi lão tử là tử đại ác nhân nhạc lão Nhị.” Nam Hải cá sáu thần khí oa oa thẳng kêu, hần này cả đời hận nhất người khác kêu hần nhạc lão Tam, bị diệt Nhị nương cái kia đàn bà đề ở trên đầu là hần sỉ nhục.

Nam Hải cá sáu thần điên cuồng hét lên một tiếng! Một đạo thân ảnh hiện lên, hần liền vọt vào kia bang nhân đàn bên trong, tay trái trở tay vượn, đã bắt lấy một cái sử kiếm hần từ ngực, tay phải nắm căn ngón tay xóc trự hần đầu cái, đôi tay giao nhau uốn éo, khách rầm một tiếng, đem hần tử kia cổ vạn gãy.

Người nọ mặt triều ngực, một viên đầu mềm mại rũ đem xuống dưới. Hần tay phải đã đem trường kiếm rút ra một nửa, ra tay cũng coi như cực nhanh, nhưng kiếm chưa ra khỏi vỏ, liền đã thân chết.

Này hần tử võ công ở trên giang hồ cũng coi như là một nhân vật, nhưng ở Nam Hải cá sáu thần này hần còn tựa điện thiểm uốn éo dưới, thế nhưng võ nửa điểm thi triển đường sống, bằng quan mọi người đều bị sợ tới mức ngất người.

Nam Hải cá sáu thần tùy tay run lên, đem hần xác chết ném quá ở một bên. Thùy bà bà thủ hạ ba gã đại hần cùng kêu lên hồ rống, phác đem đi lên.

Nam Hải cá sáu thần lạnh lùng cười hữu đủ liền đá tam chân. Ba gã đại hần cao cao bay lên, phịch một tiếng lộ ở mấy mét xa địa phương, chết không thể ở đã chết, thùy bà bà chờ đều bị sợ tới mức lùi lại.

“Khách rầm một vang! Vạn gãy cổ, hảo chơi, hảo chơi. Lão tử vạn một cái cổ không đủ, còn muốn vạn cái thứ hai. Kia một cái thoát được chậm, lão tử liền vạn gãy cổ hần.” Nhạc lão Tam nhếch miệng cười.

Thùy bà bà, bình bà bà chờ sợ tới mức hồn phi phách tán, tè ra quần hướng tới tứ phương đào mệnh đi.

Nam Hải cá sáu thần liên thanh cười quái dị, hướng Diệp Phàm nói: “Thế nào? Ta này tay công phu lợi hại đi? Ngươi bái ta làm thầy, ta tức khắc giáo ngươi cửa này bản lĩnh. Tiểu tử ta nhưng cảnh cáo ngươi, ngươi nếu không đáp ứng, ta lập tức khách rầm một chút, liền vạn gãy ngươi cổ……”

Nhân vì đao tró, ta vì thịt cá, đối mặt hung thần ác sát nhạc lão Tam, Diệp Phàm học kiếp trước tiểu thuyết trung Đoàn Dự như vậy đánh bạo nói: “Ta không thể bái ngươi vì sư, ta sớm có sư phụ lập.”

Nam Hải cá sáu thần giận dữ, quát: “Sư phụ ngươi là ai? Hần bản lĩnh còn đại đến quá ta sao?”

“Sư phụ ta học cứu thiên nhân Dịch Kinh bát quái, y bực tinh tượng không một không hiểu, không gì không giỏi. Hần véo chỉ tính toán là có thể mới biết chu thiên việc, trong chôn vô lâm sự tình càng là không có hần lão nhân gia không biết, có thể nói là có lợi 500 năm, hạ hiệu năm trăm tái, này đó công phu lường trước ngươi nửa điểm cũng sẽ không.”

Không có biện pháp Diệp Phàm chỉ có thể bắt đầu lừa dối, nếu hần mạo giang hồ Bách Hiểu Sanh danh hào, cái này nói dối nhất định phải viên đi xuống.

Nam Hải cá sáu thần gãi gãi da đầu, cái gì Dịch Kinh bát quái, y bực tinh tượng quả nhiên liền nghe cũng không nghe thấy quá, cũng không biết là cái gì thần kỳ võ công.

Diệp Phàm thấy hần rất có vẻ khó xử, lại nói: “Xem ra này đó cao thâm bản lĩnh ngươi đều là sẽ không. Bởi vậy cá sáu thần một phen hảo ý, ta chỉ có tâm linh, lần sau ta thỉnh sư phụ tới cùng ngươi đánh giá đánh giá, thử xem ai bản lĩnh đại. Nếu ngươi thắng qua sư phụ ta, ta lại bái ngươi vì sư không muộn.”

Nam Hải cá sáu thần cả giận nói: “Sư phụ ngươi là ai? Ta còn sợ hần không thành? Khi nào luận võ?”

“Một tháng sau hôm nay, liền tại nơi đây như thế nào? “Diệp Phàm giật mình nói.

Một tháng về sau, hần vô luận hoàn thành hoặc là không hoàn thành nhiệm vụ, đều sẽ không ở cái này thế giới, bởi vậy cũng sẽ không sợ hải nhạc lão Tam tìm hần phiền toái, đây là cái gọi là kế hoãn binh.

“Hảo! Một tháng liền một tháng, đến lúc đó lão tử khẳng định sẽ bẻ gãy cổ hần “Nam Hải cá sáu thần khí oa oa thẳng kêu.

Thật vất vả tìm được một cái luyện võ kỳ tài, gia hỏa này thế nhưng còn có sư phó, mặc kệ là ai dám cùng hắn nhạc lão Nhị đoạt đồ đệ, tên kia nhất định phải chết.

Nhạc lão Tam đang ở sinh hồn đổi, chợt nghe đến nơi xa vĩ tới một trận bén nhọn dài lâu thiết tiếng còi, phá không tới. Đây tiếng còi thật lâu sau không ước, thổi còi giả trong ngực hơi thở dường như vô cùng vô tận, vĩnh viễn không cần để thở giống nhau.

Diệp Phàm sơ nghe là lúc, cũng bắt quá cảm thấy tiếng còi thê lương, thứ người màng nhĩ, nhưng càng nghe càng là kinh dị, nhìn nhau kém ngac.

Nam Hải cá sấu thần võ võ chính mình cái gậy, kêu lên: “Lão Đại ở kêu ta, ta không rảnh cùng ngươi nhiều lời. Một tháng về sau ta khẳng định bẻ gãy kia quy nhĩ tử cổ, ngoan đồ đệ lão tử đi rồi.”

Dứt lời, giống như đại bằng giương cánh đem, thân hình nhoáng lên liền biến mất ở rừng rậm trung.

Gia hỏa này tới cũng nhanh đi cũng mau, nhìn nhạc lão Tam bóng dáng, Diệp Phàm không khỏi sờ trường một hơi, vừa rồi tình hình thật là mạo hiểm vạn phần, nếu hắn không phải linh cơ vừa động đánh cuộc một phen, phỏng chừng hiện tại chính mình đầu đã bị Nam Hải cá sấu thần vạn rút.

Cùng này giúp động bất động liền giết người người trong giang hồ so, hắn hiện tại trình độ quả thực là bất kham một kích, UU đọc sách ([www. uukan.shu.com](http://www.uukan.shu.com)) ở cái này loạn thế muốn sinh tồn đi xuống, chỉ cần học được võ công cao thâm mới là quan trọng nhất.

Cũng may Đoàn Dự kia tiểu tử còn không có lại đây, một hồi xử lý này chơi bên này sự, liền đi vô lượng phía sau núi mặt kiếm hồ cung, nhìn xem kia tiểu tử học muội học được Bắc Minh thần công.

“Tiểu tử thú, lão phu nhìn ngươi thật lâu, ngươi rút cuộc là người nào? Đến ta vạn kiếp cốc tới làm gì?” Diệp Phàm mới vừa thở hổn hển một hơi, ở một bên vẫn luôn không nói gì mã vương thần chung vạn thù, bỗng nhiên âm trầm trầm mở miệng hỏi.

“Nga! Chung cốc chủ a! Tại hạ Diệp Phàm, hải ngoại nhân sĩ, kỳ thật ta đến nơi đây chính là cho các ngươi phu thê báo tin” Diệp Phàm cũng chấp tay nói: “Chung cô nương hiện tại bị Thần Nông giúp Tư Không huyền bắt được, các ngươi chạy nhanh đi cứu hắn đi thôi!”

Vì bảo hiểm khởi kiến, Diệp Phàm căn bản không có dám đề Đoàn Dự cái kia con một sách, ai đều biết, chung vạn thù bình sinh hận nhất chính là đại lý Đoàn thị vương tộc.

”Diệp công tử ngươi nói chính là thật vậy chăng? “Chung vạn thù còn chưa nói lời nói, đúng lúc này từ trong cốc đi ra một cái phụ nhân.

,Kia phụ nhân ước chừng ba mươi sáu bảy tuổi tả hữu tuổi, mặc lục nhạt lụa sam, dung sắc thanh tú, mặt mày gian mờ hồ cùng chung linh thật là tương tự, biết đó là chung phụ nhân cam bảo bảo.

”Đương nhiên, tại hạ không dám lừa các ngươi nhị vị. “Diệp Phàm móc ra chung linh đưa cho hắn cái kia khăn tay, đưa cho cam bảo bảo.

“Phụ nhân ngươi như thế nào ra tới, mã đức! Thần Thần Nông giúp cũng dám bắt ta nhóm nữ nhi, ta xem bọn hắn là sống không kiên nhẫn.” Vừa nghe nói cô nương bị người khác bắt đi, chung vạn thù lập tức giận dữ nói.

Tại đây vô lượng sơn địa bàn thượng còn không có người dám chọc bọn hắn vợ chồng, Tư Không huyền to gan lớn mật, có thể nói là chết chắc rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10 : Thiện xiển hầu thăng chức thái

Kế tiếp sự tình liền thuận lý thành chương nhiều, chung vạn thù cùng cam bảo bảo vợ chồng, đằng đằng sát khí đi tìm Thần Nông giúp tính sổ đi, mà Diệp Phàm cũng ở một cái người hầu A Phúc cùng đi hạ, đi một viên thanh nơi đó mượn hắc hoa hồng.

Đến nỗi, vì cái gì gặp người liền sát chung vạn thù cái kia lòng dạ hẹp hòi, không có ăn Diệp Phàm dấm, gần nhất bởi vì Diệp Phàm đã là Nam Hải cá sấu thần nhạc lão Tam điều động nội bộ đồ đệ, hắn không dám trên chọc ngoại, về phương diện khác Diệp Phàm diện mạo cũng coi như không thượng là tiểu bạch kiểm, đặc biệt hắn kia thân áo quần lố lằng, càng thêm có vẻ chẳng ra cái gì cả.

Chung vạn thù tuy rằng thích ăn dấm, nhưng là hắn chỉ biết ăn tiểu bạch kiểm dấm, đặc biệt là Đoàn gia tiểu bạch kiểm, bởi vậy mới không có phát sinh cái gì khúc chiết.

Một uyển thanh nơi đó liền càng thêm thuận lợi, Diệp Phàm liền nâng mặt đều không có thấy thương, nhạc lão Tam đánh bậy đánh bạ giết chết mấy cái mạng đà sơn trang cao thủ, bình bà bà mấy người kia đã sớm sợ tới mức trong lòng run sợ đi trở về.

Kỵ thượng hắc hoa hồng, Diệp Phàm ra roi thúc ngựa hướng kiếm hồ cùng chạy đến, có hắc hoa hồng trợ giúp, hẳn tốc độ so đi đường chính là mau nhiều.

Chỉ là làm hắn buồn bực chính là, ở vô lượng sơn tìm kiếm thật lâu sau, đều không có nhìn thấy Đoàn Dự cái kia con mọt sách, Diệp Phàm đành phải lác đàu, phân biệt một phương hướng, đi phía trước phương chạy đến.

Một nắng hai sương, suốt đêm lên đường, sáng sớm hôm sau, Diệp Phàm ruổi ngựa đuổi tới một cái thành trấn, trên đường phổ phồn hoa ảm ỉ, thực mau nhìn đến một cái tửu lâu, chỉ là sờ sờ túi tiền, trên người trừ bỏ kia mau giám ngục lệnh, liền dư lại kia một phen lạnh băng bỏ túi hình súng lục.

Một văn tiền làm khó anh hùng hán, ở cái này dị thế muốn sinh tồn xuống dưới, hàng đầu điều kiện chính là kiếm tiền.

“Vị này huynh đài, tại hạ xem ngươi khí vũ bất phàm, có không đi lên bồi ta uống thượng mấy chén?” Liền ở Diệp Phàm nghĩ như thế nào đi lộng điểm tiền thời điểm, đột nhiên đỉnh đầu một đạo sáng thanh âm vang lên.

Ngẩng đầu nhìn lại, một cái ước chừng ba mươi tuổi tả hữu trung niên nhân, đang ngồi ở tửu lâu lầu hai cửa sổ khải, đối chính mình nói chuyện.

Kia trung niên nhân tam dóm râu dài, tướng mạo thật là tuấn nhã, khí độ phi phàm, vừa thấy chính là sống trong nhung lụa, phú quý người.

“Kia tại hạ liền đa tạ!” Mặc kệ như thế nào, lấp đầy bụng mới quan trọng nhất, từ ngày hôm qua đến bây giờ, Diệp Phàm chính là một chút đồ vật cũng chưa ăn.

Đem hắc hoa hồng làm tiểu nhi dàn xếp hảo, thượng đến tửu lâu, chỉ thấy kia trung niên nhân trước mặt bày mấy phần ăn sáng, còn có một hồ rượu ngon, bàn tiệc thượng, nhất thấy được chính là hắn tay trái biên một cây thiết sáo.

“Tiểu nhị, lại vì cái này công tử một lần nữa thượng một phần đồ ăn, đúng rồi! Lại đến một vò rượu ngon.” Tiếp đón Diệp Phàm ngồi xuống, kia nho nhã trung niên nhân mở miệng nói.

“Đa tạ các hạ thịnh tình khoản đãi, không biết huynh đài tôn tính đại danh? Nói thật, hôm nay ta trong túi ngượng ngừng, nếu không phải ngươi, có lẽ ta phải chịu đói.” Diệp Phàm ôm quyền hành lễ nói.

“Công tử đa lễ! Tương ngộ tức là có duyên, ngươi kêu ta thăng chức thái là đến nơi,

Ta xem ngươi ở tửu lâu trước bồi hồi, định là trong túi ngượng ngừng, bởi vậy đã kêu huynh đệ đi lên bồi ta” kia trung niên nhân đậm đậm cười.

“Thăng chức thái? Đại lý quốc thiện xiển hầu? Tam công bốn vệ đứng đầu.” Diệp Phàm hơi hơi sùng sốt, thật là vô xảo không thành thư a!

Ngày hôm qua vừa mới gặp được Đoàn Dự, hôm nay liền nhìn đến đại lý quốc thiện xiển hầu.

“Nga? Công tử nhận được ta sao? Xin hỏi huynh đệ đại danh?” Nghe Diệp Phàm một ngụm là có thể nói ra chính mình ở đại lý quốc trung quan chức, thăng chức thái nhưng thật ra lộ ra một tia tò mò chi sắc.

Hắn người này ngày thường vô luận ở trên giang hồ cùng đại lý quốc trung đều điều thấp thực, lại như thế nào cũng không nghĩ tới, ngẫu nhiên gặp được một thiếu niên, thế nhưng sẽ biết hắn chức quan.

“Tại hạ Diệp Phàm, nãi phương vị người, lâu nghe thiện xiển hầu đại danh, nhưng vẫn vô duyên bái kiến, hôm nay thật là vinh hạnh chi đến!” Diệp Phàm ôm quyền nói.

Kỳ thật, hẳn nơi nào nhận được thăng chức thái, chẳng qua chính là kiếp trước tiểu thuyết xem nhiều thôi.

“Diệp huynh khách khí, đều là hư danh mà thôi.” Thăng chức thái đậm đậm cười, giờ lên chén rượu nói: “Tới, chúng ta uống rượu.”

“Thiện xiển hầu thỉnh!” Diệp Phàm uống một hơi cạn sạch.

Rượu quá ba tuần, đồ ăn quá ngũ vị, Diệp Phàm suy nghĩ một chút mở miệng nói: “Quân hậu, ngươi đến nơi đây tới, có phải hay không đang tìm cái gì người?”

“Nga, huynh đài là làm sao thấy được?” Thăng chức thái trong lòng cả kinh nói, phải biết rằng bọn họ lúc này đây đi ra ngoài tìm tìm Đoàn Dự, hành tung đặc biệt bí ẩn, rất nhiều đại lý giang hồ nhân sĩ cũng không biết, hắn lại làm không hiểu, Diệp Phàm là như thế nào nhìn ra tới.

Chẳng qua người này lòng dạ sâu đậm, trên mặt căn bản nhìn không ra một tia biến hóa.

“Nếu ta đoán không sai nói, quân hậu lúc này đây tới là vì đoạn công tử đi?” Diệp Phàm mở miệng ngôn nói.

“Huynh đài biết đoạn vương tử rơi xuống.” Thăng chức thái không bao giờ bình tĩnh.

“Hôm nay thừa thiện xiển hầu một com chi ân, ta đương nhiên biết gì nói hết.” Kế tiếp, Diệp Phàm liền đem ngày hôm qua ở vô lượng cung phát sinh một loạt sự tình, nói cho thẳng chức thái.

Rốt cuộc bọn họ đều là vì Đoàn Dự hảo, ăn người khác một đoạn com, còn muốn gạt nhân gia, Diệp Phàm thật sự làm không được.

“Đa tạ huynh đài, hiện giờ đoạn công tử hãm sâu nguyên lãnh, Cao mỗ cái này đi cứu hẩn. “Thăng chức thái cầm lấy trên bàn thiết sáo nói.

“Kỳ thật thiện xiển hầu người không cần như vậy khẩn trương, đoạn công tử này đi Thần Nông giúp, tuy có mạo hiểm, nhưng lại sẽ không có sinh mệnh nguy hiểm, tương phản lại sẽ có một phen cơ duyên. “Diệp Phàm đậm đậm cười.

“Nga! Diệp huynh chỉ giáo cho?”

“Nói như thế! Tại hạ từ tiểu ở hải ngoại học vài phần bói toán chi đạo, này trên giang hồ sự tình, ta chỉ cần véo chi tính toán, là có thể biết mười chi bảy tám” Diệp Phàm lừa dối khỏi người đã thành thói quen, căn bản dùng không được tới.

“Nga! Nói như vậy, huynh đài còn hiểu đến văn vương bát quẻ chi đạo? “Thăng chức thái nghe vậy, càng thêm đối Diệp Phàm có hứng thú, nói: “Từ xưa tương truyền, liền có kỳ nhân dị sĩ, có thể xu cát tị hung, nhìn không ra tới Diệp huynh thể nhưng còn có như vậy bản lĩnh? Vậy người giúp ta tính tính, Cao mỗ về sau hội ngộ đến chuyện gì?”

“Hảo đi! Tại hạ cả gan một lời, nếu nói sai rồi, hy vọng thiện xiển hầu không lấy làm phiền lòng. “Diệp Phàm làm bộ bấm đốt ngón tay, sau một lát, nói: ““Cửu tiêu rồng ngâm kinh thiên biến, phong vân tề hội nước cạn du.”

Đây là phong vân hùng bá thiên hạ bên trong bùa Bồ Tát bốc ngữ, hiện tại Diệp Phàm dùng đến thăng chức thái trên người không còn gì tốt hơn.

“Huynh đài mời nói minh bạch?” Thăng chức thái nhíu mày, Diệp Phàm nói rõ ràng có khác sở chỉ, cũng may mấn hẩn lòng dạ sâu đậm, nếu thay đổi người khác, sợ là trở mặt.

“Thiện xiển hầu người tuy có thiên túng chi tài, long phượng chi tư, nhưng là lại sinh không phù hợp khi, mặc dù người lòng có không cam lòng, tính toán hoa sự tình, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tóm lại bất quá công đã trảng mà thôi.” Diệp Phàm nhẹ nhàng thờ dài nói.

Kiếp trước xem lão bản tiểu thuyết thời điểm, hẩn liền cảm thấy thăng chức thái người này, rất có dã tâm, giỏi về tâm kế, đừng nhìn hẩn ngày thường ôn tồn lễ độ, nhưng là rất nhiều manh mối lại chỉ hướng về phía hẩn mơ ước đại lý quốc ngôi vị hoàng đế.

Thiên long trung muốn làm hoàng đế đoạn Duyên Khánh cùng Mộ Dung thị, chính trị đầu óc chi kém, vậy không cần tế biểu, cùng cái này danh không trải qua truyền thăng chức thái so kém xa.

Đến nỗi Diệp Phàm vì cái gì dám nói như vậy, hảo đi! Chỉ do hẩn lừa dối lên dùng không được tới thôi.

“Người. ....” Thăng chức thái nghe vậy trên mặt thanh một trận bạch một trận, tuy là hẩn lòng dạ mấy thâm, giờ phút này cũng đại kinh thất sắc.

Hẩn giàu tài như vậy nhiều năm, không ai có thể đoán được đến hẩn trong lòng, lại không ngờ một cái hài tử có thể khuỷu đến thiên cơ, sao có thể gọi là một cái kinh ngạc lợi hại.

Thăng chức thái trong tay thiết sáo căng thẳng, trên mặt sát khí ảm hiện. Chẳng qua cuối cùng hẩn rốt cuộc vẫn là thờ dài một tiếng, hướng Diệp Phàm thâm cùc một cung nói: “Tiên sinh đại tài, Cao mỗ thụ giáo, núi xanh còn đó lục thủy trường lưu, tại hạ cáo từ.”

Thân hình chợt lóe, thăng chức thái liền đến bên đường, ngay sau đó mấy cái xoay người, liền rút cuộc nhìn không tới.

Nhìn bàn tiệc thượng lưu lại mấy thỏi bạc tử, Diệp Phàm không khỏi giật mình, hồi tưởng một chút vừa rồi thăng chức thái biểu tình, không khỏi kinh ngạc một tiếng mồ hôi lạnh.

Hẩn rốt cuộc vẫn là quá tuổi trẻ, như thế dễ dàng tiết lộ thiên cơ, thiếu chút nữa liền có họa sát thân, hôm nay may mấn gặp thăng chức thái, nếu thay đổi Mộ Dung phục chi lưu, hẩn chỉ sợ đã sớm đầu mình hai nơi.

Kỳ thật nói đến cùng, đều là hẩn miệng rộng chọc họa, Diệp Phàm âm thầm quyết định, từ nay về sau, gặp người chỉ nói ba phần lời nói, không thể toàn vút một mảnh tâm a! Giang hồ khó dò, nhân tâm hiểm ác a!

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11 : Cứu giúp Mộ Dung Phục

Mấy ngày kể tiếp, Diệp Phàm khoác tinh đuôi ngày hướng Đại Tổng cảnh nội chạy đến, tuy rằng hắn còn không có tướng hảo như thế nào bắt giữ mã phu người, nhưng là hiện giờ cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Liên như vậy qua năm sáu ngày, hắn đi vào một ngọn núi cốc trước, triều phụ cận thợ săn sau khi nghe ngóng, nơi đây vì nổi trống sơn.

Trong cốc đều là cây tùng, gió núi qua đi, từng thanh nếu đảo.

Diệp Phàm trong lòng vừa động, bỗng nhiên nhớ tới một cái đỉnh đỉnh đại danh nhân vật, phái Tiêu Dao chương môn vô nhai tử.

Ở vô lượng sơn tuy rằng hắn cùng Bắc Minh thần công, Lăng Ba Vi Bộ lỡ mất dịp tốt, nhưng là nơi này vừa lúc có cái sống thần tiên.

Vô nhai tử không phải bày ra trên lưng ván cò, liền tưởng chọn một cái vừa lòng thanh niên tài tuấn làm truyền thừa sao? Có lẽ có thể đi thử thời vận.

Dù sao ly một tháng kỳ hạn còn sớm, Diệp Phàm cũng không có càng tốt chú ý, ở hơn nữa hắn cũng muốn kiến thức kiến thức trong truyền thuyết trên lưng ván cò.

Ở trong rừng được rồi hứa, đi vào tam gian nhà gỗ phía trước. Chỉ thấy phòng trước một cây đại thụ dưới, có hai người tương đối mà ngồi.

Bên phải là cái lùn gầy khô quắt lão đầu nhỉ, tay trái còn lại là cái thanh niên công tử. Cái kia thanh niên công tử ước chừng hai mươi bảy tám tuổi tuổi, mặc vàng nhạt áo nhẹ, lưng đeo trường kiếm, bộ mặt tuấn mỹ, tiêu sái thanh tao lịch sự. Ở hắn sinh sau, tắc có một béo một gầy hai trung niên người.

Diệp Phàm đi đến gần chỗ, thấy ngồi hai người chỉ gian có khối tảng đá lớn, thượng có bàn cò, hai người đang ở đánh cò.

Nhưng thấy kia bàn cò điều ở một khối đại đá xanh thượng, Hắc tử, bạch tử tất cả đều là trong suốt sáng lên, hai bên các đã hạ hơn trăm tử.

Kia thấp bé lão nhân cầm Hắc tử hạ một, bỗng nhiên hai hàng lông mày một hiện, làm như thấy được ván cò trung kỳ diệu gấp gấp biến hóa.

“Mộ Dung công tử người vô công tuy mạnh, nhưng này cò nói trình độ chỉ sợ vẫn là kém một đoạn, nếu có thể ở tinh thâm một chút, nói không chừng có thể luôn cố gắng cho giỏi hơn, hiện giờ lại là đáng tiếc, đáng tiếc. Ài, đáng tiếc, đáng tiếc!” Lão nhân kia liền nói tứ thanh “Đáng tiếc”, tiếc hận chi tình, thật là thập phân tha thiết.

Kia thanh niên công tử còn không có đáp lời, hắn phía sau kia mập mạp trung niên nhân lại tiếp lời nói:” Cũng không phải, cũng không phải, lão nhân người này ván cò còn không có hạ xong, liền đồng dạ, chờ ta gia công tử cho người phá này trên lưng ván cò, đến lúc đó người đang nói bái! “

Lão nhân kia nhàn nhạt nhìn hắn một cái lại không nói chuyện, hắn biết cấp cái này mập mạp sở trường nhất chính là càn quấy, nếu cùng hắn biện luận lên, khẳng định sẽ không dứt.

“Tam ca, không được đối thông biện tiên sinh vô lễ!” Kia cao gầy thanh niên kéo một chút kia mập mạp cánh tay.

“Cũng không phải, cũng không phải, phong tứ đệ người sai rồi, không phải bao mỗ vô lễ mà là lão nhân này quá cuồng, tưởng chúng ta công tử không chỗ nào không tinh, này nho nhỏ ván cò làm sao có thể khó được trụ hắn.” Kia mập mạp rung đùi đắc ý nói.

Diệp Phàm nhìn này vài người, trong lòng thở dài, hắn thật sự không nghĩ tới, bởi vì chính mình duyên có, lịch sử bánh xe đã trước tiên.

Kia người thanh niên khẳng định là Cô Tô Mộ Dung phục, mà hắn phía sau kia một béo một gầy hai người, nếu hắn không đoán sai nói, chính là Mộ Dung thế gia tứ đại gia thần chi nhất bao bất đồng gió êm dịu ba ác.

“Tô tiên sinh sở bái trên lưng thâm ảo xảo diệu cực kỳ, Mộ Dung lại là là chưa từng nghe thấy, nhưng là ta vẫn luôn rất tin một câu, nhân định thắng thiên, tại hạ bất tài, hôm nay nhất định phải phá này trên lưng ván cò.” Kia Mộ Dung phục nhú mày nói.

Từ nhỏ đến lớn, hắn trong xương cốt liền có một loại không chịu thua đồ vật, vì khôi phục Yên Quốc, dùng bất cứ thủ đoạn nào, dùng nói trước mặt chính là một đạo nho nhỏ ván cò, cho dù là thiên quân vạn mã, hắn cũng sẽ không chối từ.

“Mộ Dung công tử, người tương! Hiện giờ người tâm ma đã thanh, này ván cò khẳng định sẽ phá giải không được, lại nói người liền ta ở biên giới thượng đây đưa cũng thoát khỏi không được, còn tưởng tranh giành Trung Nguyên sao?” Thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà nhìn ván cò thờ dài một tiếng.

Mộ Dung phục trong lòng chấn động, trong khoảng thời gian ngắn trăm mối cảm xúc ngổn ngang, phân tới phức đi chỉ là nghĩ hắn kia hai câu lời nói: “Người liền ta ở biên giới thượng đây đưa cũng thoát khỏi không được, còn tưởng tranh giành Trung Nguyên sao?”

Trước mắt dần dần mơ hồ, ván cò thượng bạch tử Hắc tử tựa hồ đều hóa thành quan tướng sĩ tốt, cho nhau dây dưa không rõ chém giết.

Hắn tro mắt nhìn thấy, bên ta cò hàng bạch giáp binh mã bị hắc kỳ hắc giáp địch nhân vây quanh, trước sau sát không ra trùng vây, trong lòng càng ngày càng là nôn nóng: “Chẳng lẽ, ta Mộ Dung thị thiên mệnh đã hết, hết thấy uổng phí tâm cơ. Ta cả đời tận tâm tận lực, chung quy hóa thành một hồi mộng

xuân! Thời vậy, mệnh vậy, phu phục gì ngôn?”

Đột nhiên hấn la lên một tiếng, rút kiếm liền hướng cổ trung vắn đi.

Đương Mộ Dung phục ngốc lập không nói, thần sắc bất định hết sức, bao bắt đồng đầu gió êm dịu ba ác chờ đều nhìn không chớp mắt nhìn chăm chú hấn. Mộ Dung phục cư nhiên sẽ đột nhiên rút kiếm tự vận, lần này ai đều lường trước không đến, bao bắt đồng chờ đồng loạt xông về phía trước giải cứu, nhưng bắt đắc dĩ công lực cùng Mộ Dung phục kém quá nhiều, cuối cùng là chậm một bước.

Lúc này Diệp Phàm đã muốn chạy tới Mộ Dung phục bên người, dưới tình thế cấp bách, hấn tưởng đều không không tưởng liền khẩu động thủ trung cò súng, kêu lên: “Không thể như thế!”

Chỉ nghe đến “Oanh” một tiếng vang lớn, Mộ Dung phục trong tay trường kiếm nhoáng lên, đương một tiếng, rớt dưới mặt đất. Hấn lúc này mới chấn động, từ ảo cảnh trung tỉnh lại.

“Công tử người đây là tội gì đâu? Không giải được vấn đề, lại đánh cái gì khăn? Người tội gì tự tìm ý kiến nông cạn?” Giang Nam một trận gió phong ba ác khuyến nhủ.

Mộ Dung phục mờ mịt nói: “Ta làm sao vậy?”

Bao bắt đồng lúc này đây khó được không có nói thô tục: “May mắn vị công tử này đánh rớt người trong tay trường kiếm, nếu không. .... Công tử, này vấn đề mê người tâm hồn, xem ra trong đó đựng ảo thuật, công tử không cần lại hao phí tâm tư.”

Mộ Dung phục viên và chuyển nghe đầu hướng về Diệp Phàm khom người hành lý, nói: “Công tử đại ân! Mộ Dung phục cảm giác sâu sắc lòng biết ơn, bất quá ta muốn hỏi huynh đài một câu, người vừa rồi khiến cho kia nhất chiêu, là cái gì võ công, mặc dù đại lý quốc Nhất Dương Chi có thể không có như thế uy lực, chẳng lẽ là trong truyền thuyết Lục Mạch Thần Kiếm?”

“Mộ Dung công tử nói đùa, này chỉ là nhà của ta truyền võ công, thông minh sắc xảo chỉ! Cùng đại lý Đoàn thị Lục Mạch Thần Kiếm chính là kém xa.” Diệp Phàm đánh cái ha ha nói.

Vừa rồi chỉ lo cứu người, dưới tình thế cấp bách khẩu động cò súng, đảo không nghĩ khiến cho Mộ Dung phục cái này người có tâm chú ý.

Này Mộ Dung phục được xưng gây ông đập lưng ông, thiên hạ võ công hấn biết mười chỉ bảy tám, Diệp Phàm thật đúng là không hảo lừa dối hấn.

Cuối cùng hấn chỉ có thể lấy trộm Lục Tiểu Phụng thành danh tuyệt kỹ, thông minh sắc xảo chỉ. Nghĩ đến này Mộ Dung phục cũng sẽ không đoán được.

“Thân vô thái phượng song phi dực, tâm hữu linh tê nhất điểm thông, thông minh sắc xảo chỉ tên rất hay a!” Mộ Dung phục lộ ra một tia kính nể chỉ ý, nói: “Hôm nay ta Mộ Dung phục xem như mở rộng tầm mắt! Xin hỏi công tử tôn tính đại danh?”

“Tại hạ Diệp Phàm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lâu nghe Mộ Dung công tử đại danh, nhân trung long phượng, hôm nay một kiện quả nhiên danh bất hư truyền. “Diệp Phàm ôm quyền nói.

“Hỗ thẹn, hỗ thẹn, vừa rồi tại hạ trong khoảng thời gian ngắn tâm thần mơ hồ, dường như mê muội trùng tà giống nhau. Nhiều mộng cứu viện, vô cùng cảm kích! “Mộ Dung phục đỏ mặt lên.

Hấn tuy rằng được xưng gây ông đập lưng ông, nhưng là này Diệp Phàm thông minh sắc xảo chỉ tên tuổi lại là lần đầu tiên nghe nói.

“Mộ Dung công tử quá nhưng khí, này trên lưng cò vấn đề, huyền diệu dị thường, trong thiên hạ cũng rất khó tìm đến người thứ hai có thể phá giải khai, vô nhai tử tiền bối học cứu thiên nhân, há là ta chờ phẩm phụ tục tử có khả năng ngưỡng mộ. “Diệp Phàm đậm đậm cười.

Hấn nói đều là lời nói thật, lúc trước hư trúc đánh bại đánh bại phá vỡ vấn đề, căn bản không phải hấn một người công lao. Nếu hấn không phải tự sát một bước, ở cạnh đoạn Duyên Khánh trợ giúp, căn bản sẽ không coi bỏ này vấn đề.

“Nga! Nghe Diệp huynh khẩu khí, chẳng lẽ người cũng là vì này vấn đề mà đến? “Mộ Dung phục không khỏi hỏi.

“Mộ Dung công tử chê cười, tại hạ căn bản không hiểu một chút cò nghệ. “Diệp Phàm lời nói thật khi nói.

Đối với cò vậy hấn căn bản là là dốt đặc cán mai, nói đâu ra phá cục, đặc biệt này trên lưng vấn đề, căn bản là là cớ ý bày ra tới làm khó người, nó cũng không phải hai người đánh cò ra tới trận thế, mà là cò kiếp trung có kiếp, đã có cộng sống, lại có trường sinh, hoặc phản công, hoặc thu khí, hoa năm tụ sáu, phức tạp vô cùng.

Đừng nói là hấn, mặc dù là đương đại đại danh thủ quốc gia tới, cũng không nhất định có thể phá giải khai, Diệp Phàm đương nhiên sẽ không ngây ngô đi phá cục.

“Kia Diệp huynh tới đây mà làm cái gì? “Mộ Dung phục lộ ra một tia hứng thú.

“Ta là tìm đến vô nhai tử tiền bối bá sư “Diệp Phàm ngữ không kinh người chết không thôi nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12 : Gậy ông đập lưng ông

Mộ Dung phục đám người rõ ràng ngăn ra, bọn họ làm không hiểu Diệp Phàm từ đâu ra tự tin.

Phải biết rằng phái Tiêu Dao chương môn vô nhai tử đang run run sơn bãi hạ cái này trên lưng ván cò, chính là vì tìm kiếm truyền nhân.

Mà chỉ có có thể phá ván cò người, mới có thể có tư cách đã chịu hấn lão nhân gia ưu ái.

Này một tháng tới nay, không biết có bao nhiêu anh hùng hào kiệt đến chỗ này, muốn coi bỏ này trên lưng ván cò, mà đều không ngoại lệ kết quả, tất cả đều là sát vũ mà về.

Này Diệp Phàm nếu vừa rồi nói sẽ không một chút cò vậy, rồi lại muốn bái vô nhai tử vì sư, nếu không phải kiến thức đến hấn kia một tay kỳ diệu vô cùng thông minh sắc xảo chỉ, Mộ Dung phục đã sớm đem hấn ném ở phụ cận trong sông đi.

Một bên bao bắt đồng lạnh lùng cười, nói: “Việc lạ hàng năm có năm nay đặc biệt nhiều! Nơi đó tới một cái không biết trời cao đất rộng gia hỏa, người nếu sẽ không cò vậy, liền không cần ở chỗ này quấy rối, muốn vô nhai tử thu người làm đồ đệ, cũng không tán phao nước tiểu chiếu chiếu người kia đức hạnh, thật sự buồn cười đến cực điểm!”

Tuy rằng vừa rồi Diệp Phàm cứu hấn gia công tử, nhưng là người này cho tới nay độc miệng quán, nhìn đến Diệp Phàm thế nhưng đồng dạng, muốn cho vô nhai tử thu làm đồ đệ, không cần ở một bên châm chọc nói.

“Cũng không phải, cũng không phải, vị này bao tiên sinh lời này sai rồi! Ta tuy rằng sẽ không cò vậy, nhưng là cũng không đại biểu ta không biết như thế nào giải, ta nói muốn bái vô nhai tử vì sư, nhưng lại chưa nói hấn lão nhân gia nhất định sẽ thu ta làm đồ đệ, còn có quan trọng nhất một chút, ta không cần tán nước tiểu cũng biết so các hạ này phân tôn vinh, đẹp nhiều!” Diệp Phàm học bao bắt đồng bộ dáng, rung đùi đắc ý nói.

Tới mà không hưởng phi lễ cũng, người khác nếu chỉ vào cái mũi mắng hấn, nếu hấn còn nín giận nói, vậy thật sự không phải nam nhân.

Bao bắt đồng nghe vậy lại không có sinh khí, ha ha cười nói: “Thú vị! Thú vị! Tại hạ hành tẩu giang hồ nhiều năm, còn lần đầu tiên đụng tới đối thủ, tiểu tử ngươi chiêu thức ấy gây ông đập lưng ông bản lĩnh, thật là thâm ta Cô Tô Mộ Dung chân truyền, ta thực xem trọng ngươi hết! Ngươi nói không sai, tại hạ này phúc dung nhan lại là xấu xí dị thường, so không được ngươi cái này tô son trát phấn tiểu bạch kiểm nha!”

Buổi nói chuyện nói Diệp Phàm người chờ đều nở nụ cười.

“Diệp huynh không cần sinh khí, bao Tam ca chính là cái này tính tình. “Mộ Dung phục nhận lỗi nói:” Vừa rồi nghe huynh đài ý tứ, ngươi biết như thế nào coi bỏ cái này trên lưng ván cò? “

“Mộ Dung công tử nói đùa, ta một cái liền cò vậy cũng đều không hiểu thường dân, như thế nào sẽ hiểu được giải ván cò a! Vừa rồi như vậy nói, kỳ thật cũng chỉ là cùng bao tiên sinh đầu vô mồm thôi. “Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Gặp người nói thẳng ba phần lời nói, không thể toàn vứt một mảnh tâm, này Mộ Dung phục lòng dạ sâu đậm, vì đạt được mục đích thường thường là không từ thủ đoạn, cùng loại người này giao tiếp, có thể nói là muốn cùng hổ mưu da, hơi một không thận liền sẽ rước lấy họa sát thân.

Nếu dựa theo hấn trước hai ngày đức hạnh, đụng tới như thế tình huống khẳng định lại sẽ khoe khoang một hồi,

Chính là trải qua quá này một loạt sự tình, hấn hiện tại thận trọng từ lời nói đến việc làm rất nhiều.

Ở cái này loạn thế muốn sinh tồn đi xuống, nếu tiết lộ thiên cơ quá nhiều, cực kỳ dễ dàng rước lấy họa sát thân.

“Ngà! Nguyên lai là như thế này a! “Mộ Dung phục lộ ra một tia thất vọng.

Vừa rồi nghe này Diệp Phàm khen khen mà nói, hấn còn tưởng rằng gia hỏa này thật có thể coi bỏ ván cò đâu, không nghĩ tới cuối cùng vẫn là cái gói thêu hoa.

“Bất quá, tại hạ kỳ quái chính là. Ngươi như thế nào có thể khẳng định vô nhai tử tiền bối sẽ thu ngươi làm đồ đệ a? “Mộ Dung phục suy nghĩ một chút vẫn là nhìn không được mở miệng hỏi.

“Ta không xác định a! Nhưng ta tin tưởng chân thành sở đến sát đá cũng mòn, bất mãn Mộ Dung công tử, tại hạ khác không có, liền có một phần kiên

nhân, nếu vô nhai từ lão tiền bối không thu ta làm đồ đệ, ta kiếp này liền ở nơi này không đi rồi “Diệp Phàm ha ha cười, hồ thiên hải mà nói.

Hắn đương nhiên sẽ không cùng Mộ Dung phục nói thật, bụng người cách một lớp da, ai biết gia hỏa này có phải hay không một cái bạch nhãn lang.

”Ách..... “Mộ Dung phục cũng không biết nên nói những gì.

Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng Diệp Phàm là vị thần tàng không lậu cao nhân, nổi lên vài phần tương giao chi ý, nhưng là hiện tại xem ra, gia hỏa này có khả năng chính là một cái kẻ lỗ mãng.

Đúng lúc này, chân trời bỗng nhiên bay qua một con bồ câu trắng, phong ba ác vậy tay một cái, kia bồ câu liền đến hắn trong tay.

Từ bồ câu trắng trên đùi gỡ xuống một cái phong thư, Mộ Dung phục mở ra vừa thấy, không khỏi thất thanh kêu lên:” Cái gì? Ba ngày trước Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên ở phòng ngủ cho người ta dùng ‘ khóa hầu công’ công phu giết chết.”

“Công tử, này khẳng định lại là một đám hồ đồ hỗn đản ăn vạ chúng ta Mộ Dung thị trên đầu, mấy ngày nay công tử gia vẫn luôn cùng chúng ta ở bên nhau, lại như thế nào sẽ cách xa trăm dặm, dùng khóa hầu công giết người đâu.” Một bên phong ba hung tợn nói.

“Cũng không phải, cũng không phải, tứ đệ những lời này nhưng nói sai rồi, nếu nhân gia đêm này đó trưởng đều viết ở ‘ Cô Tô Mộ Dung ’ trưởng thượng. Vậy chứng minh chúng ta công tử gia danh hào uy chấn vô lâm, nói như thế nào cũng là một kiện đại đại mỹ sự, có giá nhưng đánh, có sao mà không làm đâu?” Bao bất đồng rung đùi đắc ý nói.

Gia hỏa này e sợ cho thiên hạ không loạn, trừ bỏ Mộ Dung phục trên giang hồ còn không có làm hắn để mắt người.

Phong ba ác nhử mảy nói:” Đánh nhau ta nhưng thật ra không sợ, tương phản ta lại là vui vẻ đến không được, đúng là cầu mà không được. Ta chỉ là lo lắng cấp công tử gia chọc phiền toái.”

Bao bất đồng vẫn là lắc đầu: “Cũng không phải, cũng không phải! Tứ đệ muốn đánh nhau, như thế nào sẽ cầu mà không được? Bọn họ Cái Bang tuy rằng tuy rằng được xưng vô lâm đệ nhất đại bang, nhưng là chúng ta Cô Tô Mộ Dung lại há là dễ khi dễ.”

Diệp Phàm ở một bên nghe bọn họ đối thoại, không khỏi giật mình. Xem ra khang mẫn cái kia tiện nhân đã động thủ, kế tiếp ly Cái Bang đại hội chỉ sợ cũng không xa.

“Hai người đừng nói, ‘ khóa hầu công ’ là mã đại nguyên thành danh tuyệt kỹ. Sát mã đại hung không có gì cùng lắm thì, dùng ‘ khóa hầu công ’ sát mã đại nguyên, đương nhiên là phải gả họa với ta, bắc kiều phong, nam Mộ Dung. Ta đối kia Cái Bang trợ giúp kiều phong chính là nổi tiếng đã lâu, lúc này đây nói cái gì cũng muốn thấy thượng một mặt.” Mộ Dung phục trầm giọng nói.

”Hảo a! Công tử gia, lúc này đây chính là lại náo nhiệt thấu, cũng may Cái Bang cách nơi này không xa, chúng ta chạy nhanh xuất phát đi. UU đọc sách (www.uukanshu.com) “Phong ba ác đã gấp không thể chờ.

Gia hỏa này chính là cái đánh nhau say mê công việc, chỉ cần có giá đánh, không ăn cơm cũng thành.

”Diệp huynh, tại hạ còn có một chút sự tình muốn xử lý, liền không ở nơi đây ở lâu, đại ân không lời nào cảm tạ hết được! Chỉ cần về sau có thể sử dụng đến ta Mộ Dung phục địa phương, thế nhưng quân mở miệng, cáo từ! “Mộ Dung phục ôm quyền nói.

”Cáo từ! “Diệp Phàm đáp lễ.

Tuy rằng hắn cũng rất muốn đi theo Mộ Dung phục đi Cái Bang nhìn xem, nhưng là Diệp Phàm mình bạch lấy hắn hiện tại thực lực, cùng Mộ Dung phục nhân vật như vậy ở bên nhau, là phi thường nguy hiểm, kiếp trước thời điểm, quả hạnh lâm một hồi ác chiến, nếu không phải kiều phong toàn lực tương trợ, kia bao bất đồng gió êm dịu ba ác thiếu chút nữa liền thua tại Cái Bang trong tay.

Đặc biệt khang mẫn cái kia đàn bà, bên người có một đại bang vấy hạ chi thần, hiện tại Diệp Phàm đi bắt nàng, chỉ do là sống không kiên nhẫn.

Lại nói, hắn bây giờ còn có chuyện quan trọng không làm, đương nhiên sẽ không vội vã đi gặp kiều phong.

Mộ Dung phục ba người, cáo biệt thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà về sau, liền vội vội vàng vàng hướng Cái Bang chạy đến.

Chờ đến rốt cuộc nhìn không tới bọn họ bóng dáng về sau, Diệp Phàm lập tức đi đến Tô Tinh Hà trước người khom người nói:” Tô tiên sinh thỉnh! “

”Diệp công tử có chuyện nói thẳng, nếu người tưởng bái ta sư tôn vi sư, xin mời người phá ta trước mắt này trần lung ván cờ đi! Nếu không nói, xin mời các hạ xuống núi đi thôi! “Thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà lạnh lùng nói.

Vừa rồi Diệp Phàm cùng Mộ Dung phục đối thoại hắn đều nghe được, gia hỏa này còn nghĩ lại tại đây không đi, đã làm hắn thực sinh khí. Nếu không phải cần tuân sư mệnh, không thể tùy ý đối khách ra tay, hắn đã sớm đem Diệp Phàm đánh chạy, vô luận là ai, muốn sư tôn thu hắn làm đồ đệ, nhất định phải muốn phá này trần lung ván cờ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13 : Phái Tiêu Dao bí vẫn

Từ cái này trên lưng ván cờ dọn xong về sau, này một tháng tới nay, thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà có thể nói là kiến thức, rất nhiều muôn hình muôn vẻ nhân vật giang hồ, nhưng là giống Diệp Phàm như vậy ăn vạ không đi vẫn là lần đầu tiên.

Hôm nay vô luận người này nói ra cái thiên tới, chỉ cần phá không được trước mắt ván cờ, vô luận như thế nào cũng sẽ không làm hắn thấy sư phó.

“Tô tiên sinh người lời này sai rồi, lúc trước vô nhai tử tiền bối, bày ra cái này ván cờ, cũng là vì thu một cái tư chất cao, nhân phẩm tốt quan môn đệ tử thu thập Đình Xuân Thu cái kia nghịch đồ, vì hắn lão nhân gia báo thù, tại hạ tuy rằng không khai ván cờ, nhưng là lại có thể giúp tiền bối báo thù.” Diệp Phàm ngữ ra kinh người nói.

Tô Tinh Hà trong lòng cả kinh nói:” Ngài thế nhưng biết Đình Xuân Thu cái kia phản đồ? “

Hắn chẳng thể nghĩ tới, đứa nhỏ này mở miệng liền nói ra bọn họ phái Tiêu Dao bí ẩn.

Phải biết rằng, năm đó Đình Xuân Thu ám toán vô nhai tử sự tình, trong chốn giang hồ rất ít có người biết, mặc dù là hắn mấy cái đồ đệ hàm cốc tám hũ, đều không hiểu biết này trong đó bí ẩn.

“Đình Xuân Thu vốn là phái Tiêu Dao đệ tử, ngoại hiệu tinh tú lão quái, mượn thần mộc vương đình luyện liền một thân độc ác vô công, trong đó “Hóa công đại pháp” lấy đầu độc người nội lực, có thể nói là giết người không chớp mắt..... “

Diệp Phàm dựa theo nguyên tác trung phương pháp sáng tác, hướng Tô Tinh Hà nói bốc nói phét nói: “Gia hỏa này vong ân phụ nghĩa, năm đó ám toán vô nhai tử tiền bối, có thể nói là ai cũng có thể giết chết, tại hạ bất tài, chỉ cần có thể được đến tiền bối ưu ái, tất sẽ chính tay đâm cái kia người nham hiểm”

“A! Người liền này cũng biết? Người rốt cuộc là cái người? Đến chỗ này có gì ráp tâm? “Tô Tinh Hà vẻ mặt đề phòng nhìn Diệp Phàm

Hắn cái thứ nhất ý tưởng chính là Diệp Phàm khẳng định là Đình Xuân Thu cái kia phản đồ phái tới, bởi vì năm đó phát sinh sự tình, chỉ có hắn cùng vô nhai tử, cùng với Đình Xuân Thu cái kia phản đồ ba cái người biết.

”Tô tiên sinh không cần khẩn trương, đến nỗi như thế nào biết được này đó chuyện cũ, không đối gạt tiền bối, tại hạ lược thông bói toán chi thuật.” Diệp Phàm là quyết định chủ ý, lời kéo thần còn tên tuổi.

“Bói toán chi thuật? Ta phái Tiêu Dao sở học cực tạp, cầm kỳ thư họa, tinh tượng bói toán, máy móc tạp công, đấu rượu xướng khúc, hành lệnh giải đồ, có thể nói là không chỗ nào không thông, không chỗ nào không tinh. Nhưng này bói toán phương pháp, cũng không thể tính tấn thiên hạ sự, người còn tuổi nhỏ, hay là đã có thể đến khuy thiên cơ không thành?”

“Hồi bẩm tiên sinh, tại hạ bói toán chi thuật, không dám nói có thể biết rõ thiên hạ việc, nhưng ít ra, trong chốn vô lâm rất nhiều chuyện, còn không có ta không biết.” Diệp Phàm biết chính mình không được này trên lưng ván cờ, rất khó thấy được thượng vô nhai tử, nhưng may mắn hắn là cái thiên long mê, vậy tận khả năng từ địa phương khác bày ra chính mình giá trị.

“Ngà! Vô lâm bí mật người đều biết có này đó? Chúng ta đây phái Tiêu Dao, người biết nhiều ít? Nói ra nghe một chút xem.” Thông biện tiên sinh, tò mò hỏi.

“Khác vô lâm bí mật tại hạ trước bán cái cái nút,

Nhưng liền phái Tiêu Dao theo ta được biết, phái Tiêu Dao tổ sư gia Tiêu Dao Từ tiền bối, thông minh tuyệt đỉnh, thần bí khó lường, càng sở trường về kỳ môn độn giáp chi thuật, năm đó hắn từ đại lý 「bất lão Trường Xuân cốc」 trung lấy đi rồi 《thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công》 bí tịch, với tự lập môn hộ phái Tiêu Dao.

Hắn có ba cái đệ tử, nhị đồ đệ vô nhai tử tiền bối cũng chính là người sư tôn am hiểu Bắc Minh thần công, kế thừa hắn chương môn chi vị.

Đại sư tỷ, danh gọi Vu Hành Vân, giờ phút này có thủ Thiên Sơn Phiếu Miểu Phong, vì linh thú cung chủ người. Chủ tu chính là Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công, uy lực cực đại, chỉ là mỗi ba mươi năm muốn phản lão hoàn đồng một lần.

Tiểu sư muội Lí Thu Thủy chủ tu nãi tiểu vô tướng công, nhưng thúc dục bất chúc thiên hạ đại bộ phận vô học..... “

Thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà càng nghe càng kinh hãi, vô lâm bên trong, nghe nói qua phái Tiêu Dao người đều thiếu, người thanh niên này, đối phái

Tiêu Dao sự tình cư nhiên thuộc như lòng bàn tay? Hay là, trên đời thực sự có như thế kinh thiên địa quỷ thần khiếp bạt tính phương pháp?

Nếu trên đời thật sự có như vậy kỳ nhân, vì cái gì lại muốn quý gởi ở bọn họ môn hạ đâu? Không phải Tô Tinh Hà không tin Diệp Phàm, thật sự là hắn này ba mươi năm tới, hắn bị Đinh Xuân Thu tên ma đầu kia âm mưu quỷ kế, khiến cho sợ hãi.

Chính mình tuy rằng có thể muôn lần chết không chối từ, nhưng là nếu liên lụy sư phó, kia hắn liền tội ác tày trời.

Nhìn Tô Tinh Hà trầm mặc không nói, Diệp Phàm lại bỏ thêm một phen hỏa, nói:” Ta lúc này mới tới bàn cờ son, kỳ thật còn có kiện chuyện quan trọng muốn tới nói cho vô nhai tử tiền bối, bởi vì ta biết hắn nữ nhi Lý thanh la rơi xuống “.

Tô Tinh Hà còn không có đáp lời, kia gian nhà gỗ trung cửa nhỏ, không gió tự khai, một cái âm thanh trong trẻo truyền đến:” Ngân hà, làm vị này tiểu hữu vào đi! “

Tô Tinh Hà rõ ràng ngẩn ra, ngay sau đó khom người nói:” Căn tuân sứ mệnh! Diệp công tử thỉnh! “

Diệp Phàm trong lòng vui vẻ, xem ra chính mình thành công, đi theo Tô Tinh Hà đi vào đi, ánh sáng tối tăm, quai mấy vòng, đi vào một gian thạch thất giữa, một trần đầu đại đèn dầu, cũng không đủ để xua tan thạch thất trung hắc ám, một bóng người, lưng không treo ở không trung, đứng là vô nhai tử, dùng một cây dây thừng đem chính mình treo ở giữa không trung.

“Vãn bối Diệp Phàm, gặp qua vô nhai tử tiền bối.” Chính mình là lại đây báai sư, Diệp Phàm cung cung kính kính hành lễ.

“Ân! Tuy không có Tống Ngọc chỉ mạo, nhưng cũng tính có thể.” Vô nhai tử thanh âm, có một cỗ ma lực, cứ việc đã gần một trăm tuổi, nhưng thanh âm vẫn là rất êm tai, chỉ là lời này, nói được Diệp Phàm sắc mặt tối sầm.

Tuy rằng biết phải Tiêu Dao thu đệ tử, đều phải soái ca mỹ nữ, khá vậy không có một mở miệng, liền nói chính mình lớn lên không đủ soái đi? Cũng may mắt chính mình lớn lên còn tính không làm thất vọng người xem, không giống hư trúc, trực tiếp bị vô nhai tử ghét bỏ: Chỉ là cái tướng mạo thường thường tiểu hòa thượng.

”Tiểu huynh đệ, vừa rồi nghe ngươi ý tứ, ngươi biết A La rơi xuống? “Vô nhai tử trầm giọng hỏi.

Này vài thập niên tới, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hắn trừ bỏ muốn báo thù bên ngoài, chuyện quan tâm nhất tình vẫn là năm đó hắn cùng Lí Thu Thủy sở sinh hài tử, người tuổi tác càng lớn, đối thân nhân tưởng niệm liền sẽ càng dày đặc.

”Đương nhiên tiền bối, tại hạ đi vào nơi này, trừ bỏ tới báai sư, chuyện quan trọng nhất, kỳ thật chính là ngươi nữ nhi nói A La sự tình. “Diệp Phàm khom người nói.

”A La..... Mấy năm nay nàng..... Quá đến hảo sao..... “Tuy là vô nhai tử học cứu thiên nhân, giờ phút này thanh âm cũng không cấm run rẩy nói.

Năm đó hắn sư muội Lí Thu Thủy đi không từ giả về sau, hắn liền không còn có nhìn thấy quá hắn nữ nhi, những năm gần đây Tô Tinh Hà vẫn luôn ở trên giang hồ tìm kiếm, nhưng vẫn không có hắn rơi xuống.

“Không tốt! Không tốt!” Diệp Phàm ngẫm lại nguyên tác trung vương phu nhân kết cục, không khỏi lắc đầu nói: “Năm đó nàng ở lúc còn rất nhỏ, đã bị Lí Thu Thủy tiền bối đưa đến Cô Tô vương gia, sau lại càng là gả cho cái vương gia công tử, liền ẩn cư ở mạn đà sơn trang nội. Vốn dĩ nàng hắn là hạnh phúc quá cả đời, chẳng qua ở gả vào vương gia phía trước, nàng gặp cái trời sinh tính phong lưu nam nhân, ah! Thời vậy, mệnh vậy..... “Diệp Phàm lắc đầu khó xử nói.

Rốt cuộc loại chuyện này liên lụy nói vương phu nhân danh dự, hiện giờ ở nhân gia phụ thân trước mặt nghị luận việc này, chung quy là không tốt. Ở nói như thế nào Diệp Phàm dù sao cũng là cái ngoại nhân.

”Diệp huynh đệ, ngươi cứ việc nói thẳng đi! Lão phu cũng là người từng trải, sẽ không trách tội ngươi, nhiều năm như vậy ta đều không có kết thúc một cái làm phụ thân trách nhiệm, ta thẹn với A La a! “Vô nhai tử biểu tình buồn bã nói.

Làm một cái phụ thân hắn không thể nghi ngờ là thất bại, nhưng là hắn càng muốn biết cái kia phong lưu thành tánh nam tử là ai, vô luận như thế nào hắn đều sẽ không bỏ qua cái kia bội tình bạc nghĩa gia hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 14 : Bái sư vô nhai tử

Nếu vô nhai tử muốn biết chính mình nữ nhi sự tình, Diệp Phàm khẳng định sẽ không gạt hắn, mỗi người đều có biết sự tình chân tướng quyền lợi.

“Năm đó tiền bối ngươi cùng Lí Thu Thủy trở mặt thành thù về sau, nàng liền đem vô lượng sơn, lang hoàn phúc địa sở hữu võ công bí tịch, dọn tới rồi Cô Tô vương gia, sau lại càng là nhẫn tâm ném xuống nữ nhi, đi xa tái ngoại thành Tây Hạ quốc vương phi.

Lý thanh la chậm rãi lớn lên, nàng nguyên bản là cái ngây thơ hồn nhiên thiếu nữ, chẳng qua ở mười sáu tuổi năm ấy, ở đại lý quốc đụng phải một cái phong lưu phóng khoáng thiếu niên, nhìn không được người nọ lời ngon tiếng ngọt, hai người nhanh chóng rơi vào ái cùng.

Này vốn là cái hạnh phúc chuyện xưa, há liệu kia nam nhân phong lưu thành tánh, chẳng những trong nhà có cưới hỏi đảng hoàng phu nhân, ở trên giang hồ càng là nơi nơi hái hoa ngắt cỏ, thiếu hạ đặt mộng phong lưu nợ tình, sau lại Lý thanh la phát hiện chính mình châu thai âm kết, muốn cái kia người nọ cưới nàng, người nọ lại căn bản là không nhận trách, ngược lại chạy trốn.

Đến tận đây về sau nàng từ ái chuyển hận, thống hận đại lý người trong nước, thích bức bách có ngoại giá thú tình nam nhân về nhà sát thê. Nàng ở mạn đà sơn trang nội trồng đầy đại lý sơn trà hoa, cũng tàn nhẫn dùng nhân thể làm phân bón hoa, thật là thật đáng buồn đáng tiếc a..... “

Diệp Phàm trong lòng thở dài! Nhìn phảng phất già nua vài tuổi vô nhai tử, đành phải đem vương phu nhân cùng đoạn chính thuần đương ngươi phát sinh một đoạn nghiệt duyên nói ra.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, hắn tuy rằng thực chán ghét vương phu nhân cái loại này cách làm, nhưng là theo tuổi tăng trưởng, Diệp Phàm cũng dần dần lý giải một ít, ở cái kia niên đại, chưa lập gia đình trước dục chính là cực kỳ nghiêm trọng sự tình, thuộc về đại nghịch bất đạo.

Một cái mười sáu tuổi tiểu nữ hài, khát khao có cái tốt đẹp tương lai, lại không được gặp người không tốt, làm hạ di hận cả đời sự tình, trong đó đầu sỏ tai họa chính là cái kia tự nhận là phong lưu đoạn chính thuần.

Gia hỏa này mặt ngoài phong lưu phóng khoáng, kỳ thật chính là cái bội tình bạc nghĩa tiểu nhân, ở cổ đại, thâm cừu đại hận không ngoài này có thể đếm được trên đầu ngón tay vài loại, mỗi thù giết cha, đoạt thê chi hận, từ người đứng xem góc độ đi lên xem, này đoạn chính không khí thân mật lưu không kèm chế được, làm người hâm mộ, chính là thật muốn đặt mình vào hoàn cảnh người khác đặt ở cái này niên đại, hòng rồi nhiều ít nữ nhân danh tiết, lại không muốn cưới nhân gia, như vậy người thật nên bị thiên đao vạn quả.

Mặc kệ người khác như thế nào đánh giá đoạn chính thuần, dù sao Diệp Phàm đối hắn là linh hảo cảm.

“Ai! Thật là làm bậy a! “Vô nhai tử nghe xong Diệp Phàm buổi nói chuyện, mọi cách tư vị này lên trong lòng, có cảm khái, có thất vọng, có hối hận..... Nhưng nhất đối chính là phần nộ, hắn nâng lên một đôi tinh quang bắn ra bốn phía đôi mắt, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm hỏi:” Cái kia tội đáng chết vạn lần gia hỏa rốt cuộc là ai? “

“Đại lý quốc trấn Nam Vương đoạn chính thuần! “Diệp Phàm khom người nói.

”Thế nhưng là hắn? Thật là khinh người quá đáng! Đại lý Đoàn thị võ công tuy rằng độc bộ thiên nam, nhưng là ta phái Tiêu Dao há là dễ khi dễ. “Vô nhai tử lạnh lùng cười nói: “Này bút trưởng ta nhớ kỹ,

Sớm muộn gì có một ngày, ta sẽ làm cho bọn họ còn lại đây, A La a! Phụ thân thực xin lỗi ngươi a.....”

Tuy là vô nhai tử một đạo anh hào, nhưng là liên lụy tới nữ nhi tình trường, cũng là anh hùng khí đoản.

Diệp Phàm trong lòng không đành lòng nói: “Tiền bối, kỳ thật ngươi còn có một cái ngoại tôn nữ, nàng kêu Vương Ngữ Yên, cô nương này chẳng những thanh diễm tuyệt luân, xinh đẹp duy mỹ, càng quan trọng là nàng thực đọc các kiểu võ học bí kíp, có thể nhìn ra thiên hạ anh hùng nhân vật võ công chiêu thức, điểm này thật sự cùng tiền bối ngươi rất giống.”

“Ngữ yên, ngữ yên, thật là tên rất hay a!” Vô nhai tử ánh mắt sáng ngời, lại khôi phục một tia sáng rọi nói: “Thiên đáng thương ta! Ta thế nhưng còn có hậu người, lão phu chết cũng không tiếc cũng! Diệp Phàm ngươi có bằng lòng hay không bái ta làm thầy?”

Đến tận đây vô nhai tử không bao giờ hoài nghi Diệp Phàm thân phận, bởi vì vừa rồi Diệp Phàm theo như lời rất nhiều chuyện, liền tính là Đinh Xuân Thu cũng không rõ ràng lắm.

Diệp Phàm sùng sốt, ngay sau đó đại hi quý xuống, trình trọng chuyện lạ cấp vô nhai tử khái chín vang đầu, nói: “Bái kiến sư tôn, đệ tử nhất định học giỏi võ công, giết Đinh Xuân Thu cái này phản đồ sư phụ báo thù, đến nỗi đoạn chính thuần gia hỏa kia, ta cũng sẽ cấp sư phó chop tới, thỉnh sư phó xử lý.”

Hắn thật sự cao hứng hòng rồi, hắn nói nhiều như vậy, kỳ thật quan trọng nhất vẫn là hy vọng vô nhai tử chịu hắn làm đồ đệ, không nghĩ tới may mắn chi thần thật sự chiếu cố hắn.

Lúc trước hắn ở vô lượng sơn bỏ lỡ Bắc Minh thần công, vốn đang cảm thấy đáng tiếc, hiện tại có như vậy một cái sống thần tiên là hắn vì làm đồ đệ, mấy ngày tới buồn bức ngay sau đó đảo qua mà quang.

Này vô nhai tử, dâm tâm Bắc Minh thần công mấy chục năm, đối Bắc Minh thần công có thể nói là hoàn toàn hiểu rõ, có hắn dạy dỗ, giống như là một vị chuyên gia một chọi một phụ đạo, có thể so chính mình bề môn tạo xa mạnh hơn nhiều, tin tưởng có hắn dạy dỗ, chính mình ở tu luyện phương diện, tất

nhien là tiến triển cực nhanh.

“Sư tôn?” Một bên Tô Tinh Hà rõ ràng sững sốt, hẳn thật sự không nghĩ tới sư phó nhanh như vậy liền đáp ứng rồi xuống dưới.

Vô nhai tử thân thủ bãi bãi, ý bảo Tô Tinh Hà cầm mồi, trên dưới đánh giá Diệp Phàm một phen, chợt ảm ỉ cười: “Hảo hảo hảo, như thế mỹ ngọc, thiên đáng thương ta phái Tiêu Dao, có đồ như thế, phục phục gì cầu! Mặc dù là gặp được sư tôn hẳn lão nhân gia, ta cũng có thể nhắm mắt.”

Cho tới nay hẳn liền đang tìm kiếm một cái thích hợp truyền nhân, tới kế thừa hẳn y ba, này Diệp Phàm tuy rằng tư chất thường thường, nhưng là quý ở có một viên tâm lòng son, vô nhai tử học cứu thiên nhân, này bói toán xem tướng chi thuật, cũng có nhất định nghiên cứu, hẳn tin tưởng lúc này đây chính mình tuyệt đối sẽ không đang xem trông nhầm.

Còn có quan trọng nhất một chút hẳn chưa nói, hẳn đại nạn đã sắp tới rồi, căn bản không có như vậy nhiều thời gian ở tiếp tục chờ đi xuống, muốn tìm kiếm một vị trong ngoài đều mỹ toàn tài, thật là nhưng ngộ không thể cầu. Thiên hạ không như ý sự thường mười bảy tám, cũng chỉ hảo tạm chấp nhận như thế.

Trầm ngâm một lát, vô nhai tử nhìn Diệp Phàm hỏi: “Người cấp vì sư nói thật, vừa rồi người ở ngoài phòng, rốt cuộc là dùng thứ gì, đánh rớt Mộ Dung phục trong tay trường kiếm, đừng nói là thông minh sắc xảo chỉ, bởi vì người căn bản sẽ không bắt luan cái gì võ công”.

Diệp Phàm đỏ mặt lên, hẳn liền biết chính mình không biết võ công sự tình là không thể gạt được một ít cao thủ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đây cũng là vì cái gì mới vừa rồi hẳn cự tuyệt Mộ Dung phục nguyên nhân, bởi vì cùng cái loại này nhân vật ở bên nhau lâu rồi, sớm hay muộn sẽ lộ ra dấu vết.

Hắn cung kính từ trong túi móc ra kia đem bỏ túi hình súng lục, trả lời: “Hồi sư phụ nói, đệ tử vừa rồi dùng chính là thứ này.”

Nhìn kia giống như ngón tay lớn nhỏ tinh xảo ngoạn ý, tuy là vô nhai tử kiến thức rộng rãi, cũng nhìn không ra tới rốt cuộc là thứ gì, hẳn không khỏi hỏi: “Đây là thứ gì?”

“Đây là bỏ túi hình súng lục, là một loại một tay nắm cầm xạ kích súng lục quân vũ khí, nó tựa như nguyên thủy pháo giống nhau, dùng hỏa dược trình thám, đem đầu đạn đánh ra đi, người bình thường có thể nói là khó lòng phòng bị..... “Diệp Phàm phi thật lớn sức lực, mới hướng vô nhai tử giải thích rõ ràng này súng lục sử dụng.

Cũng may mắn đường mặt Tống sư, đã ở quân sự thượng có pháo, chẳng qua cái loại này công nghệ còn phi thường thô ráp, căn bản là không thể cùng này súng lục so, này vô nhai tử học cứu thiên nhân, trải qua Diệp Phàm giải thích, nói cũng không khó lý giải. Nếu thay đổi một người, Diệp Phàm coi như thật không biết như thế nào nói lên.

”Ha ha! Thật là trời cũng giúp ta, ý trời như thế, ý trời như thế a!” Vô nhai tử bỗng nhiên đột nhiên cau mày khai triển, cười to nói: “Có này bắt tay thương (súng), ở hơn nữa Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ, liền tính Đinh Xuân Thu cái kia ác đồ thủ đoạn thông thiên, cũng sẽ khó lòng phòng bị, có lẽ ta đại thù thật sự có thể báo, ha ha! Ha ha.....”

Son trọng thủy phục nghi không đường, liễu ánh hoa tươi lại một thôn. Diệp Phàm này bắt tay thương (súng) làm hẳn tái hiện thấy được hy vọng, thật giống như một cái cơ hàn tầm thường khát cái, bỗng nhiên chi gian bị bầu trời bánh có nhân tạp trung giống nhau, ba mươi năm tới nay hòn dỗi, vô nhai tử đảo qua mà quang.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15 : Bắc Minh thần công

“Thôn trang ‘ tiêu dao du ’ có vân: Bắc Minh có cá, kỳ danh vì côn. Côn to lớn, không biết này mấy ngàn cũng. Hóa mà làm điều, kỳ danh vì bàng.....

Là có bốn phái võ công, lấy tích tụ nội lực vì đệ nhất nội dung quan trọng. Nội lực đã hậu, thiên hạ võ công đều bị vì ta sở dụng, hãy còn chi Bắc Minh, đại thuyền thuyền nhỏ đều bị tải, cá lớn tiểu ngư đều bị dung. Là có nội lực vì bốn, chiêu số vì mật. Dưới chư đồ, phải dụng tâm tu tập.”

Đây là một bức trường cuộn, mặt trên cuộn cuộn đều là lò nữ bức họa, hoặc lập hoặc nằm, hoặc hi hoặc sầu, hoặc ảm tình ngưng mắt, hoặc khinh sân bạc nộ, biểu tình khác nhau. Tổng cộng có ba mươi sáu phúc hình ảnh, mỗi phúc giống thượng đều có nhan sắc dây nhỏ, ghi chú rõ huyết đạo bộ vị cặp luyện công pháp quyết.....

Diệp Phàm rung đùi đắc ý cầm một quyển 《 Bắc Minh thần công 》 bí tịch ở cẩn thận nghiên đọc, đã nhiều ngày tới, trải qua vô nhai tử kiên nhẫn chỉ đạo,

hắn cũng coi như là chính thức bước trên tu luyện chi lộ.

Này 《 Bắc Minh thần công 》 bác đại tinh thâm, rất nhiều dùng từ cùng huyết đạo kinh mạch, Diệp Phàm thật là chưa từng nghe thấy, nếu không phải bên cạnh có vô nhai tử cái này đại sư ở một chọi một chỉ điểm, chỉ sợ phía trước mặc dù hắn ở kiếm hồ cung, được đến 《 Bắc Minh thần công 》 tâm pháp, hắn cũng luyện không thành.

Đoàn Dữ liền không giống nhau, kia tiểu tử từ tiểu liền thực đọc tứ thư ngũ kinh, Dịch Kinh bát quái, học tập lên tự nhiên không khó, chính là Diệp Phàm làm một cái hiện đại người, nhưng liền nhân thể 360 chỗ huyết đạo, hắn đều nhận không được đầy đủ, càng đừng nói những cái đó kỳ kinh bát mạch, từ chẳng giả cũng thể văn ngôn.

Mấy ngày xuống dưới, Diệp Phàm sơ luyện sẽ 《 Bắc Minh thần công 》， cũng gần chỉ là đệ nhất phúc đồ thủ thái âm phổi kinh hút công cùng với chi đối ứng trừ công nhậm mạch đệ nhị phúc đồ mà thôi, lại còn có là nhất căn cơ hai phúc đồ.

Dùng vô nhai tử nói nói, muốn đem ba mươi sáu phó đồ toàn bộ luyện sẽ, đã thông nhâm đốc nhị mạch sử toàn thân kinh mạch thông hiểu đạo lý, lấy Diệp Phàm tư chất ít nhất yêu cầu năm mươi năm, nhưng liền đệ nhất phúc đồ thủ thái âm phổi kinh hút công cùng với chi đối ứng trừ công, Diệp Phàm muốn đại thành ít nhất cũng muốn ba năm.

Kia bảo mệnh dùng 《 Lăng Ba Vi Bộ 》 liền càng không cần phải nói, Diệp Phàm gần học một chút da lông, “Mặt trên tất cả đều là ‘Phụ muội’”, “Vô vọng” từ từ chữ, toàn là Dịch Kinh trung phương vi.

Trừ phi hắn có thể thực đọc Dịch Kinh bát quái, nói cách khác, muốn đại thành có thể nói là khó với thượng thanh thiên. Nhưng dù vậy, Diệp Phàm cũng so vừa mới tiến nhập vị diện này thời điểm mạnh hơn nhiều, hiện tại hắn đối phó giống nhau mao tặc khẳng định là không nói chơi.

Rốt cuộc có vô nhai tử như vậy đại tông sư ở một bên kiên nhẫn chỉ đạo, nếu này còn học sẽ không, hắn còn không bằng tìm khối đậu hủ đương trường đâm chết tính.

Đến nỗi vì cái gì vô nhai tử, không có giống nguyên tác giống nhau dùng quán đỉnh đại pháp, đem chính mình bảy mươi năm công lực truyền cho Diệp Phàm, lão nhân là có ý nghĩ của chính mình, hắn tương ở trước khi chết, trông thấy chính mình nữ nhi cùng ngoại tôn nữ Vương Ngữ Yên, rốt cuộc trừ bỏ trở mặt thành thù sư huynh muội ngoại, đó là hắn ở cái này trên đời duy nhất hai cái thân nhân.

“Tiểu phàm, Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ, ngươi đã bước đầu nắm giữ, nên xuống núi đi đi một chút, này hai môn thần công, chỉ có ở trong hồng trần rèn luyện, mới có thể đại thành! Ngươi không cần thiết buồn tẻ ngồi ở trong sơn động đá tọa, như vậy bế môn tạo xa, ngươi là sẽ không tiến bộ.” Quá đến mấy ngày, vô nhai tử mở miệng đối Diệp Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi là làm ta xuống núi đi hấp thu người khác nội lực sao?” Diệp Phàm hơi hơi trầm ngâm, liền minh bạch vô nhai tử ý tứ, Bắc Minh thần công, lớn nhất đặc điểm chính là có thể hấp thu người khác nội lực vì mình dùng, đây cũng là nhanh chóng tăng lên công lực lối tắt công pháp.

“Không tồi, Bắc Minh thần công, hải nạp bách xuyên chi ý, nhưng cướp lấy người khác nội lực vì mình dùng, chỉ dựa vào chính mình tu luyện, là vĩnh viễn sẽ không đại thành. Ngươi như vậy một mình sờ soạng, chỉ biết hoàn toàn ngược lại.” Vô nhai tử nhàn nhạt nói.

“Chính là sư phó, nếu ta đem người khác nội lực hấp thụ chính mình sử dụng, này cùng tà ma ngoại đạo lại có cái gì khác nhau đâu?” Diệp Phàm nói cũng không phải cổ hủ, bởi vì làm một cái hiện đại người, hắn bảo thủ không chịu thay đổi quán, trong xương cốt liền không có cường đoạt thói quen.

Vô nhai tử sắc mặt nghiêm, nói “Kỳ thật ngươi sai rồi, thiên hạ võ công vốn không có tà phái cùng chính phái chi phân, bất luận người tốt người xấu, ở cái này loạn thế học võ công đó là muốn đã thương người giết người.

Võ công thân mình không sao cả thiện ác, dùng chi vì thiện tức thiện, dùng chi làm ác tức ác, quyền cước binh khí đều là giống nhau. Cùng chiêu hắc hổ trộm tâm, đánh chết ác nhân đó là hảo chiêu, đánh chết người tốt đó là ác chiêu. Bảo đao bảo kiếm dùng để giết người tốt, đó là hư đao hư kiếm, dùng để giết kẻ gian, đó là hảo đao hảo kiếm. Đồng dạng 《 Bắc Minh thần công 》 ngươi dùng đến chính đồ tức vì thiện, phản chi tức làm ác.”

“Sư phó lời lẽ uyên bác, sâu sắc cực kỳ, đệ tử thụ giáo!” Diệp Phàm khom người nói.

Tiêu Dao Tử lắc đầu nói: “Này không phải ta lời lẽ uyên bác, ta bất quá thuật lại tổ sư gia Tiêu Dao Tử di ngôn mà thôi. Hắn lão nhân gia nói qua, có người kén đao sử kiếm sát thương người lương thiện lương dân, chúng ta coi như đem trong tay hắn đao kiếm đoạt lại đây, làm hắn trong tay không có binh khí, việc này chính là vì thiện.

Người xấu nội lực càng cường, làm ác càng lợi hại, đem hắn nội công hút cái sạch sẽ, đó là phệ đi hắn dùng để làm ác bản lĩnh, hãy còn tựa đoạt hắn bảo đao lợi kiếm.

Thiếu Lâm trăm bước thần quyền, Cái Bang Hằng Long Thập Bát Chương, là do bản công phu sao? Giống nhau có thể sử dụng lấy đã thương người giết người, chẳng qua trăm ngàn năm qua bọn họ không cần này quyền pháp đi làm thương vô tội mà thôi.

Tổ sư gia có ngôn đạo đạo, trăm xuyên hổ hải, là trăm xuyên tự hành chày vào biển rộng, cũng không phải biển rộng đi cường đoạt trăm xuyên chi thủy, lời này lại đối cũng đã không có. Dịch nhân không lấy nội lực tới đánh ta, ta liền hút hắn không đến, Bắc Minh thần công lập ý người không phạm ta, ta không phạm người.

Nó cùng kia phản đồ Đinh Xuân Thu hóa công đại pháp lại bất đồng. UU đọc sách (www.uukanshu.com) kia gian tặc tuy rằng xuất phát từ phái Tiêu Dao, nhưng nhân hắn không được sư môn chân truyền, không rõ tán công hút công đạo lý, cho nên hắn thường sử hạ độc pháp môn đối người, dịch

nhân trúng độc lúc sau, kinh mạch bị hao tổn, nội lực thất lạc, cái này kêu hại người mà chẳng ích ta, này trung gian phân biệt, người nhưng cần mình bạch cẩn thận. “

“Đa tạ sư phó nghe! Quân buổi nói chuyện, thắng đọc mười năm thư.” Diệp Phàm tức khắc hiểu ra.

Vô công bốn vô thiện ác chi phân, có thiện ác chi phân chính là người. Mấu chốt vẫn là ở chỗ sử dụng vô công người kia, tà người dùng từ hình, từ hình cũng tà; chính nhân dùng tà pháp, tà pháp cũng chính.

Vô nhai tử sắc mặt nghiêm, nói: “Còn có chính là người phải nhớ kỹ, Bắc Minh thần công, tuy nói có thể hấp thu người khác nội lực vì mình dùng, nhưng là phạm là có lợi tất có tệ, nhân thể kinh mạch thừa nhận lực là hữu hạn, cho nên bất luận cái gì thời điểm, đều phải chú ý tuân tự tiệm tiến, chỉ có thể chậm rãi khuếch trương, nếu không, một khi hấp thu vượt qua tự thân kinh mạch thừa nhận lực nội lực, nhẹ thì nội lực hoàn toàn biến mất, trở thành một cái phế nhân, nặng thì tẩu hỏa nhập ma, mất đi sinh mệnh”.

“Nội lực tu luyện chi đồ, như quả cầu tuyết giống nhau, tuyết cầu càng nhỏ càng khó lăn, hấp thu người khác nội lực vì mình dùng, cũng liền giai đoạn trước phương tiện, chờ đến nội lực thâm hậu là lúc, chính mình tu luyện ra tới nội lực mới có thể càng thêm tinh thuần, người hiện tại vừa mới mới vừa tu luyện 《 Bắc Minh thần công 》 một chút muốn nhớ lấy tham nhiều nhai không lạm đạo lý.”

“Đa tạ sư phụ dạy bảo!” Diệp Phàm trong lòng một cái kết giải khai, thành tâm bái phục.

Có cái sư phụ dạy dỗ chính là hảo, hướng chi có vô nhai tử đối Bắc Minh thần công lý giải, Diệp Phàm càng có thể thiếu đi rất nhiều đường vòng, này phiên lời nói, làm hân rộng mở thông suốt, nguyên tác trung, Đoàn Dự bởi vì hấp thu quá nhiều nội lực, thế cho nên nổi điên phát cuồng, mới muốn đi thiên long chùa tìm kiếm trị liệu phương pháp.....

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16 : Thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công

Vô nhai tử không hổ là võ học tông sư, buổi nói chuyện liền giải khai Diệp Phàm sở hữu hoang mang.

“Sư phụ, đệ tử còn có vừa hỏi?” Bái phục lúc sau, Diệp Phàm lại mở miệng hỏi.

“Nói đi, vi sư biết gì nói hết.” Vô nhai tử cười mà nói nói.

Trải qua đã nhiều ngày tiếp xúc, hân đối Diệp Phàm nhân phẩm cùng tính cách càng thêm thích, tuy rằng dung mạo thượng còn có chút không đủ, nhưng là đã khó được đáng quý.

“Ta tư chất cùng người trong võ lâm so sánh với như thế nào?” Diệp Phàm cũng không sợ bị đá kích, thần ngôn hỏi.

“Chỉ có thể tính trung thượng chi tư, người tu luyện thời gian quá muộn, gân mạch cổ hóa, chỉ có thể tính bình thường” trải qua mấy ngày nay ở chung, vô nhai tử đối chính mình cái này đệ tử tâm tính cũng hiểu biết một ít, thần ngôn nói: “Bất quá người cũng không cần nản lòng, chúng ta phái Tiêu Dao vô công, vốn dĩ cùng các gia các phái trong vòng công nghịch này nói mà đi, bọn họ chú ý chính là hô hấp phun nạp, lấy tức vận khí, do đó đạt tới rèn luyện thân thể nội bộ khí quan mục đích. Mà Bắc Minh thần công tác bằng không, lấy một phân, trừ một phân, không tiết vô tận, càng tích càng hậu, chỉ cần người thần công đại thành ngày, một ngày nào đó sẽ như trong truyền thuyết còn bằng giống nhau, gió lốc với trên chín tầng trời.”

Vô nhai tử tuyệt đối là cái hảo sư phó, đối chính mình đồ đệ trước sau là cổ vũ là chủ, dựa theo Diệp Phàm tư chất, trong chốn võ lâm thích hợp hân vô công kỹ thật cũng không nhiều, rốt cuộc hân đã thành niên mạch kinh mạch cổ hóa, trừ bỏ 《 Bắc Minh thần công 》, kia chỉ cần Thiếu Lâm tự 《 Dịch Kinh kinh 》.

Nhưng là ai đều biết, 《 Dịch Kinh kinh 》 thuộc về Thiếu Lâm bất truyền bí mật, trừ bỏ phương tượng bản nhân, mặc dù là bốn môn đệ tử cũng không được truyền thụ, ngoại nhân liền càng không cần phải nói.

Cho nên nói Diệp Phàm là may mắn, biến xem thiên hạ võ học, cũng chỉ có này 《 Bắc Minh thần công 》 là nhất thích hợp hân.

“Đa tạ sư phó! Đồ đệ thụ giáo. “Diệp Phàm lại lần nữa bái tạ.

“Người không cần đa lễ, tuy rằng người có thể tu luyện 《 Bắc Minh thần công 》, nhưng là bốn môn khác hai bộ thần công, lại là vô luận như thế nào cũng tu hành không được, này đối với người mà nói, chưa chắc không phải một tia tiếc nuối.....” Vô nhai tử thở dài một hơi nói.

“Nga? Đó là cái gì vô công?” Diệp Phàm không khỏi hỏi.

“Chính là này hai bản thần công 《 thiên trường địa cửu bắt lão Trường Xuân công 》 cùng 《 tiêu dao ngự phong quyết 》” vô nhai tử lao lực từ trong quần áo, móc ra hai bản ố vàng vô công bí tịch, đưa cho Diệp Phàm nói: “Này ba mươi năm tới, Đinh Xuân Thu cái kia phân đồ không có giết ta, cũng không phải hấn thiên lương chưa diệt, hấn lưu trữ ta, chính là vì phải được đến này hai bản thần công mà thôi, lúc trước ngân hà vì cứu ta, thuận miệng nói cho hấn thần công liền giấu ở tinh tú hải, hắc hắc! Người kia mặt thú tâm gia hỏa tẩn nhiên tin, hấn giữ cửa phái khoẻ mạnh tinh tú hải, chính là vì phương tiện tìm kiếm, bất quá hấn lại há có thể dự đoán được, này hai quyển sách ta vẫn luôn bên người cất chứa.....”

Nhắc tới Đinh Xuân Thu cái kia phân đồ, vô nhai tử liền hồi hận khó làm, hấn từ một cái phong độ nhẹ nhàng mỹ thiếu niên,

Biến thành hiện tại một cái ba phần không giống người, bảy phần đạo giống giống quỷ quái vật, một lại đều là cái kia phân đồ ban tặng, hấn hận không thể đem này nghiền xương thành tro, cũng khó tiêu trong lòng chi khí.

“Sư phó còn thỉnh bớt giận! Người yên tâm, ta nhất định sẽ đem Đinh Xuân Thu cái kia phân đồ giết, cho người lão nhân gia ra này khẩu ác khí.” Diệp Phàm oán hận nói.

Thả bất luận, một ngày vì sư cả đời vì phụ, nhưng coi như sơ hấn bá sư thời điểm một lời nói một gói vàng, hấn đều cần thiết làm được.

Đinh Xuân Thu phản bội sư môn, thảo gian nhân mạng, vô loạn như thế nào Diệp Phàm đều sẽ không bỏ qua hấn.

“Hảo hảo! Người có cái này tâm, vì sư mặc dù là chết cũng không hối tiếc!” Vô nhai tử cảm động nói: “Này hai quyển sách, người nhất định phải thu hảo, đây chính là chúng ta phái Tiêu Dao bất truyền bí mật, đệ nhất bốn 《 thiên trường địa cửu bắt lão Trường Xuân công 》, là năm đó tổ sư gia, từ đại lý Trường Xuân cốc đoạt được, đó là một cái thần kỳ địa phương, truyền thuyết cái kia cốc người, mỗi người có thể sống đến một trăm tuổi trở lên, thả trăm tuổi lão nhân tóc đen chu nhan, giống như hơn mười tuổi thiếu niên thiếu nữ giống nhau.

Trong cốc vốn có một bộ thần kỳ thư, dạy người như thế nào trường sinh bất lão, sau lại này bộ thần thư bị tổ sư gia đoạt được, liền đặt ra “Thiên trường địa cửu bắt lão Trường Xuân công” chỉ để lại một đạo lệnh người uống nhưng trường bảo thanh xuân một đạo nước suối.

Thần thư đã tùy tiêu dao đi, này cốc duy dư Trường Xuân tuyền.

Lúc sau, môn võ công này sư phụ phân biệt truyền cho chúng ta ba người. Ta cùng thu thủy sư muội, gần tu luyện một bộ phận, mà Đại sư tỷ càng là tại đây cơ sở thượng sáng tạo ra 《 Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công 》, nhưng uống không đến “Bất lão Trường Xuân cốc” kia nói thần kỳ nước suối, cho nên môn võ công này liền để lại một cái trí mạng khuyết tật, mỗi ba mươi năm phân lão hoàn đồng một lần. Ở hơn nữa năng bắt đầu tu luyện tuổi tác quá tiêu, đến nỗi với vĩnh viễn đều là sáu tuổi nữ đồng bộ dáng..... Về sau trừ phi người tìm được kia bất lão nước suối, nếu không nhớ lấy dễ dàng không thể tu luyện này bốn võ công. “

Vô nhai tử một hồi hướng Diệp Phàm giải thích này bốn bất lão Trường Xuân công pháp lai lịch. Hấn cùng Li Thu Thủy có thể chín mươi dư tuổi mà bảo trì phong độ nhẹ nhàng, rất lớn trình độ thượng cũng là tu này kỳ công nguyên nhân.

“Tốt! Ta đã biết sư phó. “Diệp Phàm không khỏi nắm thật chặt trong tay kia quyển sách.

Tuy rằng quyển sách này đối chính mình vô dụng, nhưng là đối một ít ái nữ thiếu nam thiếu nữ tới nói, kia nhưng quả thực là vật báu vô giá, mặc dù là ba mươi năm phân lão hoàn đồng một lần, phỏng chừng cũng sẽ thành công ngăn thượng vận người xua như xua vịt.

“Đến nỗi này bốn 《 tiêu dao ngự phong quyết 》 liền càng thêm bác đại tinh thâm. Bốn phái cho nên gọi là ‘ phái Tiêu Dao ’, đó là từ 《 tiêu dao ngự phong 》 này bộ thư mà đến. Này bộ thư trung sở ghi lại vô công, thật sự nhưng dùng ‘ sâu không lường được ’ bốn chữ tới hình dung, này thư từ trước đến nay từ chương môn nhân chương quản, trừ bỏ sư tôn liền chỉ đại thành bên ngoài, mặc dù là ta cũng chỉ có thể lĩnh ngộ đến trong đó một vài mà thôi!

Thừa thiên địa chi chính, ngự sáu khí chi biến, lấy du với vô cùng!!! Này thần công quá khó khăn! Chú ý chính là nhẹ nhàng phiêu dật, thanh tao lịch sự thanh tuyền, uy lực vô cùng, đến chi tắc có thể đánh đầu thắng đồ, không gì cản nổi, sư tôn có ngôn ‘ công ở người ở, công tiêu người vong ’. Người thiên tư hữu hạn, mặc dù là muốn học phỏng chừng cũng rất khó học xong, sau này nếu tìm được có duyên người, liền giúp vì sư truyền xuống đi thôi! “

Đến tận đây, vô nhai tử đem nên công đạo đều công đạo xong rồi, trong lòng cũng phẳng phát tặng một hồi.

Này ba mươi năm tới, vì này hai bản thần công bí tịch, hấn tham sống sợ chết chính là vì truyền xuống đi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm vô luận là nhân phẩm cùng võ đức, đều là tốt nhất như một người được chọn.

Diệp Phàm yên lặng đem hai bản bí tịch bên người thu hảo, nhìn vô nhai tử kia phẳng phát lại già nua vài phần dung nhan, không khỏi trăm mối cảm xúc ngôn ngang. Sư phụ liền như vậy trần quý thư đều đưa cho hấn, hấn không cảm động đó là giả.

Từ tiểu hấn chính là cái cô nhi, trừ bỏ cái kia thu dưỡng hấn lão nhân, căn bản là không có hưởng thụ quá một chút thân nhân quan ái, mà vô nhai tử làm hấn lần đầu tiên sinh ra thân cận cảm giác.

“Sư phó, người yên tâm đem! Ta nhất định sẽ tìm được thuốc hay, đem chân của người tật chữa khỏi. “Diệp Phàm trịnh trọng chuyện lạ nói.

Hấn trong lòng sự thật vẫn luôn có cái ý tưởng, nếu có thể đem Thiếu Lâm quét rác tăng mời đến, nói không chừng thật sự có thể trị hảo sư phó chân tật.

Chẳng qua cái loại này thần tiên nhân vật, có thể hay không thỉnh động, vẫn là hai nói, nhưng ít ra Diệp Phàm sẽ vì này nỗ lực.

“Ta chân thật?” Vô nhai tử thần sắc vừa động, chợt than nhỏ nói: “Si nhi, người này phiên hiểu tâm ta lãnh, vì sư đã bệnh nguy kịch, tuy là đại la thần tiên cũng rất khó được cứu trợ, lúc này đây người xuống núi, chỉ cần có thể đem A La mẹ con mời đến thấy một mặt, vì sư liền cảm thấy mỹ mãn.

Đến nỗi Đinh Xuân Thu cái kia ác tặc, vô luận người có thể hay không giết được, nửa năm trong vòng người cũng muốn trở về, ta thân thể, nhiều nhất còn có thể chống đỡ nửa năm tả hữu.” Vô nhai tử, đột nhiên mở miệng, này phiên lời nói, nói được Diệp Phàm cái mũi đau xót, cơ hồ nhịn không được muốn rơi lệ.

Mấy ngày nay, vô nhai tử dốc túi tương thụ, đối Diệp Phàm mà nói, là cũng phụ cũng sư, cứ việc sớm biết rằng hãn kiên trì không được bao lâu, nhưng này phiên lời nói chính miệng từ hãn trong miệng nói ra, Diệp Phàm vẫn là cảm thấy trong lòng đồ đặc hoảng, sư phụ làm chính mình trở về, mục đích tự nhiên là muốn công đạo đi ngôn.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17 : Ngẫu nhiên gặp được cưu ma trí

Diệp Phàm thu thập hảo hành lý, liền bước đi ra sơn động, hạ núi trông sơn. Hãn trạm thứ nhất đó là vương phu nhân mạn đồ la sơn trang.

Vô luận như thế nào, hãn cần thiết ở sư phó sinh thời, tìm được đến Vương Ngữ Yên mẹ con, lão nhân gia thời gian thật sự không nhiều lắm.

Một đường biên đi liền hỏi thăm, mới phát hiện một đoạn này thời gian, trên giang hồ thượng đã xảy ra vài món đại sự, chẳng những Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên, bị người dùng khóa hầu công giết chết ở nhà mình phòng ngủ, Thiếu Lâm tự huyền bi đại sư, cũng ở đại lý bị người dùng chính mình tuyệt kỹ 《 đại Vi đà xử 》 giết chết.

Trong chốn giang hồ rất nhiều người đều ở truyền thuyết, này đây bị chỉ đạo còn thi bị thân Mộ Dung phục, giết chết này hai người kia.

Há liệu, càng làm cho người trong võ lâm đại ngã đôi mắt chính là, ba ngày trước quả hạnh lâm Cái Bang đại hội, có nghĩa bạc vân thiên chi xưng “Bắc kiều phong, nam Mộ Dung” Cái Bang bang chủ kiều phong, thân phận bại lộ.

Uy danh hiển hách đại hiệp, giờ phút này là thân bại danh liệt, thành mỗi người kêu đánh Khiết Đan cầu. Mà kiều phong ở biết được là Khiết Đan hậu duệ lúc sau, bị bắt thoái vị, do đó đi xa giang hồ.

Trong lúc nhất thời người trong võ lâm tâm hoảng sợ, rất nhiều người đều cảm thấy mưa gió sắp đến phong mãn lâu, một hồi tinh phong huyết vũ không thể tránh được.

Bất quá những việc này cùng Diệp Phàm căn bản không có quan hệ, hãn hiện tại quan trọng nhất chính là trước tìm được Vương Ngữ Yên mẹ con, làm sư phó người một nhà đoàn tụ, đến nỗi khang nãn cái kia tiện nhân, hãn hiện tại còn không có càng tốt phương pháp đi bắt bộ năng, chỉ có thể làm nằng nhiều hưởng thụ mấy ngày rồi.

Một đoạn này thời gian trải qua cần thêm khổ luyện, hơn nữa có vô nhai tử tự mình truyền thụ, Diệp Phàm Bắc Minh thần công, rốt cục là cảm giác tới rồi nội lực tồn tại, mỗi ngày đã tọa điều tức, liền có thể cảm thấy chính mình nội lực tăng cường một phân, này cũng làm hãn đối luyện công tràn ngập động lực.

Bắc Minh thần công ở hơn nữa bảo mệnh dùng Lăng Ba Vi Bộ. Tuy rằng nói ở trên giang hồ chỉ có thể xem như ba bốn lưu, nhưng là chỉ cần không gặp trời cao long tám bộ trung thành danh cao thủ, tự bảo vệ mình vẫn là không có vấn đề.

Cưỡi mộc uyển thanh hắc hoa hồng, Diệp Phàm một đường hỏi thăm, một ngày này rốt cuộc tới rồi Tô Châu ngoài thành, hướng người đi đường xin hỏi “Mạn đà la sơn trang” nơi. Nhưng hãn liền hỏi bảy tám người, không một cái biết, ngôn ngữ không thông, căn bản vô pháp câu thông. Cuối cùng một cái lão giả nói: “Tô Châu thành ba mươi dặm ngoại, chỉ có một chim én ổ, làm gì đúc kết trang, cũng không biết có phải hay không?”

Diệp Phàm gạt mình, chỉ có vượt mã chạy đến, đối với chim én ổ hãn căn bản không xa lạ, nguyên tác trung đó là Mộ Dung phục quẻ quán, mạn đồ la sơn trang tuy rằng rất lớn, nhưng là vô luận nói như thế nào, nó cũng chỉ là Cô Tô vương gia một chỗ sản nghiệp, người trong giang hồ biết đến rất cuộc rất ít.

Hơn nữa vương phu nhân người kia ru rú trong nhà, thần bí thực, rất nhiều người không biết cũng bình thường.

Ba tháng thời tiết, hạnh hoa kệp kính, liễu xanh rữ hồ, ẩm đào dạt xuân phong thổi tới trên người, thật sự là say say dục cho say.

Ở một chỗ bên hồ, Diệp Phàm dừng bước chân,

Đang muốn ở phụ cận tìm một con thuyền con thuyền, nơi xa nghênh diện đi tới hai người, trong đó một người, mặc tăng bào, ước chừng năm sáu mươi tuổi bộ dáng, bảo tướng trang nghiêm, đoan đến là một bộ đặc đạo cao tăng bộ dáng, một cái khác còn lại là hai mươi tả hữu tuổi trẻ công tử, phong độ nhẹ nhàng làm thư sinh trang điểm.

“Đại hòa thượng, ta đi khôngặng, ta muốn ở chỗ này nghỉ một chút.” Kia tuổi trẻ công tử ca, kêu khổ thấu trời nói.

Diệp Phàm ngưng mắt nhìn lên, không khỏi vui vẻ! Kia tuổi trẻ công tử không phải người khác, đúng là kia đại lý Đoàn Dự. Mà cái kia bảo tướng trang nghiêm Đại hòa thượng, thân phận tự nhiên là không cần phải nói, khẳng định là kia Thổ Phiên quốc sư cư ma trí.

Hắn tính tính ngày, cũng không sai biệt lắm cùng 《Thiên Long Bát Bộ》 cốt truyện đối thượng, này cư ma trí vì được đến đại lý quốc bất truyền bí mật 《Lục Mạch Thần Kiếm kinh》, ở thiên long trong chùa triển lãm “Vô tướng kiếp chỉ”, “Cầm hoa chỉ” cùng “Nhiều la điệp chỉ” chấn nhiếp chúng tăng.

Rồi sau đó, bản thân chỉ lực sử “Hòa điểm đạo” khiến chiến thiên long chùa chúng tăng hợp lực dùng ra “Lục Mạch Thần Kiếm”, dẫn phát một hồi vô hình đạo kiếm chi chiến, cuối cùng “Hòa điểm đạo” không địch lại “Lục Mạch Thần Kiếm”, nhưng Đoàn Dự lại bị cư ma trí bắt giữ.

“Đoạn công tử, bốn tọa một đường tới nay đối với ngươi đều này đây lễ tương đãi, ngươi đến bây giờ vẫn cứ không hợp tác, chẳng lẽ thế nào cũng phải bức ta đối với ngươi dựng hình không thành.” “Cư ma trí nhìn Đoàn Dự trầm giọng nói.

Này dọc theo đường đi Đoàn Dự, không phải eo đau chính là chân đau, hắn đã không nể này phiên, nếu không phải bận tâm 《Lục Mạch Thần Kiếm》, hắn đã sớm đối tiểu tử này không khách khí.

“Vậy ngươi liền giết ta đi! Ngươi cực kỳ hâm mộ ta Đoàn gia Lục Mạch Thần Kiếm kiếm pháp, muốn bức ta viết ra tới cho ngươi. Chuyện này làm không được.” Đoàn Dự lắc đầu nói.

Hắn tuy rằng cổ hủ nhưng là cũng không viết thay hắn ngọc, này cư ma trí ngàn dặm xa xôi đem hắn từ đại lý áp giải đến Tô Châu, tuyệt đối không phải đơn giản như vậy.

Cư ma trí lắc đầu nói: “Đoạn công tử ngươi hiểu lầm. Tiểu tăng năm đó cùng Mộ Dung tiên sinh có ước, muốn mượn quý môn Lục Mạch Thần Kiếm kinh đi cho hắn đánh giá. Này ước chưa tiền, vẫn luôn canh cánh trong lòng. Công tử nhân trung long phượng, tiểu tăng cùng ngươi không oán không thù, không dám thương tàn?”

Này trung gian thượng có một cái đẹp cả đôi đường biện pháp. Chỉ cần đem ngươi kinh văn đồ phổ viết ra tới, tiểu tăng tuyệt không coi trọng liếc mắt một cái, lập tức cổ phong, sau đó cầm đi ở Mộ Dung tiên sinh mộ trước hoá táng, này nguyện vọng lâu nay, liền tức cùng tiền công tử trở về đại lý.”

Này phiên lời nói cư ma trí với mới vào thiên long chùa khi liền từng nói qua, bất quá Đoàn Dự như thế nào lại tin được hắn? Hắn tuy rằng ngây thơ hồn nhiên, nhưng là cũng không viết thay hắn ngọc, này cư ma trí hiện giờ lưu trữ hắn, đơn giản là vì 《Lục Mạch Thần Kiếm》.

Suy nghĩ cẩn thận trong đó quan khiêu, Đoàn Dự liền nói: “Cư ma trí đại sư, ngươi này phiên lời nói là lừa không gạt ta, lấy đại sư thông minh tài trí, đọc đến mấy lần lúc sau, há có không nhớ được đạo lý? Ngươi lưu trữ ta đơn giản là mưu đồ ta đại lý thần công, ta Đoàn Dự cho dù là chết cũng sẽ không giao ra đây!”

Cư ma trí hai mắt tinh quang đại thịnh, hung tợn nhìn thẳng Đoàn Dự, nhưng trong chớp lát, sắc mặt liền chuyển hiền hoà, chậm rãi nói: “Ngươi ta đều là đệ tử cửa Phật, há nhưng như thế nói bậy vọng ngữ, tội lỗi, tội lỗi. Tiểu tăng bất đắc dĩ, đành phải hơi thêm bức bách. Đây là vì cứu công tử tánh mạng, thượng thỉnh chờ trách.” Nói vờ tay trái chưởng, liền muốn ấn hướng Đoàn Dự tinh trung đại huyệt.

Này tinh trung đại huyệt chính là nhân thể ba mươi sáu chỗ huyệt đạo chỉ nhất, điểm thượng về sau có thể nói là sống không bằng chết, Diệp Phàm thờ ơ lạnh nhạt thật lâu, lúc này cũng không mở miệng không được: “Hết! Này không phải đại lý đoạn công tử sao? Thật là ngươi thiên nhai nơi nào bắt tương phùng a!”

Cư ma trí cùng Đoàn Dự theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một thân xuyên màu tím nho sam tuổi trẻ công tử, một tay chấp phiên, một tay dẫn ngựa, đi dạo bước chân đi ra.

“Diệp tiên sinh?” Nhìn đi ra tuổi trẻ công tử, Đoàn Dự nao nao, ngay sau đó đại hỉ nói.

Từ cùng vô lượng sơn từ biệt, bọn họ đã hao một đoạn khi không có gặp mặt.

“Ngà? Đoạn công tử ngươi nhận thức hắn sao?” Cư ma trí ánh mắt hơi lóe. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

“Từng có gặp mặt một lần, nhưng là chúng ta cũng không thực.” Cũng biết Diệp Phàm không phải là cư ma trí đối thủ, Đoàn Dự nhiều một cái tâm nhãn nói.

“Đoàn huynh, từ biệt mấy ngày, ngươi làm sao vậy?” Diệp Phàm biết rõ cố hỏi nói.

“Diệp tiên sinh, ngươi cũng đừng nói móc ta.” Đoàn Dự mặt lộ vẻ xấu hổ chỉ sắc, có chút ngượng ngùng.

Đường đường đại lý quốc vương từ thành người khác tù nhân, cái này làm cho hấn sao mà chịu nổi.

“Thí chủ có lý, người cùng đoạn công từ nhận thức sao?” Cưu ma trí lộ ra một tia hoài nghi.

Tuy rằng bọn họ cùng Diệp Phàm xem như ngẫu nhiên gặp được, nhưng là phòng người chỉ tâm không thể vô, hấn nghiêm trọng hoài nghi Diệp Phàm là đại lý quốc phái tới gian tế.

“Gặp qua mình vương, tại hạ Diệp Phàm có lễ!” Diệp Phàm đi qua hướng cưu ma trí ôm quyền nói.

Cưu ma trí trong lòng âm thầm cả kinh nói, làm không rõ ràng lắm càng thêm hoài nghi Diệp Phàm thân phận, không khỏi hỏi: “Thứ bốn tặng con mắt, các hạ nhận được ta sao?”

“Đại sư xuất thân Thổ Phiên đại tuyết sơn luân chùa miếu, từ nhỏ thiên tư thông minh, thiếu niên thời kỳ được đến Thổ Phiên quốc mật giáo ninh mã phái thượng sư thụ lấy “Hỏa diễm đao” thần công sau, ở Thổ Phiên càn quét đàn khấu, uy chấn Tây Thủy, càng là lên ngôi vì Thổ Phiên hộ quốc pháp vương, nhân xưng “Đại luân minh vương”.

Lớn nhất tuyệt học đó là là mật giáo ninh mã phái “Hỏa diễm đao”, nhưng đem hư vô mờ mịt chương khí ngưng lưỡi đao chỉ lợi, không thể nắm lấy, có thể giết người với vô hình.

Sau lại lại cùng Cô Tô Mộ Dung thị truyền nhân Mộ Dung bác kết làm bằng hữu, dùng “Hỏa diễm đao” tu luyện pháp quyết trao đổi, có thể học tập phái Thiếu Lâm tuyệt học.....”

Diệp Phàm đậm đậm cười, thuộc như lòng bàn tay đem cưu ma trí lai lịch, nói cái rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18 : Mộ Dung Bác bí mật

Cưu ma trí chấn động, này Diệp Phàm chẳng những đối hấn xuất thân lai lịch thuộc như lòng bàn tay, liền chính mình thành danh tuyệt kỹ thể nhưng cũng nói một tia không kém, không khỏi càng thêm hoài nghi thân phận của hấn.

“Thí chủ rốt cuộc là người nào? Như thế nào sẽ biết nhiều như vậy?” Cưu ma trí gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm nói.

Phải biết rằng, hấn tuy rằng ở Tây Vực đại danh鼎鼎, nhưng là Trung Nguyên trong chốn võ lâm biết người của hấn, lại là ít ỏi không có mấy, trừ bỏ kia chim én oa Mộ Dung bác bên ngoài, cũng cũng chỉ có thiên long chùa khô khốc đại sư.

Lúc trước ngay cả đại lý quốc bảo định để đoạn chính mình đều không nhận biết hấn, huống chỉ một cái ngẫu nhiên gặp được người qua đường.

“Diệp tiên sinh nãi thần tiên nhân vật, được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh! Nhất tinh thông chính là tinh tượng bói toán chi thuật, có thể trắc quá khứ tương lai.” Diệp Phàm còn không có mở miệng, Đoàn Dự nhưng thật ra cướp giúp hấn trả lời.

“Đoàn huynh, người quá khen! Thượng một lần người ở vô lượng sơn kiếm hồ cung, có phải hay không có một phen kỳ ngộ?” Nhìn Đoàn Dự bộ dáng, Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

“Tiên sinh, thật là thần nhân vậy! Tại hạ không cầm hữu kinh vô hiểm, được đến hai bồn võ công bí tịch, càng là gặp được thần tiên tỷ tỷ.” Đoàn Dự kích động nói: “Diệp tiên sinh người có thể hay không sẽ giúp ta tính tính, kia thần tiên tỷ tỷ rốt cuộc là người nào? Hiện tại lại địa phương nào?”

Từ kiếm hồ trong cung nhìn thấy kia tòa pho tượng về sau, Đoàn Dự cái này kẻ si tình thật giống như trứ ma giống nhau, đối thần tiên tỷ tỷ nhớ mãi không quên, hiện tại nhìn thấy Diệp Phàm, đương nhiên hy vọng hấn có thể giúp đỡ chính mình tính tính toán.

Nhìn Đoàn Dự kia chờ đợi ánh mắt, Diệp Phàm còn có thể nói cái gì, thành người khác tù nhân, không nghĩ như thế nào chạy trốn, đảo có nhân tâm quan tâm lên, hấn thần tiên tỷ tỷ. Như vậy một vị kỳ ba chủ, cũng là không ai.

“Hào đi! Hôm nay vừa thấy, đó là duyên phận, ta liền lại đưa Đoàn huynh một què.” Diệp Phàm cười cười, véo chỉ tính toán, trầm ngâm một lát nói: “Người chỉ cần theo này hồ nước đi phía trước đi, liền sẽ nhìn thấy người thần tiên tỷ tỷ.”

Lí Thu Thủy sự tình, Diệp Phàm cuối cùng vẫn là không có nói cho Đoàn Dự, nếu nguyên tác trung hắc đem Vương Ngũ Yên trở thành thần tiên tỷ tỷ, hiện tại chỉ có thể cho hắc tới thuận nước đẩy thuyền, đến nỗi cuối cùng, bọn họ hai người có thể hay không tu thành chính quả, liền không phải Diệp Phàm sở không thể nắm giữ.

“Theo hồ nước đi phía trước đi? Diệp tiên sinh ý của ngươi là, tại hạ có thể ở Mộ Dung tiên sinh chim én oa, nhìn thấy thần tiên tỷ tỷ?” “Đoàn Dự ngẩn ngơ, không khỏi hỏi.

“Thiên cơ không thể tiết lộ, tóm lại ngươi đi phía trước đi là được.” “Diệp Phàm đành phải đánh cái qua loa mắt nói.

Nếu nguyên tác trung Đoàn Dự có thể nhìn thấy Vương Ngũ Yên, dựa theo cốt truyện phát triển khẳng định là sẽ không sai, nhưng là bọn họ hai người ở địa phương nào gặp mặt, kia chỉ có thể hỏi ông trời.

“Diệp tiên sinh ta yêu ngươi muốn chết! Thật tốt quá! Đại hòa thượng chúng ta chạy nhanh đi thôi!” “Đoàn Dự một nhảy lão cao, cất bước liền phải đi phía trước mặt đi đến.

Vừa rời gia hỏa này còn ở kêu,

Chân đau cánh tay đau, hiện tại ở vừa nghe nói có thể nhìn thấy thương nhớ ngày đêm thần tiên tỷ tỷ, lập tức tựa như tiêm máu gà giống nhau.

Đến nỗi tới rồi chim én oa, cuu ma trí có thể hay không giết hắc, Đoàn Dự mới lười đi để ý.

“Đoạn công tử, chậm đã! Bàn tăng còn có một ít vấn đề muốn thỉnh giáo Diệp tiên sinh.” “Vẫn luôn không nói chuyện cuu ma trí mở miệng nói.

Tuy rằng đối Diệp Phàm thân phận còn có điều hoài nghi, nhưng là nhìn Đoàn Dự tên kia biểu tình, đảo không giống như là giả vờ, cuu ma trí càng thêm đối Diệp Phàm có hứng thú.

“Ngươi còn có chuyện gì a? Ngươi còn không phải là dự đoán được ta Đoàn gia 《Lục Mạch Thần Kiếm》 sao? Ta nói cho ngươi, mặc dù ngươi giết ta, ta cũng sẽ không viết.” “Đoàn Dự lạnh lùng nói.

“Đoạn công tử, bốn tọa nói qua nhiều lần, cầu Lục Mạch Thần Kiếm chỉ vì cùng Mộ Dung tiên sinh chi ước, tiểu tăng tất nhiên sẽ không nhìn lén liếc mắt một cái.” Cuu ma trí bảo tượng trang nghiêm làm sáng tỏ nói.

“Hừ! Nhậm ngươi khẩu hoa sen, ta cũng là sẽ không tin tưởng.” Đoàn Dự lắc đầu nói, hắc căn bản không tin cái này Đại hòa thượng.

“Đoàn huynh, kỳ thật ngươi sai rồi, mình vương vừa rồi nói kia một câu, ta nhưng thật ra tin tưởng.” Diệp Phàm cười thần bí nói: “Trong thiên hạ, đơn nói tín dụng hai chữ này, trừ bỏ Cái Bang bang chủ kiều phong, cũng chỉ có đại sư có thể nói nói làm được.”

Trước bất luận cuu ma trí có hay không tư tâm, nhưng liền hắc vạn dặm xa xôi từ Thổ Phiên đuổi tới đại lý, chỉ là vì Mộ Dung bác vài thập niên trước ước định, điểm này liền đáng quý. Đương nhiên Diệp Phàm cũng không phủ nhận, gia hỏa này bắt giữ Đoàn Dự, kỳ thật chính là vì 《Lục Mạch Thần Kiếm》.

“Diệp tiên sinh, ngươi nhưng chớ có bị này phiên tăng lừa, hắc ngoài miệng nói được dễ nghe, trên thực tế bất quá là đem Mộ Dung tiên sinh làm ngư tử ngư gia gạt ta đại lý Lục Mạch Thần Kiếm thôi! Ngươi có biết hắc đã từng uy hiếp ta, nếu ta không viết xuất kiếm phổ, hắc liền sẽ ở Mộ Dung bác trước mặt đem ta thiêu rụi.” Đoàn Dự oán hận nói.

Ở Đoàn Dự xem ra, cuu ma trí sở làm hết thảy, đều chỉ là vì Lục Mạch Thần Kiếm, tự nhiên cũng không tin hắc thật sự đối Mộ Dung bác có thể có bao nhiêu đại tín dụng.

“Đoạn công tử, bốn tọa đọc theo đường đi lẽ dĩ nhiên có thêm, nhưng chớ có bức ta hạ thủ đoạn độc ác.” Đây phiên lời nói, cuu ma trí tự nhiên là không thích, sắc mặt trầm xuống, bàn tay nâng lên, cực nóng vô cùng bá đạo hơi thở xuất hiện, phảng phất một đoàn ngọn lửa, đúng là cuu ma trí tự nghĩ ra tuyệt kỹ hỏa diễm đao.

“Mình vương bớt giận, đoạn công tử cũng bất quá một chút oán trách chi nói xong!” Diệp Phàm vội vàng ngăn cản nói: “Lại nói Mộ Dung tiên sinh căn bản không chết, ngươi mặc dù đem đoạn công tử thiêu cho hắc, hắc ở âm tào địa phủ cũng thu không đến a!”

“Cái gì? Mộ Dung tiên sinh không chết?” Tuy là cuu ma trí định lực kinh người, nghe được lời này, cũng không khỏi chấn động nói: “Diệp tiên sinh lời nói thật sự?”

Kỳ thật cho tới nay, hắc liền đối Mộ Dung bác chết thâm biểu hoài nghi, đó là một cái kiêu hùng cấp nhân vật, căn bản không có khả năng sẽ dễ dàng chết đi.

“Đương nhiên! Mộ Dung bác chẳng những không chết, này vài thập niên, trong chốn vô lâm ân ân oán oán, đều cùng hắc có thiên ti vạn lữ liên hệ, a! Đơn giản là vì phục quốc thôi!” “Diệp Phàm thờ dài một hơi nói.

Lượng tiểu phi quân tử, vô độc bất trọng phu, cái này mất nước dân tộc Tiên Bi để vương hậu duệ, một lòng nghĩ phục quốc, vận dụng độc ác thủ đoạn cập phát động âm mưu mà bất kể nguyên tắc, lý do chính là: Vì quốc gia đại sự, không có gì thủ đoạn là không thể dùng. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Từ ba mươi năm trước đại chiến Nhậm Môn Quan, lại đến mấy ngày hôm trước trước curu ma trí một mình đấu thiên long chùa, mỗi một việc sau lưng đều có Mộ Dung bác bóng dáng.

Hắn có thể nói là 《Thiên Long Bát Bộ》 trung mưu trí tâm kế đệ nhất nhân, vì phục hưng đại mộng, đạo diễn một hồi liên tục thời gian dài đến ba mươi năm tăng lớn, đề cập đến Thổ Phiên, đại lý, Đại Tống, Đại Liêu mấy cái đối lập chính quyền, có thể nói 11 thế kỷ tốt nhất đạo diễn.

Diệp Phàm tuy rằng không có hướng curu ma trí nói rõ, nhưng là lấy curu ma trí thông minh, rất nhiều chuyện hiện tại tưởng tượng liền sẽ minh bạch.

Nhưng liền lúc này đây hắn một mình đấu thiên long chùa tới nói, trên danh nghĩa là Mộ Dung bác xúi giục hắn săn bắt 《Lục Mạch Thần Kiếm》, kỳ thật là làm Thổ Phiên cùng đại lý trở nên càng thêm phức tạp.

Nếu curu ma trí một không cẩn thận đem Đoàn Dự giết, Mộ Dung bác không cần tốn nhiều sức, liền thành công khơi mào hai quốc chiến hỏa, đại lý cùng Thổ Phiên một khai chiến, Tây Hạ, Đại Liêu, cùng Đại Tống càng thêm sẽ không nhàn rỗi, một hồi đại quy mô hỗn chiến khẳng định là không thể tránh được, đến cuối cùng ngư ông đắc lợi vẫn là Mộ Dung bác, mà không chút nào cảm kích curu ma trí, khẳng định sẽ bị người nghìn người sở chỉ, liền không dung với Thổ Phiên, cũng không dung khắp thiên hạ.

Suy nghĩ cẩn thận điểm này, curu ma trí không khỏi kinh ra cả đời mồ hôi lạnh, vì chính mình bản thân chỉ tư, thiếu chút nữa khơi mào mấy cái quốc gia chiến hỏa, nếu bởi vì hắn duyên cớ, mà đem Thổ Phiên quốc lâm vào muôn vàn khó khăn nơi, kia thật là tội ác tày trời.

“Không biết tiên sinh có không báo cho tiểu tăng, kia Mộ Dung bác rơi xuống? Đại ân đại đức, tiểu tăng vĩnh thế không quên”.

“Mộ Dung bác nói, nếu hắn không có xuất hiện, ta cũng không tiện tiết lộ, minh vương có thể kiên nhẫn chờ đợi, theo ta xem ra, quả không được mấy ngày, hắn liền sẽ tái hiện thiên nhật” Diệp Phàm mở miệng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19 : Trống chiều chuông sớm, đập đất thành Phật

Làm rõ ràng Mộ Dung bác chán ghét dụng tâm sau, curu ma trí cũng coi như là buông xuống đối Lục Mạch Thần Kiếm chấp niệm, hắn tuy rằng là cái võ sĩ, cuồng nhiệt theo đuổi tới cao vô công. Nhưng là, hắn còn có khác vì một thân phận, đó chính là Thổ Phiên quốc quốc sư.

Ở quốc gia đại nghĩa trước mặt, bất luận cái gì cá nhân cực nhỏ tiểu lợi, đều trở nên như vậy bé nhỏ không đáng kể, curu ma trí cũng không có nhiều ngốc ý tứ, chấp tay hành lễ, nói: “Diệp tiên sinh, người hôm nay chỉ điểm chi ân, tiểu tăng không có gì báo đáp, về sau nếu có cơ hội tới Thổ Phiên, chắc chắn quét chiếu đón chào”.

“Minh vương nghiêm trọng, tại hạ cũng chỉ là ăn ngay nói thật thôi! Ta tuy rằng là hải ngoại người, nhưng cũng không muốn, đại lý cùng Thổ Phiên hai quốc khai chiến, thế cho nên trăm họ lâm than. Mộ Dung bác lòng muốn dạ thú, sớm hay muộn sẽ đại bại khắp thiên hạ.” Giờ phút này Diệp Phàm có thể nói là trang bức tới rồi cực điểm, nếu trên đầu cho hắn toàn bộ quang hoàn, tiểu tử này tuyệt đối có làm thần côn tiềm chất.

“Diệp tiên sinh cao thượng! Tiểu tăng theo không kịp!” Curu ma trí thở dài: “Nếu có thể sớm nhận được tiên sinh, gì đến nỗi phí thời gian vài thập niên thời gian”.

“Đại sư tương, cái gọi là biển khổ vô biên, quay đầu lại là bờ vô! Luận ở bất luận cái gì thời điểm, phóng hạ đồ đao lập địa thành Phật, đều còn việc thiện nào hơn! Chỉ cần chúng ta một lòng hướng thiện, chung có tu thành chính quả kia một ngày” Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Phảng phất bỏ đề nghị thức xối nước lên đầu giống nhau, này phiên lời nói, làm curu ma trí rộng mở thông suốt, có loại bỗng nhiên quay đầu, người kia lại ở dưới ngọn đèn chập chòn cảm giác.

Hắn nguyên là cái trí tuệ đại tuệ người, Phật học tu vi cũng là thập phần duệ thâm, chỉ vì luyện võ công, hiểu thắng chi tâm ngày thịnh, hướng Phật chi tâm ngày đậm, mười mấy năm qua, ham thích với danh lợi, đặt chân chính trị, vì đạt được mục đích mà không từ thủ đoạn.

Giống vậy trống chiều chuông sớm, giờ phút này hắn xem như đại triệt hiểu ra, nhìn lại mấy chục năm tới hành động, cái trán mồ hôi ròng ròng mà xuống, lại là hổ thẹn, lại là thương tâm.

Curu ma trí thở dài: “Lão nạp tuy ở Phật môn, tranh cường hảo thắng chi tâm lại so với thường nhân hãy còn thịnh, ai! Tham, giận, si tam độc, không một đến miễn. Rồi lại tự cho mình là vi cao tăng. Kiêu căng tự chậm, vô thẹn không thẹn. Hiện giờ mong tiên sinh làm phép, kêu ta cái tà quy chính, có thể thanh tịnh giải thoát, hôm nay cáo từ, từ nay về sau vạn dặm cách xa nhau, chỉ sợ lại khó được thấy.”

Diệp Phàm nói: “Đại sư phải về Thổ Phiên quốc đi sao?”

Curu ma trí lắc đầu: “Ta là phải về đến sờ tới chỗ, lại không nhất định là Thổ Phiên quốc. Chiều khắp trần sắc thế giới, toàn vì Phật quốc, viên giác lục đạo chúng sinh, đều là tự tính như tôi.”

Hảo đi! Curu ma trí xem như đại triệt hiểu ra đi rồi, nhìn hần bóng dáng, Diệp Phàm bắt đầu đi lắc đầu, hần bỗng ý nguyên bản là tưởng curu ma trí cái tà quy chính, tốt nhất có thể lưu tại hần bên người, chúc hần giúp một tay, lại không ngờ trang bức trang lớn, này hòa thượng lập tức đạp đất thành Phật, thành được đến cao tăng.

Thiên long cốt truyện trước tiên, đến nỗi kế tiếp như thế nào phát triển, Diệp Phàm cũng nói không chừng, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Một bên Đoàn Dự,

Quả thực sắp ngốc bức, cốt truyện biến chuyển quá nhanh, thế cho nên hần căn bản không phản ứng lại đây.

“Đại hòa thượng..... Liên như vậy đi rồi.....” “Đoàn Dự lấp bắp nói.

”Bằng không đâu? Như thế nào ngươi còn tưởng cùng hần đi chìm ến ổ a? “Diệp Phàm là cười chế nhạo nhìn hần.

Đoàn Dự người này có đôi khi cổ chấp đáng sợ, nhưng rất nhiều thời điểm lại thiên chân buồn cười, ngươi vĩnh viễn không biết hần trong óc tưởng chính là cái gì.

”Ta đương nhiên không phải ngươi ý tứ này, Diệp tiên sinh, ngươi quả thực quá thần! Giờ phút này ta đối với ngươi kính ngưỡng, giống như thao thao nước sông liên miên không dứt, lại như Hoàng Hà tràn lan một phát không thể vãn hồi! Ngươi thu ta làm đồ đệ đi? “Đoàn Dự khoa trương nhìn Diệp Phàm nói.

Hần giờ phút này đối Diệp Phàm sùng bái có thể nói là bộc lộ ra ngoài, này curu ma trí là loi một mình sáng tạo độc đáo đại lý, chẳng những làm hần bá phụ quy y xuất gia, một mình đầu thiên long chùa, càng là lấy một địch Lục Toàn thân trở ra.

Này dọc theo đường đi Đoàn Dự suy nghĩ mấy chục loại biện pháp, muốn chạy trốn, lại đều thất bại trong gang tấc, hần chẳng thể nghĩ tới, Diệp Phàm chỉ là bằng vào ba tác không lạn miệng lưỡi, thành thạo, chẳng những đem chính mình cứu, càng làm cho hần mở rộng tầm mắt chính là, curu ma trí càng là phóng hạ đồ đao, lập tức thành đắc đạo cao tăng.

Loại này vật đổi sao dời, nghịch chuyển âm dương bản lĩnh, có thể nói là thần chẳng này kỹ, Đoàn Dự lần đầu tiên sinh ra bá sư chi tâm.

”Đoạn công tử ngươi khai cái gì vui đùa? “Diệp Phàm một đầu hắc tuyến, sản phẩm không có ngã quy trên mặt đất, thu Đoàn Dự làm đồ đệ, thần thiếp làm không được a!

“Diệp tiên sinh, tại hạ thật sự không có nói giỡn, ta là nghiêm túc, ta thật sự muốn học ngươi kia Dịch Kinh bát quái, bói toán đoán mệnh chi thuật.” Đoàn Dự mắt trông mong nhìn Diệp Phàm.

Từ nhỏ đến lớn, hần liền đối những cái đó Dịch Kinh bát quái cực kỳ tinh thông, đây cũng là vì cái gì hần không thầy dạy cũng hiểu, một mình học xong 《Bắc Minh thần công》 cùng 《Lăng Ba Vi Bộ》 nguyên nhân.

Làm hần học võ công hần là một ngàn cái không muốn, nhưng là nói những cái đó Dịch Kinh bát quái, hần là thật sự cảm thấy hứng thú.

“Vô luận như thế nào, tại hạ là trăm triệu sẽ không thu ngươi làm đồ đệ.” Diệp Phàm lắc đầu nói: “Ta cùng ngươi nói thật đi! Ngươi ta đều là phái Tiêu Dao đệ tử, nếu ẩn bối phận tính, hai ta xem như sư huynh đệ.”

“Phái Tiêu Dao đệ tử? Sư huynh đệ? Nha! Ta nhớ ra rồi!” Đoàn Dự sững sốt, ngay sau đó thất thanh nói: “Thần tiên tỷ tỷ đã từng lưu lại một đoạn mật tin thượng nói qua, làm ta học được Bắc Minh thần công, thế nàng giết hết phái Tiêu Dao đệ tử, nguyên lai chuyện này là thật sự. Diệp tiên sinh này rốt cuộc là thế nào một chuyện a?”

Làm hần giết tận phái Tiêu Dao đệ tử, Đoàn Dự là trăm triệu sẽ không làm. Hần hiện tại chuyện quan tâm nhất tình sự, năm đó rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thế cho nên thần tiên tỷ tỷ phát như vậy lợi hại độc thê.

”Ai! Chuyện này nói đến lời nói trường, sự tình còn muốn từ phái Tiêu Dao ba mươi năm trước một đoạn ân oán nói lên.....” “Diệp Phàm thở dài một tiếng, kế tiếp hoa một đoạn thời gian, đem vô nhai tử cùng Lí Thu Thủy bọn họ sư huynh muội ân oán tình thù nói ra tới.

Năm đó, vô nhai tử cùng Lí Thu Thủy hai người sinh Lý thanh la sau, ẩn cư ở đại lý vô lượng sơn 「lang hoàn phúc địa」 trung, sư huynh muội tình thâm ngưỡng mộ, khi thì dưới ánh trăng đối kiếm, khi thì hoa trước phú thơ, hoan hảo đi đốc.

Chỉ là này vô nhai tử say mê với cảm kỳ thư họa, y bậc tinh tượng, đối Lí Thu Thủy không khỏi xa cách, sau lại chế tạo 「thần tiên tỷ tỷ」 ngọc giống, này mô hình tắc chính là căn cứ Lí Thu Thủy muội muội sở đáp nặn. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Ngọc giống hoàn thành sau, vô nhai tử liền mê muội với ngọc giống, Lí Thu Thủy nhân Vô Nhai Tử không hề lý nàng mà sinh khí, cố ý tìm rất nhiều tuấn nam tới hành lạc, Vô Nhai Tử giận dữ rồi đi.

Lí Thu Thủy thất vọng rất nhiều đi xa Tây Hạ, thành Tây Hạ quốc vương phi, sau vô nhai tử bị Đinh Xuân Thu đánh lén, nhốt đánh vào huyền nhai, hơn ba mươi năm qua tham sống sợ chết, ở sau này trên lưng vẫn cõng thượng nhận thức Diệp Phàm.....

Nghe xong Diệp Phàm một phen tự thuật, Đoàn Dự không cảm thờ dài một tiếng nói: “Tạo hóa trêu người, thời vậy, mệnh vậy! Năm đó sự tình không thể nói ai đối ai làm, chỉ có thể nói lẫn nhau khuyết một phần tín nhiệm cùng lý giải a! Bọn họ hai cái đều là thương tâm người a!”

Bất quá, hẳn ngay sau đó lại nghĩ đến “Yêu điều như xử nữ” thần tiên tỷ tỷ thế nhưng là Lí Thu Thủy, còn sinh cái hài tử, không cảm uể oải thất vọng cực kỳ.

“Đúng vậy! Bởi vậy ta mới cần tuân sự mệnh, xuống núi tới tìm tìm bọn họ nữ nhi Lý thanh la.” Diệp Phàm lời nói thật là nói.

Đối với thế hệ trước ân oán, hẳn cũng không có quá nhiều đánh giá, hiện tại chuyện quan trọng nhất, chính là tìm được vương phu nhân cùng Vương Ngữ Yên mẹ con.

“Vậy người vừa rồi vì cái gì trả lại cho ta xem bói, nói ta đi phía trước đi, là có thể đụng tới thần tiên tỷ tỷ?” Đoàn Dự rầu rĩ không vui oán trách nói.

“Thiên cơ không thể tiết lộ, rất nhiều chuyện nói trắng ra là, liền không hảo chơi. “Diệp Phàm đậm đậm cười, nghĩ nghĩ, vẫn là không có nói cho hẳn Vương Ngữ Yên sự tình.

Rất nhiều chuyện vẫn là thuận theo tự nhiên hảo, Đoàn Dự cùng Vương Ngữ Yên có thể hay không ở bên nhau, liền xem bọn họ duyên phận.

Đoàn Dự đang muốn đáp lời, đúng lúc này, từ phía sau trên quan đạo sử tới một con khoái mã, Diệp Phàm định nhân nhìn lại, kia lập tức lại là một vị mặc kính phục hắc y nữ tử.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 20 : Chí tình chí nghĩa Mộc Uyển Thanh

Mấy cái hô hấp gian, kia hắc y nữ tử liền thúc ngựa đuổi tới bọn họ trước người, một bên hắc hoa hồng kêu lên vui mừng một tiếng, tung ta tung tão hướng tới nàng kia chạy tới.

Nàng kia tú lệ tuyệt tục, kiều mị muôn dạng, tựa như thanh lãnh cao ngạo hoa mai giống nhau, di thể độc lập. Nàng sắc mặt bạch nị, sáng loáng trong suốt, một trương miệng anh đào nhỏ linh hoạt đoan chính, môi cực mỏng, nét mặt thanh lệ, nãi trong thiên hạ cực kỳ hiếm thấy tuyệt sắc mỹ nhân.

“Đoạn lang, người không sao chứ? Ta tìm người hảo hảo a!” Hắc y nữ lang một cái bước xa, chạy vội tới Đoàn Dự trước người, đầy mặt quan tâm hỏi.

Đoàn Dự xấu hổ cười, nói: “Mộc cô nương, uyển thanh, muội tử! Người..... Người..... Người..... Ta..... Ta.....”

Hắn tuy có thiên ngôn vạn ngữ, chẳng qua lúc này lại không biết nói như thế nào ra tới.

Nhìn hai người kia mặt tự nhiên biểu tình, Diệp Phàm giật mình, liền minh bạch này thiếu nữ, khẳng định là thông tuệ linh hoạt mộc uyển thanh.

Không nghĩ tới, hẳn đem hắc hoa hồng mượn đi về sau, này Đoàn Dự vẫn là cùng mộc uyển thanh ở bên nhau, minh minh trung duyên phận, thật là huyền mà lại huyền! Chẳng qua xem này hai người biểu tình, phỏng chừng bọn họ đã biết huynh muội sự thật, khó trách giờ phút này mộc uyển thanh trên mặt tất cả đều là đau khổ thần sắc.

“Đoạn lang, từ ngày đó buổi tối, ở trong hoàng cung ta bị nương mang đi về sau, liền thật là tưởng niệm, sau lại nghe nói người bị curu ma trí bắt cóc, ta liền vội vàng chạy ra tới, đoạn lang người không sao chứ? “Mộc uyển thanh hoa lệ mang nước mắt nói.

Chính mình trong cuộc đời yêu thương nhất nam nhân, biến thành nàng thân ca ca, chuyện này đặt ở bất luận kẻ nào trên người đều không tiếp thu được.

Vốn dĩ nàng muốn nghe theo thầy phó nói (Tu La đạo Tàn hồng miên, cũng chính là mẫu thân của nàng », từ nay về sau cô đền thanh cuốn, xuất gia này cả đời, nhưng là nghe được Đoàn Dự bị curu ma trí bắt đi, quan tâm sẽ bị loạn, lúc này mới, ngàn dặm xa xôi từ đại lý đuổi tới Tô Châu.

“Uyển muội, ta không có việc gì! Đại hòa thượng đã bị Diệp tiên sinh độ hóa đi rồi. “Đoàn Dự đầy mặt đồ bưng nói:” Còn có chính là, người về sau không cần lại kêu ta đoạn lang, ta là người thân ca ca a! “

Tạo vật trên người, oan nghiệt quán thân, muốn nói lên, Thiên Long Bát Bộ cơ hồ chính là cái bi kịch tập hợp thể, Đoàn Dự sở ngộ nữ tử, đại bộ phận đều là hắc muội muội, này cũng đích xác đủ đủ kích.

Năm đó đoạn chính thuần trời sinh tính phong lưu, nơi nơi hái hoa ngắt cỏ, bên ngoài thiếu hạ phong lưu nọ xác thật không ít. Tiểu thuyết trung hiện lên mặt bàn tình nhân có Tần hồng miên, cam bảo bảo, Nguyễn tình trúc, Lý thanh la cùng khang mẫn, mà hắc cùng tình nhân sở sinh tư sinh nữ nhi có mộc uyển thanh, chung linh, A Chu, A Tử, Vương Ngữ Yên từ từ.

Nếu cuối cùng không phải đao bạch phượng cho hắc mang theo cái nón xanh, có thể muốn gặp bọn họ đời sau, rất nhiều người đều sẽ tiếc nuối cả đời.

“Ai là người Uyển muội, ta không tin, người chính là ta đoạn lang, bọn họ đều là người ở gạt ta. “Mộc uyển thanh nghe vậy, tái nhợt gương mặt càng thêm không có sinh khí,

Cái loại này ai mặc lớn hơn tâm chết biểu tình, mặc dù một bên Diệp Phàm đều hơi hơi động dung.

Nàng tuy rằng ở bên ngoài hung ác, nhưng tàng này hung ác theo nàng khăn che mặt hạ xuống, phía dưới chứng kiến bất quá là cá nhân nếu như danh, ôn nhu thiên chân thiếu nữ thôi! Nàng căn bản không thể tiếp thu Đoàn Dự là nàng ca ca sự thật.

Đoàn Dự cũng là vẻ mặt buồn rầu nói: “Uyển muội, cái này..... Cái kia..... Ai! Này đó khi tới, người lại ở nơi nào? Người..... Người hao gầy rất nhiều a!”

Tuy là mộc uyển thanh tâm cao khí ngạo, động bất động ra tay giết người, nhưng nghe hắc câu này ôn nhu ngôn ngữ, đột nhiên ngực đau xót, dọc theo đường đi lang bạc kỳ hồ, đủ loại phong sương vũ tuyết chỉ khô, không thể nê hà chỉ tình, thoáng chốc chỉ gian đều tập thượng trong lòng, nước mắt rốt cuộc vô pháp ức chế, đỏ rạo rạo liên lần đem nào.

Đoàn Dự nói: “Hảo muội tử, người cũng đừng câu kinh, như vậy đi! Nơi đây sự, người liền cùng ta hồi đại lý đi! Cha hắc lão nhân gia đối với người thật là tương niệm.”

“Ai là người hảo muội muội? Đoạn chính thuần là cha người cũng không phải là cha ta, ta sẽ không trở về!” Mộc uyển thanh cự tuyệt nói.

Nàng ngần dậm xa xôi đến nơi đây tìm kiếm Đoàn Dự, đều là gạt sự phó lén lút chạy ra, nếu bị Tần hồng miên biết nàng hồi đại lý, khẳng định sẽ thương tâm muốn chết.

Đoàn Dự nói: “Ta có rất nhiều muốn nói với người nói, hảo muội tử, người không nghĩ trở về liền thôi! Nhưng là người đáp ứng theo chúng ta ở bên nhau được không?”

Mộc uyển quét đường phỏ: “Người lại có nói cái gì cùng ta nói? Hơn phân nửa là nói hươu nói vượn.” Trong miệng tuy không đồng ý, khẩu phong lại đã mềm.

Nàng trong lòng phiền loạn đã cực, biết rõ Đoàn Dự là chính mình cùng cha khác mẹ ca ca, nhưng đối hắc tương tư ái mộ chi tình, đừng tới không những vẫn chưa hơi giảm, càng chỉ có càng ngày càng tăng. Có nghĩ thâm không để ý tới nàng, nhưng chính mình nội tâm lại làm không được.

“Hảo muội tử, tới tới! Ta cho người giới thiệu người cái thần tiên nhân vật, chính là hắc đem ta từ cuu ma trí trong tay cứu ra!” Đoàn Dự cực hỉ, hiển vật quý dường như chỉ vào Diệp Phàm nói.

Mặc kệ thế nào, chỉ cần mộc uyển thanh không tức giận, hắc liền cảm thấy mỹ mãn.

“Người chính là chung linh cái kia nha đầu nói giang hồ Bách Hiểu Sanh, vừa rồi đa tạ người cứu ca ca ta!” Mộc uyển thanh hướng Diệp Phàm bái tạ nói.

Tiểu cô nương chí tình chí nghĩa, chỉ cần người khác Đoàn Dự tốt, ở nàng trong mắt chính là người tốt.

“Mộc cô nương không thể so đa lễ, ta cũng chỉ là chuyện nhỏ không tổn sức gì thôi!” Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Nếu muốn nói tạ, nhân nên là tạ trước tạ người, người hắc hoa hồng chính là giúp ta đại ân”.

Hắc nói chính là lời nói thật, nếu không có hắc hoa hồng tiến triển cực nhanh, hắc cũng sẽ không nhanh như vậy tới rồi bàn cờ son, càng đừng nói bái vô nhai tử vi sư.

“Kia đều là việc nhỏ, ta nghe chung linh nói, người có thể trước tính 500 năm, sau biết năm trăm tái, vậy người hôm nay liền cho ta tính tính, ta rốt cuộc có thể hay không cùng đoạn lang ở bên nhau?” Mộc uyển thanh chưa từ bỏ ý định hướng Diệp Phàm hỏi.

Nàng ở vạn kiếp trong cốc nghe được chung linh nói Diệp Phàm như thế nào lợi hại, hôm nay gặp mặt, khẳng định muốn cho hắc giúp đỡ chính mình tính toán, tuy rằng biết rõ không có bất luận cái gì tương lai, nhưng là nàng trong xương cốt vẫn là tâm tồn vạn nhất.

Một bên Đoàn Dự miễn bàn nhiều xấu hổ, này mộc uyển thanh tính tình chính là như vậy, chưa tới phút cuối chưa thôi. Chẳng qua hắc cũng không hảo ngăn cản, mặt khác, hắc cũng muốn nghe xem chính mình, rốt cuộc có như thế nào tương lai. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

“Mộc cô nương đừng nóng vội!” Diệp Phàm cười an ủi mộc uyển thanh một câu, quay đầu tới, đang muốn cùng Đoàn Dự nói vài câu, rồi lại bị mộc uyển thanh đánh gãy: “Không phải chuyện của người, người đương nhiên không vội, không được, người hôm nay nhất định phải cho ta một cái xác định cách

nói.”

Hào đi! Tuy rằng từ nguyên tác trung, Diệp Phàm liền biết mộc uyển thanh tính cách, ngây thơ hồn nhiên, giống như vàng chưa luyện, hoàn toàn không thông lỗi đời nhân tình, dễ thân mất chứng kiến, vẫn là có chút, nói như thế nào đâu, cảm giác được thú vị! Cô nương này, thật sự thú vị! Làm người không có biện pháp sinh nòng khí, đương nhiên, chỉ cần nàng đừng nhúc nhích bất động liền kia tiêu bản người là đến nơi.

“Chúng ta vẫn là trước ngồi xuống rồi nói sau!” Tiếp đón hai người, ở cách đó không xa mấy cái ghế đá ngồi hạ, Diệp Phàm cười cười, véo chỉ tính toán, trầm ngâm sau một lát, nói: “Mộc cô nương cùng đoạn công tử, chính là duyên trời tác hợp! Đến nỗi huynh muội quan hệ, đều không phải là bối rối, hẳn cũng không phải người thân ca ca, hai người các người lớn mật đi ái đó là!”

“A? Diệp tiên sinh, người nói chính là thật sự, đoạn lang thật sự không phải ta thân ca ca?” “Mộc uyển thanh vừa mừng vừa sợ nói.

Nếu thật là như vậy, vậy không thể tốt hơn, từ nay về sau nàng là có thể cùng Đoàn Dự ở bên nhau.

Diệp Phàm còn chưa đáp lời, một bên Đoàn Dự không khỏi lộ ra nghi vấn, nói: “Chính là Diệp tiên sinh, ngày đó Uyển muội thân phận là ta phụ thân cùng nàng sư phụ chính miệng xác nhận quá, sao lại có sai?”

“Thiên cơ không thể tiết lộ! Hai người ngày sau liền biết, tóm lại ta sẽ không lừa các người là được” chỉ để lại như vậy một câu, Diệp Phàm cười mà không nói. Hẳn có thể làm đến cùng chỉ có này đó.

Rất nhiều thời điểm, trừ phi đương sự chính mắt nhìn thấy, nói cách khác, người chính là giải thích lại nhiều, bọn họ cũng sẽ có nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21 : Tình cờ gặp gỡ Vương Ngữ Yên

Hai người không phải thân huynh muội sự tình, Đoàn Dự tin hay không, Diệp Phàm không biết, nhưng là mộc uyển thanh lại là tin.

Cô gái nhỏ hiện tại miễn bàn cao hứng cỡ nào, lập tức, một hai phải lôi kéo Đoàn Dự, đi tìm đoạn chính thuần hỏi cái minh bạch.

Kỳ thật đoạn chính thuần nào biết đâu rằng a! Trong thiên hạ trừ bỏ xem qua 《Thiên Long Bát Bộ》Diệp Phàm bên ngoài, chỉ sợ cũng chỉ có Đoàn Dự mẫu thân đạo bạch phượng, trong lòng rõ ràng.

Năm đó, nàng phát hiện đoạn chính thuần còn cùng mặt khác nữ tử thân mật, một hồi dưới rồi đi hẳn, cũng quyết ý trả thù đoạn chính thuần, vì thế chà đạp chính mình, cuối cùng cùng đoạn Duyên Khánh phát sinh quan hệ, ra đời hạ Đoàn Dự.

Bất quá loại chuyện này, Diệp Phàm cũng không tốt lắm đối làm trò Đoàn Dự mặt nói rõ, chỉ có thể tìm một cái thích hợp thời gian, ở công bố chuyện này.

Đến tận đây, ba người ở bên hồ chia tay, Đoàn Dự cùng mộc uyển thanh hai người, đi đại lý tìm kiếm bọn họ phụ thân rồi, Diệp Phàm hoa mười lượng bạc, mướn một con thuyền thuyền gỗ, thuận hồ mà đi, hướng tới mạn đà la sơn trang chạy đến.

Thuyền hành hồ thượng, mấy cái biến chuyển, liền chuyển vào một trang đại hồ bên trong, đôi mắt nhìn lại, nhưng thấy khói sóng mênh mông, bích thủy tiếp thiên. Chuyển qua một loạt liễu rủ, xa xa thấy thủy biên một bụi hoa thụ ánh thủy mà hồng, rực rỡ như ráng chiều.

Đó là sơn trà hoa, kiếp trước Diệp Phàm cũng nhận được, phân phó nhà dò tìm một cái bí ẩn địa phương dừng lại, hẳn liền bước lên mạn đà la sơn trang.

Đến nỗi, vì cái gì không có minh bá phòng vương phu nhân, Diệp Phàm rõ ràng, mặc kệ bất luận cái gì nam tử thiện đến mạn đà sơn trang tới, đều phải bị chặt đứt hai chân.

Lấy hẳn hiện tại võ công, còn không thể quay lại tự nhiên, cho nên ở tới trên đường hẳn liền kế hoạch hảo, chỉ có thể dùng trí không thể cường công.

Kia người chèo thuyền chờ đến Diệp Phàm phó xong bạc về sau, liền nhanh như chớp chèo thuyền chạy trốn, ai đều biết, này tòa trang viên phu nhân, là cái giết người không chớp mắt ác ma, nếu không phải Diệp Phàm cấp tiền nhiều, nói cái gì hẳn cũng sẽ không đến nơi đây tới.

Này tòa hoa hải cực đại, Diệp Phàm đi rồi thật dài thời gian, đều không có đụng tới thủ vệ, này cũng khó trách, mạn đà la sơn trang hung danh bên ngoài, giống nhau bọn đạo chích đồ đệ đích xác cũng không dám đến nơi đây tới.

Tần bộ xem xét, chỉ thấy hoa trong rừng trừ sơn trà ngoại cang vô khác hoa cỏ, liền nhất thường thấy cây bìm bìm, nguyệt nguyệt hồng, tường vi linh tinh cũng là một đóa đều vô. Nhưng sở thực sơn trà lại đều thường thường vô kỳ, duy nhất chỗ tốt chỉ là đến cái “Nhiều” tự.

Đi ra mấy chục trượng sau, chợt nghe đến tay trái trong rừng truyền đến một tiếng nữ hài tử thở dài, Diệp Phàm chậm rãi đến gần rồi qua đi, định nhãn vừa thấy.

Chỉ thấy một người mặc màu hồng cánh sen sa sam nữ lang, mặt hướng tới hoa thụ, thân hình thon thả, tóc dài khoác ủng hộ hay phản đối tâm, dùng một cây màu bạc dài lựa nhẹ nhàng vãn trụ.

Thu thủy vì thần ngọc vì cốt, Diệp Phàm nhìn nàng bóng dáng, chỉ cảm thấy này nữ lang bên cạnh hình như có yên hà nhẹ lung, thật sự phi trần thế người trong.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cô nương này khẳng định là Vương Ngữ Yên, lập tức hẩn từ hoa bên trong ra tới,

Nói: “Tại hạ Diệp Phàm, bái kiến cô nương.”

Nghe vậy, kia thiếu nữ khiếp sợ! Nhìn cái này bỗng nhiên toát ra tới người trẻ tuổi, không khỏi lộ ra một tia cảnh giác nói: “Người là người nào? Vì cái gì lại ở chỗ này?”

Phải biết rằng trước mắt này cánh hoa hải, bình thường căn bản là không có người dám tới, trừ bỏ một ít bên người hầu hạ nàng nha hoàn, trang viên bên trong liền dư lại một ít bị cắt rớt đầu lưỡi người cầm.

“Vương cô nương người không cần sợ hãi, ta tuyệt đối không có ác ý. Tại hạ Diệp Phàm, chính là phượng ngoại chi nhân, đi vào quý trang, nhân có chuyện quan trọng muốn bái kiến người cùng vương phụ nhân.” Diệp Phàm khom người thi lễ nói.

“Người như thế nào biết ta họ Vương?” Vương Ngữ Yên mày đẹp nhíu lại, vẻ mặt kinh ngạc nhìn Diệp Phàm.

Nàng vốn dĩ không muốn cùng cái này xa lạ nam tử nói chuyện, nhưng là này Diệp Phàm vừa mở miệng đã kêu ra tới nàng tên họ, cho nên mới mở miệng hỏi.

Phải biết rằng, nàng từ tiểu liền không có rời đi mạn đà sơn trang, duy nhất biết đến nam nhân cũng chính là Mộ Dung phục cùng hẩn tứ đại gia tướng.

“Là Mộ Dung công tử nói cho ta biết.” Diệp Phàm linh cơ vừa động nói.

Hẩn biết này Vương Ngữ Yên trừ bỏ nàng biểu ca Mộ Dung phục bên ngoài, đối bất luận cái gì nam tử không bỏ trong lòng, nguyên tác trung kia Đoàn Dự đối nàng nhất vắng tình thâm, càng là mấy lần cứu nàng với nguy nan chi gian, đều khinh thường với cô, càng đừng nói chính mình.

Diệp Phàm muốn dẫn tới nàng cam tâm tình nguyện cùng chính mình nói chuyện, chỉ có cùng nàng đàm luận Mộ Dung công tử, trừ lần đó ra, không có bất luận cái gì tốt biện pháp.

Vương Ngữ Yên không khỏi thất thanh hỏi: “A! Người thật sự nhận được biểu ca, hẩn gần nhất hảo sao?”

Quả nhiên nhắc tới Mộ Dung phục, này Vương Ngữ Yên liền không bình tĩnh.

“Phi thường không tốt! Lần này phái Thiếu Lâm huyền bi đại sư ở đại lý bị người giết, chúng hòa thượng nhận định là ‘Cô Tô Mộ Dung’ hạ tay.” Diệp Phàm lắc đầu nói: “Thiếu Lâm tự là trong chốn võ lâm thái sơn bắc đẩu, trong chùa cao tăng hảo thủ không có một ngàn, cũng có tám trăm, phần lớn tính thông bảy mươi hai tuyệt kỹ. Mộ Dung công tử độc thân phạm hiểm, nhưng đại đại không ôn.”

Kia Vương Ngữ Yên quả thực thân mình chấn động. Nhưng thấy đến nàng màu hồng cánh sen lựa sam vật áo nhẹ nhàng rung động, nghe được nàng so ống tiêu còn muốn nhu hòa âm điệu hỏi: “Thiếu Lâm tự hòa thượng vì cái gì oan uổng ‘cô công Mộ Dung’? Người có biết sao? Người..... Người mau cùng ta nói.”

Diệp Phàm nghe nàng như vậy nói nhỏ năn nỉ, tâm địa mềm nhũn, lập tức liền muốn đem biết nói ra, “Bởi vì huyền bi đại sư chính là chết ở chính mình nhất am hiểu ‘Vi đà xử’ hạ. Bọn họ nói, loại này đã thương người thù pháp chỉ có Cô Tô Mộ Dung thị mới có thể, gọi là cái gì ‘gậy ông đập lưng ông’ ăn miếng trả miếng.”

Vương Ngữ Yên gật gật đầu nói: “Nói đến đao cũng có lý.”

Diệp Phàm nói: “Trừ bỏ phái Thiếu Lâm ở ngoài, còn có khác người cũng phái tìm Mộ Dung thị báo thù.”

“Còn có chút người nào?”

“Phục ngưu phái ‘Kim bàn tính’ thời trăm tuyền, Vân Châu Tần gia trại Điều bá đương, cùng Tứ Xuyên phái Thanh Thành Tư Mã lâm, đương nhiên này đó đều có thể không đề bụng, quan trọng nhất chính là, Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên, cũng bị người ở phòng ngủ dùng thành danh tuyệt kỹ giết chết.” Diệp Phàm suy nghĩ một chút, đem nguyên tác trung nhắc tới một ít nhân vật đều nói ra.

“A! Tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy? Biểu ca hẩn tuyệt đối sẽ không giết huyền bi đại sư cùng mã đại nguyên.....” Vương Ngữ Yên quan tâm sẽ

bị loạn nói.

Nhìn hấn kia đầy mặt khuôn mặt u sầu biểu tình, điệp an ủi nói: “Vương cô nương người không cần lo lắng, Mộ Dung công tử cát nhân tự có thiên tướng, ta tin tưởng những người này đều không phải hấn giết.”

“Đúng vậy! Đúng vậy! Biểu ca vì chính mình nghiệp lớn, khẳng định sẽ không ở trong chốn vô lâm đại khai sát giới, lại nói kia ‘Vi đà xử’ cùng ‘Khóa hầu công’, này hai môn võ công khó luyện được thực. Biểu ca cũng sẽ không a..... Làm sao bây giờ? Làm sao bây giờ a?” Vương Ngữ Yên về mặt khuôn mặt u sầu nói.

Nghĩ đến như vậy nhiều vô lâm cao thủ ở đuôi giết chính mình biểu ca, hấn không thể hiện tại liền cấm trước cánh, bay đến Mộ Dung phục bên người.

“Kỳ thật ta đâu có cái phương pháp, không biết Vương cô nương có nguyện ý hay không nghe?” Diệp Phàm giật mình nói.

“Diệp công tử nhưng giảng vô phương?” Vương Ngữ Yên tội nghiệp nhìn hấn.

“Ta ý tứ là, Vương cô nương ngài đi theo ta đi tìm người biểu ca Mộ Dung phục, nhưng thời điểm lấy người nàng tinh thông thiên hạ võ công các môn các phái thông minh, khẳng định có thể giúp người biểu ca giúp một tay.” Diệp Phàm trầm ngâm một chút nói.

Vương Ngữ Yên mở to đen lúng liếng con mắt, trừng mắt hấn, tựa hồ hấn những lời này thật là thiên hạ lại kỳ quái bất quá ngôn ngữ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) cách hào một trận, mới nói: “Ta..... Ta chỉ hiểu được võ công, chính mình lại sẽ không sử. Lại nói, ta như thế nào có thể đi? Mẹ là quyết định không được.”

Diệp Phàm hơi hơi mỉm cười đạo đạo: “Mẫu thân người tự nhiên sẽ không chấp thuận, nhưng là nếu cô nương tin tưởng ta nói, ta tự do biện pháp làm vương phu nhân chuẩn người đi ra ngoài, nói không chừng, đến lúc đó vương phu nhân cũng sẽ đi theo chúng ta cùng đi?”

Vì hoàn thành sự phó vô nhai tử di nguyện, Diệp Phàm cũng là liều mạng.

Hấn nếu đem vô nhai tử sự tình minh giảng cấp Vương Ngữ Yên mẹ con, phỏng chừng, lấy vương phu nhân tính tình, khẳng định sẽ đem hấn trở thành bọn bịp bợm giang hồ giết chết.

Thả bất luận từ nhỏ đến lớn, nàng trong lòng có nhớ hay không còn có cái phụ thân, đơn luận năm đó Lí Thu Thủy kia một đoạn gièm pha, Diệp Phàm cũng không biết nên như thế nào mở miệng, đối nhân gia mẹ con giảng.

Tuy rằng hấn trong túi có vô nhai tử làm hấn viết giùm một phong thơ, nhưng là vì bảo hiểm khởi kiến, chỉ có thể áp dụng vu hồi chiến lược, chỉ cần đem vương phu nhân mẹ con, lừa dối rồi đi mạn sơn trang. Diệp Phàm có rất nhiều biện pháp, làm sự phó cùng các năng gặp nhau.

“Chính là người có điều không biết, ta mẹ nhất phản cảm ta cùng biểu ca ở bên nhau, vô luận người dùng biện pháp gì, nàng đều sẽ không đồng ý.” Vương Ngữ Yên lắc đầu nói.

Không phải nàng không tin Diệp Phàm, thật sự là mẫu thân cùng cô mẫu vẫn luôn bất hòa, Cô Tô Mộ Dung xảy ra sự tình, mẫu thân của nàng chỉ biết ngầm cao hứng, càng đừng nói ra tay tương trợ.

“Yên tâm đi! Chỉ cần người nghe ta phân phó, khẳng định sẽ làm người nhìn thấy người biểu ca.” Diệp Phàm cười thần bí nói.

Bất luận kẻ nào đều có uy hiếp, vương phu nhân cũng không ngoại lệ, tuy rằng nàng giết người không chớp mắt, nhưng là chỉ cần đề một người, nàng nhất định sẽ mất đi lý trí, điểm này Diệp Phàm có tuyệt đối tin tưởng.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22 : Kỹ kinh tứ tòa

Mặc kệ nói như thế nào, bằng vào chính mình ba tác không lạn miệng lưỡi, Diệp Phàm xem như lừa dối ở Vương Ngữ Yên.

Cũng không phải hấn mảnh khoé bịp người rất cao minh, chủ yếu là bất luận cái gì lâm vào tình yêu cuồng nhiệt nam nữ, chỉ số thông minh trên cơ bản đều bằng không.

Vương Ngữ Yên quan tâm sẽ bị loạn, chỉ cần là Mộ Dung phục sự tình, cho dù là núi đao biển lửa nàng cũng dám xông vào một lần.

Kế tiếp, Diệp Phàm lại cùng Vương Ngũ Yên nói, ở bàn cờ son phát sinh một màn, đang nghe đến Mộ Dung phục lăm loại tâm ma, sản phẩm tự sát sự tình khi, Vương Ngũ Yên một khắc cũng không nghĩ ở chỗ này ngây người.

Nàng hảo tướng lập tức trát thượng một đôi cánh, bay đến Mộ Dung phục bên người, hảo trợ giúp chính mình biểu ca bài ưu giải nạn, nhưng là nàng trong lòng rõ ràng, không có mẫu thân cho phép, chính mình là trăm triệu không dám tự mình rời đi gia môn.

Đang ở Vương Ngũ Yên hết đường xoay xở thời điểm, đột nhiên, nàng “A!” Một tiếng thét kinh hãi, nói: “Mẫu thân. . . . . Mẫu thân đã trở lại!”

Diệp Phàm quay đầu, chỉ thấy trên mặt hồ một con thuyền mau thuyền như bay sủi tới, trong nháy mắt liền đã đến gần chỗ.

Mau thuyền đầu thuyền thượng vẽ đầy ngũ thái tân phân đoá hoa, sủi đến càng gần chút khi liền nhìn ra kia đều là son trà hoa.

Nhìn đến Vương Ngũ Yên cùng một cái xa lạ nam tử đứng chung một chỗ, chỉ thấy đến mau thuyền trung một cái nữ tử bước nhanh đi xuống thuyền tới, quát: “Kia một cái nam tử dám can đảm thiến đến mạn đà son trang tới? Chẳng phải nghe bất luận cái gì nam tử không thành tự đến, đều cần chặt đứt hai chân sao?”

Nàng kia thanh âm cực cụ uy nghiêm, khá vậy rất là thanh thúy êm tai.

Diệp Phàm định nhìn lại, đó là trung niên mỹ phụ, ước chừng ba mươi tám cửu tuổi tác, mặc vàng nhạt lụa sam, lớn lên là mỹ mạo tuyệt luân, cùng Vương Ngũ Yên tựa như một cái khuôn mẫu khác ra tới giống nhau, duy nhất không cùng chính là này trung niên phu nhân trên mặt rất có phong sương năm tháng dấu vết.

Ở kia mỹ phụ phía sau, càng là từ trên thuyền xuống dưới mười tám vị mặc thanh y tỷ nữ, eo cấm trường kiếm, xếp thành hai liệt, hảo không uy phong.

Diệp Phàm giật mình, biết cái này mỹ phụ nhân nên là vương phu nhân không thể nghi ngờ.

Lập tức, hần cất cao giọng nói: “Tại hạ Diệp Phàm, nguyên nhân chuyện quan trọng bái kiến vương phu nhân, đều không phải là cố ý thiến sấm, hy vọng phu nhân không nên trách tội!”

Kia vương phu nhân hướng hần liếc xéo liếc mắt một cái, lạnh lùng nói: “Ta mặc kệ ngươi là ai, cũng mặc kệ ngươi đi vào nơi này vì cái gì sự. Chỉ cần dám tự tiện bước lên mạn đà son trang, đều phải bị chém tới hai chân.”

Chính là bá đạo như vậy, nhưng năm nàng bị kẻ phụ lòng kia thương thực trọng, thế cho nên hiện tại nàng hận thiên hạ sở hữu nam nhân.

“Phu nhân chẳng lẽ liền không muốn biết, tại hạ tìm ngươi có chuyện gì sao?” Diệp Phàm cũng là say.

Quả nhiên cùng nguyên tác trung nói giống nhau, này vương phu nhân thảo gian nhân mạng, thủ đoạn độc ác vô tình, hôm nay hần xem như kiến thức tới rồi.

Nói cách khác, vô loạn hần là mình bái phỏng, vẫn là ngẫm bước lên mạn đà son trang, đều là một cái kết quả.

“Không nghĩ, vô loạn ngươi là ai? Đến lúc đó bị chặt đứt hai chân,

Đều sẽ cho ta thành thành thật thật nói ra. “Vương phu nhân nhân nhạ nhìn hần một cái nói:” Ngươi cho ta trước ngốc một bên trạm hảo, đợi lát nữa tự nhiên sẽ hảo hảo chiêu đãi ngươi. “

Một bên Vương Ngũ Yên, nhìn thấy nàng mẫu thân há mồm liền phải chặt đứt Diệp Phàm hai chân, đang muốn mở miệng cầu tình. Kia vương phu nhân ánh mắt như lãnh điện, ở nữ nhi trên mặt quét vài cái, sau một lúc lâu không nói,

Vương Ngũ Yên lập tức đại khí cũng không dám nữa thẩu một ngụm, đến bên miệng nói tự nhiên cũng không dám nói ra, trong khoảng thời gian ngắn không biết mẫu thân trong lòng ở đánh cái gì chủ ý.

Đúng lúc này, trong khoang thuyền lại đi ra hai cái thanh y tỷ nữ, trong tay các cầm một cái thiết luyện, từ trong khoang thuyền kéo ra hai cái nam nhân tới.

Hai người đều là đôi tay cấp trói tay sau lưng, ủ rũ cụp đuôi. Một người bộ mặt thanh tú, làm như phú quý đệ tử, một cái khác Diệp Phàm thế nhưng nhận được, tuy rằng cũng không biết người nọ tên họ, nhưng xem trang phục lại là vô lượng kiếm phái trung một người đệ tử.

Chỉ nghe vương phu nhân hướng kia vô lượng phái đệ tử lạnh lùng hỏi: “Đường quang hùng, ngươi rõ ràng là đại lý người, làm sao chống chế không nhận?”

Đường quang hùng nói: “Ta là Vân Nam người, nhà của ta hương ở Đại Tổng cảnh nội, không thuộc đại lý quốc.”

Vương phu nhân nói: “Nhà ngươi hương cự đại lý quốc không đến năm trăm dặm, cũng liền tính là đại lý người trong nước. Kéo xuống chôn sống ở mạn đà hoa hạ, làm như phân bón.”

Đường quang mạnh mẽ kêu: “Ta rốt cuộc phạm vào chuyện gì? Ngươi cấp nói cái minh bạch, nếu không ta chết không nhắm mắt.”

Vương phu nhân cười lạnh nói: “Hừ hừ! Chết không nhắm mắt, chỉ cần là đại lý người trong nước, hoặc là họ Đoàn, đừng vào ta liền đến chôn sống. “

Kể tiếp nếu không có gì bất ngờ xảy ra, này quang hùng liền phải bị chôn sống đi. Diệp Phàm chung quy trong lòng mềm nhũn, mở miệng nói:” Vương phu nhân, rõ như ban ngày dưới ngời há có thể thảo gian nhân mạng? “

Tuy rằng hắn đối vô lượng phái cũng không có cái gì hảo cảm, nhưng là làm hắn thấy chết mà không cứu, Diệp Phàm chung quy làm không được.

”Tiểu tử thôi! Ta làm việc còn không tới phiên ngươi khoa tay múa chân, ngươi dám can đảm ở nhiều lời một câu, lập tức đem ngươi cũng giết. “Vương phu nhân trên mặt phát lạnh nói.

Nàng phía sau mấy cái thị nữ thân hình vừa động, bốn đem âm trầm trầm trường kiếm, tức khắc đem Diệp Phàm vây quanh ở trung gian.

”Sự tình hôm nay ta quân định rồi. “Diệp Phàm rất tin một hơi, nhàn nhạt nhìn thoáng qua kia mấy cái thị nữ, nói:” Chỉ bằng các nàng mấy cái muốn giết ta, chỉ sợ còn làm không được. “

Từ vô nhai tử giáo hội hắn Bắc Minh thần công về sau, Diệp Phàm ở cái này vị diện còn không có động quá một lần tay, tuy rằng không rõ ràng làm này mấy cái thị nữ vô công như thế nào, nhưng là hắn có tuyệt đối tự tin, này vài người căn bản vây không được hắn.

Phải biết rằng Lăng Ba Vi Bộ chính là phái Tiêu Dao tuyệt học chi nhất, quả thật ngự khí phi hành chi thuật cũng. Tuyệt phi giống nhau khinh công thậm chí thượng thừa khinh công có thể so ngẫm.

Kia Đoàn Dự gần học mấy ngày, ngay cả ác mệnh rõ ràng nhạc lão Tam đều rất khó bắt được hắn, Diệp Phàm chính là có vô nhai tử cái kia lão sư tự mình chỉ đạo, tuy rằng cũng chỉ là lược hiểu da lông mà thôi, nhưng là đối phó này mấy cái danh không trải qua chuyển nha đầu, hắn là không là vấn đề.

”Nếu ngươi tìm chết, khó liền chẳng trách ta, trước đem nàng bả vai cho ta chém. “Vương phu nhân mắt phượng sương lạnh nói.

Từ khi nào, còn chưa từng có một người dám ngỗ nghịch nàng ý tứ, này Diệp Phàm liền tiếp mở miệng chống đối nàng, đã thành công khơi dậy nàng lửa giận.

Một bên Vương Ngữ Yên đang muốn mở miệng cầu tình, kia bốn thị nữ lập tức trường kiếm run lên, như rắn độc phun tin giống nhau, hướng tới Diệp Phàm bả vai chém tới.

”Tối hảo! “Đối mặt đâm tới trường kiếm, Diệp Phàm ngưng thần một chỉ, trong miệng nhẹ nhàng thì thầm: “Xem ta sinh, tiền thôi. Căn này bói, không hoạch một thân.....”

Lập tức hắn bước chân biến đổi, dùng ra Lăng Ba Vi Bộ, lại là không xem kia bốn thanh trường kiếm thế tới, tự thăng tả thượng hữu hạ, nghiêng tiến thăng lui.

Kia bốn thị nữ chỉ cảm thấy đôi mắt một hoa, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm ở mấu chốt trong nháy mắt, tựa như một trận gió, trực tiếp tránh đi các nàng trong tay trường kiếm.

Ngay sau đó, thân thể hắn lấy một loại không thể tưởng tượng góc độ, liền bỗng nhiên liền đến một cái thị nữ phía sau.

Kia thị nữ trong lòng cả kinh, trở tay nhất kiếm triều phía sau đâm tới, Diệp Phàm thân hình nhoáng lên vẫn là tránh né qua đi.

Này Lăng Ba Vi Bộ thật là thần diệu cực kỳ, vô luận này bốn thị nữ xuất kiếm có bao nhiêu mau, lại rất cuộc đánh hắn không đến.

Một bên vương phu nhân quả thực sợ ngây người, từ Diệp Phàm mới vừa vừa động thủ, nàng liền nhìn ra đây là trong truyền thuyết Lăng Ba Vi Bộ, tuy rằng chính nàng cũng không sẽ, nhưng là nhà nàng ‘ còn thi Thủy Các ’ trung lại có một ít ghi lại.

Còn có quan trọng nhất một chút chính là, ở nàng giờ mộng lung trong trí nhớ, tổng cảm thấy có người đã từng ở nàng trước mặt sử dụng quá loại này khinh công, cái này làm cho nàng càng thêm hoài nghi Diệp Phàm sắc thân phận.

Trong nháy mắt hơn ba mươi chiêu qua đi, kia bốn thị nữ liền Diệp Phàm quần áo đều không kịp được, theo thời gian trôi qua, các nàng nội lực chậm rãi liền căn bản thượng, mà Diệp Phàm lại không giống nhau, này 「 Lăng Ba Vi Bộ 」 này đây vận công tu tập nội lực, bước chân đạp biến sáu mươi bốn quẻ một cái chu thiên, nội tức tự nhiên mà vậy mà cũng xoay một cái chu thiên. Bởi vậy hắn mỗi đi một lần, nội lực liền có một phần tiến bộ.

Nói cách khác, vô luận như thế nào hắn đã đứng ở bất bại chi địa, mặc dù hắn không cần Bắc Minh thần công, này bốn thị nữ cũng sẽ bị sóng sờ sờ một chết.

”Dừng tay! “Vương phu nhân không khỏi hô.

Nàng thờ ơ lạnh nhạt lâu như vậy, biết ở đánh tiếp, chỉ biết tự rước khuất nhục. Mặc dù là này hơn mười vị thị nữ cùng nhau thượng, chỉ sợ hôm nay cũng lưu không được Diệp Phàm.

”Ngươi rốt cuộc là người nào? Như thế nào sẽ Lăng Ba Vi Bộ? “Vương phu nhân không khỏi lộ ra một tia nghi vấn.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23 : Lý Thanh La chuyện xưa

Lăng Ba Vi Bộ kỹ kinh bốn tòa, kia bốn thị nữ liên tiếp tiến công mấy chục chiêu, liền người khác quần áo đều không có đựng tới, vương phu nhân không bao giờ bình tĩnh, không khỏi kêu đình hướng Diệp Phàm hỏi.

Nhìn mấy người thu kiếm lui ra, Diệp Phàm có điểm chưa đã thềm, vừa rồi chiến đấu với hắn mà nói, quả thực quá kỳ diệu! Cái loại này huyền mà lại huyền cảm giác, căn bản không phải hắn một mình tu luyện có khả năng cảm giác được.

Nhưng là, hắn cũng biết, vũ lực là giải quyết không được bất luận vấn đề gì, hiện tại quan trọng nhất chính là, như thế nào đem vương phu nhân lừa dối trụ.

Phía trước bất đắc dĩ ra tay, cũng là vì làm hắn có cùng đối phương có một cái bình đẳng đối thoại thực lực, nói cách khác, này vương phu nhân động bất động kêu đánh kêu sát, mặc dù hắn là Gia Cát trên đời, phòng chừng đối phương cũng sẽ không con mắt xem hắn.

“Tại hạ nãi phái Tiêu Dao đệ tử, đến nỗi vì cái gì sẽ Lăng Ba Vi Bộ, bất mãn phu nhân môn võ công này chính thức bốn môn tuyệt học.” Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

“Phái Tiêu Dao? Tên này rất quen thuộc a! Ta giống như ở địa phương nào nghe được quá?” Vương phu nhân mày đẹp hơi nhíu nói.

“Phu nhân đương nhiên quen thuộc, bởi vì người gia sau nử” lang hoàn ngọc động “Bên trong võ công bí tịch, chính là năm đó chúng ta phái Tiêu Dao tổ sư bắt được.” Diệp Phàm long trời lở đất nói.

“Người nói cái gì?” Chúng ta vương gia võ công đều là các người phái Tiêu Dao, quả thực là nhất phái nói vậy! “Vương phu nhân không khỏi thất thanh nói:” Còn có chính là, người như thế nào biết” lang hoàn ngọc động “Cái này địa phương?”

Phải biết rằng” lang hoàn ngọc động “Vẫn luôn là vương gia tuyệt mật chỉ nhất, trừ bỏ Cô Tô Mộ Dung biết bên ngoài, người trong giang hồ biết bí mật này có thể nói là tuyệt vô cận hữu, nói cách khác, nhậm nang một giới nữ lưu hạng người, cũng tuyệt đối thủ không được như vậy đại bảo tàng.

Vương phu nhân như thế nào cũng không không thể tưởng được, Diệp Phàm há mồm liền nói ra tới nơi đó, trong khoảng thời gian ngắn nang thật sự có điểm tiếng lòng rối loạn.

”Tại hạ tuyệt đối không có nói vậy, đây cũng là vì cái gì ta không thành tự đến, tự tiện đăng đảo nguyên nhân, nếu vương phu nhân cảm thấy hứng thú nói, nhưng nguyện ý nghe ta nói chuyện xưa?” Trầm ngâm một chút, Diệp Phàm mở miệng nói.

“Ngà! Kể chuyện xưa?” Vương phu nhân định nhãn nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái nói: “Hảo đi! Ta đảo cũng muốn nghe xem người còn có cái gì lời muốn nói.”

“Vương phu nhân, tại đây bên hồ nói chuyện há là đạo đãi khách, lại nói ta này chuyện xưa bên trong, liên lụy tới không ít giang hồ bí ẩn, ngoại nhân nghe được không tốt lắm đâu!” Diệp Phàm cố ý nhìn một chút kia quý trên mặt đất vô lượng phái đệ tử liếc mắt một cái.

“Đem bọn họ cho ta áp xuống đi, trước nhốt lại.” Vương phu nhân bàn tay vung lên nói: “Đi thôi! Cùng ta đi phòng khách, chỉ mong người chuyện xưa có thể làm ta cảm thấy hứng thú, nói cách khác, hừ hừ!”

“Tuyệt đối sẽ không làm người thất vọng.” Diệp Phàm đậm đậm cười, bước đi đuổi kịp.

Ít nhất trong thời gian ngắn trong vòng người, này vô lượng phái đệ tử tánh mạng là ôm lấy, đến nỗi về sau như thế nào, vậy không phải hắn có thể tả hữu.

Vòng qua kia cánh hoa hải, mọi người đi vào một gian phòng khách, phân chủ khách làm hạ.

“Ta phải cho phu nhân đem chuyện xưa, ân! Gọi là một người nam nhân cùng ba nữ nhân chuyện xưa. ....” Thanh thanh giọng nói, Diệp Phàm mở miệng nói.

“Một người nam nhân cùng ba nữ nhân chuyện xưa? Chẳng lẽ còn thật là kể chuyện xưa? Liền đề mục đều có?” Này phiên lời nói, làm vương phu nhân không khỏi sửng sốt, bất quá đảo cũng không có đánh gãy Diệp Phàm, dốc lòng yên lặng nghe.

Uống lên khẩu thị nữ bung lên nước trà, Diệp Phàm mở miệng mà nói: “Nói ở trăm năm trước, trên giang hồ ra một cái, thông minh tuyệt đỉnh, thần bí khó lường cao thủ Tiêu Dao Tử, hần xuất quỷ nhập thần, sở trường về kỳ môn độn giáp chi thuật, cang là một tay sáng lập phái Tiêu Dao.

Tiêu Dao Tử cả đời chỉ thu ba cái đồ đệ, Đại sư tỷ Thiên Sơn Đồng Mộc, nhị sư huynh vô nhai tử, Tiểu sư muội Lí Thu Thủy, các nàng ba người tuy một sư tương truyền, nhưng sở học các không giống nhau”.

Nghe được Lí Thu Thủy tên, kia vương phu nhân rõ ràng sắc mặt đại biến, mặc dù nàng không nhớ rõ giờ sau chuyện cũ, nhưng là nàng mẫu thân tên lại như thế nào quên, vốn định há mồm dò hỏi, nhưng là suy nghĩ một chút vẫn là cuối cùng nhịn xuống.

Diệp Phàm nhìn thoáng qua vương phu nhân tiếp theo giảng đạo.” Sau lại vô nhai tử kế thừa y bát, lên làm phái Tiêu Dao chương môn, sư huynh muội ba người vượt qua một đoạn khoải hoạt thời gian, chẳng qua theo tuổi tăng trưởng, ba người chỉ gian sinh ra một loại cắt không đứt, gỡ càng rồi hơn cảm tình.

Kết quả cuối cùng chính là, Đại sư tỷ Thiên Sơn Đồng Mộc đi xa tái ngoại, sáng lập uy chấn ba mươi sáu động, bảy mươi hai đảo linh thứu cung, mà vô nhai tử cùng Lí Thu Thủy lại cùng nhau ẩn cư ở đại lý vô lượng phía sau núi kiếm hồ cung, không ở hời đến giang hồ sự. “

Này đoạn chuyện xưa, thực mau hấp dẫn Vương Ngữ Yên chú ý, cái nào thiếu nữ không có xuân, cái nào thiếu nữ không nhiều lắm tình, đối với chuyện xưa nam nữ vai chính, không khỏi sinh ra một tia hâm mộ. Chỉ là nàng không có chú ý chính là, vương phu nhân sắc mặt dần dần mà trở nên trắng bệch.

”Nói này vô nhai tử cùng Tiểu sư muội Lí Thu Thủy ẩn cư ở “Lang hoàn phúc địa”, chẳng những kết làm phu thê, hai người càng là có một cái đáng yêu nữ nhi, bắt đầu mấy năm bọn họ có thể nói là phu thê tình thâm, mà xuống dưới ánh trăng đối kiếm, khi thi hoa trước phú thơ, càng là đem thiên hạ rất nhiều võ công bí tịch góp nhặt lên.

Nhưng là này vô nhai tử say mê với cầm kỳ thư họa, đối Lí Thu Thủy không khỏi xa cách, lúc sau chế tạo 「 thần tiên tỷ tỷ 」 ngọc giống, này mô hình còn lại là căn cứ Lí Thu Thủy muội muội sở đáp nặn, này vô nhai tử liền mê muội với ngọc giống, Lí Thu Thủy cho nên sinh khí, hai người bởi vậy đại sáo một trận, các bên đồ vật,

Sau lại Lí Thu Thủy tiền bối càng là đem 「 lang hoàn phúc địa 」 võ công bí tịch, cùng với bọn họ nữ nhi mang hướng Tô Châu, nàng đi xa Tây Hạ thành Vương phi, mà đáng thương sắc là nàng nữ nhi lại thành nhân gia con dâu nuôi từ bé. “

Thiên Long Bát Bộ nguyên tác trung chuyện xưa, Diệp Phàm êm tai nói tới, này đoạn chuyện xưa hần đã từng cũng cho hần sư phó giảng quá, hiện tại lấy ra tới cấp vương phu nhân nghe, có thể nói là càng thêm cười xe nhẹ đi đường quen.

Wương phu nhân theo Diệp Phàm giảng thuật, thần sắc một mảnh phức tạp, trên mặt biểu tình cũng là âm tình bất định, thay đổi trong nháy mắt.

“Các nàng..... Hai người bọn nàng nữ nhi kêu..... Tên gọi là gì?” Vương phu nhân lấp bắp hỏi.

Diệp Phàm thờ dài một hơi nói: “Nàng kêu Lý thanh la, UU đọc sách (www.uukanshu.com) sau lại gả tới rồi Cô Tô vương gia.”

“Ta không tin, ta không tin, ngươi nhất định là gạt ta, gạt ta.....” Vương phu nhân bỗng nhiên đứng lên hô.

Giờ phút này nàng sao nghe chính mình thân thể, không khỏi tiếng lòng rối loạn, Diệp Phàm phía trước giảng sự tình nàng tuy rằng không rõ ràng lắm, nhưng là cùng giờ sau cùng chính mình mẫu thân kia đoạn mộng lung ký ức, vẫn là có chút ấn tượng.

“Mẫu thân ngươi làm sao vậy, chẳng lẽ Diệp tiên sinh giảng chính là thật vậy chăng?” Một bên vương vô ngữ không cảm lộ ra một tia nghi vấn.

Nàng từ nhỏ đến lớn, còn đệ nhất nhìn thấy mẫu thân tiếng lòng rối loạn.

Diệp Phàm than một ngụm, lắc đầu, từ trong lòng ngực móc ra sư phó làm hần viết kia một phong thơ nói: “Wương phu nhân, tại hạ là sẽ không lừa gạt ngươi, nơi này có sư phó của ta một phong thơ, bên trong có ngươi sinh thần bát tự, ngươi vừa thấy liền minh bạch. “

Wương phu nhân run run rẩy rẩy tiếp nhận lá thư kia, thật lâu sau về sau nàng khôi phục bình tĩnh nói:” Ngươi trở về đi! Thiện sấm mạn đà son trang sự tình ta liền không truy cứu, về sau đừng làm cho ta nhìn đến ngươi “.

”Chính là phu nhân, ngươi chẳng lẽ không nghĩ đi xem sư phó hần lão nhân gia cuối cùng một mặt sao? “Diệp Phàm chưa từ bỏ ý định hỏi.

Đối với kết quả này hần không chút nào ngoài ý muốn, tuy rằng là máu mủ tình thâm, nhưng là vài thập niên tới này vương phu nhân trước nay hưởng thụ quá một chút người nhà quan ái, không nhận chính mình cha mẹ cũng bình thường.

”Ngươi cho ta im miệng! Ta cùng kia cái gọi là vô nhai tử trước kia không quen biết, về sau cũng sẽ không nhần, này vài thập niên tới hần căn bản không có kết thúc một cái làm phụ thân trách nhiệm. “Wương phu nhân lạnh giọng nói.” Này hơn ba mươi năm qua, ta bị nhiều ít ủy khuất, có ai có thể biết được? Ngươi chạy nhanh cắt cho ta ra mạn đà son trang, bằng không ta thật sự không khách khí “.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24 : Lăng Ba Vi Bộ

Vương phu nhân lạnh giọng hướng Diệp Phàm quát lớn, đối với vô nhai tử cái kia cái gọi là phụ thân, nàng căn bản là sẽ không nhận.

Này vài thập niên tới, nàng ở vương gia chịu đủ rồi quá nhiều châm chọc mỉa mai, chỉ vì nàng từ tiểu chính là cái cô nhi, căn bản không có hưởng thụ quá một chút thân nhân quan ái. Bởi vậy đối với phụ mẫu của chính mình cũng không có quá nhiều cảm tình.

”Vương phu nhân, năm đó sự tình cũng không phải sư phó hấn không quan tâm ngươi. Hấn cùng sư nương tách ra về sau, liền bị nhị đệ tử Đinh Xuân Thu cái kia phân đồ độc thủ, chẳng những đem hấn hai chân đôi tay bẻ gãy, càng là ngã xuống huyền nhai, này ba mươi năm tới, sư phó hấn lão nhân gia vẫn luôn không có từ bỏ quá tìm kiếm các ngươi mẹ con, chỉ là hấn căn bản vô pháp hành tẩu, làm không được a!”

Diệp Phàm chưa từ bỏ ý định lại đem năm đó, Đinh Xuân Thu ám toán vô nhai tử kia đoạn chuyện cũ nói ra.

Vô luận như thế nào hấn hôm nay cần thiết muốn thuyết phục này vương phu nhân, bởi vì vô nhai tử chỉ còn lại có ngăn ngừa nửa năm thời gian, quan trọng nhất một chút chính là, vô luận hấn có thể xong không thể thành hệ thống nhiệm vụ, hấn ở cái này thế giới thời gian cũng không nhiều lắm.

“Phải không? Đó là hấn xứng đáng! Ai làm hấn năm đó vứt thê bỏ nữ đâu!” Vương phu nhân lạnh lùng cười nói: “Hảo! Ta mệt mỏi! Ngươi đi đi! Đừng buộc ta đổi ý, đến lúc đó ngươi muốn chạy cũng không còn kịp rồi.”

Nói xong, nàng liền nhắm lại hai mắt, không bao giờ lý Diệp Phàm.

Diệp Phàm bất đắc dĩ này nhìn nhắm mắt dưỡng thần vương phu nhân, không có gì bất ngờ xảy ra hấn đánh thân tình bài chú ý, xem như hoàn toàn phá sản. Hấn đang muốn nói ra đoạn chính thuần sự tình, đúng lúc này, phòng khách trung bỗng nhiên vào một cái bụi bặm lão bà bà.

Này bà lão thật là mập mạp, bụng đột ra, liền hình như có bảy tám nguyệt có thai giống nhau, đầu tóc hoa râm, đầy mặt dử tợn, đi đường sấm rền gió cuốn, tả hữu bên hông các cầm hai thanh rộng nhận đoản đao.

Nàng đang muốn cùng vương phu nhân hành lễ, bỗng nhiên thấy được một bên Diệp Phàm, một đôi mị thành tể phùng đôi mắt nhỏ trung đột nhiên bắn ra từng trận sát khí, không khỏi lạnh giọng kêu lên: “Tiểu tử thú, thế nhưng là ngươi?”

Diệp Phàm định nhìn lên, không khỏi thầm than một tiếng, thật là oan gia ngõ hẹp a! Này béo cùng heo giống nhau lão thái bà, đúng là kia bình bà bà, mấy ngày hôm trước ở vạn kiếp cốc trước cửa, chính là bởi vì Diệp Phàm, nàng mấy tên thủ hạ bị nhạc lão Tam giết vài cái.

Ngày đó nếu không phải này lão thái bà chạy nhanh, phòng chừng cổ cũng sẽ bị Nam Hải cá sấu thần vận gãy.

“Béo bà bà, đã lâu không thấy a!” Diệp Phàm nhân nhạ nhìn nàng một cái nói, nếu đối phương đối hấn bắt kính, cũng đừng hy vọng hấn nói tốt.

Bình bà bà cả giận nói: “Ngươi kêu ta bình bà bà đó là, nói cái gì béo không mập?”

Diệp Phàm cười nói: “Ngươi không ngại chính mình sờ sờ cái bụng, béo là không mập?”

”Ngọa tào ngươi nãi nãi! Ngươi rút cuộc là người nào? Vì cái gì lại ở chỗ này? Còn có ngươi cái kia ai ngàn đao sư phó đâu? “Bình bà bà đột nhiên rút ra bên hông đoản đao, ở Diệp Phàm mặt trước một thước chỗ hư phách hai hạ,

Lạnh giọng quát.

“Chết lão thái bà! Ngươi cảnh cáo ngươi, miệng cho ta phóng sạch sẽ điếm, ở dám mắng ta một câu, lão tử ta xé lạn ngươi miệng!” Diệp Phàm chỉ vào nàng cái mũi nói.

Đối với vừa rồi kia mấy đao, hấn liền đôi mắt đều không có chớp một chút, nếu như phía trước hấn còn đối này lão thái bà có điếm cố kỵ, nhưng là trải qua vừa rồi một trận chiến sau, hấn căn bản sẽ không sợ hãi, tương phản nói có điếm nóng lòng muốn thử, ước gì đối phương ra tay tới thử xem.

“Tiểu tử thú, ta giết ngươi!” Bình bà bà khí hét lớn một tiếng, huy đao liền phải hướng Diệp Phàm bổ tới.

“Đừng tay!” Kia vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần vương phu nhân, bỗng nhiên mở miệng nói.” Bình bà bà, ngươi nhận thức nàng?”

”Hồi phục người nói, tiểu tử này chính là hóa hời ta cũng nhận thức. Hấn chính là Nam Hải ác thần nhạc lão Tam tên kia đồ đệ, lúc trước ta mấy tên thủ hạ, chính là bị hấn sư phó đem cổ cấp vận gãy. “Bình bà bà hướng vương phu nhân thi lễ nói.

Cái gọi là kẻ thù gặp mặt hết sức đỏ mặt, nàng tuy rằng sợ hãi Nam Hải cá sấu thần, nhưng là đối với Diệp Phàm cái này đầu sỏ gây tội, lại không có như vậy khách khí.

“Tiểu tử thú, ngươi cũng dám gạt ta.” Vương phu nhân nghe xong bình bà bà đáp lời, không khỏi sắc mặt đại biến nói: “Ngươi đến tốt cùng là người nào? Đến ta mạn đà son trang có gì ý đồ?”

Nếu không phải bình bà bà bỗng nhiên đã đến, nàng thiếu chút nữa liền thượng Diệp Phàm đương, nàng hiện tại nghiêm trọng hoài nghi, tiểu tử này là tứ đại ác nhân phải tới gian tế, biên chế một cái thiên đại nói dối, tới mưu đồ nàng” lang hoàn phúc địa “Vô công bí tịch.

”Vương như người, tại hạ tuyệt đối không có lừa ngươi, đến nỗi ta vì cái gì nhận thức Nam Hải cá sấu thần, chuyện này nói đến lời nói trường, chỉ do là hiểu lầm a! “Diệp Phàm mở miệng phân biệt nói.

Nima! Cái này hiểu lầm nhưng chính lớn, này bình bà bà nếu cần định rồi hẳn là nhạc lão Tam đồ đệ, hẳn xem như hết đường chối cãi.

”Hừ hừ! Tới rồi hiện tại ngươi trả lại cho ta mệnh mạng, chờ ta đem bắt, ở tìm kia tứ đại ác nhân tính sổ. “Vương phu nhân lạnh lùng cười nói:” Bình bà bà, cho ta này tiểu tử thú bắt lấy. Bất quá ngươi phải cẩn thận, tiểu tử này sẽ Lăng Ba Vi Bộ, thân pháp đặc biệt trơn trượt. “

”Yên tâm đi! Phu nhân, hẳn chạy không được. “Kia bình bà bà nhếch miệng cười, lộ ra một ngụm âm trầm trầm răng vàng.

Ngay sau đó, nàng liên tục chụp tam xuống tay chương, chợt nghe sau lưng một người hắc hắc cười lạnh, Diệp Phàm vội quay đầu lại, phía trước gặp qua kia thụ bà bà, tay cầm long đầu quái trượng, đã tới rồi hẳn phía sau.

Đi theo bên trái bên phải lại các tới rồi một người, bên trái là cái râu bạc trắng lão già, trong tay hoành chấp nhất bính thiết sạm, bên phải người nọ là cái tuổi không lớn thanh niên, cầm trong tay lợi kiếm. Diệp Phàm nhớ mang máng, này mấy người đều đã từng đi qua vạn kiếp cốc.

Nhìn này bốn vị cao thủ, hẳn thăm thở dài một tiếng, kế tiếp chỉ có thể đánh bừa.

“Động thủ!” Kia bình bà bà gào thét vọt tới, hóa thành một đạo ảo ảnh, nàng hai tròng mắt càng là giống như lang giống nhau hung ác, tới gần Diệp Phàm trong nháy mắt trong tay đoản đao động!

Ánh đao rực rỡ lửa mắt, đệ nhất đao chính là một hoa, cắt về phía Diệp Phàm cổ, này một đao vừa nhanh vừa vội, rõ ràng hạ tử thủ.

Tuy rằng vương phu nhân làm nàng bắt sống Diệp Phàm, nhưng là bình bà bà hận nhất người khác kêu nàng mập mạp, bởi vậy ra tay không lưu tình chút nào.

“Lui.” Diệp Phàm thân ảnh như gió, Lăng Ba Vi Bộ sau này một lui, đoản đao đao từ hẳn trước người gào thét mà qua.

“Xuy!”

Bình bà bà đến lý không cho người, ngay sau đó lại là một đao, này một đao tốc độ thể nhưng nhanh hơn, từ tương phản phương hướng hoa hướng Diệp Phàm cổ.

Diệp Phàm dưới chân một chút chính là né tránh khai, bất quá cũng cảm thấy chút cổ hết sức, nếu đối phương đao lại nhanh lên, hẳn khẳng định đầu mình hai nơi.

Này bình bà bà vô công hiển nhiên so với kia mấy cái thị nữ cao nhiều, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ít nhất cũng là giang hồ nhị tam lưu cao thủ.

Diệp Phàm muốn thắng nàng, lấy hẳn hiện tại công phu, chỉ sợ rất khó làm được.

Theo bình bà bà động thủ, mặt khác ba đạo thân ảnh cũng từ bất đồng phương hướng tới gần, thành vây công chi thế lao thẳng tới Diệp Phàm.

Kia lão già râu bạc trắng phiêu động, tuổi tuy rằng không nhỏ, ứng biến nhưng thật ra cực nhanh, tay phải run lên, thiết sạm hướng Diệp Phàm hai chân liêu đi.

Thụ bà bà long đầu quái trượng, càng là mang theo một trận bệnh kinh phong, nhất chiêu thái sơn áp đỉnh, đương trường đối với Diệp Phàm đầu oanh đi, còn có người trẻ tuổi kia trường kiếm, giống như rắn độc giống nhau, thứ hướng Diệp Phàm trái tim.

Các nàng bốn người ngày thường liên thủ quán, không hẹn mà cùng lựa chọn toàn lực ứng phó vây công! Này vài cái công kích động tác mau lẹ, mau lẹ vô cùng, ngay cả ngồi ở thượng đầu vương phu nhân, cũng nhìn không được kêu một tiếng hảo.

Vương Ngự Yên cũng không biết có phải hay không dọa choáng váng, vẫn là sợ hãi mẫu thân uy nghiêm, lúc này đây thể nhưng không có mở miệng cầu tình, chỉ là khẩn trương nhìn bỗng nhiên dừng Diệp Phàm.

Đội đến bốn đạo thân ảnh tới rồi trước mặt khi, Diệp Phàm thân ảnh động, hẳn chân dẫm 「 về muộn 」, 「 vô vọng 」 chờ phương vị, thân hình càng thêm trở nên không thể nắm lấy!

Hô!

Giống như một trận gió, ở những cái đó đao quang kiếm ảnh trung chợt lóe mà qua. Giờ khắc này Diệp Phàm đổi lực lượng, thân thể, tốc độ khổng lồ chế tinh tề đến mức tận cùng, dễ dàng ở bốn người vây công trung theo một đạo lộ tuyến phi thoán mà ra.

“Ta đi! Sao có thể? Hẳn tẫn nhiên né tránh!”

“Này Lăng Ba Vi Bộ quả thực quá kỳ diệu! Quá lợi hại! Mau ta đều thấy không rõ, mơ hồ trông được đến một đạo bóng dáng.”

Chu vi xem sắc thị nữ không cảm nghị luận sôi nổi nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25 : Hung ác Bình bà bà

“Thật nhanh Lăng Ba Vi Bộ, quả thực giống phong giống nhau!” Ngồi ở thượng đầu vương phu nhân vẻ mặt xanh mét nhìn Diệp Phàm.

Nàng tuy rằng võ công không cao lắm, nhưng là từ tiểu kiến thức rộng rãi, ánh mắt lại vẫn phải có, mới vừa rồi nàng cũng chỉ có thể nhìn đến một đạo mơ hồ bóng dáng, bởi vậy có thể thấy được Diệp Phàm thân pháp có bao nhiêu mau.

Này bình bà bà mấy người xem như mạn đà sơn trang mạnh nhất cao thủ, bốn người liên thủ thể nhưng không có đem đối phương bắt lấy, vương phu nhân không cảm kinh nghi bất định, càng thêm cho rằng Diệp Phàm thân phận không đơn giản.

Nhất chiêu không có bắt lấy Diệp Phàm, bình bà bà mấy người tạm thời ngừng lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, vừa rồi đối phương thể nhưng không sử dụng binh khí, chỉ dựa vào bộ pháp di động, liền ở bọn họ vây công đã hình thành dưới tình huống dễ dàng né tránh.

Loại này đáng sợ bộ pháp, các nàng thật là chưa từng nghe thấy, khó trách vương phu nhân nói tiểu tử này đặc biệt tron trượt, vừa rồi các nàng người chết liền nhân gia gốc áo đều không có đụng tới.

Diệp Phàm đôi mắt đảo qua trước mặt bốn vị đối thủ, từ vừa rồi ngắn ngủi trốn tránh trung, hẳn đã có thể phán định ra bốn người này võ công cảnh giới, nếu là đơn đả độc đấu nói, các nàng cùng chính mình đều không sai biệt lắm, nhưng là bốn người liên thủ cùng nhau thượng nói, hẳn liền có điểm bất khỷ tay thấy khâm.

Hắn duy nhất chiếm ưu thế chính là Lăng Ba Vi Bộ, dựa vào bộ pháp tinh diệu, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là không có vấn đề, kế tiếp cần thiết tốc chiến tốc thắng.

“Cùng nhau thượng! Cuốn lấy hắn! Đừng cho hắn né tránh cơ hội.” Bình bà bà hét lớn một tiếng, khi trước lại là một đao.

Diệp Phàm hướng tả nghiêng vọt, thân mình như gió bãi lá sen, khinh khinh xảo xảo tránh đi, này một đao đó là chém cái không.

Một kích không trúng, bình bà bà lạnh giọng gầm rú, nàng vốn dĩ liền lớn lên xấu, giờ phút này càng thêm giống một đầu mãnh thú. Nàng thân mình bắn lên, từ trên cao vật lộn mà xuống.

Diệp Phàm lại không chút nào để ý tới, tự thẳng đạp bát quái bộ pháp, tiêu rệu sái tự nhiên hành tẩu.

Dư lại ba người lần thứ hai ngóc đầu trở lại, nhất thời đem hắn bao quanh vây quanh, đao kiếm tề thi.

Chỉ thấy kiếm quang đao ảnh lập loè, bình bà bà chờ là càng đánh càng nhanh, Diệp Phàm đông chợt lóe, tây một thoán thoán, sở hữu đao kiếm thế nhưng vô pháp dính được với hắn một mảnh gốc áo.

Bình bà bà bốn người khí chính là oa oa kêu to: “Uy, người ngăn lại bên này!”

“Người thủ đông bắc giác, xuống tay không thể khoan dung.”

“A nha! Không tốt! Thằng nhóc chết tiệt từ nơi này chuồn ra đi.”

Bốn người bị Diệp Phàm Lăng Ba Vi Bộ, làm cho đầu óc choáng váng, không phải bọn họ công phu không được, mà là đơn luận thân pháp nói, bọn họ vẫn là kém một mảng lớn.

Sống chết trước mắt Diệp Phàm Lăng Ba Vi Bộ lại là càng thêm linh hoạt, giờ phút này hắn giống như sân vắng bước chậm giống nhau, địch nhân hướng hắn phát chiêu công kích, trước sau là chiếm chi ở phía trước, chột nào ở phía sau, binh khí quyền cước lạc điểm cùng hắn thân mình gian luôn là có li hào chi kém.

Này “Lăng Ba Vi Bộ” mỗi một bước đều là đạp ở người khác quyết định không tưởng được nơi,

Mắt thấy hắn ước chừng hướng đông bước ra, không ngờ kiên định là lúc, thân mình lại đã ở Tây Bắc giác thượng.

Bình bà bà mấy người công kích thập phần chi tám cửu đều thất bại, còn lại một phần mười còn lại là biến thành người đánh ta, ta đánh người cho nhau dây dưa.

Liên tiếp mấy chục chiêu liên Diệp Phàm quần áo đều không có gấp phải, bình bà bà càng thêm buồn bực, thừa dịp mặt khác ba người gia tăng công kích đồng thời, nàng đem thể công dần dần thả chậm, một bàn tay nhìn một cái vói vào bên hông.

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh. Chỉ thấy nàng tay phải đột nhiên vung, một quả ản ản mang theo hàn quang đồ vật hướng Diệp Phàm phóng tới, lần này vừa nhanh vừa chuẩn, quả nhiên là tấn mãnh dị thường.

Diệp Phàm toàn bộ tâm tư, đều đắm chìm ở Lăng Ba Vi Bộ huyền diệu giữa, trăm triệu không dự đoán được này chết lão thái bà sẽ đánh lên, huống hồ, như thế gần gũi không gian, tránh né ám khí thời gian cơ hồ bằng không.

Quan trọng nhất chính là, hắn căn bản không có học quá như thế nào tránh né ám khí.

Tuy rằng vô nhai tử học cứu thiên nhân, nhưng là Diệp Phàm rốt cuộc chỉ ở bàn cờ son ngậy người mười ngày tả hữu, hắn trừ bỏ Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ ở ngoài, khác võ công chung quy không có thời gian đi học. Đặc biệt này tránh né ám khí phương pháp, vô nhai tử căn bản không có đã dạy hắn.

Trong chớp nhoáng, Diệp Phàm nhanh chóng quyết định toàn thân một cái ngửa ra sau quay người hướng về mặt đảo đi, “Vèo” một tiếng, hàn quang chột lóe đã không, kia ám khí xoa hắn sợi tóc khó khăn lắm mà qua. Có thể nói là mạo hiểm tới rồi cực điểm.

Né tránh ám khí, cũng không đại biểu nàng liền an toàn, bởi vì tránh né ám khí, Diệp Phàm dưới chân bộ pháp rõ ràng đạp sai rồi một bước, kia sử kiếm thanh niên, nhìn đến một sơ hở, trở tay chiếu bờ vai của hắn chính là nhất kiếm.

Diệp Phàm chân động, nhanh chóng một trốn, nhưng là chung quy chậm một bước, cánh tay cuối cùng là bị cắt một cái ba tấc lớn lên khẩu tử.

“Ha ha! Tiểu tử này sẽ không tránh né ám khí, chạy nhanh dùng ám thanh tử tiếp đón hắn.” Bình bà bà không cầm cười ha ha nói.

Ngay sau đó, nàng nhanh chóng từ túi tiền móc ra một quả tiền tài tiêu, dư lại ba người cùng là lấy ra không ít tay áo kiếm, phi đao linh tinh ám khí.

Nima! Này nhưng thâm. Diệp Phàm không khỏi thở dài một tiếng: “Ta sẽ không tránh né ám khí, nếu địch nhân dùng mạn thiên hoa vũ ám khí đối phó ta, ta trăm triệu là né tránh không được.”

Lập tức hắn ở không muộn nghi, hét lớn một tiếng! Hướng tới một bên vương phu nhân đánh tới, bắt giặc bắt vua trước, bắn người trước hết phải bắn ngựa.

Chỉ cần đem vương phu nhân khống chế ở trong tay, hôm nay hắn mới có đàm phán tư bản.

“Chớ có thương nhà của ta phu nhân!” Kia mười mấy cầm kiếm thị nữ, trường kiếm giương lên, tức khắc đem Diệp Phàm vây quanh ở trung gian.

Bất quá như vậy tới nay, ngược lại làm bình bà bà mấy người ném chuột sợ vỡ òa, trong tay ám khí cũng không dám nữa dễ dàng đánh ra.

Đối mặt hơn mười thanh trường kiếm, Diệp Phàm thân ảnh cũng vào lúc này biến càng thêm đến mơ hồ lên, hắn hai chân phía trên, mang ra nồng đậm kinh khí, hóa thành một đạo tàn ảnh, lấy một loại không gì sánh kịp tốc độ, từ hơn mười thanh trường kiếm trung xuyên qua mà qua.

Một vị thị nữ chỉ cảm thấy đôi mắt một hoa, nàng trong tay trường kiếm, liền không biết như thế nào tới rồi Diệp Phàm trong tay.

Diệp Phàm bước chân chột tả hoặc hữu, giống như hồ điệp xuyên hoa giống nhau, căn bản làm vô pháp nắm lấy.

Hắn thân pháp, càng là mau làm nhân tâm run.

Tránh đi kia hơn mười vị thiếu nữ, Diệp Phàm trong tay trường kiếm giống như linh xà giống nhau, triều bên cạnh vương phu nhân đâm tới.

“Tiểu tử, ngươi tìm chết! “Bình bà bà đám người từ phía sau đuổi theo.

Liên ở tất cả mọi người cho rằng Diệp Phàm đối tượng là vương phu nhân thời điểm, hắn lại thân hình một đốn, ngược lại hướng phía sau bình bà bà đánh tới. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Bình bà bà khiếp sợ, đột nhiên huy đao hướng Diệp Phàm chém tới, nháy mắt đao kiếm đụng phải cùng nhau.

Bình bà bà chỉ cảm thấy một cỗ kinh khí truyền đến, bất giác sau này lui một bước. Diệp Phàm lại bước chân một sai, lấy một loại không thể tưởng tượng góc độ, tay trái đột nhiên hướng bình bà bà chộp tới.

“Tới hảo.” Bình bà bà không kinh phản cười, tay trái dùng ra nhất chiêu cầm nã thủ, lập tức liền chặt chẽ chế trụ Diệp Phàm bàn tay.

Chính là, bình bà bà vừa mới bắt lấy Diệp Phàm tay, lập tức thể trung nội lực cuộn cuộn không ngừng tiết ra ngoài, nói không nên lời khó chịu, nàng tưởng buông tay, lại có một cỗ đỉnh lực, gắt gao đem tay nàng niêm trụ, căn bản bắt không được tới, nàng không khỏi gầm lên: “Buông ra tay!”

Nàng vừa ra thanh hô quát, há liệu nội lực tiết ra ngoài càng thêm nhanh, mãnh lực gãy giữa, căn bản thoát không khai Diệp Phàm nắm giữ, trong lòng hoảng hốt, kêu lên: “Tiểu tử thú. . . . . Ngươi làm gì, mau thả ta ra.”

Chỉ khoảng nửa khắc, kia bình bà bà ngữ thanh đã là hữu khí vô lực. Bắc Minh thần công chính là như vậy nội lực càng cường, Bắc Minh thần công hấp lực cũng lại càng lớn.

Theo cuộn cuộn không ngừng nội lực rót vào trong cơ thể, Diệp Phàm bắt đầu thời điểm còn cảm thấy ngực trất buồn, chờ đến hần vận hành nhậm mạch cùng thủ thái âm phối kinh hai trên đường đi qua mạch khí, chỉ cảm thấy có một cỗ nhân nhật máy sủi, ở hai nơi trong kinh mạch lưu động một vòng, lại lại hồi nhập huyết Thiên Trung, trất buồn cảm giác liền tiêu.

Liền như vậy ngăn ngừa một cái Tiểu chu thiên vận hành, bình bà bà kia cuộn cuộn không ngừng nội lực liền đã vĩnh tồn trong cơ thể, không bao giờ sẽ biến mất.

Dư lại ba người không khỏi khiếp sợ, không biết Diệp Phàm rốt cuộc sử dụng cái gì ma pháp, vừa rồi còn sinh long hoạt hổ bình bà bà, hiện giờ đã thờ hồn hèn.

”A! Hóa công đại pháp. “Một bên vương phu nhân không khỏi chấn động nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26 : Diệp Phàm lừa dối đại pháp

Hóa công đại pháp?

Không thể không nói, cái này công phu tên thật sự là lệnh người nghe chỉ sắc biến, còn lại ba người kia, tựa như gặp quỷ giống nhau, sau này lui lại mấy bước.

“Ngươi rốt cuộc là cái gì là người? Chẳng lẽ là tinh tú lão quái môn hạ?” Vương như người gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm, mở miệng hỏi.

“Vừa rồi tại hạ đã cấp phu nhân nói qua, Đình Xuân Thu cái kia phản đồ đã sớm đã bị sư phó của ta trục xuất sư môn, ta là phái Tiêu Dao đệ tử.” Diệp Phàm nhân nhật nói.

“Vậy ngươi như thế nào sẽ sử ‘ hóa công đại pháp ’ bực này dơ bẩn công phu?” Một bên Vương Ngữ Yên hướng Diệp Phàm trừng mắt nhìn vài lần, trên mặt thần sắc lại là kinh ngạc, lại có chút khinh thường.

Phải biết rằng Đình Xuân Thu giết người không chớp mắt, trên giang hồ nói chỉ sắc biến, hần hóa công đại pháp càng là xú danh rõ ràng, vì rất nhiều người sở khinh thường.

Diệp Phàm lắc đầu nói: “Ta này không phải ‘ hóa công đại pháp. ’ lúc này chúng ta phái Tiêu Dao “Bắc Minh thần công”, cùng hóa công đại pháp một chính một tà, một thiện một ác, hoàn toàn xua đầu bằng nay.”

“Thực xin lỗi, đó là ta kiến thức hạn hẹp. Phái Tiêu Dao Bắc Minh thần công ta là kính đã lâu, chỉ là chưa từng bái đọc, ngày sau còn muốn thỉnh Diệp tiên sinh thỉnh giáo.” Vương Ngữ Yên xin lỗi nói.

Diệp Phàm nghe được mỹ nhân chịu hướng chính mình thỉnh giáo, tất nhiên là cầu mà không được, vội nói: “Tiểu thư nhưng có điều tuân, tự nhiên nói thẳng ra, không dám với có nửa điểm tàng tư.”

Một bên vương phu nhân nghe vậy giật mình nói: “Ngươi thật sự là phái Tiêu Dao đệ tử?”

“Nếu giả bao đời! Vương phu nhân người hẳn là biết, này Bắc Minh thần công cùng lừng bước vì bước, chỉ có chúng ta phái Tiêu Dao sẽ sử, tại hạ trăm triệu là sẽ không lừa gạt người.” Diệp Phàm chính sắc nói.

Hắn đem Bắc Minh thần công vừa thu lại, kia bình bà bà lập tức uể oải ở trên mặt đất, nửa ngày không có bò dậy.

“Kia vì cái gì? Bình bà bà sẽ nói người là Nam Hải ác thần đồ đệ, ta tin tưởng nàng tuyệt đối không có gạt ta.” Vương phu nhân mày đẹp hơi nhíu, không cảm lộ ra một tia nghi vấn.

“Chuyện này nói đến lời nói trường, tại hạ đi đại lý vạn kiếp cốc, là bởi vì một người.” Không có biện pháp, Diệp Phàm lại bắt đầu hẳn lừa dối đại pháp.

“Nga, là người nào?” Nghe được vạn kiếp cốc, vương phu nhân rõ ràng trong lòng chấn động.

“Đoạn chính thuần!” Diệp Phàm gần từng chữ một nói.

“Người nói cái gì?” Vương phu nhân rõ ràng tiếng lòng rối loạn, rốt cuộc vô pháp bảo trì bình tĩnh.

Tên này, chính là làm nàng nhớ thương hơn hai mươi năm, sau lại người nợ đi không từ giả, lại làm nàng hận hơn hai mươi năm.

“Ta phía trước đi đại lý vạn kiếp cốc, chính là vì cái này trấn Nam Vương đoạn chính thuần, nói vậy đối với người này, phu nhân sẽ không xa lạ đi!” Diệp Phàm nhìn thoáng qua vương phu nhân, nhàn nhạt nói.

“Ta..... Ta đương nhiên không xa lạ, ta hận không thể lột hắn da..... “Vương phu nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói” Chính là, này cùng người đi vạn kiếp cốc có cái gì quan hệ? “

“Đương nhiên là có quan hệ! Vì vậy thiên hạ,

Không chỉ có chỉ là phu nhân một người hận hắn mà thôi “

“Nga! Còn có cái gì người hận hắn? “Vương phu nhân nghe vậy ngẩn ra.

“Hắn hẳn người nhiều, trong đó liền có vạn kiếp cốc cốc chủ chung vạn thù cùng tứ đại ác nhân chi nhất đoạn Duyên Khánh, đúng rồi! Còn muốn ở hơn nữa một cái Tu La đảo Tần hồng miên, người trước là bởi vì đoạn chính thuần câu dẫn hắn lão bà “Tiểu quỷ dạ xoa” cam bảo bảo, người sau là hận đoạn chính thuần hai anh em cường chính mình ngôi vị hoàng đế..... Đến nỗi kia Tu La đảo Tần hồng miên, tin tưởng cho dù tại hạ không nói, phu nhân cũng nên biết cái gì nguyên nhân đi! “

“Hừ hừ! Kia cam bảo bảo cùng Tần hồng miên, hai cái lớn nhỏ hồ ly tinh, đều không phải cái gì thứ tốt! “Vương phu nhân oán hận nói.

Diệp Phàm lập tức đi đến bên cạnh bàn uống một ngụm trà lạnh nói:” Này đoạn chính thuần tuy rằng hiện tại đã tới rồi bất hoặc chi năm, nhưng là hắn tuổi trẻ thời điểm lại là anh tuấn thực, tự nhiên không có mấy người phụ nhân chống đỡ được, hắn chẳng những tính phong lưu, nơi nơi niêm hoa nhạ thảo sinh, càng là chọc hạ rất nhiều phong lưu nợ. Lúc ấy ta vâng lệnh thầy, chính là đến đại lý đi điều tra hắn.....”

Vì cấp vương phu nhân một hợp lý giải thích, chỉ có thể làm đoạn chính thuần bị hắc oa, Diệp Phàm tổng không thể nói hắn là từ trên trời giáng xuống, căn bản không thuộc về thế giới này đi.

“Kia hắn..... Hắn hiện tại thế nào?” Vương phu nhân không khỏi hỏi.

Xem ra tới, tuy rằng bên ngoài thượng nàng hận đoạn chính thuần hận đến muốn mệnh, nhưng là trong xương cốt vẫn là quan tâm hắn.

“Tứ đại ác nhân cùng chung vạn thù đến trấn Nam Vương phủ hưng sư vấn tội, không có bắt lấy đoạn chính thuần, ngược lại đem con hắn Đoàn Dự đóng tiền vào.....” Diệp Phàm dựa theo nguyên tác đem đại cát tóc sinh một đoạn sự tình giảng cho vương phu nhân nghe.

Lúc sau hắn lại nói tiếp: “Đến nỗi cái kia đoạn chính thuần sao? Hắn hiện tại rất tốt! Nếu ta sở liệu không lầm lời nói, hắn đang cùng hắn một cái khác tình phụ Nguyễn tinh trúc, ở tiểu Kính Hồ phương rừng trúc, ôn lại yên mộng, song túc song phi, quá cực kỳ khoái hoạt thần tiên sinh hoạt đâu! “

“Gian phu ân phụ, ta muốn giết bọn họ.” Vương phu nhân đột nhiên đem trên bàn chén trà quăng ngã cái đập nát.

Đều nói nữ nhân ghen tị, đặc biệt cái này vương phu nhân từ tiểu kiều ngao quán, tổng cảm thấy thiên hạ nữ nhân đều không bằng nàng.

Hiện giờ nghe được Diệp Phàm nói, chính mình thương nhớ ngày đêm tình lang, không có tìm đến nàng, ngược lại tìm một cái dã nữ nhân, nàng thật là phôi đều khí tặc.

Hắn không thể hiện tại liền cầm thượng cánh, giết kia đối cẩu nam nữ.

“Phu nhân thỉnh bớt giận, chuyện này còn cần bàn bạc kỹ hơn, thả bất luận kia đoạn chính thuần võ công cực cao, đại lý Đoàn thị Nhất Dương Chỉ càng là danh chấn thiên hạ, nhưng là hắn trước người “Tam công bốn vệ” liền rất khó đối phó, kia mấy người mỗi người võ nghệ cao cường, thả đều là nghĩa gan trung gan hảo hán, đặc biệt là bọn họ đối đại lý Đoàn thị sáng trung tâm, phu nhân liền tính không ra một, chỉ sợ cũng không thấy được đoạn chính thuần mặt “Diệp Phàm ngăn cản nói.

“Vậy ngươi có cái gì hảo biện pháp?” Vương phu nhân không khỏi hỏi.

“Chỉ cần phu nhân cùng ta nước cờ đi lại Bàn Sơn thấy sư phó, tại hạ định có thể giúp ngươi bắt kia đoạn chính thuần.” Diệp Phàm hào khí can vãn nói.

“Chỉ bằng ngươi? Thứ ta nói thẳng, tuy rằng ngươi võ công không tồi, nhưng là đối thượng đoạn chính thuần, khẳng định không phải đối thủ của hắn. Vương như người không khỏi lạnh lùng cười.

“Phu nhân nói không sai, ta võ công xác thật không bằng kia đoạn chính thuần, nhưng là tại hạ lại có hai cái thiên hạ nhất đẳng nhất cao thủ, làm giúp đỡ. “Diệp Phàm cười thần bí nói.

Đối với vương phu nhân châm chọc mỉa mai, chút nào không có để ở trong lòng, rốt cuộc kia đoạn chính thuần tu luyện võ học vài thập niên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) mà hắn thêm lên còn không đến nửa tháng, so ra kém cũng bình thường.

“Nga! Bọn họ là ai?”

“Trong đó một cái, phu nhân đặc biệt quen thuộc, đó chính là có “Bắc kiều phong, nam Mộ Dung” chỉ xưng Mộ Dung phục công tử, hắn công phu như thế nào, nói vậy không cần tại hạ nhiều lời, phu nhân cũng nên rõ ràng.”

Diệp Phàm đồn hiểu rõ đồn nói tiếp: “Đến nỗi một cái khác sao? Hắn chính là Thổ Phiên quốc quốc sư cư ma trí, mấy ngày trước hắn chỉ bằng sức của một người, liên một mình đầu thiên long chùa, không chỉ có toàn thân trở ra, càng là bắt đi rồi đoạn chính thuần nhi tử Đoàn Dự, mà này hai người hoàn toàn cùng ta có sâu đậm quan hệ, có bọn họ hỗ trợ, đừng nói là đoạn chính thuần tiểu Kính Hồ, mặc dù là đại lý quốc hoàng cung, chúng ta đều dám xông vào một lần. “

Hiện tại Diệp Phàm lừa dối lên chút nào không chuẩn bị bản thảo, thả bắt luận Mộ Dung phục có thể hay không vì giúp hắn, mà đặc tội đại lý Đoàn thị, đơn nói cư ma trí, hiện tại còn ở đây không Trung Nguyên, đều không nhất định. Vì làm vương phu nhân có thể nhìn thấy sư phó cuối cùng một mặt, hắn cũng là liều mạng.

Vương phu nhân nghe xong Diệp Phàm nói, trên mặt biểu tình âm tình bất định, không biết nàng rốt cuộc suy nghĩ cái gì.

Cuối cùng, chỉ nghe nàng thờ dài một tiếng nói:”Đoạn chính thuần sự tình, ta chính mình sẽ xử lý. Ngươi đi đi! Vô luận như thế nào ta sẽ không gặp ngươi sư phó. “

Nói xong, vương phu nhân đứng dậy liền phải hướng vào phía trong đường đi đến.

Diệp Phàm vừa thấy thật tức giận, hắn phỉ như vậy lắm lời lười, không nghĩ tới cuối cùng này vương như người thế nhưng là ý chí sắt đá, cuối cùng vẫn là vẫn là cự tuyệt hắn.

Hắn không khỏi lớn tiếng nói: “Vương phu nhân, ngươi cũng đừng hối hận! Muốn cho đoạn chính thuần chết nhưng cũng không phải chỉ có ngươi, ngươi kia tình lang căn bản không có mấy ngày sống đầu, đừng trách ta hôm nay không nhắc nhở ngươi.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 : Cái Bang mã phu người

Vương phu nhân rõ ràng thân thể chấn động, dừng lại bước chân hỏi: “Ngươi nói cái gì? Còn có cái gì người muốn giết hắn?”

“Một nữ nhân, vẫn là một cái phi thường xinh đẹp nữ nhân.” Diệp Phàm có ý rót nàng ăn uống nói.

Quả nhiên, vương phu nhân lập tức sắc mặt đại biến hỏi: “Nàng rốt cuộc là ai?”

Đối với đoạn chính thuần bên người nữ nhân, tỷ như cái kia cam bảo bảo, Tần hồng miên còn có Nguyễn tinh trúc, nàng hoặc nhiều hoặc ít đều nghe được quá, nhưng vương như người như thế nào cũng không nghĩ tới, tần nhiên ngăm còn có khác nữ nhân.

Kỳ thật, nàng vẫn là không hiểu biết nam nhân, đặc biệt là đoạn chính thuần như vậy nam nhân, đại lý đoạn nhị không có chức một thân nhẹ, an hưởng vinh hoa phú quý, hắn đại bộ phận thời gian, đều hoa ở nghiên cứu sinh sống tình thú phía trên, mà thường thức đủ loại kiểu dáng nữ tử, đúng là sinh hoạt tình thú quan trọng bộ phận.

Cho nên đoạn chính thuận nhận biết mấy cái nữ tử, lại có cái gì cực kỳ? Huống chi hấn thân mình lại là một biểu nhân tài, địa vị tôn quý, có thể vẫn có thể võ, rất nhiều thiếu nữ thiếu phụ, đều không thể cự tuyệt hấn lời ngon tiếng ngọt, bởi vậy tự nhiên là thiếu hạ không ít phong lưu nợ.

“Nàng kêu khang mẫn, Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên thê tử, bất quá nàng cũng là đoạn chính thuận tình phụ chi nhất.” Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Hấn phi thật lớn sức lực, rốt cuộc đem đề tài dẫn tới chính đề thượng.

“Cái gì? Thế nhưng là nàng!” Tuy là mã phu người trần định dị thường, giờ phút này cũng không khỏi đại kinh thất sắc.

Phải biết rằng Cái Bang chính là được xưng thiên hạ đệ nhất đại bang, hấn cùng Thiếu Lâm vẫn luôn là trong chốn võ lâm Bắc đẩu võ lâm. Bất luận cái gì sự tình chỉ cần liên lụy tới Cái Bang, đều không phải một việc đơn giản tình.

Mạn đà son trang tuy rằng ở Tô Châu vô pháp vô thiên, chính là cùng Cái Bang một so, liền cái gì đều không phải.

Diệp Phàm gật gật đầu nói: “Không tồi! Chính là nàng, kia khang mẫn là một cái phi thường tự phụ nữ nhân, tự nhận là dung mạo thiên hạ đệ nhất, có thể hấp dẫn thiên hạ sở hữu nam nhân, hai mươi năm trước bởi vì một đóa hoa lải mà ủy thân với đoạn chính thuận, không ngờ cuối cùng là hoàng lương một mộng, đoạn chính thuận cuối cùng vẫn là vứt bỏ nàng, bởi vậy nàng vẫn luôn đối đại lý Đoàn thị hận thấu xương.”

“Hai cái không biết xấu hổ cầu nam nữ, ta muốn giết bọn họ.” Vương phu nhân nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Cho tới nay nàng đều là phi thường kiêu ngạo, năm đó nàng cùng này mã phu người dữ dội tương tự, bởi vì một đóa son trà hoa, mà cùng đoạn chính thuận rơi vào bể tình.

Hiện giờ nghe được nàng tình lang dùng đồng dạng thủ đoạn, câu dẫn một nữ nhân khác, vương phu nhân hận không thể hiện tại liền giết bọn họ.

“Không cần ngươi động thủ, kia khang mẫn tự nhiên sẽ không bỏ qua đoạn chính thuận, nàng thiên tính phóng đảng, từ tiểu tính cách cực đoan, cái gọi là điểm nếu đào lý, độc nếu rắn rết, chính nàng không chiếm được đồ vật, chính là thà rằng thân thủ hủy hoại, cũng sẽ không để cho người khác được đến. Lần này đoạn chính thuận vô luận như thế nào đều khó thoát nàng ma chưởng, dựa theo khang mẫn tính tình, nếu đoạn chính thuận rơi xuống tay nàng, nàng sẽ một ngum một ngum mà cắn rứt đoạn chính thuận trên người thịt.....”

“A! Ngươi đừng nói nữa,

Đừng nói nữa, ta muốn giết cái này tiện nữ nhân..... “Vương như người không khỏi hét lớn.

Này hai mươi năm qua, nàng tuy rằng oán hận đoạn chính thuận, nhưng là lại trước nay không có nghĩ tới làm hấn chết, nàng làm như vậy nhiều chuyện tình, chính là vì được đến nàng được đến đoạn chính thuận.

“Ngươi căn bản không phải kia khang mẫn đối thủ, thà bất luận Cái Bang vì trong chốn võ lâm đệ nhất đại bang, nhưng là khang mẫn vấy hạ chi thân liền có không ít võ lâm cao thủ, ngươi hiện tại qua đi, chỉ biết tự rước lấy nhục. “Diệp Phàm lạnh lùng cười nói.” Nga! Đúng rồi, thuận tiện ở nói cho ngươi một cái không tốt tin tức, kia Cái Bang tiền nhiệm bang chủ kiều phong, cũng sẽ đi tìm đoạn chính thuận phiên toái, tin tưởng bắc kiều phong công lực, tại hạ liền không cần nhiều lời đi.....”

Diệp Phàm vì làm vương phu nhân thấy sư phó một mặt, có thể nói là đem sở hữu thủ đoạn đều dùng, hấn nói thật thật giả giả, hư hư thật thật, tuy là vương phu nhân khôn khéo dị thường, giờ phút này cũng trở nên hoang mang lo sợ.

“Vậy ngươi nói ta nên làm cái gì bây giờ? “Vương phu nhân không khỏi hỏi.

“Ta còn là câu nói kia, chỉ cần ngươi đáp ứng thấy sư phó của ta một mặt, ta Diệp Phàm có thể tại đây thề, nhất định đem kia đoạn chính thuận bắt được ngươi trước mặt, nhậm ngươi xử trí “ Diệp Phàm chém đinh chặt sắt nói.

“Ngươi nói mà khi thật? “

“Nếu vì lời này trời tru đất diệt! “Diệp Phàm thề nói.

Đại trưởng phu nhất ngôn ký xuất, tứ mã nan truy, lúc trước hấn đã từng cũng ở vô nhai tử trước mặt, nói qua đem đoạn chính thuận trao lại đây, vô luận chuyện này có bao nhiêu gian nan, Diệp Phàm cần thiết phải làm đến.

“Hảo! Ta liền tin tưởng ngươi một hồi, chúng ta hiện tại có thể đi đại lý. “Vương phu nhân vô cùng lo lắng nói.

Nàng là quan tâm sẽ bị loạn, chỉ cần là về đoạn chính thuận, nàng liền sẽ mất đi lý trí.

“Mẫu thân, ta cũng phải đi. “Một bên Vương Ngữ Yên bỗng nhiên nói.

Có thấy hay không vô nhai tử đối với nàng tới nói thật năm cái gọi là, chỉ cần nhìn thấy nàng biểu ca Mộ Dung phục, nàng liền cảm thấy mỹ mãn.

“Ngươi địa phương nào đều không cần đi, cho ta ở nhà thành thật ngủ đi! “Vương phu nhân hoành nữ nhi liếc mắt một cái nói.

Đối với nữ nhi tiểu tâm tư nàng đương nhiệt rõ ràng, chính là nàng chính là không quen nhìn Cô Tô Mộ Dung gia.

”Mẫu thân..... “Vương Ngữ Yên hốc mắt ửng đỏ, giận mà không dám nói gì.

Từ nhỏ đến lớn nàng vẫn luôn vâng vâng dạ dạ quán, căn bản không dám chống đối chính mình mẫu thân.

“Vương phu nhân, ta xem ngươi vẫn là làm Vương cô nương cùng đi đi! Không nói đến sự phò của ta muốn gặp nàng cuối cùng một mặt, chẳng lẽ ngươi liền không nghĩ làm đoạn chính thuần kẻ phụ lòng kia, trông thấy nàng sao..... “Diệp Phàm muốn nói lại thôi nói.

Đối với Vương Ngữ Yên thân thể, hẳn nghĩ nghĩ cuối cùng vẫn là không có nói ra, vương phu nhân nếu đáp ứng đi đại lý, Diệp Phàm cũng không nghĩ ở cảnh mẹ đẻ cảnh con, lãng phí miệng lưỡi.

Chính là hẳn muốn nói lại thôi nói âm, kia vương phu nhân há có thể nghe không hiểu, lập tức nàng sắc mặt đại biến nói: “Diệp tiên sinh, đến tốt cùng còn có chuyện gì ngươi không biết?”

Phải biết rằng Vương Ngữ Yên tư sinh nữ sự tình, trong thiên hạ trừ bỏ nàng căn bản không có một người khác biết, này Diệp Phàm quả thực đáng sợ muốn mệnh.

“Vương phu nhân, thật không dám dấu diếm! Tại hạ ở trên giang hồ còn có một cái một cái khác danh hiệu, giang hồ Bách Hiểu Sanh. Này trong chốn võ lâm sự tình, không phải tại hạ nói ngoa, tám chín phần mười sự tình, ta đều có thể biết, đây cũng là vì cái gì, ta biết ngươi thân thể nguyên nhân.” Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Hào đi! Chỉ có thể nói hẳn kia ái lữ đôi tật xấu lại tái phát.

“Tiên sinh thật là thần nhân vậy!” Vương phu nhân cũng không biết nên nói những gì, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nàng nhìn một bên Vương Ngữ Yên, cuối cùng nói: “Hào đi! Ngươi cũng cùng đi đi!”

“Cám ơn mẫu thân!” Vương Ngữ Yên miễn bàn có bao nhiêu cao hứng.

Đến tận đây, đoàn người bước lên thuyền lớn, hướng kỳ cổ sơn chạy đến, trừ bỏ mất đi hơn phân nửa nội lực bình bà bà lưu thủ mạn đà sơn trang ngoại, lúc này đây vương phu nhân thủ hạ, cơ hồ cũng theo tới hơn phân nửa.

Nhưng là, bọn họ đoàn người vừa mới ra Tô Châu cảnh nội, liền bỗng nhiên nghe được một cái khiếp sợ giang hồ tin tức. Kia đó là tự nhiên trang du thị huynh đệ, quảng phát anh hùng thiếp, muốn cùng nhau đối phó người Khiết Đan tiêu phong.

Dựa theo cốt truyện phát triển, Diệp Phàm biết, kế tiếp chính là Thiếu Lâm tự, A Chu sẽ đi đem Dịch Cân kinh trộm ra tới, sau đó, đó là A Chu bị thương, kiều phong vì nàng dừng sấm tự nhiên trang, muốn thỉnh Tiết mộ hoa vì nàng trị liệu, nói, kia Tiết mộ hoa hiện tại vẫn là chính mình sự chất đầu, chuyện này liền dễ làm.

“Vương phu nhân, chúng ta đi trước tự nhiên trang đi!” Diệp Phàm nói.

“Vì cái gì muốn đi tự nhiên trang?” Vương phu nhân không khỏi lộ ra một tia nghi vấn: “Còn có chính là, ngươi vừa rồi nói kiều phong muốn tìm đoạn chính thuần bảo thù, lại là vì cái gì nha?”

“Chuyện này nói đến lời nói trường, ta quay đầu lại lại cho ngươi giải thích. “Diệp Phàm suy nghĩ một chút nói:” Tóm lại, chỉ có ở tự nhiên trang vạch trần kia khang mẫn âm mưu, mới có thể ngăn cản kiều phong đi tiểu Kính Hồ. Nói cách khác, dựa theo kiều phong võ công, chỉ cần hẳn muốn giết đoạn chính thuần, mặc dù chúng ta lại như thế nào ngăn cản, cũng sẽ không là đối thủ của hắn.”

“Vậy được rồi! Chúng ta liền đi tự nhiên trang.” Vương phu nhân gật gật đầu nói.

Hiện giờ nàng một lại lấy Diệp Phàm như Thiên Lô sai đâu đánh đó, chỉ cần là có quan hệ với đoạn chính thuần sự tình, nàng đều không có ý kiến.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28 : Tự nhiên trang anh hùng đại hội

Lần này anh hùng đại hội từ tụ hiền trang du thị song hùng cùng “Diêm Vương dịch” Tiết thần y liên danh mời.

Du thị song hùng gia tài hào phú, giao du rộng lớn, nhưng ở trong chốn võ lâm lại không có gì thế lực lớn, cũng coi như không thượng như thế nào đức cao vọng trọng, nguyên bản thỉnh không đến đây rất nhiều anh hùng hào kiệt.

Nhưng kia Tiết thần y lại là mỗi người đều phải kiệt đi cùng hãn kết giao, hãn nguyên vì phái Tiêu Dao Tô Tinh Hà đệ tử, là hàm cốc tám hữu trung lão Ngũ.

Phái Tiêu Dao, có thể nói tinh tượng bói toán, thiên văn địa lý, la vạn vật, mà Tiết mộ hoa, đó là khổ tâm nghiên cứu y thuật, ở trên giang hồ xông ra cái Diêm Vương dịch tên tuổi.

Truyền thuyết, hãn liền người chết đều có thể y đến sống, đến nỗi người sống, bất luận bị cỡ nào thương, sinh cỡ nào trọng bệnh, hãn luôn có biện pháp có thể trị.

Võ học chi sĩ cứ việc phần lớn tự phụ lợi hại, cũng khó bảo toàn không sinh bệnh bị thương. Như có thể kết giao Tiết thần y vị này bằng hữu, chính mình chính là nhiều một cái tánh mạng.

Cầm một phong lúc trước sư huynh Tô Tinh Hà thư giới thiệu, Diệp Phàm dễ như trở bàn tay tìm được rồi Tiết mộ hoa.

“Sư diệt Tiết mộ hoa, gặp qua Tiểu sư thúc.” Xác định Tô Tinh Hà bút tích, Tiết mộ hoa đầy Kim Sơn đảo ngọc trụ, đối với Diệp Phàm liền đã bái đi xuống.

“Xin đứng lên xin đứng lên. ....” Bị một cái năm sáu mươi tuổi lão nhân quỳ lạy, Diệp Phàm luôn là không thói quen, vội vàng nâng lên.

“Không biết sư thúc đột nhiên đến thăm, có gì chỉ thị?” Nhìn thoáng qua Diệp Phàm phía sau vương phu nhân, Tiết mộ hoa thấp giọng hỏi nói.

“Có chuyện tình, công đạo người đi làm.” Diệp Phàm chút nào không có khách khí nói thẳng: “Lần này anh hùng đại hội, ta yêu cầu người làm một chuyện, nếu người làm tốt, ta làm Đại sư huynh hứa người quay về phái Tiêu Dao.”

“Chỉ bằng sư thúc phân phó, sư diệt muôn lần chết không chối từ!” Tiết mộ hoa ánh mắt sáng lên, lớn tiếng kêu lên.

Vô luận hãn ở trong chốn võ lâm thanh danh có bao nhiêu vang dội, nhưng là không thể quay về sư môn, lại là hãn cuộc đời này lớn nhất tiếc nuối.

Năm đó, Tô Tinh Hà vì sử đệ tử tám người miễn với nằm tai họa, đưa bọn họ đồng thời trục xuất sư môn, tám người nhớ nhưng sư môn tình thâm, cũng xưng “Hàm cốc tám hữu”, vì chính là là hy vọng có một ngày có thể quay về sư môn.

“Anh hùng đại hội thượng, kiêu phong khẳng định sẽ xuất hiện, đến lúc đó hãn sẽ làm người giúp hãn cứu một cái cô nương, người vô luận như thế nào cũng muốn đáp ứng xuống dưới.” Diệp Phàm mở miệng nói.

Đi vào thế giới này đã mau nửa tháng, bắt giữ mã phu người nhiệm vụ còn không có hoàn thành, lúc này đây tụ hiền trang anh hùng đại hội, Diệp Phàm tuyệt đối sẽ không sai quá.

Chỉ cần có thể cứu sống A Chu, ở tiếp theo đem kiêu phong oan khuất tẩy rớt, tin tưởng lấy kiêu phong làm người, khẳng định sẽ mang ơn đội nghĩa.

Đến lúc đó, nếu có thể được đến kiêu phong giúp một tay, hãn mới có lớn hơn nửa nắm chắc, đối phó Đình Xuân Thu cái kia phản đồ.

Đến nỗi, A Chu cùng đoạn chính thuần quan hệ, cũng chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Tiết mộ hoa hơi hơi sững sốt,

Ngay sau đó gật đầu nói: “Yên tâm đi! Tiểu sư thúc, chỉ có cái kia cô nương còn có một hơi, ta đều có thể cứu sống nàng, chẳng qua sư diệt lo lắng chính là, kiêu phong kia cầu tặc hãn là sẽ không đến đây đi?”.

“Người sai rồi! Hãn nhất định trở về, bởi vì hãn là kiêu phong.” Diệp Phàm định liệu trước nói.

Trên trời dưới đất chỉ có một kiêu phong, nếu luận khí phách chi dũng cảm, hành sự ánh sáng minh, trí tuệ chi trống trải, duy có kiêu phong.

.....

Tụ hiền trang, hôm nay thật sự là náo nhiệt phi phàm, chẳng những Thiếu Lâm cùng Cái Bang, tới không ít người, mặt khác tam sơn ngũ nhạc, các môn các phái người cũng tới không ít.

Lần này anh hùng đại hội nãi lâm thời sở mời, chỉ cần là người trong võ lâm, một mực hoan nghênh. Nhận được thiệp mời người suốt đêm khoai mã chuyển mời đồng đạo, một ngày trong một đêm, thiệp thể nhưng cũng đã truyền đến cực xa.

Thời gian bách xúc, đi vào tụ hiền trang, phần lớn là Thiếu Lâm tự lân cận phạm vi mấy trăm dặm nội nhân vật, nhưng dù vậy, ngăn ngừa một ngày đó là tụ tập hai ba trăm võ lâm nhân sĩ, khiến cho tụ hiền trang thoạt nhìn đều có chút chen chúc.

Mỗi người đều tưởng cùng mỗi người đều tưởng Tiết mộ hoa hán leo lên giao tình, ngày sau chính mình có cái gì không hay xảy ra, hán liền không thể ngồi yên không để ý tới, mà ở đầu đao thượng kiếm ăn người, ai lại giữ được định không có hai đoàn tam trường?

Này đó võ lâm danh nhân, tụ ở bên nhau, trời nam đất bắc hồ khanh, đương nhiên, càng nhiều vẫn là đối kiều phong mắng, đặc biệt là mấy ngày nay, theo kiều tam hộc phu thê, huyền khổ đại sư đám người lần lượt bị mất mạng, kiều phong vô tình vô nghĩa, cơ hồ là tới rồi khánh trúc nan thư nông nổi.

“Kiều phong thẳng nhai này luôn luôn tên tuổi rất lớn, già nhân già nghĩa, đảo cho hán lừa không ít người, nào dự đoán được thể nhưng sẽ làm ra như vậy ngập trời hành vi phạm tội tới. Hôm nay nghe được hán giết phụ, sát mẫu, sát sư ác hành, càng là tức giận.”

“Đúng vậy! Năm đó hán đảm nhiệm Cái Bang bang chủ, ta cùng hán cũng từng có gặp mặt một lần. Người này qua đi làm người, ta luôn luôn là mui bôi phục. Ai có thể nghĩ vậy gia hỏa thể nhưng là Khiết Đan di loại. Ai phi! Tộc của ta loại này tâm tất dị, quả nhiên cùng cảm thù vô dị! Hán dấu điểm đến nhất thời, lại dấu điểm không được một đời, hiện tại rốt cục là hình tròn tất lộ.”

“Đúng là vì thế, lần này anh hùng đại hội, nói cái gì cũng không thể buông tha cái kia câu tặc, hôm nay có như vậy nhiều võ lâm đồng đạo tại đây, cần phải muốn phanh sát này phiên câu, cái gọi là là thả hổ về rừng, này hoạn vô cùng a!”

“Chỉ là, không biết này gian tặc có dám hay không tới? Ta lo lắng chính là kiều phong kia tư cố bố nghi trận, làm mọi người ở chỗ này không chờ, hán lại lưu cái chẳng biết đi đâu. Cái này kêu làm kim thiên thoát xác chi kế”.....

Nhất bang võ lâm cao thủ nghị luận sôi nổi, tình cảm quần chúng xúc động, người một lời ta một ngữ, đều phảng phất hóa thành chính nghĩa hóa thân, hận không thể đi kiều phong nghiền xương thành tro, cũng khó tiêu bọn họ trong lòng chi hận.

Diệp Phàm cùng vương phu nhân tìm một cái hẻm lách địa phương ngồi xuống, đối với này bang gia hỏa nghị luận, hán là một chút đều nghe không vào.

Người khác không biết kiều phong làm người, nhưng là Diệp Phàm cái này người từng trải lại là trong lòng biết rõ ràng.

Hán hào sảng lại không thô lỗ; quả cảm lại không lỗ mãng; trung nghĩa lại không ngu hủ; giới giang lại không lời đời. Nếu người như vậy là gian tặc nói, chỉ sợ thiên hạ liền không có người tốt.

“Chư vị, xin nghe ta nói một câu.” Du thị huynh đệ, đứng dậy nói: “Này gian tặc kiều phong liên tục giết hại kiều tam hộc vợ chồng, UU đọc sách (www.uukanshu.com) huyền khổ đại sư, đàm công đàm bà đám người, thật là võ lâm đại hại, hôm nay triệu khai anh hùng đại hội, chính là muốn thương thảo một cái biện pháp ra tới, như thế nào trừ bỏ kiều phong cái này tai họa.”

“Không tồi, kiều phong kia tư, tội nghiệt ngập trời, nói cái gì cũng không thể buông tha hán.” Du thị huynh đệ chi ngôn, lập tức được đến mọi người hưởng ứng.

“Kiều phong cái này câu tặc, nhất định phải chết, đến lúc đó chỉ cần hán dám đến, đại gia liền đem hán loạn đao chém chết.” Cái Bang thập toàn tú tài toàn quan thanh, nhảy ra tới, hiện ngang lăm liệt.

Gia hỏa này là cái chân chính âm mưu gia cùng biểu diễn giả, nói cách khác cũng là một cái đầu ki đảo bả tiểu nhân, hán hận không thể càng loạn càng tốt, chỉ có kiều phong đã chết, hán mới có thể kê cao gối mà ngủ.

“Có lý! Cùng loại người này căn bản là không cần nói cái gì giang hồ đạo nghĩa, chúng ta hiện tại liền bày ra thiên la địa võng, chỉ cần kiều phong dám đến, mặc hán võ công lại cường đến lúc đó cũng có chạy đằng trời.” Thiết Diện Phán Quan đơn chính đại đao vung lên theo tiếng phụ họa, hán nắm cái nhị tử càng là giúp đỡ này lớn tiếng hét to.

Này đơn chính danh nghĩa thượng ghét cái ác như kẻ thù, kỳ thật là cái trong ngoài không đồng nhất gia hỏa, hán đã sớm quỷ gười ở khang mẫn thạch lựu váy hạ, đương nhiên hy vọng kiều phong bị loạn đao chém chết.

Liền tại đây loạn thành một đoàn bên trong, một người quần gia vội vàng tiến vào, đi đến Tiết thần y bên người, ở bên tai hán thấp giọng nói một câu nói.

Tiết thần y sắc mặt cũng lập tức thay đổi, hán cùng du thị huynh đệ liếc mắt nhìn nhau nói: “Kiều phong bá trang!”

Ồn ào trong đại sảnh tức khắc vắng lặng không tiếng động. Quần hào trong lòng đều thỉnh thoảng mà nhảy, biết rõ bên ta người đồng thể mạnh, mọi người một ủng mà thượng, lập tức liền có thể đem kiều phong loạn đao phanh thây, nhưng người này uy danh thật sự quá lớn, độc thân mà đến, hiện thị không có sợ hãi, thật đoán không ra hán có cái gì nham hiểm âm mưu.

Chương 29 : Kiêu Phong báii trang

Người có tên cây có bóng, âm ỉ tụ hiền trang, đột nhiên một tĩnh, rất nhiều người mở to hai mắt nhìn không khỏi hai mắt nhìn nhau, lại là nói không ra lời.

Lần này anh hùng đại hội, chính là vì đối phó kiêu phong, ai cũng chưa nghĩ đến, hần cư nhiên mạo thiên hạ to lớn bộc trực xuất hiện. Trong lúc nhất thời, tụ hiền trang quần hùng lại là bị này phiên hào hùng sợ ngây người.

“Tối sao?” Trong đám người, Diệp Phàm tinh thần chấn động, Thiên Long Bát Bộ đệ nhất hảo nam nhi kiêu phong, lập tức liền phải gặp được, hần thật sự có điểm tiểu kích động.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, hần thích nhất nhân vật, chính là kiêu phong.

Kiêu phong một thân tập có Quách Tĩnh chi rộng, Dương Quá chi cuồng, Trương Vô Kỵ chi chính, Thạch Phá Thiên chi lương, Lệnh Hồ Xung cực nhanh, chu bá thông chi thật, Hoàng Dược Sư chi tiếp, Trần gia Lạc chi nhã, Hồng Thất Công to lớn, hồ phi chi cảnh, có thể nói là võ hiệp bên trong đệ nhất nhân.

Hần làm người dũng cảm tiêu sái, chính trực không a, này cao thượng đạo đức cảnh giới, Trung Nguyên tái bắc chờ đông đảo võ lâm nhân sĩ đều là tự thẹn không kịp. Ở Thiên Long Bát Bộ một cuốn sách trung, giá trị tuyệt đối đến xưng hần vì thiên hạ đệ nhất anh hùng.

Hần trời sinh dị bẩm, thật là học võ kỳ tài, bất luận cái gì nhất chiêu thường thường vô kỳ chiêu số tới rồi trong tay hần, tự nhiên mà vậy phát ra thật lớn võ cùng uy lực.

Đặc biệt là hần Hàng Long Thập Bát Chương, càng là gặp mạnh tác cường, vô luận là Hồng Thất Công vẫn là Quách Tĩnh, tuy nói cùng cửa này chương pháp phù hợp độ đều rất cao, còn là xa xa cấp không thượng kiêu phong, một đôi thịt chương, cơ hồ có thể nói là vô địch khắp thiên hạ.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, Diệp Phàm là cho kiêu phong mê đến không muốn không muốn, hôm nay rốt cuộc nhìn thấy chân nhân, kích động điểm cũng bình thường.

“Thật sự tới!” Tiết mộ hoa sắc mặt cũng là biến đổi, chính mình Tiểu sư thúc cũng quá lợi hại, quả thực là liệu sự như thần.

“Cho mời!” Du thị huynh đệ nhìn nhau, lộ ra một tia ngưng trọng.

Chỉ khoảng nửa khắc, chỉ nghe đến tiếng chân ngưng ngừng, bánh xe ở đá phiến thượng ù ù lăn lộn, một chiếc xe la chậm rãi sử tới rồi trước đại môn.

Một cái đại hán, ôm một cái đầy mặt bệnh trạng thiếu nữ từ xe la thượng đi đến.

Tụ hiền bên trong trang, vô số đôi mắt đều nhìn thẳng kiêu phong, chân chính đại anh hùng không cần nhuộm đẫm, không cần tạo thế, không cần tô đậm. Hần chỉ cần liền ở nơi đó tùy tùy tiện tiện mà vừa đứng, liền đủ có thể áp đảo chung quanh hết thảy, làm mặt khác bất luận kẻ nào cũng không thể nhìn gần. Loại này đại anh hùng, ngàn vạn người trung, người liếc mắt một cái liền nhưng nhìn ra.

Tóm lại người này nhất cử tay, một đầu đủ, đều là đều bị như ý, đều bị dùng cụ uy lực, người tài ba sở không thể.

Diệp Phàm đáy lòng âm thầm uống lên thanh thái: “Hảo một cái đại hán! Không hổ là Yến Triệu Bắc Quốc bi ca khảng khái chi sĩ. Bất luận Giang Nam hoặc là đại lý, đều sẽ không có bức này nhân vật.”

Kiêu phong hồ mắt nhìn chung quanh một vòng, cao giọng nói” “Diêm Vương địch Tiết thần y nhưng ở? Kiêu phong hôm nay không nhẹ từ trước đến nay, mong rằng thứ tội.”

Tiết mộ hoa đi ra đám người,

Ôm quyền thi lễ nói:” Không biết kiêu huynh có chuyện gì muốn tại hạ cống hiến sức lực?”

“Chỉ vì tại hạ hành sự lỗ mãng, một đến này tiểu cô nương trúng người khác chương lực. Đương kim chi thế, trừ bỏ Tiết thần y ngoại, không người lại có thể y đến, này đây liễu lĩnh, tới rồi thỉnh Tiết thần y cứu mạng.” Kiêu phong nhìn thoáng qua trong lòng ngực A Chu ôn nhu nói.

Cái gọi là anh hùng khí đoán, nhi nữ tình trường, mặc hần là một thể hệ anh hào, ở A Chu bức này mỹ lệ nghịch ngợm cô nương trước mặt, cũng không khỏi nhiều một tia nhu tình.

“Sư thúc thật là thần nhân vậy! Hần quả nhiên không có đoán sai.” Tiết mộ hoa không khỏi liền thanh thờ dài.

Giờ phút này hần xem như kiến thức tới rồi Diệp Phàm lợi hại, tức kinh thán than.

“Cái gì không có đoán sai?” Nghe thấy cái này lời nói, kiêu phong nao nao nói: “Chẳng lẽ Tiết thần y biết kiêu mỗ hôm nay muốn tới không thành?”

“Không phải tại hạ biết kiêu huynh muốn tới, mà là một vị kỳ nhân, biết trước, cho ta nói qua anh hùng đại hội thượng, người kiêu phong sẽ tiến đến đến thăm, ta nguyên lai là không tin, giờ phút này là thật sự bội phục ngũ thể đầu địa!” Tiết mộ hoa cười thần bí nói.

Này phiên lời nói, nhưng thật ra nói quần hùng hai mặt nhìn nhau, rốt cuộc ra sao phương thần thánh, có thể có như vậy thần bí khó lường bản lĩnh.

“Nga? Trên đời thế nhưng còn có như vậy kỳ nhân, có thời gian kiêu mã nhưng thật ra muốn gặp thượng võ thấy. “Kiều phong nghe vậy trong lòng vừa động nói.

Phải biết rằng, từ quả hạnh lâm Cái Bang đại hội tới nay, hần hành tung liên cực kỳ bí ẩn, giống nhau người căn bản là tìm không thấy hần.

Mà theo dưỡng phụ mẫu cùng sư phó đám người lần lượt ngộ hại, kiều phong tổng cảm thấy chỗ tối có một đôi mắt, ở thời khắc giáp thị hần.

Hiện giờ nghe được có người liệu sự như thần, thế nhưng có thể đoán được hần ý đồ đến, hần tự nhiên muốn hỏi cái rõ ràng.

“Ha ha! Kiều bang chủ, chọn ngày chi bằng nhắm ngày, nếu người muốn gặp ta, lại có gì khó?” Bỗng nhiên trong đám người một đạo thanh âm vang lên, tự nhiên mọi người theo tiếng nhìn lại, chỉ thấy một vị mặc màu xanh lá nho sam nam tử, từ trong một góc đi ra.

“Nga? Vị này huynh đệ hay là chính là vị kia kỳ nhân?” Kiều phong trên dưới đánh giá Diệp Phàm một phen, chợt khe khẽ thở dài nói: “Kiều mã đã sớm không phải Cái Bang bang chủ”.

Anh hùng thương tâm cùng bất đắc dĩ đang ở tại đây, vô luận hần đối Cái Bang có bao nhiêu sâu cảm tình, giờ phút này cũng đã trở về không được.

“Hảo đi! Kiều đại hiệp, tại hạ Diệp Phàm có lễ.” Diệp Phàm chấp tay nói.

“Các hạ là?”

“Lúc này tại hạ sư thúc, nhân xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, phía trước chính là hần tính đến kiều bang chủ, chắc chắn mang theo vị cô nương này tới tìm ta xem bệnh.” Một bên Tiết mộ hoa vô cùng tự hào giải thích nói.

Tuy rằng hần ở trong chốn võ lâm tên tuổi thực vang, nhưng là cho tới nay vì tránh né Đình Xuân Thu đuổi giết, mà không thể thừa nhận chính mình sư môn, luôn là làm Tiết mộ hoa dẫn cho rằng hám. Hôm nay làm trò sở hữu anh hùng mặt, hần cuối cùng là sống lưng thẳng thắn.

“Sư thúc?”

Tự nhiên trang quần hùng, đều là cả kinh, liên du thị huynh đệ đều chỉ là biết Tiết mộ hoa tên tuổi, mà không biết hần sư môn, người trong võ lâm, tự nhiên càng thêm không người biết hiểu, này đột nhiên nhảy ra cái người trẻ tuổi, thế nhưng là Tiết thần y sư thúc? Kia Tiết thần y rốt cuộc xuất từ môn phái nào?

Kiều phong, đồng dạng là kinh ngạc nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái, chợt đôi ôm quyền thi lễ nói: “Diệp tiên sinh tại hạ có lễ, vị cô nương này, thân bị trọng thương, còn thỉnh Tiết thần y cứu trị”.

Kiều phong chỉ ngôn, làm không ít người trong lòng âm thầm cười nhạo, hôm nay anh hùng đại hội, đó là du thị huynh đệ cùng Tiết thần y liên danh tổ chức, mục đích chính là vì trừ bỏ hần cái này Khiết Đan cẩu tặc, hần cư nhiên làm Tiết thần y giúp hần cứu người?

“Tốt!” Bất quá, làm tự nhiên trang quần hùng kinh rớt trông mắt chính là, Tiết mộ hoa cư nhiên không cần suy nghĩ, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) trực tiếp liền gật đầu đáp ứng xuống dưới.

“Tiết thần y! Trăm triệu không thể a!” Tiết mộ hoa tiếng nói vừa dứt, du thị song hùng liền ngăn cản nói: “Này kiều phong tội ác tày trời, có thể nói là thiên lý bất dung, nói cái gì cũng có thể đáp ứng hần.”

“Đúng vậy, Khiết Đan chó săn, ai cũng có thể giết chết! Này tiểu cô nương nói không chừng cùng hần chính là cá mè một lứa, vô luận như thế nào không thể buông tha bọn họ “Thiệt Diện Phán Quan đơn chính đại đạo vùng lên, về mặt âm ngoan nói.

”Tiết thần y ngàn vạn không cần bị này kiều phong sở mơ hồ, đừng nhìn hần về mặt trung nghĩa, quả thật là đại gian đại ác đồ đệ, từ xưa chính tà không đội trời chung, thần y tam tư a! “Thập toàn tú tài toàn quan thanh cang là không âm không dương nói.

Trong lúc nhất thời, tự nhiên trang quần hùng là tình cảm quần chúng xúc động, rất nhiều người thật sự không hiểu, vì cái gì này Tiết thần y sẽ lật lọng.

Nghe mọi người người một lời ta một ngữ, Tiết mộ hoa sắc mặt trở nên cực kỳ xấu hổ, nhưng đây là sư thúc công đạo, chính mình cũng đáp ứng xuống dưới, sự tình quan chính mình quay về sư môn, giờ phút này cũng bất chấp như vậy nhiều.

“Vì sao không thể cứu? Cái gọi là y giả cha mẹ tâm, vô luận này kiều phong có bao nhiêu đại đại tội nghiệt, cái này thiếu nữ đều là vô tội, ta Tiết mộ hoa một lời nói một gói vàng, nếu đáp ứng rồi sư thúc, há có thể thấy chết mà không cứu?” Tiết mộ hoa cao giọng nói. Vì hồi sư môn, hần cũng là liều mạng.

Diệp Phàm vỗ tay tán dương: “Sư diệt người nói thật tốt quá, cái gọi là là cứu người một mạng thăng tạo thất cấp phù đồ, thầy thuốc thiên chức chính là cứu tử phù thương, sư thúc ta duy trì người.”

Đánh hổ thân huynh đệ, ra trận phụ tử bình, Tiết mộ hoa vì hần nghìn người sở chỉ, hần lại há có thể làm rùa đen rút đầu.

“Nhất phái nói vậy, các hạ lòng mang ý xấu, ta xem là bụng dạ khó lường đi?”, Một đạo giọng nữ, đột nhiên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30 : Quân tử nhất ngôn, vạn kim nhất nặc

Diệp Phàm sùng sốt, chỉ thấy một thân xuyên quần áo trắng thiếu phụ, bài chúng mà ra, đi tới mọi người trước mặt.

Nàng ước chừng ba mươi tuổi tả hữu tuổi tác, toàn thân tản mát ra thành thực thủy mê người ý nhị.

Da thịt tuyết trắng, mày đẹp như họa, mỹ đến có chút kinh tâm động phách, nhìn quanh gian thần thái phi dương, mị lực bắn ra bốn phía.

Nàng dáng người mạn diệu hòa bạo, đôi đẹp, thon dài thẳng tắp, rất là bắt mắt đáng chú ý. Một thân trắng tinh quần áo trắng, càng là làm nàng nhiều một phần thanh thuần, thiếu một phần vũ mị. Thật là người thấy hầy còn liên.

Kìa thiếu phụ vừa xuất hiện, nháy mắt liền hấp dẫn sở hữu nam sĩ ánh mắt, cái loại này điên đảo chúng sinh khí chất. Làm ở đây rất nhiều heo ca tất cả đều xem ngây người mất, nhin không được nuốt khẩu nước miếng.

Không hề nghi ngờ, nàng chính là Cái Bang nguyên Phó bang chủ mã đại nguyên phu nhân khang mẫn, nàng cũng là Diệp Phàm tiến vào vị diện này nguyên nhân.

Nếu không phải bởi vì kiếp trước xem qua Thiên Long Bát Bộ, ai đều sẽ không nghĩ đến, chính là như vậy một vị kiêu kiêu nhược nhược thiếu phụ, đem rất nhiều anh hùng hào kiệt, đùa bỡn với vỗ tay chỉ gian.

Nàng chẳng những mưu sát thân phu, càng là giá họa với kiều phong, cuối cùng càng khiến cho kiều phong cùng A Chu, từ đây âm dương tương cách, không lưu cả đời tiếc nuối.

Kìa khang mẫn nhàn nhạt nhìn thoáng qua Diệp Phàm nói: “Tuồng này kiều phong, hung ác thành tánh, sát phụ, sát mẫu, sát sư, phạm phải ngập trời tội nghiệt. Như thế táng tận thiên lương ác tặc, lại sao lại cứu giúp không có quan hệ người xa lạ? Nữ tử này, định là hấn nhân tình, hai người cấu kết với nhau làm việc xấu, các ngươi há nhưng vì bản thân chi tư, liền bỏ chính đạo công nghĩa với không màng a”.

Không thể không nói, này khang mẫn ngôn ngữ cực kỳ lợi hại, ngăn ngừa một câu, liền đem ích kỷ chụp mũ, khẩu ở Diệp Phàm cùng Tiết thần y trên đầu.

Nàng gắt gao cắn kiều phong người Khiết Đan thân phận, càng bôi nhọ A Chu là cá mè một lứa, đơn luận điểm này, người bình thường đều rất khó biện quá năng.

“Nga! Mã phu người, tại hạ nhưng thật ra xin hỏi, kiều phong sát sư thí mẫu sự tình, chẳng lẽ ngươi là tận mắt nhìn thấy sao? “Diệp Phàm nhìn chăm chăm mã phu người, bình tĩnh hỏi.

”Nô gia tuy rằng không có tận mắt nhìn thấy, chính là Thiếu Lâm tự vài vị cao tăng lại là gặp được, điểm này không thể nghi ngờ. Quan trọng nhất chính là, kiều phong là người Khiết Đan, đơn luận điểm này, mỗi người đến ứng mà tru chi! “Khang mẫn lạnh lùng cười.

“A di đà phật! Mã phu người ta nói không sai, ta sư huynh huyền khổ đại sư chính là bị kiều phong này ác tặc đánh chết, lúc trước lão tăng là tận mắt nhìn thấy, chẳng lẽ ta còn có thể oan uổng hấn không thành?” Thiếu Lâm tự huyền tịch đại sư niệm một tiếng phật hiệu oán hận nói.

Kiều phong sắc mặt buồn bã, lắc đầu nói: “Huyền khổ đại sư là ta ân sư, ta đối hấn đại ân chưa báo, thà rằng hy sinh chính mình tính mệnh, cũng quyết sẽ không lấy một lông tay thêm với ân sư.”

Huyền tịch cả giận nói: “Ngươi còn tưởng chống chế? Trước hai ngày ngươi ban đêm xông vào Thiếu Lâm tự, điểm này ngươi dám phủ nhận sao?”

Kiều phong hết đường chối cãi, nhất thời thật sự không biết nên như thế nào nói,

Hấn ban đêm xông vào Thiếu Lâm tự chỉ là vì biết rõ ràng chính mình thân phận, lại không thăm nghĩ chẳng những sư phó chết ở trước mắt hấn, sau lại còn liên lụy đến A Chu một đoạn sự tình.

Hấn tổng không thể đem A Chu giao ra đây đi! Điểm này hấn làm không được, cũng khinh thường làm.

“Đại sư, tai nghe có lẽ không thật, mắt thấy chưa chắc vì thật. Rất nhiều thời điểm chúng ta nhìn thấy, kỳ thật chưa chắc cùng chân tướng không giống

nhau” Diệp Phàm cười thần bí, xuyên qua thiên cả kính nói: “Kỳ thật, đánh chết huyền khổ đại sư quả thật là có khác một thân, kiêu đại hiệp chỉ là bối hắc oa thôi!”

“Ngươi nói cái gì? Ta sư huynh không phải kiêu phong giết? Đây căn bản không có khả năng? “Huyền tịch nghe vậy chấn động nói:” Đêm đó Thiếu Lâm tự rất nhiều người đều gặp được kiêu phong, chẳng lẽ chúng ta tất cả mọi người đều hoa mắt không thành? “

“Gặp được người cùng có phải hay không kiêu phong giết, kia căn bản là hai việc khác nhau.” Diệp Phàm lắc đầu nói: “Ta dám cất ngôn ngữ có một cao thủ ở giả mạo kiêu phong, chẳng những huyền khổ đại sư không phải kiêu đại hiệp giết, hãn đường phụ mẫu kiêu tam hộc vợ chồng cũng là cái kia giả mạo người của hãn giết. “

“Diệp tiên sinh ngươi nói chính là thật vậy chăng? Quả thực có một cao thủ ở giả mạo ta sao? “Kiêu phong nghe vậy, hồ khu chấn động.

“Đương nhiên là thật sự, ta Diệp Phàm được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, há là lãng đến hư danh! “

Hảo đi! Diệp Phàm kia ái lừa dối tật xấu lại tái phát.

“Hừ! Nhất phái nói vậy, yêu ngôn hoặc chúng, ngươi một cái kính vì kiêu phong giải vây, rốt cuộc có gì rắc tâm?” Mã phu người hừ lạnh ra tiếng, nói: “Kiêu phong này câu tặc, sát sư giết cha, diệt sạch nhân tính, ngươi thế nhưng mở miệng ngậm miệng kêu đại hiệp, ta xem ngươi cùng căn bản là một đường người.”

“Không tồi, bọn họ chính là một đường, tiểu tử này vừa thấy liền không phải cái thứ tốt.” Cái Bang toàn quan thanh đi theo mở miệng, kêu lớn.

“Khiết Đan chó săn ai cũng có thể giết chết! Không giết kiêu phong, thiên lí nan dung, ngươi mặc còn ở nơi này đổi trắng thay đen.” Thiết Diện Phán Quan đơn chính đại đao vung lên.

Này hai người đều là khang mẫn tinh nhân, đương nhiên không hy vọng kiêu phong tẩy thoát oan khuất,

Ba người ngươi một lời, ta một ngữ. Đảo thật là làm không ít người hoài nghi nhìn Diệp Phàm

“Câm mồm! Ta sư thúc tên tuổi há tha cho ngươi nhóm bồi nhọ!” Một bên Tiết mộ hoa tức giận quát lớn nói.

Mặc kệ người khác tin hay không Diệp Phàm, dù sao hãn là tin. Làm sư diệt hãn đương nhiên không cho phép người khác hướng Diệp Phàm trên người phá nước bản.

“Tiết thân y, ngươi tôn sư trọng đạo chúng ta lý giải, nhưng ngươi sư thúc đổi trắng thay đen, cùng kiêu phong câu tặc là câu kết với nhau làm việc xấu, lại là trăm triệu không thể tiếp thu, ngươi tổng không thể trợ Trụ vi ngược đi!” Toàn quan thanh không âm không dương nói.

“Đừng vậy! Bụng người cách một lớp da, ngươi không hiểu biết ngươi sư thúc cũng bình thường, vạn không thể mắc thêm lỗi lầm nữa a! “Mã phu người càng là thờ dài một hơi nói.

“Các ngươi... Các ngươi.....”, Tiết mộ hoa bị tức giận đến nói không ra lời.

“Như thế nào? Vài vị như vậy cản trở ta mở miệng, có phải hay không chột dạ?” Diệp Phàm sắc mặt lạnh lùng nói.

“Ngươi, ngươi có ý tứ gì?” Mã phu người trong mắt, hiện lên một mạt hoảng loạn chi sắc.

“Tôn phu là ai giết chết? Trong đó khúc chiết? Chính ngươi thật sự không biết sao?” Diệp Phàm nhìn chằm chằm mã phu người lạnh lùng cười.

“Ngà? Diệp tiên sinh ngươi hay là biết Mã đại ca chi tử chân tướng?” Kiêu phong trong lòng vừa động nhin không được truy vấn, Cái Bang mọi người, cũng là hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều dựng thẳng lỗ tai.

“Ha ha! Ta Diệp Phàm được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, kẻ hèn mã đại nguyên sư tính, có thể nào giấu ta?” Diệp Phàm cao giọng cười to nói.

“Còn thỉnh Diệp tiên sinh danh ngôn? Kiêu phong cảm kích không cảm.” Kiêu phong ôm quyền thi lễ, mở miệng mà nói.

Đối với mã đại nguyên chết, vẫn luôn lấy hãn đều tâm còn nghi vấn lự, hiện tại nghe được Diệp Phàm tấn nhiên biết, hãn đương nhiên muốn biết.

“Kiêu đại hiệp, chúng ta đã nói trước, ta tuy rằng kính trọng ngươi làm người, nhưng là bất luận cái gì sự tình, đều không phải như vậy dễ dàng có thể đạt được, nếu ta có thể nói ra ngựa đại nguyên nguyên nhân chết? Sẽ giúp ngươi rửa sạch oan khuất, ngươi nhưng có cái gì có thể báo đáp ta?” Diệp Phàm, nghiêm túc nhìn chằm chằm kiêu phong nói.

Không phải hãn tưởng ham kiêu phong tiện nghi, mà là hiện tại hãn xác thật hy vọng được đến kiêu phong trợ giúp. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Vô luận là trước mắt khang mẫn, vẫn là đại lý đoạn chính thuần, hoặc là tinh tú hải Đình Xuân Thu, đều không phải hiện tại Diệp Phàm, có khả năng đối phó.

Này vài người, một cái là thiên hạ đệ nhất đại bang mã phu người, một cái đại lý Vương gia còn có một môn phái chương môn.

Diệp Phàm từ phi được đến kiêu phong đám người trợ giúp, nói cách khác, hấn căn bản làm bất động.

Quan trọng nhất một chút, hấn ở cái này vị diện, gần chỉ còn lại có hơn mười ngày, nam tử hấn đại trượng phu tuyệt đối không thể nói không giữ lời.

“Như thế nào báo đáp ngươi?” Kiêu phong ngần ra, ngay sau đó mở miệng ngôn nói: “Chỉ cần ta kiêu phong có thể làm đến, cho dù là núi đao biển lửa, tại hạ cũng là muôn lần chết không chối từ! Nhưng là có một chút ta muốn nói cho ngươi, nếu vì phạm giang hồ đạo nghĩa, hoặc là giúp các hạ lạm sát kẻ vô tội, tại hạ làm không được.”

Diệp Phàm đại hi nói:” Yên tâm đi! Kiêu đại hiệp, những cái đó sự tình Diệp mỗ là trăm triệu sẽ không làm ngươi làm, đến lúc đó chỉ cần ngươi giúp đỡ ta ngăn lại vài người là đến nơi “

”Hảo! Chúng ta quân tử liếc mắt một cái “

”Tại hạ đương nhiên là không nửa lời gian dối, ha ha! “Diệp Phàm cười nói.

Chưa làm làm chuyện trái với lương tâm, không sợ quỷ gỗ cửa. Một bên khang mẫn cùng toàn quan thanh nghe vậy trong lòng đều là cả kinh. Nhìn Diệp Phàm kia định liệu trước bộ dáng, bọn họ dâng lên một tia bất tường dự cảm.

Vô luận này Diệp Phàm biết nhiều ít, đều không thể làm hấn nói ra.

Hai người ngầm sử cái nhan sắc, đang muốn tiếp đón nhất bang thủ hạ động thủ, liền ở ngay lúc này, bỗng nhiên trong đám người truyền đến một cái âm trầm thanh âm” Đại gia ngàn vạn không cần nghe này Diệp Phàm nói bậy, hấn căn bản không phải cái gì giang hồ Bách Hiếu Sanh, mà là võ lâm tứ đại ác nhân nhạc lão Tam đồ đệ. “

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31 : Cùng hung cực ác Vân Trung Hạc

Tuy nói này thanh âm không lớn, nhưng lại truyền khắp toàn bộ tụ hiền trang. Diệp Phàm theo tiếng nhìn lại. Lại không có nhìn thấy nói chuyện người, vì vậy thanh âm tương đương mơ hồ, chiếm chỉ ở phía trước, chột nào ở phía sau.

Tiêu phong bỗng nhiên hét lớn một tiếng: “Lăn ra đây!”

Ở đây võ lâm nhân sĩ bị này khí thế kinh sợ, ồn ào tiếng động tức khắc yên lặng, ngay sau đó một cái nhỏ gầy người, ngã trái ngã phải đi ra, phiên xem thường, liền giống như uống say giống nhau.

Toàn quan thanh bỗng nhiên kêu lên: “A, hấn là truy hồn trượng đàm thanh. Đúng rồi, hấn là ‘tội ác chồng chất’ đoạn Duyên Khánh đệ tử.”

Quần hào nghe được người này là “Tội ác chồng chất” đoạn Duyên Khánh đệ tử, càng thêm giận không thể át, cùng kêu lên quát mắng, trong lúc nhất thời đối Diệp Phàm thân phận nghị luận sôi nổi.

“Ta liền biết gia hỏa này không phải thứ tốt, còn cái gì giang hồ Bách Hiếu Sanh, chó má ngoan ý!” Thiết Diện Phán Quan đơn chính hướng tới trên mặt đất phun ra một ngụm đàm mắng: “Tứ đại ác nhân cùng kiêu phong giống nhau, ai cũng có thể giết chết!”

“Không sai, tứ đại ác nhân đã sớm đến cậ nhò Tây Hạ Nhất Phẩm Đường, này Diệp Phàm mặc dù không phải Khiết Đan cầu, cũng khẳng định là chúng ta Đại Tống gian tế. Các vị anh hùng ngàn vạn không cần buông tha hấn.” Khang mẫn càng là quạt gió thêm củi nói, hận không thể làm quần hùng một hồng mà thượng, đem này kiêu phong cùng Diệp Phàm loạn đao chém chết mới hảo.

”Ngươi nói bậy, ta sư thúc tuyệt đối không phải gian tế. “Tiết mộ hoa theo lý cố gắng nói.

Chính là hấn một người lại há là khang mẫn một đám người đối thủ, trong khoảng thời gian ngắn khí sắc mặt đỏ bừng.

Đối mặt mọi người uy hiếp, Diệp Phàm căn bản lười đi đề ý, hấn nhớ rõ trong nguyên tác biên lại là có như vậy cá nhân, sẽ phúc ngữ thuật, còn có thể đủ dùng thanh âm ảnh hưởng người khác tinh thần, nhưng là bị tiêu phong như vậy có khí thế người một quát lớn, chung quy là tẩu hỏa nhập ma chết mất..

Nếu cái này truy hồn trượng đàm thanh tới, kia tứ đại ác nhân vân trung hạc phỏng chừng cũng xen lẫn trong đám người.

“Vân trung hạc, nếu tới ngươi còn không cho ta lẫn ra đây!” Diệp Phàm hướng tới đám người hô.

Quần hùng cả kinh, chẳng lẽ tứ đại ác nhân đều tới sao? Đặc biệt là Cái Bang bang chúng, càng là kinh sợ đan xen. Ngày ấy ở quả hạnh lâm chính là ăn tứ đại ác nhân lỗ nặng.

“Ngọa tào! Ngươi như thế nào biết lão tử tới, tiểu tử ngươi chẳng lẽ thật sự sẽ có thể véo sẽ tính.” Trong đám người, bỗng nhiên một đạo bóng xám xẹt qua, mọi người chỉ cảm thấy đôi mắt một hoa, Diệp Phàm bên cạnh liền nhiều một cái gầy giống ma còn giống nhau gia hỏa.

Rất nhiều người đều nhận ra tới, gia hỏa này chính là “Cùng hung cực ác” vân trung hạc. Nghe nói người khinh công cực cao, được xưng khinh công thiên hạ vô song.

“Tiểu tử, thấy ngươi sư thúc còn không dưới quỷ.” Vân trung hạc tùy tiện nói: “Không tới! Không tới! Nhạc lão Tam lần này thu đồ đệ thật sự còn không kém.”

“Nima! Ai đặc sao nhận thức ngươi cái này dân tộc a! Đừng cho lão tử ta phân quan hệ.” Diệp Phàm chỉ vào vân trung hạc cái mũi mắng to nói: “Lại cấp ăn nói bừa bãi,

Tin hay không ta hiện tại liền diệt ngươi.”

Không phải hần không nói thô tục, Diệp Phàm mắng khởi thô tục tới, người bình thường thật đúng là so không được.

Nếu nói Thiên Long Bát Bộ bên trong hần ghét nhất chính là ai, không phải khang mẫn cũng không phải đoạn chính thuần, mà là cái này hái hoa dân tộc vân trung hạc.

Gia hỏa này nhân phẩm cực kém, chẳng những bại hoại rất nhiều phụ nữ trinh tiết, ngoạn đủ rồi còn muốn giết. Có thể nói là bại hoại trung bại hoại.

Gia hỏa này danh ngôn chính là sát này phu mà chiếm này thể, mưu này tài mà cư này cốc,, có thể nghĩ có bao nhiêu vô sỉ.

Quan trọng nhất chính là, nếu để cho người khác hiểu lầm hần cùng tứ đại ác nhân quan hệ, so nói vì kiểu phong rửa sạch oan khuất, đến lúc đó nói không chừng, Diệp Phàm đều sẽ bị phản nộ đám người, loạn đao chém chết.

Như vậy thâm hụt tiền sinh ý, hần đương nhiên sẽ không làm.

“Ngươi..... Ngươi đặc sao..... Dám mắng ta.....” Vân trung hạc thiếu chút nữa bị Diệp Phàm tức chết.

Vốn dĩ hần nghe nhạc lão Tam cái kia kẻ dở hơi nói tân thu cái đồ đệ, nghĩ đến tự nhiên trang kiến thức kiến thức, không nghĩ tới mới vừa vừa thấy mặt, nhân gia liền phải giết hần.

Bình thường thời điểm, đều là tứ đại ác nhân khinh người, hiện tại bị một cái tiểu bối chỉ vào cái mũi sao, hần không tức giận đó là giả.

”Mắng ngươi làm sao vậy? Đường đường tự nhiên trang anh hùng đại hội, há tha cho ngươi cái này dân tộc nói hươu nói vượn. Ta nói cho ngươi vân trung hạc, ta Diệp Phàm cùng các ngươi tứ đại ác nhân không đội trời chung, nhạc lão Tam dám nói ta là hần đồ đệ, sớm muộn gì có một ngày ta sẽ bẻ gãy cổ hần. “Giờ khắc này Diệp Phàm vương bát chỉ khí tấn hiện không thể nghi ngờ.

Không có biện pháp, vì không làm cho quần hùng hiểu lầm, hần chỉ có thể trang đuôi to lang, mà đáng thương vân trung hạc, không ra ý sẽ trở thành hần cái thứ nhất vật hi sinh.

”Tức chết ta! Ta muốn giết ngươi. “Vân trung hạc sắc mặt biến đổi, thân hình chợt lóe, trong tay vuốt sắt cương trượng, đối với Diệp Phàm đánh tới.

Rất nhiều người chỉ là cảm thấy trước mắt ảo ảnh lập loè, cũng chỉ cảm thấy giống một trận gió, gia hỏa này liền đến Diệp Phàm trước mặt.

“Hừ, ngươi cam!” Tiêu phong hét lớn một tiếng, giống như trời nắng nổi lên một cái bể nghệ, chợt dùng ra nhất chiêu phách không chương, hội tụ hồn hậu nội lực, rất là vững vàng một chương chụp đi.

Tức khắc nghe được vài tiếng “Răng rắc” thanh nhò tới, lại là vân trung hạc xương sườn bị tiêu phong phách không chương đánh gãy tam căn, rốt cuộc phi không đi, trực tiếp rơi xuống, máu tươi giống như không cần tiền hệ thống cung cấp nước uống giống nhau phun.

“Ngươi..... Ngươi..... Vân trung hạc uy đồn ở trên mặt đất, nửa ngày bò không đứng dậy, tuy rằng không bị chết, nhưng là phỏng chừng cũng muốn tu dưỡng cái mười ngày nửa tháng.

”Ngươi cái gì ngươi? Ở đám nhiều lời một câu, ta hiện tại liền đem ngươi ném ở trong sơn cốc đi uy lang. “Diệp Phàm hung tợn uy hiếp nói.

Một lại đều ở hần trong không chế, hần liền biết có kiểu phong ở đây, vân này trung hạc khẳng định sẽ không chiếm đến tiện nghi.

Đây cũng là Diệp Phàm vì cái gì cố ý chọc giận vân trung hạc nguyên nhân, đáng thương gia hỏa cho rằng chính mình khinh công cao, liền có thể muốn làm gì thì làm, đối thượng kiểu phong hần cái gì đều không phải.

Tự nhiên trang quần hùng ngơ ngác nhìn một màn này, vốn dĩ cũng may nói Diệp Phàm là gian tế người, lập tức ngậm miệng.

“Kiều phong, người dám trước mặt mọi người giết người, thật là vô pháp vô thiên, các huynh đệ cho ta động thủ giết cái này Khiết Đan cầu” toàn quan thanh sắc mặt biến đổi hết lớn.

Hắn biết hôm nay sự tình vô pháp thiên, bởi vậy tưởng trước tiên động thủ.

Chỉ cần kiều phong dám giết tự nhiên trang bên trong một người, sở hữu chân tướng đều không trọng yếu. Cừu hận sẽ chỉ làm thù oán càng kết càng lớn.

Theo toàn quan thanh ra lệnh một tiếng, giấu ở trong đám người mấy cái Cái Bang bạn bè tốt cùng Thiết Diện Phán Quan đơn chính đám người, gào thét liền triều kiều phong công tới.

Kiều phong một cái bước xa xông lên tiến đến, quát lớn: “Tối còn, hôm nay khiến cho ta sát cái thống khoái!”

Một cổ vô hình khí thế ở hắn trên người dâng lên, kia mấy cái Cái Bang mọi người gặp người hắn thần uy lẫm lẫm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nhất thời không người dám can đảm tiến lên.

Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, ám đạo một tiếng không xong! Đây toàn quan thanh không hổ là thập toàn tứ tài, quả nhiên là âm độc phi phạm.

Chỉ cần này anh hùng đại hội một loạn, cuối cùng người thắng vẫn là bọn họ, vô luận kiều phong có phải hay không giết người đều không trọng yếu.

“Đại gia cùng nhau thương, vì Đại Tổng, giết cái này Khiết Đan cầu!” Toàn quan thanh lại là ngao một giọng nói.

Mắt mở ra, kiều phong bọn họ lập tức liền phải động khởi tay tới, Diệp Phàm bước chân chợt lóe, Lăng Ba Vi Bộ dùng ra.

Không đợi toàn quan thanh phản ứng lại đây, Diệp Phàm lập tức liền đến hắn bên người, nhảy mắt bắt được hắn tay.

Hấp thu bình bà và nội lực về sau, hiện giờ Diệp Phàm vô luận là Bắc Minh thần công vẫn là Lăng Ba Vi Bộ, đều không thể đồng nhất thì thầm.

Này toàn quan thanh võ công không thể nói không cao, nếu bình thường luận võ, Diệp Phàm muốn thắng hắn, căn bản không có khả năng.

Chính là hắn toàn bộ lực chú ý đều đặt ở kiều phong trên người, căn bản liền bỏ không nghĩ tới Diệp Phàm sẽ động thủ.

Ở hơn nữa Lăng Ba Vi Bộ xác thật thần diệu phi phạm, Diệp Phàm vừa ra tay liền bắt được toàn quan thanh.

“Người cho ta buông tay! “Toàn quan thanh chân động, ngay sau đó trong cơ thể chân khí vận chuyển, liền tưởng chân khai Diệp Phàm bàn tay.

Há liệu, hắn mới vừa một vận khí, kia cổ nội lực liền biến mất vô tung vô ảnh.

Hắn không cảm sắc mặt mãnh biến, lớn tiếng kêu lên:” A! Hóa công đại pháp, người rút cuộc là người nào? “

Thiết Diện Phán Quan đơn chính đám người như thế nào cũng không nghĩ tới, chỉ là một cái đối mặt bọn họ quân sư, đã bị Diệp Phàm cấp bắt được,

Này sẽ lại bỗng nhiên nghe được hóa công đại pháp, mọi người như tránh rắn rết, trong khoảng thời gian ngắn nhưng thật ra không có người động thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 32 : Mảnh chết Bạch Thế Kính

Tinh tú hải Đình Xuân Thu tên tuổi xác thật lợi hại, nhất bang người liền động thủ dùng khí đều không có, sôi nổi giống gặp quỷ đường như nhìn Diệp Phàm.

“Cái gì hóa công đại pháp? Không kiến thức gia hỏa, đây chính là chúng ta phái Tiêu Dao Bắc Minh thần công, một chính một tà há nhưng đồng nhất mà ngữ.” Diệp Phàm móc ra một phen chủy thủ đặt tại toàn quan thanh trên cổ: “Ta cảnh cáo ngươi! Cho ta thành thật điểm, dám nhiều lời một câu vô nghĩa, lão tử lập tức làm thịt ngươi.”

Nhìn trên cổ mặt lạnh buốt chủy thủ, tuy là toàn quan thanh có bao nhiêu đa mưu túc trí, giờ phút này cũng không có bất luận cái gì biện pháp.

“Diệp tiên sinh, người trước thả toàn trường lão, có chuyện hảo hảo nói!” Cái Bang chấp pháp trường lão bạch thế kính đi ra nói.

“Người cầm miệng cho ta, vong ân phụ nghĩa gia hỏa. Hiện tại còn không tới phiên người nói chuyện, đợi lát nữa có người dễ chịu thời điểm!” Diệp Phàm lạnh lùng nhìn hán một cái.

Một cái chủ bản cầu vịnh tiểu nhân, ngấm lại đều ghê tởm, vọng tự kiêu phong đối bọn họ như vậy hảo.

“Người..... Người.....” Bạch thế kính trên mặt thanh một trận bạch một trận, khí nửa ngày nói không ra lời.

Diệp Phàm mặc kệ hán, hán đề nặng toàn quan thanh đi đến kiêu phong trước mặt nói: “Kiêu đại hiệp, một hồi ta nói chuyện thời điểm, hy vọng không cần người khác đánh gãy ta.”

“Yên tâm đi! Diệp tiên sinh, sẽ không có người ở dám ngăn cản người.” “Kiêu phong trừng mắt mắt hổ, hướng tới quần hùng nói “Giờ phút này là ta cùng với Diệp tiên sinh việc, các người nguyên ý nghe liền nghe một chút, ai nếu lại cùng cản trở, đừng trách ta kiêu phong dưới chương vô tình.”

Khang miễn cùng bạch thế kính đám người, trong lúc nhất thời vì kiêu phong khí thế sở nhiếp, không dám nói tiếp nữa.

“Còn thỉnh Diệp tiên sinh nói rõ.” Kiêu phong chấp tay làm lễ, mở miệng mà nói, tự nhiên trang quần hùng, cũng đều nhìn chăm chăm Diệp Phàm, thả xem hán là như thế nào cách nói.

“Muốn nói mã đại nguyên nguyên nhân chết, này đã có thể nói đến lời nói dài quá.” Diệp Phàm thanh thanh giọng nói nói: “Tại hạ cái thứ nhất muốn nói chính là này điểm nếu đào hoa mã phu người, mọi người xem nàng bên ngoài thượng kiêu kiêu nhược nhược, khả năng liền một cái con kiến cũng không dám giết chết. Kỳ thật nàng là thiên tính phóng đảng, rắn rết tâm địa, đùa bỡn với quần hùng với cô chương chỉ gian, xưng nàng vì thiên hạ đệ nhất cũng không quá.”

“Người..... Người..... Ngấm máu phun người, các vị anh hùng hảo hán ngàn vạn không cần nghe hán nói hươu nói vượn a! Đại gia phải vì ta làm chủ a!” Mã phu người sắc mặt biến đổi, ngay sau đó giả bộ một bộ hoa lệ mang nước mắt bộ dáng, giống quần hùng khóc lóc kể lể nói.

Rất nhiều hảo hán nhìn đến nàng bộ dáng, liền tâm can đều hòa tan. Thiếu Lâm tự huyền tịch đại sư, đi phía trước đi rồi một bước nói: “A di đà phật! Diệp thí chủ người nói như vậy nhưng không hảo đi! Phàm là đều phải chú ý chứng cứ a!”

“Đừng vậy! Khi dễ nhân gia một cái nữ tặc nhân gia tính cái gì anh hùng hảo hán, tiểu tử thói nếu còn dám nói hươu nói vượn, ta Thiết Diện Phán Quan cái thứ nhất không đáp ứng!” Đơn chính đại đao vung lên, lời lẽ chính đáng nói.

“Lão đồng tây,

Hiện tại còn không tới phiên người dạy huấn ta. Một hồi ta nói xong kang miễn sự, tự nhiên chạy không được người, cho ta một bên ngốc đi!” Diệp Phàm căn bản không ngấm hán.

Gia hỏa này đừng bạch thế kính còn không phải đồ vật, mặt ngoài đầy miệng nhân nghĩa đạo đức, kỳ thật ngấm là một cái nam đạo nữ xướng tiểu nhân.

“Ta muốn giết người tiểu tử này.” Thiết Diện Phán Quan đơn chính trên mặt phát lạnh, vung lên đại đao, liền phải hướng tới Diệp Phàm bỏ tới.

Kiêu phong đi phía trước đạp một bước nói” Người ở dám nhiều đi một bước, đừng trách ta trở mặt vô tình. “

Nhìn kiêu phong kia lạnh băng ánh mắt, đơn chính rốt cuộc vẫn là không dám động thủ, trừ phi tự nhiên trang tất cả mọi người thượng, nói cách khác, hán mới không có dũng khí dám khiêu chiến kiêu phong.

“Hảo! Chúng ta trở lại chuyện chính, nếu Thiếu Lâm huyền tịch đại sư nói muốn giảng chứng cứ, như vậy ta liền cấp mã phu người tới hảo hảo nói một chút. “Diệp Phàm đậm đậm cười nói:” Kang miễn, người vì cái gì phải gả cho mã đại nguyên cái kia tao lão nhân? Đừng cho ta nói cái gì phu thê tình thâm, chính là ba tuổi hài tử cũng sẽ không tin tưởng. Hừ hừ! Lúc trước người gả cho hán chính là vì hán quyền lợi thôi! “

“Người nói vậy, chưa vong người cùng tiên phu, cảm tình rất tốt! Người chó có vu hãm với ta.” Mã phu người sắc mặt biến đổi, mở miệng nổi giận nói.

“Vu hãm? Thật đúng là buồn cười a! Năm đó người bị người vứt bỏ thời điểm, là mã đại nguyên thu lưu người, vốn định người có thể giúp chồng dạy con, an độ quãng đời còn lại. Kỳ thật người vẫn luôn không cam lòng, bằng người dung mạo há có thể cả đời, ủy thân với một cái có thể đương cha lão nhân trên người, cho nên người liền đem ánh mắt nhìn chăm chăm hướng về phía, như sao chổi quét khỏi kiêu phong trên người.”

Diệp Phàm cười cười, đối kiêu phong nói: “Người danh chấn thiên hạ, chẳng những thân là Cái Bang bang chủ, hơn nữa tuổi lại so mã đại nguyên niên nhẹ, cho nên, người liền thành mã phu người mục tiêu. Có thể trở thành người kiêu đại hiệp nữ nhân, kia có thể so một cái Phó bang chủ phu nhân mạnh hơn nhiều. Chính là có tình người kiêu phong, khó hiểu phong tình, đối nhân gia không giả nham sắc.”

“Kiêu mỗ quang minh lỗi lạc, há có thể làm kia heo chó không bằng việc.” Kiêu phong mở miệng nói, bằng phẳng.

“Mã phu người lại không như vậy tưởng, nàng tự phụ mỹ mạo, người kiêu phong lại đối hán khinh thường nhìn lại, cho nên nàng căm hận người. Nàng không chiếm được đồ vật, thả rằng hủy hoại cũng sẽ không để cho người khác được đến. Nhưng là người dù sao cũng là Cái Bang bang chủ, nàng một cái tiểu nữ tử không khác lấy trứng chọi đá? Nhưng là không khéo chính là, mã phu người lại thấy được Cái Bang tiên nhiệm bang chủ uông kiếm thông,

lưu lại tự tay viết thư từ”.

“Nga? Là ngày đó quả hạnh trong rừng, tẩu phu nhân lấy ra tới kia một phong?” Kiều phong trong lòng vừa động.

“Không tồ! Kia thật là uông bang chủ lưu lại tự tay viết thư từ, ngươi xác thật là người Khiết Đan. Vốn dĩ uông bang chủ, lưu lại thư từ cũng là vì phòng bị với chưa xảy ra, sợ ngươi kiều phong làm ra tai hại Trung Nguyên võ lâm sự tình, nhưng là mấy năm nay, ngươi được đến toàn bộ giang hồ kính trọng, dựa theo uông bang chủ di chí, này phong thư từ hẳn là vĩnh vô mỗi ngày ngày, nhưng cố tình, nó bị mã phu người thấy được”.

“Một cái kiều kiều nhược nhược tiểu nữ tử, muốn vắn đảo ngươi cái này đại danh鼎鼎 kiều bang chủ, mặc dù là có một phong thư từ cũng là không đủ, như vậy tự nhiên liền phải tìm giúp đỡ, mà nữ nhân lớn nhất tiền vốn là cái gì đâu? Đó chính là là thân thể của mình.”

“Nàng cái thứ nhất đối tượng, chính là các ngươi Cái Bang chấp pháp trưởng lão.” Diệp Phàm lạnh lùng cười, chỉ vào một bên bạch thể kính nói.

“Cái gì? Bạch thể kính trưởng lão? Không có khả năng!” Chớ nói Cái Bang những người khác, ngay cả kiều phong cũng mở to hai mắt nhìn, không dám tin tưởng nói.

Ở Cái Bang, hẳn cùng bạch thể kính quan hệ cá nhân là tốt nhất. Không chỉ có như thế, này bạch thể kính vẫn luôn là Cái Bang chấp pháp trưởng lão, UU đọc sách ( ) há có thể tri pháp phạm pháp, cùng đại tẩu thông dâm, làm hạ trong chốn võ lâm là để cho người khinh thường sợ.

Bạch thể kính, giờ phút này sắc mặt một mảnh trắng bệch, đầu đại mồ hôi từ ót chảy xuống.

Hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, như vậy bí ẩn sự tình Diệp Phàm đều biết, phải biết rằng, loại chuyện này nhưng chỉ có hắn cùng mã phu người hai người biết a!

“Ngươi ngấm máu phun người..... Ngươi như vậy vu tội ta cùng mã phu người, nhưng có chứng cứ?” Bạch thể kính lắp bắp nói.

“Lại là giảng chứng cứ, thật đặc sao buồn cười! Bạch thể kính ngươi có dám làm trò Cái Bang các vị huynh đệ mặt thề sao?” Diệp Phàm lạnh lùng nhìn chăm chăm hắn nói: “Ta đánh đó, ngươi không dám. Đầu sỏ ba thước có thần minh! Người ở lâm, thiên đang xem. Không phải không báo, thời điểm chưa tới. Chẳng lẽ ngươi đã quên, ngươi cùng mã phu người như thế nào dùng khóa hầu công, thân thủ giết chết ngươi huynh đệ sao?”

“Buồn cười a! Buồn cười! Ngay lúc đó các ngươi còn tưởng đem chuyện này vu oan đến Cô Tô Mộ Dung phục trên người, nhưng là ngươi lại không biết chính là, ngay lúc đó Mộ Dung phục liền ở bàn cờ trên núi cùng ta sư huynh” thông biện tiên sinh “Tại hạ cò, hẳn lại như thế nào cách xa trăm dặm đi giết chết mã đại nguyên.

”Ngươi giết hại đồng môn đại ca là vì bất trung, hãm hại kiều phong bang chủ là vì không đành lòng, câu dẫn chính mình tẩu tử là vì bất nghĩa. Bực này bất trung bất nghĩa không đành lòng đồ đệ, lưu tại trên đời còn có tác dụng gì, nếu ta là ngươi, há có thể còn có mặt mũi tồn tại với trong thiên địa. “

Diệp Phàm nói không thể nói không nặng, bạch thể kính thật sự xấu hổ và giận dữ đến hận không thể chui vào cái bàn đi xuống.

“Ta bạch thể kính, thực xin lỗi kiều bang chủ, cũng thực xin lỗi Mã đại ca, ta sắc mê tâm kiêu, ta đáng chết!” Lại thẹn lại phần dưới, bạch thể kính hét lớn một tiếng, một chương hung hăng chụp ở chính mình trên đầu, đầu lâu vỡ vụn mà chết.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33 : Ong vàng đuôi thượng châm, độc nhất phụ nhân tâm

Nhất thất tức thành thiên cổ hận, lại quay đầu lại đã trăm năm thân.

Cái Bang trưởng lão bạch thể kính chung quy là thiên lương chưa diệt, dùng chết giống kiều phong cùng Cái Bang tạ tội.

“Ai!” Nhìn bạch thể kính xấu hổ và giận dữ tự sát, kiều phong thần sắc phức tạp, cuối cùng hóa thành nặng nề thờ dài.

Hắn còn có thể nói cái gì, người chết như đèn diệt, vô luận này bạch thể kính làm sai nhiều ít sự tình, hiện tại chung quy là trần về trần, thổ về thổ.

Cái Bang vài vị trưởng lão sắc mặt đều cực kỳ khó coi, ra như vậy cảm thấy thẹn sự tình, chỉ sợ thời gian rất lâu, Cái Bang danh dự đều sẽ quét rác.

Càng quan trọng là, bọn họ mất đi kiều phong như vậy bang chủ, võ lâm thái sơn bắc đầu vị trí, cũng rất khó bảo vệ.

Mắng đã chết bạch thế kính, Diệp Phàm lại đem ánh mắt nhìn chăm chăm hướng về phía, thập toàn tú tài toàn quan thanh.

Gia hỏa này bị kiều phong điểm huyết đạo, vẫn không nhúc nhích ngóc đứng ở một bên.

“Nếu nói này bạch thế kính là vì nữ sắc, báo đáp ân tình có nhưng nguyên nói. Kia này toàn quan thanh chính là một cái triệt triệt để để tiểu nhân.” Diệp Phàm chỉ vào toàn quan thanh cái mũi nói:” Hắn bức đi kiều phong, trên danh nghĩa là vì dân tộc đại nghĩa làm trọng, kỳ thật hẳn sau lưng chuyện xấu làm tần, đúng là một cái ích kỷ tự lập tiểu nhân!

Vô luận là quả hạnh lâm Cái Bang đại hội, vẫn là giết chết Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên, một lại chú ý đều xuất từ cái này thập toàn tú tài tay.”

“Ngươi nói vậy, ta không có!” Toàn quan thanh tuy rằng không thể động, nhưng là lại còn có thể nói chuyện.

“Ha ha! Ta nói vậy? Thật là trò cười lớn nhất thiên hạ!” Diệp Phàm giương giọng cười to nói: “Trên đời có nhân vì ác là vì tiền, vì danh, vì nghĩa khí hoặc là cừ hận. Nhưng là chỉ có ngươi toàn quan thanh lại là chỉ vì hư, không nhất định là vì lợi kỷ, chỉ vì tổn hại người.

Ai đều biết kiều phong làm người, tuy rằng hẳn là người Khiết Đan, nhưng là cho tới nay lại làm đều là hiệp khách to lớn giả, vì nước vì dân. Đây cũng là vì cái gì Cái Bang trước bang chủ vương kiểm thông cùng mã đại nguyên, không chịu vạch trần hẳn nguyên nhân.

Mà ngươi toàn quan thanh lại vì bản thân chi tư, hãm hại trung lương, không cảm sai sử bạch thế kính giết mã đại nguyên, còn tưởng mưu đoạt Cái Bang trợ giúp chi vị, giống này chờ đại gian đại ác người, còn có gì thể diện sống đến cái này trên đời.”

“Ha ha! Vô luận ngươi nói cỡ nào dễ nghe, đây đều là ngươi lời nói của một bên, ta không có làm chính là không có làm.” Toàn quan thanh ra vẻ trấn định, lớn tiếng cười nói.

“Không tồi, muốn ghép tội thì sợ gì không có lý do! Ta khăng mẫn tuy rằng chỉ là cái nữ lưu hạm người, nhưng là cũng không thể làm ngài như thế vũ nhục ta danh dự. Các vị anh hùng hảo hán, các ngươi muốn thay ta làm chủ a!” Mã phu người tự nhiên cũng là chết không thừa nhận.

Tự nhiên trang quần hùng, ngươi nhìn xem ta, ta nhìn xem ngươi. Lại là không ai dám ở mở miệng nói chuyện. Ngay cả triệu khai lần này anh hùng đại hội du thị song hùng cũng không cảm nhíu mày.

Tuy rằng bọn họ đều là tới đối phó kiều phong, nhưng nhìn tràng thượng kia Diệp Phàm định liệu trước bộ dáng,

Rất nhiều người đều dâng lên một tia hoài nghi.

Mặc dù bọn họ đánh tâm nhãn đều không tin, đầu sỏ gây tội là toàn quan thanh cùng mã phu người, nhưng là nhìn bạch thế kính thi thể, đại bộ phận người lại là do dự.

“Diệp tiên sinh ngươi muốn ta chết, ta liền đi xuống bồi tiên phu là được, nhưng ngươi có thể nào dùng có lẽ có tội danh, hư ta danh tiết đâu?” Xem đến quần hùng không có đáp lời, mã phu người lại là khóc sụt sùi nói.

Nếu nói diễn kịch, nàng tuyệt đối có thể lấy Oscar nữ chính, liền Diệp Phàm đều không thể không bội phục nàng kỹ thuật diễn.

”Mã phu người ngươi xác thật thông minh, hiểu được lợi dụng chính mình sắc đẹp, giọng nói chân gian là có thể mê hoặc nam nhân. Đáng tiếc, ngươi cơ quan tính toán, kia đoạn chính thuần cũng không muốn cưới ngươi, cuối cùng lại chỉ có thể gả cho một cái khát cái đầu lĩnh.” Diệp Phàm nhìn nàng một cái nhàn nhạt nói.

“Đoạn chính thuần!” Tên này vừa ra, lập tức mã phu người trong mắt hiện ra lại ái lại hận thần sắc.

Diệp Phàm không cảm thờ dài một hơi nói: “Tục ngữ nói rất đúng, phần hồng Tu La trưởng, bạch cốt người đoạn trường. Kỳ thật, một nữ nhân hư có bao nhiêu loại, hư đến mức tận cùng nữ nhân tất nhiên là đáng thương! Bởi vì chỉ có bất lực, nội tâm cô độc nữ nhân mới có thể có ý làm ác, lấy khiến cho người khác chú ý.

“Năm đó ngươi vì lưu lại đoạn chính thuần mà sinh cái hài tử, nhưng hẳn dù vậy cũng không muốn tiếp ngươi đi đại lý, cuối cùng, ngươi chỉ phải thân thủ giết chính mình hài tử, ủy thân cấp mã đại nguyên cái này khát cái đầu lĩnh.

Đoạn chính thuần cố nhiên đáng giận, chính là ngươi vì bản thân chi tư, liền thân sinh nhi tử đều dám giết, ta thật sự vô pháp tưởng tượng, một cái làm mẫu thân hội thân thủ bóp chết tử cốt trung nhi tử. Hồ đồ còn không thực từ, chuyện tới hiện giờ ngươi chẳng lẽ liền một chút sám hối chi tâm đều không có sao?”

Không thể không nói, Diệp Phàm nói tựa như cương châm giống nhau tự tự trùy tâm, mỗi một chữ đều chọc ở mã phu nhân tâm lý phòng tuyến khe hở giữa.

“Ngươi... Ngươi đừng nói nữa.....” Mã phu người nhìn Diệp Phàm tựa như gặp quỷ dường như, môi run run, không dám tranh cãi nữa biện, chỉ là trong miệng không ngừng kêu Diệp Phàm cảm ơn.

Nàng cảm giác chính mình ở Diệp Phàm trước mặt, tựa như cỏi hết giống nhau, căn bản không có một chút bí mật đáng nói.

“Ái! Ngươi nhân sinh thật là thất bại a!” Diệp Phàm lắc đầu thờ dài nói: “Giờ sau, bởi vì không có cái mới quần áo, ngươi liền cắt nát hàng xóm gia tiểu tỷ tỷ quần áo. Nhà ngươi đương bị lang ngâm đi rồi, ngươi không quan tâm quãng ngã chặt đứt chân phụ thân, ngược lại vẫn luôn nhớ thương ngươi tiểu đương.”

Lớn lên về sau, bởi vì một đoá hoa lai, mà thất thân với đoạn chính thuần. Mà vì cái gọi là danh lợi, ngươi lại bóp chết chính mình nhi tử, ủy thân với mã đại nguyên. Kiều phong bởi vì không phản ứng ngươi, ngươi khiến cho hấn thân bại danh liệt. Nay toàn quan thanh cùng bạch thế kính lại là vì thân thể của ngươi, mà bí quá hoá liều.

Ái ngươi nam nhân ngươi xem thường, không yêu ngươi nam nhân ngươi lại hận thấu xương, càng vì ác độc chính là, ngươi ái nam nhân nếu ngươi không chiếm được, thà rằng huỷ hoại cũng tuyệt không để lại cho người khác.

Một nữ nhân nhất nhưng quý giá chính là là tình yêu, tình yêu bị làm bẩn, nàng liền phải báo thù, bởi vậy ngươi liền không màng tất cả bắt đầu rồi nhất điên cuồng báo thù, vô tội mã Phó bang chủ, tuyệt thế kiều đại hiệp, đều thành ngươi ác ý báo thù trong quá trình vật hi sinh.

Tình tình đi! Không có bất luận kẻ nào thiếu ngươi, ngươi đi đến hôm nay, toàn bộ là ngươi gieo gió gặt bão..... “

“A! Ngươi, ngươi là ma quỷ, ngươi không phải người. Ngươi, ngươi sao có thể liên ta khi còn nhỏ sự tình đều biết đến. ....” Những lời này, rốt cuộc làm mã phu người không bao giờ có thể bảo trì chính mình trấn định, trạng nếu điên cuồng kêu to ra tiếng, tâm lý phòng tuyến nhất thời hồng mất.

“Kỳ thật, đoạn chính thuần căn bản không yêu ngươi, ngươi cũng căn bản không yêu hấn, các ngươi hai người chi gian kia tràng nhân duyên bất quá là một hồi giao dịch thôi! Ngươi là vì đại lý Vương phi, mà hấn lại là vì được đến thân thể của ngươi, dừng lại lừa mình dối người.” Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

“Ha ha ha..... Ô ô ô..... Ta không tin..... Ta không tin, ta tin tưởng đoạn lang là yêu ta.....” Mã phu người điên cuồng cười to nói, tiếp theo lại là cúi đầu nức nở.

“Ngươi cái tiện nữ nhân, đoạn lang ái chính là ta, căn bản là không phải ngươi. “Vẫn luôn ở trong đám người vương phu nhân bỗng nhiên đi đến khang mẫn trước mặt nói.

Nếu không phải Diệp Phàm ngăn đón, phỏng chừng nàng sẽ đương trường thiên đao vạn quả khang mẫn.

”Ngươi..... Ngươi là ai? “Nhìn bỗng nhiên xuất hiện nữ nhân, khang mẫn ngăn ngại không khỏi hỏi.

“Ta đương nhiên là đoạn lang nữ nhân, mà ngươi cái này đồ dê tiện, bất quá là hấn ngoạn ngoạn rồi thôi!” Vương phu nhân vô cùng ác độc nói.

“A! Ta muốn giết ngươi..... Giết ngươi.....” Đến tận đây, UU đọc sách (www.uukanshu.com) khang mẫn rốt cuộc nhịn không được, trạng nếu điên cuồng nếu muốn vương phu nhân đánh tới.

Một bên kiều phong âm thầm thờ dài, lắng không một lỏng tay điểm khang mẫn huyết đạo, hiện trường lúc này mới an tĩnh xuống dưới.

Kia vương phu nhân cũng ở Vương Ngữ Yên khuyên bảo hạ, cầm gậy bắt bình về tới trong đám người.

Một trận gió lạnh thổi qua, rất nhiều người đều dâng lên một tia đến xương hàn ý, nhìn đứng ở người trước trung Diệp Phàm, đến tận đây lại, cũng không có người dám hoài nghi hấn.

Mọi người, đều nhìn thẳng lẻ loi toàn quan thanh, bọn họ đều muốn biết, Cái Bang như thế nào trừng phạt cái này tiểu nhân.

“Toàn quan thanh, ngươi tội ác chồng chất, hiện giờ ngươi còn có cái gì nói?” Cái Bang vài vị trưởng lão, trong lòng một mảnh chua xót, nhưng là vì Cái Bang danh dự, bọn họ cần thiết muốn tỏ thái độ, hôm nay nếu là không rõ lý môn hộ, về sau Cái Bang ở trên giang hồ nơi nào còn có nơi dừng chân.

“Ha ha! Không hổ là giang hồ Bách Hiểu Sanh, ta toàn quan thanh hôm nay ngã quy trong tay của ngươi cũng đáng! “Toàn quan thanh nhìn Diệp Phàm, lộ ra một cái phức tạp biểu tình.” Chính là ta có một tia khó hiểu, ngươi rốt cuộc là như thế nào biết chúng ta bí mật? Chẳng lẽ ngài thật là quỷ thần không thành?” “

”Ngươi thật sự muốn biết? “Diệp Phàm nhìn hấn cười thần bí.

”Đương nhiên, nói cách khác ta chết không nhắm mắt! “

”Hảo đi! Khiến cho ngươi làm minh bạch quỷ. “Diệp Phàm đi đến toàn quan thanh bên tai nhẹ nhàng nói một câu nói.

Ngay sau đó toàn quan thanh sắc mặt đại biến nói:” Cái gì..... Ngươi là..... Chuyện này không có khả năng.... Không có khả năng a! “

Vô loạn toàn quan thanh có tin hay không, kỳ thật đều không trọng yếu, tiếp theo hấn đã bị thịnh nộ Cái Bang trưởng lão loạn đao phanh thây.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34 : Tiêu Viễn Sơn hiện thân

Trong nháy mắt, bạch thế kính sợ tội tự sát, mã phu người điên rồi, toàn quan thanh bị loạn đao chém chết, hại chết Cái Bang Phó bang chủ mã đại nguyên ba cái đầu sỏ gây tội, đều được đến ứng có đại giới.

Đến tận đây, tự nhiên trang quần hùng không còn có một người dám hoài nghi Diệp Phàm lời nói, cũng là từ hôm nay về sau, giang hồ Bách Hiểu Sanh đại danh, truyền khắp thiên hạ.

Khang mẫn bị Tiết thần y tìm người trông giữ lên, dù sao nàng hiện tại đã điên rồi, cũng sẽ không lại tiếp tục làm ác.

Diệp Phàm ở cái này vị diện nhiệm vụ cũng coi như là hoàn thành, hắn tùy thời đều có thể kích hoạt giám ngục lệnh trở về.

Nhưng là, bởi vì đáp ứng rồi vô nhai từ cùng vương phu nhân, quân tử có lời hứa đáng ngàn vàng! Cho nên hắn cần thiết ở trở về phía trước, đem đoạn chính thuần cùng Đinh Xuân Thu đem ra công lý.

Chính mắt nhìn thấy Diệp Phàm năng lực về sau, kiêu phong rõ ràng ánh mắt sáng ngời, hắn chạy nhanh ôm quyền thi lễ nói: “Diệp tiên sinh, ta muốn hỏi một chút? Kia giết hại tại hạ đường phụ đường phụ, cùng với thụ nghiệp ân sư đại ác nhân, người có biết là ai?”

“Ta đương nhiên biết!” Diệp Phàm gật gật đầu.

“Còn thỉnh Diệp tiên sinh danh ngôn, kia đại ác nhân rốt cuộc là ai?” Kiêu phong hồ khu chấn động nói.

Nhiều như vậy thiên hắc bị người hãm hại, hết đường chối cãi, nằm mơ đều muốn biết kia đại ác nhân thân phận.

Sát sư, sát phụ, mối thù giết mẹ, hắn lại làm sao có thể không báo.

Tự nhiên trang quần hùng càng là hai mặt nhìn nhau, trong lòng cũng đều là tò mò không thôi, chẳng lẽ chuyện này thật đúng là có ẩn tình không thành?

“Ai! Chuyện này nói đến lời nói liền dài quá, kia còn muốn từ hơn ba mươi năm trước Nhận Môn Quan nói lên.” Thanh thanh giọng nói, Diệp Phàm cao giọng nói: “Ta biết các ngươi còn có rất nhiều nghi vấn, thí dụ như kia đi đầu đại ca là ai? Mật báo người lại là ai? Có mục đích gì? Đây đó, ta liền nhất nhất vì các ngươi công bố đi!”

Tự nhiên trang quần hùng, một đám dựng lên lỗ tai, đặc biệt là Thiếu Lâm tự các vị đại sư càng là đi phía trước khấn đi rồi hai bộ.

Kiêu phong sát sư thí mẫu sự tình chính là từ bọn họ trong miệng truyền ra đi, bọn họ đảo muốn nghe xem, này Diệp Phàm còn có cái gì hảo thuyết.

“Muốn nói khởi năm đó việc, liền không thể không nói nói Cô Tô Mộ Dung thị.” Diệp Phàm phức tạp nhìn A Chu liếc mắt một cái nói: “Năm lung tung hoa khí, Trung Nguyên đại địa nhiều nhất thời điểm có mười sáu quốc gia, mà Cô Tô Mộ Dung thị chính là đã từng Tiên Bi Tộc hậu duệ, bọn họ nhiều thế hệ ở chìm ớn “Đúc kết trang”, mỗi một thế hệ đều lấy khôi phục Đại Yên quốc vì mục đích.

Trần trọc trăm năm qua đi, bọn họ như cũ nhìn không tới bất luận cái gì hy vọng. Bất quá, tới rồi Mộ Dung bác này một thế hệ, hắn lại phát hiện Đại Tổng cùng Đại Liêu chi gian ma sát, ngày càng thường xuyên, liền cảm thấy là một cơ hội.

Ba mươi năm trước một ngày, Mộ Dung bác giả truyền tin tức cấp Trung Nguyên các võ lâm hào kiệt, nói có một đám Khiết Đan võ sĩ muốn đánh lên Thiếu Lâm tự, cướp lấy Dịch Cân kinh. Vì thế lúc ấy phái Thiếu Lâm chương môn nhân phục hồ La Hán huyền từ phương trượng dùng tên giả đi đầu đại ca,

Liên hợp Cái Bang bang chủ uông kiểm thông chờ mười bảy danh võ lâm cao thủ.

Thiết vai gánh đạo nghĩa, thủ đoạn độc ác hướng phụ nhi, đem cái gọi là Khiết Đan võ sĩ chặn giết ở Nhận Môn Quan ngoại.

Đáng thương Tiêu Viễn Sơn, hắc chỉ là sản con trai độc nhất kiêu phong một tuổi là lúc đến nam triều nhạc mẫu gia thăm viếng, kết quả không thể hiểu được liền bị Trung Nguyên anh hùng đánh lên, thế cho nên cửa nát nhà tan, không lưu cả đời tiếc nuối! “

“Cái gì? Mộ Dung bác? Huyền từ phương trượng? “Kiêu phong nghe vậy thật là ngây ngẩn cả người.

Hắn công phu, phần lớn xuất từ Thiếu Lâm tự, không nghĩ tới kia đi đầu đại ca, thế nhưng chính là kia huyền từ phương trượng, này tất nhiên là làm hắc hắc khó có thể tiếp thu.

A Chu sắc mặt càng là biến đổi, nói đến cùng, nàng cũng là Mộ Dung gia tỷ nữ, đối với Mộ Dung gia sự tình, tự nhiên cũng biết một ít. Nhưng là nàng trăm triệu không nghĩ tới, công tử gia phụ thân, tần nhiên như thế ngoan độc.

Một phương diện là nàng kính trọng kiều đại ca, một phương diện là đối nàng ân trọng như núi Mộ Dung thị, A Chu kẹt ở bên trong, thật là khó chịu đã chết, vốn dĩ cũng đã trắng bệch sắc mặt, hiện tại càng thêm không có huyết sắc.

Răng rắc.....

Đúng lúc này, bỗng nhiên nơi xa tường viện vì, truyền đến chấn động động tĩnh.

“Người nào? Lăn ra đây cho ta!” Kiều phong trong mắt ánh sao chợt lóe, mở miệng hét to, trở tay một chưởng chém ra.

Một đạo kim sắc hình rồng chưởng kinh bay ra, phịch một tiếng vang lớn, thanh linh nơi xa tường viện bị hấn một chưởng làm đảo, như thế uy năng, thật sự làm nhân tâm thần rung mạnh.

Theo kiều phong ra tay, một cái toàn thân hắc y người bị mặt bị hấn bức ra tới.

Diệp Phàm giật mình, biết người này tất là kia Tiêu Viễn Sơn không thể nghi ngờ, hấn xua xua tay ngăn trở kiều phong nói: “Lão tiên sinh nếu ra tới, vậy cùng nhau nghe một chút đi!”

“Nga, nghe người ngữ khí người giống như biết ta là ai?” Tiêu Viễn Sơn lạnh lùng nhìn chăm chăm Diệp Phàm nói.

“Tại hạ chẳng những biết người là ai? Ta còn biết kia kiều tam hộc vợ chồng cùng với huyền khổ đại sư là ai giết?”

“Phải không? Lão phu đảo muốn nghe xem! “Tiêu Viễn Sơn lộ ra một tia khinh miệt.

Hắn căn bản không tin Diệp Phàm sẽ biết, bởi vì trong thiên hạ, chỉ có hắn một người biết.

“Xa khắp nơi chân trời gần ngay trước mắt, kia đại ác nhân đương nhiên là các hạ người!” Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

“Ác tặc, thật sự là người sao?”

Kiều phong được nghe người này, chính là chính mình đau khổ truy tìm đại ác nhân, trong lòng sát khí một dừng, Hàng Long Thập Bát Chương liền muốn đánh ra.

Nhưng kế tiếp Diệp Phàm nói, lại làm hắn trái tim run rẩy: “Tiêu lão tiên sinh, chuyện tới như gần, người vẫn là lộ ra người lưu sơn chân diện mục đi!”. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

“Ha ha ha! Trung Nguyên võ lâm cố nhiên là tàng long ngựa hổ, Diệp Phàm đứng không? Thực hảo! Thực hảo! Còn tuổi nhỏ liền có như vậy quý thân khó dò thủ đoạn. Cư nhiên liền ta thân phận cũng trắc đến ra.” Tiêu Viễn Sơn trong tiếng cười lớn, một phen kéo xuống chính mình che mặt khăn, lộ ra một trương già nua, nhưng khuôn mặt lại cùng kiều phong có cực kỳ tương tự mặt tới.

Hai người dung mạo cơ hồ là một cái khuôn mẫu khác ra tới giống nhau, căn bản là không có người sẽ hoài nghi bọn họ phụ tử hai quan hệ.

“Người.....” Nhìn Tiêu Viễn Sơn mặt, kiều phong tức khắc ngăn cả người, hắn chẳng thể nghĩ tới, chính mình đau khổ truy tìm đại ác nhân thế nhưng là hắn thân sinh phụ thân.

“Là... Là người giết chết ta ân sư còn có ta dưỡng phụ dưỡng mẫu....” Kiều phong mắt hồ rung rung hỏi.

Tiêu Viễn Sơn không có bất luận cái gì phủ nhận nói: “Không tội! Đều là cha người làm.”

Tiêu phong ngực đau xót, nói: “Chính là nghĩa phụ nghĩa mẫu đãi hải nhi cực có ân nghĩa, hải nhi vị lão nhân gia thật là người tốt a, còn có huyền khổ đại sư thân thụ hải nhi võ công, mười năm trung hàn thử không gian, hải tử đến có hôm nay, toàn môn ân sư tài bồi.....” Nói tới đây, cúi đầu tới, đã là mắt hồ rung rung. “

“Người là của ta thân sinh hải nhi, kia Kiều thị vợ chồng giả mạo cha mẹ người, lại không cùng người thuyết minh chân tướng, kia liền đáng chết, kia huyền khổ biết rõ đi đầu đại ca là ai, rồi lại không nói cho người, càng là đáng chết!” Nói được lời nói tới, Tiêu Viễn Sơn vẻ mặt thô bạo chi sắc.

Kiều phong, lại tâm nếu tro tàn, chính mình đau khổ truy tìm đại ác nhân, thế nhưng là chính mình ruột phụ thân, thù này như thế nào báo? Cũng khó trách ngày đó sư phụ trước khi chết nhìn đến chính mình, sẽ là kia phó bộ dáng, cũng khó trách Thiếu Lâm tự mọi người, sẽ nói tận mắt nhìn thấy đến là chính mình giết ân sư, nghĩ đến là đem phụ thân sai xem thành chính mình.

Chương 35 : Thái Tổ trường quyền

Diệp Phàm khó khăn lắm mà nói, chẳng những nói ra ba mươi năm trước kia một đoạn chuyện cũ, còn dẫn ra cái gọi là đại ác nhân Tiêu Viễn Sơn.

Tiêu phong đột nhiên cười to nói: “Ha ha! Ta tiêu phong khổ tìm đại ác nhân nhiều ngày, không nghĩ tới lại là chính mình phụ thân, người trong thiên hạ đều nói ta phát rồ, cha ta giết người, cũng liền cùng ta giết không khác nhau, bọn họ nhưng thật ra không có oan uổng ta.....”

Hắn tuy rằng là cười to chính là ai đều có thể nghe ra tới, hắn trong lòng buồn khổ cùng sâu bi.

Tạo hóa trên người, ân nhân biến từ địch, tiêu phong cũng không biết rốt cuộc là ai sai rồi.

“Hài tử, ngươi không nên trách phụ thân ngoan độc. Bọn họ này đó cái gọi là Tổng người, tự cho mình là danh môn chính phái, đơn giản là người khác câu nói đầu tiên giết ta ái tử, đoạt ta con trai độc nhất, đáng thương mẫu thân ngươi đương trường chết thảm. Nay chờ huyết hải thâm thù ta há có thể không báo, suốt hơn ba mươi tuổi già phụ thân sống sợ chết, chính là vì tìm kiếm màn này sau làm chủ người.

Bắt đầu thời điểm ta chỉ là hy vọng bọn họ đối thiên hạ có điều công đạo, thừa nhận chính mình sở phạm phải tội nghiệt. Há liệu làm sai sự tình người không biết hối cải, còn mọi cách che lấp. Những người này rõ ràng biết kia đi đầu đại ca là ai, lại càng không chịu nói, mỗi người che chở với hắn, chẳng lẽ không phải đáng chết?” Tiêu Viễn Sơn cười thâm nói:” Bọn họ không nói, ta đây chỉ có thể ẩn chính mình thủ đoạn tới, vì phụ giết như vậy nhiều người, chính là muốn cho huyền từ kia rửa đen rút trắng, hướng người trong thiên hạ tạ tội. Không phải ta tàn nhẫn, mà là này một lại đều là bọn họ bức. “

Kỳ thật, Tiêu Viễn Sơn nói không sai, kiếp trước Diệp Phàm xem tiểu thuyết thời điểm, liền cảm thấy đi đầu đại ca huyền từ phương trượng, là cái cực kỳ dối trá người. Nhận Môn Quan phục kích Tiêu Viễn Sơn, liền thủ vô trời gà chỉ lực phụ nữ và trẻ em đều sát, đừng nói là người giang hồ, ngay cả người thường còn không thể làm ra này chờ bỉ ổi việc.

Lúc sau hắn không nói ăn năn, ngược lại là lặng lẽ xuất gia, trên danh nghĩa là vì Thiếu Lâm danh nghĩa, trên thực tế còn không phải là vì giữ lại chính mình thể diện.

Đến nỗi hắn đưa bốn tôn Nhị nương, vứt thể khí từ liền càng không cần phải nói không cần phải nói, kia quả thực chính là đánh Phật môn mặt a!

Quan trọng nhất chính là, như vậy nhiều anh hùng hảo hán thể hắn mọi cách che lấp, thậm chí một đám bị Tiêu Viễn Sơn giết hại, cuối cùng cũng không gặp hắn ra tới thừa nhận một chút. Đơn luận điểm này liền có thể nhìn ra tới hắn là một cái cực kỳ dối trá người.

”Ai! “Tiêu phong thở dài một tiếng, hắn còn có thể nói cái gì,

“Hắc hắc! Hắc hắc! Năm đó người lão tử cũng không cướp lấy Thiếu Lâm tự võ học điển tịch chi tâm, bọn họ lại oan uổng ta. Hảo, hảo! Ta Tiêu Viễn Sơn không làm thì thôi đã làm thì phải làm một hồi hoành tráng, nhân gia oan uổng ta, ta liền làm cho nhân gia nhìn một cái.

Này ba mươi năm tới, lão tử tránh ở Thiếu Lâm tự trung, đưa bọn họ võ học điển tịch nhìn cái no. Thiếu Lâm tự chư vị cao tăng, các người có bản lĩnh liền đem Tiêu Viễn Sơn giết, nếu không Thiếu Lâm võ công phi chảy vào Đại Liêu không thể. Các người lại ở Nhận Môn Quan ngoại mai phục, nhưng không còn kịp rồi.” Tiêu Viễn Sơn cười ha ha nói.

Thiếu Lâm đàn tăng vừa nghe, đều bị hoảng sợ kinh sắc,

Đều tưởng người này chỉ ngôn hơn phân nửa không giả, bốn phái võ công nếu chảy vào Liêu Quốc, lệnh người Khiết Đan như hổ thêm cánh, kia liền như thế nào cho phải? Liên tục hiện trạng võ lâm quần hào, cũng mỗi người đều tưởng: “Hôm nay nói cái gì cũng không thể làm người này tồn tại đi ra ngoài.”

”Chính là kia đầu sỏ gây tội Mộ Dung bác, không phải đã sớm đã chết sao? “Tiêu phong mắt hồ rung rung hỏi.

”Mộ Dung lão tặc tuy rằng đã chết, nhưng kia ra về đạo mạo tặc trọc huyền từ lại không có chết, năm đó bọn họ giết ta thể nhi, như vậy bọn họ hậu nhân ta cũng một cái đều không thể buông tha, hết thấy giết chết!” Tiêu Viễn Sơn hung tợn nói, hắn đã bị cừu hận bị lạc đôi mắt.

“Oan có đầu nợ có chủ, năm đó giết ta nương kẻ thù, ta tự nhiên sẽ không bỏ qua, chính là họa không kịp thể nhi, vô luận như thế nào ta cũng sẽ không làm ra bức này sự tình!” Tiêu phong quả quyết cự tuyệt nói.

Hắn có thể đi Thiếu Lâm tự giết huyền từ, cấp chính mình mẫu thân báo thù, nhưng là hắn tuyệt không sẽ giết chết bất luận cái gì một cái vô tội người.

“Kỳ thật, Mộ Dung bác cũng chưa chết a!” Diệp Phàm thở dài một hơi, cuối cùng vẫn là mở miệng nói.

Hắn cảm thấy những người này chỉ gian ân oán, vẫn là muốn gấp cái mặt giải quyết một chút hảo, cũng liền không cần thiết che giấu.

”Cái gì hắn không chết? Kia lão tặc ở nơi nào?” Tiêu Viễn Sơn sắc mặt biến đổi nói.

“Thiếu Lâm Tăng Kinh Các!” Diệp Phàm nhẹ nhàng nói: “Kỳ thật người kia, tiêu lão tiên sinh người hẳn là phi thường quen thuộc, này hơn ba mươi năm, các người lẫn nhau chỉ gian chỉ sợ giao thủ liền không thua ba lần đi!”

“Là hẳn! Ta thế nhưng cùng không đội trời chung kẻ thù tương ngộ nhiều lần mà không tự biết!” Tiêu Viễn Sơn đôi mắt trừng, vẻ mặt không dám tin tưởng.

“Phong nhi, đi, chúng ta hiện tại liền đi Thiếu Lâm tự!” Giờ phút này biết Mộ Dung bác tung tích, Tiêu Viễn Sơn là một khắc cũng chò không kịp.

“Diệp tiên sinh, A Chu liền làm phiền các người chiếu cố” Tiêu phong đã quên liếc mắt một cái A Chu nói.

“Tiêu đại ca.....” A Chu hai mắt đầm lệ, mặc dù có một bụng lời muốn nói, nhưng há miệng thờ dốc lại cái gì cũng không có nói ra.

Tiêu phong phụ tử đứng dậy đang muốn rời đi, kia tự nhiên trang quần hùng, lại trong giây lát đem bọn họ vây quanh lên.

“A di đà phật! Tiêu thí chủ người làm sát kẻ vô tội, chẳng những hại kiều tam khôi vợ chồng cùng huyền khổ sư huynh, đơn luận người đạo lấy Thiếu Lâm Tăng Kinh Các bí tịch, hôm nay nói cái gì cũng sẽ không tha người rời đi.” Huyền tịch đại sư hô một tiếng phật hiệu nói.

“Không tồi, Khiết Đan chó săn ai cũng có thể giết chết! Vì chúng ta Đại Tổng, đại gia cùng nhau thượng,” Thiết Diện Phán Quan đơn chính cang là e sợ cho thiên hạ không loạn.

“Các huynh đệ, ngàn vạn đừng cho này lão tặc chạy, thả hổ về rừng, này hoạn vô cùng a!” Trong đám người cang là có người đẩy ba trợ hô,

“Ha ha! Nếu các người tìm chết, liền trách không được ta!” Tiêu Viễn Sơn lớn tiếng cười, bỗng nhiên hướng tới đám người đánh tới.

Hắn bàn tay dương chỗ, bang bang hai tiếng, đã có hai người trúng hắn thiết chương ngã xuống đất. Ngay sau đó hắn tùy thế nhảy vào đại sảnh, khuỷu tay đâm quyền anh. Chương phách chân đá, chỉ một thoáng lại đã đảo mấy người.

Diệp Phàm vừa thấy không xong, hắn lo lắng nhất sự tình vẫn là đã xảy ra, lấy hắn hiện tại võ công, căn bản không có khả năng ngăn cản Tiêu Viễn Sơn.

Khẩn cấp dưới, hắn chỉ có thể đem A Chu trước phóng tới một cái an toàn địa phương, liền này một hồi công phu, hiện trường lại có mấy người bị Tiêu Viễn Sơn đánh chết.

Tiêu Viễn Sơn là dưới chương chưa từng người sống, này thân mình tính cách tàn nhẫn, lúc này nhìn đến quần hùng, nhất thời nhớ tới ba mươi năm trước Nhạn Môn Quan một trận chiến trung vây công tình hình, chính mình thế tử đó là chết ở loạn đao dưới! Hắn hận ý này lên trong lòng, nhất thời liền đỏ hai mắt, thiết chương lướt qua. Mắt thấy trúng chương người là không sống.....

Du thị song hùng vừa thấy nóng nảy, bỗng nhiên kêu lên: “Mọi người dựa vào vách tường, chớ có loạn đấu!”

Đại sảnh thượng tụ tập ba trăm hơn người, nếu một ủng mà thượng, Tiêu Viễn Sơn võ công công lại cao, cũng quyết định vô pháp chống lại, chỉ là đại gia tể ở một đoàn, thật có thể ai đến hắn bên người, bắt quả năm sáu người mà thôi, đao thương kiếm kích mọi nơi vũ động, hơn phân nửa người đảo muốn phòng bị vì người một nhà gây thương tích.

Du thị song hùng như vậy một kêu, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) quảng trường trung tâm nhất thời làm một mảnh không vị ra tới. Chỉ thấy Tiêu Viễn Sơn giây lát chỉ gian sớm đã huyết nhiễm toàn thân, đều là địch nhân máu! Ngấn ngùn một lát, thế nhưng đã ngã xuống hai ba mươi người!

“Tiêu đại hiệp, mau ngăn cản người phụ thân. Các người kẻ thù là Mộ Dung bác cùng huyền từ a! Như vậy sát đi xuống, oan oan tương báo khi nào có thể a?” Diệp Phàm không cảm đối với đứng ở một bên tiêu phong hô.

Tiêu phong sừng sốt, bỗng dung tâm niệm vừa động, hô mấy quyền nhanh chóng oanh ra, đúng là “Ba mươi hai lộ Thái Tổ trường quyền” trung chiêu số.

Này mấy chiêu đại khai đại hợp, kinh lực cang là mới vừa trung có nhu, nhu trung có mới vừa, võ lâm cao thủ suốt đời sở hy vọng đạt tới quyền thuật hoàn mỹ chỉ cảnh, thế nhưng tại đây mấy chiêu trung kính lộ không bỏ sót.

Đi vào này anh hùng đại hội nhân vật, liền tính thân mình võ công không phải rất cao, kiến thức cũng tất uyên bác, “Thái Tổ quyền pháp” tinh muốn nơi, nhưng nói không người không biết.

Tiêu phong thiết quyền nhanh chóng oanh ra, đầy trời quyền ảnh lập loè, phàm là bị hắn chương phong sở binh hảo hán, đều liền tiếp đem đánh nghiêng đi ra ngoài.

Bất quá lúc này đây hắn ý ở giải vây, căn bản không có giết người chi ý, những cái đó bị hắn đã đảo anh hùng hảo hán, trừ bỏ bị một chút bị thương ngoài da, tuyệt đối không có tánh mạng chi ưu.

Trong nháy mắt hãy còn tiêu phong giống như hổ nhập dương đàn giống nhau, vây công ở Tiêu Viễn Sơn bên người quần hùng, nháy mắt bị hắn thanh không một nửa. Ngay sau đó hắn kéo một chút phụ thân cánh tay, hai người giống như đại bàng giương cánh giống nhau, mấy cái lên xuống, liền biến mất vô tung vô ảnh.

Tiêu phong phụ tử muốn chạy, căn bản không có người ngăn được? Mắt thấy bọn họ phụ tử tiến đến Thiếu Lâm tự, tự nhiên trang mọi người cũng là lập

tức theo đi ra ngoài.

Thiếu Lâm tự chur vị cao tăng, lại là đem ánh mắt nhìn chăm chăm hướng về phía Diệp Phàm, nếu không phải hấn, Thiếu Lâm tự há có hôm nay kiếp nạn?

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36 : Thiếu Lâm Dịch Cân kinh

“A di đà phật! Diệp thí chủ, chúng ta Thiếu Lâm tự cùng người không oán không thù, người vì cái gì muốn đem ba mươi năm trước kia đoạn chuyện cũ nói ra a? “Huyền tịch đại sư về mặt bất thiện nhìn Diệp Phàm nói.” Hiện giờ này tiêu phong phụ tử xông thẳng Thiếu Lâm, chỉ sợ lại có không ít người sẽ chết ở bọn họ thủ hạ a! “

“Đại sư không cần tức giận, năm đó Nhận Môn Quan một chuyện, tại hạ cũng chỉ là lời nói thật lời nói thật. Nếu hôm nay ta không có đem kia chuyện nói ra, chỉ sợ hôm nay tự nhiên trang quần hùng sẽ chết càng nhiều,” nhìn Thiếu Lâm tự chur vị cao tăng lửa giận cao si bộ dáng, Diệp Phàm an ủi nói: “Người xuất gia lấy từ bi vì hoài, đại sư cũng không hy vọng máu chảy thành sông đi! Và lại nói, Thiếu Lâm tự nãi ngàn năm cổ tháp, nội tình cực kỳ thâm hậu, mặc dù là tiêu phong phụ tử, chỉ sợ cũng sẽ bất lực trở về, đại sư yên tâm đi! Tại hạ đảm bảo Thiếu Lâm tự không có việc gì.”

Kiếp trước Thiên Long Bát Bộ trung có mười vị lợi hại nhất cao thủ, phân biệt là một tăng nhị quái tam lão Tứ tuyệt.

Nếu không tính kia thần long thấy đầu không thấy đuôi Tiêu Dao Tử, chỉ sợ này thiên hạ đệ nhất chỉ có thể là kia Thiếu Lâm tự quét rác tăng.

Thiếu Thất Sơn một trận chiến, hấn lẻ loi một mình một mình đối mặt, võ lâm tứ đại cao thủ công kích, chẳng những dễ dàng “Giết chết” Mộ Dung bác cùng Tiêu Viễn Sơn, cùng sử dụng cao siêu y thuật lại lần nữa sử hai người khỏi tử hồi sinh.

Vứt bỏ lệ khí hai người, đến tận đây mình bạch gia quốc thù hận, sinh ly tử biệt đều như cảnh trong mơ, mới vừa rồi từ bỏ cừu hận, đại triệt hiểu ra, quy y tam bảo.

Thử nghĩ có hấn này nguor bẻ cao thủ ở Thiếu Lâm tự tọa trấn, mặc dù là kia gặp mạnh tắc cường tiêu phong, chỉ sợ cũng rất khó là đối thủ của hấn.

“A di đà phật! Chỉ hy vọng như thế đi!” Nghe xong Diệp Phàm nói, huyền tịch đại sư sắc mặt cuối cùng đẹp một chút, tuyên thanh phật hiệu, liền mang theo nhất bang tăng chúng vội vàng rời đi.

Đến tận đây, tự nhiên trang còn dư lại anh hùng đại hội khởi xướng người du thị song hùng cùng Tiết mộ hoa, đương nhiên còn có kia Thiết Diện Phán Quan đơn đang cùng hấn năm cái nhĩ tử.

Không phải đơn chính không nghĩ đi, mà là Diệp Phàm ngăn cản hấn đường đi.

“Họ Diệp, người đây là có ý tứ gì? “Nhìn đến Diệp Phàm ngăn cản hấn đường đi, Thiết Diện Phán Quan đơn chính sắc mặt biến đổi, nháy mắt nắm chặt trong tay hấn tử kim đại đao, hấn năm cái nhĩ tử cũng về mặt bất thiện nhìn chăm chăm Diệp Phàm.

Diệp Phàm đậm đậm cười nói:” Không có gì ý tứ, chỉ là người trước khi đi thời điểm, tại hạ có nói mấy câu muốn tặng cho người. “

“Nga! Nói cái gì?”

“Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm! Rất nhiều thời điểm người ở lâm thiên đang xem, không phải không báo, thời điểm chưa tới.” Diệp Phàm lạnh lùng cười.

Này đơn chính danh nghĩa thượng ghét cái ác như kẻ thù, kỳ thật là một cái cực kỳ đối trá tiểu nhân, vô loạn là quả hạnh lâm Cái Bang đại hội, vẫn là kiểu phong đại chiến tự nhiên trang, đều cùng hấn có thiên ti vạn lữ liên hệ.

Chẳng qua, hấn người này so toàn quan thanh cùng bạch thế kính che dấu càng sâu thôi! Này cũng giải thích vì cái gì nguyên tác trung

Tiêu Viễn Sơn sẽ đem đơn gia trang một phen lửa đốt cái sạch sẽ, một nhà mấy chục khẩu sẽ chó gà không tha.

“Người..... Người.....” Thiết Diện Phán Quan đơn chính được nghe lời này sắc mặt đại biến, phải biết rằng hấn cùng khang mẫn sự tình, chính là cực kỳ bí ẩn, không nghĩ tới ngay cả điểm này, Diệp Phàm đều đã biết.

Chính mình ở nhân gia trước mặt, quả thực tựa như một cái trong suốt người giống nhau, có nghĩ thầm giết Diệp Phàm diệt khẩu, nhưng là kiến thức đến Diệp Phàm kia thần bí khó lường bộ pháp, đơn chính mình bạch chính mình cần bản làm không được.

“Ai! Tại hạ thụ giáo, cáo từ! “Đơn chính thở dài một hơi, cũng không quay đầu lại liền ra bên ngoài biên đi đến.

Từ nay về sau hấn chậu vàng rửa tay, phong đao thoái ẩn, không bao giờ hỏi trong chốn giang hồ sự tình. Hấn nắm cái nhi tử cũng bởi vì điểm này, mà có thể bảo dưỡng tuổi thọ, không có thâm tao độc thủ.

Thiết Diện Phán Quan đơn chính đi rồi về sau, A Chu liền về mặt nôn nóng hướng Diệp Phàm hỏi: “Diệp tiên sinh, kiều đại ca bọn họ lần này đi Thiếu Lâm sẽ không xảy ra chuyện đi?”

Diệp Phàm cười cười an ủi nói: “Yên tâm đi! Lần này Thiếu Lâm tự hành trình, theo ta thấy tới, hấn là sẽ có một cái viên mãn kết cục, chẳng những người kiều đại ca không có việc gì, chính là kia Mộ Dung bác lão tiên sinh cũng sẽ không xảy ra chuyện, đương nhiên, còn có người công tử gia Mộ Dung phục, hấn nói không chừng cũng sẽ đi Thiếu Lâm tự.”

Diệp Phàm nói, làm A Chu yên tâm không ít, bất quá tiểu cô nương đột nhiên kinh hô: “Người..... Người..... Biết ta thân phận?”

“Ha ha! Tại hạ chẳng những biết cô nương thân phận, ta còn biết lúc này đây, người là bị Thiếu Lâm tự huyền khổ đại sư Đại Lực Kim Cương Chương gây thương tích “Diệp Phàm nhẹ nhàng ở A Chu bên tai nói” Người kia trong lòng ngực 《 Dịch Cân kinh 》 ngàn vạn không cần bị người khác biết, nói cách khác đừng nói Mộ Dung phục cùng tiêu phong bảo không được người, mặc dù là cô nương người cũng sẽ lọt vào rất nhiều người vĩnh viễn đuổi giết, cái gọi là là quân tử vô tội, hoài bích có tội a! “

“A! Nay người cũng biết? “A Chu giống thấy quý dường như, thiếu chút nữa không có nhảy ra.

Tuy rằng đã kiến thức qua Diệp Phàm kia quý thần khó lường thủ đoạn, nhưng là nghe được hấn thể nhưng liền chính mình trong lòng ngực 《 Dịch Cân kinh 》 đều tính ra tới, A Chu là hoàn toàn tân phục.

“Ha ha! Tại hạ được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, há là lã đến hư danh! “Diệp Phàm vương bát chi khí tấn hiện nói” Không phải ta nói ngoa, này trong chốn vô lâm sự tình, còn không có ta không biết. “

Hảo đi! Chỉ có thể nói hấn kia ái lữ đôi thật xấu lại tại phát. Bất quá, lúc này đây Diệp Phàm xem như ở A Chu trước mặt chơi một cái lòng dạ hẹp hòi, hấn mục tiêu chính là kia bản 《 Dịch Cân kinh 》.

Vô nhai tử chỉ còn lại có nửa năm thọ mệnh, trừ bỏ kia thần bí khó lường Thiếu Lâm quét rác tăng, chỉ sợ thiên hạ cũng chỉ có này 《 Dịch Cân kinh 》 mới có thể cứu tính mạng của hấn.

Lui một vạn bước giảng, liền tính là kia kinh thư vô dụng, nhưng là chẳng sợ có một chút hy vọng, Diệp Phàm đều sẽ không từ bỏ.

Quả nhiên, nghe được Diệp Phàm nói, A Chu liền lâm vào trầm tư, nàng đương nhiên có chuyện tình muốn hỏi Diệp Phàm.

Từ tiểu nàng chính là cái cô nhi, bị Cô Tô Mộ Dung thị sở thu dưỡng, tuy rằng Mộ Dung gia người cũng không có đem nàng trở thành nha đầu đối đãi, nhưng là A Chu nhưng vẫn không khoái hoạt, nàng nằm mơ đều đều muốn biết chính mình tự mình cha mẹ là ai.

“Ta muốn hỏi Diệp tiên sinh, người có biết phụ mẫu ta là ai? “A Chu phí lão Đại kính mới mở miệng hỏi.

“Ta đương nhiên biết!” Diệp Phàm gật gật đầu.

“Bọn họ..... Là ai?” Nhìn đến Diệp Phàm trả lời, A Chu tâm đột nhiên nhắc tới giọng nói mất thương.

“A Chu cô nương, tại hạ tuy rằng biết người cha mẹ là ai, nhưng là người cũng biết, làm chúng ta này một hàng, bởi vì tiết lộ thiên cơ quá nhiều, rất nhiều thời điểm trừ phi đương sự có thể trả nổi tương ứng quả kim, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nói cách khác tại hạ là sẽ không nói.” Diệp Phàm đậm đậm cười, cũng không có vội vã trả lời A Chu.

“Quê kim, kia này bốn kinh thư hấn là có thể để ta quê kim đi? “A Chu gãy giữa ngồi ngay ngắn, từ chính mình trong lòng ngực, móc ra một cái màu lam bố bao.

Diệp Phàm không cần xem, dùng gót chân tương cũng biết kia tất nhiên là 《 Dịch Cân kinh 》 không thể nghi ngờ.

“Đương nhiên có thể, như vậy đi! Ta cũng không thể chiếm người tiện nghi. Chỉ cần người đem kinh thư cho ta, ta ở đưa người một quê, nói cho muội muội của người là ai.” Diệp Phàm ra vẻ cao thâm, cười thần bí nói: “Một quyển kinh thư, đổi lấy các người người một nhà đoàn tụ, cái này mua bán hấn là không mệt đi!”

Một bên du thị song hùng cùng Tiết mộ hoa, đều âm thầm suy đoán, A Chu bao vây trung, rốt cuộc là cái gì bảo bối? Diệp Phàm chẳng những cư nhiên đáp ứng xuống dưới, còn thể nhưng nhiều tặng một quê.

“Còn thỉnh cũng tiên sinh báo cho?” A Chu nhìn đến Diệp Phàm đáp ứng xuống dưới, trong lòng đại hi.

"Người phụ thân chính là đại lý quốc trấn Nam Vương đoạn chính thuần. Người mẫu thân kêu Nguyễn tinh trúc, bọn họ hiện tại nhân nên ở tại, tin đương Tây Bắc tiểu Kính Hồ phương rừng trúc phụ cận. "Diệp Phàm nhìn thoáng qua A Chu nói:" Đến nỗi muội muội của người, nàng kêu A Tử, hiện tại tinh tú hải Đình Xuân Thu môn hạ.

17 năm trước mẫu thân người chưa kết hôn đã có thai, bởi vì nàng là truyền thống gia tộc, khiến nàng bất đắc dĩ đem người cùng A Tử đưa cho vĩnh biệt người nuôi nấng, chỉ cho các người để lại một cái đoạn tự hình xăm cùng một cái khắc có nạm chính mình tên câu thơ khóa phiên làm phân biệt. Nếu người thương hảo, có thể đi tiểu Kính Hồ tìm kiếm bọn họ. "

"Đa tạ Diệp tiên sinh! "A Chu giống Diệp Phàm bái tạ nói.

Mặc kệ thế nào, nàng rốt cuộc đã biết phụ mẫu của chính mình, cũng coi như là hiểu rõ nàng một cục tâm nguyện.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37 : Phái Tiêu Dao chưởng môn

Tự nhiên trang một chuyện, mặc kệ nói như thế nào cũng coi như là kết thúc, trừ bỏ đã chết mấy cái xui xẻo trúng bên ngoài, ít nhất rất nhiều người đều không có dầm vào nguyên tác trung bị kịch.

Du thị song hùng nếu không chết, kia nguyên tác trung cái kia nhất không có cốt khí kẻ đáng thương du thân chi, đương nhiên cũng liền không có xuất hiện.

Tên kia, không biết ở địa phương nào翻滚 độ nhật, đùa giỡn dàng hoàng phụ nữ đâu.

Bất quá như vậy cũng hảo, nguyên tác trung hán tao ngộ có thể nói là thâm cực kỳ, chẳng những ném đôi mắt còn hủy dung, cuối cùng chẳng sợ đến chết cũng không có được đến A Tử một chút thương hại chi tâm, nhân gian lớn nhất bị kịch cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Diệp Phàm cũng coi như là biến tướng cứu không ít người, đến tận đây về sau hán giang hồ Bách Hiểu Sanh tên tuổi, ở trong chốn võ lâm càng thêm vang dội, chút nào không không kém gì bắc kiều phong nam Mộ Dung.

Ai đều biết, trong chốn võ lâm ra một cái thần cơ diệu toán Bách Hiểu Sanh, hán có thể tính tấn thiên hạ sự, trong lúc nhất thời trên giang hồ khó được khôi phục một đoạn bình tĩnh, bởi vì ai đều sợ hãi, chính mình nhược điểm bị Diệp Phàm bắt lấy.

A Chu, đều có Tiết mộ hoa cứu trị, tiểu cô nương được đến cha mẹ tin tức, cũng coi như là lại một cục tâm nguyện. Đến nỗi mã phu người khang mãn, Diệp Phàm hiện tại còn vô pháp trở về, chỉ có thể đem nàng tạm thời trước giam giữ ở Tiết mộ hoa trong nhà.

Tiêu phong phụ tử thượng Thiếu Lâm sự tình chúng ta tạm thời không biểu, nhưng thật ra Diệp Phàm được đến Dịch Cân kinh về sau, hán liền cùng vương phu nhân một đám người, ra roi thúc ngựa chạy về nội trống sơn.

Mặc kệ vương phu nhân bề ngoài có bao nhiêu kiên cường cùng lãnh khốc, gặp được nàng thân sinh phụ thân vô nhai tử, người nọ không giống người, quý không giống quý thâm dạng. Chung quy là trong lòng mềm nhũn, tha thứ chính mình phụ thân.

Đến tận đây, cha con tương nhận, giai đại vui mừng. Diệp Phàm cũng coi như là hoàn thành chính mình lúc trước một cái ước định, dư lại chính là như thế nào bắt giữ đoạn chính thuần cùng Đình Xuân Thu.

Trong nháy mắt ba ngày qua đi, Thiếu Lâm tự sự tình, cùng nguyên tác kém không lớn, chẳng qua trận trượng có thể so nguyên tác trung tiểu nhiều.

Đã không có Khiết Đan yển vân mười tám kỵ, cũng không có tinh tú hải đầu trâu mặt ngựa, càng đừng nói tứ đại ác nhân cùng du thân chi.

Đoàn Dự không đi, đoạn chính thuần cũng không đi, liền vẫn luôn muốn gặp Mộ Dung bác một mặt cur ma trí cũng không có đi.

Duy nhất xem nào nhiệt cũng chính là tam sơn ngũ nhạc một ít anh hùng hảo hán, bất quá bọn họ giữa rất nhiều người đều là mua nước tương, bọn họ đi chính là vì kiến thức một chút kia cái gọi là hàng long mười tám thôi!

Tiêu thị phụ tử ở Thiếu Lâm tự trực tiếp đối thượng Mộ Dung bác phụ tử, một phen đánh nhau, dẫn ra Thiếu Lâm tự quét rác tăng.

Như nguyên tác giống nhau, quét rác tăng lấy không thể địch nổi vũ lực, trực tiếp trấn áp bọn họ vài người, đi theo lấy phạt hiệu hóa giải Tiêu Viễn Sơn

cùng Mộ Dung bác chỉ gian ân oán, đem hai người thu làm dưới tòa tăng nhân.

Tiêu Viễn Sơn cùng Mộ Dung bác từ bỏ cừu hận, đại triệt hiểu ra, quy y tam bảo. Ân oán hiểu biết, tiêu phong liền mã bắt đình đề tới rồi tụ hiền trang.

Bởi vì còn có cùng Diệp Phàm ước định không có hoàn thành, hắn cùng A Chu tạm thời cũng ở tụ hiền trang trụ hạ.

Đến nỗi cái kia đi đầu đại ca huyền tử, bởi vì liên tiếp phạm vào sát giới cùng dâm giới, cuối cùng chỉ có thể ở sau núi Đạt Ma Động diện bích tự quá, cả đời không còn có hạ quả sơn.

Tiểu hòa thượng hư trúc, đương nhiên cũng không có xuất hiện, hắn vẫn luôn ở Thiếu Lâm tự đi theo sư phụ, tu hành Phật hiệu đầu.

.....

Này ba ngày Diệp Phàm cùng sư phó vô nhai tử, vẫn luôn ở trong phòng nghiên cứu Dịch Cân kinh, không thể không nói này Dịch Cân kinh không hổ là Phật môn chí bảo.

Thư trung có văn: Luyện thành Dịch Cân kinh, liền thành kim cương thể. Ngoại cảm không thể xâm, ẩm thực không vì tích. Còn sợ thất tình thương, nguyên thần bất tự tri. Tuy cụ kim cương tương, hầy còn là huyết nhục khu.....

Đổi câu thông tục nói nói, nếu Dịch Cân kinh luyện chế đại thành, liền có thể tu thành kim cương bất hoại thân công, quả nhiên là lợi hại phi phàm.

Lúc trước du thân chi, bởi vì muốn chống đỡ thiên tâm hàn độc, trên diện rộng độ tăng lên nội lực. Thế nhưng trong khoảng thời gian ngắn từ cái gì đều sẽ không, đến có thể áp chế Đinh Xuân Thu. Có thể nói là nghịch thiên thân công đại biểu.

Vô nhai tử tuy rằng đại nạn đã đến, nhưng là dựa theo Dịch Cân kinh công pháp vận hành, trong cơ thể ngoan tất mặc dù không thể khỏi hẳn, nhưng cuối cùng vẫn là giảm bớt không ít, dùng hắn nói nói, vốn dĩ chính mình nhiều lắm chỉ có nửa năm tả hữu thọ mệnh, có này Dịch Cân kinh, đánh giá có thể sống lâu một năm.

Nghĩ sư phó cuối cùng khó thoát vừa chết, Diệp Phàm trong lòng thật là rất khổ sở, nhưng là hắn cũng không có bất luận cái gì biện pháp.

Rất cuộc đã là chín mươi hơn tuổi tuổi hạc người, vô nhai tử thân thể đã vô lực xoay chuyển trời đất, trừ phi có thể tìm được kia bất lão Trường Xuân cốc nước suối. Nếu không thân tiên tới cũng rất khó cứu hắn.

Nhưng là, ai đều biết kia chỉ là một cái truyền thuyết thôi! Bởi vì trong thiên hạ trừ bỏ kia thần long thấy đầu không thấy đuôi Tiêu Dao Tử cho rằng, bất luận kẻ nào đều không thể tìm được nơi đó.

“Hài tử, không cần khổ sở, sư phó lớn như vậy tuổi, cũng coi như là sống thọ và chết tại nhà.” Vô nhai tử đậm đậm cười nói: “Có thể nhìn thấy ta nữ nhi cùng ngoại tôn nữ, này cả đời ta cũng không hám!”

“Sư phó người yên tâm, ta nhất định sẽ đem Đinh Xuân Thu đầu người cho người mang đến. “Diệp Phàm oán hận nói.

“Không sao cả, sở hữu sự tình sư phó đã đã thấy ra. “Vô nhai tử từ ái nhìn Diệp Phàm nói.” Chỉ cần người có thể hảo hảo tồn tại, sư phó liền thỏa mãn. “

”Sư phó..... “Diệp Phàm trong lòng đau xót, nước mắt sản điểm tràn mi mà ra.

Từ dưới hắn chính là cái cô nhi, trừ bỏ kia đem hắn dưỡng dục đại lão nhân bên ngoài, này vô nhai tử có thể nói là hắn hiện tại nhất thân người.

Người là có cảm tình, vô loạn có phải hay không thế giới này người, ít nhất giờ khắc này Diệp Phàm là động chân tình. UU đọc sách (www.ukanshu.com)

Này ba ngày Diệp Phàm tạm thời buông xuống Bắc Minh thần công, chủ tu Dịch Cân kinh, tăng lên chính mình thể chất, có vô nhai tử lại bên dạy dỗ, võ học tiến cảnh, có thể nói tiến triển cực nhanh.

Bắc Minh thần công, lẫm bước vì bước ôn hòa gân kinh, ở hơn nửa hắc trong tay kia đem bỏ túi hình súng lục, mặc dù gặp được nhất lưu cao thủ, Diệp Phàm cũng dám đấu một trận.

”Tiểu phạm, tới đem cái này mang lên. “Vô nhai tử lao lực từ ngón tay thượng bắt lấy một cái màu đen đồ vật, đưa cho Diệp Phàm nói.

“Năm bảo vận chỉ?” Diệp Phàm trong lòng cả kinh, hắc tự nhiên sẽ hiểu, này năm bảo vận chỉ đại biểu ý nghĩa, kia chính là phái Tiêu Dao chương môn nhân thân phận tượng trưng.

“Từ hôm nay trở đi, người chính là phái Tiêu Dao đời thứ ba chương môn, hy vọng người có thể đem chúng ta phái Tiêu Dao phát huy quảng đại.” Vô nhai tử về mặt trịnh trọng nói.

“Sư phó.....” Diệp Phàm tức khắc có chút do dự.

Hắn rốt cuộc không phải thế giới này người, vô luận như thế nào mười ngày về sau hắc đều phải trở về, nói cách khác bởi vì không hoàn thành nhiệm vụ,

liền sẽ bị hệ thống trực tiếp mật sát.

Quan trọng nhất sự, hấn trở về về sau, đến lúc đó có thể hay không lại trở lại vị diện này, vẫn là cái không biết bao nhiêu, bởi vậy Diệp Phàm là có rất đại bản khoản..

Bất quá những lời này, trong khoảng thời gian ngắn cũng không biết như thế nào hướng vô nhai tử giải thích, rốt cuộc hấn trải qua quá mức không thể tưởng tượng.

“Như thế nào? Năm bảo vạn chỉ ngươi không cần, chẳng lẽ còn muốn cho ta đưa tới phần mộ đi sao?” Nhìn Diệp Phàm biểu tình, vô nhai tử nhàn nhạt hỏi.

“Này.....” Diệp Phàm nghĩ nghĩ, tựa hồ liền trước mắt tình huống xem ra, này phái Tiêu Dao chương môn nhân thân phận, cũng chỉ có thể truyền cho chính mình? Lập tức cũng liền không hề làm kiêu, gật đầu đáp ứng rồi xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38 : Tiểu Hồ Kính, Phương Lâm Trúc

Cáo biệt vô nhai tử, Diệp Phàm cùng vương phu nhân đoàn người, liền ra roi thúc ngựa chạy tới tụ hiền trang.

A Chu thương thế trải qua đã nhiều ngày Tiết thần y kiên nhẫn điều dưỡng, trên cơ bản đã không có đáng ngại.

Quan trọng nhất là nàng cùng kiều phong cảm tình, có thể nói là tiến triển cực nhanh, trải qua đồng sinh cộng tử, tình chàng ý thiếp, tiện sát người khác.

Đương nhiên, trong đó vui mừng nhất vẫn là Tiết mộ hoa, Diệp Phàm lấy phái Tiêu Dao đời thứ ba chương môn nhân thân phận, đem hấn một lần nữa thu về nồn hạ.

“Ha ha! Đứng lên đi! Từ hôm nay khởi, ngươi vẫn là ta phái Tiêu Dao môn hạ, Đại sư huynh đã đáp ứng rồi.” Diệp Phàm đối với quỳ trên mặt đất Tiết mộ hoa nói” Sư phụ ngươi bởi vì muốn chiếu cố sư tổ cho nên không có tới, nhưng là hấn thác ta cho ngươi mang đến một quyển 《 thông biện kinh muốn 》, bên trong ghi lại hấn này ba mươi năm tâm pháp cùng hiểu được, hy vọng ngươi thể hấn phát huy quảng đại. “

Thông biện tiên sinh Tô Tinh Hà cảm kỳ thư họa, y học bói toán, có thể nói là không chỗ nào không tinh, này bốn kinh phải nhớ lục hấn này vài thập niên tâm huyết cùng hiểu được, có thể nghĩ có bao nhiêu trân quý, hiện tại truyền cho Tiết mộ hoa, cũng là đối hấn lần này trợ giúp Diệp Phàm tán thành.

Tiết mộ hoa nghe vậy đại hỉ, lại lần nữa quỳ gối trên mặt đất: “Đa tạ chương môn sư thúc, đệ tử nhất định sẽ không cô phụ sư phụ lương khổ dụng tâm.”

Hàm cốc tám hữu hấn chỉ có thể xếp hạng thứ năm, có thể được đến này bốn kinh thư, cũng coi như là kế thừa Tô Tinh Hà y bát, bởi vậy Tiết mộ hoa càng thêm cảm kích Diệp Phàm diu dắt chỉ ân.

Một bên tiêu phong hòa du thị song hùng, cũng sôi nổi hướng Tiết mộ hoa nói lời cảm tạ, trong lúc nhất thời khách khứa chỉ gian, hoà thuận vui vẻ.

“Trang chủ, Mộ Dung công tử tiến đến bái trang!” Đúng lúc này, bên ngoài quân gia tiến vào bẩm báo nói.

Du thị song hùng sững sốt, ngay sau đó nói: “Mau mau cho mời!”

“Biểu ca!” Ngồi ở hạ đầu Vương Ngữ Yên, sắc mặt vui vẻ không khỏi đi theo quân gia ra bên ngoài biên chạy tới, vương phu nhân mảy mặt lại cuối cùng lắc lắc đầu, không nói gì.

Một hồi công phu không đến, trường thân ngọc lập Mộ Dung phục mang theo hấn tứ đại gia tướng cùng biểu muội Vương Ngữ Yên, đi tới mọi người trước mặt.

“Mộ Dung công tử, chúng ta lại gặp mặt, thật là đời người nơi nào không gặp lại a!” Diệp Phàm nhẹ nhàng nói

“Diệp tiên sinh, lúc trước ngươi nhưng giấu ta hảo hảo a!” Mộ Dung phục ôm quyền cười nói:” Nếu ở bàn cờ son biết tiên sinh có như vậy thần cơ diệu toán bản lĩnh, tại hạ nói cái gì cũng sẽ không bỏ qua tiên sinh. “

Lúc trước hai người ở bàn cờ son ngẫu nhiên gặp được, Mộ Dung phục như thế nào cũng không nghĩ tới, Diệp Phàm sẽ ngăn ngừa mấy ngày danh nghe

thiên hạ.

Nếu lúc trước có thể đem người như vậy thu về dưới trướng, gì sâu thiên hạ không chừng, lúc này đây hán tới, cũng là vì cầu hiền tới.

“Mộ Dung công tử quá khen, chút tài mọn thôi! Đúng rồi, công tử tiến đến, nhưng có chuyện? Nếu là không có, ta liền muốn cùng tiêu đại hiệp, vương phu nhân cùng đi tiểu Kính Hồ một chuyến.” Mộ Dung phục nói tuy rằng làm người nghe được thực thoải mái,

Nhưng Diệp Phàm lại không có thời gian vẫn luôn tại đây bồi hấn cái cọ.

“Ta nhưng thật ra không có gì chuyện quan trọng, nếu tiêu đại hiệp muốn cùng mọ đoàn người đều đi, không biết Mộ Dung phục có không đồng hành?”.

Diệp Phàm đương nhiên cầu mà không được, nhiều mấy người cao thủ, lúc này đây tiểu Kính Hồ hành trình, mới có lớn hơn nửa năm chắc. Đến nỗi Mộ Dung phục tiếp cận hán có mục đích gì, hán đảo không phải quá để ý.

Thiên hạ rộn ràng toàn vì lợi tới! Mộ Dung phục đơn giản là muốn lợi dụng chính mình phục quốc thôi!

Lui một vạn bước giảng, mặc dù hán sẽ nháo cái gì chuyện xấu, có tiêu phong như vậy cao thủ tại bên người, Diệp Phàm cũng sẽ không sợ.

Lập tức gật đầu nói: “Nếu Mộ Dung công tử nguyện ý đồng hành, tại hạ đương nhiên hoan nghênh, tiêu đại hiệp, người cảm thấy đâu?”.

“Ha ha! Tiêu phong đương nhiên không thành vấn đề, Mộ Dung công tử nhân trung long phượng, tại hạ hoan nghênh chi đến!” Tiêu phong trường thanh cười nói.

Không thể không nói, này tiêu phong xác thật là là lòng dạ rộng lớn, bằng phẳng, tuy nói trước đó vài ngày ở Thiếu Lâm tự, cùng Mộ Dung phục có thể nói là sinh tử đại chiến một phen, nhưng theo phụ thân buông cừu hận, tiêu phong tự nhiên cũng sẽ không kéo dài đời trước cừu hận.

Rốt cuộc nhân gia Mộ Dung phục cũng không có đã làm thực xin lỗi chuyện của hán, thế hệ trước ân oán, nếu hiểu biết, cũng liền không có tất yếu dây dưa.

“Hảo tiêu! Huynh lòng dạ, Mộ Dung phục bội phục vạn phần! Kia tại hạ liền từ chối thì bất kính.” Như vậy cảm được thì cũng buông được, Mộ Dung phục cũng là đánh tâm nhãn bội phục, trong lúc nhất thời, này bắc kiều phong nam Mộ Dung, nhưng thật ra thương thức lẫn nhau.

Xác định hành trình, lập tức đoàn người từ biệt tự nhiên trang, ra roi thúc ngựa thẳng đến kia tin dương Tây Bắc cảnh nội tiểu Kính Hồ đi.

Dọc theo đường đi A Chu đều tâm sự nặng nề, tuy rằng năng liền sắp gặp được phụ mẫu của chính mình, nhưng là gần hương tình khiếp, tiêu cô nương luôn là lo được lo mất.

Cũng may có kiều phong bồi ở bên người nàng, nói cách khác nàng cũng không biết nên làm cái gì bây giờ.

Còn có nàng lo lắng nhất chính là, này Diệp Phàm cùng vương phu nhân rõ ràng là tìm nàng phụ thân phiến toái, nàng cũng không biết, chính mình đến lúc đó hán là giúp ai.

Hai ngày sau, rốt cuộc chạy tới tin Dương Thành, đoàn người mới vừa tiến thành, chợt nghe đến trên đường cái có người lớn tiếng gầm lên. Diệp Phàm hơi hơi sững sốt, ngay sau đó mấy người bước nhanh tiến lên, chỉ thấy trên đường cái một cái đại hán cả người là huyết, tay cầm hai thanh lưỡi búa to, thẳng thượng thẳng hạ vũ diệu loạn phách.

Này đại hán mặc lạc râu quai nón, thần thái uy mãnh, nhưng ánh mắt tán loạn, hành nếu điên cuồng, hiển thị người điên. Trong tay hán một đôi đại phủ hệ lấy thuần cương đánh liên, thật là trầm trọng, phát động khi khép mở công ninh rất có pháp luật, môn hộ tinh nghiêm, nghiêm nhiên là danh gia phong phạm

“Này đại hán riu pháp thật là lợi hại, làm sao ta không nghe thấy quá có này một nhân vật?” Tiêu phong không cảm nhủ mảy mò.

“Hán sử hình như là “Rắc rối khó gỡ mười tám riu”, nếu ta nhớ không lầm nói, giống như đại lý quốc, có một cái kêu cổ chân chất tướng quân, ở chiến trận giữa lĩnh ngộ tuyệt diệu, cộng mười tám chiêu, phía trước mười bốn chiêu riu thức sắc bén, chiêu chiêu liều mạng, mặt sau bốn chiêu âm hiểm, chuyên cung địch nhân hạ bản. “Vương Ngữ Yên như nói gia bảo nói.

“Vương cô nương hảo nhân lực, không hổ là võ học đứng đầu bình luận đại sư, này đại hán chính là đoạn chính thuần tứ đại hộ vệ chi nhất cổ chân chất. “Diệp Phàm không khỏi vỗ tay tán dương

Vương Ngữ Yên đỏ mặt lên, trộm nhìn Mộ Dung phục liếc mắt một cái nói: “Diệp tiên sinh quá khen, tiểu nữ từ cũng chính là tin khẩu nói bấy thôi!”

Rất nhiều thời điểm, nàng đều phi thường để ý biểu ca mặt mũi, Mộ Dung phục được xưng gây ông đập lưng ông, nhưng là thật sự luận khởi võ học tới, chưa chắc có nàng kiến thức.

Bởi vậy, nàng mỗi một lần nói chuyện, đều sợ hãi khiến cho chính mình biểu ca bất mãn.

Hán tử kia lưỡi búa to càng sử càng nhanh, không được rống to: “Mau, mau, mau đi bắt ngàn chủ công, đại ác nhân đã tìm tới cửa.”

Hắn đứng ở đường lớn đại đạo phía trên, hai thanh chổi lợi lưỡi búa to hoành chém dựng phách, người đi đường tất nhiên là xa xa tránh đi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có ai dám đến gần thân đi?

Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, không cảm thất sắc nói: “Không xong! Tứ đại ác nhân trước tiên một bước tới. Tiêu đại hiệp, người chạy nhanh chế phục hắn, đoạn chính thuần chỉ sợ có nguy hiểm.”

Nếu dựa theo nguyên tác, cốt truyện hẳn là không có nhanh như vậy, nhưng là theo Diệp Phàm này viên con bướm hiệu ứng, rất nhiều đồ vật đều đã thoát ly ban đầu quỹ đạo.

Không có gì bất ngờ xảy ra, đoạn Duyên Khánh đã mang theo tứ đại ác nhân cùng đoạn chính thuần giao thương thủ.

Tiêu phong sừng sốt, lập tức khinh thân thẳng tiến, thân thủ đi điểm kia đại hán eo lặc huyết đạo.

Không ngờ này cổ chân chất thần trí tuy rằng hôn mê, võ công không mất, tay phải riu binh lộn một vòng đi lên, đánh thẳng tiêu phong bụng nhỏ. Đây nhất chiêu thật là tinh xảo linh động, tiêu phong nếu không phải võ công so với hắn cao hơn thật nhiều, suýt nữa liền cấp đánh trúng, lập tức tay trái tạt thăm mà ra, bắt lấy cán búa một đoạn. Kia đại hán vốn đã gân một lực thể nhưng, như thế nào chịu đựng đến khi? Chấn động toàn thân, lập tức bị tiêu phong khấu ở trong tay.

“Cổ thị vệ, ta là nhà người Đoàn Dự công tử bằng hữu, đoạn Vương gia hiện tại ở địa phương nào?” Diệp Phàm vội vàng hỏi.

“Thật tốt quá..... Có thể cứu chữa bình..... Người mau đi tiểu Kính Hồ phương rừng trúc phía bắc diện bẩm báo chủ công, đi a, đi a!” Cổ chân chất nghe vậy ngăn ngại, tiếp theo liền thanh thúc giục, cực kỳ nôn nóng.

Diệp Phàm đoàn người lập tức thượng sao, phân biệt một phương hướng, liền mang theo cổ chân chất triều phóng rừng trúc chi bắc chạy đến.

Đi vội không đến hai ba dặm đường, phía trước liền có tiếng đánh nhau truyền đến, Diệp Phàm định nhãn vừa thấy chỉ thấy cách đó không xa, chừng mười mấy người hỗn chiến, một cái tuổi chừng năm mươi tuổi tả hữu lão giả, hai chân tàn tật, chống một đôi thiết quái, chính ép tới một cái đồng dạng bốn mươi tả hữu, ngọc diện kim quan nam tử cơ hồ không dám ngẩng đầu, không phải đoạn Duyên Khánh cùng đoạn chính thuần lại là ai?

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 39 : Tứ đại ác nhân

Đoạn chính thuần này một mới có con hán Đoàn Dự, mộc uyển thanh, thẳng chức thái, tam đại hộ vệ, Tu La đạo Tàn hồng miên, đạo bạch phượng chờ mười mấy người, bình thường dưới tình huống tứ đại ác nhân căn bản không phải bọn họ đối thủ.

Chẳng qua lúc này đây đoạn Duyên Khánh bên này, nhiều một cái tiên phong đạo cốt lão nhân.

Nhưng nhưng là kia lão giả một người, liền chặn thiện xiển hầu thẳng chức thái cùng Đoàn Dự mấy người vây công, Lăng Ba Vi Bộ tuy rằng lợi hại, nhưng là này lão giả phảng phất cũng sẽ Lăng Ba Vi Bộ giống nhau, rất nhiều lần Đoàn Dự đều sản điểm chết ở hắn độc chương dưới.

Nếu không phải có kỳ kia không gì phá nổi Lục Mạch Thần Kiếm, chỉ sợ Đoàn Dự mấy người đã sớm bại, nhưng là dù vậy, kia lão giả vẫn như cũ đem bọn họ ép tới không thờ nổi.

Một khác phương, kia đoạn Duyên Khánh thực lực, rõ ràng so đoạn chính thuần cường đến nhiều, hai người một đáp thượng tay, đều sử chính là Đoàn gia tổ truyền võ công, Đoàn gia kiếm.

Đoạn chính thuần kiếm chiêu gắng đạt tới ổn thỏa, kiếm đi nhẹ nhàng, mỗi nhất chiêu công thủ toàn không mất pháp luật. Đoạn Duyên Khánh lấy thiết trượng sử ‘Đoàn gia kiếm’, kiếm pháp đại khai đại hợp, đoạn trang tự trọng, tung ở cực nhẹ nhàng phiêu dật kiếm chiêu bên trong, cũng không mất vương giả khí tượng.

Hai người đối đũa mấy chục chiêu về sau, đoạn chính thuần dần dần lực kiệt, không khỏi kiếm pháp đã thu, thật sâu hút một hơi, hữu chỉ điểm ra, đứng là Nhất Dương Chỉ thủ pháp. Kia đoạn Duyên Khánh chút nào không tương làm, trong tay thiết bổng càng là trong khoảnh khắc liền ra cửu bổng, đoạn chính thuần liền tiếp bại lui, thắng bại chỉ là sớm hay muộn vấn đề.

Mà mặt khác một bên, tứ đại ác nhân mặt khác vài vị, có điệp Nhị nương, nhạc lão Tam, vân trung hạc, cũng ép tới đoạn chính thuần mặt khác ba vị gia thần không dám ngẩng đầu.

“Không chuyện ác nào không làm” điệp Nhị nương một phen liễu điệp đảo đối thượng thủ cảm thực đồng côn hộ vệ phó tư về, chính là vô luận hấn đồng côn khiến cho như thế nào hô hô rung động, chung đánh đều đánh không kia hóa thành một đạo bóng dáng điệp Nhị nương.

Hung thần ác sát nhạc lão Tam cá sáu cắt đối thượng thủ cảm cần câu Chử vạn dặm, chí cương đối chí nhu, nháy mắt liền đem Chử vạn dặm ép tới đỡ trái hồ phải, hung hiểm cực kỳ.

Mà kia cùng hung cực ác vân trung hạc tặc đối thượng “Mát lạnh phiến” chu đan thần, này dâm tặc ở tự nhiên trang thiếu chút nữa không bị kiều phong một chương chụp chết, không nghĩ tới lúc này mới qua mấy ngày, liền tung tăng nhảy nhót lên.

Nhưng không thể không nói gia hỏa này vượt sát cương trường phi thường lợi hại, ở hơn nữa hấn kia trong chốn vô lâm số một số hai kinh công, tuy là chu đan thần cơ linh dị thường, cũng bị vân trung hạc áp không dám ngẩng đầu.

Mặt khác còn có một đám Tây Vực người, đem đoạn chính thuần mấy cái tình nhân cũng vây quanh lên, vô luận cam bảo bảo cùng Nguyễn tinh trúc các nàng như thế nào tà đột hữu đuôi, trước sau thoát khỏi không được bọn họ dây dưa.

Một hồi công phu không đến, đoạn chính thuần bên này mười mấy người đều bị thương không nhẹ, đặc biệt kia đại lý tam công ba thiên thạch, hoa hách cần cùng phạm hoa, càng là trúng kia lão giả độc chương, nếu không phải bọn họ nội công thâm hậu, chỉ sợ ở liền đi đòi nhà ma!

Bỗng nghe đến chiêng trống đàn sáo vang lên,

Ở đây về ngoài chiến nhất bang đầu trâu mặt ngựa, bỗng nhiên lớn tiếng hoan hô lên: “Tinh tú lão tiên, đức xứng thiên địa, uy chấn hoàn vũ, cổ kim vô cùng……”

Này mấy chục người cao giọng đồng ca, tức khắc vang tận mây xanh, đủ loại ca công tụng đức, buồn nôn bất kham ngôn ngữ, người phi thường có khả năng tưởng tượng, tóm lại nhật nguyệt vô tinh tú lão tiên chỉ mình, thiên địa vô tinh tú lão tiên to lớn. Tự Bàn Cổ thị khai thiên tích địa tới nay, càng vô người thứ hai có thể có tinh tú lão tiên uy đức. Chu Công, Khổng Tử, Phật tổ, lão quân, cùng với Ngọc Hoàng đại đế, thập điện Diêm vương, đều bị cam bái hạ phong.

Diệp Phàm sừng sốt, tức khắc bừng tỉnh đại ngộ lên, kia tiên phong đạo cốt lão giả, tất là kia giết người không chớp mắt Đinh Xuân Thu không thể nghi ngờ.

Hắn thật sự không nghĩ tới, ở chỗ này thế nhưng hội ngộ đến cái này phản đồ, xem ra bởi vì hấn cái này con bướm hiệu ứng, sở hữu sự tình đã trước tiên hoặc là thay đổi.

Bất quá như vậy cũng hảo, đỡ phải hấn vạn dặm xa xôi lại đi tinh tú hải, sở hữu sự tình hôm nay liền làm hiểu biết đi!

“Tiêu đại hiệp, thỉnh người giúp ta một phen, chúng ta cùng nhau bắt lấy này xú danh rõ ràng phản đồ Đinh Xuân Thu, tại hạ cảm kích không cảm! “Diệp Phàm hướng một bên tiêu phong nói.

“Diệp tiên sinh, người quá khách khí! Vô lâm bại hoại, ai cũng có thể giết chết, tại hạ tự nhiên đạo nghĩa không cho phép từ chối! “Tiêu gió lớn vừa nói nói.

Lập tức đi nhanh bán ra, tay trái một hoa, tay phải hô một chương, liền hướng Đinh Xuân Thu đánh tới, đúng là Hàng Long Thập Bát Chương nhất chiêu “Kháng long có hổ”, hấn xuất chương là lúc, cùng Đinh Xuân Thu cách xa nhau thượng có mười lăm sáu trượng, nhưng nói đến liền đến, lực tự chương sinh hết sức, hai cái cách xa nhau đã bất quá bảy tám trượng.

Thiên hạ vô công bên trong, nhậm người chương lực lại cường, cũng quyết không một chương nhưng đánh tới năm trượng bên ngoài. Nhưng là tiêu phong lại làm được, một chương đã ra, thân mình đã cướp được cách hấn ba bốn ngoài trượng, lại là nhất chiêu “Kháng long có hổ”, sau chương đẩy trước chương, song chương lực đạo cũng ở bên nhau, dời non lấp biển áp đem lại đây.

Chỉ một cái chớp mắt chi gian, Đinh Xuân Thu liền giác hơi thở trát trệ, đối phương chương lực thế nhưng như nộ trào điên cuồng tuôn ra, thế không thể đương, song như thế một đồ vô hình tường cao, hướng chính mình trước người tạt hướng. Hấn kinh hãi dưới, nơi nào còn có biến chiêu Ngọc Đế, trăm vội trung song chương liền hoa ba cái nửa vòng tròn bảo vệ trước người, đồng thời mũi chân gắng sức, người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Kiều phong đến lý không buông tha người, Hàng Long Thập Bát Chương liền tiếp đánh ra, phi long tại thiên, thấy long ở điện, tiềm long chó dừng, long chiến với dã…… Này Hàng Long Thập Bát Chương nhưng nói là ngoại môn võ học trung đỉnh tuyệt nghệ, thật sự là không gì phá nổi, vô cổ không phá. Tuy chiêu sở hữu hạn, nhưng mỗi nhất chiêu đều cụ tuyệt đại uy lực.

Đinh Xuân Thu sử tiên cơ, căn bản không phải tiêu phong đối thủ, ở hơn nữa một bên Đoàn Dự kia khó lòng phòng bị Lục Mạch Thần Kiếm, mấy chiêu đi xuống, đã là cả người là bị thương.

Mộ Dung phục nhìn đến tiêu chạy bằng khí lên tay, lập tức thét dài một tiếng cũng là rút kiếm ra khỏi vỏ, đối thượng tội ác chồng chất đoạn Duyên Khánh.

Không thể không nói này Mộ Dung phục võ công xác thật phi thường lợi hại, một thanh thanh cương kiếm, ở hấn trong tay chiêu chiêu liền miên không dứt, hễ còn tựa nước chảy mây trôi giống nhau, ngay lập tức chi gian, liền đem đoạn Duyên Khánh toàn thân liền gắn vào một đạo quang sáng bên trong. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Nhảy mắt Mộ Dung phục liền công ra mấy chục chiêu, không cảm như thế hấn mỗi nhất chiêu kiếm pháp đều không mang theo từ dạng, hoặc là phái Thiếu Lâm đạt ma kiếm pháp, hoặc là phái Thanh Thành tông phong kiếm pháp, hoặc là Bồng Lai phái thiên độn kiếm pháp.....

Đoạn chính thuần nhìn đến bên ta tới giúp đỡ, tức khắc tinh thần chấn động, trong tay Nhất Dương Chi liên tục điểm ra, một hồi công phu không đến kia đoạn Duyên Khánh liền cả người là huyết.

Ở hơn nữa Đặng trăm xuyên, công dã Càn, bao bắt đồng gió êm dịu ba ác bốn người gia nhập, chiến cuộc chỉ khoảng nửa khắc liền xoay chuyển lại đây.

Vân trung hạc bị Đặng trăm xuyên một thanh trường kiếm chặt chẽ ngăn chặn, mấy chiêu không đến liền bị mát lạnh phiến chu đan thân, đâm thủng yết hầu chết oan chết uổng.

Nam Hải ác thần nhạc lão Tam, càng là bị công dã Càn thiết chương đánh oa oa học máu, nếu không phải công dã Càn thủ hạ lưu tình, hấn đã sớm chết oan chết uổng.

Diệp Nhị nương thăm hại hơn, bị bao bắt đồng, phong ba ác cùng phó tư về ba người liên thủ công kích, không cảm bị chặt đứt một cái cánh tay, càng là đương trường phế đi vô công.

Nhất xui xẻo chính là Đinh Xuân Thu, vốn dĩ hấn liền không phải tiêu phong đối thủ, ở hơn nữa Đoàn Dự cùng thăng chức thái một bên phối hợp tác chiến, rốt cuộc ở ngạnh bị tiêu phong nhất chiêu kháng long có hồi sau, bị Diệp Phàm từ phía sau trừu một cái từ ít dùng, một thương (súng) đánh nát trái tim, đi đời nhà ma.

Này tuyệt đối là cái xui xẻo trứng, vốn dĩ ứng tứ đại ác nhân chỉ mời, hạ tinh tú hải muốn xưng bá thiên hạ, ngay sau đó ở diệt phái Tiêu Dao duy ngã độc tôn. Lại không nghĩ rằng sẽ đụng tới Diệp Phàm này đàn biến thái, này cũng coi như là trừng phạt đúng tội đi.

Đoạn Duyên Khánh thấy đại thế đã mất, không cảm dừng tay, hấn về mặt khó coi nhìn chăm chăm Diệp Phàm cùng Mộ Dung phục đám người: “Đây là chúng ta đại lý Đoàn gia gia sự, các ngươi là ai? Vì sao phải nhúng tay?”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40 : Người ở giang hồ phiêu sao có thể không ai đao

“Đoạn tiên sinh thỉnh! Tại hạ Mộ Dung phục, thật là đời người nơi nào không gặp lại a!” Mộ Dung phục cầm trong tay lợi kiếm, bình tĩnh nói.

Đã từng hấn ở Tây Hạ Nhất Phẩm Đường, dùng tên giả quá Lý duyên tông, cùng này tứ đại ác nhân cùng nhau cộng quá sự, chẳng qua này đoạn Duyên Khánh căn bản không biết thân phận của hấn thôi!

“Cô Tô Mộ Dung phục?” Người có tên cây có bóng, nghe được trước mắt người là tên kia chân giang hồ Mộ Dung phục, đoạn Duyên Khánh trong lòng sùng sốt, ngay sau đó bỗng nhiên thất thanh hướng một bên tiêu phong hỏi: “Hàng Long Thập Bát Chương người! Là bắc kiều phong?”

“Ha ha! Đoạn tiên sinh hảo nhãn lực, đúng là Tiêu mỡ.” Tiêu phong sang sáng cười nói.

“Bắc kiều phong, nam Mộ Dung, ha ha! Không nghĩ tới các ngươi thế nhưng sẽ đi đến cùng nhau, lần này lão phu thua không oan a!” Đoạn Duyên Khánh sắc mặt biến đổi cười thầm nói: “Chỉ là tại hạ nghĩ trăm lần cũng không ra, ta tự hỏi không có tội lỗi hai vị, vì cái gì các ngươi hôm nay sẽ liên thủ đối phó tại hạ?”

“Bởi vì bọn họ đều là ta mời đến.” Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

“Ngà! Các hạ lại là người phương nào? Thứ đoạn mỡ mất vụng về?” Đoạn Duyên Khánh trong mắt tinh quang chợt lóe, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm hỏi: “Còn có chính là người vì cái gì muốn giết chết tinh tú lão tiên Đinh Xuân Thu?”

“Muốn nói lên, kia Đinh Xuân Thu đã từng cũng coi như là ta sư huynh, bất quá hấn đã sớm bị sư tôn trục xuất sư môn. Đến nỗi ta là ai, tại hạ Diệp Phàm, hôm nay đến nơi đây tới, đúng là vì Đoạn tiên sinh người tới.” Diệp Phàm lộ ra một tia thần bí ý cười.

“Cái gì? Người chính là giang hồ Bách Hổ Sanh Diệp Phàm? Không biết các hạ tìm ta chuyện gì?” Đoạn Duyên Khánh hơi kinh hãi, mấy ngày nay, Diệp Phàm tên tuổi có thể nói vang vọng thiên hạ.

Ai đều biết hắn có thần cơ diệu toán khả năng, trong chốn giang hồ không có hắn không biết sự tình. Người xấu gặp được nàng so gặp được quý thần còn đáng sợ, bởi vì người ở hẳn trước mặt căn bản không có bí mật đáng nói.

“Chuyện này, nên nói như thế nào đây?” Diệp Phàm cười cười, lại không có vội vã trả lời đoạn Duyên Khánh, ngược lại là nhìn thoáng qua, bốn phía đám người, trừ bỏ Khang Mẫn cái kia kẻ điên không có tới tới nay, nên đến người trên cơ bản đã toàn bộ tới rồi.

Tần hồng miên, đao bạch phượng, cam bảo bảo, vương phu nhân, Nguyễn tinh trúc, cùng với các nàng từng người nhi nữ, mộc uyên thanh, Đoàn Dự, chung linh, Vương Ngữ Yên cùng A Chu.

Tuy rằng cũng không có nhìn đến A Tử, nhưng là Đinh Xuân Thu nếu đều đã tại nơi đây xuất hiện, Diệp Phàm dám đánh đổ kia nha đầu, tuyệt đối liên khắp nơi phụ cận nào đó trong một góc nghe lên đầu.

Hắn tổ chức một chút ngôn ngữ liền mở miệng nói: “Chuyện này, còn muốn từ trần Nam Vương đoạn chính thuần nói lên.”

“Ta?” Đoạn chính thuần hơi hơi sùng sốt, bỗng nhiên dâng lên một tia điềm xấu dự cảm.

Trong chốn vô lâm đều ở truyền thuyết, gặp được giang hồ Bách Hiểu Sanh tuyệt đối không có chuyện tốt, mặc kệ người che dấu ở thâm, hắn sẽ đem người tổ tông tám đời sự tình cấp rút ra.

“Ân! Nói chính là người, các hạ tướng mạo đường đường thân cư đại lý quốc trần Nam Vương địa vị cao,

Thấy thế nào cũng coi như là cái chính nhân quân tử đi! Há liệu bụng người cách một lớp da, ai cũng không nghĩ tới chính là, người thế nhưng là cái phong lưu thành tánh, bội tình bạc nghĩa tiểu nhân!” Diệp Phàm không lưu tình chút nào nói: “Người đề tay lên ngực tự hỏi, nhiều năm như vậy, người rốt cuộc thiếu nhiều ít phong lưu nọ, chỉ sợ đến bây giờ chính người cũng không rõ ràng lắm đi?”

“Diệp tiên sinh, nghiêm trọng!” Đại lý quốc tam công bốn vệ trong lúc nhất thời sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi.

Phải biết rằng từ đoạn chính minh thoái vị về sau, này đoạn chính thuần đã là trên danh nghĩa hoàng đế, bọn họ tuyệt đối không cho phép, bất luận kẻ nào bôi nhọ bọn họ Vương gia.

Nếu không phải xem Diệp Phàm vừa rồi ra tay giúp vội phân thượng, này mấy người chỉ sợ cũng muốn trở mặt.

Đoạn chính thuần đỏ mặt lên, trở nên cực kỳ xấu hổ, nhưng là quý dị chính là lúc này đây hắn thế nhưng lại không có mở miệng phản bác.

Rốt cuộc chính mình sự tình chỉ có chính hắn biết, Diệp Phàm nói không sai, hắn cả đời này duy nhất làm sai, chính là cùng đủ loại kiểu dáng nữ nhân dây dưa không nhẹ.

”Tục ngữ nói rất đúng trời không sợ, đất không sợ, liền sợ lưu manh có văn hóa. Chúng ta vị này đoạn Vương gia tuổi trẻ thời điểm chính là phong lưu thực, chẳng những đáng về đường đường, quan trọng nhất chính là nhân gia, căn bản không kém tiền, rất có điểm tiểu tư tình thú cùng tài hoa.

Cầm, cò, thư, họa, thơ, rượu, trà cùng võ công, đều có thể tới như vậy vài cái tử. Nữ hài tử thích võ công, hành, hắn dạy người gia nắm la khối nhẹ chường; nữ hài tử thích văn nghệ, hắn liền biến thành thành một văn nghệ thanh niên, chẳng những đưa người một đầu tình chàng ý thiếp thơ tình, còn có thể đối nguyệt đánh đàn, hoa tiền nguyệt hạ.

Nữ hài tử thích hoa hoa thảo thảo, vậy càng không thành vấn đề, kia vốn dĩ chính là hắn cường hạng, vô luận là sơn trà hoa vẫn là hoa lai, không có hắn không biết. Những cái đó ngây thơ mờ mịt tiểu nữ hài, đúng là tình đậu sơ khai rất tốt tuổi, nào gặp qua này trận thế, lập tức bắt lấy.

Quan trọng nhất một chút, tại hạ không thể không điểm tán một chút đoạn Vương gia “Tâm kế”. Hắn cùng hết thảy tiếp thu quá mỹ nữ tính hỏi lộ quan lão gia giống nhau, hắn cũng thích làm điểm văn nghệ nam thanh niên ái lẫn lộn sự.

Hắn mỗi lần cùng nữ tử訂 ước tín vật, đều thu đến hao hao. Mỗi lần đi ra ngoài, đánh giá muốn gặp cái nào tình phụ, liền sẽ trước đem cùng nàng “Định ước tín vật” thu hảo, sau đó đến lúc đó lại lấy ra tới, lấy biểu hiện chính mình có bao nhiêu tương các nàng.” Diệp Phàm dừng một chút nói tiếp. “Kỳ thật, nam nhân sao, có cái tam thế tứ thiếp cũng bình thường, lại nói hắn rốt cuộc thân cư trần Nam Vương địa vị cao, cùng lắm thì đem những cái đó tình nhân đều thu, nhưng có tình, hắn trong nhà phu nhân chịu không nổi, lâu lâu vì chuyện này giận dữ, khiến cho chúng ta đoạn Vương gia không nề này phiền.”

Diệp Phàm một phen lời nói, làm ở đây nhất bang nữ sĩ sôi nổi xấu hổ không thôi, như vậy bí ẩn sự tình không nghĩ tới hắn đều biết, càng làm cho một bên đoạn chính thuần như đứng đồng lừa, như ngồi đồng than, xấu hổ thực. Hắn đã phần nộ lại gạt mình, việc xấu trong nhà không thể ngoại dương, Diệp Phàm trước mặt mọi người nói ra, cũng thật làm người có chút chịu không nổi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) rốt cuộc chính mình nhi tử cùng đại thân đều ở một bên, làm hắn sao mà chịu nổi a!

Nếu không phải có kỳ tiêu phong hòa Mộ Dung phục, phỏng chừng hắn đã sớm xấu hổ buồn bực thành nổi giận.

“Cổ nhân có vân: Người ở giang hồ phiêu sao có thể không ai đao, ra tới hỗn chung quy muốn còn. Thẳng đến có một ngày, vị này đao bạch phượng phu nhân, phát hiện đoạn chính thuần còn cùng mặt khác nữ tử vẫn cứ vẫn duy trì ái muội, một hồi dưới liền rời đi hắn.

Nàng cảm giác lòng tự trọng đã chịu bị thương, bởi vì đoạn chính thuần ruộng bỏ cùng nàng ở Bồ Tát trước mình ước, sử hai người chi gian tình yêu bị kín dơ bẩn. Cho nên nàng muốn trả thù đoạn chính thuần, vì thế nàng quyết định chà đạp chính mình.

Nữ nhân ghen, biểu hiện phương thức nhiều mặt, hoặc là đại sảo đại xảo, hoặc là muốn chết muốn sống; nhưng vị này đao bạch phượng lại ý nghĩ kỳ lạ, ghen ăn đến cực đoan, từ trả thù mà chà đạp tự thân, thật là làm các quý ông sợ hãi.

Nàng trong lòng là nghĩ như thế nào? Người nếu dám ở bên ngoài tìm không đứng đắn nữ nhân, ta đây liền dám ở bên ngoài tìm nam nhân”.

Này phen lời nói, làm đoạn chính thuần sắc mặt lập tức đại biến, mồ hôi lạnh chảy ròng, hẳn thật sự vô pháp tưởng tượng chính mình phụ nhân thế nhưng sẽ có như vậy ý tưởng.

“Vừa lúc, một đêm kia, ở thiên long chùa ngoại, nàng đứng tới một đoàn người không giống người, thú không giống thú đồ vật ở bò động, nhìn kỹ khi, mới phát giác đó là một cái toàn thân huyết ô, dơ bẩn bất kham hóa tử. Kia này hóa tử trên mặt, trên người, trên tay, nơi nơi đều là miệng vết thương, mỗi chỗ miệng vết thương trung đều ở đổ máu, thậm chí đều có giới bộ bò động, nàng cũng thật sự tâm ngoan, ngày đó buổi tối, cư nhiên còn liền thật cùng kia khát cái, đã xảy ra..... Ai! Kể tiếp sự tình liền có chút đồng không nên. “Diệp Phàm thật dài thờ dài nói.

Phốc!

Này Đoạn Chính Thuần rốt cuộc nhìn không được, đương trường một ngụm máu tươi phun bỏ ra tới.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41 : Tứ đại gia tướng VS tam công tứ vệ

Diệp Phàm một phen lời nói không thể nói không ngoan, cái gọi là là đánh người không và mặt, mắng chửi người không nói rõ chỗ yếu, làm trò như vậy nhiều người mặt, đem Đoạn Chính Thuần gốc gác vạch trần, không thể nói không ngoan.

Đoạn Chính Thuần cấp giận công tâm dưới, liền tiếp phun ra mấy khẩu huyết, ngay sau đó đầu một oai, hôn mê qua đi.

Hắn vừa rồi cùng đoạn Duyên Khánh đánh bữa nội lực đã bị không nhỏ nội thương, hiện giờ lại nghe được như thế nói, là cá nhân cũng nhìn không được, không có đương trường tức chết liền không tới.

”Cha!” Nhìn đến Đoạn Chính Thuần bỗng nhiên hôn mê bất tỉnh, Đoàn Dự tức khắc chấn động.

Hắn vội vàng điều động chính mình trong cơ thể hồn hậu nội lực, tới ổn định Đoạn Chính Thuần thương thế, đao bạch phượng cũng gấp đến độ cùng kiến bò trên chảo nóng dường như, lại giúp không được gì, tam công bốn vệ cùng làm bảo bảo đảm người ở bên cạnh càng là chân tay luống cuống.

Trong lúc nhất thời trảng thượng đại loạn, Đoạn Chính Thuần mấy cái tình phụ đều sợ hãi, ngay cả vương phụ nhân đều lộ ra một tia không đành lòng chỉ sắc.

Nàng tuy rằng hận Đoạn Chính Thuần, nhưng là nhìn đến chính mình đoạn lang hôn mê bất tỉnh, nội tâm vẫn là phi thường đau lòng, tục ngữ nói rất đúng, ái chi thâm, hận chi thiết, chính là nàng hiện tại tốt nhất về hình người.

Nhìn Đoạn Chính Thuần bộ dáng, Diệp Phàm không có chút nào áy náy chi sắc, phải biết rằng ở cổ đại, thâm cừu đại hận không ngoài, mỗi thù giết cha, đoạt thế chi hận, gia hỏa này hồng rồi nhiều ít phụ nữ danh tiết, lại không muốn cưới nhân gia, như vậy người nên xuống địa ngục.

“Diệp Phàm, người ăn nói bừa bãi, dám như thế vu tội ta gia chủ công, lão tử cùng người liều mạng!” Tứ đại thị vệ chi nhất phó tư về bị giận giao thoa, tay cầm thép tới còn trong giây lát liền hướng tới Diệp Phàm đánh tới.

Mộ Dung phục tứ đại gia tướng chi nhất Đặng Bách Xuyên hét dài một tiếng, thân hình chợt lóe, lấy một đôi thịt chưởng, dễ dàng liền mượn hạ phó tư về kia long trời lở đất một kích.

Không cấm như thế, hẳn phách không chừng liền tiếp đánh ra, nháy mắt đem phó tư về ép tới không thở nổi.

Này Đặng Bách Xuyên làm tứ đại gia thần đứng đầu, võ công thần thực, lấy nội lực hùng hậu danh chấn Giang Nam, hẳn võ công chi cường nghiêm nhiên cao hơn tam đại ác nhân, đại lý tam công, hàm cốc tám hữu, Cái Bang trưởng lão mọi người, đủ để xưng là trên giang hồ nhất lưu hảo thủ.

Mất thấy phó tư về bị đánh kể tiếp bại lui, kỳ thật dư lại đại lý quốc tam công bốn vệ, gào thét liền phải hướng Diệp Phàm công tới.

“Ha ha! Này giúp chân thăng nhải con muốn quần áo sao? Thực hảo! Thực hảo! Hảo thật sự! Lão tử yêu nhất đó là đánh nhau.” Công dã Càn ha ha cười, trong tay thiết chương chọt một chút, liền hướng trong đó đại lý tam công ba thiên thạch đánh.

Đừng nhìn này công dã Càn bộ dáng văn nhã, chương lực nhưng thực sự hùng hồn, có “Giang Nam đệ nhị” chỉ xưng, ngày đó hắn cùng tiêu phong so rượu so chương lực, tuy rằng thua, tiêu phong đối hắn lại hảo sinh kính trọng, có thể thấy được nội lực tạo nghệ cực kỳ bất phàm.

Ba thiên thạch trong lòng chấn động, biết đánh bừa nội lực nói, chính mình căn bản không phải đối phương đối thủ, không khỏi thân hình chọt lóc, nháy mắt dùng khinh công đề tung thuật né tránh.

Còn lại bao bắt đồng gió êm dịu ba ác, cũng đều tự tìm thượng bọn họ đối thủ. Đặc biệt kia Giang Nam một trận gió, liền động thủ liền nói: “Thế gian yêu nhất đánh nhau chính là ai? Là công dã Càn tiên sinh sao? Sai rồi, sai rồi, đó là Giang Nam một trận gió phong ba ác.”

Vài người giống như bánh xe đại chiến giống nhau, nháy mắt đấu đến khó phân thắng bại.

Không thể không nói, này Cô Tô Mộ Dung tử đại gia thần xác thật lợi hại, gần bốn người liền chặn đại lý quốc tam công bốn vệ công kích.

Đương nhiên, cũng không phải bọn họ tam công bốn vệ có bao nhiêu nhược, mà là ở phía trước trong chiến đấu, bọn họ mỗi người đều bị nội thương không nhẹ, bởi vậy mới đấu cái lực lượng ngang nhau.

Một bên Nam Hải Ngạc thần Nhạc lão Tam, nhìn đến phía trước còn hoà hợp êm thấm mọi người, chỉ khoảng nửa khắc vung tay đánh nhau, không khỏi gào hán vọt giọng nói giao tế: “Đáng đánh, đánh diệu, đánh tiểu cầu oa oa kêu! Cách lão tử, muốn nói đánh nhau như thế nào có thể thiếu ta Nhạc lão Nhị a! Ta muốn vắn gãy các ngươi cổ.”

Lời còn chưa dứt, gia hỏa này liền phải cầm hán Ngạc cất hướng phía trước phóng đi, một bên đoạn Duyên Khánh sắc mặt biến đổi, thân hình chọt lóc nháy mắt liền chặn Nhạc lão Tam.

“Ngươi cho ta lui ra!” Đoạn Duyên Khánh lạnh lùng nói.

“Lão... Lão Đại... Ngươi làm sao vậy?” Nhạc lão Tam cùng Diệp Nhị nương, hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời sờ không được đầu óc, không rõ vì cái gì tốt như vậy cơ hội, lão Đại như thế nào không động thủ đâu?

Liền ở ngay lúc này, Đoạn Chính Thuần sâu kín tĩnh lại, nhìn sắp lâm vào đại loạn mọi người, không nên ngăn cản nói: “Đều cho ta..... Dừng tay.....”

Hắn biết chỉ dựa vào tam công bốn vệ này vài người căn bản không phải Diệp Phàm một phương đối thủ, này cùng không tính kia không có ra tay bắc kiêu phong, nam Mộ Dung.

Đánh bừa đi xuống có hại chỉ có thể là chính mình, hắn mới không nghĩ làm tử đại ác nhân ngư ông đắc lợi.

Đại lý tam công bốn vệ nhìn đến bọn họ chủ công tĩnh lại, trong khoảnh khắc dừng tay, mà Mộ Dung phục tử đại gia thần tắc đậm đậm cười, cũng không có ở tiếp theo lại động thủ.

Đoạn Chính Thuần run run rẩy rẩy đứng lên, đối với đao bạch phượng thờ dài một tiếng nói đều: “Ai! Oan nghiệt, oan nghiệt a! Phượng hoàng nhi, ngươi này một đao trát đến vì phu đau quá a!”

Hắn tự cho là phong lưu đa tình, dẫn tới thiên hạ mỹ nữ cạnh khom lưng, mấy chục năm tới, nơi nơi thông đồng nữ nhân, không biết tai họa nhiều ít nữ tử, càng làm cho nhiều ít nam nhân bị hán khẩu thượng xanh mặt mũi.

Nhưng là thế sự vô thường, hôm nay, hắn biết chính mình lão bà bị người khác chơi, vẫn là cái hai chân tàn phế, dung mạo xấu xí gia hỏa, thật là ứng kia một câu dâm người thì nữ người hằng dâm chi.

Phật gia có vân: Có nguyên nhân mới có quả, có quả tất có nhân. Kiếp này quả nguyên với kiếp trước nhân, kiếp này nhân bồi dưỡng kiếp sau quả. Nhân quả báo ứng, báo ứng khó chịu a.

“Đoạn lang..... Thực xin lỗi..... Đối lập khởi” ngọc hư tán người đao bạch phượng rơi lệ đầy mặt, chỉ cảm thấy tâm hảo đau, đau quá.

Nàng còn có thể nói cái gì, lúc trước nàng làm sao không phải nhất thời xúc động a! Này hai mươi năm qua nàng thanh đèn Phật cuốn, ru rú trong nhà, làm sao không phải vì sáng khoái sơ sự tình sám hối đâu.

Diệp Phàm thờ ơ lạnh nhạt nhìn này một đôi oán lữ, giờ phút này hắn tuy rằng cảm thấy không đành lòng, nhưng là hắn không chút nào hối hận chính mình nói ra.

Ra tới hỗn chung quy muốn còn phải, vô luận này Đoạn Chính Thuần lúc này có bao nhiêu đáng thương, nhưng là cũng mạt không xong hắn đã từng câu dẫn đàng hoàng phụ nữ sự thật.

Diệp Phàm cũng không phải phải làm cái biện hộ sĩ, nếu lúc trước hắn đáp ứng rồi vô nhai tử cùng vương phu nhân, quân tử có lời hứa đáng ngàn vàng, hôm nay cái này đại ác nhân hắn đương định rồi.

“Diệp tiên sinh, ngươi nói chính là thật sự? Năm đó, thiên long chùa ngoại, kia cứu khổ cứu nạn Bồ Tát, thế nhưng là hắn Đoạn Chính Thuần lão bà.”

Đoạn Duyên Khánh cuối cùng vẫn là nhin không được mở miệng hỏi.

Hắn hỏi chuyện, tựa như bom nổ dưới nước giống nhau, nháy mắt làm ở đây mọi người không bao giờ bình tĩnh, ai đều không có nghĩ đến, kia thượng Đoạn Chính Thuần lão bà tàn tật khát cái, thế nhưng là này tội ác chồng chất đoạn Duyên Khánh?

Loại này giáp mặt và mặt sự tình, thay đổi ai đều chịu không nổi, quả nhiên, kia Đoạn Chính Thuần thật giống như bị một vạn điểm bạo đánh “A” một tiếng, lại lần nữa chết ngất qua đi.

May mắn, Đoàn Dự nội lực liền vẫn luôn không có đình quá, bằng không sẽ, gia hỏa này đã sớm đi đòi nhà ma.

“Không tội, thiên long long chùa ngoại, cây bồ đề hạ, hóa học lời thôi, Quan Âm tóc dài, người nợ đúng là đao bạch phượng phu nhân.” Diệp Phàm thờ dài một tiếng nói: “Ai! Thế sự vô thường, tạo hóa trêu người. Đối với năm đó Đoàn thị huynh đệ đoạt người ngôi vị hoàng đế việc, người vẫn luôn canh cánh trong lòng, không nghĩ tới chính là, này Đoàn thị huynh đệ dưới gối vô tử, chỉ có Đoàn Dự này một cái nam đinh, người ngôi vị hoàng đế tuy rằng ném, nhưng cuối cùng lại vẫn là người nhi tử ngôi, như vậy xem ra, chẳng phải giống nhau? Người cừu hận thật sự là không cần phải.”

Diệp Phàm nói âm tuy nhẹ, nhưng ở Đoạn Duyên Khánh nghe tới, thẳng như sét đánh giữa trời quang giống nhau, hắn gất gao nhìn chăm chăm Đoàn Dự, có chút không thể tin được nói: “Hắn. .... Hắn là ta nhi tử. ....?”

“Không có khả năng! Không có khả năng! Diệp tiên sinh người đang nói dối đúng hay không, ta như thế nào là này đại ác nhân nhi tử!” Đoàn Dự nghe thấy cái này lời nói, nhin không được hết lên.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42 : Không chuyện ác nào không làm Diệp nhị nương

Đoàn Dự quả thực ngốc, này hơn hai mươi năm qua, Đoạn Chính Thuần đối hắn vẫn luôn từ ái có thêm, hiện tại nhiều ra tới một cái có lẽ có phụ thân, thật sự làm hắn không tiếp thu được.

Hắn như thế nào nhẫn tâm đi nhận một cái không chút nào tương quan nhân vi phụ? Huống chi cái này đoạn Duyên Khánh tội ác chồng chất, làm hắn nhận tặc vi phụ, càng là trăm triệu không thể.

“Đoạn công tử, tại hạ là sẽ không lừa gạt người.” Diệp Phàm lắc đầu nhìn Đoàn Dự, mở miệng nói: “Nếu ta nhớ không lầm nói, người trên cổ liền có một khối tiểu kim bài, mặt trên có khắc người sinh thần bát tự. Đoạn Duyên Khánh xác thật là người phụ thân, ai! Đây cũng là vì cái gì lúc trước ta nói người có thể cùng một uyển thanh yêu nhau nguyên nhân, ở các người đại lý, đường huynh muội chi gian hôn phối, kỳ thật cũng không kỳ quái.”

Đoàn Dự sững sờ, ngay sau đó run run đem trên cổ tiểu kim bài giải xuống dưới, mọi người định nhìn lại, một mặt có khắc “Sống lâu trăm tuổi” bốn chữ, một khác mặt, có khắc một hàng chữ nhỏ: “Đại lý bảo định hai năm quý hội tháng 11 nhập ba ngày sinh.”

Đoạn Duyên Khánh nhìn đến “Bảo định hai năm” mấy chữ này, trong lòng rung mình: “Bảo định hai năm? Ta liền tại đây một năm de hai tháng gian thân bị trọng thương, đi vào thiên long chùa ngoại. A nha! Hắn. .... Hắn là tháng 11 sinh nhật, vừa mới cách xa nhau mười tháng, chẳng lẽ mười tháng hoài thai, hắn. .... Hắn. .... Hắn thế nhưng đó là ta nhi tử?”

Trên mặt hắn chịu quá mấy chỗ trầm trọng đao thương, huyết quản đã đứt, đủ loại kinh hãi kinh ngạc chi tình, đều không sở hiện, nhưng một cái chớp mắt chi gian thế nhưng trở nên vô nửa phần huyết sắc, trong lòng nói không nên lời kích động, quay đầu lại đi xem đoạn phu nhân khi, chỉ thấy đao bạch phượng chậm rãi điểm điểm gian, thấp giọng nói: “Oan nghiệt, oan nghiệt a!”

Đoạn Duyên Khánh cả đời chưa bao giờ từng có thất gia chi Nhạc, bỗng dưng thế nhưng biết trên đời có một cái chính mình thân sinh nhi tử, thật là khó có thể hình dung, chỉ cảm thấy trên đời cái gì danh lợi tôn vinh, đế vương căn cứ, đều trăm triệu không kịp có một cái nhi tử tôn quý, thật sự là nửa mừng nửa lo, chỉ nghĩ kêu to cú sốc một phen, đương một tiếng, trong tay cương trượng rớt dưới mặt đất.

“Ha ha! Ta lúc trước nguyên tưởng rằng Uyển muội không phải cha ta nữ nhi, không nghĩ tới, cư nhiên là ta đều không phải là thân sinh, ha ha ha. ....” Đoàn Dự trong lúc nhất thời khó có thể chịu đựng như vậy đã kích, không khỏi điên cuồng cười to, điên cuồng chạy đi ra ngoài.

“Đoạn lang!” Một uyển thanh nhìn Đoàn Dự bộ dáng, trong lòng lo lắng, theo đi lên.

“Ha ha ha! Đời người như giấc mộng, tạo hóa trêu người a” đoạn Duyên Khánh nhin không được ngửa mặt lên trời cười to, nhiều năm chấp nhứt cừu hận, một khi tan đi, thế nhưng là ngộ đạo, đối với Diệp Phàm hành lễ, nói: “Đa tạ tiên sinh vì ta chỉ điểm bến mê, ta đoạn Duyên Khánh tội ác chồng chất,

thực xin lỗi thiên hạ, từ ngay trong ngày khởi ta đem xuất gia, kết liễu này thân tàn, cáo từ!”

Lược hạ những lời này, hần liền chống một đôi thiết quai rồi đi, từ đây trên giang hồ thiếu một cái đại ác nhân, mà nhiều một cái có nói cao tăng.

“Phóng hạ đồ đao, đạp đất thành phật! Ngươi có thể nghĩ như vậy cũng không uổng công ta làm phép ngươi một phen.” Diệp Phàm nhìn hần thân ảnh,

Nhẹ nhàng nói.

Tuy rằng hần cũng trợ trên với đoạn Duyên Khánh làm người, chính là người ai vô quá? Quá mà có thể sửa, còn việc thiện nào hơn.

Lại nói kiếp trước Kim Dung tiểu thuyết thượng, tuy rằng nói đoạn Duyên Khánh là tội ác chồng chất, chính là Diệp Phàm phiên biến toàn thư cũng không có xem hần đã làm cái gì thương thiên hại lý sự tình, chính là cuối cùng sát Nhạc lão Tam kia một đoạn tương đối tàn nhẫn một chút.

Ở phía trước trần lung vẫn còn thượng hần trợ giúp hư trúc, ngược lại nhìn ra tới hần là một cái tri ân báo đáp người, chẳng qua này đó đều bị hần thật sâu che dấu ở đại ác nhân tên tuổi dưới, đã từng đại lý hoàng trừ, vì phục quốc báo thù, cam nguyện lưng đeo người trong thiên hạ phi nhỏ cùng mắng, đứng ở mọi người mặt đối lập. Muốn nói hần là thiên hạ đệ nhất đại ác nhân, chỉ bằng nói hần là thiên hạ đệ nhất người đáng thương.

Trong nháy mắt tứ đại ác nhân, vừa chết vừa đi, hiện trường chỉ còn lại có kia Diệp Nhị nương cùng Nhạc lão Tam.

Chẳng qua này Diệp Nhị nương ở mới phía trước trong chiến đấu, đã bị chặt đứt cánh tay phải, phé đi vô công, sẽ không ở làm ác giang hồ.

Nhìn nàng muốn nói lại thôi bộ dáng, Diệp Phàm dùng gót chân tưởng cũng biết vì cái gì, nàng đơn giản là muốn biết chính mình nhi tử thôi.

Nói là lời nói, kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm mỗi lần đọc được Diệp Nhị nương lên sân khấu, nàng đều ôm ấp một cái hải tử. Nàng đoạt người khác hải tử tới chơi, chơi sau lại giết chết, “Liên tựa thường nhân ở chợ bán thức ăn mua gà vịt cá dương, nhạt tinh nhạt phi giống nhau”, đọc chỉ làm người không rét mà run. Nhân tính chỉ đáng ghê tởm đến như thế nông nổi, thật là nghe rợn cả người.

Diệp Nhị nương giết nhiều ít tiểu hải tử? Có lẽ đã không có người có thể thống kê ra cái này đại số mục, chỉ có thể tiếc nuối tỏ vẻ này đó đáng thương hải tử cứ như vậy mà rời đi nhân thế. Không thể phủ nhận nàng là một cái lệnh người đồng tình nữ nhân, nhưng hoàn toàn nàng cũng là một cái phát rồ nữ nhân.

Bởi vì chính mình bất hạnh vận, làm nhiều ít gia đình biến thành bi kịch, mặc kệ người khác thấy thế nào, dù sao Diệp Phàm là cực kỳ chán ghét nàng.

Tựa như kiếp trước bằng hữu vòng điên truyền giống nhau “Sở hữu buồn bán nhi đồng giả giống nhau tử hình! Không cầu điểm tán, chỉ cầu khuếch tán!”

“Diệp Nhị nương ngươi cả đời làm ác quá nhiều, ta sẽ không giúp ngươi.” Diệp Phàm cuối cùng vẫn là lắc đầu nói.

Không phải hần tâm ngoan, mà là đôi như vậy một người hần thật sự là phi hảo cảm.

“Cầu ngươi, Diệp tiên sinh, chỉ cần biết rằng ta hải nhi rơi xuống, ta nguyện vừa chết chuộc tội.” Diệp Nhị nương, phù phù một tiếng quỳ gối Diệp Phàm trước mặt, hung hăng khải mấy cái vang đầu, trên mặt đất máu tươi chảy ròng.

Nhìn Diệp Nhị nương kia đầu rơi máu chảy bộ dáng, tuy là Diệp Phàm ý chí sắt đá, cuối cùng vẫn là biến thành nhiều chỉ nhu, cuối cùng hần thở dài một tiếng nói:” Ngươi đứng lên đi! Ngươi hải tử ở Tung Sơn Thiếu Lâm tự. “

Không phải hần lòng mềm yếu, kỳ thật suy bụng ta ra bụng người tưởng, chính hần làm sao không phải một cô nhi a! Ít nhất đến bây giờ mới thôi, Diệp Phàm vẫn cứ không biết hần thân thế, hôm nay trợ giúp cũng Nhị nương, cũng coi như là vì chính mình.

”Tung Sơn Thiếu Lâm? “Diệp Nhị nương sững sốt.

Kế tiếp Diệp Phàm hoa một chút thời gian, hướng Diệp Nhị nương thuyết minh hư trúc tình huống, đến tận đây, Diệp Nhị nương ngàn ân vạn nợ cũng rời đi, hiện trường chỉ còn lại có kia ngày ngốc cang lão Tam. UU đọc sách ( )

”Nhạc lão Tam, chúng ta cũng coi như là quen biết đã lâu, lúc này đây ta không vì khó ngươi, ngươi đi đi! “Đối với cái này kẻ dờ hơi, Diệp Phàm thật sự không biết nên nói cái gì hảo.

Tuy rằng gia hòa này, động bất động liền vạ gây người khác cổ thủ đoạn, làm người nghe xong cột sống liền tê dại, nhưng không thể phủ nhận Nam Hải Ngạc thân hư đại khí, hư bằng phẳng, hư cũng không che lấp. Hần trong xương cốt mặt tràn ngập chính là thật tình, ngươi có thể nói hần không phải quân tử, nhưng hần tuyệt đối cũng không phải tiểu nhân.

”Hừ! Ta không đi, ta còn muốn cho ngươi sư phụ luận võ đâu. “Nhạc lão Tam lại không làm, hần chỉ vào Diệp Phàm cái mũi nói:” Ta cảnh cáo ngươi tiểu tử thú, ta kêu Nhạc lão Nhị, ngươi lại kêu ta Nhạc lão Tam, tin hay không ta hiện tại liền vạ gây ngươi cổ. “

Gia hòa này điên điên nhảy nhót buồn cười, đến bây giờ còn nhớ thương thu Diệp Phàm làm đồ đệ đâu.

”Ai nha! Ta đem này một vụ đảo đã quên. “Diệp Phàm một phách ót, tức khắc nhớ tới bọn họ chi gian đã từng còn có cái ước định.

Lúc trước, ở vạn kiếp cốc cửa vì không cho gia hòa này thu chính mình làm đồ đệ, Diệp Phàm đã từng lập ra một cái có lẽ có sư phụ, làm hai người một

tháng về sau luận võ. Hắn đã đã quên, không nghĩ tới Nhạc lão Tam nhưng vẫn nhớ mãi không quên.

”Ta nói cho ngươi, trừ phi ngươi cái kia sư phụ có thể đánh bại ta Nhạc lão Nhị, nói cách khác, hừ hừ! Ngươi cái này đồ đệ ta thu định rồi “Nam Hải Ngạc thần điên điên khùng khùng lên, ai đều không sợ, nói thu Diệp Phàm làm đồ đệ, liền thu Diệp Phàm làm đồ đệ.

Diệp Phàm đầu đầu nhìn người này, trong lúc nhất thời thật sự không biết nên làm cái gì bây giờ, hắn tổng không thể lật lọng đi!

“Diệp tiên sinh, muốn hay không tại hạ ra tay giúp ngươi giải quyết người này?” Bỗng nhiên, một bên Mộ Dung phục âm âm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43 : thu đồ đệ Nhạc lão tam

Kiến thức quá Diệp Phàm kia thần cơ diệu toán thủ đoạn, càng thêm kiên định Mộ Dung phục được đến hắn quyết tâm, nếu thực sự có như vậy nhân vật lợi hại phụ tá hắn, gì sâu nghiệp lớn không thành.

Đây cũng là vì cái gì, hắn ngàn dặm xa xôi lại đây hỗ trợ nguyên nhân, cũng không phải hắn tri ân báo đáp, một lại đều là vì dẫn tới Diệp Phàm hảo cảm.

Mộ Dung phục toàn tâm toàn ý lấy tổ huấn làm trọng, dục hưng phục Đại Yển quốc gia nghiệp lớn, tuy rằng phụ thân hắn đã hoàn toàn tỉnh ngộ, nhưng là hắn làm người tâm cao khí ngạo, tin tưởng tuyệt đối sẽ nhân định thắng thiên.

“Đa tạ Mộ Dung công tử, chuyện này liền không nhọc ngươi lo lắng! “Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Quân tử có lời hứa đáng ngàn vàng, tại hạ không thể nói không giữ lời.”

Đối với Mộ Dung phục tâm tư hắn trong lòng biết rõ ràng, nhưng là cũng không đại biểu Diệp Phàm một lại đều phải dựa vào hắn. Loại người này chính là đem kiếm hai lưỡi, hơi có vô ý liền sẽ chơi với lửa có ngày chết cháy.

Quan trọng nhất một chút chính là, vô luận này Mộ Dung phục như thế nào cơ quan tính tiền, đều cuối cùng đều là công dã tràng, bởi vì hắn chú định sinh không phùng khi.

“Mộ Dung tiểu tử, đừng tưởng rằng các ngươi người nhiều lão tử liền sợ ngươi, các ngươi mọi người đều cùng lên đi! Ta Nhạc lão Nhị một chút nhú mày liền không phải hảo hán.” Nhạc lão Tam phát điên mới mặc kệ đối phương là cái gì bắc kiều phong, nam Mộ Dung. Chỉ cần ngươi dám mắng hắn, hắn liền dám vạ lây người khác cổ.

Mộ Dung phục mày nhăn lại, liền phải tiến lên động thủ, Diệp Phàm giành trước một bước bỗng nhiên nói: “Nhạc lão Nhị, ngươi muốn cùng sư phụ ta luận võ, cũng không phải không có khả năng. Chẳng qua chỉ bằng ngươi kia công phu mèo quào, không phải ta khinh thường ngươi, ngươi qua đi cũng là chỉ do chịu chết. Như vậy đi! Tại hạ cố mà làm cùng ngươi trước so một hồi, ba chiêu trong vòng ta khẳng định đem ngươi đánh tề ra quần, làm ngươi biến thành so vụn trung hạc còn nhỏ Nhạc lão Ngũ.”

Không có biện pháp, Diệp Phàm chỉ có thể sử dụng phép khích tướng, hắn tổng không thể ngàn dặm xa xôi đem vô nhai tử kể đó đi! Trước không nói vô nhai tử đáng về kia có thể hay không động thủ thắng Nhạc lão Tam, nhưng là qua lại thời gian cũng không đủ dùng.

Còn có một chút chính là, nếu này Mộ Dung phục thật sự động thủ, chỉ sợ Nhạc lão Tam sẽ dữ nhiều lành ít, này tuyệt đối không phải Diệp Phàm sở hy vọng.

Quả nhiên, Nam Hải Ngạc thần vừa nghe liền khí oa oa kêu to, nói: “Tức chết lão tử! Ba chiêu trong vòng, ta Nhạc lão Nhị nếu không đem ngươi quăng ngã cái nát như, ta liền bái ngươi vì sư.”

Hắn biết Diệp Phàm là cái tay trời gà không chặt vụn nhược thư sinh, đừng nói ba chiêu, chính là nửa chiêu cũng tiếp không được, lúc trước hắn ở vạn kiếp cốc gần chỉ dùng nhất chiêu, liền đem Diệp Phàm bắt, điểm này Nhạc lão Tam có tuyệt đối tin tưởng.

Diệp Phàm ánh mắt sáng lên, nói: “Nam tử hán đại trượng phu nói chuyện giữ lời, lời nói nếu không tính, kia đó là rùa đen nhĩ tử vương bát đản.”

Hắn biết chỉ bằng chính mình hiện tại võ công, đối thượng Nhạc lão Tam còn có nhất định chênh lệch, rất cuộc hắn tu hành thời gian vẫn là quá ngắn. Bởi vậy, chỉ có thể dùng trí tuyệt đối không thể cường công.

Nam Hải Ngạc thần cả giận nói: “Cách lão tử! Đương nhiên là thật sự, ta Nhạc lão Nhị nói chuyện, xưa nay nói một là một, nói nhị là nhị. Khi nào nói

chuyện không tính toán gì hết quá?”

Đừng nhìn hấn bên ngoài thượng điền điền khủng khủng, kỳ thật gia hỏa này cũng có chính mình tính toán nhỏ nhặt, muốn tại đây rất nhiều cao thủ vòn quanh hạ thu Diệp Phàm làm đồ đệ, thật sự rất là không dễ, riêng là kia bắc kiều phong, nam Mộ Dung, chỉ sợ cũng đánh hấn bất quá, nghe được Diệp Phàm nguyên cùng chính mình động thủ, thật sự không thể tốt hơn.

Đến lúc đó chỉ cần ra tay đem Diệp Phàm bắt, mặc cho bọn hấn cao thủ lại nhiều, cũng tất nhiên sẽ ném chuột sợ vỡ đồ, mà hấn Nhạc lão Tam liền sẽ nháy mắt danh dương thiên hạ, mặc dù là kia kiều phong cùng Mộ Dung phục, cũng sẽ bị hấn đạp lên dưới chân, bởi vì hấn đồ đệ là Diệp Phàm.

Diệp Phàm: “Hảo, kia chúng ta một lời đã định. Bái sư lúc sau, sư tôn chỉ mệnh, liền không thể có vi, ta muốn người làm cái gì, người liền cần tuân mệnh mà đi, nếu không khi sư diệt tổ, không hợp võ lâm quy củ. Người đáp không đáp tuân?”

Nam Hải Ngạc thần không giận phẫn cười, nói: “Cái này tự nhiên. Người bái ta làm thầy lúc sau, cũng là như thế này. Tới! Tới! Tới! Đừng tần nói không luyện, chúng ta phái Nam Hải nói đánh là đánh, không thể hảm hồ.”

“Kia tại hạ liền đắc tội” Diệp Phàm đậm đậm cười, nghiêng bước lên trước, như phiêu phong, nháy mắt liền hướng kia Nhạc lão Tam ngực ‘ huyết Thiên Trung ’ chớp tới.

Lăng ba vi ba thần diệu phi phạm, đặc biệt một đoạn này thời gian Diệp Phàm nội lực tăng nhiều, càng thêm quý thần khó lường. Nháy mắt liền đến Nhạc lão Tam bên người.

Này đàn trung huyết nãi nhân thể từ huyết chi nhất, chỉ cần bị đánh trúng, không chết cũng tàn phế. Nam Hải Ngạc thần cả kinh dưới, bước chân sau này một lui, khó khăn lắm tránh thoát yếu hại, tay phải dùng ra nhất chiêu đoạn hầu công liền hướng Diệp Phàm cổ chớp tới.

Diệp Phàm bộ pháp cổ quái cực kỳ, chỉ bước ra một bước, liền tránh đi đối phương sấm đánh tia chớp này một trào. Nam Hải Ngạc thần đến lý không cho người, đệ nhị chương đi theo bỏ tới. Diệp Phàm cũng không đánh trả, nghiêng đi hai bước, lại đã tránh ra.

Hai chiêu không trúng, Nam Hải ác thần vừa kinh vừa giận, đột nhiên một tiếng điên cuồng hét lên, đôi tay đều xuất hiện, hướng Diệp Phàm ngực bụng gian cấp trào qua đi, lần này hấn sử thượng toàn lực, cuồng nộ dưới, nếu là bị hấn trào thật, đó là phá ngực mổ bụng họa.

Lại thấy Diệp Phàm tả đạp một bước, hữu vượt một bước, khinh phiêu phiêu đã chuyển tới Nam Hải Ngạc thần sau lưng, thân thủ ở hấn hói đầu thượng chụp một chương.

Nam Hải Ngạc thần kinh giác đối phương bàn tay cư nhiên xuất quý nhập thần chụp tới rồi chính mình đỉnh đầu, thầm kêu: “Mạng ta xong rồi!” Nhưng da đầu cùng hấn lòng bàn tay một xúc, Diệp Phàm liền thu đi nội lực, làm hấn giết chết Nhạc lão Tam hấn thiết tình làm không được.

Một bên A Chu lớn tiếng nói: “Nhạc lão Tam, nhân gia thủ hạ lưu tình, mau dập đầu bái sư a!”

Nam Hải Ngạc thần gãi gãi bên tai, đỏ mặt nói: “Kia căn bản không tính, lão tử còn không có chuẩn bị tốt. Ta muốn cùng hấn một lần nữa ở đánh một hồi.”

Lời còn chưa dứt hấn song chương liền hướng Diệp Phàm công tới, lúc này đây hấn dùng ra toàn lực, kinh lực cũng là càng ngày càng cường, gào thét chương phong quét đến bốn phía bụi đất phi dương. Nhưng là vô luận hấn chương lực có bao nhiêu khối, nhưng trước sau đánh không đến Diệp Phàm trên người.

Trong nháy mắt đã là bốn năm mười chiêu qua đi, Diệp Phàm lăng ba vi ba càng thêm kỳ diệu, bàng quan mọi người đều đã nhìn ra, mặc dù Diệp Phàm không ra tay, nhưng là một cũng có thể đem Nhạc lão Tam kéo suy sụp.

Diệp Phàm trong lòng đại định, nhìn đến Nhạc lão Tam lại lần nữa công tới, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có ý dừng bước bán cái sơ hở.

Nam Hải Ngạc thần thấy hấn ra tay hư nhược vô lực, cười ha ha, nghiêng thân trở tay, tới bắt hấn đầu vai, không ngờ Diệp Phàm dưới chân biến hóa muôn vàn, nháy mắt liền chuyển tới hấn phía sau, Diệp Phàm xem chuẩn huyết đạo phương vị, tay phải bắt được hấn ‘ huyết Thiên Trung ’, tay trái bắt được ‘ huyết Thần Khuyết ’.

Bắc Minh thần công toàn lực vận chuyển, một cổ thật lớn hấp lực thổi quét mà ra, Nam Hải Ngạc thần trực giác trong cơ thể khí huyết quay cuồng, toàn thân nội lực tự huyết Thiên Trung cấp tả mà ra, toàn thân liền tựa thoát lực giống nhau, càng là kinh hoàng vô đã.

Đề cho hấn giặt mình chính là vô luận chính mình như thế nào gãy gục, đều không thể tránh ra Diệp Phàm đôi tay.

Diệp Phàm nội tức hồi thuận, đem Nam Hải Ngạc thần đưa vào chính mình thủ thái âm phổi kinh nội lực chậm rãi trừ hướng khí hải, trong lúc nhất thời hướng thụ vô cùng. Này Nam Hải Ngạc thần nội lực so với kia bình bà bà quả thực xưa đâu bằng nay, gần một hồi công phu, hấn liền nội lực liền tăng cường không ngừng một tầng.

Mất thấy Nhạc lão Tam càng ngày càng suy yếu, Diệp Phàm lúc này mới tỉnh ngộ lại đây, hấn chậm rãi buông ra đối phương huyết đạo nói: “Người thua!”

Nam Hải Ngạc thần đảo cũng lợi hại, Diệp Phàm đôi tay rời tách huyết đạo, hấn lực một vận khí, liền tức nhảy lên thân tới, híp một đôi đầu mắt chăm chú nhìn Diệp Phàm thật lâu sau, trên mặt biểu tình cổ quái cực kỳ, lại là kinh ngạc, lại là thương tâm, lại là phẫn nộ.

A Chu kêu lên: “Nhạc lão Tam, ta coi ngươi định là cam tâm làm rùa đen nhĩ tử vương bát đản, bá sư là không chịu bái.”

Nam Hải Ngạc thần cả giận nói: “Ta cố tình kêu ngươi lòng trước không đến, bá sư liền bá sư, này rùa đen nhĩ tử vương bát đản, Nhạc lão Nhị là quyết định không làm” Nói đột nhiên quỳ rạp xuống đất, thạch thạch thạch đông, hướng Diệp Phàm liền khải tám vang đầu, lớn tiếng kêu lên: “Sư phụ, đệ tử Nhạc lão Nhị cho ngươi dập đầu.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44 : Tiêu Phong ném quy công

Nhạc lão Tam đảo cũng dứt khoát, cung cung kính kính cấp Diệp Phàm khải tám vang đầu, người này chính là như vậy, tình nguyện cho người khác dập đầu, cũng không muốn đương rùa đen vương bát đản.

Diệp Phàm ngăn ngại, chưa trả lời, Nam Hải Ngạc thần đã thả người nhảy lên, hướng nơi xa bay đi, chợt nghe “A” một tiếng kêu thảm, đi theo phanh một vang, một người đã bị ném tới rồi Diệp Phàm trước mặt, đó là tinh tú hải Đinh Xuân Thu một người thủ hạ, ngực máu tươi đầm đìa, trái tim đã bị hấn đuổi chỉ đào đi, thủ túc lộn xộn, chưa mặc dù chết, xem ra cũng là sống không lâu.

Gia hỏa này cũng là cái xui xẻo quý, Đinh Xuân Thu bị Diệp Phàm giết chết về sau, bọn họ nhất bang người chưa kịp đi, không nghĩ tới lại thành Nhạc lão Tam phát tiết đối tượng.

Một bên tiêu phong cả giận nói: “Buồn cười, dám làm trò ta mặt lăm sát kẻ vô tội, ngươi cho ta lưu lại lạp đi!”

Hắn thân hình vừa động, giống như đại bằng giương cánh giống nhau, nháy mắt liền phát sau mà đến trước đuôi kịp kia Nam Hải Ngạc thần.

Nhạc lão Tam đang muốn rút ra hấn Ngạc cốt, tiêu phong đột nhiên một phen liền chế trụ cổ hấn, hấn chỉ cảm thấy thân thể lấy nhẹ, phù phù một tiếng liền bị tiêu phong quăng ngã chó ăn cứt.

Nam Hải Ngạc thần mặt xám mày tro bò lên mở ra liền mắng: “Cách lão tử, ngươi dám đánh ta. ....” Một lời chưa tắt, đột nhiên thân mình lại là bay lên trời, bùm một tiếng, lại ngã ở trên mặt đất.

Lúc này đây dừng vừa rồi quăng ngã ác hơn, tuy là hấn nội công thâm hậu, giờ phút này cũng bị roi mặt mũi bầm dập.

Bất quá này Nam Hải ác thần cũng là cá nhân vật, hấn thực mau lại bò lên kêu lên: “Cầu tạp chúng, lão tử không thể cùng ngươi thôi!” Hắn tính tình táo bạo cực kỳ, trời không sợ, đất không sợ. Mặc dù là đối thượng tiêu phong, ngoài miệng cũng chút nào không nhân rồi.

Tiêu phong nhất câu giận người khác mắng hấn ‘ tạp chúng ’, nghe vậy trên mặt giận dữ, Hàng Long Thập Bát Chương liền phải đối với Nhạc lão Tam ót chộp được đi, lần này nếu bị hấn đánh thật, liền tính là đồng đầu thiết cốt, cũng sẽ đem chộp cái hi toái.

Diệp Phàm chạy nhanh khuyên can nói: “Tiêu đại hiệp, tha cho hấn một cái mệnh đi! Gia hỏa này điên điên khùng khùng chính là cái này tính tình, ngươi chính là chộp chết hấn phỏng chừng cũng là như thế này, lại nói kia tinh tú hải đệ tử, cũng không có một cái thứ tốt, cũng coi như hấn vì dân trừ hại đi!”

Tiêu phong nhìn trong tay kẻ dở hơi, bất đắc dĩ lắc đầu, nắm lên Nhạc lão Tam cổ áo, liền lại là một phen hấn ngã ở trên mặt đất.

Nam Hải Ngạc thần lúc này đây rốt cuộc học ngoan, hấn lẳng đầu lẳng não đi đến tiêu phong trước người, hướng hấn trừng mắt nói: “Ngươi đem ta ném tới trên mặt đất công phu, rốt cuộc là cái gì? Lão tử này công phu nhưng thật ra sẽ không.”

Tiêu phong cũng là say, đụng tới như vậy cái cực phẩm hấn còn có thể nói cái gì.

Nhìn hấn kia ngốc ngốc xuẩn dạng, một bên A Chu nghiêm trang nói: “Hào đi! Ta theo như ngươi nói. Hấn này công phu gọi là ‘ ném quy công ’.”

Nam Hải Ngạc thần bưng bình tĩnh đại ngộ nói: “Àn! Nguyên lai kêu ‘ ném quy công ’, ta đã biết này công phu tên,

Cầu người giáo đến sẽ, hạ khổ công luyện luyện, về sau liền không hề ăn cái này mệt.” Nói liền đi nhanh về phía trước, đầu cũng sẽ không đi rồi.

Nhìn hấn bóng dáng, Diệp Phàm cao giọng truyền âm đến: “Nhạc lão Tam, hôm nay tha cho ngươi một mạng, về sau nhưng đừng lại làm ta biết ngươi làm ác, nếu không liền tính chạy đến chân trời góc biển, ta cũng muốn vắn gậy ngươi cổ.”

Này phiên lời nói, thiếu chút nữa làm Nhạc lão Tam một đầu ngã quy trên mặt đất, kiến thức quá Diệp Phàm kia thần cơ diệu toán thù đoạn, hẳn lúc này đây là thật sự phục.

Từ nay về sau, gia hỏa này không còn có đã tới Trung Nguyên, cả đời đều thành thành thật thật oa ở Nam Hải.

Tiến đi Nhạc lão Tam, Đoạn Chính Thuần lúc này cũng sâu kín tĩnh lại, nhìn chung quanh kia mấy cái tình nhân quan tâm ánh mắt, trong lúc nhất thời trong lòng trăm mối cảm xúc ngổn ngang, không biết nói cái gì hảo.

Có người nói hẳn căn bản không hiểu ái, kỳ thật, nhưng thật ra oan uổng này cái đại kẻ si tình. Hẳn loại này “Không lưu tình” đảo không phải thật vô tình, đối chính mình on trạch quá mỗi cái nữ bạc, hẳn nhiều ít đều có điểm tình, nhưng loại này tình là phiếm tình, tuyệt phi chuyên tình, nhưng mà cũng đúng là loại này phiếm tình, đối hẳn những cái đó các nữ nhân thương tôn đặc biệt thâm.

Hắn tự dụ vì tình thánh, phong lưu đa tình, dựa vào cao quý xuất thân cùng với ôn văn nho nhã khí chất, ở trên giang hồ mê đảo đủ loại kiểu dáng mỹ lệ nữ tử. Rất nhiều thời điểm hẳn cảm thấy chính mình vạn bụi hoa trung quá, phiến Diệp không dính thân, không nghĩ tới ông trời lại cho hắn khai như vậy đại một cái vui đùa, yêu nhất nữ nhân, ngược lại thương hắn sâu nhất.

Này cũng chính ứng một câu ngôn ngữ, thường ở bờ sông đi, khó có thể không ướt giày, này đỉnh nón xanh xác thật chịu không nổi a!

Nhìn Đoạn Chính Thuần kia thê thảm bộ dáng, Diệp Phàm chung quy là trong lòng mềm nhũn nói “Tục ngữ nói rất đúng, thất chi tang du, đến chi đông ngưng. Nếu người phong lưu thành tính đã đã chịu giáo huấn, như vậy kế tiếp ta liền cho người nói điểm dễ nghe đi! Đoạn Chính Thuần, người có biết người rốt cuộc có bao nhiêu nữ tử?”

Đoạn Chính Thuần trong lòng run lên, không khỏi thất thanh hỏi: “Các hạ có ý tứ gì?”

“Không có gì ý tứ, ta ăn ngay nói thật đi! Trừ bỏ một uyển thanh chung lĩnh, kỳ thật người còn có ba cái nữ nhi. “Diệp Phàm nhân nhậ nói: “Tuy rằng người mất đi một cái thân sinh nhi tử, nhưng là lại được đến ba cái nữ nhi, một mỗ một uống, chưa chắc không phải người may mắn.”

“Thật vậy chẳng? Còn thỉnh Diệp tiên sinh minh giảng? Tại hạ vô cùng cảm kích.” Đoạn Chính Thuần giãy giụa đứng lên.

Diệp Phàm lại không có sót ruột trả lời Đoạn Chính Thuần, hẳn hướng tới vương phu nhân bình tĩnh hỏi: “Chuyện tới hiện giờ, người còn muốn gạt hắn sao?”

Vương phu nhân một không giấy lát nhìn chăm chú đao bạch phượng, cam bảo bảo, Tần hồng miên, Nguyễn tinh trúc này bốn cái nữ tử, chỉ cảm thấy các cô các vũ mỹ, các cô các tiểu lệ, tuy không tự biết xấu hổ, nhưng nếu lấy “Tao hồ lý”, “Tiện nữ nhân” tương xứng, trong lòng cũng thấy không ổn, một cô “Nhìn thấy mà thương, huống chi lão nô” chỉ ý, không cảm đột nhiên sinh ra. UU đọc sách (www. uukan.shu.com)

Đang xem xem chính mình tình lang hiện tại kia thê thảm bộ dáng, tuy là nàng ý chí sắt đá giờ phút này rốt cuộc nhìn không được, ngực đau xót, nước mắt tràn mi mà ra đến.” Đoạn lang, đoạn lang a! Người đem ta làm hại hảo khổ. A.....”

“A La, thực xin lỗi! Ta hận không thể năm đó liền cùng người song song sống quãng đời còn lại với Cô Tô mạn đà son trang..... Ai! Tạo hóa trêu người a!” Đoạn Chính Thuần không cầm thờ dài một tiếng nói. Hẳn tuy rằng dùng tình không chuyên, nhưng đối mỗi một cái tình nhân lại cũng đều chân thành tương đãi.

Này thanh “A la” một kêu, kia quan tâm yêu quý chi tình xác lại xuất phát từ thành tâm thành ý, vương phu nhân đầy ngập oán giận, thoáng chốc chi gian hóa thành vạn lý nhu tình.” Ta biết đoạn lang là yêu ta, ta nói cho người, chúng ta cũng có cái nữ nhi, nàng kêu ngữ yên, tới ngữ yên mau trông thấy người cha. “

Vương Ngữ Yên băng tuyết thông minh, kỳ thật ở tới trên đường, nàng đã sớm đoán được chính mình thân thể, lập tức cũng không có làm ra vẻ, tiến lên nhận Đoạn Chính Thuần làm chính mình phụ thân.

Nhìn đến bỗng nhiên chi gian chính mình lại nhiều một cái nữ nhi, Đoạn Chính Thuần đầu cũng khoái hoạt, trong lúc nhất thời một nhà ba người, tiện sát người khác.

Liền tại đây là, kia ở một bên Nguyễn tinh trúc rốt cuộc nhìn không được, phù phù một tiếng quỳ gối Diệp Phàm trước mặt.” Diệp tiên sinh, cầu xin người, người khai khai ân nếm quy công giúp ta cũng coi như tính ta kia hai cái số khổ nữ nhi đi! Năm đó, ta bởi vì sinh hoạt bức bách, đem hai cái nữ nhi gởi nuôi ở nông phụ trong nhà, nhưng quay đầu lại, kia ra nông phụ gia đã không có, suốt mười bảy năm, các nàng tin tức toàn vô, cầu người giúp giúp ta tính tính, các nàng ở địa phương nào? Kiếp sau chẳng sợ ta kết cò ngậm vành, cũng tất báo đáp người đại ân đại đức!”

Nhìn mẫu thân kia thương tâm bộ dáng, A Chu rốt cuộc nhìn không được, nháy mắt nước mắt trường lưu nói: “Mẫu thân, nữ nhi ở chỗ này.”

Chương 45 : Tàn nhẫn độc ác A Tử

Mặc kệ nói như thế nào, A Chu vẫn là cùng phụ mẫu của chính mình tương nhận, trừ bỏ cái kia đến bây giờ còn không có xuất hiện A Tử, cũng coi như là đại đoàn viên kết cục.

Đúng lúc này, tiêu phong bỗng nhiên hét lớn một tiếng đến: “Người nào lên lút, chạy nhanh đi ra cho ta!”

Mọi người định nhìn lại, chỉ thấy nơi xa cây cối tách ra, toàn trừ bỏ một người mặc áo tím thiếu nữ, kia nữ hài ước chừng mười lăm sáu tuổi tuổi, so A Chu thượng tiểu hai tuổi, một đôi mắt to đen lúng liếng mà, đầy mặt tinh ngoan chi khí.

Nàng liếc mắt thấy đến A Chu, liền không để ý tới mọi người, nhảy nhảy nhảy nhảy chạy vội tới A Chu trước người, giữ nàng lại tay, cười nói: “Nguyên lai ngươi chính là A Chu a! Ngươi lớn lên hảo phiến xinh đẹp, ta thực thích ngươi đâu!”

Này nữ hài nói chuyện hơi có chút cuốn lưỡi chi âm, căn tự bất chính, giống như là người ngoại quốc sơ học Hán ngữ giống nhau.

A Chu thấy thiếu nữ này hoạt bát thiên chân, cười nói: “Ngươi mới lớn lên tuần đâu, ta càng thêm thích ngươi.”

Diệp Phàm trong lòng vừa động, không có gì bất ngờ xảy ra cô nương này khẳng định chính là kia A Tử.

Ai lời nói thật, kiếp trước nhìn bầu trời long tám bộ thời điểm, hẳn thật sự không thích cái này tiểu cô nương, A Tử làm người cực đoan phi thường, hành sự không ra lẽ thường, lãnh huyết tàn nhẫn, có thể nói là chân chính đệ nhất yêu nữ.

Nghe nói, năm đó nghe khuông tiên sinh viết thay viết 《 Thiên Long Bát Bộ 》 thời điểm, liền cực hận A Tử, bởi vậy mới đưa nàng đôi mắt viết mù.

“Ủy? Người cao to, ngươi chính là kia bắc kiều phong sao? Vừa rồi ta trốn như vậy xa, không nghĩ tới đều không có giấu diếm được ngươi, ta thật là phục ngươi!” A Tử nhảy nhót chạy đến tiêu phong trước mặt nói.

Không ngờ tiêu phong trở tay một chưởng, liền đánh đến hắc thẳng ngã văng ra ngoài. Hắn đi theo đuổi ra tay, bắt được A Tử tá cổ tay, cười lạnh nói: “Còn tuổi nhỏ, bực này ác độc!”

A Chu cả kinh không khỏi thất thanh đến: “Tiêu đại ca, ngươi làm gì vậy?”

Tiêu phong lôi kéo kia thiếu nữ thủ đoạn, đem nàng bàn tay phiên lại đây, nói: “Thỉnh xem”

Mọi người chỉ thấy kia thiếu nữ ngón tay phùng trung hiệp một quả phát ra xanh mượt quang mang tể châm, vừa nhìn mà biết kia châm thượng liền uy có kịch độc. Vừa rồi nàng làm bộ tiếp cận tiêu phong, lại là muốn đem này tể châm cắm vào này thân thể, may mắn tiêu phong nhanh tay lẹ mắt, mới không mắc mưu nhi, ở giữa có thể nói là hung hiểm vạn phần.

Kia A Tử cấp một chưởng này chỉ đánh đến nửa bên mặt má cao cao sưng khởi, Diệp may mắn tiêu phong không có sử toàn lực, nếu không liền muốn đánh đến nàng não cốt vỡ vụn, đi đời nhà ma.

“Ngươi bắt nạt ta! Ngươi bắt nạt ta!” A Tử đột nhiên cái miệng nhỏ một bẹp, lên tiếng khóc lớn nói.

A Chu oán trách nói: “Hào! Đừng khóc lạt! Tiêu đại ca chỉ là nhẹ nhàng đánh ngươi một chút, có cái gì quan trọng? Lại nói hẳn lại không có đắc tội ngươi, ngươi vì cái gì phải dùng kịch độc

Ám khí hại nhân tính mệnh, nguyên nên giáo huấn một chút.”

Kia A Tử chỉ vào Diệp Phàm khóc ròng nói: “Hừ! Vừa rồi chính là hắn cùng người cao to, cùng nhau giết sư phụ ta,

Ta đương nhiên muốn báo thù. Lại nói ta này bích lân châm, lại không phải lợi hại nhất, ta còn có rất nhiều ám khí không sử đâu.”

“Còn không phải là những cái đó vô hình phân, tiêu dao tán, cực lạc thứ, xuyên tim đỉnh sao?” Diệp Phàm lạnh lùng cười nói: “A Tử, không cần ở trang. Ta còn không hiểu biết ngươi sao? Ngươi vừa rồi sát tiêu đại hiệp, đơn giản là hắn nghe ra ngươi hành tung, còn tuổi nhỏ liền như vậy ác độc, trưởng thành còn có thể được.”

Kia A Tử đột nhiên ngừng tiếng khóc, sắc mặt kinh ngạc cực kỳ, run giọng nói: “Ngươi. . . . . Ngươi như thế nào cái gì đều biết?”

“Hừ! Ta chẳng những biết ngươi sư phụ là Đinh Xuân Thu, ta còn biết lúc này đây ngươi là bởi vì trộm “Thần mộc vương đỉnh” mới thoát đi tinh tú phái, đi vào Trung Nguyên. Hảo nếu ngươi ra tới, ta cũng lười đến nhiều lời. Đoạn Chính Thuần, đây là ngươi cái thứ ba nữ nhi, A Tử” Diệp Phàm lạnh lùng cười nói.

Hắn đối này A Từ tuyệt đối là linh hảo cảm, nếu không phải cố kỵ A Chu cùng tiêu phong thể diện, hắn đã sớm ra tay khiển trách một phen.

Thiếu nữ A Từ từng mắt Diệp Phàm nói: “Ngươi giống như cái gì đều biết. Phi!” Nói hướng hắn đuổi đuổi đầu lưỡi, làm mất quý.

“Ai nha! Ta số khổ hài nhi!” Nguyễn tinh trúc lời kéo A Từ, tinh tế đánh giá, mặt mày hớn hở, nói không nên lời thích.

Đoạn Chính Thuần nghi vấn nói: “Vì cái vừa rồi ngươi trốn đến một bên không ra, nếu không phải tiêu đại hiệp phát hiện, ta và ngươi mẫu thân liền bỏ qua ngươi?”

A Từ rất là đắc ý, nói: “Bọn họ đem sự phó của ta giết? Ta sợ hãi mới núp vào. Lại nói, các ngươi đem ta ta ném mười bảy năm, ta cho các ngươi sốt ruột một hồi lại làm sao vậy?”

Đoạn Chính Thuần bắt đắc dĩ hướng Diệp Phàm nhìn liếc mắt một cái, mặt có xấu hổ chi sắc, chỉ phải cười khổ nói: “Bướng bỉnh, bướng bỉnh.”

“Hảo, nơi đây sự, ta cũng nên đi.” Diệp Phàm ôm quyền hướng tiêu phong nói: “Tiêu đại hiệp, ta mong ước ngươi cùng A Chu sớm ngày đâu kết thành quyến lữ, núi xanh còn đó lục thủy trường lưu, chúng ta gặp lại.”

Diệp Phàm cũng không có lưu lại ý tứ, rút cuộc tứ đại gia thân nhìn chính mình ánh mắt, nhưng không thể nào thân thiện.

“Hảo! Diệp tiên sinh, Tiêu mẫu liền không tiễn, mượn ngươi cát ngôn, chờ đến đây gian sự, ta cùng A Chu liền đến quan ngoại, làm mục mã chân dê mục dương ngươi thôi!” Tiêu phong đáp lễ nói.

.....

Cáo biệt tiêu phong về sau, Diệp Phàm liền cùng Mộ Dung phục mấy người rời đi tiểu Kính Hồ.

“Diệp tiên sinh, kế tiếp muốn đi đâu?” Mộ Dung phục mở miệng hỏi, một đường chứng kiến, kiến thức Diệp Phàm kia thần cơ diệu toán thủ đoạn, hắn xem như hoàn toàn phục.

“Ta tất nhiên là hồi nổi trống sơn, Mộ Dung công tử, chẳng lẽ muốn vẫn luôn bồi ta? Không đi làm ngươi kia khôi phục Đại Yến sự sao?” Diệp Phàm quay đầu đi tới, nhìn xem Mộ Dung phục là cười chế nhạo nói.

Đạo bất đồng khó lòng hợp tác, nếu liền phải chia tay, kia vẫn là đem sự tình nói rõ ràng tương đối hảo.

“Diệp tiên sinh nói đùa.” Mộ Dung phục xấu hổ cười nói: “Phụ mẫu ta cho ta đặt tên một cái phục tự, đó là hy vọng ta có thể khôi phục Đại Yến, chân nhân trước mặt không nói lời nói dối, này cả đời tại hạ đều sẽ vì khôi phục Đại Yến mà nỗ lực, chỉ cần Diệp tiên sinh có thể giúp ta, gì sâu đại sự không thành?”

“Ai.....” Nhìn Mộ Dung phục bộ dáng, Diệp Phàm trong lòng khe khẽ thở dài, tạo hóa trêu ngươi, sinh không cùng khi a!

Này Mộ Dung phục tuy có long phượng chi tư, nhưng tâm cao ngất, mệnh so giấy mỏng. Rõ ràng là danh môn chính phái, lại trở thành âm hiểm tiểu nhân; rõ ràng võ công cao cường, cố tình tổng gặp gỡ siêu cấp cao thủ; rõ ràng có tài có mạo, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có thể hảo hảo mà tranh cái võ lâm minh chủ, ngược lại si tâm vọng phải làm hoàng đế, cuối cùng rơi vào cái thâm đạu xong việc.

Nhất châm chọc chính là, Mộ Dung phục là xuống dốc hoàng tộc con cháu, suốt đời theo đuổi ngôi vị hoàng đế, đối Vương Ngữ Yên coi như thảo giới, Đoàn Dự là chính quy hoàng đế người thừa kế, lại ái nữ nhân ninh bỏ giang sơn. Ngươi sở truy, chính là ta sở bỏ, tấn đạo nhân sinh buồn cười vớ vẩn.

Mộng tưởng có thể thành tựu một người, cũng có thể hủy diệt một người. Hiên nhiên, Mộ Dung phục là bị mộng tưởng hủy diệt thất bại người.

“Mộ Dung công tử, đối với tâm tư của ngươi tại hạ cũng có thể lý giải, như vậy đi! Gặp nhau tức là có duyên, trước khi đi, ta lại đưa ngươi một quẻ như thế nào? “Diệp Phàm chung quy là trong lòng mềm nhũn nói: “Cái gọi là là Nhạc cực bi sinh, người phi vật đổi, đến tốt cùng là đến cùng một mộng, vạn cảnh về không. Tại hạ xem ra rất nhiều chuyện chi bằng không đi làm hảo.”

Mộ Dung phục sắc mặt biến đổi đang muốn đáp lời, Diệp Phàm lại là xua xua tay, ngăn lại hắn, đứng dậy mà đi đến: “Lời nói không thể tản, ta cũng nên đi, hy vọng sau này các hạ có thể cởi bỏ khúc mắc, buông chấp nhất, cáo từ.”

Diệp Phàm đi rồi, Mộ Dung phục lại là ngốc ngốc ngồi, tâm loạn như ma, dựa theo Diệp Phàm lời nói, chính mình nhất sinh chung quy là kính trung hoa thủy trung nguyệt thôi! Nếu thật là như thế, kia chính mình khôi phục Đại Yến hùng tâm tráng chí, lại tính cái gì?

“Công tử gia, chớ có nghe hắn hồ, giang hồ thuật sĩ chi ngôn, há nhưng toàn tin.” Bao bất đồng nhìn Mộ Dung phục bộ dáng, mở miệng trấn an nói.

“Ai.....” Mộ Dung phục sắc mặt đổi đổi, chung quy thờ dài một tiếng không nói gì.

Diệp Phàm lời nói, với hắn mà nói xúc động cực đại, tuy rằng nội tâm cũng không tưởng thừa nhận, nhưng không thể phủ nhận câu này quẻ ngữ, sẽ ảnh hưởng hắn cả đời.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 46 : Bi thôi giám ngục trường

Năm ngày sau, Diệp Phàm ra roi thúc ngựa chạy tới bàn cờ sơn, xử lý xong phái Tiêu Dao một chút sự tình sau, hần liền mang theo mã phu người lên đường.

Hoàn thành vô nhai từ gửi gắm, hần ở cái này vị diện cũng không có gì muốn dừng lại.

Này năm ngày, trên giang hồ đã xảy ra không ít không thể tưởng tượng đại sự, đầu tiên là trấn Nam Vương Đoạn Chính Thuần dẫn dắt nhất bang oanh oanh yển yển, ẩn cư ở vô lượng sơn kiếm hồ cung.

Lúc sau, con hần Đoàn Dự, đương đại lý quốc hoàng đế, càng là lấy một uyển thanh làm vợ. Tiêu phong cùng A Chu, trốn đi quan ngoại, mục mã chấn dề, quá thân tiên sinh hoạt.

Mộ Dung phục cùng Vương Ngữ Yên hoàn toàn biến mất, không tưởng người biết bọn họ đi địa phương nào, nhưng là có một chút, rất nhiều người đều minh bạch, giống như vậy kiêu hùng là sẽ không biến mất, gia hỏa này khẳng định ở trong tối vì hần phục hưng nghiệp lớn nỗ lực.

Để cho người ngoài ý muốn chính là cái kia A Tử, tiểu cô nương ở đại lý chỉ đợi một ngày, liền ở nhất bang đầu trâu mặt ngựa vô hạn nịnh hót hạ, lên làm tinh tú phái đệ nhị quyền chương môn người, rất nhiều người bởi vì cố kỵ Đoàn Dự cùng tiêu phong uy danh, đảo cũng không dám tìm nàng phiền toái.

Đến nỗi, trước hết đụng tới Diệp Phàm chung linh, tiểu cô nương còn ở vạn kiếp cốc quá vô ưu vô lự sinh hoạt, Diệp Phàm nói cũng không có quên nhớ chính mình lúc trước hứa hẹn, hần thác Cái Bang trưởng lão cấp chung linh đưa đi không ít linh sủng dị thú, cũng coi như lại hần cuối cùng một cộc tâm nguyện.

.....

Rời đi bàn cờ sơn, Diệp Phàm tìm được một chỗ yên lặng nơi, liền kích hoạt rồi trong tay hần giám ngục lệnh phái.

“Sơ cấp thí luyện nhiệm vụ hoàn thành, chúc mừng luân hồi giả danh hiệu 9527 đạt được giám ngục trường danh hiệu. Nhiệm vụ kết thúc, đang ở phản hồi.”

Theo chấn động chói mắt kim quang chớp động, hần cùng vương phu nhân liền phóng lên cao, hóa thành hư ảo biến mất.

Trong chốc lát, Diệp Phàm liền về tới cái kia đã từng ngục giam, nhìn quen thuộc nhà tù, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngồn ngộn.

Chính mình, đã trở lại? Ở Thiên Long Bát Bộ trong thế giới, hần ước chừng ngây người một tháng, rốt cuộc đã trở lại?

Nếu không phải hần trên người một bộ cổ đại trường bào, cùng với trong cơ thể kia lao nhanh nội lực, Diệp Phàm cơ hồ muốn hoài nghi ngày đó long tám bộ trung tạo ngộ, có phải hay không chính mình một giấc mộng cảnh.

Tùy tay đem một bên đã dọa ngốc mã phu người quan vào một gian nhà tù, Diệp Phàm còn không có phản ứng lại đây, trước mặt kim quang chợt lóe, kia nhiều ngày không thấy tím hình tiên tử lại xuất hiện ở hần trước mặt.

Thật là mỹ nữ a! Gắn gũi cùng tím hình tiên tử tương đối, Diệp Phàm mới càng có thể thân thiết cảm nhận được nữ nhân này kinh người mị lực.

Chỉ là lộ ra một cái thẹn thùng tươi cười, liền làm hần bụng nhỏ hạ hơi hơi nóng lên, thậm chí không dám hướng trên người nàng các loại điệu dụng lại nhiều xem.

Thiên sứ cùng ma quỷ dụ hoặc, ở nàng trên người hoàn mỹ thể hiện, tiểu cô nương trước sau như một xinh đẹp, trừ bỏ trước ngực biến đại ở ngoài,

Khác Diệp Phàm còn chưa thể nào nhìn đến ra tới.

Giờ khắc này hần, lần đầu tiên có muốn hiến thân xúc động, hần phán đoán trung ẩn ẩn có một cỗ xao động, tưởng đem trước mặt nữ nhân này đè ở dưới thân.....

“Chúc mừng người 9527, hoàn thành sơ cấp giám ngục nhiệm vụ, hiện tại ta đại biểu chúa tể giả đại nhân, đúng là nhận mệnh vì người vì vị diện giám ngục trường. Hy vọng người có thể không ngừng cố gắng, trọng thị huy hoàng!” Tím hình tiên tử đối với Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Một tia nhân nhật đỏ ửng xuất hiện ở nang trên mặt, kia một khắc phong tình quả thực sáng mù Diệp Phàm mắt.

“Trọng thụ huy hoàng sự tình chúng ta có thể chậm rãi bàn lại, ta hiện tại tương đối quan tâm sự, này thành giám ngục trường, có chỗ tốt gì không có?” Diệp Phàm phở đi thật lớn sức lực, mới từ tím hình tiên tử trên người dời đi.

Vô luận này nữ tử có bao nhiêu xinh đẹp, ít nhất không phải hiện tại hán có khả năng nhúng chàm, phải biết rằng nhân gia chính là siêu cấp thần thú, chỉ cần một ánh mắt, liền có thể làm hán hồi phi yên diệt.

Hán hiện tại nhất quan tâm vẫn là Money, một văn tiền chẳng lẽ anh hùng hán, vô luận Diệp Phàm như thế nào ở thiên long bên trong bức, trở lại thế giới hiện thực, không có tiền hán cái gì đều không phải.

“Cái này thật không có, chúa tể giả đại nhân cũng không có lương tâm a!” Tím hình tiên tử bắt đầu đi lắc đầu, hướng Diệp Phàm nói: “Chẳng những không có tiền, ta còn muốn tiếc nuôi thông tri ngươi, từ hôm nay trở đi, ngươi còn muốn đi ra ngoài kiếm tiền tới trợ cấp nơi này, nói cách khác ngươi cái này giám ngục trường, tùy thời đều có bãi miễn nguy hiểm.....”

“Ngươi lời này có ý tứ gì?” Diệp Phàm sững sốt, thiếu chút nữa không có nhảy lên.

Này hổ cha đâu? Hán cực cực khổ khổ đi thiên long một tháng, không có công lao cũng có khổ lao nha! Này không trả tiền không nói, ngược lại còn làm hán bỏ tiền, là cá nhân cũng không làm a!

“Đây cũng là không có cách nào sự, rốt cuộc cái này trong ngục giam thiết bị quá già rồi, thậm chí liền một ít bình thường phạm nhân đều có thể vượt ngục. “Tím hình tiên tử chỉ vào rách tung toé nhà tù nói.” Tuy rằng rất nhiều tù phạm tới rồi nơi này, đều bị phong ấn tu vi, nhưng là phạm nhân giữa chưa bao giờ khuyết luyện thể cao thủ a! Chỉ cần trông cậy vào nhà tù tường vây khốn bọn họ, căn bản là không có khả năng, càng đừng nói kia trước yêu tinh quý quái, tiên thần phật ma chờ linh tinh tù phạm. Bởi vậy vì nhà tù an toàn, chúng ta cần thiết muốn kiên tạo tương ứng nhà tù tới cầm tù đối ứng phạm nhân.”

Diệp Phàm thanh âm tức khắc đề cao mấy cái đề-xi-ben: “Đội lát nữa, gì ngoạn ý? Tương ứng phạm nhân yêu cầu tương ứng ngục giam?!”

“Đừng vậy! Ngươi không nghĩ, ngài này phá ngục giam chấn được ai? Một cái tiên thiên cao thủ, một chân là có thể đem ngục giam môn đá văng ra ngươi còn trông cậy vào quan trụ những cái đó siêu cấp thần thú, đừng có nằm mộng.....” Tím hình tiên tử lạnh lùng cười nói.

“Chậm rãi chậm! Nói quá nhiều ta không hảo tiêu hóa, ý của ngươi là ta đại khái đã hiểu, tỷ như ta đi đem Tôn Ngộ Không chop tới, liền đến lộng cái vây được trụ Tôn Ngộ Không ngục giam. Nếu đem Diêm La Vương chop tới, liền yêu cầu lộng tương ứng vây quý ngục giam?”

“Thông minh, chính là ý tứ này. Bất quá liền ngươi hiện tại cấp bậc, căn bản không phải kia Diêm La Vương đối thủ, càng đừng nói kia đại não không trung Tề Thiên đại thánh “Tím hình tiên tử chính sắc nói.” Cái loại này trong truyền thuyết nhân vật, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lấy ngươi hiện tại thực lực, căn bản tiếp xúc không đến. Trước mắt ngươi nhất yêu cầu làm chính là, ngàn vạn không thể làm kia chop tới phạm nhân đối chết. Nếu có tiền xin mời cái đầu bếp, nếu không có tiền ngươi cũng có thể đi bên ngoài đi đánh com, không cấm như thế, ngươi còn có mua đơn người giường, tù phục, chăn bông chờ rửa mặt nhu yếu phẩm. ....”

“Ngọa tào! Cái này giám ngục trường lão tử không làm! “Giờ khắc này Diệp Phàm có loại muốn chết xúc động, này nima đó là giám ngục trường a! Này quả thực chính là dương bạch lao a!

Tím không thấy công tác, hán liền chính mình đều dường không sống, hiện tại còn muốn đi dưỡng phạm nhân, khai cái gì quốc tế vui đùa. Này công tác ai ái làm ai dám, dù sao hán là không làm.

“Ngươi có thể không làm, nhưng là nơi này có nơi này quy củ, muốn từ rút giám ngục lớn lên chức vị, cần thiết muốn lưu lại một con cánh tay. “Tím hình tiên tử nhìn Diệp Phàm âm thâm cười đến.” Nếu ngươi đồng ý nói, ta hiện tại liền có thể giúp ngươi làm tạm rồi cương vị công tác thủ tục. “

”Ta đi! Xem như ngươi lợi hại, lão tử làm còn không được sao? “Diệp Phàm khóc không ra nước mắt nói.

Hán xem như xem mình bạch, thượng cái này tặc thuyền liền rất khó hạ tới, vô luận hán có nguyện ý hay không, trò chơi này hán cần thiết muốn chơi đi xuống.

“Hảo, nên biết đến ngươi đều biết đến không sai biệt lắm, ta còn có chút việc, liền đi về trước.” Không đợi Diệp Phàm phản ứng lại đây, tím hình tiên tử thân hình vừa chuyển, liền lại biến mất vô tung vô ảnh.

Tím hình tiên tử tới cũng nhanh đi cũng mau, dư lại Diệp Phàm lại là ngốc bức, tựa như trên đầu bỗng nhiên thổi qua đi một vạt đầu thảo nê mã, cái loại này tư vị cũng đừng đề nhiều khó chịu.

Cũng không biết qua bao lâu, trong tay hán giám ngục lệnh bài bỗng nhiên chột lóe, một tòa thật lớn rút thăm trúng thưởng luân bàn, lại một lần xuất hiện ở hán trước mặt.

Chương 47 : Siêu cấp áo chống đạn VS thiên bản Túi Càn Khôn

Khi cách một tháng, rút cuộc lại nghe được kia đã lâu rút thăm trúng thưởng thanh, Diệp Phàm trong lòng cuối cùng là có điểm cân bằng.

Thượng một lần hệ thống cho hắn một phen bỏ túi hình súng lục, không biết lúc này đây lại sẽ trừu đến cái gì thứ tốt.

Nhưng là mặc kệ thế nào, có thể đạt được rút thăm trúng thưởng, đều là một kiện đặc biệt đáng giá cao hứng sự tình.

“Chúc mừng giám ngục trưởng thành công bán ra bước đầu tiên, khoảng cách trở thành mạnh nhất vị diện giám ngục lớn lên mục tiêu lại gần một bước.”
Kia náy móc thanh âm, ở Diệp Phàm trong đầu x vang lên: “Tay mới nhiệm vụ hoàn thành, kích hoạt nhiệm vụ chủ tuyến.”

Nhiệm vụ chủ tuyến: Dựng lên vị diện ngục giam (một) nhiệm vụ giải thích: Đại trượng phu không thể một ngày không có quyền, tiểu trượng phu không thể một ngày không có tiền, nếu phải có quyền, trước tốt tiền. Thời hạn một tháng, kiếm được 100 vạn nhân dân tệ, tới dựng lên vị diện ngục giam.

Nhiệm vụ khen thưởng: Trung cấp rút thăm trúng thưởng một lần.

Thất bại trừng phạt: Tùy cơ trăm rút ký chủ một con cánh tay.

Bởi vì giám ngục trưởng kích hoạt rồi nhiệm vụ chủ tuyến, đặc khen thưởng 10 điểm rút thăm trúng thưởng giá trị, người có thể đạt được một lần sơ cấp rút thăm trúng thưởng cơ hội.”

“Cái gì? Một trăm vạn! Nima! Đây hồ cha đâu!” Diệp Phàm nháy mắt nộ nơi đầy mặt.

Hiện tại hắn toàn bộ của cái thêm lên, cũng chính là một vạn nhiều đồng tiền, kia vẫn là thu dưỡng hắn lão nhân, để lại cho hắn vào đại học dùng, những cái đó tiền nói cái gì cũng sẽ không vận dụng, mặc dù làm hắn dùng cũng chỉ là như muối bỏ biển, cùng một trăm vạn còn kém xa đâu.

Một tháng, làm hắn kiếm lấy một trăm vạn, thần thiếp làm không được a!

Ai đều biết, hiện tại thuộc khoá này sinh viên tìm công tác cạnh tranh cực kỳ kịch liệt, một tháng bốn năm ngàn tiền lương, kia đã phần mộ tổ tiên thấp nhang cảm tạ, càng đừng nói, Diệp Phàm còn chỉ là một cái đại nhị học sinh, muốn lộng tới một trăm vạn, khó với thượng thanh thiên.

Nhưng là nếu hệ thống đã tuyên bố nhiệm vụ, hắn vô luận như thế nào cũng cần thiết căng da đầu chơi đi xuống.

Huống hồ hiện tại Diệp Phàm cũng đích xác thực yêu cầu tiền, bởi vì học kỳ sau sinh hoạt phí còn không có tin tức đâu.

“Đúng rồi, vì cái gì lần này nhiệm vụ chủ tuyến trừng phạt như vậy nhẹ, chỉ là trăm rút một tay. Mà tay mới nhiệm vụ trừng phạt lại là ký chủ biến mất?”
Diệp Phàm nhọc nhọc hỏi.

Tay mới nhiệm vụ thất bại trừng phạt cư nhiên so nhiệm vụ chủ tuyến đều trọng, hắn nghiêm trọng hoài nghi này không khoa học.

“Nếu là liền tay mới nhiệm vụ đều không thể hoàn thành, vậy chứng minh lựa chọn giám ngục trưởng quá mức phé vật, sớm chết sớm đầu thai, đỡ phải lãng phí thời gian.”

“Ách.....” Diệp Phàm tức khắc hết chỗ nói rồi.

Hắn còn có thể nói cái gì, chỉ có thể nói này hồ cha hệ thống chính là ngu bức a!

“Đúng rồi, thượng một lần ta không phải đã hoàn thành tay mới nhiệm vụ sao? Khó sao ta hiện tại hắn là còn có một lần sơ cấp rút thăm trúng thưởng cơ hội, ta muốn rút thăm trúng thưởng.” Diệp Phàm suy nghĩ một chút nói.

Hắn đi Thiên Long Bát Bộ bắt giữ mã phu người khen thưởng, còn không có linh, như vậy tính xuống dưới hắn có hai lần rút thăm trúng thưởng cơ hội.

Sơ cấp rút thăm trúng thưởng tuy rằng vô ích, nhưng đối với hiện tại một nghèo hai trắng Diệp Phàm tới nói, chẳng sợ chính là trừu đến một quả viên đạn, kia cũng là không tồi.

Nhìn trước mặt rút thăm trúng thưởng hệ thống, Diệp Phàm hít sâu một hơi, trực tiếp điểm đánh rút ra.

Trên màn hình lớn luân bàn bắt đầu chậm rãi chuyển động, ở hắn chờ đợi ánh mắt giữa, rút cuộc ngừng lại, bất quá lúc này đây, cũng không có Diệp Phàm hy vọng như vậy trừu đến súng lục hoặc là viên đạn, mà là rút ra tới rồi một cái cùng bỏ túi hình súng lục tương đối ứng đồ vật.

“Chúc mừng giám ngục trường, trừu đến siêu cấp chất lỏng áo chống đạn, cấp bậc đánh giá một viên tinh.”

Diệp Phàm tâm thần vừa động, một kiện hơi mỏng màu lục đậm áo chống đạn, liền xuất hiện ở hần trước mặt.

Siêu cấp chất lỏng áo chống đạn: Một loại tên là “Chống đạn bơ đông lạnh” kiểu mới chất lỏng áo chống đạn. Nội trí chất lỏng có hấp thu, giảm xóc viên đạn hoặc là mảnh đạn lực công kích cũng phân tán lực công kích tác dụng, do đó đại đại đề cao phòng hộ lực, càng thêm linh hoạt nhẹ nhàng sử dụng.

Nó là trên thế giới nhất mỏng áo chống đạn, loại này áo chống đạn chỉ có nguyên lai chống đạn ngực trọng lượng ba phần chỉ lấy, nhân thân thể sẽ càng thêm linh, quan trọng nhất chính là, này khoản áo chống đạn không những có thể chống đỡ súng lục viên đạn, còn có thể đủ thừa nhận trụ AK47 đột kích súng trường bắn phá.

Nhìn trong tay siêu cấp áo chống đạn, Diệp Phàm tức khắc vui mừng quá đổi, vừa rồi không vui, chỉ khoảng nửa khắc tan thành mây khói, có này khoản áo chống đạn, hần sinh mệnh bảo đảm, so phía trước chính là đại đại đề cao không ít.

Kim Dung võ hiệp tiểu thuyết trung, Hoàng Dung, Vi tiểu bảo cùng Tiểu Long Nữ bọn người từng có đao thương bất nhập ngực hoặc là cái bao tay, nhưng là những cái đó bảo bối, căn bản vô pháp người bảo hộ thể rất nhiều bộ vị mấu chốt, như cánh tay, cổ bộ, chân bộ cùng khuỷu tay bộ.

Mà này khoản siêu cấp áo chống đạn tắc hoàn toàn không cần lo lắng, nó mềm mại cứng cỏi, tựa như một bộ vận động phục giống nhau, nhân thể bất luận cái gì bộ vị, đều có thể hộ trụ, đương nhiên trừ bỏ đầu bên ngoài.

Diệp Phàm chạy nhanh bên người mặc tốt, ngay sau đó hần lại điểm đánh màn hình lớn rút thăm trúng thưởng cái nút.

Luân bàn nhanh chóng xoay tròn lên. .... Cuối cùng ở hần hi vọng ánh mắt giữa lại ngừng lại.

“Chúc mừng giám ngục trường, trừu đến rách tung toé Túi Càn Khôn, vật phẩm bình xét cấp bậc cấp bậc tam tinh.”

”Tam tinh! “Diệp Phàm trong lòng chấn động, tiếp theo liền lớn tiếng cuồng tiếu lên.

Vô luận là lúc trước bỏ túi hình súng lục, vẫn là vừa rồi siêu cấp áo chống đạn, kia đều là một tinh đồ vật, tam tinh bảo bối này vẫn là hần lần đầu tiên trừu đến.

Phải biết rằng hần hiện tại cấp bậc quá thấp, tối cao mới có thể rút ra tam tinh bảo bối, không nghĩ tới may mắn chỉ thần chiếu cố hần, hần hiện tại vận may quả thực có thể đi luống cuống.

Ngăn chặn trong lòng mừng như điên, Diệp Phàm hướng trong tay kia kiện bảo bối định nhân nhìn lại.

Rách tung toé Túi Càn Khôn: Thượng cổ mười đại thần khí chỉ nhất, phật giới đại năng phật Di Lặc sở hữu, lại xưng “Như ý Túi Càn Khôn”, “Hoàng kim tử”, chuyên làm trừ vật chỉ dùng. Có được không thể tưởng tượng chỉ lực, bên trong có kỳ dị chỉ không gian, không gian to lớn tựa có thể đem thiên địa thu nạp với nội. Trong túi có trời đất khác, xưng “Trong túi thiên”, cái gì cần có đều có, lấy chỉ bất tận.

Túi Càn Khôn! Diệp Phàm ánh mắt sáng lên, Tây Du Ký bên trong, đích xác ghi lại cái này pháp bảo. Nó cùng Thái Thượng Lão Quân kim cương vòng, được xưng tam giới giữa nhất nguơ bẻ bảo bối.

Kim cương vòng có thể thu thiên hạ các loại binh khí, nước lửa đều mạc có thể gần, mà nhân chủng túi nhưng trang nhân thần Phật yêu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thiên địa vạn vật, quả nhiên lợi hại phi phàm.

Lúc trước Tôn Ngộ Không gặp được kia hoàng mi lão quái, vô luận là nhị thập bát tú, tiểu trư Thái tử, quy xà nhị đem vẫn là năm đại thần long, đang ma Thiên Tôn, đều bị thu vào trong túi. Sau lại vẫn là dựa vào ni lạc Phật hỗ trợ, mới chế phục kia hoàng mi Đại vương.

Diệp Phàm tức khắc thoả thuê mãn nguyện lên, có này Túi Càn Khôn, còn làm cái gì giám ngục trường a! Đừng nói ở thế gian có thể đi ngang, mặc dù tới rồi Tây Du Ký trung hần cũng có thể xưng bá một phương a!

Bất quá, ngay sau đó, hệ thống kia máy móc thanh âm, giống như một thùng nước lạnh giống nhau, đem hần hoàn toàn tưới tỉnh.

”Này Túi Càn Khôn nguyên vì phật giới chí bảo, bất quá ở phong thần đại chiến là lúc, bị Thông Thiên giáo chủ dùng Tru Tiên Kiếm trăm hồng rồi bên trong hỗn độn chỉ khí, một đại bộ phận bị ni lạc Phật cũng chính là ngay lúc đó Cự Lưu Tôn thu hồi đi, đổi thành nhân chủng túi, còn có một bộ phận liên biến thành, hiện tại này rách tung toé Túi Càn Khôn, cùng với nói là Túi Càn Khôn, còn không bằng nói là trừ vật túi..... “

Ta dựa! Nguyên lai là tàn thứ phẩm a!

Diệp Phàm trong lòng chửi thầm một câu, trách không được hệ thống hào phóng như vậy, cho hần một cái tam tinh bảo bối, nguyên lai này Túi Càn Khôn căn bản là không phải hàng nguyên gốc, mà là thiên bản.

“Tuy rằng này Túi Càn Khôn uy lực giảm đi, không bằng nguyên lai một phần vạn, bất quá, lấy tới đối phó một ít người thường, vẫn là dư dả.” Hệ thống kia lạnh băng thanh âm, lần này khó được nhiều lời nói mấy câu.” Dùng để thu đi một ít xinh đẹp mỹ nữ, lại dùng tốt bất quá, một khi cất vào bên trong, nhậm người bài bố, một trăm lẻ tám loại tư thế.....”

Phốc!

Nghe vậy, Diệp Phàm thiếu chút nữa một ngụm lão huyết phun ra, như vậy cực phẩm hệ thống hắc là hoàn toàn phục.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48 : Buông ra nữ hài kia để cho ta tới

Tuy rằng không có được đến trong truyền thuyết thượng cổ Thần Khí nhân chủng túi, nhưng là có thể trừu đến cái này rách tung toé Túi Càn Khôn, cũng đã phi thường không tồi.

Quan trọng nhất chính là, cái này bảo bối căn bản không cần pháp lực thúc dục. Diệp Phàm lấy máu nhận chủ về sau, hắc liền có thể tùy tâm sở dụng sử dụng nó.

Đừng nhìn này Túi Càn Khôn chỉ có lớn bằng bàn tay, nội bộ không gian lại có khác động thiên, ước chừng có nửa cái bãi bóng khó sao đại.

Nếu bên trong toàn bộ nhét đầy đồ vật, đó chính là một cái có thể di động hậu cần bảo đảm bộ, về sau Diệp Phàm ra vào các vị diện, không bao giờ dùng lo lắng thực không có kết quả bụng.

Tóm lại, lúc này đây rút thăm trúng thưởng hắc là kiếm lớn.

Hiện tại Diệp Phàm không cảm có một thân không tồi võ công, chỉ cần kia bỏ túi hình súng lục cùng siêu cấp áo chống đạn, khiến cho hắc biến thành đánh không chết tiểu cường, hiện giờ ở hơn nửa này nhưng trừ vật Túi Càn Khôn, so với phía trước tới, hắc cũng coi như là súng bắn chim đôi pháo.

Thật cẩn thận từ trong lòng ngực móc ra kia hai bốn phái Tiêu Dao võ công bí quyết, 《 thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công 》 cùng 《 tiêu dao ngự phong quyết 》, Diệp Phàm không cảm thờ dài một hơi.

P phía trước này hai bản thân công hắc cũng nghiên cứu không ít thời gian, xác thật như hắc sự phụ vô nhai từ sở giảng, thật sự nhưng dùng sâu không lường được tới hình dung, lấy hiện tại hắc trình độ, thể nhưng một chút đều tìm hiểu không ra.

Diệp Phàm nghiêm trọng hoài nghi, kia sáng chế này bộ thân công Tiêu Dao Từ, kỳ thật chính là trong truyền thuyết người tu chân, hắc cùng những cái đó cái gọi là giang hồ cao thủ, căn không phải không phải một cái cấp bậc người trên.

Phái Tiêu Dao 《 Bắc Minh thân công 》, hút người nội lực, vì trường sinh tích tụ năng lượng! 《 Bát Hoang lục hợp duy ngã độc tôn công 》, phản lão hoàn đồng, trường sinh bất tử!

《 tiêu vô tướng công 》, không diện mạo bên ngoài, không có dấu vết để tìm, bất chúc thiên hạ tuyệt học thậm chí thắng với nguyên bản! Đây thỏa thỏa chính là tu chân môn phái công pháp!

Càng đừng nói kia luyện là có thể sống lâu trăm tuổi 《 thiên trường địa cửu bất lão Trường Xuân công 》, mặc dù là kia 《 tiêu dao ngự phong quyết 》, bên trong ghi lại cũng đều là cái gì, thừa thiên địa chi chính, ngự sáu khí chi biến, lấy du với vô cùng!

Này nơi nào là cái gì thân công? Rõ ràng chính là tu chân bí tịch a! Đây cũng giải thích vì cái gì vô nhai từ như vậy tuyệt đỉnh người thông minh, cũng vô pháp hiểu thấu đáo bên trong một vài.

Bất quá này đó đều là Diệp Phàm lung tung đoán, này hai bốn bí tịch đối với hiện tại hắc tới nói, tựa như vô ích giống nhau, thực chi vô vị bỏ chi đáng tiếc, chỉ có thể chờ đến về sau nói nữa.

Hắc vừa mới đem bí tịch bỏ vào Túi Càn Khôn, kia vẫn luôn bị nhốt tại lao tù mã phu người bỗng nhiên, mở miệng.

“Ta đói bụng, ta muốn ăn cơm.....”

Diệp Phàm ngẩn ra, ngay sau đó bất đắc dĩ cười, chi lo nghiên cứu bảo bối, đảo đem kia mã phu người ăn cơm sự tình quên mất.

“Chờ, ta đây liền cho ngươi mua đi!” Hắc vô cùng buồn bực nói.

Tìm hình tiên tử làm hắc tiêu tiền mướn cái đầu bếp, Diệp Phàm là trăm triệu thỉnh không dậy nổi,

Muốn nói mua điểm mĩ ăn liền chân giò hun khói trắng, hần còn trên cơ bản có thể đối phó. Dư lại chỉ có thể đi một bước xem một bộ.

Lập tức, điểm đánh trong tay giám ngục lệnh, chỉ thấy quang mang chợt lóe, Diệp Phàm liền nháy mắt chuyển dời đến, cái kia đã hoang phế rớt điện ảnh trong thành.

Này cái giám ngục lệnh, chẳng những là hần xuyên qua các vị diện thông hành khí, cũng là ra vào cái này ngục giam chìa khóa.

Bất quá duy nhất làm Diệp Phàm buồn bực chính là, này giám ngục lệnh chỉ có thể làm hần từ ngục giam thuận đi đến này điện ảnh thành, muốn đi địa phương khác lại làm không được.

Chín tháng phân thời tiết, không nóng không lạnh thoải mái cực kỳ, cảm thụ được bốn phía bóng râm hành hành, Diệp Phàm lần đầu tiên cảm thấy chính mình thật là về nhà.

Tham lam hấp thu một chút chung quanh không khí, đúng lúc này, bỗng nhiên từ phía trước truyền đến một cái nữ tử tiếng gọi ầm ĩ.

“Cứu mạng a, cứu mạng a!”

Diệp Phàm định nhìn lại, phát hiện phía trước cách đó không xa, vây quanh một đám người. Nhất bang tên côn đồ đang ở đùa giỡn đang hoảng phụ nữ.

Không thể không nói, kia giữa nữ hài thật sự quá mỹ. Đen nhánh tóc dài nhu thuận khoác trên vai thượng, trắng nõn làn da như dương chi bóng loáng.

Một đôi đen như mực con ngươi, lóe giảo hoạt quang mang, cao thẳng mũi hạ phần nộn môi mỏng hơi hơi hướng về phía trước kiêu.

Nàng liền tính tức giận cũng là như vậy đáng yêu, trên má kia một đôi thiên hoa hồng hồng má lúm đồng tiền, giống hồng hồng quả táo. Phúc hắc đáng yêu lại không mất cao quý, sống thoát thoát một cái điểm mỹ phúc hắc tiểu loli.

Một bộ trắng tinh váy liền áo, càng đem nàng hoàn mỹ đáng người triển lộ không thể nghi ngờ, pháp phòng quyến rũ, đường cong mê người, thật là cực phẩm trung cực phẩm.

Chính yếu chính là cái loại này thanh xuân khí chất, thật là nhìn thấy mà thương a!

“Ngươi chính là kêu rách cổ họng cũng vô dụng, cô bé đại gia hôm nay muốn kiếp cái sắc!” Cầm đầu một cái cuộn cuộn, lộ ra sắc mê mê biểu tình nói.

Giữa nữ hài sợ tới mức hoa dung thất sắc, sắc mặt tái nhợt, trong miệng không ngừng khẩn cầu mọi người buông tha chính mình, nhưng là kia giúp tiểu tử lại bất vì sở động, ngược lại làm trầm trọng thêm động tay động chân lên.

“Tiểu muội muội, chỉ cần ngươi từ ta, ta cam đoan sẽ làm ngươi thoải mái!” Kia cầm đầu cuộn cuộn cố ý đùa giỡn nói.

Tiểu nữ hài càng thêm hoảng loạn, cao giọng hét chói tai đến: “Ngươi rút ngay, cứu mạng a……”

”Ha ha! Ngươi cứ việc kêu đi, ngươi chính là kêu rách cổ họng, cũng không có người sẽ đến cứu ngươi!” Kia cuộn cuộn kiêu ngạo cười tà ác nói: “Kỳ thật ca ca thực ôn nhu, chỉ cần ngươi từ ta, ta cam đoan cướp sắc không giật tiền, ha ha!”

Ngoa tào! Đây là gặp được lưu manh, Diệp Phàm thầm nghĩ. Rõ như ban ngày lạnh lạnh càn khôn, như thế mà còn nhìn được thì còn có gì không nhìn được nữa.

Bất quá, như vậy lão ngạnh, này bang gia hóa còn chơi như thế vui vẻ vô cùng, xem ra này giúp cuộn cuộn cũng là cực phẩm trung cực phẩm.

”Lưu manh, buông ra cái kia nữ hài!” Diệp Phàm rống to, một cái bước xa nhảy tới trong đám người gian.

Lộ thấy sắc lang một tiếng rống, nên ra tay khi liền ra tay. Mỗi một người nam nhân trong lòng, hoặc nhiều hoặc ít, đều có vài phần anh hùng tình kết, hần cũng không ngoại lệ.

Chính cái gọi là ta không vào địa ngục, ai vào địa ngục…… Cảnh ác trùng gian, giữ gìn thế giới hoà bình nhiệm vụ này liền giao cho ta, giờ khắc này hần Diệp Phàm tám chi khí tấn hiện.

“Ngươi làm gì, mau trở lại.”

Nhìn đến trong đám người bỗng nhiên nhiều một thiếu niên, một bên vây xem người tức khắc khản trương, sôi nổi hướng hần hô.

Diệp Phàm cũng không vì sở động, đầu năm nay thói đời ngày sau, nhân tâm không cổ, nhìn đến lưu manh nhất bang người thế nhưng trốn đến rất xa, cái này làm cho hần thực trơ trẽn. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

”Ngươi nha có bệnh đi?”

Diệp Phàm đột nhiên xuất hiện, làm nhất bang người chuẩn bị không kịp, cầm đầu cuộn cuộn ngẩn ra một lát, liền chửi ầm lên.

Thét to! Còn còn hăng hái, người một kẻ lưu manh người ngu bức cái gì? Lão từ không tức giận, người không biết mà Vương gia ba con mắt.

Diệp Phàm lạnh lùng nhìn hán một cái.” Các người này giúp rác rưởi, chạy nhanh cút xéo cho ta, nói cách khác..... Hừ hừ! “

“Ngọa tào! Đụng tới một cái ngốc mủ, đứa nhỏ này bệnh không nhẹ a! Khẳng định là võ hiệp tiểu thuyết xem nhiều”

“Không có việc gì, đợi lát nữa chúng ta hảo hảo chơi chơi hán, hán sao chính là cái trợn mắt hạt.....”

Nhất bang cuộn cuộn, tựa như nhìn vườn bách thú con khỉ giống nhau, hung tợn nhìn chăm chăm Diệp Phàm.

Ta đi, cốt truyện không phải như thế, ẩn Diệp Phàm ý tưởng, chỉ cần chính mình vương bát chi khí sù sù, nhất bang cuộn cuộn còn không phải quý xuống đất cầu xin tha thứ. Không nghĩ tới, này giúp lưu manh so với hán còn ngu bức.

Nhân gia đều như vậy khiêu khích, có thể nhẫn?

Đương nhiên không thể nhẫn!

Hán tia chớp vừa nhắc chân, liền hung hăng sù ở kia cầm đầu cuộn cuộn trên bụng.

Phanh! Một tiếng trầm vang.

Kia cuộn cuộn thân thể giống như đoạn tuyến phong tranh dường như, hung hăng nện ở mùi thơm tường ngoài thượng, bắn khỏi đây trời tro bụi.

Tiếp theo, kia đầu một oai, liền hoàn toàn mất đi ý thức, hôn mê qua đi.

Diệp Phàm đương nhiên thủ hạ lưu tình, bằng không lấy hán hiện tại công lực, mặc dù là một đầu lợn rừng cũng sẽ một chân đá chết.

Nhất chiêu ko, tất cả mọi người ngây dại, bốn phía kia một đám đại hán, tất cả đều ánh mắt sững sờ, có chút mờ mịt nhìn một màn này, này đột nhiên phát sinh một lại, hoàn toàn vượt quá hán tưởng tượng.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49 : Mạc trang bức, trang bức tao sét đánh

Nhất bang cuộn cuộn toàn bộ dọa choáng váng, bọn họ có chút mờ mịt nhìn một màn này, chính mình lão Đại bị người khác một chân đá vụng, này đột nhiên phát sinh một màn, thật sự là vượt quá hán tưởng tượng.

“Còn thất thần làm gì, có người tạp bải!”

”Các huynh đệ cùng nhau thượng, thao gia hóa, tẩu này nha!”

Chỉ khoảng nửa khắc, kia dư lại cuộn cuộn, liền phản ứng lại đây, lập tức nhất bang người cười dữ tợn, múa may côn bổng đao thương, xung phong liều chết đi lên.

Trong đó một cái cực phẩm, càng là xách lên trên mặt đất một khối gạch, thái son áp đỉnh liền hướng tới Diệp Phàm ốt chụp đi.

Đối mặt mọi người vây công, Diệp Phàm khoe miệng lộ ra một tia tà ác ý cười, không lùi mà tiến tới, trực tiếp đối với kia xách gạch cuộn cuộn, một quyền oanh ra, thẳng đánh này trong tay gạch.

Kia cuộn cuộn chỉ cảm thấy trong tay đau xót, trong tay gạch, lập tức biến thành mảnh vỡ. Ngay sau đó, không đợi hán phản ứng lại đây, liền kêu thảm thiết một tiếng, trong miệng máu tươi cuồn phun, tức khắc mất đi sức chiến đấu.

Diệp Phàm thân hình chút nào không ngừng, đột nhiên một chân lại đá bay một khác danh đại hán.

Trong chớp mắt, đó là hai người ngã xuống. Kế tiếp, hán giống như là lang nhập dương đàn giống nhau. Tả một quyền, hữu một quyền, đem này một đám cuộn cuộn đánh đến mặt nở hoa.

Một phút đồng hồ không đến, giống như gió thu cuốn hết lá vàng giống nhau, nhất bang đại hán toàn bộ bị hán làm ngã xuống đất. Còn bông đào thương rơi xuống đầy đất, hiện trường duy nhất đứng, chỉ còn lại có cái kia dọa gốc nữ hài.

“Thống khoái!” Diệp Phàm run lên thủ đoạn, thở dài ra một hơi.

Kia nữ hài gốc tại tại chỗ, sắc mặt trắng bệch, vẻ mặt gấp quỳ nhìn Diệp Phàm. Lúc này biểu tình có thể dùng một cái từ tới hình dung, trọn mắt há hốc mồm.

Nàng làm sao vậy? Diệp Phàm có chút nghi hoặc, chẳng lẽ là bị chính mình uy vũ soái khí khí thế hấp dẫn? Sẽ không thật sự muốn lấy thân báo đáp đi!

Không thể không nói, này nữ hài lớn lên cực kỳ xinh đẹp, da nõn nà, môi hồng răng trắng, một đầu tóc đẹp đen nhánh lượng lệ, bóng loáng chứng giám. Tuyệt đối là cực phẩm cấp mỹ nữ.

“Cô nương, ngươi không có việc gì sao?” Diệp Phàm bày cái tự nhận là rất tuần tú poss.

Kia cô nương còn không có tới kịp đáp lời, vậy xem trong đám người, một thanh âm bỗng nhiên truyền đến.

Ca ~

Kia nữ hài xoay người nhìn về phía trong đám người nói chuyện người kia.

“Đạo diễn, hán.....”

“Đạo..... Đạo diễn? Ta đi, sẽ không như vậy tác đi?” Diệp Phàm bỗng nhiên ý thức được cái gì, trong lòng cả kinh, chạy nhanh về phía trước phương nhìn lại, camera, microphone, che ván chưa sơn còn có một ít mặt khác quay chụp thiết bị, nhưng còn không phải là đóng phim điện ảnh nên có tư thế sao?

Xong đời, tựa hồ chính mình làm, Diệp Phàm tức khắc trong lòng lạnh nửa thanh. Vừa rồi chỉ lo chơi soái, hán thật sự không chú ý những cái đó nhiếp ảnh thiết bị.

“Ngọa tào! Ngươi đặc sao chính là ai a? Ngươi có phải hay không có bệnh a?” Một vị mang theo đèn như mực kính râm đạo diễn đứng lên,

Đổi Diệp Phàm rộng lớn nói.

Xem kia phó trang X dạng, người sáng suốt vừa thấy, liền biết gia hóa này không dễ chọc.

”Cái này... Cái kia... Ta... Ta... Hiểu lầm a.....” Diệp Phàm áp ứng nửa ngày, cũng không biết chính mình nên nói cái gì.

Mẹ trứng! Lần này mất mặt ném lớn, mọi người đều nói luyện võ người, hán là mất xem lục lộ tai nghe bát phương, hán lần này xem như hoàn toàn tài mương đi.

Đại đạo diễn mã đại mới vừa trong lòng cái kia khí a! Hảo hảo lĩnh cảm bị người này cấp phá hủy, hán hiện tại liền ăn thịt người tâm đều có.

Vì này một tổ màn ảnh, bọn họ đoàn phim ở cái này địa phương quý quái đã gây người một ngày, diễn viên vừa mới có điểm cảm giác, bị nghĩ đến nửa đường thượng sẽ sát ra tới như vậy cái đồ gốc.

“Tràng vụ, tràng vụ, ngươi đặc sao chạy nhanh cho ta chết lại đây.” Mã đại mới vừa bị toàn bộ lừa gạt, đều chia hiện trường chấp hành đạo diễn.

Bình thường dưới tình huống, bọn họ đoàn phim khởi công, đều là sẽ trước tiên thanh tràng, giống loại tình huống này, trước kia căn bản không có phát sinh quá.

Hiện trường chấp hành đạo diễn tung ta tung tăng chạy tới, nhìn đồ đầy đất, kêu thảm thiết mấy ngày liền diễn viên, giờ khắc này hán liền chết tâm đều có.

Chính mình trên đường chính là rải ngâm nước tiểu, không nghĩ tới sẽ ra như vậy thiêu thân. Có nghĩ thầm tìm người đem này hùng hài tử tẩu một đống, lại sợ hải đánh không lại hán, không có biện pháp, chỉ có thể diễn.

Hán một phen nước mũi một phen nước mắt đối với Diệp Phàm nói:” “Ta tiểu tử tông, ngươi là vị ấy a? Ngài liền đáng thương đáng thương ta đi..... “

Hán cực cực khổ khổ mới ngao đến chấp hành đạo diễn, lần này đều bị tiểu tử này giảo thất bại.

Nhìn ở chính mình trước mặt gào ngao khóc lớn mập mập, Diệp Phàm mặt càng đỏ hơn, hán ngưng ngưng xoa xoa góc áo, lắp bắp nói:” Kỳ thật... Yêm là cái... Người tốt “.

Kia chấp hành đạo diễn thiếu chút nữa không có một đầu thua tại trên mặt đất, gặp được như vậy cực phẩm hán cũng là phục.

“Đại hiệp, ta phục ngươi! Nhưng là, chúng ta thương lượng thương lượng bái, chuyện này ngươi lão nhân gia tính toán làm sao vậy?” Chấp hành đạo diễn khóc không ra nước mắt nói.

Hắn biết tháng này tiền thưởng khẳng định là ngâm nước nóng, chính yếu chính là, này bang nhân tiền thuốc men ai ra?

“Cái kia, hôm nay ánh trăng hảo viên a! Đại ca son thủy có tương phù, ta liền không quấy rầy ngươi, hẹn gặp lại a!” Diệp Phàm đánh cái ha ha.

Xem ra sự tình hôm nay vô pháp thiện, chỉ có thể ba mươi sáu kế chạy vì thượng sách.

Hắn đang chuẩn bị lòng bàn chân mặt du trộm chuồn mất, lại không nghĩ kia mập mạp một phen liền ôm lấy hắn: “Đại ca, đáng thương đáng thương ta đi! Ta thượng có lão hạ có tiểu, ngươi chạy ta nhưng bồi không dậy nổi a!”

Ta đi, Xem như ngươi lợi hại, Diệp Phàm hoàn toàn là không chiêu.

“Cái kia gì, đòi tiền không có muốn mệnh một cái, sự tình hôm nay như thế nào chính, ngươi xem làm đi?” Diệp Phàm về mặt quang còn đối với đạo diễn mã đại mới vừa nói.

Là phúc không phải họa, là họa tránh không khỏi, dù sao hắn là không có tiền.

Ta đi, ngươi nha đem người đánh còn có lý? Lại nói, ta mã đại đạo diễn thiếu tiền sao?

Mã đại mới vừa về mặt vô ngữ nhìn cái này lưu manh, tiểu tử này tạp hắn bãi, bây giờ còn có lý.

Ai chẳng biết nói hắn mã đại mới vừa là trong giới nổi danh pháo cỡ nhỏ, vốn dĩ liền lấy tính tình hòa bạo nổi tiếng, đặc biệt gặp được đóng phim điện ảnh loại này đột phát tình huống, UU đọc sách (www.uukanshu.com) càng là hỏa đại.

Nhớ rõ đã từng có một vị minh tinh hạng nhất, bởi vì phạm vào một chút tiểu sai, liền thiếu chút nữa bị hắn mắng thất cổ tự sát.

Hắn cũng mặc kệ đối phương có phải hay không cái hài tử, hắn nóng giận thường thường lực thân không nhận, há mồm liền phải hướng về phía Diệp Phàm rồng to.

Chính là lời nói đến bên miệng, lại bỗng nhiên đình chỉ. Hắn nhìn Diệp Phàm kia bất phàm đáng người, tựa như đột nhiên phát hiện tân đại lục đường như.

Mã đại mới vừa bắt lấy Diệp Phàm cánh tay, toàn bộ mặt tề thành một đoàn cục hoa: “Đại hiệp, xin hỏi tôn tính đại danh?”

Hiện tại hắn, ở người khác trong mắt, sống thoát thoát giống cái hoàng thế nhân.

Vô sự hiển ân cần phi gian tức đạo, Diệp Phàm về mặt phòng bị nhìn hắn: “Ngươi muốn làm gì? Nhân gia chính là người đứng đắn”.

Cút xéo! Ngươi đại gia, mã đại mới vừa kém định không có bị một ngụm đàm nghẹn chết. Này hùng hài tử, đem hắn trở thành cái gì?

“Đại hiệp, ta xem ngươi cốt cách kỳ dị, đỉnh đầu có một đạo linh quang lờ lờ ra, là trăm năm không được vừa thấy luyện võ kỳ tài, nếu có một ngày làm ngươi đã thông nhâm đốc nhị mạch, kia còn không thiên hạ vô địch, ta xem cùng ngươi có duyên, lão phu hôm nay phá thu ngươi làm đồ đệ, tương lai cứu vớt thế giới nhiệm vụ, liền dừng ở trên người của ngươi.....” Giờ khắc này mã đại mới vừa giống như tinh gia bám vào người, hai mắt mạo quang lục nhìn chăm chăm Diệp Phàm.

Cái này xà tinh bệnh, thật là không trị.

”Nói tiếng người.” Diệp Phàm cho một cái xem thường.

Mã đại mới vừa ngượng ngùng cười, giờ phút này hắn trở nên dị thường ôn nhu.” Ta là cái này diễn đạo diễn, tiểu huynh đệ có hay không hứng thú tới làm diễn viên, ta nhất định sẽ đem ngươi phù thành, toàn thế giới nhất hỏa đánh võ siêu sao, đương nhiên nếu có thể nói, ta hy vọng ngươi có thể thu ta làm đồ đệ..... “

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50 : Đại đạo diễn mời

Diệp Phàm thật là ngây ngẩn cả người, vốn tưởng rằng này mã đại mới vừa sẽ tìm hắn phiền toái, không nghĩ tới thế nhưng là muốn tìm hắn đóng phim,

còn muốn bán hán làm thầy.

Loại này bầu trời rớt bánh có nhân mỹ sự, chính là đốt đèn lồng cũng không gặp được a! Nói thật hán thật sự có điểm góc.

Bốn phía những cái đó vây xem đoàn phim diễn viên, càng là là một bức thủy quý đường như, lệnh đông đảo diễn viên nghe tiếng sợ vỡ mặt pháo cỡ nhỏ, thế nhưng sẽ cười như thế đáng khinh. Đây. .... Vẫn là bọn họ đạo diễn sao?

Càng làm cho bọn họ ngã phá đôi mắt chính là, mã đại đạo diễn thế nhưng sẽ cầu một cái tiểu thí hài, tới làm diễn viên, còn muốn đem hán phùng thành thế giới siêu sao.

“Ta không nghe lầm đi? Thế nhưng cầu hán đương diễn viên, này còn có hay không thiên lý, làm chúng ta này bang nhân còn như thế nào sống?”

“Thật là người so người đáng chết, hóa so hóa nên ném, đồng dạng là người, làm người chênh lệch như thế nào sẽ lớn như vậy đâu?”

“Ta thiên! Đây là muốn hòa tiết tấu, nhìn ra người này, sẽ tiếp theo cái thiên hoàng siêu sao.....”

Nhất bang diễn viên nghị luận sôi nổi, nếu ánh mắt có thể giết người, Diệp Phàm đã sớm đã vỡ nát, thương tích đầy mình.

Kỳ thật bọn họ chính là ghen ghét, không có biện pháp giải trí chính là như vậy, muốn mặt chính là đến quý nhân tương trợ, một bước lên trời trở thành nhân thượng nhân. Muốn mặt chính là tâm thường vô vi, cả đời cũng rất khó trở nên nổi bật.

Nói thật, Diệp Phàm có điểm mộng tưởng, đối với muốn trở thành cái gì cái gọi là đại minh tinh, hán thật sự không có nghĩ tới. Cái loại này sinh hoạt rất cuộc cách hán quá xa.

Nhìn mã đại mới vừa về mặt chờ mong ánh mắt, hán không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi, chỉ cần không phải tìm hán bồi tiền là được.

“Người phải biết rằng, nếu người đương diễn viên, thành thiên hoàng siêu sao, đến lúc đó khai siêu xe, trụ dương lâu, dưỡng tình phụ, chơi minh tinh, người sinh hoạt sẽ là nhiều về nhiều màu. Vô số muội tử cầu ẩm giường, kiểm tiền đếm tới tay rút gân, làm người như thế, phu phục gì cầu, giấu lại đều làm người mê say a! Mã đại mới vừa tiếp tục phóng đại chiêu, vì đem Diệp Phàm bắt lấy, hán cũng là liều mạng.

“Thế nào? Có nghĩ đương một người diễn viên?” Mã đại mới vừa cực kỳ chờ mong nhìn Diệp Phàm.

Từ nhìn đến Diệp Phàm ánh mắt đầu tiên khởi, hán liền nhận định cái này mầm, hán tuyệt đối tin tưởng hai mắt của mình, nhiều năm như vậy hán còn không có trông nhầm quá.

Mã đại mới vừa là Hoa Hạ nhất thành công đạo diễn, cũng là Hoa Hạ phòng bán vé tới cao đạo diễn, đương nhiên ở bình thường người xem nhân duyên cũng là tốt nhất. Nhưng là cho tới nay hán đều có cái tâm bệnh, đó chính là không có đến quốc tế điện ảnh bình luận giới tán thành.

Ở hơn nữa hán đều không phải là chính quy sinh ra, cho nên ở đời thứ năm đạo diễn trong vòng, là thảo căn đạo diễn đại danh từ. Hán sáu lần đánh sâu vào Oscar, đều không có được đến tiểu kim nhân.

Hiện tại, thật vất vả phát hiện một cái mầm, quân chi là hãm hại lừa gạt, cũng muốn đem Diệp Phàm lộng tới tay.

Diệp Phàm do dự, mã đại mới vừa nói vẫn là làm hán rất tâm động, hán hiện tại cũng chính yêu cầu tiền,

Mà đương diễn viên có thể làm hán nhanh chóng kiếm được đại lượng tiền, thỏa mãn hán yêu cầu.

Chính là, nói thật hán cũng không thích xuất đầu lộ diện, đối với diễn viên cái này ngành sản xuất hán có thể nói đốt đặc cán mai.

Ở hơn nữa hán thật sự không có thời gian đi đóng phim a! Thân là vị diện giám ngục trường, hán tùy thời tùy chỗ liền sẽ đột nhiên biến mất, cái nào đoàn phim cũng chờ không dậy nổi hán a!

Tựa như lúc này đây đi Thiên Long Bát Bộ bắt giữ mã phu người giống nhau, vừa đi chính là một tháng, căn bản là không có thời gian đi đóng phim a!

Nếu hôm nay hán đáp ứng rồi mã đại mới vừa, chẳng những là đối chính mình không phụ trách nhiệm, cũng là đối người khác không phụ trách nhiệm.

Bên cạnh chấp hành đạo diễn, về mặt hâm mộ nhìn Diệp Phàm.

“Nhanh lên đáp ứng a! Đây chính là ngàn năm một thuở kỳ ngộ a!”

Làm một cái bắc phiêu, không có người so với hán càng hiểu biết kỳ ngộ đáng quý, năm đó hán từ người qua đường Giáp có thể ngao đến bây giờ trạng vị, chính là ước chừng dùng mười năm.

Nếu cho ta một cái thành danh cơ hội, ta nguyện lại dùng mười năm thanh xuân lại đổi lấy, này có lẽ là sở hữu điện ảnh người tâm nguyện.

“Thực xin lỗi, ta cự tuyệt!” Diệp Phàm trường hút một hơi, ngăn chặn trong lòng ma quỷ.

Điều điều đại lộ thông La Mã, tuy rằng một trăm vạn rất khó kiếm, nhưng là hán tin tưởng, trời không tuyệt đường người, hán nhất định sẽ nghĩ đến biện

pháp.

Oanh!

Diệp Phàm nói nháy mắt khiến cho sóng to gió lớn, rất nhiều người cũng không dám tin tưởng nhìn hấn.

Hấn cự tuyệt, hấn thể nhưng cự tuyệt! Đi hướng nhân sinh đỉnh cơ hội bãi ở hấn trước mặt, hấn cự nhiên cự tuyệt!

Mã đại mới vừa cũng có chút không thể tin được chính mình lỗ tai, ở hấn nghĩ đến, loại này bầu trời rớt bánh có nhân sự tình, rất khó có người có thể cự tuyệt này phân dụ hoặc, hấn không cảm hỏi: “Cho ta một cái lý do?”

“Bởi vì ta không có thời gian. “Diệp Phàm ăn ngay nói thật nói.

“Là bởi vì ngươi có khác công tác sao? “Mã đại mới vừa về mặt thành khẩn nói: “Ngươi yên tâm, đóng phim điện ảnh cũng không sẽ trì hoãn ngươi bao lâu thời gian, đương kỳ vấn đề chúng ta lẫn nhau chi gian đều có thể thương lượng.”

“Này cũng không nguyên nhân chủ yếu, mã đạo diễn, ta như vậy cùng ngươi nói đi! Nếu ngươi thật sự ký ta, ta cũng không thể cam đoan ta thời gian, bởi vì ta tùy thời đều có biến mất khả năng..... Bởi vậy, cảm ơn hảo ý của ngươi, này phân công tác cũng không thích hợp ta.” Diệp Phàm lắc đầu, cuối cùng vẫn là cự tuyệt nói.

Đối với giám ngục lớn lên thân phận, hấn căn bản vô pháp đối mã đại mới vừa nói rõ ràng, bởi vì kia quá không thể tưởng tượng.

Lui một vạn bước giảng, liền tính hấn nói thật, chỉ sợ người khác cũng sẽ không tin tưởng, tuy rằng hấn hiện tại thực thiếu tiền, cũng chỉ có thể tiếc nuối cự tuyệt.

“Biến mất? Là bởi vì công tác của ngươi đặc thù sao?” Mã đại mới vừa chưa từ bỏ ý định hỏi.

“Xin lỗi! Điểm này thứ ta không thể nói cho ngươi.” Diệp Phàm bắt đầu dĩ nhiên vai.

“Tại sao lại như vậy?” Mã đại mới vừa giống như đầu bại khúc khúc.

Ta Oscar, ta tiểu kim nhân, chẳng lẽ cứ như vậy hóa thành bọt nước.

“Đạo diễn, nếu không khác sự, ta liền đi trước, tái kiến! “Diệp Phàm tiêu sái phát phát tay, liền đi nhanh đi phía trước đi đến.

Tiểu tử này kỳ thật là sợ bọn họ trở mặt không biết người, làm hấn bồi thường tiền thuốc men, đánh chết hiện tại làm, cũng lấy không ra tiền a!

Nhìn Diệp Phàm bóng dáng, mã đại mới vừa không cảm lâm vào trầm tư.

Bên cạnh chấp hành đạo diễn nhọc nhọc hỏi: “Đạo diễn hôm nay diễn, còn chụp không chụp?”

“Chụp cái gì chụp, không thấy được nhất bang người đều nằm trên mặt đất sao? Còn không chạy nhanh đưa bệnh viện.

“Ta lập tức đi!”

“Chậm đã!”

“Đạo diễn ngươi còn có cái gì phân phó?”

Mã đại mới vừa cười thần bí.” Giao cho ngươi cái nhiệm vụ, đem vừa rồi đứa bé kia tư liệu, toàn bộ cho ta điều tra rõ “.

.....

Ở phụ cận giao lộ, Diệp Phàm đợi nửa ngày, thật vất vả mới đã đảo một chiếc xe, nơi này rốt cuộc quá hoang phế, bình thường thời điểm căn bản không có bao nhiêu người tới.

Nếu không phải mã đại mới vừa đoàn phim ở chỗ này đóng phim, Diệp Phàm muốn trở về thành, khẳng định muốn dựa hấn 11 lộ.

Phụ cận căn bản không có siêu thị, kia khang mãi chẳng những muốn ăn cơm, còn cần thiết muốn một ít đồ dùng sinh hoạt, Diệp Phàm trên người tiền không đủ, bởi vậy hấn yêu cầu về nhà một chuyến.

Đánh xe hơn một giờ, Diệp Phàm chạy tới hấn cho thuê phòng, nói là cho thuê phòng, không bằng nói là một kiện đơn sơ tầng hầm ngầm mà thôi, ở cái này thành phố lớn, liền tính là như vậy tầng hầm ngầm, một tháng cũng muốn 500 nhiều đồng tiền.

Quen thuộc giường đệm, bàn ghế, đầu giường đèn từ từ, giờ phút này thoạt nhìn nhưng thật ra có chút xa lạ cảm, lại làm người cảm thấy rất là hoài niệm, nhìn nhìn tủ đầu giường mặt trên lịch ngày, Diệp Phàm bỗng nhiên cả kinh.

Đi? 7 nguyệt 20 hào?

Nhưng hần rành mạch nhớ rõ, ngày đó đi nhận lời mời thời điểm là 7 nguyệt 19 hào, bởi vì ngày đó chính là bọn họ phóng nghỉ hè nhật tứ.

Hay là? Chính mình ở Thiên Long Bát Bộ trong thế giới ngây người 1 nguyệt thời gian, trong thế giới hiện thực vừa lúc qua 1 thiên?

Nghĩ đến đây, Diệp Phàm đôi mắt bỗng nhiên sáng, nếu thật là như vậy, như vậy mã đại mới vừa mời, hần đảo thật sự có thể suy xét suy xét.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51 : Đại mỹ nữ Thẩm Gia Kỳ

Diệp Phàm đang ở miên man suy nghĩ thời điểm, chấn động dễ nghe di động tiếng chuông đánh gãy suy nghĩ của hần, cảm lấy trên bàn di động vừa thấy, là đồng học Thẩm gia kỳ đánh tới, một cái phi thường nhiệt tình như hỏa nữ hài.

Thẩm gia kỳ chính là bọn họ trong học viện nữ thần cấp nhân vật, truy nã nam hài ít nhất có một cái tầng mạnh bài, nhưng không biết vì cái gì, chính là như vậy một vị các phương diện điều kiện đều không tới nữ hài, nhưng vẫn đối Diệp Phàm yêu sâu sắc.

Chẳng qua để cho người khác mở rộng tầm mắt chính là, Diệp Phàm cái này nghèo tiểu tử, nhưng vẫn đối nhân gia như gần như xa, vì thế hai người còn náo loạn không ít chê cười.

Mới vừa ấn hạ tiếp nghe kiện liền nghe được Thẩm gia kỳ trêu chọc thanh âm” Đại bang người, đang làm cái gì? “

“Như thế nào, tưởng ta?” Diệp Phàm nhẹ nhàng phản kích.

Bên kia truyền đến một trận dễ nghe êm tai tiếng cười, nói” Đúng vậy! Tưởng ngươi đều nhớ không nổi, khanh khách! Diệp Phàm, buổi tối Dao Dao ăn sinh nhật, chờ một lát ngươi nhất định phải tới a! “

Dao Dao là Thẩm gia kỳ khuê mật, Diệp Phàm tuy rằng nhận thức, nhưng là cũng không quen thuộc. Hần vốn định mở miệng cự tuyệt, không nghĩ tới điện thoại kia đầu Thẩm gia kỳ lại lại đoán được hần ý tưởng” Ta cảnh cáo ngươi, hôm nay ngươi cần thiết tới a! Bằng không nhân gia liền không để ý tới ngươi. “

Diệp Phàm lúc đầu bất đắc dĩ cười, chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

”Khanh khách! Lúc này mới giống lời nói sao, một hồi hai ta cùng đi, không chuẩn đến trễ a! “Thẩm gia kỳ vừa lòng cười, lần này buông xuống điện thoại.

Thông thống khoái khoái tắm rửa một cái về sau, Diệp Phàm thay đổi một thân sạch sẽ quần áo, liền đánh cái triều phụ cận hương tạ lệ khách sạn lớn chạy đến.

Đó là bọn họ vừa rồi ước hào gặp mặt địa điểm, xuống xe về sau, nhìn xem thời gian còn sớm, hần liền ở ven đường chờ lên.

Mặt trời chiều ngã về tây, cả tòa thành thị đều đắm chìm trong mặt trời lặn ánh chiều tà trung, cao lớn vật kiến trúc thượng đều bao trùm một tầng màu vàng nhạt sáng rọi, trên đường chiếc xe lui tới như nước chảy, dòng người nối liền không dứt.

Bảy tám phần chung sau một chiếc Audi A6 ngừng ở ven đường, cách cửa sổ xe, lộ ra một trương mỹ lệ mà lại tinh xảo gương mặt, Thẩm gia kỳ mở cửa xe đã đi tới.

Diệp Phàm không khỏi ngần ngại, giờ phút này Thẩm gia kỳ rõ ràng tinh xảo trang điểm một phen, một thân màu hồng phấn váy liền áo, đem nàng hoàn mỹ đáng người, triển lộ không bỏ sót.

Tuyệt trắng ngó sen cánh tay, thon dài đùi ngọc, ở hơn nữa trước ngực kia chỗ, lộ ra tảng lớn tuyết trắng, thật sự có chút kinh tâm động phách.

Phiêu dật tóc đẹp, tùy ý mà rối tung xuống dưới, càng thêm có vẻ nàng gọi cảm vũ mị, diêm mỹ dung nhan ở hơn nữa cực hạn gọi cảm nóng bỏng đáng người, song trọng trí mạng dụ hoặc hoàn mỹ kết hợp cùng nhau, lệnh người gần không được nhiệt tình như lửa.

Diệp Phàm ngẩng đầu vừa thấy, liền xem thẳng mắt, tiếp theo, một khuôn mặt thiếu lên, cả người có chút khô nóng.

Hắn đi nhanh đón qua đi, cười nói: “Thét to! Đại mỹ nữ còn có xe chuyên dùng đón đưa a!”

“Thiếu nói móc ta,

Ta nhưng không có xe chuyên dùng tài xế, đó là ta ban đồng học mạnh phi phạm” Thẩm gia kỳ cho hắn một cái xem thường, thật dài lông mi hơi hơi hướng về phía trước tà phi, tự nhiên mà vậy nhiều một cổ đặc biệt ý vị, vũ mị động lòng người” Đúng rồi, hai ngày này ở với cái gì, như thế nào cho người đánh như vậy nhiều điện thoại cũng chưa tiếp? “

”Tìm một phần kiêm chức, đi công tác vừa trở về “Diệp Phàm cười cười, thuận miệng trêu chọc nói: “Thẩm Đại tiểu thư, hai ngày không thấy người là càng ngày càng xinh đẹp, liền người này kiện không đi giới nghệ sĩ phát triển thật sự thực xin lỗi chính mình.”

Diệp Phàm đương nhiên chưa nói lời nói thật, rốt cuộc hắn trải qua quá không thể tưởng tượng.

“Thiếu đánh đi?” Thẩm gia kỳ cười duyên nói:” Như thế nào hai ngày không thấy trở nên miệng lưỡi trơn tru? Chịu có phải hay không chịu cái gì kích thích tao niên? “

Bình thường thời điểm, này Diệp Phàm cùng nàng ở bên nhau đều là nghiêm trang, không nghĩ tới hôm nay giống thay đổi một người dường như.

Diệp Phàm cười cười không nói chuyện, lúc này, ngừng ở ven đường Audi cửa sổ xe giáng xuống, điều khiển vị trí lộ ra một trương quen thuộc gương mặt, đúng là bọn họ cùng lớp đồng học mạnh phi phạm.

Gia hỏa này là người địa phương, nghe nói phụ thân là là một thổ hào, tiêu chuẩn phú nhị đại.

Tuy rằng cùng chỗ ở một tòa thành thị, nhưng hắn lại cơ hồ cùng Diệp Phàm không có gì giao thoa, bởi vì hai người căn bản không phải một cái thế giới người, chính yếu là khỏi gia hỏa này cũng là Thẩm gia kỳ người ngưỡng mộ chỉ nhất.

Mạnh phi phạm cao ngạo đi xuống xe, nhàn nhạt cười cười, nói: “Người cũng tới.”

“Đúng vậy!” Thấy đối phương kia lạnh lẽo bộ dáng, Diệp Phàm cũng chỉ bình đạm chào hỏi.

“Đánh xe lại đây?”

Đối với loại này tự nhiên mà lộ coi khinh, Diệp Phàm lưỡi đến cùng chỉ so đo, tùy ý ứng phó rồi một tiếng.

Thẩm gia kỳ là một cái trương đương khôn khéo cùng lạnh lợi nữ tử, tự nhiên có thể cảm giác được trước mắt không khí, nàng nhẹ nhàng cười, đối Diệp Phàm nói:” Hào, chúng ta dừng lại này nói chuyện phiếm, đừng cho Dao Dao bọn họ sốt ruột chờ. “

Dứt lời, đôi tay không dấu vết sai bước lên Diệp Phàm tay phải, cao hứng phấn chấn hướng tới từ lâu đi đến.

Diệp Phàm ngăn ra, bắt đầu dĩ lắc đầu, lập tức cũng không có cự tuyệt Thẩm gia kỳ.

Nhìn hai người bóng dáng, nhậm phi phạm trên mặt biểu tình càng thêm khó coi, nắm chìa khóa xe tay phải, gân xanh bạo khiêu. Tùy thời đều có bạo nộ khả năng.

Hương tạ lệ khách sạn lớn, đây là một nhà ăn chung ấm uống hươu nhân vì nhất thể siêu cấp giải trí thành, mà chỗ hoàng kim đoạn đường, chung quanh phi thường phồn hoa, từ này bãi đỗ xe trung các loại trung xa hoa xe hơi liền có thể nhìn ra tiêu phí chủ thể.

Rốt cuộc đều là nhất bang sinh viên. Còn nói không thượng sự nghiệp thành công, Diệp Phàm cảm thấy lựa chọn như vậy tụ hội địa điểm nhiều ít có chút phù xa.

Bất quá không có biện pháp, hắn rất nhiều đồng học đều thị phi phú tức quý, thổ hào sinh hoạt, cũng không phải nàng như vậy nghèo tiểu tử sở lý giải.

808 xa hoa thuê phòng, Diệp Phàm cùng Thẩm gia kỳ mới vừa đi vào, hắn thực mau liền nhìn đến mấy cái hình bóng quen thuộc, đều là tới tham gia sinh nhật sẽ đồng học, giữa có mấy cái vẫn là từ phụ cận thành thị cố ý chạy tới.

“Diệp Phàm!” Lúc này một cái mập mạp gia hỏa phát hiện hắn, tung ta tung tăng chạy đến hắn trước mặt nói: “Người gia hỏa này hai ngày này đi đâu? Di động cũng không tiếp, trong nhà cũng không ai, ta còn tưởng rằng tiểu tử người bị bắt cóc đâu?”

Tiểu tử này mảy mẩy mắt to, đáng người tròn tròn cuộn cuộn, hắn là Diệp Phàm đại học bạn bè tốt kiêm tốt nhất anh em, trương mãnh.

”Người đại gia! Miệng chó phun không ra ngà voi, người mới bị bắt cóc đâu? “Diệp Phàm cười sao nói:” Ta mấy ngày nay đi công tác, di động quên mang theo. “

Hắn cùng này trương mãnh bình thường nói giỡn quán, hai người mỗi lần gặp mặt, đều cho nhau chèn ép một phen.

”Di động không mang? Người khai cái gì quốc tế vui đùa, tiểu tử người khẳng định đi ra ngoài không làm chuyện tốt, thành thật công đạo có phải hay không lại đi ra ngoài, tai họa hai nhà phụ nữ? “Trương mãnh mới không tin hắn.

Ai đều biết kia di động là Diệp Phàm duy nhất gia dụng đồ điện, hẳn đi công tác sẽ không mang theo di động? Lừa gạt quý đầu.

“Người muội, đừng nói ta nhận thức người.” Diệp Phàm cuồng hân.

Gia hòa này khai khởi vui đùa tới không quan tâm, hẳn xem như phục.

Giờ phút này bên ngoài sắc trời dần dần đen xuống dưới, tới tham gia tụ hội đồng học không sai biệt lắm mau đến đông đủ.

Mấy người đã đến tức khắc làm hiện trường không khí một trận náo nhiệt, không ít người đón lại đây. Sinh nhật sẽ thọ tinh một phen đọc diễn văn sau, kế tiếp liền thực tùy ý, có người ở các bàn tiệc gian kính rượu, cũng có người bị vây ở bàn tiệc trước, khó có thể đi động một bước, liên tục bị kính rượu.

Thắm gia kỳ đương nhiên là dựa gần Diệp Phàm làm xuống dưới, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) thừa dịp người khác kính rượu khoảng cách, nàng trừng mắt một đôi đôi mắt đẹp hướng Diệp Phàm hỏi: “Người thành thật công đạo, hai ngày này người làm gì đi? Đừng lại nói cho ta biết người đi công tác đi, người liên thủ cơ cũng chưa mang, lừa quý đầu!”

“Này.....” Diệp Phàm miễn bàn nhiều buồn bực, đều là trương mãnh cái kia miệng quạ đen, cái này hảo, Thắm gia kỳ hoài nghi hẳn.

Không phải hẳn muốn gạt Thắm gia kỳ, thật sự là hẳn trải qua quá không thể tưởng tượng, nếu thật nói, người khác khẳng định cho rằng hẳn là kẻ điên, sẽ đem hẳn đưa vào bệnh viện tâm thần.

Dưới tình thế cấp bách, hẳn đành phải ra vẻ thần bí nói: “Hảo đi! Ta thành thật công đạo, hai ngày này đi đoàn phim, cái kia đại đạo diễn mã đại mới vừa, khóc la yêu cầu ta đương diễn viên, không có biện pháp.....”

“Người không thời có thể chết a! Ta mới không tin đâu. “Thắm gia kỳ cho hẳn một cái xem thường.

“Ta liền biết, bảo bảo trong lòng khô, nhưng bảo bảo không nói. “

“Ta một ngụm nước ga mặn phun chết người!”

“Ai! Vì cái gì ta nói lời nói thật thời điểm, người khác chính là không tin a! Nhân sinh thật là tịch mịch a!” Diệp Phàm cố ý thờ dài nói.

Thắm gia kỳ dờ khóc dờ cười, đối với Diệp Phàm người này, nàng cũng là say.

Hai người đang ở ve vãn đánh yêu nói mê sáng, lại hồn nhiên không biết bên cạnh, một tia ác độc ánh mắt, thẳng tắp nhìn chăm chăm Diệp Phàm đã lâu.

Mạnh phi phạm giờ khắc này trong con giận dữ, Thắm gia kỳ vẫn luôn là hẳn nữ thần, ở trong lòng hẳn giống vậy là hẳn cảm luyến, hẳn tuyệt đối không thể chịu đựng bất luận kẻ nào nhúng chàm.

Diệp Phàm cái này kẻ nghèo hèn, năm lần bảy lượt khiêu chiến hẳn điểm máu chột, hẳn thật sự nổi giận.

Hắn âm âm cười, đột nhiên đứng dậy nói: “Diệp Phàm, người đặc sao không khoác lác có thể chết a!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52 : Sinh nhật hội phong ba

Nhìn đến mạnh phi phạm tức giận, bên cạnh đồng học đều sợ ngây người. Đặc biệt Thắm gia kỳ tức điên, nàng đột nhiên đứng lên nói: “Mạnh phi phạm, người có ý tứ gì?”

“Gia kỳ, gia hòa này chính là cái kẻ lừa đảo. “Mạnh phi phạm về mặt ghét bỏ chỉ vào Diệp Phàm cái mũi nói.” Nói cái gì đại đạo diễn thành hẳn làm diễn viên, thật đặc sao buồn cười. Không phải ta nói người Diệp Phàm, làm người vẫn là nhận rõ hiện thực hảo, liền người kia hương ba lão hùng dạng, có chút đồ vật người cần bản chơi không dậy nổi. “

Gia hòa này nói rõ chính là khinh thường Diệp Phàm, bởi vậy càng nói càng không giống sống.

“Nói cái gì đâu? Tôn tử.” Một bên trương mãnh không làm.

Hắn đã sớm xem gia hỏa này không vừa mắt, ý vào phụ thân có mấy cái tiền đồ bần, đối người khác trước nay là khinh thường nhìn lại. Nếu hiện tại Diệp Phàm nói một lời, hắn đương trường liền có thể đem này tôn tử, đánh sinh hoạt không thể tự gánh vác.

Nhìn nóng lòng muốn thử trương mãnh, mạnh phi phạm chợt dạ sau này đây vài bước nói.” Trương mãnh, nơi này không chuyện của ngươi. Ta vừa rồi nói như vậy nhiều chính là không quen nhìn, nào đó người tự biên tự diễn, không có cái kia kim cương liền không cần ôm đồ sứ sống, vừa rồi Diệp Phàm nói cái gì, đại đạo diễn mã đại mới vừa cầu hắn đương diễn viên? So nói ta không tin, các ngươi đại gia tin sao? “

Nghe xong mạnh phi phạm nói, bên cạnh mấy cái đồng học tức khắc nghị luận lên, rất nhiều người đều đối Diệp Phàm lộ ra một tia khinh thường chi tình.

Nhìn đến có đồng học duy trì chính mình, mạnh phi phạm càng thêm kiêu ngạo.” Không phải ta nói ngươi Diệp Phàm, nhà ngươi nghèo một chút liền nghèo một chút sao. Chúng ta lại không phải khinh thường ngươi, nhưng là ở chỗ này phao muối muối, trang đuôi to lang, có phải hay không quá vô sỉ điểm..... “

“Đù rồi! Mạnh phi phạm, lão tử nhấn ngươi thật lâu” Diệp Phàm đột nhiên đứng lên.

Hắn vốn dĩ không muốn cùng gia hỏa này chấp nhặt, dù sao cũng là Thẩm gia kỳ khuê mật sinh nhật sẽ, nhưng là gia hỏa này lại được một tác lại muốn tiến một thước, xuất khẩu chửi má nó, kia hắn ở nén giận, vậy thật sự quá không nam nhân.

“Mạnh phi phạm, ngươi cho ta nghe, ta nói nói cái gì còn không tới phiên ngươi cái này nhị thế tổ khoa tay múa chân, nếu ngươi ở dám mắng ta một câu, tin hay không ta hiện tại liền xé lạn ngươi miệng.” Diệp Phàm vẻ mặt lãnh khốc nói.

Người không phạm ta, ta không phạm người; người nếu phạm ta, nhỏ cò tận gốc.

“Thét to! Mấy ngày không thấy ngươi rất cuồng a! Lão tử tưởng nói liền nói, ngươi còn có thể quản ta. “Mạnh phi phạm tuy rằng sợ hãi trương mãnh, nhưng là đối với suu nhược Diệp Phàm lại không hề có kỵ, hắn lại lần nữa giơ lên tay, đối Diệp Phàm nói.” Ta không đơn thuần chỉ là nói ngươi, ta còn mắng ngươi đầu, một cái hương ba lão ngu cái gì ngu!”

“Hào, thực hảo! “Diệp Phàm không giận phản cười, hắn đi ra phía trước tựa như bắt tay giống nhau, tia chớp bắt được mạnh phi phạm tay phải.

Diệp Phàm bàn tay, ở người ngoài xem ra, thật giống như một cái lễ nghi động tác, nhưng mạnh phi phạm lại cảm giác được chính mình tay phải, lại là bị lão hồ kiêu kệp lấy giống nhau, trùy tâm đầu đón truyền đến, sắc mặt của hắn lập tức trưởng đến đỏ bừng.

Để cho hắn sợ hãi chính là, hắn muốn gọi căn bản trương không mở miệng, tưởng tránh ra Diệp Phàm bàn tay, lại cả người nhấc không nổi tới một tia sức lực.

Diệp Phàm Bắc Minh thần công chỉ là hơi chút vận chuyển một chút, trong chốc lát, mạnh phi phạm thậm chí liền phải miệng sùi bọt mép, hai mắt trắng dã.

“Mạnh phi phạm, ngươi làm sao vậy?” Nhìn hắn bộ dáng, bên cạnh mấy cái đồng học hoảng sợ.

Chính là, này mạnh phi phạm lại không có trả lời bọn họ, chuẩn xác tới, hắn là trả lời không được bọn họ, bởi vì ở ngay lúc này, hắn đã là phiên nổi lên lòng trắng mắt, ngất qua đi.

“Hắn phát dương điên điên rồi, mau kêu xe cứu thương!” Diệp Phàm ra vẻ quan tâm nói, cái này, nhiều loạn lớn hơn nữa.

Trong lúc nhất thời ghê lô gà bay chó sủa, gọi điện thoại, kêu xe cứu thương, hảo hảo sinh nhật sẽ liền như vậy vội vàng kết thúc.

Cốt truyện biến chuyển quá nhanh, vừa mới còn ở điệu võ đương oai mạnh phi phạm, trong nháy mắt liền phát bệnh, bị xe cứu thương tiễn đi. Thế cho nên, làm rất nhiều người cũng chưa phục hồi tinh thần lại.

Tuy rằng, đại gia hỏa đều cảm thấy phi thường kỳ quái, nhưng là lại không có giáp mặt chỉ trích Diệp Phàm, bởi vì ai cũng không có chứng cứ chứng minh, chuyện vừa rồi cùng hắn có quan hệ.

Rốt cuộc, kia mạnh phi phạm dương điên điên quá dọa người, đại bộ phận người chỉ là cho rằng, hắn cảm xúc kích động, phát bệnh thôi.

”Diệp Phàm, vừa rồi là ngươi động tay chân sao? “Ở trên đường trở về, Thẩm gia kỳ không khỏi hoài nghi hỏi.

”Oan uổng a! Sao có thể là ta? Vừa rồi ta còn dọa nhảy dựng đâu. “Diệp Phàm đánh chết cũng không thừa nhận.

”Kỳ thật, là ngươi cũng không quan hệ, ta cũng sớm nhìn tên kia không vừa mắt, quá khi dễ người.” Thẩm gia kỳ bủi môi nói.

Diệp Phàm cười cười, lại không có nói chuyện, với hắn mà nói, sự tình hôm nay chỉ là một cái nhạc đệm thôi, kia mạnh phi phạm tuy rằng làm người chán ghét, nhưng loại tình huống này, xã hội thượng tùy ý có thể thấy được, Diệp Phàm cũng không như vậy lòng dạ hẹp hòi đi sinh khí, hoặc là, kia mạnh phi phạm còn không có tư cách làm chính mình tức giận khí.

Hắn hôm nay hơi chút khiển trách một phen, cũng là vì tên kia miệng quá xú, khác đều có thể nhẫn, nhưng Diệp Phàm tuyệt đối không cho phép, người khác làm trò hắn mặt chửi má nó.

Đem Thảm gia kỳ đuối về gia, đã buổi tối 10 giờ nhiều, Diệp Phàm nghĩ nghĩ. Cũng không có vội vã trở về, quá muộn, chỉ có thể làm kia mã phu người đối bụng.

Một đêm không nói chuyện, sáng sớm lên, vừa mới rửa mặt chải đầu xong, liền nghe được tiếng đập cửa.

Mở cửa vừa thấy, Diệp Phàm sững sốt, tới người đứng là kia đại đạo diễn mã đại mới vừa cùng hắn chấp hành đạo diễn.

Mã đại mới vừa lập tức đi đến Diệp Phàm trước mặt nói: “Diệp tiên sinh, chúng ta lại gặp mặt”

”Ngươi nhưng thật ra chưa từ bỏ ý định a! “Diệp Phàm bất đắc dĩ cười.

”Bị ta coi trọng diễn viên, còn không có một cái có thể chạy trốn. “Mã đại mới vừa vô cùng tự tin nói.

”Ngươi sẽ không sợ, ta lại một lần cự tuyệt ngươi. “

”Ngươi có thể nghe một chút ta điều kiện, tin tưởng ngươi nhất định sẽ cảm thấy hứng thú “

”Ngươi nhưng thật ra rất tự tin. “Diệp Phàm không khỏi lắc đầu.

”Chỉ cần là có thể sử dụng tiền giải quyết sự, với ta mà nói đều không phải sự. “Mã đại mới vừa đậm đậm cười, từ chấp hành đạo diễn trong tay, tiếp nhận một phân hợp đồng đưa cho Diệp Phàm.

Tiếp nhận mã đại mới vừa hợp đồng, Diệp Phàm lại không có lập tức mở ra.” Nói nói ngươi điều kiện đi? “

”Ta liền thích thống khoái người “Mã đại mới vừa thanh thanh giọng nói nói: “Nếu ngươi có thể đáp ứng thêm ước, ngươi lập tức là có thể được đến 100 vạn, không chỉ như thế ta còn có thể ở trung tâm thành phố đưa ngươi một bộ tam phòng ở phòng ở cùng một chiếc giá trị trăm vạn xe thể thao..... “

Tiền tài, đương lâu cùng xe thể thao, nhân sinh phấn đấu mục tiêu đơn giản chính là này đó, mã đại mới vừa khai ra điều kiện, mặc dù là so không được những cái đó minh tinh hạng nhất, cũng đã phi thường không tồi.

Phải biết rằng hiện tại Diệp Phàm có thể nói là không xu dính túi, mã đại mới vừa có thể khai ra như thế giá trên trời, đã là cực kỳ có quyết đoán. Vạn nhất hắn xem đi rồi mất, kia hắn sẽ trả giá mấy trăm vạn đại giới.

Nhìn nửa ngày không có đáp lời Diệp Phàm, mã đại mới vừa chớp mắt, tiếp tục phóng đại chiêu.” Nếu ngươi có thể thêm ước, ta sẽ phát động một lại tài nguyên, tới giúp ngươi tìm kiếm ngươi tự mình cha mẹ..... “

”Ngươi điều tra ta? “Diệp Phàm sắc mặt rõ ràng biến đổi. UU đọc sách ( )

Nếu người có uy hiếp nói, đó chính là hắn kia không biết cha mẹ.

Mã đại mới vừa chạy nhanh nói: “Ngươi ngàn vạn không cần hiểu lầm, ta tuyệt đối không có khác ý tứ, làm một cái người từng trải, ta biết ngươi trong lòng muốn nhất chính là cái gì? Nếu ngươi thành đại minh tinh, ta tuy rằng không dám cam đoan cái gì? Nhưng có một chút, chỉ cần cha mẹ ngươi còn ở cái này trên đời, ta nhất định sẽ giúp ngươi tìm được. Thế nào? Có nghĩ đương một người diễn viên?”

Diệp Phàm do dự, vô luận hắn biểu hiện như thế nào kiên cường cùng đậm nhiên, kỳ thật ở hắn ở sâu trong nội tâm, vẫn là hy vọng minh bạch chính mình thân thể, quân chi chỉ có một phần vạn khả năng, hắn đều nguyện ý ném thử một phen.

Mã đại mới vừa cuối cùng một câu, có thể nói là gõ trọng hắn uy hiếp.

”Hảo đi! Ngươi thắng! “Thiên nhân giao chiến thật lâu, Diệp Phàm rốt cuộc gật đầu đáp ứng.

”Hy vọng chúng ta hợp tác vui sướng! “Mã đại mới vừa vươn tay.

”Nhưng là ta có một điều kiện? “

”Ngươi nói? “

”Bởi vì công tác nguyên nhân, ta khả năng ở đóng phim điện ảnh trong lúc, sẽ bỗng nhiên biến mất mấy ngày, đến lúc đó hy vọng ngươi có thể lý giải.” Diệp Phàm ăn ngay nói thật nói.

Liền chính hắn cũng không dám cam đoan, tiếp theo đi vị diện yêu cầu bao lâu thời gian, bởi vậy hắn cần thiết cùng mã đại mới vừa nói rõ.

”Hảo! Chúng ta thành giao.” Mã đại vừa định cũng chưa tưởng đều đáp ứng rồi.

Nhìn Diệp Phàm kia nghĩ trăm lần cũng không ra biểu tình, nhất bang chấp hành đạo diễn giải thích nói:” Chúng ta mã đạo diễn, là trong giới mặt nổi danh đóng phim chậm. Đã từng có một bộ rất có danh điện ảnh, hắn đình đình vỗ vỗ mười năm, chính là vì muốn mài giữa tình phẩm..... Bởi vậy, thời gian thượng với hắn mà nói, căn bản không phải vấn đề. “

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 : Ý thiên đồ long ký

Chương 1 : Nhiệm vụ chủ tuyến, Minh Giáo giáo chủ

Kể tiếp sự tình liền trở nên nhẹ nhàng nhiều, Diệp Phàm cùng mã đại mới vừa gỡ định xong mấy cái hợp đồng chi tiết về sau, tuyệt bút vung lên, liền ở trên hợp đồng thêm thượng chính mình đại danh.

Từ hôm nay trở đi, hắn liền tính là mã đại mới vừa kỳ hạ thêm ước diễn viên. Mã đại mới vừa cũng không có nuốt lời, vài phút không đến, hắn thề ngân hàng tự nhiên liền nhiều một trăm vạn.

Bởi vì trong tay còn có một bộ diễn không có chụp xong, hơn nữa Diệp Phàm căn bản không có một chút biểu diễn cơ sở, mã đại mới vừa cũng không có vội vã làm hắn khởi công, chỉ là thông tri hắn quá mấy ngày đi công ty đưa tin.

Dặn dò xong một ít phải chú ý sự tình sau, mã đại mới vừa cùng hắn chấp hành đạo diễn không có nhiều làm dừng lại, liền cáo từ đi trở về.

Nhìn trong tay thề ngân hàng, Diệp Phàm không cảm một trận kích động, mặc kệ nói như thế nào, hệ thống cái thứ nhất nhiệm vụ chủ tuyến, hắn xem như hoàn thành.

Lập tức hắn không có ở nhà ngốc, điên cuồng đi phụ cận siêu thị, mua sắm rất nhiều đồ dùng sinh hoạt, bao gồm cái gì chân giò hun khói trắng, mì ăn liền, bàn chải đánh răng, kem đánh răng từ từ lĩnh tính, dù sao là siêu thị có thể mua được rất nhiều tiểu đồ vật, trên cơ bản hắn đều mua một ít.

Lúc này đây mua sắm, ước chừng hoa hắn vài ngàn khối, tuy rằng cảm thấy một trận thịt đau, nhưng là Diệp Phàm có cái cảm giác, mấy thứ này về sau nhất định sẽ dùng.

Quan trọng nhất chính là, hắn hiện tại cũng coi như là có chính thức công tác, mấy ngàn khối tuy rằng không ít, nhưng là tin tưởng tương lai nhất định sẽ kiếm tới.

Về đến nhà về sau, hắn một cỗ não đem mấy thứ này, đều thu vào kia rách tung toé Túi Càn Khôn, người còn đừng nói, có này trữ vật túi chính là hảo, về sau hắn không bao giờ gánh đi khác vị diện không có ăn.

Đánh một chiếc xe, Diệp Phàm liền hướng cái kia điện ảnh thành dám đi, mã đại mới vừa đoàn phim còn không có khởi công, rốt cuộc vài cái diễn viên còn ở bệnh viện nằm đầu, tìm một cái hẻo lánh địa phương, hắn liền kích hoạt rồi trong tay giám ngục lệnh. Chỉ thấy quang mang chợt lóe, lại lại lần nữa về tới kia tòa ngục giam trung.

Một ngày một đêm, mã phu người quả thực mau đói điên rồi, Diệp Phàm vừa mới lấy ra tới mấy cây chân giò hun khói trắng, nàng liền giống lang giống nhau nhào tới, thành thạo ăn kia mấy cây chân giò hun khói trắng sau, nàng lại đem ánh mắt nhìn chăm chăm hướng về phía kia mấy thùng mì ăn liền.

Diệp Phàm thần sắc phức tạp nhìn mã phu người, hiện tại nàng nơi đó còn có lúc trước kia phân ưu nhĩ cùng mì hoặc, sống thoát thoát chính là cái bà điên.

Người vẫn là không cần làm chuyện xấu hảo, nếu có một ngày bị quan vào ngục giam, mới có thể minh bạch tự do đáng quý.

Lắc lắc đầu, đem trong tay phương diện mặt phao hảo, hắn còn không có tới kịp suyễn khẩu khí, kia tím hình tiên tử liền đi tới hắn trước mặt,

“Chúc mừng giám ngục lớn lên người, hoàn thành dựng lên vị diện ngục giam nhiệm vụ. “Tím hình tiên tử đi thẳng vào vấn đề nói:” Đem kia trương thẻ ngân hàng cho ta đi! Chúa tể giả đại nhân đang chờ đâu!”

Diệp Phàm miễn bàn nhiều buồn bực, cảm tình kia chúa tể giả đem hắn trở thành dương bạch lao, này một trăm vạn còn không có ở hắn trong túi áp nhiệt,

Này nhất bang người cũng đã biết.

Đem kia trương thẻ ngân hàng giao cho tím hình tiên tử sau, hắn cuối cùng vẫn là nhẫn không nói nói: “Ta có thể hay không hỏi một vấn đề?”

“Người nói!”

“Vi cái gì chúa tể giả đại nhân, sẽ làm ta đi các vị diện bất giữ phạm nhân, này tổng có cái nguyên nhân đi?” Vấn đề này đã bối rối Diệp Phàm thật lâu.

Hắn tổng cảm thấy sự tình căn bản không có tương tượng đơn giản như vậy, thật giống như mình bên trong có một trương bàn tay to giống nhau, thao tác tam giới vạn vật trung sở hữu sự tình.

Thiên địa bất nhân, lấy vạn vật vì sở cầu, mà hắn nói không chừng chính là một cái đáng thương quân cờ.

“Vấn đề này người hiện tại còn không có tư cách biết, chờ đến một ngày nào đó người cũng đủ cường thời điểm hỏi lại ta đi!” Tim hình tiên tử nhàn nhạt nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái nói: “Hào! Thời gian không còn sớm, ta phải đi về cấp chúa tể giả đại nhân phục mệnh đi, tái kiến!”

Lập tức, ở không ngừng lưu, thân hình chợt lóe, liền biến mất ở vô tận trong hư không.

Nhìn tim hình tiên tử bóng dáng Diệp Phàm buồn bã mất mát, nàng nói không sai, hiện tại chính mình rốt cuộc vẫn là quá yếu ớt, nếu muốn nắm giữ chính mình vận mệnh, kia chỉ cần trở nên càng cường.

Cũng là từ giờ khắc này khởi, hắn a tâm cảnh đã xảy ra rất lớn biến hóa, bất luận kẻ nào đều không nghĩ bị người khác thao tác, vô luận là ai, ta mệnh từ người không khỏi thiên, thiên nếu áp ta, bỏ ra ngày đó, nếu mà câu ta, đập toái kia mà, ta chờ từ nhỏ tự do thân, ai dám cao cao tại thượng.

Mặc kệ kia chúa tể giả rất mạnh, hắn biết, chung có một ngày, thế giới này đem bị hắn đập lên dưới chân!

Tựa như 《Ngộ Không truyền》 viết quá một câu, ta muốn hôm nay, lại che không được ta mắt, muốn này mà, lại chôn không được lòng ta, muốn này chúng sinh, đều minh bạch ta ý, muốn kia chư Phật, đều tan thành mây khói!

Diệp Phàm vừa mới phát tiết xong trong lòng buồn bực, kia thật lớn rút thăm trúng thưởng luân bàn, tức khắc lại xuất hiện ở hắn trước mặt.

Máy móc hệ thống thanh âm, ở hắn trong đầu vang lên: “Chúc mừng giám ngục trường hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến: Dựng lên vị diện ngục giam (một), đặc khen thưởng trung cấp rút thăm trúng thưởng một lần. Xin hỏi giám ngục trường hay không hiện tại tiến hành rút ra?”

Diệp Phàm trong lòng vui vẻ, rốt cuộc chờ tới rồi trung cấp siêu cấp, lập tức không chút do dự nói “Rút ra!”

Thượng một lần, tam tinh Túi Càn Khôn đã làm hắn phi thường vừa lòng, không biết lúc này đây trung cấp rút thăm trúng thưởng, sẽ trừu đến cái gì không tưởng được bảo bối.

Trung gian trên màn hình lớn, luân bàn chậm rãi chuyển động, ở hắn chờ mong trong ánh mắt, rốt cuộc ngừng lại,

“Chúc mừng giám ngục trường, trừu đến cao phong bản bách thảo đan một lọ, cấp bậc đánh giá bốn viên tinh.”

Một cái trắng tinh bình sứ xuất hiện ở Diệp Phàm trước mặt, một đoạn giới thiệu tự nhiên hiện lên ở hắn trong óc giữa.

“Bách thảo đan, nguyên thượng cổ thời kỳ “Thần Nông đại đế” sáng chế, người ăn chẳng những thể tập thể hình nhẹ, thành tiên đắc đạo; còn có thể ban ngày phi thăng, trường sinh bất lão; lợi hại nhất chính là nó còn có sinh tử người, nhục bạch cốt kỳ hiệu, chỉ cần ba hồn bảy phách còn ở, cho dù là đã chết hồi lâu người, đều có thể sống lại.....

Bất quá, phong thần đại chiến về sau bởi vì Viêm Đế bỗng nhiên biến mất, bách thảo đan cũng đi theo thất truyền, này một lọ chỉ có thể tính cao phong bản, đương nhiên công hiệu thượng tự nhiên cũng đánh chiết khấu.

Cao phong bản, bách thảo đan: Có thể trị liệu hết thảy bệnh thương hàn tạp bệnh, nội thương trúng độc, chỉ có ký chủ bất tử, bảy ngày trong vòng, tuyệt đối phục hồi như cũ như lúc ban đầu.”

Diệp Phàm cảm được bình nhìn nhìn, không khỏi cười khò: “Thượng một lần là thiên bản Túi Càn Khôn, lúc này đây lại là cao phong bản bách thảo đan, này nima hệ thống cũng quá ngu bực.

Bất quá, có thể rút ra đến này bình bách thảo đan đã phi thường không tồi, chỉ cần không bị người khác nhất chiêu giết chết, hắn chính là cái đánh không chết tiểu cường a!

Diệp Phàm tùy tay đem kia bình bách thảo đan ném vào Túi Càn Khôn trong một góc, ngay sau đó này, UU đọc sách (www. uukanshu.com) hệ thống lại tuyên bố một cái nhiệm vụ chủ tuyến.

“Kích hoạt nhiệm vụ chủ tuyến, dựng lên vị diện ngục giam (nhị) nhiệm vụ giải thích: Đã có tiền, kế tiếp liền phải có quyền. Xuyên qua đến ý thiên đồ long ký, trở thành Minh Giáo giáo chủ, cũng bắt giữ tròn trịa sét đánh tay thành côn cùng Nga Mi chương môn Chu Chi Nhược. Thời hạn một năm

Sau khi thất bại quả: Không hoàn thành nhiệm vụ, ký chủ sẽ vĩnh viễn lưu tại ý thiên vị diện.

Nhiệm vụ khen thưởng: Trung cấp rút thăm trúng thưởng ba lần.”

“Thật đúng là không cho người thời gian nghỉ ngơi a! Này nhiệm vụ chủ tuyến là một cái tiếp theo một cái.” Diệp Phàm lắc đầu thở dài, kế tiếp hắn có vội.

Này tân tuyên bố nhiệm vụ chủ tuyến cũng không phải như vậy hão làm.

Chỉ cần ở một năm nội, muốn trở thành Minh Giáo giáo chủ, cũng đã phi thường hà khắc rồi, lúc trước Trương Vô Kị chính là học xong Cửu dương thần công cùng Càn Khôn Đại Na Di về sau, mới thật vất vả lên làm.

Dù vậy, nếu không phải hần là ứng vương cháu ngoại, Sư Vương nghĩa tử, ở hơn nữa có một cái lớn nhất chỗ dựa Trương Tam Phong, Trương Vô Kị tương ngồi ổn ngôi vị giáo chủ chính là cực kỳ gian nan.

Càng đừng nói hiện tại Diệp Phàm, hần tuy rằng học xong Bắc Minh thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ, nhưng là lấy hần hiện tại trình độ, ở trên giang hồ nhiều lắm tính cái nhị lưu cao thủ, muốn đánh bại lục đại môn phái cao thủ, thật là một cái thiên đại khiêu chiến.

Còn có kia hỗn nguyên sét đánh tay thành côn cùng Nga Mi chú rồng môn Chu Chi Nhược, một cái là Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn sư phó, một cái luyện sẽ Cửu âm chân kinh, ngăn lại đều không dễ dàng a!

Nhưng là, vô luận hần có nguyện ý hay không, trò chơi này hần cần thiết chơi đi xuống, tự cấp mã phu người lưu đủ rồi cũng đủ đồ ăn sau, Diệp Phàm điểm đánh trong tay giám ngục lệnh bài, quang mang chợt lóe, hần lập tức xuyên qua tới rồi ý thiên đồ long ký thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2 : Kinh thiên 1 bút chu trường linh

Đã không phải lần đầu tiên xuyên qua, Diệp Phàm lần này đương nhiên sẽ không hoảng loạn, chỉ là nhìn nhìn chung quanh, vẫn là không biết chính mình thân ở chỗ nào.

Phóng nhãn mọi nơi đánh giá một phen, không khỏi dờ khóc dờ cười, trước mắt mờ mịt biển mây, càng vô đường đi, lại là đặt mình trong ở một cái ba mặt toàn trống không ngôi cao thượng.

“Ta này đặt chân nơi, thật đúng là thiên hạ khó tìm!”

Kia ngôi cao tuy có hơn mười trượng phạm vi, chính là nửa ngày lâm không, thượng không thiên, hạ không chấm đất, thật sự là tử lộ một cái.

Này đại ngôi cao thượng trắng phau phau đều là băng tuyết, đã vô rừng cây, càng vô dã thú. Chỉ có bên cạnh chỗ có chút khô thảo lá úa, lúc này đã bị chưa tan rã xong tuyết đọng che lấp thất thất bát bát. Chỉ có mấy cây cỏ dại theo gió vũ động.

Diệp Phàm niễn bàn nhiều buồn bực, thượng một lần xuyên qua thiên long là treo ở vô lượng kiếm phái trên xà nhà, lúc này đây đến ý thiên, lại không thể hiểu được chạy tới này huyền nhai biên, hệ thống cũng quá đặc sao vô nghĩa.

Hần không khỏi lắc đầu thở dài nói: “Nima! Này như thế nào mới có thể đi ra ngoài đâu?”

Lúc này thế giới này đúng là rét đậm hết sức, giữa sườn núi thượng, gió lạnh tàn sát bữa bãi, thổi trúng Diệp Phàm quần áo tung bay. Tuy rằng hần có nội công hộ thể, nhưng là nếu thời gian dài ở chỗ này dãi đi xuống, cũng là thật không dễ chịu.

Quan trọng nhất chính là, hần ở cái này vị diện chỉ có một năm thời gian, vô loạn như thế nào cũng tri hoãn không dậy nổi. Bởi vậy, hần cần thiết nếu muốn biện pháp đi ra ngoài.

Diệp Phàm vòng quanh này khối thạch đài đi rồi một vòng, bỗng nhiên phát hiện phía trước một đồng tuyết đọng khô thảo trung, truyền đến chấn động động tĩnh thanh. Hần đang muốn qua đi xóc lên nhìn xem, liền thấy kia thảo đôi trung thể nhưng vươn tới một bàn tay tới, ngay sau đó lại dò ra một cái mao nhưng nhưng đầu, trong nháy mắt một cái râu dài tóc dài đã nhân trung nhảy ra tới.

Kia đã nhân cả người cả người rách tung toé, gầy cùng cái hầu dường như, hần đứng thẳng thân thể, vừa mới duỗi một cái lưng eo, bỗng nhiên cảm thấy có điểm không thích hợp, bỗng nhiên xoay người, liền nhìn đến trước mặt không biết khi nào đứng một người.

“Má ơi! Quý a!” Kia đã nhân hoảng sợ, liền tiếp sau này đẩy vài bước, kinh thanh thét chói tai: “Người là ai?”

Phải biết rằng, hần bị nhốt ở cái này ngôi cao phía trên đã mấy năm có thừa, chưa bao giờ nhìn thấy bất luận cái gì vật còn sống, lúc này bỗng nhiên nhìn thấy Diệp Phàm như vậy một cái người sống, không bị đột nhiên hù chết, đã phi thường không tồi.

Nhìn trước mắt đã nhân, Diệp Phàm giật mình, tình cảnh này, hẳn đại khái đoán được này đã nhân là ai, ý thiên đồ long ký trung, bị nhốt ở huyền nhai biên, trừ bỏ kia kinh thiên một bút cũng không ai.

“Các hạ lại là người nào?” Diệp Phàm không đáp hỏi lại.

Tuy rằng đoán được thân phận của người này, hẳn vẫn là hy vọng có thể xác định một chút.

“Tại hạ chu trường linh, mấy năm trước chỉ vì nhất thời trượt chân, vô ý rơi xuống nơi đây, vẫn luôn vô pháp đi ra ngoài, xin hỏi các hạ người là như thế nào tới rồi cái này địa phương?” Kia đã nhân trong mắt tinh quang chớp động vài cái, ngay sau đó ôm quyền nói.

Hắn đương nhiên nói chính là lời nói dối, gia hỏa này tâm cơ sâu đậm, ở không xác định đối phương thân phận trước, hẳn là sẽ không nói lời nói thật.

“Nguyên lai người chính là kinh thiên một bút chu trường linh a?” Diệp Phàm xác định kia đã nhân thân phận, không khỏi nhàn nhạt nói.

Hắn quả nhiên không có đoán sai, này đã nhân đúng là kinh thiên một bút chu trường linh.

Tuy rằng người này là trung lương chi hậu, nhưng là làm người lại là cực kỳ đê tiện vô sỉ, hẳn thiên dùng quỷ kế, vì lừa Trương Vô Kỵ nói ra Tạ Tổn cập Đồ Long đao rơi xuống, hẳn có thể nói hao hết tâm tư, lạc nguyên tác tiền.

Bao gồm lợi dụng nữ nhi tiến hành mỹ nhân kế, đem chính mình hoa hạ trang viện đốt thành đất trống, lại kêu võ liệt giả thành Tạ Tổn đồn hiểm chính mình, tiến hành khổ nhục kế. Khó khăn lừa đến tâm địa thiện lương đơn thuần Trương Vô Kỵ thô lộ chân tướng, há liệu thất bại trong gang tấc, rốt cuộc bị không có kỹ xuyên qua mưu kế.

Này chính ứng một câu ngạn ngữ, thiên làm bậy hãy còn nhưng thứ, tự làm bậy không thể sống. Mặc kệ đừng thấy thế nào hẳn, dù sao Diệp Phàm đối hẳn là linh hảo cảm.

Chu trường linh vui vẻ nói: “Tiểu huynh đệ biết Chu mỗ tên?”

Phải biết rằng từ đại lý quốc bị nguyên triều diệt vong về sau, hẳn cùng võ tu văn hậu nhân vẫn luôn ẩn cư ở Côn Luân sơn, trên giang hồ chỉ có thể bọn họ người, cũng không phải rất nhiều.

“Kinh thiên một bút chu trường linh, trên giang hồ ai không biết, gia truyền phán quan bút pháp, uy chấn giang hồ, đặc biệt đại lý Đoàn thị Nhất Dương Chi, càng là danh chấn thiên hạ, tại hạ đối với người chính là nổi tiếng đã lâu.....?” Diệp Phàm cố ý cấp gia hỏa này mang theo cái cao mũ.

Hắn tuy rằng trợ trên với gia hỏa này làm người, nhưng là rốt cuộc hiện tại hai người, đều bị vây ở cái này trên vách núi, cũng coi như là cùng là thiên nhai lưu lạc người.

Chỉ cần này chu trường linh không tìm hắn phiền toái, Diệp Phàm là sẽ không động thủ, hẳn lại không phải cái gì cái gọi là biện hộ sĩ, thấy người xấu liền nhất định phải giết chết.

“Nguyên lai người biết lão phu, kia thật sự thật tốt quá.” Chu trường linh đại hỉ quá vắng: “Xin hỏi các hạ tôn tính đại danh? Vì sao sẽ tới nơi này?”

Hắn ở nơi này, đã vô che nắng che mưa, lại vô tránh hàn chi miễn, thật sự là sống một ngày bằng một năm, khổ không nói nổi, nằm mơ đều tưởng rời đi nơi này, bởi vậy nhất quan tâm vẫn là như thế nào đi ra ngoài.

“Tại hạ Diệp Phàm, cũng là vô ý rơi xuống nơi đây.” Diệp Phàm đánh cái ha ha, tự nhiên cũng sẽ không nói thật.

Gặp người chỉ nói ba phần lời nói, không thể toàn vớt một mảnh tâm. Này chu trường linh tâm kế sâu đậm, cùng hẳn ở bên nhau, không khác bảo hổ lột da, hơi chút không chú ý, nói không chừng liền sẽ vạn kiếp bất phục.

“Ai nha! Nguyên lai người cùng ta giống nhau a! Kia nhưng hồng rồi!” Chu trường linh lộ ra một tia thất vọng: “Không đối gạt tiểu huynh đệ, lão phu đã tại nơi đây một nhọc đã nhiều năm, nếu thật sự không có gì biện pháp đi ra ngoài, người ta nhất định sẽ đói chết ở chỗ này.”

“Vậy người mấy năm nay là như thế nào sinh tồn xuống dưới?” Diệp Phàm cố ý hỏi.

Chu trường linh sừng sốt, trăm triệu không nghĩ tới, đối phương sẽ hỏi như vậy, hẳn đương nhiên sẽ không nói cho Diệp Phàm, mấy năm nay hẳn là dựa vào Trương Vô Kỵ đồ ăn, mới không đến nỗi bị sống sờ sờ đói chết.

“Là như thế này, trước một đoạn nơi này còn có điểm dã quả, cho nên ta mới có thể sinh tồn xuống dưới, bất quá hiện tại đã ăn xong rồi.....” Chu trường linh chớp mắt, đánh cái ha ha nói.

Há liệu, hẳn lời còn chưa dứt, từ này bên cạnh huyết động trung, bỗng nhiên liền ném bị ra tới mấy cái không biết tên trái cây, kia trái cây hồng điểm điểm, trông rất đẹp mắt.

Chu trường linh sắc mặt biến đổi, tức khắc biên không nổi nữa, không hề nghi ngờ đây là trong truyền thuyết và mặt.

“Đi? Phương diện này thế nhưng còn có người?” Diệp Phàm biết rõ cố hỏi đến, nói hẳn liền phải hướng kia huyết động đi đến.

Chu trường linh trên mặt tỉnh quang chợt lóe, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đi phía trước một bước, liền chắn Diệp Phàm phía trước. Đối với Trương Vô Kị bí mật này, hẳn là sẽ không để cho người khác cùng chung. Cho đến ngày nay, hẳn vẫn như cũ nhớ mãi không quên vẫn là kia Đồ Long đảo.

“Người rốt cuộc là người nào?” Chu trường linh lạnh lùng hỏi.

Từ nhìn thấy Diệp Phàm ánh mắt đầu tiên khởi, hẳn liền vẫn luôn hoài nghi đối phương thân phận, bởi vì trong thiên hạ căn bản không có như vậy xảo sự tình. Hẳn chắc hẳn phải vậy cho rằng, Diệp Phàm cùng hẳn giống nhau, đều là vì kia đem Đồ Long đảo.

Diệp Phàm ngăn ra:” Có ý tứ gì? Ta chính là ta a!”

“Đừng diễn kịch, người không lừa được ta” chu trường linh âm lãnh cười: “Danh nhân trước mặt không nói lời nói dối, người có phải hay không vô liệt gia hóa kia phải tới? Ta nói cho người, muốn cướp ta Đồ Long đảo, nằm mơ đi thôi! “

”Người hiểu lầm, ta căn bản không quen biết cái gì vô liệt a! “Diệp Phàm bắt đầu đã nói.

Này chu trường linh vì Đồ Long đảo, liền chính mình sinh tử huynh đệ cũng không tin, hẳn chấp nhất cho rằng Diệp Phàm là vô liệt phải tới gian tế, bởi vì ở hẳn nghĩ đến, này thiên hạ gian trừ bỏ vô liệt, căn bản không có người biết hẳn cùng Trương Vô Kị rơi xuống.

Hẳn có thể vì Đồ Long đảo hy sinh chính mình nữ nhi, kia vô liệt tự nhiên cũng sẽ vì Đồ Long đảo mà hy sinh hẳn cái này đại ca. Bụng người cách một lớp da, ở thật lớn ích lợi trước mặt, mặc dù là huynh đệ, cũng là dựa vào không được.

Kỳ thật, trái lại ngẫm lại cũng bình thường, một người ở băng thiên tuyết địa, thực không có kết quả bụng sinh sống 5 năm, không biến thành kẻ điên, cũng đã phi thường không tới.

”Hừ hừ! Chuyện tới hiện giờ còn ở mạnh miệng, chờ một lát ta đem người bắt, người tự nhiên sẽ công đạo, xem chiêu! “Chu trường linh vươn tay phải ngón trỏ, đúng là gia truyền tuyệt học Nhất Dương Chi, nháy mắt liền hướng Diệp Phàm đàn trung huyết điểm đi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Nhất dương chỉ VS Bắc Minh thần công

Này chu trường linh chính là Tổng đại thiên hạ ngũ tuyệt chỉ nhất, nam đế Nhất Đăng Đại Sư đệ tử Chu Tử liễu hậu nhân, gia truyền tuyệt kỹ Nhất Dương Chi, quả nhiên là lợi hại phi thường.

Nhất Dương Chi, tương truyền xuất từ 《 tiêu dao bí kíp 》, sau vì đại lý Đoàn thị đoạt được, vì thần đạo kiếm giả chỉ vô công. Lâu tập nhưng đến kỳ hiệu, đạt tới chỉ kiếm cảnh giới. Tức chỉ lực có khả năng cập địa phương, giống như có một thanh vô hình kiếm. Vô luận là quét ngang hoặc hư chỉ, đều nhưng đã thương địch thủ.

Năm đó nam đế đoạn trí hưng, càng là đem Nhất Dương Chi tu luyện đến “Đăng phong tạo cực, lô hỏa thuần thanh” cảnh giới, chẳng những đoạt được ngũ tuyệt chỉ vị, càng là ở Hoa Sơn luận kiếm thời điểm, bằng vào Nhất Dương Chi lực khắc “Tây Độc” Âu Dương phong độc môn tuyệt học cóc công.

Đương nhiên trăm năm qua đi, truyền tới chu trường linh này một thế hệ, bởi vì thiên phú quan hệ, hẳn gần học được một chút da lông, nhưng tuy là như thế, đã phi thường lợi hại.

Chu trường linh này nhất chiêu mau tựa tia chớp, chỉ như cương trụ, sắc bén vô cùng. Điểm mộc mộc xuyên, điểm thạch thạch toái, điểm người tấc lập thấy thương vong. Nếu bị hẳn đâm trúng đàn trung huyết, Diệp Phàm mặc dù bất tử cũng sẽ biến thành tàn phế.

Đối mặt thế công, Diệp Phàm nghiêng thân lược tránh, tránh thoát đối phương công kích, song chưởng trong giây lát đẩy ra, tuy rằng chiêu thức thường thường, nhưng sở hàm lực đạo lại thật là hùng hồn.

Hấp thu Nam Hải cá sấu thần nhạc lão Tam một bộ phận nội lực sau, hẳn hiện tại nội lực chút nào không dưới cùng chu trường linh.

Ở hơn nữa có Bắc Minh thần công ôn hoà gân kinh hộ thể, liền tính không để dùng lãng bước vì bước, Diệp Phàm cũng có thể đánh bừa một chút.

Quan trọng nhất chính là, hẳn cũng muốn nhìn một chút kia siêu cấp áo chống đạn, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, có thể hay không để đến quá này chu

trường linh Nhất Dương Chi.

Một cỗ cương mãnh kinh khí thổi quét mà đến, chu trường linh sắc mặt biến đổi, thân hình lưu chuyển, lấy một loại không thể tưởng tượng góc độ, tránh đi Diệp Phàm chương lực. Khởi như chim ưng Lãng Tiêu, lạc như sấm rền đánh mà, dương đông kích tây, đục hư phản thật, tay phải Nhất Dương Chi phịch một tiếng, liền điểm ở Diệp Phàm đầu vai.

Diệp Phàm thất tha thất thểu sau này lui hai bước, chu trường linh cười ha ha, nói: “Bắt kham một kích?” Lường trước này một lỏng tay khai gạch nứt thạch, đã đem đối làm xương vai đánh cho mảnh nhỏ.

Nào biết Diệp Phàm chẳng những có “Bắc Minh thần công” hộ thể, trên người còn xuyên siêu cấp áo chống đạn, hấn chỉ cảm thấy đầu vai một trận đau đốn, lại là không có đâm bị thương da thịt.

Diệp Phàm trong lòng đại định, liền tức nhu thân phục thượng, song chương tự tả hướng hữu hoa hạ, này nhất chiêu gọi là “Sông Hằng nhập hải”, song chương mang theo mệnh mỏng chân khí, thật sự liền như hồng thủy thao thao, chảy về hướng đông phổ hải giống nhau.

Chu trường linh thấy hấn ăn chính mình một lỏng tay phảng phát giống như bắt giặc, liền khiếp sợ, phải biết rằng người bình thường trúng Nhất Dương Chi không chết cũng tàn phế, không nghĩ tới đối phương một chút việc đều không có.

Mất thấy Diệp Phàm hai chương đánh tới, lực đạo lại như thể trầm hậu, hấn không khỏi biến chi vì chương, xuất chương chán quá. Thân tùy chương khởi, hai chân liền hoàn, thoáng chốc chỉ gian liền đá sáu chân, đều trung ở Diệp Phàm ngực.

Hấn chiêu này đoạt mệnh liên hoàn chân,

Đúng là từ gia truyền kiếm pháp, Vân Nam Ai Lao Sơn ba mươi sáu kiếm linh ngộ mà ra, một chân đã ra, đệ nhị chân như bóng với hình, đệ tam chân theo sát tới, phục như bóng dáng, đi theo đá đến, vẫn luôn đá đến thứ sáu chân, Diệp Phàm mới đến đến cập ngựa người phiêu khai.

Chu trường linh đến lý không cho người, tay phải ngón trở liền ra hai ngón tay, xuy xuy có thanh, lại là lại biến hóa thành “Nhất Dương Chỉ”. Diệp Phàm ngồi mã kéo cung, đánh trả một quyền, này nhất chiêu vẫn là trong chốn võ lâm nhất phù phù “Hắc hổ trộm tâm”. Nhưng là bởi vì Bắc Minh thần công thúc dục sau, thể nhưng đem hai hạ xuyên kim phá thạch Nhất Dương Chỉ chỉ lực tiêu với trên đường.

Chu trường linh sắc mặt càng thêm khó coi, liền tiếp ra mấy chục chiêu thể nhưng bắt không được một cái tiểu tử, lập tức thét dài một tiếng, Nhất Dương Chi sử bãi, lập tức biến chiêu, đơn cánh tay tước ra, tuy là tay không, sờ sử lại là “Vân Nam Ai Lao Sơn ba mươi sáu kiếm”.

Này lộ kiếm pháp cực kỳ khó luyện, thượng sáu kiếm, hạ sáu kiếm, trước sáu kiếm, sau sáu kiếm, tả sáu kiếm, hữu sáu kiếm, liền thứ sáu sáu ba mươi sáu kiếm, có thể nói là thiên hạ kiếm pháp trung thể công sắc bén đệ nhất.

Năm đó Nhất Đẳng Đại Sư đồ đệ Chu Tử Liễu, đã từng lấy này lộ kiếm pháp phối hợp Nhất Dương Chi, đánh kim luân Pháp Vương đồ đệ hoặc đồ, không hề đánh trả chỉ lực.

Giờ phút này, chu trường linh này đây bàn tay làm kiếm, ngoan chém đâm mạnh, bốn phương tám hướng, chung quanh, đều là hấn bóng kiếm. Thiên hạ võ công duy mau không phá, hấn nhất kiếm đánh rút, ba một vang, Diệp Phàm cánh tay phải thể thì nhất chiêu. Không đợi hấn phản ứng lại đây, cánh tay trái lại trung nhất chiêu....

Chu trường linh chân lực quán với chương duyên, này một trăm đã không thua giống nhau cương kiếm, giống nhau có thể cắt đầu cụt tay, nhưng Diệp Phàm hai tay liền trung hai đao, thể nhưng hồn nếu không có việc gì, phản chấn đến hấn chương duyên ầm ầm sinh đau.

Chu trường linh hải dị dưới, tâm niệm thay đổi thật nhanh, suy nghĩ: “Liền tính người này thân cư kim chung trảo, Thiết Bô Sam khổ luyện công phu, cũng kinh không dậy nổi ta này vài cái nặng tay, lại là có gì? A, đúng rồi, người này quần áo trong vòng là xuyên cái gì hộ thân bảo giáp.”

Tưởng tượng đến đây tiết, ra chiêu liền chỉ công kích Diệp Phàm mặt, nhắm ngay hấn mắt yết hầu liền tiếp tiếp đốn.

Chu trường linh như vậy một vòng nhanh chóng đoạt công, Diệp Phàm tức khắc có chút tay vội đủ loạn, không thể nào chống đỡ, duy có lùi lại mới có thể né qua đối phương công kích, siêu cấp áo chống đạn tuy rằng lợi hại, nhưng là duy nhất nhược điểm chính là phần đầu. Hấn thật sự không nghĩ tới này lão đông tây, sẽ như vậy vô si.

Bất quá, vô dụng Lãng Ba Vi Bộ, liền cùng chu trường linh đấu như vậy lớn lên thời gian, Diệp Phàm cũng đã cảm thấy mệt mỏi. Thông qua này một phen tỷ thí, hấn cũng minh bạch chính mình nhược điểm ở địa phương nào.

Hấn nội công tuy rằng lợi hại, nhưng là lại không hiểu chiêu thức, gặp gỡ cao thủ cũng chỉ có thể bó tay bó chân.

Mất thấy Diệp Phàm lùi lại, chu trường linh càng thêm xác định đối phương trên người có cái gì hộ thân bảo giáp, lập tức hoặc chỉ hoặc chương, không muốn sống hướng tới Diệp Phàm yết hầu tiếp đốn.

Diệp Phàm sắc mặt vững vàng, vẫn cứ là nhất chiêu hắc hổ đào tâm ứng đối, trong nháy mắt hai người tiến một lui, lại liền tiếp giao thủ mấy chục chiêu.

Chu trường linh tuy rằng lợi hại, nhưng là đối mặt lùi lại Diệp Phàm, thân pháp thượng luôn là kém khó sao một tiểu tiết.

Mất thấy Diệp Phàm lại là nhất chiêu “Hắc hổ trộm tâm” đánh tới, chu trường linh đột nhiên thiết chương trầm xuống, đôi tay đầu thăm, đã bắt lấy Diệp

Phạm nắm tay, đứng là “Cầm nã thủ” trung nhất chiêu, tay trái cầm Diệp Phạm ngón út, tay phải lấy trụ hân ngón cái, vận lực hướng về phía trước cấp bẻ, tựa như lần này lập tức liền bẻ gãy hân hai ngón tay.

Diệp Phạm hai ngón tay bị bẻ, không thể lại sử “Hắc hổ trộm tâm”, ngón tay đau nhức hết sức, Bắc Minh thần công như thủy triều trào ra, cổ tay phải giống như linh dương quải giác, xoay cái chuông, phiên đem lại đây, nháy mắt liền lấy ở chu trường linh tả cổ tay.

Chu trường linh một trào đắc thủ, chính vui sướng gian, vận liệu không đến đôi phương trên tay đột nhiên sẽ sinh ra giống nhau quái dị lực đạo, phản lấy mình cổ tay.

Hắn trong lòng rung mình, chỉ cảm thấy tả cổ tay thật giống như trồng lên một cái vòng sắt bên trong, rốt cuộc vô pháp tránh thoát. Đại kinh thất sắc dưới, nội thể kinh khí ngay sau đó kích bính mà ra, chỉ phán có thể đánh rách tả tơi Diệp Phạm hồ khẩu.

Há liệu, lúc này đây hắn thật sự tính sai, Bắc Minh thần công gặp mạnh tắc cường, hân nội lực càng cường, Bắc Minh thần công hấp lực cũng liền càng đại, nếu hân không đề dùng nội lực còn hảo, hiện tại gia tốc sử dụng nội lực, UU đọc sách (www.uukanshu.com) không khác tự chịu diệt vong.

Đột nhiên chu trường linh ‘ di ’ một tiếng, chỉ cảm thấy ngón tay một trận bủn rủn, vừa mới tụ tập nội lực, nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh, hân vội vàng lại lần nữa vận kinh, giây lát gian, liền thủ cổ tay, cánh tay cũng bủn rủn lên.

”Hóa công đại pháp “Lần này, chu trường linh chính là kinh hồn phi phách tán, đối với nói trăm năm trước tinh tú lão quái, hân chính là nghe nói qua, kia lão quái sở luyện kia môn “Hóa công đại pháp”, thường xuyên muốn đem rắn độc độc trùng độc chất đồ nơi tay chương phía trên, giống nhau vô lâm nhân sĩ dính, mặc dù bắt từ cũng sẽ đem suốt đời tu vi phế vì một khi.

Dưới tình thế cấp bách, hân nội lực thúc dục nhanh hơn, mà này cổ nội lực lại cuộn cuộn không dứt cấp Diệp Phạm tay phải ngón tay cái hút qua đi. Hân mỗi thúc giục một lần kính, nội lực liền biến mất một phần.

Chu trường linh nội lực vốn dĩ liền không bằng Diệp Phạm, như vậy giằng co một lát, bên này giảm bên kia tăng sau, càng thêm không cần phải nói, hân nội lực càng lưu càng nhanh, đến sau lại càng như sông nước vỡ đê, một tả như chú, không bao giờ nhưng thu thập khỏi, chỉ phán buông tay tránh thoát, nhưng tay phải bị Diệp Phạm nắm ngón tay bắt được, căn bản giây giụa không thoát.

Cứ như vậy còn không đến một nén nhang thời gian, kinh thiên một bút chu trường linh sở hữu nội lực đều bị Diệp Phạm một tay sạch sẽ. Chờ đến Diệp Phạm buông ra hân thời điểm, gia hỏa này đã hít vào nhiều thở ra ít, mắt thấy không sống nổi.

Không phải này chu trường linh quá uất ức, hân một người tại nơi đây đối khổ lạnh lẽo sinh sống 5 năm, công lực đã sớm đại không được như xưa, hiện giờ một thân nội lực lại bị Diệp Phạm hấp thu đi tẫn, có thể nói là dầu hết đèn tắt, đại nạn đã đến.

Hại người giả chung đem hại mình, nhìn nằm trên mặt đất chu trường linh, Diệp Phạm bất đắc dĩ lắc đầu, hân vốn dĩ không nghĩ sát gia hỏa này, không nghĩ tới cuối cùng, người này chung quy khó thoát vận mệnh thảm phán.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 : Chí tình chí nghĩa Trương Vô Kị

Chu trường linh cơ quan tính tẫn, đến cuối cùng chẳng những không có được đến Đồ Long đảo, ngược lại chôn vùi chính mình tánh mạng, chỉ sợ hân đến chết đều sẽ không tin tưởng, chính mình sẽ chết như thế nghẹn khuất.

Diệp Phạm đang muốn qua đi thu thập một chút thân thể hân, đúng lúc này, phía sau truyền đến một trận tiếng kinh hô: “Ngươi..... Ngươi giết chết chu bá bá..... “

Hắn quay đầu nhìn lại, từ phía sau trong sơn động lại chui ra tới một cái dã nhân.

Trước mắt người này rồi tung mao nhưng nhưng đầu tóc, râu cũng dài quá lão trường, nhưng thật ra cùng kia chu trường linh có hiệu quả như nhau chỉ diệu, Diệp Phạm dùng liền gót tường đều biết, hân đó là Trương Vô Kị, lập tức mở miệng nói: “Người này muốn hại ta, tại hạ chỉ là tự bảo vệ mình mà thôi, như thế nào? Lão huynh, hân là cái gì của ngươi thân nhân không thành?”

Trương Vô Kị thở dài một hơi: “Hắn không phải ta thân nhân, mà là ta kẻ thù, ta lưu lạc nơi đây cũng là bị hân làm hại.”

”Nga! Thì ra là thế, xem ra chúng ta cùng là thiên nhai lưu lạc người a! Xin hỏi huynh đài tôn tính đại danh? “Diệp Phạm biết rõ cổ hòi đến.

Hắn tuy rằng biết Trương Vô Kỵ tên, nhưng là lúc này nơi đây, lại không chấp nhận được hắn giống Thiên Long Bát Bộ giống nhau trang thần côn.

Không nói đến, Trương Vô Kỵ có thể hay không hoài nghi hắn, chỉ cần hắn muốn giải thích chính mình thân phận, liền phải lãng phí một phen miệng lưỡi.

Trương Vô Kỵ đồng bệnh tương liên, tự nhiên không nghi ngờ từ hắn, lập tức không chút do dự đến: “Tại hạ Trương Vô Kỵ!”

Tuy rằng hắn bị chu trường linh lừa thực tâm, nhưng là hắn tính cách thượng chính là quá phận thành thật cùng đơn thuần, trước nay tin tưởng trên thế giới này vẫn là nhiều người tốt.

Người có thể nói hắn ngốc tử, nhưng là loại người này tuyệt đối là tốt nhất bằng hữu cùng anh em.

Này cùng hắn khi còn nhỏ sinh hoạt hoàn cảnh có quan hệ, trước nay liền không có tiếp xúc quá nói dối. Cho nên, Trương Vô Kỵ sẽ không nói dối, cũng khuyết thiếu phân rõ nói dối cùng lừa gạt năng lực, vì thế hắn cả đời luôn là không tránh được không ngừng mà mắc mưu bị lừa.

“Cái gì? Người thế nhưng là Vô Đang trường võ hiệp nhi tử, chính là người không phải ở Vô Đang sơn sao? Như thế nào lại ở chỗ này?” Diệp Phàm ra vẻ kinh ngạc nói.

“Ài! Chuyện này nói đến lời nói trường. “Trương Vô Kỵ chỉ tình chí nghĩa, không hề xảo trá, thấy Diệp Phàm cập việc này, liền đem Kim Mao Sư Vương có quan hệ sự tình trích đi lúc sau, kia chu trường linh như thế nào thiết kế hắn, như thế nào bị hắn nhìn thấu, hắn lại như thế nào ngã xuống huyền nhai sự tình, đều nói cho Diệp Phàm nghe.

Diệp Phàm tuy rằng đối việc này đã sớm biết được, nhưng lúc này từ Trương Vô Kỵ bản nhân kể rõ một phen lúc sau, vẫn là cảm thấy lúc trước Trương Vô Kỵ hiểm chi lại hiểm. Nếu không có này tòa thạch đài, hắn đã sớm mất mạng.

Sau khi nghe xong, hắn không khỏi cười nói: “Nói như thế tới, ta liền không có sai sai người, loại này đại gian đại ác người, thật là chết chưa hết tội!”

“Chu bá bá tuy rằng đáng giận, nhưng là hắn nếu không có làm hại chết ta, ngược lại làm ta nhờ họa được phúc, tiêu hàn độc, bởi vậy ta đã sớm không hận hắn.

“Trương Vô Kỵ lộ ra một tia bi sắc nói:” Mặc kệ nói như thế nào, hắn đều là bởi vì ta mà chết, tại hạ vẫn là cảm thấy hắn quá mức đáng thương. “

Không có biện pháp, hắn chính là như vậy một người, Người khác đối hắn hảo, hắn còn người ba phần hảo; người khác đối hắn hư, hắn cũng không mang thù. Người có thể nói hắn cô hủ, nhưng là không thể phủ nhận hắn là người tốt.

Trong mắt hắn nói, nhân tính bốn thiện. Vô luận người khác như thế nào lừa gạt hắn, thương tổn hắn, thậm chí này đây oán trả ơn, hắn đều sẽ không quá để ý, không tốt ghi hận, mà là thông cảm người khác. Với hắn mà nói, cứu hận vĩnh viễn không phải là sinh hoạt chủ đề

Diệp Phàm lắc đầu cười nói: “Cũng không phải, cũng không phải, người đáng thương tất có chỗ đáng giận! Hắn chết cùng người một chút quan hệ đều không có, nếu hắn không có hại người chi tâm, cũng sẽ không rơi vào như thế kết cục, phật gia có vân, không phải không báo giờ chờ chưa tới, hắn có thể có hôm nay, một lại đều là chính mình gieo gió gặt bão.”

“Tiên sinh cao kiến, tại hạ thụ giáo.” Trương Vô Kỵ chấp tay nói:” Đúng rồi, còn chưa thỉnh giáo tiên sinh tôn tính đại danh, vì sao cùng tại hạ giống nhau sẽ vây ở nơi này? “

“Tại hạ Diệp Phàm, chính là phương ngoại chi nhân, bởi vì muốn vợ và đi tìm hai cái bằng hữu, vô ý trượt chân ngã xuống nơi đây, may mắn nơi này có này khối cự thạch, nói cách khác thật sự không dám tưởng tượng.” Diệp Phàm lòng còn sợ hãi nói, đều là kia đáng chết hệ thống, hắn hai lần xuyên qua đều nguy hiểm cực kỳ.

Bất quá, này phiên lời nói, hắn nói cũng không có lừa gạt Trương Vô Kỵ ý tứ, rốt cuộc hắn lại lịch quá không thể tưởng tượng, mặc dù nói thật, cố kỵ đối phương cũng sẽ không tin tưởng.

“Nguyên lai là như thế này, kia thật là không được trung vạn hạnh a!” Trương Vô Kỵ lòng có đồng cảm nói.

Hắn cùng Diệp Phàm trải qua không sai biệt lắm, cũng là vì này khối cự thạch mới có thể sinh tồn xuống dưới.

“Trương công tử, vừa rồi ta xem người là từ Sơn Đông bên trong ra tới? Chẳng lẽ bên trong thật là có khác động thiên sao? “Diệp Phàm cố ý hỏi, dù sao hắn hiện tại cũng ra không được, không bằng tiến vào sơn cốc nhìn xem.

“Ngà! Người không nói ta đã quên, nơi đó mặt là một ngọn núi cốc, quả nhiên là nhân gian tiên cảnh, thế ngoại đảo nguyên.” Trương Vô Kỵ chút nào không có dấu điểm nói: “Hiện tại sắc trời đã tối, không bằng tiên sinh cùng ta đi vào, đến nỗi đi ra ngoài sự tình sao, chúng ta bàn bạc kỹ hơn. “

“Vậy đa tạ Trương công tử! “Diệp Phàm trong lòng vui vẻ, ngay sau đó nhủ mảy nói:” Bất quá, như vậy tiểu nhân sơn động, tại hạ không có học quá súc cốt công, lại là đi vào không được “.

Hắn nói chính là lời nói thật, sẽ không súc cốt công khẳng định vào không được, đây cũng là vì cái gì, kia chu trường linh bị sống sờ sờ một nhọc 5 năm nguyên nhân.

”Vô phương, nếu tiên sinh không chê, tại hạ có thể giáo ngươi. “

”Vậy đa tạ! “Diệp Phàm chấp tay cảm tạ.

Lập tức, một cái giáo, một cái học, nửa ngày không đến Diệp Phàm cũng đã học xong.

Nếu là khác võ công, hẳn khẳng định sẽ không học nhanh như vậy, chính là Diệp Phàm thân phụ Thiếu Lâm tuyệt học Dịch Cân kinh, toàn thân kinh mạch đã sớm bị Dịch Kinh phạt tùy qua, này sức cốt công đối người khác tới nói có lẽ là cái khiêu chiến, nhưng là với hắn mà nói thật sự không tính cái gì.

Son động sâu thẳm khúc chiết, hẹp hòi âm u, bỏ sót một hồi lâu, mới ra cửa động, phóng nhãn bốn nhìn, thật sự là tới rồi một cái hảo địa phương.

Trước mắt chính là một cái tứ phía núi vây quanh tiểu bồn địa, phía trước hoa đoàn cảm thốc, chi thảo phiêu hương, có cây ăn quả đứng thẳng, có hầu đàn chơi đùa, trong lúc trời đông giá rét hết sức, nơi này lại là ấm áp như xuân, thoáng như Giang Nam nơi.

Trương Vô Kị lâu ở sơn cốc một chỗ, một người cô độc lâu rồi, chợt thấy đến Diệp Phàm cái này đồng bạn, không khỏi cực kỳ cao hứng. Tới rồi hắn tiểu oa về sau, hắn bắt gà rừng, trảo hồng cá, trích hoa quả, chỉ chốc lát sau thể nhưng lộng tràn đầy một đồng ăn.

“Diệp tiên sinh, nơi đây đơn sơ, chậm trễ không chu toàn, thứ lỗi thứ lỗi!” Trương Vô Kị ngượng ngùng nói.

Nhìn kia hương khí bốn phía hồng cá cùng gà rừng, Diệp Phàm không khỏi thở dài: “Trương công tử quá khách khí, này đã phi thường không tồi, chúng ta bèo nước gặp nhau, các hạ liền như thể nghĩa khí, nếu ta ở làm ra về, liền thật là tội ác tày trời. “

Lập tức, hắn lại không muộn nghĩ, ảo thuật dường như từ Túi Càn Khôn, biến ra hai bình rượu để cùng mấy hộp thịt bò đóng hộp.

Lần này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thật sự đem Trương Vô Kị sợ ngây người, nhìn trống rỗng xuất hiện như vậy nhiều đồ ăn, hắn không khỏi lắp bắp hỏi:”Diệp tiên sinh..... Ngươi..... Ngươi là thần tiên sao? “

”Trương công tử nói đùa, tại hạ đương nhiên không phải thần tiên. “Diệp Phàm đậm đậm cười, lại không có hướng hắn giải thích, mấy thứ này là như thế nào tới, hắn nhanh chóng mở ra một lọ rượu đế, đưa cho Trương Vô Kị đến:” Tới, nếm thử nhà của ta hương rượu xái. “

Trương Vô Kị mờ mịt tiếp nhận kia bình rượu xái, nghe nghe hương vị, không khỏi đại hỉ nói:” Này thể nhưng là rượu? Diệp tiên sinh ngươi quá lợi hại “.

Lập tức không chút do dự, hung hăng uống một hớp lớn, nửa ngày qua đi, hắn chưa đã thêm tán đến:” Thật sự là rượu ngon a! “

”Ha ha! Trương công tử lại đến nếm thử nhà của ta hương bò kho. “Diệp Phàm đậm đậm cười, đem mở ra thịt bò đóng hộp lại đưa cho Trương Vô Kị.

Một lát sau, kia thịt bò đóng hộp cũng hoàn toàn chinh phục Trương Vô Kị, hắn chỉ cảm thấy cả đời bên trong, chính mình chưa từng có ăn qua như thế mỹ vị thịt bò.

Kỳ thật này cũng khó trách, tại đây trong sơn cốc hắn tuy rằng ăn uống không lo, nhưng là muốn nói nói hương vị, như thế nào có thể so sánh được Diệp Phàm thịt bò đóng hộp.

Lập tức Trương Vô Kị ở không khách khí, ăn uống thỏa thích lên, Diệp Phàm thấy hắn ăn thom ngọt, chính mình thêm trùng tự nhiên cũng bị câu đi lên, lập tức gia nhập chiến đấu.

Rượu quá ba tuần, đồ ăn quá ngũ vị, Trương Vô Kị buông trong tay rượu xái, đối Diệp Phàm nói:” Ta xem tiên sinh cũng là người tập võ, tại hạ được một bộ cửu dương chân kinh, ngươi có hay không hứng thú tham nghiên một phen?”

Hắn không đợi Diệp Phàm đáp lời, liền hứng thú bừng bừng chạy hướng về phía chính mình chỗ ở, xem ý tứ, là muốn lấy tới cửu dương chân kinh làm Diệp Phàm tham tường.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5 : Cửu dương thần công

Không đến một hồi công phu, Trương Vô Kị liền ôm mấy quyển thư đã đi tới, hắn hiến vật quý dường như đem trong tay mấy quyển sách đưa cho Diệp

Phàm” Diệp tiên sinh, người xem, này bốn đó là kia cửu dương chân kinh.”

Diệp Phàm giật mình, thân thủ tiếp nhận, đối với này trong truyền thuyết 《 cửu dương chân kinh 》 hẳn là một chút đều không xa lạ.

Tương truyền, này kinh pháp là Đại Tổng một thể hệ kỳ nhân đầu rượu thần tăng sáng chế, người này cả đời bên trong đã đã làm nho sinh, cũng đương quá đạo sĩ, càng xuất gia đã làm hòa thượng. Sau lại cùng vương trùng dương ở lần đầu tiên Hoa Sơn luận kiếm đầu rượu luận võ, thắng vương trùng dương có thể mượn đến 《 Cửu âm chân kinh 》 vừa xem.

Xem xong sau nhân tự giác này âm khí quá nặng, liền trốn vào Thiếu Lâm tự, ở 《 Cửu âm chân kinh 》 cơ sở thượng, tự nghĩ ra 《 cửu dương chân kinh 》.

Này công phạt đạo tương tham, cương nhu cũng tế, luyện giả sơ giai hưởng thụ vô cùng, luyện đến cuối cùng đại quan, nếu có thể đã thông toàn thân sở hữu ba trăm sáu mươi chỗ huyết đạo, mới có thể chân chính luyện thành 《 Cửu dương thần công 》.

《 Cửu dương thần công 》 này căn cứ 《 cửu dương chân kinh 》 bên trong khẩu quyết, tu luyện ra tới một môn chí cao vô thượng nội công tâm pháp. Luyện như vậy công, nhưng ra mồ hôi mây tía, nhưng tùy ý khuếch tán đến trong cơ thể, bên ngoài cơ thể, nhưng đạo thương bất nhập, nước lửa không xâm, độc khí không sinh, qua đời không chỉ, kim cương bất hoại chỉ khu cũng tùy theo mà đến.

Lần thứ hai Hoa Sơn luận kiếm, Giác Viễn Đại Sư bằng vào này thư khiếp sợ ngay lúc đó tuyệt thế cao thủ Đông Tà, tây cuồng, nam tăng, Bắc Hiệp, trung ngoan đồng đám người, sau Trương Vô Kỵ càng là bằng vào này kinh, uy chấn võ lâm trở thành một thể hệ cao thủ.

Không chỉ như thế, danh chấn thiên hạ Thiếu Lâm, Võ Đang cùng Nga Mi ba phái, đều cùng này Cửu dương thần công có thiên ti vạn lữ liên hệ.

Diệp Phàm tuy rằng đã học xong Thiếu Lâm 《 Dịch Cân kinh 》 cùng phái Tiêu Dao 《 Bắc Minh thần công 》, nhưng là có thể được đến trong truyền thuyết 《 Cửu dương thần công 》 vẫn là cực kỳ cao hứng.

”Trương công tử, người thật là chí tình chí nghĩa người trong, cùng người một so, tại hạ thật sự xấu hổ. “Nhìn hảo không tàng tư Trương Vô Kỵ, Diệp Phàm thâm chịu cảm động nói: “Như vậy đi! Ta nơi này cũng có hai bản bí tịch, một quyển phái Tiêu Dao 《 Bắc Minh thần công 》 một khác vốn là Thiếu Lâm tự trấn phái chí bảo 《 Dịch Cân kinh 》, nếu người cảm thấy hứng thú nói, có thể thử tu luyện một chút.”

Nếu nhân gia đều như vậy hào phóng, nếu chính mình ở không phóng khoáng, vậy thật sự rất hợp không dậy nổi người.

“Cám ơn Diệp tiên sinh, hảo ý của người lòng ta lãnh, bất quá tại hạ đối võ học thật sự không dám hứng thú, này hai bản bí tịch, người vẫn là thu hồi đến đây đi!” Trương Vô Kỵ chối từ nói: “Lúc trước ta sở dĩ học 《 Cửu dương thần công 》 đều chỉ là vì trên người hàn độc mà thôi.”

“Chính là, người chẳng lẽ không nghĩ học được thần công, cho người cha mẹ báo thù sao?” Diệp Phàm như thế nào cũng không nghĩ tới, Trương Vô Kỵ thế nhưng sẽ cự tuyệt.

Phải biết rằng này hai bộ bí tịch, một chút cũng không thể so kia 《 Cửu dương thần công 》 kém, nếu bị giang hồ nhân sĩ biết, khẳng định sẽ dẫn phát một loạt tình phong huyết vũ,

Nhưng là, đối mặt như thế chí bảo, Trương Vô Kỵ thế nhưng không chút nào tâm động, Diệp Phàm thật sự làm không hiểu.

”Tiểu nhân thời điểm, ta biết cha mẹ là cho người bức tử. Bức tử phụ mẫu ta, là phái Thiếu Lâm, phái Hoa Sơn, Không Động phái những người đó. Sau lại tuổi lớn, lý lẽ minh bạch đến nhiều, lại càng ngày càng là không hiểu, rốt cuộc là ai hại chết ta cha mẹ? Không nên nói là Không Trí Đại Sư, thiết cảm tiên sinh những người này; cũng không nên nói là ta ngoại công cùng cậu; thậm chí còn, cũng không nên là kia đã thương ta huyền minh nhị lão.

Này trung gian trời xui đất khiến, có rất rất nhiều ta tưởng không rõ đạo lý. Liền tính những người đó thật là hung thủ, ta đưa bọn họ nhất nhất giết, lại có cái gì đúng? Cha ta mẹ ta luôn là sống không chuyển tới.” Trương Vô Kỵ thở dài một hơi nói: “Mấy năm nay ta trải qua sinh tử, trong lòng chỉ là tưởng, nếu đại gia không giết người, hòa hòa khí khí, thân thân ái ái đều làm bằng hữu, chẳng phải là hảo? Ta không nghĩ báo thù giết người, cũng phán người khác cũng không cần giết người hại người.....”

Diệp Phàm ngưng nhìn Trương Vô Kỵ, nhất thời thật sự không biết nên nói cái gì, hẳn những lời này nghe tới thật sự có chút tính trẻ con, thật sự quá “Hỗ đồ”, nhưng trong đó lại có thanh tịnh lại tươi mát ý nghĩ, có lẽ Trương Vô Kỵ trong xương cốt chính là cái loại này chí thiện người đi!

Tương đối hậu thế tục xã hội tiểu nhân cùng người tầm thường, hẳn là thiên chân “Tự nhiên người”; tương đối với giang hồ trong hiện thực người, hẳn là một cái không hơn không kém “Biển rộng người trong”.

Hắn thật sự đối cái gì vương vị, chính trị hoặc là cửu hận không có hứng thú, Trương Vô Kỵ có, đó chính là hắn chân thành, thiên chân, thiện lương, nhân ái cùng thương xót, đây cũng là hắn làm người lương tri cùng điểm mấu chốt.

“Hảo đi! Người thắng!” Diệp Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, tuy rằng hắn cũng không tán thành Trương Vô Kỵ nói, nhưng là, này lại là mỗi người giá trị xem vấn đề.

Tựa như Kim Dung tiểu thuyết bên trong nhân vật giống nhau, kiểu phong cùng Quách Tĩnh là “Vì nước vì dân, hiệp to lớn già”; Trần gia Lạc cùng Viên thừa chí vĩnh viễn đều là khiêm khiêm công tử, Lệnh Hồ Xung cùng Dương Quá, lại là bất cần đời, hận đời..... Mà Trương Vô Kỵ làm người, tắc tựa như tên giống nhau, không mang thù hận, dày rộng đãi nhân.

“Nếu ngươi không thích võ học, như vậy này mấy cái đan dược, ngươi vô luận như thế nào cũng muốn thu.” Diệp Phàm đem kia hai bồn bí tịch thu hồi tới sau, lại từ Túi Căn Khôn móc ra kia bình bách thảo đan. Tổng cộng ba mươi sáu viên, hắn phân ra một nửa đều cho Trương Vô Kỵ.

“Đây là thứ gì?” Nhìn kia hương khí bốn phía đan dược, Trương Vô Kỵ vừa thấy chính là thứ tốt.

“Bách thảo đan, vô luận bị nhiều trọng thương, chỉ cần bắt từ, bảy ngày lúc sau tất nhưng phục hồi như cũ.” Diệp Phàm nhẹ nhàng cười.

“Trên đời tất nhiên còn có như vậy lợi hại thần dược, chẳng lẽ Diệp tiên sinh ngươi cũng hiểu cấp hoàng chi thuật?” Trương Vô Kỵ thân mình chính là cái đại danh thủ quốc gia, tự nhiên biết này này đó đan dược quý giá, có này mười mấy cái đan dược, tương đương liền nhiều vài cái mạng.

Hắn do dự luôn mãi, không cảm lắc đầu nói: “Diệp tiên sinh, này quá trân quý, ta không thể thu.”

“Trương công tử, ngươi cần phải nghĩ kỹ rồi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) này bách thảo đan chẳng những có thể cứu chết đồ thương, liền tính thương tàn thời gian lâu dài, cốt thương đã khép lại già, phục này đan dược cũng có thể khôi phục như lúc ban đầu, theo ta được biết, Võ Đang du tam hiệp, hai mươi năm trước bị “Đại Lực Kim Cương Chỉ” bị thương nặng, trí toàn thân tê liệt, chẳng lẽ ngươi không nghĩ vì ngươi tam thúc suy xét một chút sao?” Diệp Phàm nhìn Trương Vô Kỵ nhàn nhạt nói.

Lúc trước, Võ Đang thất tử du đại nham, bởi vì ân tố tổ duyên có, bị Triệu Mẫn thủ hạ “A tam” đã thương, trí toàn thân tê liệt hai mươi năm, võ công toàn phế, sau tuy kinh Trương Tam Phong trị liệu, tạm thời bảo toàn tánh mạng, nhưng là cho tới nay đều là Trương Vô Kỵ lớn nhất tâm bệnh.

“Hảo đi! Vậy đa tạ Diệp tiên sinh.” Trương Vô Kỵ cuối cùng vẫn là tiếp nhận kia mấy cái bách thảo đan, này tâm bệnh bối rối hắn nhiều năm, vô luận là vì mẫu thân chuộc tội cũng hảo, hoặc là hy vọng tam thúc khôi phục như lúc ban đầu cũng hảo, hắn đều là khó có thể cự tuyệt.

Thu hảo kia nửa bình đan dược, Trương Vô Kỵ lại cầm trong tay hai quyển sách, đưa cho Diệp Phàm: “Đây là hai vị tiền bối đưa cùng ta y thư, một bộ là độc kinh, một bộ là y kinh. Ta xem Diệp tiên sinh cũng hiểu kì hoàng chi thuật, cùng nhau đưa cho tiên sinh đi!”

Diệp Phàm giật mình: “Chính là Hồ Thanh Ngưu cùng vương khó cô di thư?”

Trương Vô Kỵ lẳng nói: “Tiên sinh như thế nào biết?”

Diệp Phàm cười nói: “Trương công tử, không nói gạt ngươi, tại hạ còn có một cái ngoại hiệu, nhân xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, ngươi hết thấy ta đều biết được rành mạch, bất quá, ngươi yên tâm, tại hạ đối với ngươi tuyệt đối không có ác ý.”

Trương Vô Kỵ thật sâu nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái, nói: “Diệp tiên sinh ta tin ngươi! Không biết như thế nào, ta vừa thấy tiên sinh, trong lòng thế nhưng không hề phòng bị chi ý, cái loại cảm giác này tại hạ tuy rằng nói không nên lời, nhưng là ta liền biết, tiên sinh sẽ không hại ta.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6 : Kết nghĩa kim lan

“Hắn cường từ hắn cường, thanh phong phát son cương. Hắn hoành mặc hắn hoành, minh nguyệt chiếu đại giang. Hắn tự ngoan tới hắn tự ác, ta tự một ngụm chân khí đủ.....”

Mấy ngày kế tiếp, Diệp Phàm cũng không có sốt ruột đi ra ngoài, y hắn hiện tại võ công, muốn làm thượng Minh Giáo giáo chủ, căn bản là không có khả năng, còn không bằng ở chỗ này học học Cửu dương thần công.

Này Cửu dương thần công không hổ là, giang hồ chí cao vô thượng nội công tâm pháp, luyện thành sau nội lực tự sinh tốc độ kỳ mau, vô cùng vô tận.

Bình thường quyền cước cũng có thể dùng ra tuyệt đại lực công kích; lực phòng ngự không thể địch nổi, tự động hộ thể công năng bắn ngược, thành kim cương bất hoại chi khu; tập giả khinh công thân pháp thắng qua trên đời sở hữu khinh công tinh diệu cao thủ; càng là chữa thương thánh điển, bách độc bất xâm, chuyên môn khắc phá sở hữu hàn tính cùng âm tính nội lực.

Tuy kinh trung cũng không có ghi lại r bất luận cái gì võ công chiêu thức, nhưng tập thông hiểu đạo lí võ học chí lý; luyện thành ngày kia hạ võ học phụ nhật đều có thể dùng.

Ngắn ngủn mấy ngày công phu, Diệp Phàm liền đã đem quyền thứ nhất kinh thư thượng sở tái công phu, đều tham tường lĩnh ngộ, theo nếp luyện thành, này không khỏi làm Trương Vô Kỵ chấn động, phải biết rằng hắn gần là quyền thứ nhất, liền ước chừng dùng hơn bốn tháng, hắn chẳng thể nghĩ tới, Diệp

Phạm tấn nhiên sẽ bị hấn nhanh gấp mười lần

Đối với trong này nguyên nhân, Diệp Phàm chính mình cũng là nghĩ trăm lần cũng không ra, nghĩ tới nghĩ lui chỉ có thể quy tội, kia viết ra này thư Đại Tổng đệ nhất kỳ nhân đầu rượu thần tăng.

Này đầu rượu thần tăng, lai lịch cực kỳ thần bí, trên giang hồ chưa từng có một người biết hấn tên họ xuất thân, hấn chỉ nói chính mình một thân vì nho vì nói vì tăng, không biết theo ai.

Nhưng là, chính là như vậy một vị danh không trải qua chuyển người, lại ở lần đầu tiên Hoa Sơn luận kiếm sau, chiến thắng thiên hạ đệ nhất vương trùng dương, bởi vậy mà biết, người này có bao nhiêu lợi hại.

Nhưng là phiên bản Kim Dung tiểu thuyết, Diệp Phàm cũng không có xét xử người này lai lịch, bởi vậy cũng vô pháp biết hấn rốt cuộc là ai.

Nhưng là có một chút có thể khẳng định, đầu rượu thần tăng khẳng định học quá phái Tiêu Dao 《tiểu vô tướng công》 cùng Thiếu Lâm tự 《Dịch Cân kinh》. Bởi vì Diệp Phàm ở 《Cửu dương thần công》 trung phát hiện rất nhiều chỗ tương tự.

Này cũng giải thích vì cái gì hấn tu luyện lên, sẽ bị Trương Vô Kỵ làm ít công to hiệu quả.

Kế tiếp đệ nhị cuốn, đệ tam cuốn, đệ tứ cuốn đồng dạng không có bất luận cái gì khó khăn, Diệp Phàm tựa như khai treo giống nhau, không đến một tháng công phu, chính bộ 《Cửu dương thần công》 cũng đã bị hấn tu luyện hoàn thành.

Đương nhiên hấn gần chỉ là học cấp tốc mà thôi, cũng không giống Trương Vô Kỵ như vậy thông hiểu đạo lý, nhưng là mặc dù như, cũng đem Trương Vô Kỵ đã kích tới rồi, phải biết rằng hấn luyện sẽ bốn cuốn công phu, chính là suốt dùng 5 năm.

Bất quá trái lại tương cũng có thể lý giải, này 《Cửu dương thần công》 vốn dĩ chính là phật đạo tương tham, cương nhu cũng tế tổng hợp tính nội công tâm pháp, Diệp Phàm gần gũi vô nhai tử chân truyền, lại đã sớm tu luyện 《Dịch Cân kinh》 Dịch Kinh tẩy tẩy, hiện tại hấn trừ bỏ không có đã thông nhâm đốc nhị mạch vị,

Trên cơ bản toàn thân huyết đạo đã đã thông.

Còn có một chút chính là, lúc trước Trương Vô Kỵ, bởi vì Cửu dương thần công, chỉ dùng nhưng một ngày liền luyện thành người khác 896 năm 《Càn Khôn Đại Na Di》, Diệp Phàm tiêu phí một tháng, nói tóm lại vẫn là quá chậm.

Này hơn hai mươi thiên, hấn không cảm luyện thành 《Cửu dương thần công》 càng ở Trương Vô Kỵ dưới sự trợ giúp, học xong không ít kì hoàng chi thuật.

Kia độc kinh, y kinh không hổ là y đạo tối cao bảo điển, không đến một tháng ngách thời gian, Diệp Phàm ở y đạo thượng kiến thức, xem như có long trời lở đất biến hóa.

Lấy y lý mà đẩy võ học, hai bên tìm hiểu tương đối, khiến cho hấn đối với âm dương giảm và tăng, quân thần phụ tá chi đạo, võ học trung kiên cường nhu nhược nghi nan chi lý, cũng có vài phần tiến bộ.

“Diệp tiên sinh, ngươi quá làm ta kinh ngạc! Này cửu dương chân kinh ngươi tu tập còn không đến một tháng, thế nhưng như vậy lợi hại!” Nhìn trước mặt bị Diệp Phàm một chương chụp toái cự thạch, Trương Vô Kỵ bội phục nói.

Diệp Phàm cười nói: “Ta nguyên lai tu tập nội lực cùng cửa này công pháp cực kỳ cùng loại, hơi chút thay đổi một chút tính chất, liền biến thành cửu dương công, đảo cũng không tính cái gì ghê gớm sự tình.”

Hấn nói chính là lời nói thật, hấn sở tu tập, vô luận là 《Bắc Minh thần công》 cùng 《Dịch Cân kinh》, đều chú ý tu tinh hóa khí chi đạo, sở tu thành chân khí cương liệt cực kỳ, giống như, phản bốn còn nguyên, thiên địa giao thái. Hai cô chân khí cùng này Cửu dương thần công cực kỳ cùng loại, nói là hiệu quả như nhau, còn không bằng nói là trăm sông đổ về một biển.

Đào mất lại qua ba ngày, Diệp Phàm đã suốt ở cái này sơn cốc ngay người một tháng, bởi vì có Trương Vô Kỵ tiếp khách, nhưng không cảm thấy nhột tở có bao nhiêu buồn tẻ.

Ngày này, Trương Vô Kỵ thu thập một phen đồ vật về sau, liền chuẩn bị rời đi, Diệp Phàm từ Túi Càn Khôn trung lại lấy ra một lọ rượu đế, tràn đầy đồ hai đại ly nói: “Trương huynh, ngươi người này thập phần ngay thẳng, chính là ta cuộc đời từ sở chưa ngộ, ngươi ta nhất kiến như cố, hai ta kết làm kim lan huynh đệ như thế nào?”

Trương Vô Kỵ sững sờ, ngay sau đó đại hi nói: “Tiểu đệ cầu mà không được.”

Phải biết rằng, từ cha mẹ hấn mất về sau, chân chính quan tâm người của hấn, trừ bỏ Vô Đang bảy hiệp cùng Trương Tam Phong bên ngoài, cũng chỉ muốn Kim Mao Sư Vương Tạ Tổn, Trương Vô Kỵ năm mơ đều dự đoán được một cái huynh đệ.

Đã nhiều ngày cùng Diệp Phàm tiếp xúc, làm Trương Vô Kỵ cảm thấy đã lâu thân tình, hấn bình sinh gặp chịu nhục việc vô số, từ từ trên biển tùy cha mẹ trở về Trung Nguyên, chưa từng một ngày vui sướng.

Đầu tiên là cha mẹ bị người bức tử, sau bị huyền minh nhị lão đã thương. Đưa không hối hận muội muội, lại thiếu chút nữa bị người ăn luôn, lúc sau lại bị

Côn Luân phải gì quá hướng vợ chồng làm hại. Thoát được Côn Luân, lại bị chu trường linh sở lừa, nếu không phải may mắn tới rồi son cốc, có đại phúc duyên được cứu dương chân kinh, chỉ sợ Trương Vô Kị sớm đã chết oan chết uổng, thì cốt thành tro.

Bởi vậy, hiện tại Trương Vô Kị càng thêm yêu cầu được đến người khác quan tâm cùng yêu quý.

Hai người tự tuổi tác, Diệp Phàm thế nhưng so Trương Vô Kị lớn mấy tháng, tự nhiên là huynh trưởng. Lập tức dùm thổ vì lò, cảm thảo vì hương, hướng thiên đã bái tám bái, một cái miệng xưng “Hiền đệ”, một cái liền kêu đại ca”, đều là không thẳng chỉ hi.

Kết bái hoàn thành về sau, hai người cũng không dừng lại, vận khí thần lần du tường công, nhanh chóng hướng tới huyền nhai trèo lên mà thượng, này thần lần du tường công không hồ là Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ chi nhất, leo núi thiệp mã, đi tới đi lui, không bị ngăn trở chần chỗi, này huyền nhai tuy cao, lại một chút đều khó không được bọn họ.

Trương Vô Kị suốt bị nhốt son cốc 5 năm, một sớm thoát vây, liền âm ỉ thét dài, tới thứ phát tiết trong lòng buồn bực.

Đãi hấn bình tĩnh về sau, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm đối hấn nói: “Hiền đệ, ngươi làm người chất phác, ít có tâm cơ, ngày sau hành tẩu giang hồ, thiết không thể nhân từ nương tay, chỉ cần có người đối với ngươi khó xử, chỉ đề ý giết đó là, không thể tồn cái gì nhân nghĩa chi tâm, phải biết rằng ngươi đối hấn nhân nghĩa, bọn họ chưa chắc đối với ngươi nhân nghĩa, dưỡng hổ vì họa, chung thành đại hại a!”

Hấn biết Trương Vô Kị tính tình mềm, dễ dàng dễ tin người khác, bởi vậy mới đối hấn luôn mãi dận dò nói.

Trương Vô Kị tuy rằng gật đầu đồng ý, nhưng trong lòng lại nói: “Đại ca làm người dũng cảm, chỉ là tựa hồ cực đoan một chút, ta thái công thường xuyên dạy dỗ ta nói, làm người cần tồn nhân nghĩa chi tâm, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, này nhưng cùng đại ca cách nói đi ngược lại lập.”

Tuy rằng hấn cũng không tán thành Diệp Phàm nói, nhưng là hấn vẫn là nghe đi vào, rốt cuộc Trương Vô Kị biết đại ca sẽ không lừa hấn.

“Hiền đệ, kế tiếp ta muốn đi Minh Giáo Quang Minh Đình một chuyến, nếu ngươi không có khác sự, liền cùng ta cùng đi trông thấy ngươi ngoại công Bạch Mi Ứng Vương đi!” Diệp Phàm tính tính thời gian, cũng mau tới rồi sáu đại phái vây công Quang Minh Đình thời điểm, bởi vậy đề nghị nói.

Trương Vô Kị vui vẻ nói: “Như thế tốt nhất, ta cũng cực kỳ tưởng niệm cứu cứu cùng ngoại công, chính là đại ca, thiên ung giáo tổng đàn không phải ở Giang Nam sao? Vì cái gì chúng ta muốn đi Quang Minh Đình?”

”Bởi vì lục đại môn phái liền phải vây công Quang Minh Đình, ngươi ngoại công thân là Minh Giáo tứ đại hộ giáo Pháp Vương, khẳng định sẽ đạo nghĩa không cho phép từ chối. “Diệp Phàm giải thích nói.

“A! Tại sao lại như vậy? Việc này không nên chậm trễ ta, nhóm chạy nhanh đi thôi!” Trương Vô Kị quan tâm tắc luận, hận không thể lập tức cầm thượng cánh, chạy tới Quang Minh Đình.

Diệp Phàm còn không có tới kịp đáp lời, bỗng nghe đến nơi xa truyền đến vài tiếng khuyến phê tiếng động, đi theo khuyến phê thanh càng ngày càng gần, hiển thị có mấy đầu mãnh khuyến ở truy đuổi thứ gì đã thú.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7 : Tru sát Vệ Bích, kiểm tra cứu chân

Hai người ngưng mắt hướng trên nền tuyết nhìn lại, chỉ thấy có một người như bay chạy tới, phía sau mấy cái chó dữ sủa như điên đuổi theo.

Người nọ hiển nhiên đã kiệt sức, nghiêng ngã lao đảo, bôn vài bước, liền té ngã, nhưng bởi vì sợ hãi chó dữ răng nhọn duệ trào, vẫn là liều mình chạy vội.

Trương Vô Kị nhớ tới mấy năm trước, chính mình thân bị đàn khuyến vây công chi khổ, không cảm ngực nhiệt huyết dâng lên, đang muốn qua đi cứu giúp, một bên Diệp Phàm đã hóa thành một đạo tàn ảnh bay qua đi.

Kia ba chó dữ nghe được tiếng người, như bay phác đến, ngửi được đều không phải là người quen, đứng yên sủa như điên vài tiếng, nhào lên tới liền cắn.

Diệp Phàm vươn tay hư phách, “Bạch bạch bạch” vài tiếng giòn vang, kia đánh tới mấy cái chó dữ đã bị hấn lăng không chụp chết.

Hiện tại nàng thân cư tam đại thần công, đừng nói là ba chó dữ, mặc dù là giang hồ nhất lưu cao thủ, hấn cũng có thể đầu một trận.

Một bên Trương Vô Kị đang muốn đem ngã trên mặt đất người nọ nâng dậy tới, nhưng nghe người nọ rên rỉ tiếng động cực kỳ mỏng manh: “Ta..... Ta..... Không thành lập..... Ta..... Ta.....”

Trương Vô Kị định nhân vừa thấy, không khỏi chấn động, chỉ thấy người nọ bụng, đã bị chó dữ giảo phá, càng là lỗi ra không ít ruột.

Dưới tình thế cấp bách, hắn chạy nhanh móc ra một quả bách thảo đan cấp người nọ ăn vào, ngay sau đó xé rách trên người quần áo, giúp đỡ xử lý khỏi miệng vết thương tới.

Này bách thảo đan không hổ là linh đan diệu dược, vừa mới ăn vào người nọ khí sắc liền trở nên khá hơn nhiều, Trương Vô Kị trong lòng vui vẻ, không khỏi hỏi: “Những cái đó chó dữ tại sao lại truy ngươi?”

Người nọ nói: “Ta..... Buổi sáng ra tới đuổi lợn rừng, dừng..... Dừng làm cho đầm hồng rồi hoa màu, nhìn thấy Chu gia Đại tiểu thư cùng..... Cùng một vị công tử gia dưới tàng cây nói chuyện, ta còn chưa đi tiến, hắn liền thả chó cắn ta..... “

Một bên Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, không khỏi mắng:” Như thế thảo gian nhân mạng, đúng là tội đáng chết vạn lần. Đi thôi! Hiền đệ, đại trưởng phu có thù oán báo thù, có oán oán giận, đã có này thù hận, phải làm sát vào cửa đi, chúng ta nọ cũ tân trưởng cùng cái kia tiện nhân cùng nhau tính “.

Trương Vô Kị do dự nói: “Tuy rằng bọn họ đối ta không tốt, nhưng hiện giờ ta lại cũng không thể nào hận bọn hắn!”

Diệp Phàm hận thiết không thành nói: “Hiền đệ, như thế nào như thế cổ hủ! Thực không biết, ngươi thả một cái ác nhân, đó là hại chết một đám người tốt! Ngươi cũng thấy rồi, nếu trước mặt người này không phải gặp được ngươi ta, có phải hay không đã bị những cái đó chó dữ cắn chết? Hiện tại đại ca chỉ hỏi ngươi một câu, này chu cừu thật có nên giết hay không?”

Trương Vô Kị bị Diệp Phàm uy thế sở nhiếp, mặt có nét hổ thẹn, nói: “Chu cô nương tuy rằng tâm tính ác độc, xác thật không phải lương thiện hạng người, nhưng là nàng đã chết phụ thân, hiện giờ chúng ta lại đi sát nàng, có phải hay không du điểm qua?”

Diệp Phàm nghiêm mặt nói: “Ngươi đây là lòng dạ đàn bà? Phải biết rằng trừ ác hại là vụ tẫn, tuyệt đối không thể dưỡng hổ vì hoạ, nói cách khác, không biết có bao nhiêu người sẽ lọt vào bọn họ độc thủ”.

Hắn cái này hiền đệ cái gì cũng tốt, chính là đôi khi quá tâm từ, làm khỏi sự tình tới dễ dàng ướt át bản thủ.

Đang buồn bực, chỉ nghe đến tiếng vó ngựa vang, có người liên thanh huyết, đúng là ở gọi triệu tập đàn khuyến. Tiếng chân tiệm gần, tam cười ngựa tri lại đây, lập tức ngồi một nam hai nàng.

Nam dung mạo anh tuấn, trường thân ngọc lập, tuy tại đây chờ đại hàn thời tiết, lại chỉ mặc một cái hơi mỏng màu vàng nhạt áo gấm, hiển thị nội công không yếu. Mà kia hai vị nữ tử còn lại là một đen một trắng, mỗi người xinh đẹp như hoa.

Kia xuyên thuần trắng hồ cừu nữ lang nữ tử đột nhiên kêu lên: “Di! Làm sao mặt trời lặn tướng quân bọn họ đều đã chết?”

Kia hắc y nữ lang cười khúc khích nói:” Biểu tỷ, xem ra ngươi cầu không được a! Liền cái chân đất từ đều đuổi không kịp, nên ngày mai vẫn là ta giúp ngươi huấn huấn đi! “

Nhìn sĩ cao khí ngẩng ba người, Diệp Phàm lạnh lùng cười hỏi:” Các ngươi chính là kia tuyết lĩnh song xu cùng vệ bích? “

Thanh niên nam tử thấy Diệp Phàm khí chất bất phàm, lập tức cũng không có tùy tiện tới: “Tại hạ vệ bích, không biết huynh đài như thế nào xưng hô?”

Diệp Phàm không đáp hồi lại: “Ta hỏi ngươi, vừa rồi những cái đó đã thương người chó dữ chính là ngươi bên trong trang sở hữu?”

Vệ bích cười nói: “Là lại như thế nào, không phải lại như thế nào? Cùng các hạ có quan hệ sao? Lại nói, cắn chết mấy cái chân đất từ có cái gì đại kinh tiểu quái, ngươi quản không khỏi quá rộng điểm đi?”

”Biểu ca cùng hắn phi nói cái gì, theo ta thấy, ta mặt trời lặn tướng quân, chính là bị này hai tiểu tử giết, ngươi nhanh lên thay ta đem bọn họ làm thịt đi! “Kia bạch y nữ tử lạnh lùng nói.

Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, nhìn về phía bên cạnh Trương Vô Kị nhẹ giọng nói: “Hiền đệ, ngươi cũng nghe thấy đi! Bực này coi bá tánh như cỏ rác heo chó hạng người, nếu là không giết, về sau không biết còn sẽ có bao nhiêu bá tánh tao ương!”

Nói thân thủ một trào, liền hướng kia lập tức vệ bích bắt đi, kia vệ bích lạnh lùng cười, thế nhưng không dưới mã, lập tức hô một tiếng, phát quyền đương ngực đánh qua đi.

Chiều này “Trường Giang tam điệp lãng” ẩn chứa ba đạo kinh lực, địch nhân như lấy toàn lực chặn đạo thứ nhất kinh lực, liền không đến đạo thứ hai nói gót tới, đi theo đạo thứ ba kinh lực lại mãnh liệt mà đến, nếu không có võ học cao thủ, gặp gỡ bất tử cũng đến trọng thương.

Diệp Phàm thấy tiểu tử như thế thác đại, lập tức lạnh lùng cười, liền trào vì chương, trong cơ thể Cửu dương thần công cấp tốc vận chuyển, một cỗ mãnh liệt kinh phong, phát sau mà đến trước, nhảy mất, liền cùng kia vệ bích đứng rồi một chương.

Chỉ nghe” a “Hét thâm một tiếng, kia vệ bích giống như cắt đứt quan hệ điều giống nhau, từ trên ngựa bay ngược hơn mười mét, cả người gân mạch đứt từng khúc mà chết.

Nhất chiêu liền đem vệ bích đánh gân mạch đứt từng khúc, Diệp Phàm công lực so một tháng trước, có chất bay vọt.

Lúc này vệ bích phía sau hai nữ tử mới vừa rồi phản ứng lại đây, một cái nữ tử kêu lên chói tai kêu, băng ghi âm khóc nức nở: “Biểu ca! Biểu ca! Ngươi như thế nào lạ?”

Một cái khác nữ tử lại là diện trảo hàn sương, mây liễu dựng ngược, rút ra sau lưng trường kiếm hung tợn thứ hướng Diệp Phàm.

Diệp Phàm vươn tay phải thực trung nhị chỉ, chỉ một kẹp liền khinh khinh xảo xảo kẹp lấy đâm tới trường kiếm, vì dùng một chút lực, thiếu nữ trường kiếm đã rời tay mà ra, tới rồi Diệp Phàm trong tay.

Diệp Phàm đem trường kiếm hoành cầm, nhìn về phía trước mặt đầy mặt kinh hoàng chi sắc thiếu nữ: “Ngươi có phải hay không chu cửu thật?”

Thiếu nữ không đáp, một kẹp bụng ngựa, ghim ngựa xoay người, thế nhưng muốn chạy trốn về sơn trang.

Diệp Phàm cười nói: “Ồ trước mặt ta ngươi còn muốn chạy trốn?”

Thân hình vừa động, giống như đại bàng giương cánh giống nhau, thân thủ chịu trời ở kia bạch y nữ tử sau eo, không đợi nàng kia phản ứng lại đây, trở tay một chưởng liền đem nàng đánh nghiêng trên mặt đất.

Bất quá lúc này đây hấn thủ hạ lưu tình rất nhiều, kia bạch y nữ tử đương trường phun ra một ngụm máu tươi, vẻ mặt hoảng sợ nhìn Diệp Phàm.

Lúc này tiếng khóc kêu to vệ bích chi danh thiếu nữ, thấy vệ bích sinh khí toàn vô, chết không thể chết lại, không khỏi nằm ở vệ bích trên người, khóc hu hu.

”Ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có phải hay không chu cửu thật? “Diệp Phàm lạnh lùng nhìn kia bạch y nữ tử.

Nhìn Diệp Phàm kia lạnh băng ánh mắt, bạch y nữ lang chút nào không nghi ngờ, nàng nếu nhiều lời một câu, Diệp Phàm sẽ đương trường giết hấn. Lập tức gật đầu nói:” Ta chính là chu cửu thật, các hạ rốt cuộc là người nào, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ta tự hỏi không có đắc tội với ngươi, vì sao phải đuổi tận giết tuyệt? “

“Hảo, thực hảo! Vì làm ngươi chết cái mình bạch, hiền đệ, tới gặp thấy nàng đi!” Diệp Phàm đối một bên Trương Vô Kị nói.

Trương Vô Kị thờ dài một hơi nói: “Chu cô nương, chúng ta lại gặp mặt.”

Tuy rằng đi qua 5 năm, nhưng là chu cửu thật vẫn là liếc mắt một cái nhận ra Trương Vô Kị, lập tức, đại kinh thất sắc nói: “A! Ngươi là Trương Vô Kị? Ngươi thế nhưng không chết?”

Nàng như thế nào cũng không nghĩ tới, 5 năm trước Trương Vô Kị tần nhiên đại nạn không chết lại đã trở lại.

“Đúng vậy! Ta không chết, bất quá chu bá bá lại không về được.” Trương Vô Kị trên mặt lộ ra một tia không đành lòng.

“Ngươi nói cái gì? Cha ta rốt cuộc làm sao vậy?” Chu cửu thật không khỏi hỏi.

Một bên Diệp Phàm lạnh lùng cười:” Chu trưởng linh đã bị ta giết, nói đi! Ngươi còn có cái gì di ngôn muốn công đạo? “

Chu cửu thật sợ tới mức hoa dung thất sắc, lại là không đáp, một cái kính sau này thối lui.

Trương Vô Kị thấy Diệp Phàm rút kiếm bức hướng chu cửu thật, trong lòng lão Đại không đành lòng, vội lớn tiếng khuyên giải nói: “Đại ca, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, này Chu cô nương tuy rằng đáng giận, nhưng sự tình đã qua đi, ngươi thả tha nàng một mạng bái!”

Diệp Phàm nói: “Ta lúc này tha nàng, nàng lúc trước có hay không vòng qua hướng nàng cầu xin tha thứ người?”

Lập tức, ở không vô nghĩa, trong tay trường kiếm vung lên, ở Trương Vô Kị tiếng kêu sợ hãi trung, đã trăm rút chu cửu thật sự đầu.

Máu tươi phun, đầu người bay lên, này chu cửu thật tội ác chồng chất, chung quy khó thoát vận mệnh chế tài.

Sát xong rồi chu cửu thật, Diệp Phàm rút kiếm lại đi tới vệ vô anh trước mặt, nhẹ giọng nói: “Ngươi hảo hảo trả lời ta nói, ngươi có hay không hại hơn người?”

Chương 8 : Tam chương bại Võ Liệt

Trương Vô Kị mắt thấy Diệp Phàm rút kiếm bức hướng về thanh anh, trong lòng lão Đại không đành lòng khuyên giải nói: “Đại ca, Vũ cô nương tuy rằng làm người xảo quyệt, nhưng là nàng cũng không có hại bao nhiêu người, người tha tạm tha nàng đem!”

Võ thanh anh sợ tới mức cả người nhũn ra, nhìn về phía Diệp Phàm ánh mắt lộ ra cực độ sợ hãi chi sắc.

Mắt thấy chính mình sư ca cùng biểu tỷ, đều bị Diệp Phàm hào không nháy mắt giết chết, nàng thật sự sợ hãi cũng sẽ giẫm lên vết xe đổ.

“Đại hiệp tha mạng! Ta trừ bỏ khi dễ quá Trương công tử bên ngoài, thật sự không có giết qua bất luận cái gì một người.” Võ thanh anh cầu xin nói.

“Người cho rằng ta sẽ tin sao? Người cùng chu cừu thật được xưng tuyệt lĩnh song xu, nàng thả chó đã thương người chẳng lẽ liền không có phần của người sao?” Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, hắn liền đặc biệt phản cảm này hai cái nha đầu, còn tuổi nhỏ tâm địa liền đặc biệt ngoan độc, vì bản thân chi tư, chút nào không bận tâm người khác chết sống, hôm nay rơi xuống trong tay của hắn, Diệp Phàm lại không nghĩ buông tha.

“Thật là oan uổng a! Nếu người không tin, có thể đi phụ cận điều tra một chút, ta thật sự không có giết qua người a! “Võ thanh anh hai mắt đầm lệ mông lung nói, vô luận như thế nào nàng cũng sẽ không thừa nhận chính mình giết qua người.

Nhìn nàng bộ dáng, Diệp Phàm nhất thời cũng không có chứng cứ tới chứng minh nàng hay không đã thương người, hắn tuy rằng ghét cái ác như kẻ thù, nhưng là cũng không đại biểu hắn lạm sát kẻ vô tội.

Liền ở hắn trầm tư thời điểm, chợt nghe đến nơi xa có mấy người đáp tuyết mà đến. Diệp Phàm định nhãn nhìn lại, nhãn nhật thân huy trung, cùng sở hữu bốn người hướng nơi này chạy tới.

Bốn người này hai nam hai nữ, cầm đầu chính là một vị trung niên nhân, mặt khác hai người là một đôi vợ chồng, mặt sau cùng lại là một cái tuổi thanh xuân đạo cô.

Kia trung niên nhân, ước chừng bốn mươi tới tuổi, chưa đi đến Diệp Phàm trước mặt, đã mở miệng cao giọng hô quát lên: “Các hạ thật to gan, cũng dám thương ta nữ nhi?”

Này một tiếng quát lớn, thanh chấn tứ phương, lời nói vừa ra, người khác đã muốn chạy tới Diệp Phàm trước mặt.

“Cha mau cứu!” Võ thanh anh thấy tới cứu tinh, không khỏi vui mừng quá đỗi, nói, liền phải hướng kia trung niên nhân chạy đi.

Diệp Phàm trường kiếm vừa động, liền đặt tại nàng trên vai, lạnh lùng nói: “Người dám đi phía trước nhiều đi một bộ, ta hiện tại liền chém đầu của người.”

Võ thanh anh sợ tới mức run bần bật, nhưng là lại rút cuộc không dám động một chút.

Kia trung niên nhân nhìn ngã vào tuyết trên mặt đất hai cụ thi thể, không khỏi sắc mặt đại biến, tức giận nói: “Các hạ là người nào? Vì sao phải giết ta thân nhân?”

Diệp Phàm trong lòng vừa động, biết người này hẳn là chính là kia chu vô liên hoàn trang trang chủ vô liệt, nhưng là lại không biết, mặt khác ba người ra sao phương thần thánh.

Một bên Trương Vô Kị đi đến hắn trước mặt nhẹ giọng nói: “Đại ca phải cẩn thận, người này đúng là kia vô liệt, hắn phía sau kia một đôi vợ chồng là Côn Luân phái gì quá hướng, ban thực nhân, cuối cùng biên là cái kia đạo cô, hẳn là phái Nga Mi đình mẫn quân.”

Này mấy người,

Trương Vô Kị ở đưa Dương Bất Hối trên đường, đều đánh quá đối mặt, đặc biệt kia Côn Luân phái gì quá hướng, ban thực nhân vợ chồng, càng là lấy oán trả ơn, thiếu chút nữa muốn hắn mệnh.

Diệp Phàm gật gật đầu, tính tính thời gian, cũng nên là này vài người. Lập tức, hắn lạnh lùng hướng vô liệt nói: “Ta là người như thế nào người không cần thiết biết, người duy nhất muốn phải biết rằng chính là, hôm nay chính là người đến ngày giết.”

“Ha ha! Đồng dạng, chỉ bằng người còn muốn giết ta, nằm mơ đi thôi!” Vô liệt không giận phản cười nói.

Phải biết rằng hần tại đây Côn Luân vùng, cũng coi như là nổi danh cao thủ, đặc biệt gia truyền hoa lan phát huyết tay cang là danh chấn giang hồ, hần đương nhiên sẽ không tin tưởng Diệp Phàm có thể giết hần.

”Nga! Ngươi không tin? “Diệp Phàm nhẹ nhàng cười, long trời lở đất nói:” Chính là, liền ở một tháng trước ta đã giết kinh thiên một bút chu trường linh. “

”Cái gì? Chuyện này không có khả năng? “Vô liệt sắc mặt đại biến, ngay cả một bên Côn Luân phái gì quá hướng, ban thực nhân vợ chồng, cũng đều lộ ra một tia vẻ mặt kinh hãi.

Kinh thiên một bút chu trường linh chính là trên giang hồ nổi danh cao thủ, Nhất Dương Chỉ danh chấn thiên hạ, người bình thường căn bản không phải đối thủ của hần. Bọn họ trăm triệu không nghĩ tới, sẽ chết ở thiếu niên này trong tay.

Trương Vô Kị lúc này từ Diệp Phàm bên người đi ra, hỏi: “Vô bá bá, ngươi còn nhớ rõ ta sao?”

Mấy năm trước hần nhảy vực là lúc, vẫn là một cái nhỏ nhỏ thiếu niên, hiện giờ tu tập cửu dương chân kinh nhiều năm, đã sớm thay đổi bộ dáng. Lúc này hần thân hình cao lớn, tuy rằng vẫn là có vẻ có chút thất vọng, nhưng diện mạo anh tuấn, phong thần như ngọc, đều có một phen khí độ.

Vô liệt vốn là đối hần không quá quen thuộc, không giống chu cửu thật giống nhau, cùng hần sớm chiều ở chung nhiều ngày, giờ phút này nhìn thấy Trương Vô Kị, nơi nào sẽ nghĩ đến đứng ở trước mặt hần chính là đã chết nhiều năm Trương Vô Kị?

Hần không cầm lắc đầu nói: “Các hạ lạ mắt lắm, thứ vô mõ mắt vụng về.”

“Ta là Trương Vô Kị a!”

“A!”

”Cái gì? “Ồ đây tất cả mọi người kinh hãi.

Vô liệt càng là đại kinh thất sắc:” Ngươi..... Ngươi không phải nhảy vực đã chết sao?”

Trương Vô Kị đang muốn đáp lời, Diệp Phàm đã sớm không kiên nhẫn, hần một chương chấn vưng vô thanh anh nói: “Đâu ra nhiều như vậy vô nghĩa! Trước đánh quá lại nói!”

Này vài người không có một cái thứ tốt, nếu Trương Vô Kị đã biểu lộ thân phận, kẻ tiếp khẳng định là không chết không ngừng.

Lập tức, sải bước tiến lên, giờ chương liền hướng vô liệt chụp đi, một chương này vận kinh hùng mãnh, cuộn cuộn chân khí thổi quét mà ra.

Mắt thấy Diệp Phàm một chương này liền phải chụp ở hần trên người, vô liệt hét lớn một tiếng “Tối hảo” tả chương phiên đem đi lên, song chương tương giao, cứng đối cứng cùng Diệp Phàm tới một lần đối chương.

“Oanh!” Một tiếng vang lớn, chấn phụ cận cây cối bông tuyết, loạn diệp bay múa, giống như gió thu đảo qua.

“Hảo cường đại lực lượng!”

Vây xem mọi người lộ ra không thể tin được thần sắc, bọn họ biết rõ, vô liệt thần lực kinh người, phụ cận phạm vi trăm dặm nội đã ít có sánh vai giả, mà hiện tại lại không thể chiếm cứ bất luận cái gì thượng phong.

Vô liệt chỉ cảm thấy ngực nóng lên, nhưng giác đối phương chương lực hãy còn tựa cường phong nộ trào dừng đến, thật là thế không thể đương, “A” một tiếng kêu to, thân mình bay ngược dựng lên.

May mắn hần hạ bàn công phu trát đến kiên cố, nhưng giác thượng thân nhắm thẳng ngã ra sau, vôi vàng hữu đủ dưới mặt đất một chút, thả người nhảy lùi lại, dựa thế từng khai trường dư. Hạ xuống mà tới khi, này cổ chương thế vẫn chưa tiêu mất, lại thất tha thất thểu liên tiếp lui bảy tám bước, lúc này mới đứng yên. Bởi vậy, hần cùng Diệp Phàm chi gian đã cách xa nhau ba trượng trở lên. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Bất quá tuy là như thế, hần cũng cảm thấy ngực bụng gian nhiệt huyết cuộn cuộn, đầu vầng mắt hoa, thân mình mới vừa đứng thẳng, đôi dục điều hoà hơi thở, lung lay nhoáng lên, rốt cuộc lại cúi người té ngã.

Diệp Phàm đến lý không buông tha người, Cửu dương thần công nhanh chóng bắt đầu khởi động, một tiếng uống chỗ, hữu quyền chém ra, phịch một tiếng vang lớn, như ung đánh trời cao, động tác khí phách mà sắc bén.

“Phốc!”

Lúc này đây, vô liệt trong miệng phun huyết, hai mắt có lấy, ngực khí huyết cuộn cuộn, thân mình bay tứ tung đi ra ngoài, đâm đoạn rất nhiều đại thụ chạc cây, rơi xuống trên mặt đất.

Diệp Phàm nháy mắt theo vào, mắt thấy hần chương kinh lại chụp lại đây, vô liệt chỉ có thể miễn cưỡng nhắc tới một ngụm chân khí, hai tay rung lên, một cổ lực đạo dồi non lấp biển đây lại đây.

Diệp Phàm trong cơ thể chân khí lưu chuyển, hữu chương chém ra, một cự một ngênh, đem đối phương chương lực tẫn hành bính trở về. Này hai cổ cự

lực thêm ở bên nhau, kia võ liệt la lên một tiếng, thân mình hầy còn tựa phát thạch cơ bắn ra một khối tảng đá lớn, trực tiếp bay ngược hơn mười mét, thật mạnh vỗ vào trên mặt đất.

Lần này, hần hai tay cánh tay cốt, trước ngực xương sườn, đầu vai xương quai xanh, đã hết số bị Diệp Phàm chương lực đánh gãy, mắt thấy không sống nổi.

Gần tam chương, võ liệt đã bị Diệp Phàm chấn vỡ gân mạch mà chết, Cửu dương thần công không hổ là thiên hạ chí cương võ học.

Một bên gì quá hướng, ban thực nhân cùng đỉnh mẫn quân quả thực là sợ ngây người, như thế chí cương chí dương chương lực, bọn họ vẫn là lần đầu tiên thấy.

Gì quá hướng tâm tồn kiêng kị, không muốn cùng Diệp Phàm so biện chương lực, đơn hạ rút kiếm ra khỏi vỏ, nói: “Côn Luân phái gì quá hướng, lĩnh giáo lĩnh giáo các hạ kiếm pháp.”

Lời còn chưa dứt, hần liền nhu thân tiến kiếm, nhất kiếm đâm đến, thanh quang lấp lánh, phát ra xuy xuy tiếng vang, nội lực chi cường, so với kia cái võ liệt cường quá nhiều

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9 : Côn Luân phái lưỡng nghi kiếm pháp

“Bá”

Trường kiếm mang theo xẹt qua không khí thanh âm hướng Diệp Phàm đâm tới, tốc độ nhanh chóng vô cùng.

“Tới hảo!” Đối mặt gì quá hướng thế công, Diệp Phàm đậm đậm cười, thân hình chợt lóe, nhẹ nhàng né qua, hiện giờ hần công lực tăng nhiều, đang muốn cảm Côn Luân chương môn thử xem tay.

Gì quá hướng trường kiếm run lên, xoát xoát xoát, lại là liên tiếp tam kiếm, phun thế như hồng, liền chỉ Diệp Phàm ngực bụng nhỏ. Diệp Phàm thấy hần chiêu số sắc bén, kêu lên: “Hảo kiếm pháp.” Nghiêng người tránh đi, tay trái ngón trỏ điểm hướng hần đùi.

Gì quá hướng trường kiếm xoay vòng, mũi kiếm nhắm ngay Diệp Phàm đầu ngón tay lục đi. Lần này biến chiêu đã mau, mũi kiếm sở chỉ càng là không kém li hảo, đơn này nhất kiếm, đã là trong chốn võ lâm hiếm thấy biện pháp hay.

Diệp Phàm trong lòng thầm khen: “Côn Luân phái danh dương giang hồ, có thể đứng hàng võ lâm lục đại môn phái, xác thật nổi danh dưới vô hư sĩ, chỉ bằng này mấy kiếm, gì quá hướng liền không hổ là một môn tông chủ.”

Mau lui hai bước, né qua kia phải giết nhất kiếm, một tiếng thét dài, cử cánh tay huy quyền, nắm tay như sao băng đánh mà giống nhau oanh hướng gì quá hướng, nắm tay oanh ra, không bạo chỉ âm giống như tiếng sấm. Tựa hồ khắp tuyết mà đều là chân động, bên cạnh có mấy khóa đại thụ, lúc này bị Diệp Phàm quyền phong kéo, chỉ đầu lắc lư, lá rụng bay tán loạn.

Gì quá hướng sắc mặt mãnh biến, này một quyền đè xuống, giống như thái sơn áp đỉnh giống nhau, đem hần bốn phương tám hướng đường đi đều phong bế, trăm vội trung nhất chiêu Đan Phượng ánh sáng mặt trời, nhắm ngay Diệp Phàm bàn tay.

“Oanh!” Một tiếng nhiên vang lớn, gì quá hướng trong tay trường kiếm bỗng nhiên bẻ gãy, thân mình cũng bị Diệp Phàm một quyền oanh phi, nếu không phải hần trăm vội có ích thượng thiên cân trụ, lần này cũng sẽ hướng kia đâm vào kia võ liệt vết xe đổ.

Gì quá hướng sắc mặt đại biến, nhìn trong tay đoạn kiếm, cười khổ nói: “Tà môn! Tà môn a!”

Tuy là hần một thế hệ chương môn, giờ phút này cũng bị kinh sợ, gần mấy chiêu chính mình trường kiếm đã bị Diệp Phàm cắt nát, tiểu tử này quả thực tựa như một cái hình người quái thú, căn bản vô pháp đánh.

Lại nói, Côn Luân phái võ công, vốn dĩ liền không phải lấy nội lực tăng trưởng, lấy mình chi nhược đối người chi cường, gì quá hướng bại không oan.

“Phế vật!” Một bên ban thực nhân đột nhiên rút ra trường kiếm, mặt lạnh lùng nói: “Ta lại lĩnh giáo các hạ biện pháp hay.”

Ban thực nhân có thể nói là Côn Luân phái quá thượng chương môn, tuổi so gì quá hướng lớn hai tuổi, nhập môn cũng so với hần sớm, võ công tu vi càng

là ở này phía trên.

Lập tức, nàng duỗi chỉ ở thân kiếm thượng bắn ra, kiếm thanh ong ong, như rồng ngâm, trường kiếm run chỗ, chung quanh, ngay lập tức chỉ gian liền công ra bốn bốn một mười sáu chiêu.

Đây là Côn Luân phái “Sét đánh kiếm” kiếm chiêu mau lẹ vô cùng, nhưng với ngay lập tức chỉ gian liền tấn công địch người một mười sáu chiêu. Năm đó, Côn Luân Tam Thánh Hà Túc Đạo ở Thiếu Lâm tự cùng giác xa tỷ thí khi từng dùng ra này môn kiếm pháp, sau bị giác xa cửu dương nội công sở phá giải.

Này một mười sáu kiếm, kiếm tùy thanh ra, đâm thẳng này ngực, Diệp Phàm Cửu dương thần công hộ thể, giờ chuông cấp chắn, lại chắn cái không.

Ngay sau đó, ban thực nhân đệ nhị kiếm, đệ tam kiếm, đệ tứ kiếm lại đã đâm ra, thế công đã phát, lại là nhất kiếm hợp với nhất kiếm, nhất kiếm mau tựa nhất kiếm, liền miên không dứt, mỗi nhất kiếm đều là lại ngoan thả chuẩn, mũi kiếm trước sau không rời đối thủ yếu hại, thật sự giống như sét đánh giống nhau, có tiến vô lui, mỗi nhất kiếm tất cả đều là công chiêu.

Mất thấy, này một mười sáu kiếm liền phải đâm đến Diệp Phàm trên người, Diệp Phàm trăm vội trung thân pháp biến đổi, Lăng Ba Vi Bộ dùng ra, chiêm chỉ ở phía trước, chột nào ở phía sau. Sét đánh kiếm tuy mau, lại không gặp được hấn một mảnh xiêm y.

Chỉ khoảng nửa khắc, một mười sáu kiếm toàn bộ đâm vào không khí, Diệp Phàm một tiếng cười dài, lập tức đi nhanh bán ra, tay trái một hoa, tay phải hô một chuông, liền hướng ban thực nhân đánh tới, Cửu dương thần công, chỉ cương chỉ dương, chỉ một cái chớp mắt chỉ gian, ban thực nhân liền giác hơi thở trất trệ, đối phương chuông lực thế nhưng như nộ trào điên cuồng tuôn ra, thế không thể đương, lại như thế một đồ vô hình tường cao, hướng chính mình trước người tạt hướng.

Nàng kinh hãi dưới, nơi nào còn có thời gian suy tư đối sách, nhưng biết nếu là đơn chuông ra nghênh đón, thế tất cánh tay đoạn cổ tay chiết, nói không chừng toàn thân gân cốt tẫn toái, trăm vội trung tướng trong tay trường kiếm liền hoa ba cái nửa vòng tròn bảo vệ trước người, đồng thời mũi chân gắng sức, người nhẹ nhàng lui về phía sau.

Diệp Phàm đi theo lại là một chuông, trước chiêu chuông lực chưa tiêu, thứ chiêu chuông lực lại đến. Ban thực nhân đại kinh thất sắc, hoành kiếm đón chào, “Oanh” một tiếng, như bị sét đánh, trong tay trường kiếm đã bị Diệp Phàm một chuông oanh thành mảnh nhỏ.

Một bên Côn Luân phái chuông môn gì quá hướng, thấy thế tử nguy hiểm, nhanh chóng rút ra một khác thanh kiếm, nhất chiêu “Vây Ngụy cứu Triệu” hướng Diệp Phàm ẩn đường đâm tới.

Diệp Phàm không mang đã thương địch thủ, quay người đón chào, đi theo thanh quang chột lóe, kia ban thực nhân cũng bay nhanh thay đổi một phen trường kiếm, hướng hấn trên cánh tay trái trăm lặc.

Côn Luân phái lợi hại nhất chính là Lưỡng Nghi Kiếm Pháp, kiếm pháp trung có âm có dương, cũng mới vừa cũng nhu. Ra chiêu khi, một người chậm chạp, một người mau lẹ, một người trường kiếm mở rộng ra đại hạp, thế đạo hùng hồn; một người chạy nhanh vội vàng thối lui, mũi kiếm thượng huyền ra điểm điểm hần tinh.

Này ban thực nhân, gì quá hướng đồng môn học nghệ, từ tiểu luyện đến lão, tinh thực vô cùng, bởi vậy tâm ý tương thông, hai thanh trường kiếm phân bất đồng phương hướng, một chút vẽ ra cái hai cái viên trận, âm dương nhị khí thấu tẫn ra tới, hỗ trợ lẫn nhau, hướng tới Diệp Phàm đâm tới.

Nếu luận đơn độc thực lực, bọn họ hai người cùng Diệp Phàm kém không chừng một bậc, chính là hai người Lưỡng Nghi Kiếm Pháp xác nhập, cư nhiên biểu hiện ra cường đại uy lực.

Này bộ kiếm pháp bộ pháp chiêu số cùng phái Hoa Sơn phân lưỡng nghi đao pháp giống nhau, đều từ tứ tượng bát quái trung biến hóa mà ra, đều có tám tám sáu mươi bốn biến hóa. Nếu đao pháp cùng kiếm pháp tương tề, tất có bốn ngàn lẻ chín mươi sáu biến hóa, mấy nhưng hóa tấn thiên hạ võ công chỉ khó phân phức tạp, phát huy thiên hạ binh khí chiêu số trung cực nghệ, uy lực vô cùng.

Chẳng qua cường đại là cường đại, chính là bọn họ gặp được sẽ Lăng Ba Vi Bộ Diệp Phàm, lại là bị kịch.

Này Lăng Ba Vi Bộ thân mình chính là từ Dịch Kinh bát quái trung sáng tạo ra tới, trăm sông đổ về một biển, tương đương nói bọn họ vợ chồng bước chân vừa động, Diệp Phàm sẽ biết bọn họ tiếp theo kiếm muốn thứ gì gì phương vị.

Ở hơn nữa Cửu dương thần công, không gì phá nổi, đối mặt hai người kiếm chiêu, Diệp Phàm chỉ có một động tác, chính là dụng chuông đi oanh, dùng nắm tay đi tạt.

Dốc hết sức phá mười sẽ, tiếp được chiến đấu căn bản không có bất luận cái gì ý nghĩa, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm liên tục tam chuông nhanh chóng oanh ra, mỗi một chuông đều là toàn lực làm, tam chuông hội tụ bá đạo khí kinh liền đường như gió lốc giống nhau, trực tiếp đối với Hà thị vợ chồng áp bức mà đến.

Tại đây cương mãnh cường đại chuông thế dưới, Hà thị vợ chồng bị áp bách căn bản không thờ nổi, ngay sau đó Diệp Phàm hai chân bước ra, khách khách hai vang, song kiếm gãy đao.

Hấn hai chân ra chân tuy có trước sau, nhưng tấn như điện lóe, liền tựa đồng thời bước ra giống nhau. Lấy gì quá hướng cùng ban thực nhân kiếm pháp thượng tạo nghệ, Diệp Phàm võ công lại cường, cũng quyết không thể chỉ khoảng nửa khắc chỉ gian phá bọn họ Lưỡng Nghi Kiếm Pháp.

Chẳng qua sự tình chính là như vậy tắc, Lưỡng Nghi Kiếm Pháp đối thượng sẽ Lăng Ba Vi Bộ Diệp Phàm, chủ định sẽ là một cái bi kịch.

Hà thị vợ chồng kinh hãi dưới, thế nhưng không kịp thu kiếm. Diệp Phàm đi theo hai chân đá ra, hai thanh trên thân kiếm bẻ tới kiếm đầu kích phi dụng lên, phân hướng hai người bay đi. Hà thị vợ chồng các lấy nửa thanh trường kiếm ngăn chặn, nhưng giác hồ khẩu chấn động, nửa người nóng lên, tuy đem kiếm đầu rời ra, lại đã giật mình không nhỏ, vội vàng rút ra lui về phía sau.

Diệp Phàm lại lần nữa cắt nát hai người trường kiếm, lại không có vội vã công kích, hẳn tuy rằng trơ trên này đối vợ chồng làm người, nhưng cũng không đáng đuổi tận giết tuyệt, hẳn vừa mới đến vị diện này, cũng không tưởng trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Ban thực nhân đem nửa thanh đoạn kiếm hướng ngấm ném đi, oán hận nói: “Đi đi, mắt mặt xấu hổ còn chưa đủ?” Hường trượng phu trợn mắt giận nhìn, một cái bụng oán khí, đều muốn phát tiết ở hẳn trên người.

Gi quá hướng vắng vắng dạ dạ nói một tiếng: “Là!”

Hai người sóng vai chạy ra, trong chốc lát, đã bên đến thật xa, Côn Luân phái kinh công chi đẹp đẽ, thật là vô lâm nhất tuyệt. Đến nỗi ban thực nhân về nhà như thế nào sửa trị gì quá lao ra khí, là phạt quý đình kiếm, hoặc là có khác Côn Luân phái quái chiêu, tự phi ngoại nhân biết.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Gió nổi mây phun

Diệp Phàm chỉ bằng một đôi thịt chưởng liền chiến bại Côn Luân phái gì quá hướng, ban thực nhân vợ chồng, một bên đình mẫn quân quả thực dọa ngây người, nằng tự biết võ công cùng Diệp Phàm kém khá xa, lập tức liền thí cũng không dám phóng một cái, liền nhanh chóng rời đi.

Đối với người này rời đi, Diệp Phàm cũng không có truy kích, tuy rằng đình mẫn quân bị Bành hòa thượng mắng vì “Độc thủ vô mưu”, nhưng là người này cũng không có cái gì thảo gian nhân mạng sự tích, Diệp Phàm cũng lười đến quản nằng.

Trương Vô Kị ngờ ngạc nhìn chính mình nghĩa huynh, vừa rồi chiến đấu quả thực vượt qua hẳn tưởng tượng, Diệp Phàm sát vệ vách tường, trăm cửu thật, diệt vô liệt, bại Côn Luân, sát phạt quyết đoán, không chút do dự, chính mình cùng hẳn một so, quả thực xấu hổ.

“Hiền đệ, người có phải hay không cảm thấy đại ca có đôi khi quá độc ác?” Diệp Phàm nhìn Trương Vô Kị nói.

Trương Vô Kị do dự nói: “Đại ca, ta chỉ là cảm thấy, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng! Làm những người này phóng hạ đồ đao lập địa thành phạt, so giết bọn họ, muốn hảo đến nhiều. “

Hắn rốt cuộc vẫn là mềm lòng, tuy rằng bội phục Diệp Phàm võ công, nhưng là, có một số việc vẫn là có chính hắn kiên trì.

Diệp Phàm nghiêm mặt nói: “Hiền đệ, ta còn là câu nói kia, lòng mang nhân từ chỉ tâm không phải chuyện xấu, nhưng nếu là mọi chuyện nhân từ, do dự không quyết đoán, thấy vậy chờ tiểu nhân vẫn tương tha, vậy người học võ lại là vì gì? Chẳng lẽ mắt thấy hung thủ giết người, chỉ bằng nhân nghĩa đạo đức là có thể cảm hóa hắn sao?”

Cũng không phải, cũng không phải. Tục ngữ nói rất đúng, thiên làm bậy thiên làm bậy, hãy còn nhưng vì, tự làm bậy, không thể sống. Các nằng nếu là tham dự giang hồ báo thù, giết lại nhiều, đó là trong chốn giang hồ sự tình, ta cũng lười phản ứng, nhưng nếu cậy cường lăng nhục, khi dễ bình thường bá tánh, cái này không thể không quản.

Mặc kệ bất luận kẻ nào đều phải có chính mình điểm mấu chốt, người tâm địa thiện lương, lấy oán trả ơn cố nhiên đáng quý, nhưng là nếu một mặt nương nhịn cùng thỏa hiệp, kia không phải thiện lương, mà là dung túng cùng phạm tội.

Không nghĩ tới người thiện bị người khinh, mã thiện bị người ky. Chúng ta hành tẩu giang hồ, không cần làm được hoàn mỹ nhưng cầu không thẹn với lương tâm là đến nơi.”

Diệp Phàm mấy câu nói đó, không thể nói không nặng, kỳ thật hẳn như thế lương khổ dụng tâm, một lại đều là vì Trương Vô Kị. Hẳn cái này nghĩa đệ lớn nhất đặc sắc chính là lương thiện tâm tràng.

Trương Vô Kị cũng không rất coi trọng phân biệt thị phi thiện ác, cũng có thể nói đúng không đại coi trọng công chính thưởng phạt ác, mà là thói quen tính tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, hẳn là cái cảm tính người, thực dễ dàng chịu người cảm động, muốn uy hiếp hẳn làm cái gì chưa chắc thành công, nhưng khẩn cầu hẳn cái gì, hẳn hơn phân nửa sẽ đáp ứng, liền tính chính mình có hại, cũng không so đo.

Nguyên nhân chính là vì như thế, hấn cả đời luôn là không ngừng mà mắc mưu bị lừa. Cứ việc hấn mẫu thân trước khi chết ân cần báo cho hấn “Phải đề phòng nữ nhân lừa nguoi, càng là đẹp nữ nhân càng sẽ gạt nguoi”, nhưng này một huyết giáo huấn vẫn không thể khiến cho hấn từ đây trở nên khôn khéo lên. Mà hấn sở trải qua nhân sinh, cũng là một đoạn không ngừng bị quỷ kế cùng nói dối sở lừa gạt trải qua.

Diệp Phàm hiện giờ như vậy cho hấn nói,

Cũng là hy vọng hấn có thể trở nên quyết đoán một chút.

Buổi nói chuyện, nói Trương Vô Kị mồ hôi đầy đầu, vội vàng đáp ứng nói: “Là! Là! Đại ca dạy bảo cực kỳ! Về sau ta tự nhiên chú ý.”

Nhìn hấn kia vâng vâng dạ dạ bộ dáng, Diệp Phàm bất đắc dĩ lắc đầu, ngôn tần tại đây, hấn chỉ có thể nói nhiều như vậy, đến nỗi Trương Vô Kị có thể nghe được đi vào vài phần, vậy không phải hấn cái này đại ca có khả năng nhọc lòng.

Mỗi người đều có con đường của mình phải đi, hấn có thể làm đến cùng chỉ có này đó.

Đến tận đây, hiện trường chỉ còn lại có võ thanh anh một người chưa xử lý, nàng này ác tích cực nhỏ, cứ việc năm đó cũng từng tính kế quá Trương Vô Kị, nhưng cũng là ở này phụ thân ảnh hưởng hạ tiến hành, trừ lần đó ra Diệp Phàm thật sự không có phát hiện, nàng có bao nhiêu đại ác tính.

Quan trọng nhất một chút là, vừa rồi kia mổ bụng phá bụng nông phu, cũng đã thức tỉnh lại đây, từ hấn chứng minh võ thanh anh ưu khuyết điểm, Diệp Phàm đương nhiên tin.

Nếu nàng này không nên sát, như vậy Diệp Phàm liền tha nàng một mạng, chỉ là lúc gần đi đối nàng nói: “Ta hôm nay tha cho nguoi bắt tử. Đó là bởi vì nguoi ác biết không hiện, nếu ta đi rồi. Nguoi làm ra đối thôn dân trả thù việc, liền tính nguoi chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng sẽ đem nguoi bắt thấy vạn đoạn! Nguoi tự giải quyết cho tốt đi!”

Võ thanh anh đã bị một ít liệt sự cố dọa choáng váng, nàng hôm nay không cảm mất đi sự ca, còn đã chết phụ thân, có thể nói là đối Diệp Phàm sợ hãi vạn phần, nghe vậy chỉ là gật đầu, lại là nói không ra lời.

Diệp Phàm không hề nhiều lời, xoay người sai bước lên một đám tuần mã, đối Trương Vô Kị nói: “Hiện đệ, chúng ta chạy nhanh lên đường đi! Nếu ta sở liệu không tồi, lục đại môn phái lập tức liền phải vây công Quang Minh Đỉnh.”

Trương Vô Kị khiếp sợ, không cảm lo lắng hỏi:”Đại ca ý tứ là, chúng ta phái Võ Đang cũng tới. Này nhưng như thế nào cho phải a? Một phương diện là ta cứu cứu cùng ngoại công, về phương diện khác là ta thái công cùng thúc bá, hai bên giống nhau thân cận, bọn họ như thế nào đánh nhau rồi? Ta nên làm cái gì bây giờ?”

“Hiện đệ, nguoi liền không cần tại đây buồn lo vô có, yên tâm đi! Xe đến trước núi ất có đường, một lại có đại ca làm chủ, chúng ta đi thôi!” Diệp Phàm đạm đạm cười nói.

Đối với việc này, hấn ngược lại xem tương đối khai, giặc tới thì đánh, nước lên nâng nèn, cùng lắm thì lại đến cái đại chiến Quang Minh Đỉnh, kiếp trước Trương Vô Kị một người đều có thể giải quyết sự, này một đời ở hơn nữa hấn, nếu còn giải quyết không được, hấn còn không bằng tìm khối đậu hủ đâm chết.

Hai người ra roi thúc ngựa, một đường về phía trước, ven đường thấy được không ít cảm sủng hầu kiếm nhân vật giang hồ, những người này muốn mặt tốp năm tốp ba, muốn mặt cảnh tượng vội vàng, nhưng không một liệt ngoại, bọn họ đều hướng một phương hướng hội tụ, đó chính là Minh Giáo tổng đàn.

Trương Vô Kị càng lo lắng, không biết ngoại công rốt cuộc có hay không sự? Hai người một đường hướng tây hành, đi ra hơn trăm dặm. Tới rồi một cái đại cồn cát trước. Lúc này đúng là buổi trưa, xích nhật vào đầu, tuy rằng rét đậm, cũng giác nóng bức.

Bỗng nhiên, Trương Vô Kị kinh hô một tiếng, chỉ thấy cồn cát chi tây, sa mạc trung tứ tung ngang dọc nằm ba mươi tới bốn thi thể, những cái đó người chết có lão có thiếu, có nam có nữ, không phải đầu lâu vỡ vụn, đó là ngực lâm vào, tựa hồ mỗi người bị cự côn đại bổng tròn nghiêm trọng.

Diệp Phàm giật mình, lập tức mình bạch đã có không ít võ lâm nhân sĩ, cùng Minh Giáo thượng thủ, xem những người này nguyên nhân chết, khẳng định là trúng ngũ hành kỳ mai phục. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Trương Vô Kị đang muốn mở miệng dò hỏi, đột nhiên, nơi xa truyền đến ầm ầm vài tiếng binh khí tương giao cùng hô sát tiếng động, lập tức hấn cùng Diệp Phàm hướng thanh âm tới chỗ bay nhanh.

Không lâu, phía trước liền xuất hiện mấy cái lẫn nhau nhảy đăng kích đầu hình người, chạy vội tới gần chỗ, chỉ thấy là ba người giáp công một cái cục diện.

Kia ba người la mã thẳng thân, đều làm đầy tớ nhỏ trang điểm, trong tay các cầm đơn đao. Trương Vô Kị chỉ nhìn mấy chiêu liền thầm giật mình, này ba người tuy xuyên đầy tớ nhỏ trang phục, ra tay cực nhanh lại thể nhưng không thua với nhất lưu hảo thủ, ba người vòng quanh một thanh niên, dèn kéo quân dường như đối tới đối lui chém giết.

Kia thanh niên đã lớn hạ xuống phong, nhưng một ngum trường kiếm vẫn đem môn hộ thủ đến nghiêm mật dị thường.

Ở hàm đầu bốn người bên cạnh, đứng sáu mặc hoàng bào hán tử, bảo thượng các thêu màu đỏ ngọn lửa, tất nhiên là ma giáo người trong

“A! Là Tổng sư huynh, đại ca, muốn hay không hỗ trợ? “Trương Vô Kị thất thanh kinh hô.

Hắn liếc mắt một cái liền nhận ra kia bị vây vây giữa thanh niên, đúng là phái Võ Đang đại đệ tử Tổng Viễn Kiều nhi tử Tổng thanh thư.

Nhìn Trương Vô Kị kia nóng lòng muốn thử bộ dáng, Diệp Phàm không đáp hồi ngược lại” Người biết kia ba cái nô bộc là ai sao?

Trương Vô Kị lắc đầu, tỏ vẻ không quen biết.

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Nếu ta sờ liệu không tồi nói, kia ba người hẳn là ngoại công người Bạch Mi Ứng Vương nô bộc, ân vô phúc, ân vô duyên, ân vô thọ, mà những cái đó xuyên hoàng bào còn lại là Minh Giáo hậu thủ kỳ bang chúng, những người này cùng người ngoại công cùng nghĩa phụ đều có thiên ti vận lù liên hệ, người nói chúng ta giúp ai?”

Trương Vô Kị nhất thời nghẹn lời, không biết làm sao bây giờ hảo, đúng lúc này kia Tổng thanh thư đã diệt gặp nạn chiêu, xuy một tiếng, tay trái ổng tay áo bị ân vô thọ đơn đao cắt đi một đoạn.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11 : Thần môn thập tam kiếm

Nhìn đến Tổng thanh thư gặp nạn, Trương Vô Kị rốt cuộc nhìn không được, đang muốn phi thân qua đi tương trợ, bỗng dưng thanh quang chọi lóe, một thanh trường kiếm từ nơi xa cấp ném lại đây, nhanh như điện chớp bắn về phía ân vô lộc ngục.

Ân vô lộc đột nhiên kinh giác, hoành đao liền phong, đao kiếm tương giao. Liền cảm thấy một cỗ mạnh mẽ truyền đến, chụp một tiếng, trong tay hắn đơn đao chấn đến đột nhiên cong qua đi, biến thành một phen thước cuộn.

Chuôi này trường kiếm tuy rằng bị chấn một chút, nhưng là nhậm nhiên ở này trước người ba trượng ở ngoài mới hạ xuống, thanh quang long lánh, thẳng tắp cắm ở sa trung, tuy là một thanh vô sinh vô tri trường kiếm, lại cũng là thần uy lẫm lẫm.

Kính hải dưới, định nhãn nhìn lại, hiện trường đã nhiều một cái trung niên hán tử, chỉ thấy này đầy mặt phong trần chi sắc, hai tán vi thấy hoa râm, không khỏi thất thanh kêu lên: “Võ Đang ân sáu hiệp.”

Diệp Phàm trong lòng vừa động, biết người này đó là kia Võ Đang thất tử trung Ân Lê Đình, tương truyền người này ở Võ Đang bảy hiệp trúng kiếm thuật nhất tinh diệu, chỉ bằng vừa rồi kia nhất kiếm, liền không ở kia Côn Luân chương môn gì quá hướng dưới.

Trương Vô Kị đang muốn tiến lên tương nhận, kia Ân Lê Đình lại căn bản không có trả lời ân vô lộc nói, thân hình vừa chuyển, vọt lên trên mặt đất trường kiếm, kiếm quang lập loè, chỉ khoảng nửa khắc liền thứ một mươi ba kiếm.

Này một mươi ba kiếm, liền mạch lưu loát, nhất kiếm mau tựa nhất kiếm, kiếm kiếm đều nhắm ngay kia ân vô lộc trên cổ tay thần kỳ môn. Đúng là phái Võ Đang “Thần môn mười ba kiếm”.

Này thần môn mười ba kiếm, nãi phái Võ Đang tổ sư Trương Tam Phong sáng chế. Cùng sở hữu một mươi ba nhớ chiêu số, mỗi nhớ chiêu thức các không giống nhau, nhưng sở thứ chỗ, tất cả đều là địch nhân thủ đoạn thân kỳ môn. Thần kỳ môn nơi tay chương sau thụ cốt chi đoạn, địch nhân trúng kiếm sau, bàn tay liền rút cuộc sử không ra nửa điểm lực đạo.

Kia ân vô lộc bị Ân Lê Đình một trận cường công, tức khắc luống cuống tay chân lên, chỉ khoảng nửa khắc trên cổ tay liền trọng vài cái. Một bên ân vô phúc, ân vô thọ đại kinh thất sắc, tức khắc vứt bỏ Tổng thanh thư, ba người hợp chiến Võ Đang Ân Lê Đình.

Nhưng dù vậy, Ân Lê Đình lấy một địch tam, cũng chút nào bất lộ hạ phong, ngược lại càng đánh càng hăng, trong nháy mắt bốn người liền hủy đi mấy chục chiêu.

Trương Vô Kị nội tâm vô cùng rối rắm, một phương diện là chính mình lực thúc, về phương diện khác là ngoại công người hầu, bị thương bất luận cái gì một người hẳn đều bất khả, đang muốn qua đi tách ra bốn người, bên cạnh bỗng nhiên truyền đến một trận lân tạp tiếng bước chân.

Mọi người định nhãn nhìn lại, những người này có nam có nữ, trong đó hơn phân nửa đều là ni cô, cầm đầu chính là một cái lão ni cô, ở hẳn bằng biên, đúng là kia phía trước gặp qua đình mẫn quân.

Diệp Phàm dùng gót chân tưởng cũng biết này bang nhân là phái Nga Mi không thể nghi ngờ, kia về mặt lãnh khốc lão ni cô chính là kia Nga Mi chương môn Diệt Tuyệt Sư Thái.

Mắt thấy Ân Lê Đình cùng phái Nga Mi mọi người đuổi tới, kia Minh Giáo một cái lùn ục ịch béo hán tử kêu lên: “Ân gia huynh đệ, các người không được, gấp cái đuôi đi đi, lão tử cho các người sau điện.”

Ân vô lộc cả giận nói: “Hậu thổ kỳ bò đến chậm nhất,

Họ nhan, vẫn là người trước hết mời.”

Phái Nga Mi đình mẫn quân lạnh lùng cười: “Chết đã đến nơi, còn ở chính mình cãi nhau, hôm nay các người này đó tà ma ngoại đạo, một cái cũng chạy không được.”

Nói xong lời này, nàng đôi mắt cố ý vô tình hướng Diệp Phàm nơi này ngo ngo, càng là tiến lên một bước, đối sư phó của hán Diệt Tuyệt Sư Thái nói cái gì.

Diệp Phàm không chút nào để ý đình mẫn quân này đó mờ ám, hiện tại hán, tuy rằng cũng không nhất định là có thể thắng qua kia Diệt Tuyệt Sư Thái, nhưng là phái Nga Mi muốn đối phó hán, cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

Ân Lê Đình trường kiếm càng sử càng nhanh, đột nhiên, một tiếng hô quát, xoát nhất kiếm, ở ân vô lộc ngực xẹt qua. Tuy rằng ân vô lộc tránh khỏi yếu hại, nhưng là vẫn là bị không nhẹ kiếm thương.

Nga Mi mọi người sôi nổi reo hò, Trương Vô Kỵ cũng nhịn không được nhẹ giọng kinh hô, này nhất chiêu “Thuận nước đẩy thuyền”, đúng là hán ân lộc thúc tuyệt chiêu, giống nhau võ lâm cao thủ, rất khó tránh né qua đi.

Mắt thấy ân vô lộc bị thương, kia ân vô phúc, ân vô thọ tức khắc sinh không đứng dậy một tia chiến ý, ba người đang muốn thoát ly chiến đấu. Đột nhiên, một đạo hắc ảnh cấp túng mà thượng, tay phải ngón trỏ tạt đuôi, chọc trúng ân vô lộc sau cổ.

Kia ân vô lộc võ công nguyên phi hời hợt, người bình thường rất khó đánh lên đến hán, nhưng là hán ở Ân Lê Đình dưới kiếm liên tiếp bị thương, thân pháp tự lập đủ không chừng, thể nhưng bị người nọ một lóng tay chọc trúng. Hán đau đến cong hạ eo, chỉ là hừ nhẹ, toàn thân không được run rẩy.

Ân vô phúc, ân vô thọ kinh hãi dưới, đoạt công mấy chiêu thoát ly chiến đấu, cướp được ân vô lộc bên cạnh đỡ lấy, chỉ thấy hán thân mình không được vận vẹo, hiện thị bị thương rất nặng. Hai người nhìn kia đột nhiên xuất hiện người, đột nhiên cùng kêu lên nói: “Nguyên lai là tam tiêu thư.”

Diệp Phàm ngưng mắt nhìn lên, thấy là cái mười bảy tám tuổi thiếu nữ, mặc hắc y, kinh thoa bó váy, cực kỳ giống nông thôn bản nữ, càng thêm đáng sợ chính là nàng khuôn mặt ngăm đen, trên mặt da thịt sưng vù, ao lồi lõm đột, sinh đến cực kỳ xấu xí, chỉ là một đôi con ngươi rất có thần thái, đáng người cũng là thon thả tiêm tú.

Hán biết cái này nữ hài, tất là kia Trương Vô Kỵ biểu muội nhện nhi không thể nghi ngờ.

Quả nhiên, kia hắc y thiếu nữ hừ lạnh một tiếng nói: “Hừ, một các người còn nhận được ta?”

Mọi người nghĩ thầm này hai người nhất định phải tiến lên cùng nhện nhi tư biện, nào biết hai người bé lên ân vô lộc, không nói một lời, liền hướng bắc phương chạy đi. Này biến cố thành linh xảy ra, mỗi người trọn mắt há hốc mồm, sờ không được đầu óc.

Kia mặc hoàng bào ái bàn tử tay trái giương lên, trong tay đã chấp một mặt màu vàng đại kỳ, còn lại năm người đồng loạt lấy ra hoàng kỳ múa may, tuy chỉ sáu người, nhưng đại kỳ heo sấn rung động, khí thế thật là uy vũ, chậm rãi hướng bắc lui bước.

Nga Mi mọi người thấy kia kỳ trận cổ quái, đều là ngẩn ngơ. Đang muốn bạt tức đuổi theo. Ân Lê Đình thân hình nhoáng lên, phi thân ngăn ở mọi người phía trước, “Giặc cùng đường mạc truy, ngày hôm trước ta cùng mạc thất đệ truy kích liệt hỏa kỳ trận, liền ăn cái lỗ nặng, mạc thất đệ tóc lông mày thiêu hủy một nửa.” Một mặt kéo tay trái ống tay áo, chỉ thấy cánh tay hán thượng hồng hồng một khối to thiêu nướng vết thương, Nga Mi đệ tử thấy không cảm âm thầm kinh hãi.

Diệt Tuyệt Sư Thái lạnh lẽo ánh mắt ở kia nhện nhi trên mặt xoay vài vòng, lạnh lùng nói: “Người đây là ‘ngàn nhện vạn độc thủ’?”

Nhện nhi nói: “Còn không có luyện thành.”

Diệt Tuyệt Sư Thái nói: “Nếu luyện thành, kia còn lợi hại? Người tại sao lại muốn đã thương hại người này?”

Nhện nhi nói: “Là ta chính mình sự, người quản được sao? Hừ hừ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đáng tiếc không đương trường chọc chết hán.”

Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt tức nổi, thân hình chợt lóe, liền giống như quỷ mị giống nhau tới rồi nhện nhi trước người, bỗng nghe đến khách rầm, khách rầm hai vang, nhện nhi kêu lên một tiếng, thân mình đã quăng ngã ra ba trượng bên ngoài, đôi tay xương cở tay bẻ gãy, té xỉu ở trong nền tuyết.

“Lần này tiện nghi người, lần sau lại sử bức này tà ác công phu, hươu giáo đánh vào trong tay ta.” Diệt Tuyệt Sư Thái lạnh lùng nói, nàng đôi mắt bói nếu một kích không trúng, liền tự trọng thân phận, không chịu lần thứ hai ra tay.

Này Diệt Tuyệt Sư Thái từ khinh đến nhện nhện bên cạnh, lại lấy mau lẹ vô luân thủ pháp đoạn nằng xương cổ tay, vài cái ra tay, mỗi một chút đều là sạch sẽ lưu loét, chỉ bằng này mấy chiêu, Diệt Phàm liền biết nằng so với kia Côn Luân phái cường môn mạnh hơn nhiều.

”Người cái chết nì cô, người ý lớn hiệp nhỏ, tính cái gì anh hùng hảo hán? “Nhện nhện che lại đứt tay, ở trên nền tuyết tức giận mắng.

Nàng tuy rằng giết mình với Diệt Tuyệt Sư Thái vô công, nhưng là nàng trong xương cốt liền có cái loại này ninh chiết không cong tính cách, nói cách khác nàng cũng sẽ không bởi vì chính mình mẫu thân, giết nàng kia mẹ kế.

Nga Mi chứng đệ tử nghe nằng thế nhưng dám can đảm nhục mạ sư tôn, sớm có bốn năm người rút ra trường kiếm, chỉ trụ nằng ngực ngực.

Kia nhện nhện không chút nào sợ hãi, vẫn cứ mắng: “Lão tặc nì, ta dùng cái gì công phu, e ngại người đánh rắm, ta dùng ngón tay giết người, người dùng ý thiên kiếm giết người, chúng ta có cái gì khác nhau. Người tự dụ vì danh môn chính phái, luôn mồm nhân nghĩa đạo đức, ta xem người so với kia chút tà môn ma đạo càng thêm đáng giận, ngài không hỏi xanh đỏ đen trắng liền chặt đứt ta cánh tay, ta trở chủ người không chết từ tế được.”

Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt phát lạnh, rốt cuộc nhện không được, huy trường kiếm liền phải hướng kia nhện nhện đỉnh đầu chụp đi.

Diệt Phàm trong lòng thở dài, không khỏi ngăn cản nói:” Sư thái, còn thỉnh thủ hạ lưu tình. “

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12 : Nga Mi Diệt Tuyệt Sư Thái

Diệt Tuyệt Sư Thái lưỡng đạo lông mày nghiêng nghiêng rủ xuống, lạnh lùng nhìn Diệt Phàm liếc mắt một cái nói: “Các hạ không khỏi quá rộng rãi!”

“Sư thái, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng tiểu! Cô nương mặc dù có sai, nhưng tội không đến chết.” Diệt Phàm đậm đậm cười nói: “Cùng người phương tiện chính mình phương tiện, lại nói nằng nói cũng không sai a! Nàng dùng ngón tay giết người, người dùng ý thiên kiếm giết người, giống nhau sát, có gì thiện ác chi phân?”

Diệt Tuyệt Sư Thái còn chưa đáp lời, một bên Tổng thanh thư lập tức không làm, quát: “Tiểu tử thôi, người dám đem sư thái cùng yêu tà đánh đồng? Ta xem người không muốn sống nữa.”

Lập tức hô một trường, liền hướng Diệt Phàm mặt đánh tới, tiểu tử này hiện tại ra tay, đơn giản là tưởng khiến cho phái Nga Mi nữ đệ tử chú ý.

Này Tổng thanh thư chính là Vô Đương bảy hiệp đứng đầu Tổng Viễn Kiều chi tử, Vô Đương đời thứ ba đệ tử, tướng mạo tuấn mỹ, tên hiệu ngọc diện Mạnh Thường, vô công đã pha đến sư môn chân truyền, một trường này đập Diệt Phàm mặt, thật là hư chiêu, đợi đến Diệt Phàm chột lóe thân, lập tức bay ra chân trái, hướng hán ngực đá vào.

Chẳng qua lúc này đây chủ định hán sẽ bị kích thượng, nhưng nghe đến phanh phanh, khách rầm hai tiếng, Tổng thanh thư chân trái sớm đoạn, thân mình về phía sau bay ra, quăng ngã ở mấy trượng ở ngoài.

Nguyên lai Diệt Phàm ngực trúng địch chiêu, trong cơ thể Cửu dương thần công tự nhiên mà vậy phát sinh kháng lực, Cửu dương thần công uy lực kiểu gì lợi hại, địch chiêu kinh lực càng đại, phản kích càng trọng, Tổng thanh thư này một chân giống như đá vào chính mình trên người giống nhau. Này vẫn là Diệt Phàm thủ hạ lưu tình, bằng không lời nói hán sẽ rơi thảm hại hơn.

“Ai! Lâu nghe phái Vô Đương danh chấn thiên hạ, lệnh tôn Tổng Viễn Kiều càng là rất có quân tử chi phong, như thế nào sẽ sinh ra tới người cái này lỗ mãng ngạo ý? Thật là ném Tổng đại hiệp mặt a!” Diệt Phàm đối với Tổng thanh thư lạnh lùng nói.

Gia hỏa này không phân xanh đỏ đen trắng liền ra tay đã thương người, khó trách nguyên tác trung sẽ phản bội phái Vô Đương.

Tổng thanh thư đại hận, về mặt ngạo độc nhìn Diệt Phàm, nếu ánh mắt có thể lóe người, giờ phút này Diệt Phàm đã vỡ nát.

Bằng quan mọi người phần lớn nhận biết này Tổng thanh thư, biết hán là Vô Đương Tam đại đệ tử trung mạnh nhất hảo thủ, làm sao như thế vô dụng, nhất chiêu chi gian liền cấp thiếu niên này quăng ngã ra mấy trượng?

Nếu nói đồ phụ hư danh, rồi lại bằng không, vừa mới hán một người lực đấu Ân thị tam huynh đệ, kiếm pháp sắc bén, chiêu số tinh kỳ, thật là danh môn đệ tử phong phạm, mà ở ba gã cao thủ vây công dưới, trấn tĩnh cự địch, chút nào không thấy hoảng loạn, đặc biệt không dễ, đó là mỗi người nhìn thấy.

Chẳng lẽ người không thể tướng mạo, này lam lũ thiếu niên thế nhưng cụ tuyệt thế võ công?

Diệt Tuyệt Sư Thái cũng là thâm giết mình, nàng tuy rằng nghe xong đinh mắt quân hội báo, biết Diệp Phàm võ công bất phàm, nhưng là vẫn cứ vẫn là không nghĩ tới hắn võ công thế nhưng như thế cao, mặc dù là chính nàng, muốn đem Tổng thanh thư như thế chấn ra, cũng là có điều không thể, đương kim chi thế, chỉ sợ chỉ có Trương Tam Phong kia lão đạo, lấy trăm năm tu vi, mới có bức này năng lực.

Diệt Tuyệt Sư Thái lão mà di cay, tuy rằng không dám khinh thường Diệp Phàm,

Lại cũng không nỡ phân sợ hãi chi tâm, hoành mắt hướng hắn từ trên xuống dưới đánh giá.

Diệp Phàm mặc kệ Tổng thanh thư cái kia nhảy nhót vai hề, hắn đi đến nhện nhĩ trước người nhẹ giọng hỏi: “Cô nương, bị thương như thế nào? Bị nội thương không có?”

Nhện nhĩ cảm kích nhìn hắn một cái nói: “Này lão ni cô bẻ gãy ta đôi tay xương cổ tay, ngực bụng gian tựa hồ không thương.”

Diệp Phàm nghĩ nghĩ đến nói: “Nội tạng không thương, vậy là tốt rồi. Ngươi dùng tay trái khuỷu tay đi đâm cánh tay phải cong hạ ba tấc năm phần chỗ, lại dùng tay phải khuỷu tay đi đâm tay trái khuỷu tay hạ ba tấc năm phần chỗ, liền có thể hơi giảm đau đớn.”

Hắn ở trong cốc cùng Trương Vô Kị học tập hơn một tháng y thuật, hiện giờ ít nhất cũng coi như cái đại danh thủ quốc gia.

Nhện nhĩ y theo Diệp Phàm phương pháp, quả nhiên đau đớn lập giảm, không cảm cảm tạ nói: “Đa tạ thiếu hiệp trượng nghĩa, xin hỏi cao danh quý tánh?”

Diệp Phàm còn chưa đáp lời, phái Vô Đang Ân Lê Đình “Cọ” một tiếng liền rút ra trong tay trường kiếm, chấp tay nói: “Các hạ thỉnh, Vô Đang Ân Lê Đình lĩnh giáo ngươi biện pháp hay.”

Nhìn Ân Lê Đình tư thế, Diệp Phàm không khỏi nhíu nhíu mày nói: “Ân sáu hiệp, ngươi đây là có ý tứ gì?”

“Vừa mới, Tổng thanh thư tuy rằng ra tay đã thương người tuy rằng không đúng, nhưng là các hạ không khỏi cũng quá độc ác điểm đi? “Ân Lê Đình vẻ mặt sương lạnh nói.

Này Diệp Phàm làm trò như vậy nhiều người mặt, đem Tổng thanh thư xương đùi đều cắt nát, hắn không có lập tức xuất kiếm đã thương người cũng đã phi thường không tồi.

“Ân sáu hiệp, ngươi nói như vậy liền có điểm không đúng rồi.” Diệp Phàm lạnh lùng cười nói: “Vừa rồi ta đã thủ hạ lưu tình, nếu không hắn hiện tại đã sớm mất mạng, đến nỗi cùng ngươi động thủ, tại hạ là trăm triệu sẽ không, nói cách khác ta còn không bị ta hiền đệ oán trách chết.”

Ân Lê Đình ngăn ra: “Ngươi có ý tứ gì?”

“Hiền đệ, tới rồi hiện tại, ngươi còn không thấy gấp ngươi lục thúc.” Diệp Phàm đối với Trương Vô Kị hô.

Trương Vô Kị rút cuộc nhìn không được, lập tức đi đến Ân Lê Đình trước mặt khóc lớn nói: “Không có kỵ gặp qua, ân lục thúc.”

Ân Lê Đình nghe được “Ân lục thúc” ba chữ, chỉ cảm thấy ngữ khí cực kì quen thuộc, tâm niệm vừa động: “Không có kỵ ấu tiều là lúc, thường thường như vậy kêu ta, thiếu niên này.....”

Chăm chú nhìn hắn khuôn mặt, lại là càng xem càng giống, tuy rằng phân biệt chín năm, Trương Vô Kị đã tự một cái tiểu tiểu hài đồng trưởng thành vì tráng kiện thiếu niên, tướng mạo đã là cực khác, nhưng Ân Lê Đình trong lòng trước tôn hạ “Chẳng lẽ hắn lại là không có kỵ” cái này ý niệm, nhìn kỹ dưới, trong trí nhớ diện mạo một chút hiện hiện ra, không cảm run giọng nói: “Ngươi..... Ngươi là không có kỵ sao?”

Trương Vô Kị nước mắt nói: “Ân lục thúc, ta..... Ta lúc nào cũng..... Tưởng niệm ngươi.”

Ân Lê Đình hai mắt rơi lệ, đương một tiếng bỏ xuống trường kiếm, cúi người liền ôm lấy hắn, kêu lên: “Ngươi là không có kỵ, ngươi là không có kỵ hài nhi, ngươi là ta Ngũ ca nhi tử Trương Vô Kị.”

Ân Lê Đình như vậy một kêu, trừ bỏ Diệt Tuyệt Sư Thái cùng đinh mắt quân ngoại, hơn người đều bị kinh ngạc, ai cũng không nghĩ tới, kia ngã xuống huyền nhai Trương Vô Kị, thế nhưng chết mà sống lại.

Một bên nhện nhĩ càng là như bị sét đánh, ngốc ngốc nhìn Trương Vô Kị, rút cuộc không phục hồi tinh thần lại.

Diệt Tuyệt Sư Thái lại không tính toán buông tha Diệp Phàm, nàng lạnh lùng nói nói: “Hảo tiểu tử, tiếp ta tam kiếm”

Diệp Phàm xua xua tay nói: “Thực xin lỗi, sư thái, chúng ta không oán không thù, ta sẽ không cùng ngươi động thủ.”

“Phải không? Bất quá hiện tại không phải do ngươi. “Diệt Tuyệt Sư Thái hừ lạnh một tiếng, bỗng nhiên thân thủ rút kiếm. Kiếm quang về phía trước, người tùy kiếm đi. Trong chớp mắt đã tới rồi Diệp Phàm trước mặt.

Nàng này phiến rút kiếm ra tay, cất bước khinh thân, thật sự là mau kinh người, Nga Mi rất nhiều đệ tử còn không có phản ứng lại đây, nàng trong tay

trường kiếm đã thứ hướng về phía Diệp Phàm ngược.

Diệp Phàm thấy nàng ra tay là lúc, tuyệt không nửa điểm vô nghĩa, trăm mặc không nói, chỉ có một thân sát khí. Không khỏi khen: “Này lão ni cô sát phạt quyết đoán! Xác thật là cá nhân vật!”

Lập tức, Lăng Ba Vi Bộ dùng ra, thân thể giống như quỷ mị giống nhau, tránh thoát kia phải giết nhất kiếm.

Diệt Tuyệt Sư Thái mất thấy Diệp Phàm né tránh nàng tia chớp một kích, cũng không giết mình, trong tay trường kiếm đâm đến lão chỗ, biến thứ vì tước, hoành tước Diệp Phàm phân eo.

Diệp Phàm thân hình chợt lóe, chân dẫm về muối, vô vọng. Lui ra phía sau vài bước, né tránh nàng này nhất kiếm hoành tước. Diệt Tuyệt Sư Thái thấy thế, thủ đoạn run lên, lại là một thứ, này một thứ còn chưa rơi xuống Diệp Phàm trước người, bỗng nhiên huyền xuất đạo nói bóng kiếm, kiếm đầu loạn điểm, làm người thật khó phân ra rốt cuộc thứ hướng nơi nào. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Diệp Phàm thấy nàng kiếm pháp tinh kỳ, thật sự là cao minh cực kỳ, đặc biệt ra tay như điện, thả cùng người đối địch là lúc tuyệt không lưu nửa điểm đường sống, thật sự là xứng đôi “Diệt sạch” hai chữ.

Lập tức, cổ vũ hoàn toàn tinh thần, chân dẫm Dịch Kinh bát quái chi vị, nhanh chóng tránh đi kia tầng tầng bóng kiếm, Cửu dương thần công nhanh chóng dùng ra, song chưởng mang theo một trận kinh phong, đột nhiên hướng tới Diệt Tuyệt Sư Thái thủ đoạn chớp tới.

Này nhất chiêu xem như phải Tiêu Dao “Thiên Sơn chiết mai tay” trung cảm nã thủ, Diệp Phàm tuy rằng không có học được, nhưng là ở sư phó vô nhai từ mưa dầm thấm đất hạ, hẳn cũng sẽ y hồ lô họa gáo sứ thượng mấy chiêu.

Ở hơn nữa hẳn hiện tại thân cư Cửu dương thần công, thiên hạ võ học phụ nhật có thể toàn dùng.

Này Thiên sơn chiết mai tay là phải Tiêu Dao cao minh nhất võ công chi nhất. Đặc biệt là tay không nhập đao sắc, bất luận đối phương dùng cái gì binh khí, chiết mai tay đều có thể sinh ra diệu chiêu, đoạt địch binh khí, cuối cùng chiến thắng đối phương, cùng Độc Cô cửu kiếm lý niệm hoàn toàn giống nhau.

Này Diệt Tuyệt Sư Thái công phu so chi Côn Luân phái chương môn gì quá hướng vợ chồng cần phải cao hơn không ít, mắt thấy Diệp Phàm liền phải lấy trụ tay nàng cổ tay, tay lập tức chương vừa lật, trường kiếm lại đảo lộn một chút, biến thành mũi kiếm đối với Diệp Phàm bàn tay, Diệp Phàm này bàn tay nếu là trào ra, vừa lúc đưa ở mũi kiếm phía trên, tay phải tất nhiên khó giữ được.

Diệp Phàm đại tán: “Hào kiếm pháp!” Biến chương vì chỉ, nháy mắt dùng ra Nhất Dương Chỉ, tay phải ngón trở nhanh như thiểm điện điểm ở Diệt Tuyệt Sư Thái kiếm trên lưng.

Này Nhất Dương Chỉ hẳn kiến thức nhiều nhất, hiện giờ thúc dục Cửu dương thần công dùng ra, xác thật có tám chín phần giống.

Diệt Tuyệt Sư Thái trường kiếm rung động một chút, thân mình du sau đó lui, nương một lui chỉ thế, đã nhảy ra ngoài vòng, lạnh lùng nhìn về phía Diệp Phàm: “Đại lý Nhất Dương Chỉ, ngươi là nhà ai đệ tử?”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13 : Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiểu

Diệt Tuyệt Sư Thái mới vừa rời ra tay chút nào không có lưu tình, liên tiếp mấy kiếm, càng là cuộc đời nhất sắc bén chiêu thức, giống nhau người trong võ lâm, có thể tiếp được trụ nàng nhất kiếm, liền đã đứng rồi không dậy nổi cao nhân, nhưng hiện giờ nàng mấy dưới kiếm đi, không những không có đâm bị thương Diệp Phàm, trong tay trường kiếm ngược lại thiếu chút nữa bị địch nhân đoạt qua đi, này vẫn là nàng cuộc đời lần đầu tiên gặp được như vậy cao thủ.

Diệp Phàm thấy nàng thu kiếm bãi đấu, lập tức, cũng không có công kích, đậm đậm cười nói: “Ha ha! Không hổ là Diệt Tuyệt Sư Thái, hảo nhân lực.”

Phải biết rằng, hẳn vừa rồi khiến cho tuy rằng không phải chính tông đại lý Đoàn thị Nhất Dương Chỉ, nhưng là ở Cửu dương thần công thúc dục hạ, cũng có tám chín phần giống, giống nhau người căn bản nhìn không ra tới.

“Kia kinh thiên một bút chu trường linh là gì của ngươi?” Diệt Tuyệt Sư Thái vẻ mặt nghi vấn nói: “Còn có ngươi vì cái gì muốn giết hẳn nghĩa huynh võ liệt thầy trò cùng hẳn nữ nhi chu cửu thật, ngươi thành thật công đạo, ngươi rốt cuộc có phải hay không ma giáo mọi người?”

“Sur thái không khỏi quân cũng quá nhiều đi! Ta vì cái gì muốn nói cho ngươi?” Diệp Phàm trên mặt lộ ra một tia khinh thường nói: Còn có ta cảnh cáo ngươi, đừng cho ta một bộ cao cao tại thượng bộ dáng, bởi vì ngươi ở trong mắt ta cái gì đều không phải”.

Hắn bình sinh nhất phiên chính là cái loại này tự cho là đúng người, Diệt Tuyệt Sur Thái hùng hổ dọa người, tựa như phạm nhân dường như chất vấn hắn, là cá nhân cũng chịu không nổi.

Lại nói, hiện tại hắn thân cư tam đại thần công, cũng không cần phải đối người khác khom lưng uốn gối.

Diệt Tuyệt Sur Thái thấy Diệp Phàm khẩu ra vô lễ, thần thái cực kỳ làm hắn, không khỏi nóng tính đại động, cả giận nói: “Xem ra ngươi là thừa nhận? Ngươi nếu ngăn trở ta chờ diệt ma, tự nhiên cũng là cùng ma giáo yêu nhân là một đám, tuổi còn trẻ liền như thế lợi hại, nếu là tuổi hơi trưởng, kia còn lợi hại? Hôm nay cần lưu ngươi không được! Lấy ý thiên kiếm tới!”

Nàng phía sau đỉnh mũ quân, lập tức trong tay sở phùng trường kiếm đưa cho Diệt Tuyệt Sur Thái.

Diệp Phàm trong lòng vừa động, rốt cuộc muốn gặp thức tới rồi kia đem trong truyền thuyết ý thiên kiếm, đối với thanh kiếm này, hắn đã sớm muốn kiến thức một phen, nếu từ Diệt Tuyệt Sur Thái trong tay đoạt lấy tới, vậy càng tốt.

Diệt Tuyệt Sur Thái chậm rãi đem trong tay trường kiếm rút ra. Tầm thường bảo kiếm, cũng chính là ba thước dài ngắn, nhưng này đem ý thiên kiếm lại dài đến bốn thước có thừa, mũi kiếm ở ánh nắng chiếu rọi dưới, phát ra trắng xóa hàn quang, tuy rằng cách xa nhau mấy trượng, vẫn cảm thấy tận trời sát khí, sát quang bức người.

Diệt Tuyệt Sur Thái trường kiếm nơi tay, sát khí càng hơn. Lúc này nàng trong tay trường kiếm một chút hướng ra phía ngoài rút ra, thân mình cũng đi bước một hướng Diệp Phàm mại gần, mỗi bán ra một bước, ý thiên trường kiếm liền ra bên ngoài rút ra một phân, đợi cho mau tới rồi Diệp Phàm trước mặt là lúc, bỗng nhiên một tiếng thanh khiếu. Trường kiếm đã ra khỏi vỏ, hàn quang bạo lóe tạt phách Diệp Phàm mặt.

Diệp Phàm hít sâu một hơi, dịch một chút chân phải, đang chuẩn bị ra tay né tránh, bỗng nhiên một đạo thanh ảnh từ phía đông tạt xông tới, tốc độ mau đến quả thực không thể tưởng tượng, trong nháy mắt liền đến mọi người trước mặt.

Diệt Tuyệt Sur Thái kêu lên: “Mẫn quân,

Lưu ý!” Tiếng phủ lạc, chỉ thấy kia mặc thanh điều áo choàng nam tử đã ở mấy trượng ở ngoài, đang phi bước chạy gấp, đỉnh mũ quân lại bị hắn hoành ôm ở hai tay bên trong.

Nga Mi đệ tử tức khắc đại loạn, Ân Lê Đình thét dài một tiếng rút kiếm đuổi theo, nhưng tốc độ chênh lệch to lớn, là tuyệt đối không có khả năng đuổi theo.

Diệt Tuyệt Sur Thái bất chấp đề ý tới Diệp Phàm, thân mình nhoáng lên, theo sau đuổi theo, trong nháy mắt liền vượt qua Ân Lê Đình, đơn luận điểm này nàng liền so Ân Lê Đình cao không ngừng một bậc.

Thanh quang lóe chỗ, ý thiên kiếm hướng người nọ trên lưng đâm ra. Nhưng người nọ bốn đến cực nhanh, này nhất kiếm kém thước hứa, không có thể đâm trúng.

Người nọ tuy ôm đỉnh mũ quân, nhưng đi vội chi tốc, chút nào không thua Diệt Tuyệt Sur Thái. Hắn tựa hồ cố ý khoe ra công phu, thể nhưng không xa đi, liền vòng quanh mọi người cấp vòng quanh. Diệt Tuyệt Sur Thái liền thứ số kiếm, trước sau thứ không đến hắn trên người, có thể thấy được này khinh công kinh thể hải tặc.

“Thanh Dục Bức Vương, quả nhiên danh bất hư truyền.” Diệp Phàm nhìn hai đại cao thủ cho nhau truy đuổi, tự nhủ cảm thán một câu.

Ý thiên đồ long ký, nếu nói khinh công lợi hại nhất phi Vi Nhất Tiểu mặc chúc, loại này trác tuyệt công lực căn bản không phải dụng công có thể luyện đến ra, thật là thiên phú dị bẩm.

Vi Nhất Tiểu vòng quanh tràng gian liền bốn mấy cái vòng luẩn quẩn, bỗng nhiên xoay người đem trong lòng ngực đỉnh mũ quân ném hướng Diệt Tuyệt Sur Thái, Diệt Tuyệt Sur Thái chỉ cảm thấy cuồng phong đập vào mặt, này một ném chi lực thể không thể đương, vội khí ngưng hai chân, sử cái “Thiên cân trụ” công phu, nhẹ nhàng đem tinh hư tiếp được.

Người nọ ha ha cười dài, nói: “Lục đại môn phái bao vây tiểu trừ Quang Minh Đình, chỉ sợ không dễ dàng như vậy bãi!” Nói hướng bắc bay nhanh. Hắn lúc đầu cùng Diệt Tuyệt Sur Thái truy đuổi khi dưới chân trần sa không kinh, lúc này lại đá đến cát vàng phi dương, một đường cuộn cuộn mà bắc, thanh thể uy mãnh, tựa như một cái mây chục trượng đại hoàng long, nhất thời đem hắn bóng dáng che khuất.

Nga Mi chúng đệ tử đứng hướng sư phụ bên cạnh, chỉ thấy Diệt Tuyệt Sur Thái sắc mặt xanh mét, không rên một tiếng, đang xem đỉnh mũ quân nàng trên cổ có hai cái điểm đỏ dấu răng, khuôn mặt tuyết trắng, đã là chết đi.

Diệt Tuyệt Sur Thái tại chỗ đứng thẳng một lát, một hồi xoay người đem đỉnh mũ quân thi thể giao cho tỉnh huyện, nói: “Đem nàng chôn đi!”

Tỉnh huyện khom người nói: “Sư phụ, này yêu nhân là ai? Chúng ta đương nhớ kỹ trong lòng, làm tốt sư muội báo thù.”

Diệt Tuyệt Sur Thái lạnh lùng nói: “Người này hút người cổ huyết, tàn nhẫn ngoan độc, định là ma giáo tứ vương chi nhất ‘ Thanh Dục Bức Vương ’, sớm

nghe nói hần khinh công thiên hạ vô song, quả nhiên là danh bất hư truyền, hơn xa với ta.”

Diệp Phàm đối Diệt Tuyệt Sư Thái vốn là linh hảo cảm, nhưng lúc này xem nàng thân tao đại biến, vẫn là chút nào bất động thanh sắc, trấn định như hằng, hơn nữa trước mặt mọi người tán dương địch nhân, hồ thẹn không bằng, thật là nhất phái bậc thầy phong phạm, không khỏi trong lòng cũng có một tia kính nể chi ý.

Bất quá, ra Vì Nhất Tiểu này một tử sự, Diệt Tuyệt Sư Thái cũng không có tâm tư tìm đến Diệp Phàm phiền toái, ở hơn nữa có Trương Vô Kỵ chứng minh, mọi người cũng tin tưởng hần cũng không phải cái gì cái gọi là tà ma ngoại đạo.

Trương Vô Kỵ tự nhiên là không nghĩ Ân Lê Đình tách ra, UU đọc sách (www.uukanshu.com) Diệp Phàm vì tị hiềm cũng không có vội vã rời đi, nhện nhĩ liền càng không cần phải nói, ba người đi theo phái Nga Mi đội ngũ triều Quang Minh Đình xuất phát, chẳng qua làm Diệp Phàm kỳ quái chính là, đến bây giờ mới thôi, hần đều không có nhìn thấy kia Chu Chi Nhược.

Tây Vực phong cảnh, cát vàng mênh mông, khắp nơi có thể thấy được đột ngột từ mặt đất mọc lên trùng điệp ngọn núi cao và hiểm trở.

Đoàn người yên lặng không nói gì đi đến chạng vạng, sinh đông lửa, ở một cái cồn cát bên ăn ngủ ngoài trời. Diệt Tuyệt Sư Thái nhìn kia một đồng lửa, cũng không nhúc nhích, giống như một tôn tượng đá. Đàn đệ tử thấy sư phụ không ngủ, ai cũng không dám trước ngủ.

Canh hai thời gian, chợt nghe đến đỉnh linh, đỉnh linh lục lạc thanh truyền đến, đà thanh bỗng từ Tây Nam phương vang tới, nhưng chỉ khoảng nửa khắc liền tự nam mà bắc..... Như thế chợt đông chợt tây, hành cùng quỹ mộ. Mọi người nhìn nhau ngạc nhiên, đều không thể tưởng được có cái gì lục đà cước trình như thế nào nhanh chóng.

Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt phát lạnh, cất cao giọng nói: “Thanh Dực Bức Vương Vì Nhất Tiểu, có gan hiện thân gặp nhau, như vậy giả thần giả quỷ, còn thể thống gì?”

“Ha ha ha.....” Một chuỗi cười dài từ xa tới gần, phảng phất người nọ đã đi vào phụ cận, Nga Mi đệ tử mỗi người rút ra binh khí, hoảng sợ mà khắp nơi nhìn xung quanh, sợ chính mình trở thành tiếp theo cái định mệnh quân.

“Yêu ma quỷ quái, gì sợ chi có!” Diệt sạch hai câu này lời nói tám chữ dùng tám cửu thành nội lực, thanh âm truyền ra, đều có một cỗ mênh mông cuộn cuộn uy nghiêm khí thế, chấn đến bóng đêm đều dao động vài cái.

Nga Mi đệ tử nghe được sư phó truyền lời, trong lòng mặc danh nhất định, kia quỷ dị tiếng cười quả nhiên biến mất.

Một đêm không nói chuyện, kia Thanh Dực Bức Vương Vì Nhất Tiểu cũng không có lại xuất khẩu đã thương người, ngày kế tục hướng tây hành, đi ra hơn trăm dặm sau, lúc này Tây Nam phương một đạo thô thô màu vàng ngọn lửa phóng lên cao, Ân Lê Đình nói: “Không Động phái bị ma giáo vây công, chúng ta nhanh đi cứu viện.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14 : Nghĩa cứu trang tranh

Lần này sáu đại phái xa phó Tây Vực bao vây tiểu trừ ma giáo, vì ẩn nấp hành động, nghị định lấy sáu sắc ngọn lửa vì liên lạc tín hiệu, hoàng lửa khói mũi tên đúng là Không Động phái tín hiệu.

Lập tức mọi người tạt hơi lửa mũi tên dâng lên chỗ chạy đi, trước mắt lại là một cái đại tàn sát Tu La tràng, hai bên các có mấy trăm nhân sâm chiến, đao quang kiếm ảnh, huyết nhục hoành bắn, tình cảnh thảm không nổi nhìn.

Ân Lê Đình một mặt quan chiến một bên nói: “Địch quân là duệ kim, hồng thủy, liệt hỏa tam kỳ, ân! Không Động phái ở chỗ này, Hoa Sơn cùng Côn Luân hai phái cũng tới rồi. Bên ta ba phái sẽ đấu địch quân tam kỳ. Thanh thư, chúng ta cũng tham chiến bãi.” Trường kiếm ở không trung hư phách nhất chiêu, ơng ơng tác hưởng.

Tổng thanh thư nói: “Chậm đã! Lục thúc người nhìn, bên kia thượng có rất nhiều địch nhân, chờ thời mà động.”

Diệp Phàm theo hần ngón tay hướng đông phương nhìn lại, quả thấy chiến trường mấy chục ngoài trượng đứng tam đội nhân mã, mỗi đội đều có một trăm hơn người.

Chiến trường trung ba phái đấu tam kỳ, trước mắt là thế lực ngang nhau cục diện, nhưng nếu ma giáo này tam đội đầu nhập chiến đấu, Không Động,

Hoa Sơn, Côn Luân ba phái thế tất đại bại, chỉ là không biết như thế nào, này tam đội trước sau án binh bất động.

Diệt Tuyệt Sư Thái cùng Ân Lê Đình đều âm thầm kinh hãi, nhất thời đoán không ra đối phương rốt cuộc dụng ý.

Tổng thanh thư hỏi: “Bọn họ như thế nào khoanh tay đứng nhìn? Chẳng lẽ là đang bảo vệ chúng ta?”

Ân Lê Đình lắc đầu khó hiểu, kia nhện nhện chớp mắt, cố ý hướng Diệp Phàm hỏi: “Diệp đại ca, người có biết thiên ung giáo vì cái gì không động thủ?”

Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Đơn giản là ngồi thu ngư ông thủ lợi thôi! Nghe nói thiên ung giáo cùng ngũ hành kỳ xưa nay có oán, bọn họ như thế nào sẽ ra tay tương trợ? Sáu đại phái nếu đem ngũ hành kỳ giết sạch rồi, thiên ung giáo ngược lại sẽ âm thầm vui mừng. Bạch Mi Ứng Vương nói không chừng liền có thể lên làm Minh Giáo giáo chủ lập!”

“Vẫn là diệt đại ca thông minh.” Nhện nhện khen, nói xong về sau còn khiêu khích dường như hướng kia Tổng thanh thư nhìn thoáng qua.

Tổng thanh thư sắc mặt đỏ lên, miến bàn nhiều xấu hổ, hần tự dụ vì Võ Đang kiệt xuất nhất đệ tử, không nghĩ tới mọi chuyện đều bị Diệp Phàm so không bằng.

Diệt Tuyệt Sư Thái chờ nhất thời bùng tình đại ngộ, Ân Lê Đình đối với hai người ôm quyền nói: “Đa tạ nhị vị chỉ điểm.” Sau đó đối Tổng thanh thư nói: “Thanh thư, không cần phải xen vào thiên ung giáo.”

Tổng thanh thư nói: “Là. Chúng ta trước trợ giúp Côn Luân phái, đồng loạt công kích duệ kim kỳ. Sư thái lãnh người từ mặt đồng sát nhập, lục thúc lãnh người từ phía tây sát nhập, tinh huyền sư thúc cùng vân bối chờ từ nam diện sát nhập. ....”

Tinh huyền khó hiểu nói: “Chính là Côn Luân phái cũng không căng thẳng a!”

Tổng thanh thư giải thích nói: “Trước đánh hạ duệ kim kỳ, còn lại hai kỳ liền sẽ thua chạy như cò lướt theo ngọn gió, nếu trước cứu Không Động, không khỏi lâm vào khó chiến.”

Mọi người bùng tình đại ngộ, Diệt Tuyệt Sư Thái trường kiếm huy động, quát: “Hôm nay đại khai sát giới, trừ diệt yêu tà!” Lời còn chưa dứt cùng Ân Lê Đình, tinh huyền các suất một đội, thẳng hướng duệ kim kỳ phóng đi.

Côn Luân phái gì quá hướng, ban thực nhân lãnh môn nhân đệ tử đối kháng duệ kim kỳ vốn đã pha chiếm ưu thế, Nga Mi, Võ Đang hai phái một nhảy vào, thanh thế càng là đại thịnh.

Diệt Tuyệt Sư Thái kiếm pháp sắc bén tuyệt luân, không có một người Minh Giáo giáo chúng có thể chặn được nàng tam kiếm, nhưng thấy nàng cao lớn thân hình ở người tung trung xuyên tới cấm đi, đông một thứ, tây một phách, trong thời gian ngắn liền có bảy tên giáo chúng bị chết ở nàng trường kiếm dưới.

Đối mặt loại tình huống này, Trương Vô Kỵ không khỏi đau đầu đến: “Đại ca, chúng ta giúp ai?”

“Trước tình xem này biến đi! Một hồi lại nói.” Nhìn chiến trường, Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Lớn như vậy quy mô chiến đấu, mặc dù là hần cùng Trương Vô Kỵ đồng loạt ra tay, cũng rất khó ngăn cản, còn không bằng chờ đến tốt nhất thời gian, lại ra tay không muộn.

Trong nháy mắt, duệ kim kỳ tử thương thảm trọng, bọn họ bên trong tuy rằng cũng không thiếu cao thủ, nhưng như thế nào địch nổi Nga Mi, Côn Luân, Võ Đang ba phái liên thủ.

Duệ kim kỳ chương kỳ sử trang tranh biết on thế không đúng, phanh phanh phanh tam bồng, đem Diệt Tuyệt Sư Thái về phía sau bức lui một bước, đi theo lại là một bồng, đứng vào đầu cái nào áp đem xuống dưới.

Diệt Tuyệt Sư Thái trường kiếm nghiêng đi, ở lang nha bồng thượng một chút, sử nhất chiêu “Thuận nước đẩy thuyền”, muốn đem hần lang nha bồng mang khai. Nào biết trang tranh là Minh Giáo trung phi cùng không vừa nhân vật, ở trong chốn võ lâm thật nhưng tính đến là nhất lưu cao thủ, hần trời sinh thể lực vô cùng lớn, trong ngoài công đều trần thượng thừa.

Lúc này lang nha bồng thượng cảm thấy đối phương trên thân kiếm nội lực, hét lớn một tiếng, một cổ cương mãnh lực cánh tay bắn ngược đi ra ngoài, chụp một vang, Diệt Tuyệt Sư Thái trường kiếm chém làm tam tiết.

Diệt Tuyệt Sư Thái bình khí gây dọa, cánh tay tê mỏi, lại không lui khai né tránh, trở tay rút ra trên lưng phụ ý thiên kiếm, hần mạng phun ra nuốt vào, điện thiểm tinh phi, nhất chiêu “Thiết khóa hoành giang” đẩy đưa mà thượng. Trang tranh mãnh giác thủ hạ một nhẹ, lang nha bồng bấp đã bị ý thiên kiếm từ giữa mở ra.

Mất thấy, đầu của hần lộ liền phải bị chuỗi này sắc bén vô cùng lợi kiếm tước hạ, duệ kim kỳ kỳ hạ mọi người tất cả đều lớn tiếng gọi, đỏ mắt, không màng sinh mệnh đoạt tiến đến cứu người

.

Nhưng là nước xa không giải được cái khát ở gần, bọn họ lại mau cũng mau bắt quả Diệt Tuyệt Sư Thái ý thiên kiếm, liền tại đây nghìn cân treo sợi tóc

hết sức, bỗng nhiên một thanh trường kiếm, giống như thiên ngoại phi tiên giống nhau, hướng tới Diệt Tuyệt Sư Thái giữa lưng đâm tới.

Nếu Diệt Tuyệt Sư Thái không thu chiêu, chém kia trang tranh, hấn cũng sẽ bị phía sau trường kiếm thứ cái trong suốt lỗ thủng.

Trăm vội trung, Diệt Tuyệt Sư Thái chỉ có thể thân hình vừa chuyển, thu hồi ý thiên kiếm, trở tay nhất kiếm hướng kia trường kiếm chém tới, ý thiên kiếm thiết kim đoạn ngọc, chuôi này trường kiếm nháy mắt bị một trăm hai đoạn, nhưng là dù vậy, Diệt Tuyệt Sư Thái hồ khẩu cũng bị chấn đến hơi hơi tê dại.

Đang ở kích đầu đâm người, bị này đột nhiên biến cố sợ ngây người, tạm thời đình chỉ trong tay động tác, trang tranh tìm được đường sống trong chỗ chết, không khỏi thờ dài một cái, ngốc ngốc nhìn bên người bỗng nhiên xuất hiện cái kia người trẻ tuổi.

“Quả nhiên là người, xem ra người là cùng này giúp ta ma ngoại đạo là một đám?” “Diệt Tuyệt Sư Thái lạnh lùng nhìn Diệp Phàm nói.

Vừa rồi ra tay đúng là Diệp Phàm, người khác mặc dù nhanh bắt quá ý thiên kiếm, nhưng là hấn sớm có chuẩn bị, nhất chiêu vây Ngục cứu Triệu, cứu kia trang tranh. Đến nỗi vì cái gì muốn cứu trang tranh, chỉ do hấn cảm thấy người này là cái hấn tử.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, Diệp Phàm liền cảm thấy trang tranh chết quá oan, nếu không phải xem nhẹ ý thiên kiếm, bằng hấn trời sinh thần lực, Diệt Tuyệt Sư Thái muốn thắng hấn, chỉ sợ cũng không phải dễ dàng như vậy sự tình.

“Đa tạ đại hiệp ân cứu mạng, xin hỏi các hạ cao danh quý tánh?” “Trang tranh nháy mắt phản ứng lại đây, hướng Diệp Phàm khom người nói tạ.

Diệp Phàm không có vội vã trả lời hấn nói, hấn chậm rãi đi đến hai người trung gian nói:” Sư thái nói đùa, tại hạ cũng không phải Minh Giáo người trong. Đến nỗi vừa rồi ta vì cái gì ra tay cứu người, cũng chỉ là muốn làm một cái người điều giải mà thôi. Hiện giờ thiên hạ đại loạn, mộng nguyên vô đạo, các người nếu là muốn trừ ma vệ đạo, cái thứ nhất muốn trừ bỏ hấn là Mộng Cô Thất Tử, mà không phải cùng đồng tông cùng tổ người giết hại lẫn nhau. Tay chân tương tàn, dữ đội ngu cũng!”

Kỳ thật, dựa theo Diệp Phàm phía trước ý tưởng, hấn chỉ cần bắt kia thành côn cùng Chu Chỉ Nhược, ở lên làm Minh Giáo giáo chủ, cũng coi như là hoàn thành nhiệm vụ. Đến nỗi này sáu đại phái cùng Minh Giáo chi gian đánh nhau chết sống, cùng hấn nửa mao tiền đều không có, liền tính tất cả mọi người chết sạch, với hấn mà nói kia cũng là không hề ảnh hưởng.

Chỉ là ở vừa rồi nhìn thấy kia huyết nhục bay tứ tung trường hợp là lúc, UU đọc sách (www.uukanshu.com) chung quy là trong lòng có quá nhiều không đành lòng, hấn nếu là đối này đó giang hồ chém giết mặc kệ không hỏi, này người trong võ lâm chết càng nhiều, ngược lại đối nguyên mộng đế quốc càng có lợi.

Hiện giờ ý thiên thế giới mộng nguyên giữa đường, Hán nhân có thể nói là dân chúng lâm than, mà làm trụ cột vững vàng, phản nguyên tiên phong Minh Giáo, lại thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Vô luận là vì kia vô tội bản dân bá tánh, vẫn là vì chính hấn ngôi vị giáo chủ, Diệp Phàm đều có nghĩa vụ động thân mà ra, lực trở sống to.

Mà có thể làm người trong võ lâm chịu phục, không phải cái gì anh hùng hiệp nghĩa, mà là nắm tay đao kiếm, xem ra lần này cùng sáu đại phái trao đổi, còn phải dùng nắm tay nói chuyện.

Diệt Tuyệt Sư Thái, thấy Diệp Phàm nói ra khuyên can chi ngôn, không khỏi lạnh lùng cười đến: “, Tiểu tử, chỉ bằng người này một câu, liền muốn chúng ta bãi đầu? Người là võ lâm chí tôn sao? Người muốn làm người điều giải? Như vậy liền phải hỏi một chút trong tay ta ý thiên kiếm đáp ứng không đáp ứng?”

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Võ lâm chí tôn? Nếu là võ lâm chí tôn, người liền như thế nào?”

Diệt Tuyệt Sư Thái lạnh lùng nói: “Người nếu là võ lâm chí tôn, hiệu lệnh thiên hạ, ta tự nhiên sẽ phục người? Bất quá chỉ bằng người..... Hừ hừ! Đừng nói nhảm nữa, trước thắng qua ta lại nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Chiến đấu kịch liệt Diệt Tuyệt

Minh Giáo giáo chúng bị chết ở Diệt Tuyệt Sư Thái ý thiên kiếm hạ nhân vô số kẻ, lúc này trảng bạn giáo chúng thấy nàng ra tới, đều bị khoe mắt muốn nứt ra, lớn tiếng đánh trống reo hò lên.

Diệt Tuyệt Sư Thái cười lạnh nói: “Sáo thứ gì? Đãi ta liệu lý tiểu tử này, một đám lại đến thu thập các người, ngại bị chết không đủ mau sao?”

Trang tranh rõ ràng nàng chuôi này ý thiên kiếm cực kỳ sắc bén, bốn giáo không ít hảo thủ đều là chưa kinh hợp lại, binh khí đều bị nàng tước đoạn, chết vào kiếm đế, hỏi: “Thiếu hiệp, người dùng thứ gì binh khí?”

Diệp Phàm lúc đầu nói: “Ta không có binh khí, mười tám ban binh khí, ta giống nhau cũng không học quá.”

Hắn nói chính là lời nói thật, trừ bỏ kia tam đại thần công cùng Lăng Ba Vi Bộ, Diệp Phàm có thể nói là nhất định tiến công vô công đều sẽ không.

Trang tranh sừng sốt, ngay sau đó ngăn cản nói: “Thiếu hiệp, người ngàn vạn không cần thượng này lão tặc ni đương. ý thiên kiếm thiết kim đoạn ngọc, trong thiên hạ rất khó có khác binh khí gánh được nó?”

Hắn này một câu ra tới lúc sau, Minh Giáo giáo chúng tức khắc cùng kêu lên ồn ào: “Lão tặc ni, người có bản lĩnh liền cùng nhân gia thịt chường so chiêu.”

“Nếu không có nàng cầm trong tay ý thiên kiếm, có thể ở thiếu hiệp thủ hạ đi được ba chiêu, tính phái Nga Mi cao minh.”

“Cái gì ba chiêu? Có thể chặn được một chiêu nửa thức, ta nhận nàng làm mẹ.”

Diệt Tuyệt Sư Thái mặt trầm như nước, đối Minh Giáo châm chọc không để bụng, nàng hướng Diệp Phàm lạnh lùng nói: “Tiểu tử, chạy nhanh tìm cái binh khí, đừng đến lúc đó nói ta ý lớn hiệp nhỏ!”

Minh Giáo giáo chúng thấy phép khích tướng vô dụng, trong lòng âm thầm sốt ruột, một bên duệ kim kỳ phó kỳ sử Ngô kính thảo nói: “Thiếu hiệp, ta nơi này có thanh trường kiếm, tuy không kịp ý thiên kiếm sắc bén, lại cũng miễn cưỡng thắng qua người bàn tay trần.”

Hắn vốn là thiên hạ tốt nhất thợ sư, có một hai thanh hảo kiếm cũng bình thường. Nguyên tác trung hắn đã từng chữa trị hảo kia bẻ gãy Đồ Long đao, có thể thấy được hắn lợi hại.

Ngô kính thảo nói dương tay vút một phen trường kiếm lại đây, “Đồ thượng binh khí chi lợi thủ thắng, hắc hắc! Tính thứ gì anh hùng hảo hán? Hôm nay nhìn thấy nó uống lão tặc ni cổ trung máu tươi, ta chết cũng không hận.”

Diệp Phàm tùy tay tiếp nhận kia thanh trường kiếm, cùng Ngô kính thảo nói một câu tạ, ở thân kiếm thượng bắn một chút, nhưng thấy cong thành hình cung, ngay sau đó đạn thẳng, phát ra ong mà một tiếng, cũng là một phen hảo kiếm.

“Sư thái, thỉnh!” Diệp Phàm đôi tay ôm chuôi kiếm, mũi kiếm xuống phía dưới, hướng Diệt Tuyệt Sư Thái nói, xem hắn ý tứ cũng không hy vọng ra tay trước.

“Cuồng vọng!” Diệt Tuyệt Sư Thái hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn vừa lật, xoát xoát xoát liền thứ tam kiếm, này tam kiếm không có kết cấu, không có bộ sách võ thuật, giống như hồ thứ, chỉ có nhân lực bất phạm cao thủ mới nhìn đến ra tam kiếm trung mỗi nhất kiếm đều nguy hiểm đến cực điểm, sát ý mười phần.

“Hảo kiếm pháp!” Một bên quan chiến mặc thanh cốc cùng Ân Lê Đình nhìn nhau liếc mắt một cái, “Khó trách sư tôn cũng thường thường khen ngợi Nga Mi kiếm pháp có độc đáo chỗ, hôm nay vừa thấy xác thật bất phạm.”

Diệt Tuyệt Sư Thái ý vào ý thiên kiếm chi lợi,

Kiếm chiêu thập phần tinh giản, này ba chiêu chỉ công không tuân thủ. Như mưa rền gió dữ hướng Diệp Phàm trên người rơi đi, kể từ đó dù cho Diệp Phàm so năng võ công cao hơn một bậc, bởi vậy duyên cớ, cũng không thể không thua ở trên tay nàng.

Ý thiên kiếm sắc bén tuyệt luân lại há là thổi mao đoạn phát có thể hình dung, Diệp Phàm cho dù có Cửu dương thần công cùng siêu cấp áo chống đạn hộ thể, cũng không dám ngạnh ai năng nhất kiếm.

Trong chớp nhoáng, hắn hữu thủ sau này hơi hơi một lui, chân dẫm Dịch Kinh bát quái, Lăng Ba Vi Bộ nháy mắt dùng ra, lần này là từ tuyệt đối không thể thể cực hạ thoát được tánh mạng.

Bảng quan mọi người cần reo hò, lại thấy Diệt Tuyệt Sư Thái người nhẹ nhàng mà thượng, suu suu suu lại là tam kiếm, này tam kiếm nhất kiếm hợp với nhất kiếm, đến đệ tam kiếm khi Diệp Phàm đã lui vài bước, lại sau này liền sẽ thượng cấp vô tội, chỉ phải huy kiếm ngăn chặn, đình một tiếng, trong tay trường kiếm đã chỉ còn lại có nửa thanh.

Hắn hữu chưởng thuận tay đánh ra, nghiêng lại đây đánh về phía Diệt Tuyệt Sư Thái đỉnh đầu. Diệt Tuyệt Sư Thái huy kiếm nghiêng liêu, tước cổ tay hắn. Diệp Phàm nhìn đến kỳ chuẩn, đuôi chỉ ở ý thiên kiếm lưỡi dao vô phong chỗ bắn ra, thân mình bay ngược đi ra ngoài.

Diệt Tuyệt Sư Thái cánh tay tê mỏi, hồ khẩu đau nhức, trường kiếm bị hắn bắn ra dưới mảy dục rời tay bay ra, trong lòng đại chấn.

Này vài cái giao thủ, thật sự là động tác mau lẹ, mau lẹ vô luân, trong nháy mắt chi gian, Diệt Tuyệt Sư Thái liền công sáu chiêu, chiêu chiêu là trí mạng sắc bén độc. Diệp Phàm ở hoàn cảnh xấu dưới nhất nhất hóa giải, liên tục tám lần chết trung cầu sống, liên tục tám lần tìm được đường sống trong chỗ chết. Công là công đến tinh xảo vô cùng, tránh cũng tránh đến cực kỳ quý dị.

Tại đây một cái chớp mắt thời khắc bên trong, mỗi người tâm đều tựa muốn từ lồng ngực trung nhảy ra tới. Thật không thể tin này vài cái lại là nhân lực.

chỗ có thể, công như thiên thần hành pháp, lóe tựa quý mị biến hình, tựa như sét đánh điện xé, tuy rằng qua đi đã lâu, hầy còn dư uy bức nhân.

Cách thật lâu sau, rung trời giới tiếng khen hay mới không hèn mà cùng vang ra tới. Rất nhiều người đối Diệt Tuyệt Sư Thái rốt cuộc sinh không dậy nổi một tia khinh thường chi tâm, ngay cả kia trang tranh cũng lộ ra một tia tự thấy không bằng biểu tình.

Diệp Phàm rõ ràng, kế tiếp hẳn tuyệt đối không thể lại bị động bị đánh, lập tức nói: “Sư thái, tại hạ tiến chiêu!”

Lời còn chưa dứt triển khai khinh công, như nhanh như chớp vòng tới rồi Diệt Tuyệt Sư Thái phía sau, không đợi nàng xoay người, tả chột lóe, hữu một xu, chính chuyển một vòng, xoay ngược lại một vòng, xoát xoát hai đao chém ra.

Diệt Tuyệt Sư Thái hoành kiếm một phong, đang muốn đệ kiếm ra chiêu, Diệp Phàm sớm đã xoay chuyển chẳng biết đi đâu. Cửu dương thần công như gió như hỏa, tựa lói tựa điện, liền Vi Nhất Tiểu tổ lấy khinh công bề nghệ quần hùng, cũng tự âm thầm hãi dị.

Nhưng thấy hẳn mọi nơi chuyển động, bách cận thân đi đó là một đao, chiêu thuật chưa lão, đã là tránh đi. Lúc này đây công thủ dị thế, Diệt Tuyệt Sư Thái kiếm thuật tuy tinh, ý thiên kiếm tuy là sắc bén, cũng quyết định ai không đến Diệp Phàm một mảnh góc áo. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Chỉ là Diệp Phàm ngại với ý thiên kiếm sắc nhọn, lại cũng không dám quá phận tới gần. Hắn chạy vội tới mấy chục cái vòng luẩn quẩn sau, trong cơ thể cửu dương chân khí chuyển vượng, càng tựa đủ không chia xuống đất lẳng không phi hành giống nhau.

Thiên hạ võ công duy mau không phá, trong nháy mắt Diệt Tuyệt Sư Thái đã liên công mấy chục chiêu, lại liền Diệp Phàm góc áo đều không có đụng tới, trái lại Diệp Phàm lại càng chuyển càng nhanh, tuy rằng cũng không thể đối Diệt Tuyệt Sư Thái tạo thành trí mạng uy hiếp, chính là kia đầy trời kinh phong ở hơn nữa Cửu dương thần công áp lực, cho dù ở cường cao thủ cũng sẽ có thất thần thời điểm.

“Sư thái tiếp ta nhất kiếm!” Diệp Phàm bỗng nhiên hét dài một tiếng, trong tay bay ra một đao màu trắng kinh mang.

Kia đúng là Diệt Tuyệt Sư Thái tự nghĩ ra diệt sạch kiếm pháp, Cửu dương thần công có thể bắt chước thiên hạ bất luận cái gì võ công, vừa rồi Diệt Tuyệt Sư Thái dùng ra khi, Diệp Phàm đã sớm nhớ rục với tâm.

Diệt Tuyệt Sư Thái đại kinh thất sắc hạ, không khỏi ngây người một chút, phái Nga Mĩ trung càng là có người “A” một tiếng.

Leng keng!

Mọi người chỉ thấy lưỡng đạo bóng kiếm tức tiếp tức phân, theo sau mới nghe được kia thanh thanh thúy giao kích thanh.

Diệt Tuyệt Sư Thái liên tiếp lui vài bước, cầm kiếm tay phải run nhè nhẹ, một giọt máu tươi từ mu bàn tay thượng nhỏ giọt.

Diệp Phàm đến lý không cho người, thuận tay một câu dùng ra Thiên Sơn sáu dương chưởng cầm nã thủ pháp, muốn tay không bộ đao sắc, hướng Diệt Tuyệt Sư Thái ý thiên kiếm ra tay câu qua đi.

Diệt Tuyệt Sư Thái phản kiếm tước hướng hẳn cổ tay, chính là Diệp Phàm đột nhiên đem câu tay biến thành một chưởng, mạnh mẽ hùng hồn chưởng lực, nháy mắt va chạm ở ý thiên kiếm thượng, Diệt Tuyệt Sư Thái không thể chịu được này cổ cự lực, ý thiên kiếm cư nhiên rời tay mà ra.

Diệp Phàm thân hình chột lóe, ý thiên kiếm đã là rơi vào trong tay, nhìn này đem bảo kiếm, không khỏi tán thưởng nói: Hảo một phen không thể ra thần binh lợi khí!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 16 : Thiếu nữ Tiểu Chiêu

Trong chốc lát, trong tay ý thiên kiếm đã bị Diệp Phàm đoạt đi, Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt đại biến nói: “Người như thế nào sẽ ta phái Nga Mĩ diệt sạch kiếm pháp?”

Phải biết rằng này diệt sạch kiếm pháp là chính là nàng bản nhân sáng chế, trong thiên hạ cũng liền nàng thân truyền đệ tử Chu Chi Nhược sẽ, nàng trăm triệu không nghĩ tới Diệp Phàm thể nhưng cũng sử ra tới. Này càng thêm làm nàng hoài nghi Diệp Phàm thân phận.

“Diệt sạch kiếm pháp liền rất ghê gớm sao? Ta nhìn không thấy đi! “Diệp Phàm đậm đậm cười, nhớ tới phía trước chứng kiến gì quá hướng Lưỡng Nghi Kiếm Pháp chiêu số rất là tinh diệu, lập tức nghiêng nghiêng hướng không trung đâm ra nhất kiếm.

Diệt Tuyệt Sư Thái nhũu mày nói: “Côn Luân phái ‘ vách đá đoạn vân ’, ngươi là Côn Luân phái đệ tử.....”

Há liệu nàng lời còn chưa dứt, Diệt Phàm kiểm pháp lại biến, nháy mắt liền đâm một mười ba kiếm, đúng là vừa rồi Ân Lê Đình sử quá “Thần môn mười ba kiếm”, Diệt Tuyệt Sư Thái trong lòng đại chấn buột miệng thốt ra đến: “Võ Đang kiểm pháp, nguyên lai các hạ không phải ma giáo người trong, ngươi, ngươi là.....”

Diệt Phàm đánh gãy nàng nói chuyện nói: “Ta là ai không trọng yếu, quan trọng là sư thái còn muốn tiếp tục khó xử duệ kim kỳ sao?”

Diệt sạch sư thân sắc buồn bã, lắc đầu dần nói: “Kỳ không bằng người, hà tất nhiều lời?” Lập tức vung tay lên, suất lĩnh môn hạ đệ tử rời đi. Liền Diệt Phàm trong tay ý thiên kiếm cũng không mặt mũi muốn.

Côn Luân phái gì quá hướng vợ chồng liền càng không cần phải nói, hai người thấy Diệt Phàm thật giống như lão thử gặp được miêu giống nhau, đã sớm xám xịt rời đi.

Phái Hoa Sơn cùng Không Động phái nhìn đến liền Diệt Tuyệt Sư Thái đều bại, bọn họ đi lên cũng chỉ sẽ tự rước lấy nhục, lập tức lắc đầu cũng lần lượt rời đi.

Duệ kim kỳ mọi người tìm được đường sống trong chỗ chết, dường như đã có mấy đời cảm giác, sôi nổi đứng dậy bái tạ Diệt Phàm, kia trang giặt mình cùng Ngô kính thảo càng là nhiệt liệt mời hẳn đi Quang Minh Đình, Diệt Phàm uyển chuyển từ chối bọn họ hảo ý, hẳn đương nhiên còn có tính toán của chính mình, một trận keo kiệt về sau, chấp tay tiễn đi Minh Giáo mọi người.

Chỉ khoảng nửa khắc, sáu phái bên trong chỉ còn lại có kia Ân Lê Đình cùng Tổng thanh thư hai người, Diệt Phàm nhìn nhìn bên cạnh Trương Vô Kị cùng nhện nhi nói: “Hai người là theo ta tiếp tục đi phía trước đi, vẫn là hiện tại như vậy phân biệt?”

Mặc kệ nói như thế nào, hẳn đã đắc tội lục đại môn phái, lại tiếp tục đi theo nhân gia cùng nhau đi, thấy thế nào cũng không thích hợp.

Trương Vô Kị đương nhiên không muốn cùng Diệt Phàm chia tay, nhưng là hẳn đã mau mười năm không có thấy chính mình vài vị thúc bá, có thể nói là có một bụng lời muốn nói, bởi vậy nghe xong đại ca nói, trở nên thế khó xử, nhện nhi liền càng không cần phải nói, nàng cả trái tim tư đều ở Trương Vô Kị trên người, Trương Vô Kị đi đâu nàng liền đi nào.

“Hảo đi! Hiện đệ, ngươi trước đi theo ân sáu hiệp đi tìm phái Võ Đang, chờ xong xuôi sự tình về sau, đại ca lại đi tìm ngươi.” Diệt Phàm đành phải nói.

Hắn cái này hiện đệ cái gì cũng tốt, chính là làm việc có điểm ma kị, trời sinh không biết như thế nào cự tuyệt người.

Trương Vô Kị chấp tay nói: “Kia đại ca chính ngươi tiểu tâm

”Hắn biết Diệt Phàm bản lĩnh, đảo không lo lắng hẳn sẽ có cái gì nguy hiểm.

Diệt Phàm gật gật đầu, mấy người như vậy tách ra. Kế tiếp, hẳn chuẩn bị trà trộn vào Minh Giáo mật đạo tìm kiếm kia Càn Khôn Đại Na Di.

Muốn trở thành Minh Giáo giáo chủ, Càn Khôn Đại Na Di khẳng định là muốn học, dù sao cũng lãng phí không được nhiều thời gian dài.

Diệt Phàm thi triển khinh công, một đường đi vội, chỉ chớp lát liền tới tới rồi Tọa Vọng Phong, tuy rằng dọc theo đường đi có không ít minh cộc ám đạo, nhưng là, hiện giờ hẳn có thể nói là Vi Nhất Tiểu dưới đệ nhất nhân, này đó trạm gác ngầm với hẳn mà nói thùng rỗng kêu to.

Một đường yểm chuyển trang, rốt cuộc tới rồi dương tiêu sở cư nhà cửa, ở đánh hôn mê một cái Minh Giáo giáo đồ về sau, hẳn cuối cùng tìm được rồi Dương Bất Hối khuê phòng.

Diệt Phàm đẩy cửa mà nhập, chỉ thấy trên đài nền đỏ sốt cao, phòng trong hoa đoàn cảm thốc, trang hoàng chính là đường hoàng tráng lệ, hẳn đang muốn đi trên giường tìm kiếm cơ quan, chợt nghe đến bước thanh nhỏ vụn, có người lại đây.

Lập tức, hẳn lắc mình tránh ở tây vách tường một thảm treo tường sau, hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, đó là một vị thanh y bố sam nha hoàn, đôi tay hai chân chỉ gian cái hệ một cây xích sắt, khom lưng lưng còng, tả đũ cả thọt.

Cái này cô nương hữu mục tiểu, tả mục đại, cái mũi cùng khóe miệng cũng đều vắn vẹo, hình dạng cực kỳ sợ người, Diệt Phàm trong lòng vừa động, biết người này tất là kia tiểu chiêu không thể nghi ngờ.

Kia tiểu chiêu lén lút đi đến Dương Bất Hối mép giường, đang muốn đi vào, Diệt Phàm thân hình chợt lóe, nháy mắt liền tới rồi nàng bên người, tiểu chiêu chân động, đang muốn há mồm gọi, Diệt Phàm buột miệng thốt ra nói: “Cô nương đừng lên tiếng, tại hạ tuyệt đối không có bất luận cái gì ác ý.”

“Ngươi là người nào? Vì cái gì sẽ tới nơi này?” Nhìn Diệt Phàm, tiểu chiêu kinh hồn chưa định hỏi.

“Tại hạ Diệt Phàm, chính là phương ngoại chi nhân.” Diệt Phàm là cười chế nhạo nói: “Đến nỗi ta vì cái gì sẽ tới nơi này, đương nhiên là cùng cô nương một cái mục đích”.

“Ngươi đang nói cái gì, ta như thế nào nghe không hiểu?” Tiểu chiêu nghe vậy trong lòng đại chấn, nhưng là ngoài miệng vẫn là không thừa nhận.

“Cô nương người cũng đừng trang, ta chẳng những biết tên của người kêu Hàn tiểu chiêu, còn biết người phụ thân kêu Hàn ngàn điệp, cũng bị xưng là bạc Diệp tiên sinh, hơn hai mươi năm trước, hắn từng lẻ loi một mình thượng Quang Minh Đỉnh, khiêu chiến ngay lúc đó Minh Giáo giáo chủ đương đỉnh thiên, lại bại với Ba Tư thánh nữ Đại Khi Ti thủ hạ.

Kia Đại Khi Ti nguyên vì Ba Tư Minh Giáo tam đại thánh nữ chi nhất, tổ có võ lâm đệ nhất mỹ nữ tiếng tăm, lão giáo chủ sau khi chết, vì “Lập công tích đức “Mà tới rồi Minh Giáo, bởi vì thay thế đương đỉnh thiên chiến thắng Hàn ngàn điệp có công, bị phong vì Từ Sam Long Vương, đứng hàng Minh Giáo tứ đại hộ giáo Pháp Vương đứng đầu.

Đương nhiên nàng bây giờ còn có một cái ngoại hiệu, liền làm kim hoa bà bà, ở tại Linh Xà Đảo, nàng cũng là người mẫu thân, đến nỗi người vì cái gì có ý trang xấu? Còn không phải là vì muốn đạo lấy kia Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp.....”

Diệp Phàm nhẹ nhàng cười, như nói gia bảo đi tiểu chiêu lại lịch nói cái rõ ràng.

Tiểu chiêu chân động, giống gặp quý đường như nhìn Diệp Phàm: “Người là người hay quý? Vì cái gì sẽ biết như thế rõ ràng?”

Phải biết rằng bí mật này, trong thiên hạ chỉ có nàng cùng mẫu thân hai người biết, nàng như thế nào cũng tưởng không rõ, vì cái gì người thanh niên này sẽ biết. UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com))

“Cô nương nói đùa, tại hạ đương nhiên là người. Đến nỗi ta vì cái gì biết chuyện của người, không dối gạt cô nương, tại hạ được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, chỉ cần vẽ chỉ tính toán, này trong chốn võ lâm sự tình, là có thể biết mười chi bảy tám.” Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Hào đi! Chỉ có thể nói hắn kia ái lửa dối tật xấu lại tái phát, gặp phải tiểu chiêu cái này đại mỹ nữ, tự nhiên muốn nhìn không được khoe khoang một chút.

“Nguyên lai là như thế này a! Bất quá tiên sinh người vì cái gì sẽ tới nơi này? Chẳng lẽ cũng là vì kia Càn Khôn Đại Na Di? “Tiểu chiêu chớp mắt không khỏi hỏi.

”Cô nương quả nhiên thông minh, danh nhân trước mặt không nói lời nói dối, ta đương nhiên cũng là vì kia Càn Khôn Đại Na Di, hiện giờ lục đại môn phái tề công Quang Minh Đỉnh, chỉ có học xong Càn Khôn Đại Na Di, mới có thể cứu vớt với Minh Giáo với nước lửa chi gian. “Diệp Phàm ăn ngay nói thật nói.

Hắn đến vị diện này vốn dĩ chính là vì trở thành Minh Giáo giáo chủ, bởi vậy Càn Khôn Đại Na Di là nhất định phải học, cũng không cần phải gạt tiểu chiêu, này tiểu chiêu nhìn như ngây thơ hồn nhiên, kỳ thật cực kỳ thông minh, tâm cơ tài học chút nào không thua với kia Triệu Mẫn cùng Chu Chi Nhược.

Kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, Diệp Phàm thích nhất chính là này tiểu chiêu, tuy rằng giàu có tâm cơ, nhưng lại rất thiện lương, vì sở ái đồng ý nô tỳ, bụng trà rót nước. Quang Minh Đỉnh chỉ dịch, xả thân hộ tương, càng là vì cứu Trương Vô Kỵ cùng mẫu thân, xả thân đi đương Ba Tư Minh Giáo tổng giáo giáo chủ.

Nàng ái là hoàn toàn vô tư, đạt tới “Vô ngã” cảnh giới. Tiểu chiêu nơi chốn vì Trương Vô Kỵ suy nghĩ, cơ hồ không suy xét chính mình. Như vậy nữ hài cái nào nam nhân không yêu, cũng chỉ có Trương Vô Kỵ cái kia ngu ngốc, mới có thể đối nàng buông tay.

Người khác nghĩ như thế nào, Diệp Phàm sẽ không để ý, nhưng là nếu làm hắn lựa chọn, chẳng sợ làm hắn phụ tổn người trong thiên hạ, cũng sẽ lựa chọn tiểu chiêu.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17 : Càn Khôn Đại Na Di

“Diệp tiên sinh, ta tin tưởng người! “Nhìn Diệp Phàm nghiêm túc ánh mắt, tiểu chiêu bật thốt lên nói.

Nàng cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ tin tưởng cái này nam hài, nhưng là có một chút nàng dám khẳng định, chính là người này tuyệt đối sẽ không lừa nàng.

”Kia nếu như vậy, người liền không cần lại trang người què đi!” Diệp Phàm nhìn nàng chân thật, nhẹ nhàng cười.

Tiểu chiêu âm thầm thề lười, biết không thể gạt được Diệp Phàm, lập tức bắt lấy giả mặt, lại thẳng thắn thân mình, nháy mắt một cái ngàn kiêu trăm nộ

tiểu mỹ nhân, liền xuất hiện ở Diệp Phàm trước mặt.

Nàng màu da trong suốt, nhu nữ như ngọc, miệng anh đào nhỏ, bên má vì hiện má lúm đồng tiền, thẳng là tú nữ vô luân, chỉ là tuổi ấu tiểu, dáng người chưa trưởng thành, tuy rằng dung sắc tuyệt lệ, lại dường như không được dung nhan trung tính trẻ con.

Nàng cái mũi so thường nữ vì cao, trong ánh mắt lại ẩn ẩn có nước biển chỉ lam ý, so bên trong nguyên nữ tử, mặt khác có một phần đẹp, mắt ngọc mảy ngài, đào cười Lý nghiêng, tuổi tuy trẻ, lại trở mà đến giống như hiểu lộ phù dung, thật là chọc người triu mến.

Tuy rằng biết tiểu chiêu là khó gặp mỹ nhân phối, nhưng là giờ phút này thấy chân nhân, Diệp Phàm vẫn là bị kinh diễm tới rồi, hấn không khỏi thờ dài, nói: “Quả nhiên, người..... Người thật sự hảo mỹ?”

Tiểu chiêu cong môi cười, lộ ra một tia giáo tuệ: “Diệp tiên sinh, chẳng lẽ người liền dung mạo của ta đều có thể tính đến sao?”

Diệp Phàm ngăn ra, ngay sau đó bật cười nói: “Kia nói không thể, ta là suy tính lại đây. Lệnh đường tổ có võ lâm đệ nhất mỹ nữ tiếng tăm, nàng nữ nhi đương nhiên sẽ bắt phạm. Hảo tiểu chiêu, chúng ta chạy nhanh đi tìm kìa Càn Khôn Đại Na Di đi!”

Tuy rằng hấn phi thường hy vọng có thể cùng tiểu chiêu nhiều gốc một đoạn thời gian, nhưng là hấn rõ ràng, hiện tại bên ngoài Minh Giáo, đã tới rồi cấp tốc nông nổi, nếu không nắm chặt thời gian luyện sẽ kìa Càn Khôn Đại Na Di, chỉ sợ Minh Giáo nguy rồi.

Hai người đem màn vạch trần, chui vào Dương Bất Hối tú giường, cũng không biết tiểu chiêu vận động nơi nào cơ quát, đột nhiên ván giường một bên, hai người liền quăng ngã đi xuống.

Bởi vì sớm có chuẩn bị tâm lý, Diệp Phàm tại hạ rút trong quá trình, trong cơ thể chân khí lưu chuyển, ở khoảng cách mặt đất còn có một trọng tải hữu khoảng cách, lôi kéo tiểu chiêu, thân thể lẳng không xoay ngược lại một chút, sau đó hai người vững vàng rơi xuống đất.

Tiếp theo nghe được phanh mà một tiếng, hàm ngậm cuối cùng một tia quang minh biến mất, trên đầu ván giường một lần nữa khép lại.

Lập tức, Diệp Phàm lôi kéo tiểu chiêu tay, về phía trước đi đến. Đi ra mấy trọng, nghe được kìa tiểu chiêu đủ thượng có xích sắt phết đất tiếng động, hấn đột nhiên chụp một chút đầu nói:” Nhìn ta này cấp tính, tới! Tiểu chiêu, làm ta đem người xích sắt mở ra. “

Tiểu chiêu cả kinh nói: “Không, không! Diệp tiên sinh, không thể mở ra a! Lão gia biết sẽ tức giận.”

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Người nói dương tiêu đi? Chúng ta mặc kệ hấn, ta mới không sợ hấn sinh khí đâu.”

“Chính là này dây chuyền cổ quái được ngay, liền tính là bảo đao lợi kiếm, cũng khó thương nó nửa phần,

Khóa lại chìa khóa ở tiểu thư trong tay, tiên sinh là đánh không khai?” tiểu chiêu nhú mày nói.

”Không sợ, ta có cái này. “Diệp Phàm rút ra trong tay trường kiếm.

“A! Ý thiên kiếm? Tiên sinh là như thế nào được đến?” Tiểu chiêu thật sự có điểm ngốc, đối với này trong truyền thuyết ý thiên kiếm nàng vẫn là biết đến.

“Vừa rồi ta đánh bại diệt sạch, từ nàng trong tay đoạt tới.” Diệp Phàm đậm đậm cười, lập tức huy động trong tay trường kiếm, xuy xuy xuy vài cái vang nhỏ, tiểu chiêu tay chân thượng khảo liên đồng loạt tước đoạn, sắc lang lang ngã dưới mặt đất.

Tiểu chiêu lập tức bái tạ nói: “Đa tạ Diệp tiên sinh! “

Diệp Phàm xua xua tay, hai người ngay sau đó đi phía trước đi đến, ở đường đi trung khúc khúc chiết chiết chạy ra mấy chục trọng, liền tới rồi cuối.

”Tiên sinh, đây là điều tử lộ, trước kia ta chỉ tới quá nơi này, tin tưởng phía trước thượng có thông lộ, chính là ta tìm không thấy mở cửa cơ quát.” Tiểu chiêu nhú mày nói.

Diệp Phàm đi qua đi, đôi tay ấn ở trên tường đá, cửu dương chân khí thổi quét mà ra, kìa tường đá trát trát rung động, thế nhưng bị dời đi vài thước, nguyên lai này Quang Minh Đình này bí đạo cấu trúc tinh xảo, có chút địa phương sử dụng bí ẩn cơ quát, này tòa tầng đá lớn môn lại toàn vô cơ quát, nếu không có trời sinh thần lực hoặc phụ thượng thừa võ công, trăm triệu chuyển dời bất động.

Giống kìa tiểu chiêu có thể đi vào bí đạo, nhưng võ công không đến, vẫn chỉ có thể bỏ dở nửa chừng. Diệp Phàm kị lúc này Cửu dương thần công đã thành, này đây chỉ lực kiểu gì thật lớn, tự có thể đẩy ra.

“Đi thôi!”

Dọc theo đường đi đi đi dừng dừng, gặp được có thể di động cửa đá, Diệp Phàm liền dùng Cửu dương thần công đẩy ra, đẩy bất động liền dùng thuốc nổ nổ tung, cứ như vậy phí sức của chín trâu hai hổ, hai người rút cuộc tiến vào nói một gian thạch thất.

Này gian thạch thất cực đại, trên đỉnh rủ xuống chung nhũ, hiển thị thiên nhiên thạch động. Diệp Phàm mở ra cây đuốc, chợt thấy ngầm đảo hai cụ bộ xương khô. Bộ xương khô trên người quần áo chưa lạn tẩy, nhìn ra được là một nam một nữ. Nam ngồi ngay ngắn, nữ tử nằm ở bên cạnh, trong tay nắm một phen chùy thủ, cắm ở ngực.

Hắn trong lòng vui vẻ, biết này hắn là chính là kia, Minh Giáo giáo chủ đương đỉnh thiên luyện công mật thất.

“Là giáo chủ cùng giáo chủ phu nhân.” Tiểu chiêu nói, quý xuống hành lễ, Diệp Phàm cũng đối hai người đã bái bái, sau đó đi đến phụ cận nhặt lên kia trương tấm da dê.

“Chúc mừng tiên sinh, đây là Minh Giáo trấn giáo tâm pháp Càn Khôn Đại Na Di.” Tiểu chiêu vui vẻ nói.

Diệp Phàm giáo phá ngón tay, tích vài giọt máu tươi trên giấy, sau đó trên giấy chữ viết chậm rãi hiện lên, quả nhiên là Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp.

Càn Khôn Đại Na Di là Minh Giáo lịch đại truyền một môn lợi hại nhất võ công, chỉ có giáo chủ có thể tu luyện. Nay công phân bảy tầng cảnh giới, ngộ tính cao giả nhưng tu tập, bí kíp tác giả bản thân chỉ luyện đến tầng thứ sáu, tập đến tầng thứ bảy giả thật là từ xưa đến nay đệ nhất nhân.

Diệp Phàm nhìn tầng thứ nhất tâm pháp, chính là một ít vận khí đạo hành, di cung dùng sức pháp môn, hắn theo lời tu luyện, đảo mắt tức thành, nhưng tầng thứ nhất tâm pháp mặt sau lại minh xác viết nói: “Đây là tầng thứ nhất tâm pháp, ngộ tính cao giả bảy năm nhưng thành, thứ giả cần mười bốn năm.”

Nếu là Trương Vô Kỵ nhìn đến nơi này, khẳng định sẽ rất là khó hiểu, bất quá Diệp Phàm lại rõ ràng bên trong ảo diệu, Càn Khôn Đại Na Di căn bản nguyên lý ở chỗ kích phát tự thân tiềm lực, sau đó lôi kéo mượn tiền, Minh Giáo lịch đại giáo chủ không có bất luận cái gì một người luyện chế tầng thứ năm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đều là bởi vì nội lực không đủ.

Diệp Phàm hiện tại tam đại thần công, nội lực tu vi có thể nói là vang dội cổ kim, bởi vậy so nguyên tác trung Trương Vô Kỵ càng thêm nước chảy thành sông.

Tầng thứ nhất luyện xong sau, tiếp theo kia tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư tâm pháp cũng thế như chẻ tre luyện thành, thăng đến luyện đến tầng thứ năm, hắn mới cảm giác có điểm khó khăn, hành khí vận kinh khí, trên mặt chợt thanh chợt hồng, thân mình chợt lạnh chợt nhiệt, một hồi rơi vào hàn băng hãm, một hồi nhảy vào dung nham biển lửa.

Bất quá cũng gần là có điểm khó khăn, đối với hiện tại Diệp Phàm tới nói, căn bản là không tính bao lớn sự tình.

Đãi tầng thứ năm luyện thành sau, hắn toàn thân tinh thần lực khí đều bị chỉ huy như ý, dục phát tức phát, dục thu tức thu, hết thảy toàn bằng tâm ý sở đến, quanh thân trăm hài, thật sự nói không nên lời thoải mái hưởng thụ.

Sau nửa canh giờ, tầng thứ sáu tâm pháp cũng luyện thành, kia tầng thứ bảy là Càn Khôn Đại Na Di cuối cùng một tầng, cũng là chính cuốn tâm pháp khó nhất một tầng.

Diệp Phàm dựa theo nguyên tác trung Trương Vô Kỵ luyện công phương pháp, ở đối chiếu hắn giờ phút này trong lòng thể hội, gặp được không hiểu địa phương liền trực tiếp nhảy qua đi, đãi tầng thứ bảy luyện xong, cùng sở hữu một mười sáu câu không có luyện thành, so với kia Trương Vô Kỵ ước chừng thiếu tam câu.

Giờ phút này hắn, nhâm đốc nhị mạch sớm đã đã thông, toàn thân 366 chỗ đại huyệt, toàn bộ nối liền, trong cơ thể kinh khí trút ra không thôi, giống như Hoàng Hà chi thủy bầu trời tới, kinh thiên động địa.

Đến tận đây, hiện tại Diệp Phàm đã là thân phụ Dịch Cân kinh, Bắc Minh thần công, cửu dương chân kinh, Lăng Ba Vi Bộ, cùng Càn Khôn Đại Na Di năm hạng cái thể tuyệt học, này xuất động đi, trừ bỏ kia một thể hệ tông sư Trương Tam Phong, trong thiên hạ có thể thắng được người của hắn, thật sự rất ít.

Lập tức hai người, cầm lấy kia phong đương đỉnh thiên lưu lại thư từ, cười to đi ra cửa.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18 : Không Động thất thương quyền

Diệp Phàm nắm tiểu chiêu ra sơn động, tìm lộ mà đi, cứ việc đường núi gập ghềnh, nhưng là hắn thi triển khinh công lên, sơn gian đi vội, như giẫm trên đất bằng.

Đi ngang qua lưng chừng núi, nhìn đến sườn núi chỗ, tứ tung ngang dọc nằm thật nhiều thi thể, tuyết trắng trung máu tươi vậy ra, máu chảy đầm đìa mà chứng minh rồi nơi này không lâu trước đây, mới vừa phát sinh quá một hồi thảm thiết chém giết.

Những người này trên người đều có đao kiếm chi thương, trong đó mấy người xuyên Minh Giáo đồ phục sức, một khác chút là đều là tăng nhân, làm như phái Thiếu Lâm đệ tử.

Diệp Phàm trong lòng hơi hơi trầm xuống, nói: “Không tốt! Chúng ta ở sơn trong bụng ngực thời gian quá dài, sáu đại phái người đã công đi lên lại!”

Hắn vội lùi kéo tiểu chiêu, theo trên nền tuyết dấu chân hướng trên núi chạy đi, dọc theo đường đi nhưng thấy thi thể hỗn độn, đại đa số là Minh Giáo giáo đồ, nhưng sáu đại phái đệ tử cũng có không ít. Tường là bọn họ ở sơn trong bụng trì hoãn mấy cái canh giờ, sáu đại phái đã phát động mãnh công.

Hai người tiếp tục lên núi, đem đến đỉnh núi khi, đột nhiên hô hô phong vang, sau lưng hai quả cương tiêu ném tới, đi theo có người quát: “Là ai? Dừng bước!”

Diệp Phàm dưới chân không chút nào dừng lại, xoay tay lại nhẹ huy, hai quả cương tiêu lập tức bay ngược trở về, chỉ nghe đến “A” một tiếng kêu thảm, có người té ngã trên đất.

Hắn quay đầu, chỉ thấy ngằm đảo một người áo bào tro tăng nhân, kia hai quả cương tiêu, đã dính ở hắn vai phải phía trên.

“Người xuất gia lấy từ bi vì hoài, đại sư sát tâm không khỏi quá nặng đi!” Diệp Phàm lạnh lùng nói, vừa rồi may mắn là hắn, nếu thay đổi một người bình thường, khẳng định sẽ đương trường bỏ mạng.

“Tà ma ngoại đạo ai cũng có thể giết chết!” Há biết, kia hòa thượng cực kỳ nhanh nhẹn dừng mãnh, tuy rằng hai bờ vai huyết như suối phun, vẫn cứ bay lên một chân, hướng Diệp Phàm trên bụng nhỏ đá vào.

Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, cả người kim sắc dòng khí dâng lên, hữu chưởng đột nhiên đánh ra, cuồng bạo kinh phong quát đến kia tăng nhân đều không thờ nổi, kia hòa thượng ngẩn ngơ dưới, đã là bay ngược đi ra ngoài, lưng “Oanh” một tiếng, đánh vào một thân cây thượng, trong miệng cuồng phun máu tươi, hiển nhiên không sống nổi.

Hiện giờ Diệp Phàm thân cư năm đại thần công, đừng nói là hắn, mặc dù là kia Thiếu Lâm chưởng môn, phòng chừng cũng rất khó tiếp hạ một chưởng này. Hắn vốn không nghĩ cái này hòa thượng, nhưng là lời hay khó khuyên đáng chết quý, này hòa thượng tâm tư ác độc, gặp được hắn chỉ có thể bị kịch.

Hai người một đường đi vội, vòng qua hoa viên, xuyên qua lương đạo cửa nhỏ đi vào sau núi, trước mắt liền xuất hiện thật lớn một mảnh quảng trường. Tràng thượng đen nghìn nghịt đứng đầy người, tây đầu nhân số ít, tám chín phần mười trên người máu tươi đầm đìa, hoặc ngồi hoặc nằm, là Minh Giáo một phương.

Cầm đầu mấy người rõ ràng bị trọng thương, xem tình hình đã là bị kia hỗn nguyên sét đánh tay thành côn, ám toán thành công, chỉ là làm Diệp Phàm hơi thất vọng chính là, hắn ở kia Minh Giáo mật đạo trung, lại không có gặp được kia thành côn.

Phía đông nhân số nhiều ra mấy lần, chia làm sáu đôi, đúng là sáu đại phái, này sáu nhóm người mờ mờ ảo ảo đối Minh Giáo làm ra vây quanh chi thế.

Diệp Phàm tả hữu nhìn nhìn, thoáng nhìn mắt thấy đến Trương Vô Kỵ cùng nhện nhi cũng đứng ở đám người bên trong.

Chẳng qua, hiện tại Trương Vô Kỵ toàn bộ lực chú ý, đều tập trung ở kia giữa sân lão giả trên người, căn bản không có phát hiện Diệp Phàm đã đến.

Kia lão giả dáng người khôi vĩ, trường mi thẳng tuyết, cái mũi câu khúc, như ung miệng. Đúng là Minh Giáo tứ đại hộ giáo Pháp Vương chi nhất Bạch Mi Ung Vương Ân Thiên Chính.

Lại này phía trước, hắn bánh xe đại chiến, đã thắng liên tiếp phái Võ Đang du đại nham, trương từng khe, mạc thanh cốc, Tống Viễn Kiều bốn người, bất quá chính hắn cũng bị không nhẹ trong ngoài thương, sắc mặt thanh một trận bạch một trận, đã rõ ràng đã là nỏ chi mệt.

Không Động phái năm lão chi nhất đường văn lượng thấy Ân Thiên Chính thân bị trọng thương, đúng là nổi danh rất tốt cơ hội, sao chịu bỏ qua, lập tức bắn lên thân mình, lẳng không hạ đánh.

Ân Thiên Chính nỗ lực đứng dậy, đang muốn ngưng thần tiếp chiêu, bỗng nhiên trước mắt hiện lên một bóng người, tiếp theo nghe được “Phanh” mà một tiếng, sau đó một trận tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Mọi người chấn động, định nhãn nhìn lại, giữa sân đã nhiều một cái bạch y thiếu niên, mà kia đường văn lượng sớm đã ngã xuống ở ba trượng ở ngoài, cả người run rẩy không ngừng.

“Các vị có lẽ, tại hạ Diệp Phàm, cả gan muốn thỉnh hai bên bãi đầu!” Diệp Phàm chấp hai tay sau lưng nhàn nhạt nói.

Giờ phút này hắn bạch y thẳng tuyết, phong độ nhẹ nhàng, uyên đình nhạc tri, phảng phất giống như một thể hệ tông sư.

Đám người bên trong có rất nhiều người không bình tĩnh, đối với vị này cướp đi Diệt Tuyệt Sư Thái ý thiên kiếm Diệp Phàm, bọn họ có thể nói là như sấm bên tai. Hiện giờ thấy hắn lại lần nữa vì ma giáo xuất đầu, không cảm cảm thấy đau đầu.

Bất quá vẫn có không ít người, cũng không nhận thức này Diệp Phàm, lập tức liền có người hỏi: “Các hạ rốt cuộc là người nào? Người cho rằng chính mình là võ lâm chí tôn sao?”

Diệp Phàm còn chưa nói chuyện, một bên tiểu chiêu tức khắc không làm, nàng cao giọng nói: “Hừ! Vô lâm chí tôn tính cái gì, nhà của ta tiền sinh nãi thần tiên người trong, được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh. Nay thiên hạ gian sự tình, hần vẹo chỉ tính toán liền có thể mười chỉ bảy tám, lúc này đây hần biết có người ở kế hoạch một cái thiên đại âm mưu, bởi vậy cố ý tới vì các ngươi hóa giải sầu oán đâu.”

Những lời này, đều là Diệp Phàm ở tới dạy cho tiểu chiêu nói, vô luận hần võ công cỡ nào lợi hại, nếu lực đại môn phái cùng nhau thương, nhưng là nước miếng cũng có thể đem hần chết đuối. Bởi vậy, chỉ có thể tiên lễ hậu binh, nếu thật sự không được, kia này có thể sử dụng nắm tay nói chuyện.

“Giang hồ Bách Hiểu Sanh? Thiên đại âm mưu? “Trong lúc nhất thời mọi người nghị luận sôi nổi, không biết Diệp Phàm nói chính là thật là giả.

Đúng lúc này, Không Động phái trung một cái cung lưng cao lớn lão nhân, thật mạnh đập bộ mà ra, nói: “Họ Diệp, ta mặc kệ ngươi cái gì địa vị, nếu ngươi đã thương ta Đường Tam đệ, cái này sống núi liền cùng chúng ta Không Động phái kết hạ, chỉ cần ngươi có thể tay không tiếp được ta ba chiêu Thất Thương quyền, chúng ta Không Động phái liền cùng Minh Giáo ăn oán một so thủ tiêu, thế nào, ngươi dám không dám?”

Này lão giả đúng là Không Động năm lão chỉ nhất tông duy hiệp, hần kiến thức quá Diệp Phàm khinh công, biết nếu luận thân pháp, giữa sân không người là thiếu niên này đối thủ, chính là, nếu quyền chương tương đối, so biện nội lực, hần tin tưởng ý vào chính mình vài thập niên nội công, đương nhưng trọng Thất Thương quyền thủ thắng.

“Hảo, chúng ta một lời đã định.” Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Không Động Thất Thương quyền tại hạ là lâu nghe đại danh, nhân thân ngũ hành, tâm thuộc hỏa, phổi thuộc kim, thận thuộc thủy, ti thuộc thổ, gan thuộc mộc, hơn nữa âm dương nhị khí, một luyện bảy thương, bảy giả toàn thương.

Này Thất Thương quyền luyện chế đại thành, quyền lực mới vừa trung có nhu, nhu trung có mới vừa, bảy quyền kinh các không giống nhau, phun ra nuốt vào lập lòe, biến ảo đủ kiểu, địch thủ thật là khó phòng khó chặn.....”

Tông duy hiệp nghe hần khen ngợi Thất Thương quyền thần diệu, không cảm mặt lộ mỉm cười, không được gạt đầu, UU đọc sách (www.uuka.nshu.com) lại nghe Diệp Phàm tiếp tục nói: “Bất quá, ngươi nội công căn bản không luyện đến gia, ngươi đã bị này Thất Thương quyền bị thương tự thân, như vậy không luyện cũng thế.....”

Tông duy hiệp trong lòng vừa động, đang muốn thỉnh giáo, chợt nghe đến phía sau một người hét to: “Nhị ca cùng tiểu tử này nhiều lời chút thứ gì? Hần xem thường chúng ta Thất Thương quyền, liền làm hần ăn ta một quyền, ném thử tư vị.”

Người nọ thanh ngăn quyền đến, ra tay đã mau thả ngoan, hô hô tiếng gió, một quyền nhắm ngay Diệp Phàm trên lưng linh đài huyết mạch đánh tới.

Này một quyền lại mau lại mãnh, mặc dù là trước mặt là viên đại thụ, cũng sẽ bị một quyền oanh đoạn, há liệu, Diệp Phàm căn bản không có để ý tới, hần tựa như không có việc gì người dường như ngành bị đối phương một quyền.

Người nọ là Không Động năm lão trung vị cư đệ tứ thường kính chi. Hần một quyền mệnh trung đối phương yếu huyết, thấy Diệp Phàm hoàn toàn giống bất giác, cảm thấy kinh ngạc, thốt ra mà ra: “Chẳng lẽ..... Ngươi..... Ngươi đã luyện thành kim cương bất hoại thân công?”

Diệp Phàm lắc đầu cười nói: “Không phải ta kim cương bất hoại, mà là ngươi công phu căn bản không tới gia, ngươi nếu không tin, không ngại lại đánh mấy quyền thử xem”

Thường kính chi nghe vậy giận dữ, quyền ra như gió, nháy mắt lại công ra bảy quyền. Thất thất bốn mươi chín, này trước sau hơn bốn mươi cổ lực đạo, thật đánh thật đều đánh vào đối phương trên người, đừng nói Diệp Phàm là huyết nhục chi khu, mặc dù là tường đồng vách sắt, cũng sẽ bị đương trường đánh xuyên qua.

Bất quá làm thường kính to lớn vì giật mình chính là, nhiều như vậy quyền, Diệp Phàm đều cười hi hi bị xuống dưới, dường như không đi đến đâu, hơn bốn mươi chiêu khai bia nứt thạch nặng tay, ở hần liền như thanh phong phát thế, nhu ti vô thân.

“Thế nào, ta nói ngươi không được đi, ngươi còn không tin.” Diệp Phàm đối với kia thường kính chi lạnh lùng cười nói: “Nếu ngươi đánh đủ rồi, kế tiếp, liền chịu ta một quyền đi!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://Ebook Full(cham)Net).

Chương 19 : Thiếu Lâm Long Trảo Thủ

Này thường kính ở ngoài gào to làm “Một quyền đoạn nhạc“, chính là nói mình hần quyền pháp cực kỳ cương mãnh, người bình thường rất khó tiếp hạ

hắn nhất chiêu, mọi người thấy hắn liền ra bảy quyền, toàn thành uống phí sức lực, đều bị đại kinh thất sắc.

Diệp Phàm lạnh lùng cười, thân hình vừa động, hóa thành một đạo quang ảnh hướng kia thường kính chỉ bạo lướt mà đến, hùng hồn cửu dương chân khí ở này quyền hạ ngưng tụ, sau đó một quyền oanh ra, khí lãng cuộn cuộn.

Thường kính chỉ sắc mặt biến đổi, trăm vội trung huy quyền đón đỡ, không gì phá nổi Cửu dương thần công cùng một quyền bảy thương Thất Thương quyền nháy mắt va chạm ở bên nhau, một cổ mắt thường có thể thấy được khí lãng, thổi quét mà ra, cuồng bạo chân khí đánh sâu vào, đột nhiên tự này dưới chân lan tràn mà khai, đại địa đều nứt toác lên.

Phụt! Một cổ máu tươi từ thường kính chỉ trong miệng chạy như điên phun ra, thân thể hắn giống như đoạn tuyến phong tranh đường như, hung hăng nện ở mười thước ngoại một cây đại cây tùng thượng. Kia đại thụ âm vang một vang, nháy mắt chém làm hai đoạn, ngâm chỉ chưa bốn thước tới lớn lên nửa thanh thân cây.

Trên quảng trường mọi người phảng phát ngây người, bọn họ có chút mờ mịt nhìn một màn này, này đột nhiên phát sinh một lại, quả thực vượt quá bọn họ tưởng tượng.

Không Động năm lão chỉ nhất thường kính chỉ, thế nhưng ở Diệp Phàm trước mặt, không chịu được như thế một kích. Người chung quanh nhóm, thật sự là bị chấn động tới rồi, toàn bộ quảng trường, lặng ngắt như tờ.

“Lão Tứ ngươi thế nào? Có hay không chịu nội thương?” “Kia tông duy hiệp chạy nhanh chạy tới, nâng dậy thường kính chỉ.

Kia thường kính chỉ phun ra một ngụm máu tươi, mờ mịt nói:” Nhị ca ta không có việc gì, tiểu tử này quyền pháp bất quá như vậy..... “Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên, không khỏi mở to khẩu khí không được tới, nhưng thấy hắn phía sau thân cây đoạn chỗ, mạch lạc tất cả đều chấn vỡ, đúng là Thất Thương quyền luyện đến sâu nhất khi công phu.

Nguyên lai vừa rồi Diệp Phàm kia không gì phá nổi một quyền, toàn bộ dùng cách son đả ngư thủ pháp, đánh tới kia viên trên đại thụ, hiện giờ hắn thân cư Cửu dương thần công cùng Càn Khôn Đại Na Di, có thể bắt chức thiên hạ bất luận cái gì võ học, Thất Thương quyền tuy rằng là Không Động phái bất truyền bí mật, nhưng là Diệp Phàm y hồ lộ họa báo, vẫn là có thể dùng ra tới.

“Đây là Thất Thương quyền..... Thường mỗ bái phục! Bất quá ta muốn thỉnh giáo, Diệp tiên sinh này lộ quyền pháp từ chỗ nào học được?” Thường kính chỉ không khỏi hỏi: “Còn có kia Kim Mao Sư Vương Tà Tôn hiện tại nơi nào?”

Phải biết rằng, này Thất Thương quyền chính là bọn họ truyền lại đời sau võ học, vì Không Động phái tổ sư mặc linh tử sáng chế, một quyền trung có bảy cổ bất đồng kinh lực, hoặc cương mãnh, hoặc âm nhu, hoặc mới vừa trung có nhu, hoặc nhu trung có mới vừa, hoặc hoành ra, hoặc thẳng đưa, hoặc nội súc, địch nhân ngăn cản không được này cuộn cuộn mà đến kinh lực, liền sẽ thâm chịu nội thương.

Loại này bất truyền bí mật, chỉ có bọn họ Không Động năm lão cùng chưong môn mới có tư cách học tập, ngoại nhân căn bản vô pháp biết được, lại không biết này Diệp Phàm là từ chỗ nào học tập tới.

“Ta như thế nào được đến các ngươi không cần biết, nhưng là ta có thể nói cho các ngươi một chút, quý phái mất đi quyền phổ đầu sỏ gây tội, tuyệt đối không phải Kim Mao Sư Vương.

Hai mươi năm trước, một đêm kia Không Động sơn thanh dương xem trung đoạt phổ kích đấu, ngươi cùng đường văn lượng trúng hỗn nguyên công chỉ thương, toàn thân hiện ra huyết hồng lâm lâm, xuống tay người, đúng là kia hỗn nguyên sét đánh tay thành cơn.” Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Năm đó Tà Tôn phó Không Động sơn cướp bóc quyền phổ, thành cơn ý định vì Minh Giáo nhiều mặt gây thù chuốc oán, này đây ngược lại âm thầm tương trợ, lấy hỗn nguyên công kích thương đường văn lượng, thường kính chỉ nhị lão, hiện tại Diệp Phàm chỉ do này đây một thân chỉ đạo, còn trị một thân chỉ thân, huống chi này lại không phải nói lời nói dối.

Đường văn lượng cùng thường kính chỉ lòng nghi ngờ hơn hai mươi năm, lúc này kinh Diệp Phàm nhắc tới, đều tưởng thì ra là thế, không khỏi liếc mắt nhìn nhau, nhất thời nói không ra lời.

Tông duy hiệp chấp tay nói: “Như vậy xin hỏi Diệp tiên sinh, này thành cơn hiện nay tới rồi nơi nào?”

“Hỗn nguyên sét đánh tay thành cơn một lòng châm ngòi sáu đại phái cùng Minh Giáo bất hòa, sau lại đầu nhập Thiếu Lâm môn hạ, pháp danh viên thật. Tối hôm qua hắn lẫn vào Minh Giáo nội đường, chính miệng đối Minh Giáo thủ lĩnh nhân vật thổ lộ việc này. Dương tiêu tiên sinh, Vi bức vương, năm tán người chờ toàn từng nghe nói. Việc này thiên chân vạn xác, ta Diệp Phàm nhất ngôn cửu đỉnh, nếu có hư ngôn, trời tru đất diệt, sau khi chết vạn kiếp không được siêu sinh.” Diệp Phàm nghiêm mặt nói.

Hắn mấy câu nói đó lạnh lạnh nói đến, mọi người tất cả đều động dung. Người trong giang hồ nhất coi trọng chính là lời thề, bởi vậy rất nhiều người căn bản không dám dễ dàng thề, ở liền tưởng hắn giang hồ Bách Hiếu Sanh thân phận, rất nhiều người đã tin chín tầng.

Chỉ có phái Thiếu Lâm tăng chứng lại đồng loạt ồn ào. Chỉ nghe một người cao tuyên phật hiệu, chậm rãi mà ra, hắn thân khoác màu xám tăng bào, tướng mạo uy nghiêm, tay trái đeo ra một chuỗi lần tràng hạt, đúng là Thiếu Lâm tam đại thần tăng chỉ nhất không tính.

Hắn đi vào quảng trường, nói: “Diệp thí chủ, ngươi như thế nào hồ ngôn loạn ngữ, lần nữa vu tội ta Thiếu Lâm môn hạ? Trong lúc thiên hạ anh hùng phía trước, Thiếu Lâm thanh danh há có thể tha cho ngươi thuận miệng ô nhục?”

Diệp Phàm khom người nói: “Đại sư không cần tức giận, thỉnh kia viên thật ra tới cùng ta đối chất, liền biết chân tướng.”

“Người tuổi còn trẻ, dùng cái gì tâm địa như thế ác độc? Viên thật sư diệt là ta không thấy sư huynh nhập thất đệ tử, Phật học sâu xa, trừ bỏ lần này viên chính Minh Giáo ở ngoài, nhiều năm qua không ra cửa chùa một bước, như thế nào có thể là hỗn nguyên sét đánh tay thành côn? Huống chi hấn vì ta sáu đại phái khổ chiến yêu nghiệt, lực tấn viên tịch, hấn sau khi chết thanh danh, há tha cho người bôi nhọ.” Không tính đại sư trầm khuôn mặt, chỉ vào quảng trường tây sừng một đồng thi thể nói: “Nếu người còn không tin nói, người có thể đi kia đồi thi thể trông được xem.”

Diệp Phàm ngăn ra, lập tức đi đến kia đồi thi thể phía trước, chỉ thấy có một khối thi thể gương mặt ao hăm, hai mắt phôi rất, quả nhiên đó là đầu nhập Thiếu Lâm sau dùng tên giả viên thật sư hỗn nguyên sét đánh tay thành côn, cúi người thăm hấn hơi thở, xúc tua chỗ trên mặt cơ bắp lạnh lẽo, đã là chết đi lâu ngày.

“Đại sư xác định đây là kia viên thật sao? Ta nhìn không thấy đến đi!” Diệp Phàm lạnh lùng cười nói.

Hấn đương nhiên biết thành côn không chết, hiện trường thi thể này căn bản là thay mạo đối đảo chi thuật, nói hấn tay phải phát một cái, UU đọc sách (www.uukanshu.com) liền phải phát tay triều kia thi thể trên mặt ấn đi, vô luận như thế nào hấn đều phải thử xem, này rốt cuộc là dịch dung chi thuật, vẫn là kia thành côn dùng Quy Tức đại pháp đâm chết.

Không tính ở một bên nhìn, càng lúc càng giận, âm ỉ quát: “Tiểu tử, người quá làm càn! Người chết vì đại, ta viên thật sư diệt xác chết, há tha cho người này ác tặc làm bẩn, lại đây nạp mệnh bái!”

Lời còn chưa dứt, không tính bước trên vài bước, tay phải hướng hấn Diệp Phàm đỉnh đầu trào đem xuống dưới, này một trào tự cổ tay đến chi, đuổi đến thẳng tấp, kính đạo sắc bén đã cực. Ân Thiên Chính quát: “Là Long Trảo Thủ, không thể đại ý!”

Diệp Phàm thân hình một bên, khinh phiêu phiêu làm khai đi. Không tính một trào không trúng, thứ trào tùy đến, này nhất chiêu thể tới càng thêm mau lẹ cương mãnh. Diệp Phàm nghiêng thân lại hướng bên trái né tránh. Không tính đệ tam trào, đệ tứ trào, thứ năm trào hô hô phát ra, ngay lập tức chi gian, một cái áo bào tro tăng nhân liền tựa biến thành một cái hôi long, long ảnh phi không, long trào cấp vũ, đem Diệp Phàm áp chế đến không chỗ trốn tránh.

Bỗng nghe đến xuy một thanh âm vang lên, Diệp Phàm hoành thân bay ra, tay phải ông tay áo đã bị không tính chộp vào trong tay, Thiếu Lâm tăng chúng cùng kêu lên reo hò, đều bị hy vọng không tính thần tăng, hai móng bắt ma.

Không tính nhất chiêu tay, Long Trảo Thủ cuộn cuộn mà ra, Diệp Phàm lại tức thả người lui về phía sau. Hai người đối mặt mặt, một cái tấn công, một cái nhảy lùi lại. Không tính liền trào cừ hạ, tất cả đều thất bại. Hai người trước sau cách xa nhau hai thước có thừa, tuy rằng không tính liên tục cấp công, Diệp Phàm không có đánh trả đường sống, nhưng hai người khinh công thượng tạo nghệ, lại cực rõ ràng phân cao thấp. Không tính trước sau đuổi hấn không thượng, dưới chân tự nhiên là sớm đã thua thất bại thảm hại.

Diệp Phàm cũng không phải so bất quá không tính, sở dĩ vẫn luôn không tiếp chiêu, kỳ thật hấn là ở xem kỹ kia Long Trảo Thủ chiêu số trung bí ảo, mặc kệ thế nào, này Thiếu Lâm Long Trảo Thủ hôm nay hấn học định rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20 : Tức giận mắng họ Tiên Vu thông

Thiếu Lâm Long Trảo Thủ tuy rằng chỉ có ba mươi sáu chiêu, nhưng lại là thiên hạ chí cương chí cường võ học, ý chính đoạn ở sắc bén tàn nhẫn, không cầu biến hóa phong đa.

Không tính trung niên là lúc từng số phùng đại địch, nhưng chỉ cần dùng ra này Long Trảo Thủ tới, đều bị lập chiếm thượng phong, nhưng lúc này đây, nhưng vẫn sử đến đệ tam mươi sáu chiêu, vẫn không thể chế phục địch nhân, đó là cuộc đời từ sở không có việc.

Diệp Phàm lúc này lại đã xem toàn Long Trảo Thủ ba mươi sáu thức trào pháp, này thân mình tuy vô sơ hở có thể tìm ra, nhưng Càn Khôn Đại Na Di cùng Cửu dương thần công, lại có thể ở đối phương bất luận cái gì quyền chiêu trung tạo thành sơ hở, hấn hiện tại tưởng thắng không tính dễ như trở bàn tay.

Chẳng qua, như thế nào có thể không đánh mà thắng làm Thiếu Lâm tự biết khó mà lui, hấn còn không có suy xét hảo, bởi vậy trong khoảng thời gian ngắn, thật không có hạ ngoan tay.

Không tính lâu công không dưới, thể diện thượng đã rất là quang hóa, hẳn được xưng Thiếu Lâm từ đại thần tăng, hiện giờ lại không thể bắt lấy một cái tiểu tử, vô luận như thế nào đều không tiếp thu được.

Lập tức đôi tay run lên, mười ngón vi khúc, lưỡng đạo sắc bén trào phong liền hướng tới Diệp Phàm huyết Thái Dương đánh tới, chiêu thức ấy đoạt châu thức, đúng là “Long Trảo Thủ” tuyệt chiêu, rất nhiều giang hồ thành danh cao thủ, đều thua tại này nhất chiêu dưới.

Mắt thấy không tính một đôi tay trào liền phải đụng tới Diệp Phàm khi, Diệp Phàm lại phát sau mà đến trước, đôi tay tìm tòi, thế nhưng cũng dùng ra “Đoạt châu thức” lao thẳng tới không tính huyết Thái Dương chỗ, luận khởi thanh thế tới, Diệp Phàm đôi tay kia sờ mang ra “Vèo vèo” tiếng xé gió, so với không tính hiểu thắng không biết nhiều ít lần, lần này nếu là thật bị đụng phải, chính là cục đá cũng sẽ bị trào đến đập nát.

Không tính cũng biết giờ phút này hung hiểm, thân mình triều sau một ngưỡng, hiểm chi lại hiểm tránh thoát này nhất chiêu, lập tức quát: “Ngươi. .... Ngươi làm sao học trộm đến ta phái Thiếu Lâm Long Trảo Thủ?”

Diệp Phàm đậm đậm cười: “Thiên hạ võ học trăm sông đổ về một biển, cường phân công đùng, chính là nhân vi, này lộ Long Trảo Thủ bắt công phu cũng không tất là quý phái sở độc hữu. Đại sư ngươi suy nghĩ.”

Không tính cúi đầu trầm tư, nhất thời lại không nghĩ ra trong đó đạo lý, nói đến này Long Trảo Thủ thượng tạo nghệ, mặc dù là hần sư huynh không nghe, không trí, thậm chí năm đó không thấy sư huynh, cũng không tất so được với chính mình, dùng cái gì thiếu niên này sẽ phát sau mà đến trước, hơn nữa ra chiêu thủ pháp kinh lực càng là ôn tấn gồm nhiều mặt, liền như có mấy chục năm khổ luyện chi công giống nhau?

Không nghĩ ra liền không nghĩ, lập tức không tính hết lớn một tiếng, thả người mà thượng, đôi tay giống như mưa rền gió dữ, “Bộ phong thức”, “Bắt ảnh thức”, “Đánh đàn thức”, “Cổ sắt thức”, “Phê kháng thức”, “Đảo hư thức”, “Ôm tàn thức”, “Thủ khuyết thức”, tám thức liên hoàn, tạt công tới.

“Quá yếu!” Diệp Phàm lắc đầu, thần định khí nhàn, y thức mà làm, bắt gió bắt bóng, đánh đàn cổ sắt, phê kháng đảo hư, liên tiếp tám chiêu, chiêu chiêu sau phát mà tới trước.

Cuồng bạo kinh khí tung hoành, vô tận long ảnh tung bay, trải qua Cửu dương thần công cùng Càn Khôn Đại Na Di thêm vào Long Trảo Thủ, đã siêu việt nhân thể cực hạn.

Không tính tiếp nhất chiêu,

Lại tiếp không được đệ nhị chiêu, mắt thấy kia thế nếu sấm đánh Long Trảo Thủ phải bắt phá hần ốt.

“Diệp thí chủ, thủ hạ lưu tình, chúng ta phái Thiếu Lâm nhận thua!”

Bên cạnh không trí thấy thế, vội vàng lên tiếng hô to, đồng thời cả người hướng tới giữa sân chạy tới, thế nhưng là muốn ngăn cản Diệp Phàm này nhất chiêu.

“Bính!”

Lại thấy Diệp Phàm biến trào thành chưởng, thuận thế mà xuống, một chưởng chụp ở không tính ngực, đem hần chụp đến bay ngược đi ra ngoài, trực tiếp đụng vào không trí trên người, lúc này mới dừng lại.

“Sư đệ, sư đệ!” Không trí vội vàng tiếp được không tính, lưỡng cuống tay chân liền phải xem xét hần thương thế.

Há liệu, kia không tính lại giống không có việc gì người dường như đứng lên, hần sắc mặt phức tạp nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái, “Đa tạ thí chủ thủ hạ lưu tình, ngươi Long Trảo Thủ so lão nạc cao mình nhiều.”

Tại đây một cái chớp mắt chỉ gian, hần trong lòng trong lòng vạn niệm câu hồi, chỉ cảm thấy mấy chục năm tới khổ luyện võ công, xưng hùng giang hồ, toàn thành một hồi ảo mộng.

“Đại sư quá khen, nếu không có tại hạ lấy Thiếu Lâm tuyệt nghệ cùng đại sư đối địch, thiên hạ lại vô đệ nhị môn công phu, có thể chiếm được đại sư nửa điểm thượng phong.” Diệp Phàm ăn ngay nói thật nói.

“Diệp thí chủ nhân nghĩa hơn người, lão nạc đã cảm tạ bội.” Không tính chấp tay trước ngực tạ nói: “Chỉ là ta có một chuyện không rõ, còn thỉnh diệp diệp thí chủ chỉ giáo? “

”Đại sư nhưng nói vô phiền. “

”Không biết này Long Trảo Thủ thí chủ là từ chỗ nào học được? “Không tính vẻ mặt nghiêm túc hỏi, phải biết rằng Long Trảo Thủ thuộc về Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ chi nhất, ngoại nhân căn bản không thể học được.

”Không dối gạt đại sư, này Long Trảo Thủ tại hạ chính là theo ngươi học, hiện xào hiện bán, nhiều có không đủ chỗ, còn thỉnh đại sư chỉ giáo. “Diệp Phàm đậm đậm cười nói.

Không tính sùng sốt, ngay sau đó thở dài một hơi nói: “Giang sơn đại có tài người ra, các lãnh phong tao mấy trăm năm. Ai! Lão nạc già rồi, già rồi!”

Nói xong về sau, lại lần nữa bái tạ Diệp Phàm, liền xoay người về tới đám người bên trong.

Này không tính ở phái Thiếu Lâm trung võ công cực cao, mặc dù là kia chương môn sư huynh Không Văn Đại Sư, cũng hoàn toàn không thấy được thắng qua hắn, Thiếu Lâm tự thấy hắn bại, lập tức cũng không có người dám ra tới khiêu chiến.

Chẳng qua, kia Không Trí Đại Sư chính là lần này vây công Minh Giáo thủ lĩnh, mắt thấy ma giáo sắp bị diệt tới nơi, lại cấp này một cái vô danh thiếu niên nhúng tay cản trở, nếu lần này thu tay lại, chẳng phải bị thiên hạ hào kiệt cười rưng rưng? Nhất thời lưỡng lự, mắt liếc hướng phái Hoa Sơn chương môn nhân Thân Cơ Tử họ Tiên Vu thông sử cái ánh mắt.

Họ Tiên Vu thông đa mưu túc trí, là lần này vây công Minh Giáo quân sư, thấy Không Trí Đại Sư đưa mắt ra hiệu hướng chính mình cầu cứu, lập tức quạt xếp nhẹ huy, chậm rãi mà ra nói: “Diệp tiên sinh thỉnh, phái Hoa Sơn họ Tiên Vu thông đặc tới thỉnh giáo.”

Nhìn vị này quạt lông khăn chít đầu, ra vẻ tiêu sái phái Hoa Sơn chương môn, Diệp Phàm sắc mặt lạnh lùng, hận không thể đương trường một cái tát chết hắn.

Nếu nói ý thiên trung hắn ghét nhất chính là ai, phi cái này ê tiện vô sỉ, gian trá ngoan độc, đạo đức bại hoại Hoa Sơn chương môn họ Tiên Vu thông mặc chức.

Gia hỏa này chẳng những bội tình bạc nghĩa, lấy oán trả ơn, quan trọng nhất chính là hắn ăn uống mật kiếm, vì chương môn chi vị hại chết một cái lại một người, có thể nói là tiểu nhân trung tiểu nhân.

Lập tức, Diệp Phàm lạnh lùng nói: “Đáng tiếc a, đáng tiếc! Hồ Thanh Ngưu tốt như vậy người, thế nhưng sẽ đụng tới một cái như thế vô sỉ gia hỏa. Ai! Đúng rồi, họ Tiên Vu thông tiên sinh, Hồ Thanh Ngưu có cái muội tử kêu hồ thanh dương người nhận thức đi?”

Họ Tiên Vu thông trong lòng lộp bộp một chút, không khỏi toàn thân run lên, trên lưng mồ hôi lạnh ứa ra.

Năm đó hắn ham phái Hoa Sơn chương môn chi vị, bỏ quên hồ thanh dương không để ý tới, tạo thành một thi hai mệnh thảm sự. Chuyện này họ Tiên Vu thông vẫn luôn che lấp đến mặt không thông gió, không ngờ sự cách mười năm hơn, đột nhiên bị thiếu niên này trước mặt mọi người bóc ra tới, như thế nào không làm hắn kinh hoàng thất.

Bất quá người này lòng dạ sâu đậm, đoạn sẽ không bởi vì Diệp Phàm một câu mà đương trường rụt rè, trên mặt hắn không chút biểu tình hỏi: “Người nói lời này có ý tứ gì? Ta như thế nào nghe không hiểu a!”

“Nếu muốn người không biết, trừ phi mình đừng làm. Năm đó người ở Miêu Cương trúng Kim Tầm Cổ độc, điệp cốc y tiên Hồ Thanh Ngưu ba ngày tam đêm không ngủ, hao hết tâm huyết cứu người, chẳng những cùng người kết nghĩa kim lan, còn đem nhất âu yếm muội muội gả cho người. Nhưng là người lòng lang dạ sói, bội tình bạc nghĩa, vì ham quyền lợi, chẳng những đã thương người nghĩa huynh, càng là sống sờ sờ bức tử kia hồ thanh dương, tạo thành một thi hai mệnh thảm sự, thiên lý tuần hoàn, báo ứng khó chịu! Hiện giờ người cũng biết tội?” Diệp Phàm lạnh băng nói.

“Muốn ghép tội thì sợ gì không có lý do! Người nói ta bội tình bạc nghĩa nhưng có chứng cứ?” Họ Tiên Vu thông chớp mắt, thề thốt phủ nhận nói: “Ta đường đường phái Hoa Sơn chương môn, nhân nghĩa chi danh thiên hạ đều biết, há tha cho người cái này tà ma ngoài ra còn thêm ác ý hãm hại. Người gia hỏa này cùng ma giáo cấu kết với nhau làm việc xấu, ta xem người mới là ê tiện đồ vô sỉ, hôm nay nói cái gì cũng sẽ không buông tha người cái này gian tặc.”

Gia hỏa này, nhất thiên hùng biện, đương nhiên sẽ không thừa nhận chính mình sơ phạm phải tội nghiệt, ngược lại bởi họ Diệp Phàm là lòng muông dạ thú, lòng mang ý xấu.

Diệp Phàm lạnh lùng cười nói: “Người muốn chứng cứ kia còn không đơn giản, ta đây liền làm người tâm phục khẩu phục.”

Hắn thân hình chợt lóe, liền hướng nào họ Tiên Vu toàn thân biến lao đi, họ Tiên Vu thông trong tay quạt xếp căng thẳng, dùng ra phái Hoa Sơn tuyệt kỹ “Ứng xà sinh tử bác” liền hướng Diệp Phàm tay phải điểm đi.

Này bảy mươi hai lộ “Ứng xà sinh tử bác” nãi phái Hoa Sơn đã truyền chỉ hơn trăm năm tuyệt kỹ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ứng xà song thức tề thi, điều hầu kiểu thi chỉ tư, rắn độc linh động chi thế, với nhất thức trung đồng thời hiện ra, mau lẹ tàn nhẫn, cùng có đủ cả.

Này lộ võ công dùng để đối phó thường nhân, nguyên có thể khiến người đỡ trái hờ phải, cổ đến đông tới bất chấp tây, chính là đối thượng Diệp Phàm liền bị kịch, Diệp Phàm tay phải dùng ra Nhất Dương Chỉ, ở hắn trên người một chút, họ Tiên Vu thông liền bị điểm, đương trường liền xụi lơ trên mặt đất. Trong tay hắn quạt xếp cũng bị Diệp Phàm đoạt qua đi.

Lập tức, Diệp Phàm cao giọng nói: “Người cho rằng đem Kim Tầm Cổ độc giấu ở quạt xếp trung, ta cũng không biết sao” nói, đi đến một cây hoa thụ phía trước, lấy phiến bình đối với hoa tươi huy vài cái, trong chốc lát, cánh hoa sôi nổi héo rũ, lá cây cũng tiệm chuyển vàng nhạt.

Mọi người nghe được “Kim Tầm Cổ độc” bốn chữ, năm phái danh nhân già lại tất cả đều biến sắc, có chút chính trực chi sĩ đã lớn tiếng trách cứ lên.

Nguyên lai này “Kim Tầm Cổ độc” nãi thiên hạ độc vật chi nhất, vô hình vô sắc, trúng độc giả giống như ngàn vạn điều tằm trùng đồng thời ở quanh thân cắn ngao, đau đớn khó làm, không thể hình dung. Người trong võ lâm nói đúng lúc đều bị nghiêng rống thối hận.

“Buồn cười! Buồn cười, cử đầu ba thước có thần minh! Người ở làm, thiên đang xem. Không phải không báo, thời điểm chưa tới. Năm đó người giết chết người sư huynh bạch viên, mà giá họa với Minh Giáo, liền chủ định người sẽ có hôm nay kết cục.”

Diệp Phàm lạnh lùng cười nói:” Thiên lý sáng tỏ, báo ứng khó chịu. Ngươi giết hại đồng môn sư huynh là vì bất trung, bức tử chính mình thế tử là vì không đành lòng, tàn hại chính mình nghĩa huynh là vì bất nghĩa. Bực này bất trung bất nghĩa không đành lòng đồ đệ, lưu tại trên đời còn có tác dụng gì, hôm nay ta muốn thay thiên hành đạo, diệt ngươi cái này lòng lang dạ sói đồ đệ. “

Diệp Phàm nói xong, liền đột nhiên một chương đối với kia Hoa Sơn chương môn họ Tiên Vu thông chụp đi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21 : Hoa Sơn nhị lão

Hoa Sơn mọi người thấy chương môn nhất chiêu dưới, liền bị chế trụ, đều ồn ào lên, chiều cao hai vị lão giả cùng nhau nhắm phía Diệp Phàm, nói: “Ác tặc, ngươi dám!”

Đối mặt hai người ngăn trở, Diệp Phàm cười một tiếng dài, tay phải vừa nhắc. Lãng không một chương đánh ra, một chương này thế nếu sấm đánh, uy thế kinh người, hùng hồn chân khí đột nhiên bộc phát ra cuồng bạo kim quang, hóa thành một khối thật lớn long đầu, ngửa mặt lên trời thét dài.

Long đầu rít gào, phảng phất toàn bộ quảng trường đều bị cắn nuốt trong đó, ngày đó mà gian đến chân khí, che trời lấp đất hỗn tụ ở long đầu phía trên.

Một cổ mắt thường có thể thấy được dậy sóng, ở đây trung tàn sát bừa bãi lên. Vô cùng thật lớn long ảnh chấn động, phảng phất thiên địa đều run rẩy một chút, hướng kia Hoa Sơn nhị lão thổi quét mà đi.

Hoa Sơn nhị tâm lão thần dục nứt, sắc mặt tức khắc trở nên tái nhợt vô cùng, trăm vội trung cầm trong tay trường đao, khiến cho là mưa gió không ra, ở hai người bên người tăng hình thành tăng quảng sáng, ước chừng có hơn mười tầng.

Kia đây trời chương kinh nháy mắt cùng đao ảnh đánh vào cùng nhau, trên bầu trời vang lên một đạo sấm sét thanh, bốn phía cây cối toàn bộ ngã xuống, bị một cổ khí lăng đảo qua, rất nhiều cự thạch đều bay lên.

Hoa Sơn nhị lão giống như cắt đứt quan hệ điều giống nhau, hung hăng quảng ngã ở mười thước ngoài trên mặt đất, hai người “Oa, oa” liền phun mấy khẩu huyết, nửa ngày không có bò dậy.

Hiện giờ Diệp Phàm thân cư năm đại thần công, trong thiên hạ trừ bỏ kia một thế hệ tông sư Trương Tam Phong bên ngoài, chỉ bằng nội lực trong chốn võ lâm có thể thắng người của hắn đã không nhiều lắm. Hoa Sơn nhị lão tuy rằng lợi hại, nhưng là đối thượng Diệp Phàm chỉ có thể bị kịch.

Phái Nga Mi Diệt Tuyệt Sư Thái lúc này liền đứng ở Diệp Phàm cách đó không xa, thấy hắn chương thế cương mãnh vô trù, bỗng nhiên nhớ tới một bộ chương pháp tới, thất thanh nói: “Hàng Long Thập Bát Chương? Ngươi như thế nào sẽ này bộ chương pháp?”

Nàng nói không sai, Diệp Phàm vừa rồi sử dụng chương pháp, đúng là Hàng Long Thập Bát Chương trung nhất chiêu” phi long tại thiên “, hắn ở Thiên Long Bát Bộ trung, cùng tiêu phong tiếp xúc nhiều nhất, lúc này vì chấn động mọi người, không tự giác gian liền dùng Cửu dương thần công bắt chước ra tới.

Hàng Long Thập Bát Chương, thiên hạ dương cương đệ nhất, không gì phá nổi, vô có không phá. Tuy chiêu số hữu hạn, nhưng mỗi nhất chiêu đều cụ tuyệt đại uy lực. Năm đó tiêu phong lấy này mời đầu thiên hạ anh hùng, cực nhỏ có người có thể chấn đến hắn ba chiêu hai thức, khí cái đương thời, quần hào thúc thủ.

Hiện giờ mọi người thấy hắn liền danh chấn thiên hạ Hàng Long Thập Bát Chương đều dùng ra tới, đều bị đại kinh thất sắc, trong lúc nhất thời sáu phái người trong nghị luận sôi nổi.

Diệp Phàm thu chương xoay người, cười nói: “Hàng long chương pháp mà thôi, có gì đại kinh tiêu quái.”

Hắn thân mình không ngừng, một chân đá ra, trong chớp nhoáng liền đem đem họ Tiên Vu thông đá bay đi ra ngoài.

Này một chân thế mạnh mẽ trầm, mắt thấy họ Tiên Vu thông không sống nổi, gia hỏa này tội ác chồng chất, nghiệp chương nặng nề, cuối cùng được đến ứng có kết cục.

Hoa Sơn nhị lão giận dữ, giãy giụa bò lên, hướng Diệp Phàm phẫn nộ quát: “Các hạ không khỏi quá độc ác điểm đi!”

Mặc kệ nói như thế nào,

Này họ Tiên Vu thông dù sao cũng là phái Hoa Sơn cường môn, liên tính hấn đáng chết, cũng là nên từ phái Hoa Sơn môn quy xử trí. Diệp Phàm một ngoại nhân, về tình về lý đều làm cho bọn họ không tiếp thu được.

“Đừng nhiều lời, hai người cùng lên đi!” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Nếu các người có thể thắng được ta, muốn sát muốn quất tự nhiên muốn làm gì cũng được, nói cách khác, các người phái Hoa Sơn liền cho ta xuống núi đi thôi!”

Hắn trong lòng rõ ràng, vạch trần họ Tiên Vu thông gièm pha, đã đắc tội phái Hoa Sơn, vô luận hấn như thế nào đối phái Hoa Sơn kỳ hạo, bọn họ vì giữ gìn môn phái danh dự, đều sẽ đối chính mình động thủ, may mà hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng, giết kia họ Tiên Vu thông, kế tiếp liền dùng quyền cước nói chuyện đi.

Lùn lão già biết hôm nay thật là gặp gỡ cuộc đời từ sở chưa ngộ đại địch, lập tức vững bước ngưng khí, nhìn chăm chú đối thủ, nói: “Có tiếm!” Thanh quang chớp động, thân tùy đao tiên, công kích trực tiếp Diệp Phàm cánh tay phải.

Cao lão già một lại duy kia lùn lão già như Thiên Lô sai đâu đánh đó, thấy hấn động thủ, lập tức cương đao đầu nửa cái vòng luẩn quẩn, nghiêng thứ thanh quang lỏng lẻo, cũng huy đao bỏ tới.

Diệp Phàm chân dẫm Lăng Ba Vi Bộ, nhẹ nhàng né qua kia hai đao, không khỏi nói “‘Lâu nghe phái Hoa Sơn âm dương lưỡng nghi đao pháp uy chấn thiên hạ, hôm nay ta đến muốn kiến thức kiến thức.’”

Lập tức một tiếng thét dài, cử cánh tay huy quyền, nắm tay như sao băng đánh mà giống nhau oanh hướng hai người, không bạo chi âm giống như tiếng sấm, thanh âm chưa đến, nắm tay đã đến.

Hoa Sơn nhị lão thấy Diệp Phàm nắm tay như thế hung ác, đều là trong lòng kinh hãi, thân thể nhanh chóng giao nhau đi vị, tả hữu tạt phân, nhỏ gầy lão già khua thân cúi đầu, trường đao thượng lưu, cao lớn lão già thân mình xoay chuyển, đơn đao hoành tước.

Diệp Phàm thấy vậy, tay phải nắm tay hóa quyền vì cường, vron hai ngón tay, bấm tay đạn vang cao lớn lão già hoành đao, đồng thời thân mình triệt thoái phía sau, né tránh nhỏ gầy lão già thượng lưu một đao. Tay trái xuống phía dưới, chụp vào nhỏ gầy lão già lưỡi đao.

Chỉ nghe tranh nhiên một vang, hấn đầu ngón tay đã đạn trung cao lớn lão già đơn đao mặt bên, này đem đơn đao giống như bị cự thạch oanh kích, “Vèo” một tiếng, từ cao lớn lão già trong tay bắn nhanh mà ra, bay ra bên ngoài.

Cao lớn lão già tay phải hồ khẩu vỡ toang, máu tươi đầm đìa, lui ra phía sau vài bước sau, nhìn về phía Diệp Phàm, vẻ mặt không thể tin tưởng.

Lúc này Diệp Phàm tay trái hạ vót, đã nắm nhỏ gầy lão già vền lên lưỡi đao, nhẹ nhàng nhoáng lên, nhỏ gầy lão già không tự chủ được buông tay, Diệp Phàm tay trái rút về, khinh khinh xảo xảo đem nhỏ gầy lão già đơn đao đoạt lại đây.

Bọn họ ba người này phiên giao thủ, tốc độ cực nhanh, nhưng nói là điện quang thạch hỏa giống nhau, từ Diệp Phàm ra quyền oanh kích, đến hai vị lão già phân thân nghênh địch, lại đến hai người bị thua, cũng chính là trong nháy mắt sự tình.

Nhỏ gầy lão già sắc mặt như tro tàn, nhìn về phía Diệp Phàm, chậm rãi gật gật đầu: “Hảo thân thù! Hảo công phu! Thôi, thôi! Kỵ không bằng người, sư đệ, chúng ta trở về bãi!”

Cao lão già lại lắc đầu, giáo biện nói: “Kia căn bản không tính, lúc này đơn giản là nội lực cao cường, cũng không phải là ở chiêu số thượng thắng chúng ta ca nhi hai. Bởi vậy trận này chỉ có thể là ngang tay, không thể tính bị thua……”

Nếu nói điên điên khùng khùng, da mặt dày, trong chốn võ lâm thật đúng là không có người so được này cao lão nhân.

Diệp Phàm đương nhiên biết hấn tính toán, vì làm đối phương tâm phục khẩu phục, lập tức nhàn nhạt nói: “Hảo đi! Chỉ cần người có thể cứ ra tay, ta đều tiếp theo.”

Cao lão già trong lòng vui vẻ nói: “Chúng ta phái Hoa Sơn này bộ ‘ phản lưỡng nghi đao pháp ’ tuyệt nghệ thần công, người là hưởng qua hương vị. Nghĩ đến người còn không biết Côn Luân phái có một bộ ‘ chính Lưỡng Nghi Kiếm Pháp ’, biến hóa chi tinh kỳ ảo diệu, cùng phái Hoa Sơn đao pháp nhưng nói là nhất thời du lượng, các thiện thắng tràng. Nếu đao kiếm hợp vách tường, lưỡng nghi hóa tứ tượng, tứ tượng sinh bát quái, âm dương tương điều, nước lửa viện trợ, ai……”

Nói tới đây, không được lắc đầu, chậm rãi thở dài: “Uy lực quá cường, uy lực quá cường! Người là không dám ngăn cản!”

Diệp Phàm nghe vậy, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lòng mảy một chọn, tức khắc tới hứng thú, hướng tới Côn Luân phái bên kia cất cao giọng nói: “Côn Luân phái vị ỷ cao nhân chịu ra tới chỉ giáo?”

Gì quá hướng cùng ban thực nhàn liếc mắt nhìn nhau, trong lòng thầm hận này phái Hoa Sơn lão già lảm miệng, cư nhiên một ngum nói toạc ra nhà mình bí ẩn, còn đem bọn họ Côn Luân phái liên lụy tiến vào, nhưng bọn họ lại không hạo từ chối, nếu không không biết người còn tưởng rằng bọn họ Côn Luân phái người sợ Diệp Phàm.

Nhưng nếu thật đi lên cùng Diệp Phàm đánh giá, gì quá hướng tự hỏi mười chính mình cũng không phải nhân gia đối thủ, trong lúc nhất thời, cũng không biết nói nên làm thế nào cho phải.

Đúng lúc này, kia cao lão giả lại nhin không được xen mồm nói, “Bọn họ chính Lương Nghi Kiếm Pháp tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng thất chi đại ra, so với phái Hoa Sơn phản lương nghi đao pháp tôi, vốn dĩ kém hơn một chút hai trù, nếu là đi lên. Không tránh được làm trò cười cho thiên hạ, ha ha!”

Những lời này châm chọc ý vị mui phân, ban thực nhàn nghe vậy, mày liễu dựng ngược, một cái thả người nhảy đến trên đài. “Hừ! Ta Côn Luân phái lại vô dụng, cũng so nào đó nửa cái chân đều phải xuống mồ lão gia hỏa cường!” Nói, nàng quay đầu, hướng tới kia còn tại chỗ do dự không trước gì quá hướng quát, “Còn thất thần làm gì? Nhân gia đều mau chỉ vào cái mũi nói chúng ta, còn không ra lộ hai tay nhìn một cái!”

Gì quá hướng tuy đối thê mệnh không dám có vi, nhưng ở trước mắt bao người, vẫn muốn bãi đủ chương môn nhân cái giá, “Hừ” một tiếng, chậm rãi đứng lên. Bốn gã tiểu đồng dẫn đường, một phủng trường kiếm, một phủng thiết cầm. Mặt khác hai gã các cảm phát trần. Năm người đi đến quảng trường trung tâm, phủng kiếm tiểu đồng đôi tay đoan kiếm quá đỉnh. Khom người trình lên, gì quá hướng tiếp, bốn gã tiểu đồng khom người lui ra.

“Ra chiêu đi!” Thấy bốn người toàn đã lên sân khấu, Diệp Phàm từ tiểu chiêu trong tay tiếp nhận ý thiên kiếm, ra tiếng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22 : Liên bại Hoa Sơn Côn Luân

Nhìn đến Diệp Phàm bỗng nhiên lượng ra ý thiên kiếm, bốn người chính là khiếp sợ, ai chẳng biết nói ý thiên kiếm sắc nhọn vô cùng, tiêu kim đoạn ngọc, mặc dù lại lợi hại cao thủ, dính chi tức vong.

Nếu Diệp Phàm thật sự dùng ý thiên kiếm đối phó bọn họ, này căn bản là không cần đánh, bọn họ liền bại.

Cao lão giả kêu to: “Người bình khí thượng chiếm tiện nghi quá nhiều, như vậy đấu pháp thật sự không công bằng.”

Diệp Phàm cười nói: “Hào đi! Như vậy liền không cần này ý thiên kiếm.” Lời còn chưa dứt. Đột nhiên, liền đem ý thiên kiếm hướng bốn người bên người vút đi, bọn họ bốn người đồng thời ngẩn ra, há biết liền như vậy vì một sơ thần, sau cô huyết đạo đã đồng thời bị Diệp Phàm dùng Nhất Dương Chi điểm trụ, nhất thời không thể động đậy.

Sáu phái người trong nháy mắt sắc mặt đại biến, này phái Hoa Sơn cùng Côn Luân phái bại cũng quá uất ức điểm, tứ đại cao thủ còn chưa ra chiêu, đã bị nháy mắt chế phục, truyền ra đi có thể nói là ném chết người.

Diệp Phàm thân thủ ở mấy người đầu vai vỗ nhẹ vỗ cái, mỉm cười nói: “Thế nào? Có phục hay không?”

Hắn như vậy một phách, chiều cao lão giả cùng gì quá hướng vợ chồng bị phong huyết đạo nhất thời giải.

Lùn lão giả sắc mặt như tro tàn, thờ dài: “Thôi, thôi!” Cao lão giả lại lắc đầu nói: “Người đây là đánh lén, căn bản không tính. Lại nói chúng ta còn không có chuẩn bị tốt, phái Hoa Sơn phản lương nghi đao pháp, thiên hạ vô địch, há có thể nhận thua.”

Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Hào đi! Tự cấp các người một lần cơ hội.”

Lập tức, hai tay rung lên, thân mình thẳng tắp nhảy lên, ở không trung nhẹ nhàng một cái biến chuyển, đánh về phía tây đầu một cây cây mai, tay trái tìm tòi, chiết một chi hoa mai xuống dưới, lúc này mới xoay người rơi xuống đất.

Hắn cầm trong tay hoa mai, chậm rãi đi vào bốn người chi gian, giơ lên cao mai chi, nói: “Tại hạ liền lấy này mai chi tham gia quân ngũ nhận, lĩnh giáo Côn Luân, Hoa Sơn hai phái biện pháp hay.”

Mọi người nghe hắn nói như thế, đều là cả kinh, cổ xưa tương truyền công phu luyện đến chỗ sâu trong, phi hoa trích điệp đều nhưng đã thương người, chính là kia dù sao cũng là truyền thuyết, dùng một cây nhánh cây khiêu chiến tứ đại cao thủ, mặc dù là kia sống thần tiên Trương Tam Phong, phỏng chừng cũng không dám như thế thác đại.

Ban thực nhàn cười lạnh nói: “Thực hảo, người là chút nào không đem Hoa Sơn, Côn Luân hai phái công phu đặt ở trước mắt?”

“Năm đó Côn Luân Tam Thánh” Hà Túc Đạo tiên sinh, được xưng cầm kiếm cờ tam tuyệt, ta là ngưỡng mộ thực, đến nỗi hai người người sao..... Hừ hừ! Ta chỉ có thể nói là một đôi vong ân phụ nghĩa đồ đệ!” Diệp Phàm khinh thường nhìn nàng một cái, chỉ vào dựa ở dương tiêu bên cạnh Dương Bất Hối nói: “Cái này tiểu cô nương, 5 năm trước bị các người phong bế huyết đạo, cường rút rượu độc, ta dị đệ Trương Vô Kỵ càng là thiếu chút nữa bị các người hại chết, hôm nay nói cái gì cũng không tha cho hai người.”

Mọi người nghe hán nói như vậy, đều bị đối Côn Luân phái sôi nổi khinh bỉ, Minh Giáo mấy cái nhiệt huyết hán tử, càng là cao giọng đau mắng lên.

Ban thực nhân thấy mọi người ánh mắt có dị, trên mặt phát lạnh, nhất chiêu “Kim châm độ kiếp” rất kiểm liên hướng Diệp Phàm vai trái đâm tới,

Gì quá hướng vừa lúc ở Diệp Phàm đường lui thượng phục hảo sau, chiêu cao nhĩ lão đi theo thi triển phản lưỡng nghi đao pháp.

Lưỡng Nghi Kiếm Pháp cùng phản lưỡng nghi đao pháp tuy rằng chính phản có khác, nhưng đều là từ bát quái trung hóa ra, lại trở về bát quái. Nhưng nói là thù đồ mà cùng về. Mấy chiêu một quá, bốn người càng sử càng thuận tay, hai đao song kiếm phối hợp đến nghiêm mật vô cùng.

Đối mặt công kích Diệp Phàm, đầu tiên là dùng nhánh cây thượng nhu kính đẩy ra ban thực nhân trường kiếm, rồi sau đó xoay người một cái “Diệt sạch kiếm pháp”, chém về phía phái Hoa Sơn nhĩ lão, vai trái thoáng lệch về một bên, tránh thoát gì quá hướng trường kiếm, hán lấy một địch bốn, một bộ động tác khiến cho giống như nước chảy mây trôi, xem đến quảng trường mọi người tâm sinh bội phục.

Theo thời gian trôi đi, bốn người đao pháp kiếm pháp đã phối hợp uyển tựa thiên y vô phòng giống nhau, hợp thành một cái bát quái trận thế, chiêu số thượng lập lại biến hóa, ừn ừ không dứt.

Này chính phản lưỡng nghi đao kiếm chi thuật, là từ Trung Quốc cổ hữu hà đồ Lạc thư, cùng với Phục Hy văn vương bát quái phương vị trung suy đoán mà đến, Côn Luân phái chính Lưỡng Nghi Kiếm Pháp, là tự chân vị đến Càn vị thuận; phái Hoa Sơn phản lưỡng nghi đao pháp, còn lại là tự tốn vị đến Khôn vị nghịch.

Côn Luân Lưỡng Nghi Kiếm Pháp “Kim châm độ kiếp”, “Vách đá đoạn vân” cùng “Vô thanh vô sắc” chờ chiêu số, vừa lúc đối ứng, phái Hoa Sơn phản lưỡng nghi đao pháp chiêu số trung “Hỗn độn vừa vỡ”, “Thuận nước đẩy thuyền” “Nhật nguyệt đêm ngày” chờ.

Nháy mắt mấy người đã đem đối đũa mấy chục chiêu, kia Hà thị vợ chồng trường kiếm thượng sinh ra xuy xuy tiếng vang, kiếm khí tung hoành, chiêu cao nhĩ lão huy đao thành phong trào, ánh đao lấp lánh, bốn người tiến sát từng bước, nghiêm nhiên là một bộ vậy kín chỉ thế.

Mà Diệp Phàm một cây nhánh cây, cả người giống như hồ điệp xuyên hoa trên dưới tung bay, một tay phái Nga Mi diệt sạch kiếm pháp, không nhanh không chậm mà đối với bốn người công kích, mũi chân vị điểm, phảng phất giống như trích tiên.

Này hai bộ đao pháp kiếm pháp, trước từ lưỡng nghi hóa tứ tượng, lại từ tứ tượng hóa bát quái, chính biến tám tám sáu mươi bốn chiêu, kỳ biến tám tám sáu mươi bốn chiêu, chính kỳ tương hợp, sáu mươi bốn lại lấy sáu mươi bốn lần chỉ, cùng sở hữu bốn ngàn lẻ chín mươi sáu loại biến hóa, có thể nói thiên hạ võ công biến hóa chỉ phồn, nhưng nói vô ra này hữu.

Này ảo diệu tinh vi chỗ, nếu có thể thâm nghiên đến mức tận cùng, so chỉ Tây Vực Càn Khôn Đại Na Di, chỉ có hơn chứ không kém, chỉ là dễ lý thâm thúy, gì quá hướng vợ chồng cặp chiêu cao nhĩ lão chẳng qua học được nhị tam thành mà thôi, nếu không mặc dù Diệp Phàm lại lợi hại, cũng đã sớm bị bọn họ hợp lực đem tể với đao kiếm.

Bát quái bị thôi chính là, Diệp Phàm đối Dịch Kinh bát quái kiến thức lại so với bọn họ nhiều đến nhiều, kia Lăng Ba Vi Bộ chính là dựa theo Phục Hy sáu mươi bốn quẻ trung, suy diễn mà ra.

Vô luận bọn họ bốn người như thế nào công kích, Diệp Phàm tổng có thể liễu địch tiên cơ, tìm kiếm bốn người trận thế bên trong sơ hở, ở hơn nữa Càn Khôn Đại Na Di, thân mình chính là có thể ở đối phương như thế nào chiêu số trung tạo thành sơ hở.

Chỉ là nhất chiêu lôi kéo, vốn dĩ một âm một dương chính phản lưỡng nghi đao kiếm thuật nhất thời bị đảo loạn đến âm dương mất cân đối, khó có thể hỗn hợp, uống phí biến thành bốn người giáp công, từng người vì chiến, toàn vô phối hợp.

Này cũng đúng là Càn Khôn Đại Na Di chế tạo sơ hở bí quyết.

Gì quá hướng vợ chồng cùng Hoa Sơn nhĩ lão thăm kêu không ổn, đáng tiếc đã quá trễ, theo Diệp Phàm nhánh cây lôi kéo.

“Àm!”

Một cái không lưu ý, gì quá hướng trên tay trường kiếm bị Diệp Phàm đánh bay, rồi sau đó chính là liên tiếp phản ứng.

“Àm.....”

Bốn người trong tay binh khí tất cả đều rời tay. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Gì quá hướng cùng đám thực nhân đại kinh thất sắc dưới, xoay người lui về phía sau, nhưng là Diệp Phàm lại không tính toán buông tha bọn họ, lập tức, nhánh cây biến đổi, phái Võ Đang “Thần môn mười ba kiếm” nhảy mất dùng ra, này một mười ba kiếm giống như truy hồn đoạt mệnh, hướng tới gì quá hướng vợ chồng thủ đoạn điểm đi.

Dựa theo Diệp Phàm công lực, nếu bị thần môn mười ba kiếm đâm trúng thủ đoạn, hai người bắt từ cũng sẽ trở thành phế nhân, đại kinh thất sắc dưới, dùng ra tay không nhập đao sắc công phu, liền phải cướp lấy Diệp Phàm trong tay nhánh cây.

Diệp Phàm đậm đậm cười, đương trường nhánh cây bị hán làm như ám khí giống nhau đánh ra, gì quá hướng vợ chồng hai người sừng sốt, Diệp Phàm song chưởng liền như thái sơn áp đỉnh giống nhau đánh ra, hai người trăm vội trung biến chưởng đón đỡ.

Ầm ầm một tiếng vang lớn, gì quá hướng cùng đồm thực nhàn hai người đã bị Diệp Phàm đương trường oanh phi, ở giữa không trung cuồng phun máu tươi, bay hơn mười mét xa lúc sau, “Lạch cạch” rơi xuống đất, vẫn không nhúc nhích.

Cửu dương thần công không gì phá nổi, lần này mặc dù hai người bắt tử, cổ kị võ công cũng là bị phế đi.

Kia Hoa Sơn nhị lão thấy vậy tình cảnh, không khỏi thở dài một tiếng, lắc đầu nói: “Diệp tiên sinh kiếm pháp tinh thâm, lão phu tâm phục khẩu phục, trận này, ta phái Hoa Sơn nhận thua.”

Một trận chiến này, Diệp Phàm lấy một địch bốn, có thể nói là đại hoạch toàn thắng, nhìn chung lục đại môn phái, trừ bỏ kia không ra tay phái Võ Đang bên ngoài, đều đã thua ở Diệp Phàm thủ hạ, chỉ còn Võ Đang nhất phái chưa cùng hắn đã giao thủ.

Diệt Tuyệt Sư Thái lạnh lùng nói: “Sáu đại phái chuyển này thành bại, toàn trọng phái Võ Đang quyết định.”

Tổng Viễn Kiều đám người liếc nhau, lập tức chậm rãi nói: “Ma giáo làm nhiều việc ác, trăm gian trừ ác, nãi chúng ta hiệp nghĩa nói quốc gia đại sự. Diệp tiên sinh, Võ Đang bắt tài, hy vọng lấy” thật võ bảy tiết trận” tới cùng các hạ lãnh giáo. “

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23 : Chân võ thất tiết trận

Liên Hoa Sơn cùng Côn Luân hai phái liên thủ đều bại, phái Võ Đang tự hỏi nếu luận đánh độc đấu, trừ bỏ sư phó Trương Tam Phong bên ngoài, bốn phái bên trong bất luận kẻ nào đều không phải Diệp Phàm đối thủ.

Nhưng là lục đại môn phái lần này vây công Quang Minh Đình, đơn luận hai bên tử thương nhân số, liền không dưới cùng trăm người, trăm triệu sẽ không bởi vì Diệp Phàm võ công cao cường, mà bỏ dở nửa chừng, nói cách khác, chính là truyền tới trên giang hồ, cũng sẽ biến thành một cái thiên đại chê cười.

Phái Võ Đang vẫn luôn dùng võ lâm chính phái tự cho mình là, đối với trăm gian trừ ác điểm này thượng, trăm triệu là sẽ không thỏa hiệp.

Thật võ bảy tiết trận là phái Võ Đang tổ sư Trương Tam Phong sáng chế một loại trận thức, phái Võ Đang trấn phái tuyệt kỹ, bảy người liên thủ sử dụng, tương đương với sáu mươi bốn vị đương thời nhất lưu cao thủ đồng thời ra tay.

Cổ xưa tương truyền, này bộ trận pháp, là Trương Tam Phong từ thật võ thần tượng tòa trước quy xà nhị sơn, lĩnh ngộ mà đến. Nhưng mà, từ đại khí hào hùng quy, xà nhị sơn son thê diễn biến mà đến võ công, quyết phi sức của một người có thể đồng thời làm.

Vì thế hẳn truyền bảy vị đệ tử mỗi người một bộ võ công, các có tinh vi ảo diệu chỗ, nếu hai người hợp lực, tác công thủ trang bị, uy lực đại ám. Nếu ba người cùng sử, so hai người cùng sử uy lực lại cường gấp đôi. Bốn người tương đương với tám vị cao thủ, năm người tương đương với mười sáu vị, sáu người tương đương với ba mươi hai vị, bảy người tương đương với sáu mươi bốn vị đương thời nhất lưu cao thủ đồng thời ra tay.

Nhân vô cơ duyên, trận này vẫn luôn chưa kinh thực chiến, chỉ ở Trương Tam Phong trăm tuổi ngày sinh hết sức, quần hùng thượng Võ Đang son ép hỏi Trương Thúy Sơn khi, Tổng Viễn Kiều quyết định dùng trận này, ai ngờ trận này chưa bãi, Trương Thúy Sơn vợ chồng lại nhân kinh đau áy náy song song tự tự vận.

Hôm nay kiến thức Diệp Phàm quý thần khó lường thủ đoạn, Tổng Viễn Kiều đành phải vận dụng này trấn phái tuyệt kỹ.

Trương Vô Kị chấn động, đối với này tòa trận pháp hẳn đương nhiên biết chi cực tường, lập tức ra tới ngăn cản nói:”Đại sư bá, Diệp tiên sinh là ta đại ca, các ngươi trăm triệu không thể giết hại lẫn nhau a! “

Tổng Viễn Kiều sắc mặt nghiêm, ngay sau đó đối Trương Vô Kị quả mắng:”Trăm gian trừ ác, há có thể bỏ dở nửa chừng! Này Diệp Phàm năm lần bảy lượt che chở ma giáo người trong, đã đi lên oai nói, phái Võ Đang vì đại nghĩa, thành thật cũng sẽ không buông tha hắn. “

”Cái này..... Cái kia..... “Trương Vô Kị cấp vò đầu bứt tai, nhất thời thật sự không biết nói cái gì hảo.

Đúng lúc này, Diệp Phàm cao giọng nói:”Hiện đệ, ngươi trước tiên lui hạ đi! Đại ca lâu nghe ‘ thật võ bảy tiết trận ’ chỉ uy, lại trước nay không kiến thức quá, trong lòng hướng tới không thôi, nếu ngũ hiệp nguyên ý lên sân khấu chỉ giáo, tại hạ vô cùng cảm kích!”

Đối với này thật vô bầy tiết trận, hấn căn bản không xa lạ, kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, chỉ nghe kỳ danh, vẫn luôn không có kiến thức uy lực, hôm nay có thể đương trường mong muốn, cũng là nhân sinh một may mắn lớn.

Càng quan trọng là “Thật vô bầy tiết trận” hấn là sáu đại phái cuối cùng cực thủ đoạn, đem này đánh bại, sáu đại phái liền không có tái chiến dũng khí, Cho nên lúc này mới mở miệng tương mời.

Tổng Viễn Kiều vuốt râu nói: “Một khi đã như vậy, vậy thỉnh Diệp tiên sinh chỉ giáo đi! Vài vị sư đệ, bày trận!” Vừa dứt lời, Vô Đương ngũ hiệp đồng thời nhảy ra, đem Diệp Phàm vây quanh ở trung gian, trận địa sẵn sàng đón quân địch!

Long tranh hổ đấu! Chưa bao giờ hiện thế ‘thật vô bầy tiết trận’ rốt cuộc muốn tại đây Quang Minh Đình lộ ra chân dung!

Mà đối thủ, thế nhưng chỉ là một cái năm ấy nhược quán thanh niên! Vô luận kết quả như thế nào, trận này tuyệt thế chỉ chiến tất nhiên làm Diệp Phàm danh truyền thiên hạ!

“Khởi!” Tổng Viễn Kiều hét lớn một tiếng, một bước bước ra, đồng dạng thời gian, mặt khác bốn người đồng thời bước ra, thoạt nhìn, liền dường như một người giống nhau.

Thái cực sinh lưỡng nghi, lưỡng nghi sinh tứ tượng, Vô Đương ngũ hiệp nhảy mất kết thành năm hình trận pháp.

Một phách Đông Phương Giáp Ất mộc, nhị đánh phía nam Bính đinh hỏa, tam bàn phương Tây canh tân kim. Bốn đây phương bắc nhâm quý thủy, năm quét trung ương mậu minh thổ.

Năm người trường kiếm đồng thời đệ ra, giống như mười sáu vị cao thủ đồng loạt ra tay, kiếm quang lập lòe, hàn tinh điểm điểm, bao phủ Diệp Phàm quanh thân, làm người hoa cả mắt.

Quần hùng ồ lên, này kiếm trận, không ai có khả năng chống lại!

Này trận pháp phảng phất thiên la địa võng giống nhau, đem nhân thể sở hữu phương vị đều phong bế, vô luận Diệp Phàm như thế nào bay lên không dịch nhảy, đều không thể tránh né này mười sáu thanh trường kiếm công kích.

Diệp Phàm căn bản không có tránh né không gian, Lăng Ba Vi Bộ tuy rằng tinh diệu vô cùng, nhưng là hiện tại hấn đã hãm ở thật vô bầy tiết trong trận, trên cơ bản vô pháp phát huy bộ pháp diệu dụng.

Hiện giờ hết sức, diệp chỉ có lực bình. Một anh khỏe chấp mười anh khôn, mới có thể chặn lại này kinh thiên một kích, vô luận như thế nào tinh diệu phối hợp, phiên phức chiêu thức, ở thuần túy tốc độ cùng lực lượng trước mặt, đều sẽ có vẻ là như thế tái nhợt vô lực.

Đương nhiên, Vô Đương ngũ hiệp này chiêu thứ nhất cũng không có đem hết toàn lực, nói cách khác, mặc dù là Diệp Phàm nội lực như thế nào vang dội cổ kim, cũng không dám cùng bọn họ năm người đánh bừa một chút.

Cao thủ tranh chấp, kém một đường, đó là khác nhau một trời một vực. Liền ở mười sáu thanh trường kiếm tới người là lúc, Diệp Phàm động.

Trong tay trường kiếm cắt qua không khí, mang theo cuồng bạo dòng khí, xông thẳng Tổng Viễn Kiều đám người, trong chớp nhoáng, liền cùng năm người trường kiếm từng người đánh bừa một cái.

“Ầm vang!” Một tiếng vang lớn, Diệp Phàm đương trường bị thật lớn lực đánh vào oanh phi, tựa như một cái đạn pháo giống nhau, bay thẳng mấy chục mét, mới rơi xuống một bên trên quảng trường.

Mà kia Vô Đương ngũ hiệp, so Diệp Phàm càng thêm chặt vật, không cảm trong tay trường kiếm kế tiếp đứt từng khúc, mỗi người càng là đương trường phun ra một ngụm máu tươi, bị nội thương.

Tiểu chiêu sắc mặt như màu đất, xông về phía trước tới đỡ lấy Diệp Phàm, chi kêu: “Tiên sinh..... Ngươi..... Ngươi.....”

Diệp Phàm gãy gậy đứng lên, nói: “Ta..... Không có việc gì..... Không chết được.” Lần này thiếu chút nữa bị hấn ngũ tạng lục phủ toàn bộ đều làm vỡ nát.

Nói xong, hấn chạy nhanh từ túi tiền móc ra một quả bách thảo đan nuốt đi xuống, trong cơ thể Dịch Cân kinh càng là nhanh chóng vận chuyển, gia tăng khôi phục thương thế,

Thật vô bầy tiết trận, tuyệt phi nhân lực tuy có thể chống lại, vừa rồi nghìn cân treo sợi tóc hết sức, hấn dùng trong tay trường kiếm dùng ra Cửu dương thần công, cùng Vô Đương mọi người đối liều mạng một chút, Cửu dương thần công gấp mạnh tác cường, tuy rằng Diệp Phàm để không được năm người liên thủ bị đánh bay đi ra ngoài, UU đọc sách (www.uukanshu.com) chính là Vô Đương vô hiệp cũng bị phản lực, chấn bị thương kinh mạch.

Trương Vô Kị một trận tay vội bánh xe, dùng Cửu dương thần công từng cái vì chính mình thúc bá chữa thương, một lát sau, Tổng Viễn Kiều thở dài một tiếng nói thở dài: “Diệp tiên sinh võ công tuyệt thế, chúng ta huynh đệ năm người tạo thành trận pháp xem như phá!”

Diệp Phàm miễn cưỡng cười nói: “Trương chân nhân không hồ là vang dội cổ kim đại tông sư, này tuyệt thế trận pháp nếu là bảy người tề đến hoặc là các ngươi phối hợp lại hảo một chút, tại hạ liền thực sự bại..... Thật vô bầy tiết trận thật sự danh bất hư truyền, nhưng có thể nói đương thời trận thứ

nhất pháp!”

Tổng Viễn Kiều nghiêm mặt nói: “Diệp tiên sinh tuổi còn trẻ, võ công lại cơ hồ đương thời vô địch, hôm nay một trận chiến, ngươi sẽ tự danh dương thiên hạ, đối Minh Giáo càng là ân trọng như núi. Phán các hạ về sau nhiều sở khuyên nhủ dẫn đường, tổng muốn sử Minh Giáo cải tà quy chính, thiếu làm chuyện xấu.”

Ân Lê Đình đám người yên lặng không nói, tập tễnh trở lại Võ Đang bốn trận.

Đến tận đây, sáu đại phái cùng Minh Giáo ước đấu, toàn bộ kết thúc, tuy rằng kết quả không được như mong muốn, nhưng sáu đại phái bên này cũng rõ ràng, có Diệp Phàm tại đây, hơn nữa này Quang Minh Đình dễ thủ khó công, trừ phi bọn họ thật sự không màng giang hồ đạo nghĩa, mạnh mẽ hỏa công, nếu không lần này hành động đã thất bại.

Niệm này, phái Thiếu Lâm không trí cùng phái Võ Đang Tổng Viễn Kiều liếc nhau, hai người đứng dậy, không trí nói, “Lâm thiếu hiệp võ công cái thế, hôm nay lúc sau thế tất danh dương thiên hạ, nếu có nhân hạ cũng nhưng tới Thiếu Thất Sơn nói huyền luận võ, ta chờ nhất định mở rộng ra sơn môn, hôm nay liền như vậy dừng qua.”

Tổng Viễn Kiều cũng mở miệng nói: “Phái Võ Đang cũng là như thế, cáo từ.”

Còn lại mấy phái cũng học bọn họ bộ dáng, sôi nổi đứng dậy cáo từ, chỉ có phái Nga Mi Diệt Tuyệt Sư Thái hung tợn trừng mắt Diệp Phàm nói: “Đem ý thiên kiếm trả lại cho ta!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24 : Nga Mi Chu Chỉ Nhược

Ý thiên kiếm có thể nói là phái Nga Mi trấn phái chi bảo, từ đại hiệp Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung vợ chồng luyện thành về sau, truyền tới hiện tại đã thượng trăm năm có thừa, vô luận như thế nào diệt sạch sư là sẽ không từ bỏ.

Diệp Phàm đem ý thiên kiếm rút ra, ở không trung chơi mấy cái kiếm hoa, đối Diệt Tuyệt Sư Thái nói: “Sư thái, thanh kiếm này kinh văn tuy hảo, nhưng cũng chưa chắc vô địch, ngươi nếu là muốn chấn hưng Nga Mi, chỉ bằng vào Cửu âm chân kinh, lại cũng không nhất định có thể độc bá vô lâm.”

Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt đại biến: “Ngươi..... Ngươi như thế nào biết.....” Nàng lời còn chưa dứt, bỗng nhiên nghĩ đến lúc này bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, vội vàng cảm mồm không nói, nhưng nhìn về phía Diệp Phàm ánh mắt xác thật thay đổi.

Bởi vì ý thiên kiếm cùng Đồ Long đao bí mật, từ quách công phá lỗ cùng quách tương qua đời về sau, trong thiên hạ có thể biết được bí mật này cũng chỉ có nàng một người, nàng trăm triệu không nghĩ tới, này Diệp Phàm thế nhưng há mồm liền nói ra trong đó bí mật.

Nếu người này không phải đại gian đại ác người, kia thật sự tựa như hần nói giống nhau, có thể véo chỉ tính toán, liền cũng biết hiểu thiên hạ việc.

Quả nhiên, Diệp Phàm ha ha cười nói “Sư thái, tại hạ được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, này trong chốn vô lâm sự tình, không phải ta nói ngoa, còn không có ta không biết.”

Hắn đem ý thiên kiếm ném cho Diệt Tuyệt Sư Thái, nghiêm nghị nói: “Này thanh trường kiếm sát khí quá nặng, ngươi một cái người xuất gia, bội chi bất tường, nếu thật muốn loại bỏ thất lỗ, khôi phục Trung Hoa, cùng Minh Giáo liên thủ mới là ngươi nhất yêu cầu làm.”

Diệt Tuyệt Sư Thái ngờ ngạc tiếp nhận ý thiên kiếm, nàng như thế nào cũng không nghĩ lại đến, Diệp Phàm sẽ nhẹ nhàng như vậy trả lại cho nàng, nhưng là muốn cho nàng cùng ma giáo hợp tác, nàng là trăm triệu sẽ không suy xét.

“Ta cùng với ma giáo không đội trời chung, làm bản ni cùng này giúp tà ma ngoại đạo hợp tác, thứ ta làm không được!” Diệt Tuyệt Sư Thái hung tợn nhìn chăm chăm quang minh tả sử dương tiêu nói. Hận không thể đem hắn nghiền xương thành tro, cũng khó tiêu đau lòng chỉ hận.

Nhìn Diệt Tuyệt Sư Thái bộ dáng, Diệp Phàm biết vô luận hắn nói cái gì, phỏng chừng cũng rất khó thay đổi, nàng đối Minh Giáo thái độ, lập tức, hơi hơi thờ dài một hơi nói: “Ai! Xem ra sư thái vẫn là đối với người sư huynh cô hồng tử cùng tục gia ca ca phương bình chết cạnh cánh trong lòng a! Năm đó thị thị phi phi, ta không muốn làm quá nhiều bình luận, nhưng là có một chút ta có thể nói cho ngươi, ngươi tục gia ca ca kim qua chùy phương bình phương lão anh hùng bị diệt môn đầu sở gây tội, chính là kia hỗn nguyên sét đánh tay thành cơn “.

“Cái gì? Ngươi nói chính là thật sự?” Diệt Tuyệt Sư Thái nghe vậy đại kinh thất sắc nói.

Nàng sở dĩ như vậy hận Minh Giáo, một là năm đó, nàng thân ái sư huynh cô hồng tử cùng dương tiêu luận võ bị thua, xấu hổ và giận dữ mà chết, về phương diện khác, là nàng tục gia ca ca kim qua chùy phương binh phương lão anh hùng, bị Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn một đêm diệt môn, loại chuyện này đôi làm bất luận kẻ nào đều rất khó tiếp thu.

“Ta cần thiết lừa người sao?” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Ta không phủ nhận kia Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn có sai, nhưng là mấy năm nay trong chốn võ lâm ân oán oán,

Kỳ thật đều cùng gia hỏa nguyên sét đánh tay thành côn có thiên ti vạn lũ liên hệ. Gia hỏa này vì bản thân chi tư, đã sớm đầu phục nguyên môn, làm triều đình tay sai, vì chính là làm Trung Nguyên võ lâm giết hại lẫn nhau, làm cho Thất Tử ngư ông đắc lợi, sư thái, còn muốn tam tư a!”

“Nguyên lai lại là như vậy a!” Diệt Tuyệt Sư Thái sắc mặt thay đổi lại biến, cuối cùng vẫn là lựa chọn tin Diệp Phàm lời nói. Người này nếu liên ý thiên kiếm đều không động tâm, xem ra thật sự không có lừa hấn.

Bất quá muốn cho nàng cùng Minh Giáo hợp tác, nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không tiếp thu, lập tức, nàng hướng Diệp Phàm ôm quyền nói: “Đa tạ Diệp tiên sinh báo cho, chúng ta thanh sơn không nên, lục thủy trường lưu, cáo từ!”

Phái Nga Mi mọi người xoay người liền phải hướng quảng trường ngoại đi đến, đứng lúc này, kia vẫn luôn đứng ở bên cạnh không nói chuyện Trương Vô Kỵ, bỗng nhiên hướng một cái thiếu nữ chạy tới nói: “Hán Thủy thuyền trung uy com chi đức, vĩnh không dám quên.”

Kia cô nương chấn động toàn thân, quay đầu hướng hấn nhìn lại, lúc này Trương Vô Kỵ đã cạo đi chòm râu, nàng nhìn một hồi lâu, đột nhiên “A” một tiếng, mặt hiện kinh hi chi sắc, nói: “Nguyên lai thật là người!” Trương Vô Kỵ biết nàng rốt cuộc nhận ra chính mình, chậm rãi gật gật đầu.

Một bên Diệp Phàm định nhãn nhìn lại, kia cô nương ước chừng mười tám chín tuổi tuổi, thân hình thon dài, thanh váy phết đất. Xa xem gần xem đều có một loại thần vận từ khung trung thẩm ra. Ngưng tụ Hán Thủy chỉ chung linh, Nga Mi chỉ dục tử, trở mã đến nhân gian mà không dính khối lửa phàm tục. Giống như Giang Nam thủy nguyệt từ nữ, thanh dật thanh nhã, xuất trần như tiên. Phảng phất giống như tiên từ hạ phàm, là nhân thể gian cực nhỏ tuyệt mỹ nữ tử.

Hấn trong lòng vừa động, biết cô nương này tất là gia Chu Chi Nhược không thể nghi ngờ, không thể không nói này nàng thật sự thực mỹ, Diệp Phàm gặp qua mỹ nữ cũng không ít, nhưng này Chu Chi Nhược lại là nhất đặc biệt, nàng chỉ là lẳng lặng đứng ở nơi đó, lại không thể nghi ngờ là toàn trường sở hữu nam nhân tiêu điểm.

Bắc phương hữu giải nhân, tuyệt thế nhi độc lập. Nhất cổ khuynh nhân thành, tái cổ khuynh nhân quốc. Cái loại này thanh nhã thanh lệ, lãnh ngạo di thể phong thái, là thiên hạ bất luận cái gì nữ tử đều không thể bằng được.

Lấy Diệp Phàm hiện tại võ công, dễ như trở bàn tay liền có thể đem Chu Chi Nhược bắt lấy, chính là nhìn Trương Vô Kỵ kia si ngốc bộ dáng, hấn chung quy là trong lòng mềm nhũn, không có động thủ, rốt cuộc một năm thời gian còn trường, Chu Chi như cũng không có phạm tội gì nghiệt, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

Lúc này gia nhện nhi cũng đi qua, thấy Chu Chi Nhược bỗng dưng vui vô cùng, ngay sau đó môi khẽ nhúc nhích, trên mặt lại hiện xấu hổ sắc, trong đôi mắt lại là sáng rọi sáng ngời, đầu nàng tránh ra, liền hỏi Trương Vô Kỵ: “Nàng cùng người nói thứ gì?”

Trương Vô Kỵ đỏ mặt lên, nói: “Không. .... Không. .... Thứ gì?” Nhện nhi hừ một tiếng, cả giận nói: “Giáp mặt nói dối!”

Bất quá tiểu nha đầu khí về khí, nhưng là làm nàng hiện tại rời đi Trương Vô Kỵ, xác thật một trăm không muốn, cắt không đứt, gỡ rối hơn, là nỗi buồn ly biệt. Hay là giống nhau tư vị ở trong lòng, đứng lúc là nàng trong lòng tốt nhất về hình người.

Tiến đi sáu đại phái người, Minh Giáo bên này mới tính nhẹ nhàng thở ra, lần này sáu đại phái vây công Quang Minh Đình, Minh Giáo bên này ngũ hành kỳ, còn có Quang Minh Đình trời cao mà phong lôi bốn môn cùng với thiên ung giáo đệ tử, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ước chừng hơn trăm người bị chết, hơn nữa dương tiêu vị này quang minh tả sứ, có thể nói là nguyên khí đại thương.

Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiểu, nhện không được hỏi: “Diệp tiên sinh, người vừa rời đại phá chính phản lưỡng nghi đao kiếm thuật võ công, tại hạ như thế nào cảm giác có điểm quen mắt đâu?”

“Bức vương hảo nhãn lực, gia đúng là quý phái Càn Khôn Đại Na Di.” Diệp Phàm lời nói thật lời nói thật nói, dù sao Minh Giáo rất nhiều người cũng đại khái đã nhìn ra, hấn không cần thiết dấu điểm.

“Quả nhiên.” Dương tiêu nói một câu, sau đó cùng những người khác đứng rồi hạ ánh mắt, Càn Khôn Đại Na Di là Minh Giáo trấn giáo chi bảo, xưa nay chỉ có giáo chủ có thể tu luyện, trừ phi giáo trung có lập công lớn huynh đệ, giáo chủ mới có thể truyền một tầng làm khen thưởng ở ngoài, những người khác căn không có khả năng tiếp xúc môn công phu này.

Hiện giờ Diệp Phàm cứu vớt với Minh Giáo với nước lửa chi gian, ở hơn nữa hấn đã tinh thông Càn Khôn Đại Na Di, có thể nói là Minh Giáo lập tức nhất thích hợp giáo chủ người được chọn.

Dương tiêu đang muốn mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên nghe được dưới chân núi truyền đến một trận nóng nảy cái còi thanh, cái còi thanh hai đoạn một trường, đúng là báo động trước có địch đột kích ý tứ.

Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính nói: “Chẳng lẽ là sáu đại phái trong lòng khó chịu, đi mà quay lại?”

Diệp Phàm lúc đầu nói: “Không có khả năng! Vô Đang Thiếu Lâm làm trên giang hồ thái sơn bắc đẩu, như thế nào làm loại này nói không giữ lời việc, nếu ta sở liệu không kém, hẳn là là Cái Bang cùng một ít bất nhập lưu môn phái nhỏ tiến đến nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.”

Dương tiêu nhíu mày nói: “Cái Bang?”

Đang nói, từ dưới chân núi xông lên một người, đầy mặt huyết ô, nhào vào trên mặt đất, nói: “Dương tả sứ, Cái Bang suất lĩnh hải sa giúp, Cự Kinh Bang cùng thần quyền môn người từ ba mặt công lên đây.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25 : Bể gãy nghiền nát chiến đấu

Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính cả giận nói: “Hải sa giúp, Cự Kinh Bang cùng thần quyền môn? Đây đó chó má bang phái cư nhiên cũng dám tới Minh Giáo giương oai?”

Diệp Phàm nhân nhạ nói: “Bình thường thời điểm bọn họ có lẽ không dám, bất quá lúc này đây bọn họ ở Cái Bang dẫn dắt hạ, liền phải nói cách khác. Minh Giáo cùng sáu đại phái sống mái với nhau, nguyên khí đại thương, bọn họ tuyển lúc này công sơn, nắm bắt thời cơ đến đảo không tồi.”

Mọi người hai mặt nhìn nhau, mặt khác bang hội môn phái đảo cũng thế, kia Cái Bang lại được xưng trên giang hồ đệ nhất đại bang, giúp nội người tài ba đông đảo, thanh thế thực sự không nhỏ, mắt thấy chỉ có khoanh tay chịu chết phần.

Lúc này mỗi người mờ mờ ảo ảo đều đã đem Diệp Phàm làm như giáo chủ, không hẹn mà cùng nhìn hấn, phẫn hấn xông ra kỳ kễ, giải này khốn cảnh.

Diệp Phàm nhìn các vị Minh Giáo cao thủ liếc mắt một cái, nói: “Chư vị trọng thương chưa lành, Minh Giáo đệ tử lại thương vong thảm trọng, đại gia không ngại trước tiên lui thủ tổng đàn mật đạo. Chờ thương hảo về sau ở cùng bọn họ nhất quyết sống mái.”

Cái này chủ ý có thể nói là tốt nhất chỉ sách, nhưng Minh Giáo các vị cao thủ nghe vậy lại mặt lộ vẻ khó xử, dương tiêu nói: “Diệp tiên sinh có điều không biết, kia mật đạo chính là Minh Giáo cấm địa, xưa nay chỉ có thể giáo chủ có thể tiến, giáo chúng không thể bước vào nửa bước.”

Diệp Phàm nói: “Đạo lý là chết, người là sống, hiện tại địch nhân đều công lên núi tới, Minh Giáo tồn vong hết sức, nơi nào còn lo lắng này đó quy củ, ta tin tưởng định ra cái này quy củ tiền bối biết hôm nay việc, cũng sẽ không trách tội chư vị.”

Dương tiêu lúc đầu nói: “Minh Giáo sở dĩ tồn tục đến nay, dựa đến chính là cần tuân giáo lý, Diệp tiên sinh cùng trương thiếu hiệp, các người thả tiến vào mật đạo, chúng ta quyết cùng gia giúp bọn đạo chích chiến đấu tới cùng.”

Lúc này, chỉ nghe đến ầm ầm kêu sát tiếng động từ bốn phương tám hướng truyền đến, ngẫu nhiên nơi xa truyền đến một hai tiếng lúc sắp chết hào hồ tiếng động, hiển thị Minh Giáo giáo chúng kiệt lực ngăn địch, đến nỗi chịu khổ tàn sát. Chiều cái này tốc độ, chỉ sợ không đến một canh giờ, địch nhân liền sẽ công thượng Quang Minh Đỉnh.

Một bên Bành oánh ngọc đột nhiên nói: “Các vị nghe ta một lời: Diệp tiên sinh võ công cái thể, nghĩa bạc vân thiên, với bốn giáo có tồn vong tục tuyệt đại ân. Chúng ta ủng hộ hẳn vì bốn giáo đệ tam mười bốn đại giáo chủ. Nếu giáo chủ có mệnh, hiệu lệnh mọi người tiến vào bí đạo, mọi người vâng theo giáo chủ chỉ lệnh, kia liền không phải hồng rồi quy củ.”

Dương tiêu, Ân Thiên Chính, Vi Nhất Tiểu chờ sớm đã có ý phụng Trương Vô Kị vì giáo chủ, vừa nghe Bành hòa thượng chi ngôn, mỗi người trầm trở khen ngợi. Đặc biệt ngũ hành kỳ trang tranh kêu nhất vang: “Ngũ hành kỳ mọi người chỉ nghe Diệp tiên sinh hiệu lệnh, phàm là Diệp tiên sinh một câu, tại hạ chờ muôn lần chết không chối từ.”

Nhìn Minh Giáo mọi người chờ mong ánh mắt, Diệp Phàm không cảm thờ dài một hơi, vô luận như thế nào hấn nhiệm vụ xem như hoàn thành một bộ phận, lập tức cũng không có cự tuyệt nói: “Các vị một khi đã như vậy được yêu quý, tại hạ nếu lại không đồng ý, phản thành Minh Giáo đại tội nhân. Tiểu tử Diệp Phàm, tạm nhiếp Minh Giáo giáo chủ chức vị, vượt qua hôm nay cửa ải khó khăn lúc sau, vụ thỉnh các vị khác chọn hiền năng.”

Mọi người cùng kêu lên hoan hô,

Tuy rằng đại địch tới gần, họa cập thâm mi, nhưng mỗi người vui sướng chi tình, thấy ở nhan sắc. Đều tưởng Minh Giáo tự trước giáo chủ dương đình thiên chết bất đắc kỳ tử, chỉ huy không người, một cái uy chấn giang hồ đại giáo thể nhưng nháo đến giết hại lẫn nhau. Chưa gượng dậy nổi. Hôm nay trọng lập giáo chủ, trung hưng nhưng kỳ, như thế nào không lệnh người rất là phấn chấn? Có thể hành động liền tức quỳ gối.

Diệp Phàm ôm quyền đáp lễ, nói: “Các vị xin đứng lên. Dương tả sứ, thỉnh ngời truyền xuống hiệu lệnh: Bỏ giáo chỉ cần là bị thương huynh đệ, giống nhau lui nhập bí đạo.”

Dương tiêu nói: “Là! Cần tuân giáo chủ lệnh dụ. Khởi bẩm giáo chủ, chúng ta mệnh liệt hỏa kỳ phóng hỏa trở địch, đem Quang Minh Đình thượng phòng xá đều thiêu. Địch nhân chỉ nói chúng ta đã là đào tẩu. Không biết nhưng hảo?”

“Hạ hạ chi sách, Minh Giáo trăm năm cơ nghiệp thành thật không thể bởi vì này giúp đám ô hợp mà hủy hoại.” Diệp Phàm lắc đầu, từ trong lòng ngực móc ra mười viên bách thảo đan nói: “Ta nơi này có mười viên bách thảo đan, vô luận nhiều loại thương, đều có thể nhanh chóng khôi phục. Dương tả sứ, ân lão tiên bối các ngời vùi vị chạy nhanh ăn vào, một hồi chúng ta liền đi sẽ sẽ kia giúp đám ô hợp.”

Dương tiêu đám người đại hỉ, chạy nhanh ăn vào bách thảo đan, một bên Trương Vô Kỵ thấy thế, cũng từ trong lòng ngực lộ ra mười viên bách thảo đan, như vậy, Minh Giáo năm tán người, ngũ hành kỳ, thiên địa phong lôi bốn môn thêm thiên ung đường tam đại Đường chủ, tổng cộng hai mươi vị cao thủ đứng đầu, đều dùng bách thảo đan.

Này bách thảo đan chính là thượng cổ đại đế Thần Nông thị kiệt tác, chỉ cần bắt từ liền sẽ khôi phục như lúc ban đầu, hơn nữa từ Trương Vô Kỵ cùng Diệp Phàm phân biệt dùng Cửu dương thần công ôn hoà gân kinh vì mọi người chữa thương, một lát công phu không đến, chúng đại cao thủ nội thương diệt hết, đều bị khí phách hăng hái, giống tiêm máu gà giống nhau.

Diệp Phàm ra lệnh một tiếng, hơn hai mươi vị giang hồ nhất lưu cao thủ, ở hán cùng Trương Vô Kỵ dẫn dắt hạ, liền nhanh chóng hướng dưới chân núi phóng đi.

Lúc này đây tiến công Quang Minh Đình Cái Bang, Vu Sơn giúp, hải sa giúp chờ mười dư cái lớn nhỏ bang hội, bọn họ vốn định nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của diệt Minh Giáo, há liệu, phi tướng quân từ trên trời giáng xuống, không nói được cùng chu diên hai người sống vai tới trước, đã từ phía nam đánh tới, nhảy vào đám người bên trong, chém đưa xắt rau giết lên. Đi theo Ân Thiên Chính, dương tiêu, ngũ hành người Bát Kỳ chúng tề đến, hô to hãm đấu, hãy còn tựa hồ nhập dương đàn giống nhau.

Này mấy cái môn phái trung tuy rằng cũng như làm hảo thủ, lại sao là dương tiêu, Vi Nhất Tiểu những người này đối thủ, không đến ăn xong bữa cơm, đã từ thương hơn phân nửa.

Thần quyền môn môn chủ, bị Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính dùng Ứng Trảo công trảo nát đầu, Vu Sơn bang bang chủ bị chu diên cùng Bành hòa thượng chém tới đùi, ‘ năm phượng đao ’ cùng ‘ đoạn hồn thương (súng) ’ này hai phái môn chủ càng xui xẻo, một cái bị Vi Nhất Tiểu giáo phá yết hầu, hút khô rồi tinh huyết, một cái khác bị không nói được càn khôn một hơi túi trang đi vào, sống sờ sờ nghẹn chết.

Còn lại Cự Kinh Bang, hải sa phái, tam môn bang một ít người, càng là không chết cũng tàn phế, Minh Giáo mọi người nghẹn một bụng hỏa, đều phát tiết tới rồi bọn họ trên người.

Đối với loại tình huống này, Diệp Phàm chỉ có thể mở một con mắt nhắm một con mắt, hán không giống Trương Vô Kỵ có như vậy nhiều nhân nghĩa đạo đức, này bang nhân dám nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của tiến công Minh Giáo, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nên trước tiên nghĩ vậy dạng kết cục.

Cái Bang long đầu trưởng lão, đại kinh thất sắc dưới, đang muốn suất chúng rời đi, nhưng trước mắt hoảng hốt một chút, tập trung nhìn vào, một cái bạch y thiếu niên đã đứng ở hán trước mặt.

Long đầu trưởng lão thân mình chấn động, thiết trượng đưa ngang ngực, không khỏi hỏi: “Tồn hạ rốt cuộc là người phương nào?”

Diệp Phàm lười cùng hán vô nghĩa, giơ chân đá hướng này đá vào, “Lăn!”

Này nhất chiêu, thế mạnh mẽ trầm, mang theo cuộn cuộn kinh khí ập vào trước mặt.

Long đầu trưởng lão sợ tới mức hú lên quái dị, trong tay thiết trượng huy động, quét về phía Diệp Phàm cổ chân.

Mắt thấy liền phải quét trung kỳ phạm khi, Diệp Phàm đá tới một chân, ở giữa không trung không thể tưởng tượng vừa chuyển, linh xà giống nhau đá hướng long đầu trưởng lão ngực. Hán này một chân đá ra, vô thanh vô tức, thế nhưng không có kéo một chút tiếng gió, nhưng lại mau kinh người, chợt lóe dưới đã tới rồi đối phương trước ngực.

Long đầu trưởng lão kinh thất sắc, hoành trượng đón chào, “Oanh” một tiếng, như bị sét đánh, trong tay hán thiết trượng đã bị Diệp Phàm một chân đá biến hình, hán lỗ mũi càng là chậm rãi chảy ra huyết tới, một trận gió thổi tới, thiết trượng leng keng rơi xuống đất, người khác cũng ngưỡng mặt sau đảo không còn có bỏ lên.

Hiện trường đông đảo Minh Giáo đệ tử, phía trước đều nhìn thấy quá Diệp Phàm cường bức Thiếu Lâm, Vô Đang chờ môn phái tư thế oai hùng, hiện giờ thấy hán từ quang minh trong đại điện đi ra lúc sau, sét đánh lôi đình giống nhau đem Cái Bang vị này giết bọn họ nhiều danh huynh đệ trưởng lão nhất cử đánh gục, trong lòng khiếp sợ đồng thời, cũng đều đều cảm thấy vui sướng vô cùng, sôi nổi hoan hô lên, sĩ khí đại chấn.

Diệp Phàm đậm đậm cười, đang muốn đáp lời, Cái Bang bang chúng bên trong, bỗng nhiên bay ra một đạo thân ảnh, trong tay đơn đao cao cao giơ lên, ở liên can Minh Giáo giáo đồ tiếng kinh hô trung bỗng nhiên đối với Diệp Phàm đánh xuống, quát: “Tiểu tặc nhận lấy cái chết!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26 : Cái Bang Đả Cầu trận pháp

Diệp Phàm là nhân vật kiểu gì, có thể nào không biết có người ở sau lưng đánh lên?

Lập tức hắn cũng không xoay người, tay phải sau này vung lên, nhất chiêu “Kháng long có hồi” nhanh chóng dùng ra, “Phanh” một tiếng, đã đập ở kia người đánh lên đòn đao phía trên, Hàng Long Thập Bát Chương, thế mạnh mẽ trầm, không gì phá nổi.

Kia người đánh lên bị thật lớn lực đánh vào oanh phi, “Bang” một tiếng rơi trên mặt đất, nửa ngày không có bò dậy, hắn ngã tạng lực phủ đều mau bị chấn nát.

“Hàng long..... Mười tám chương! Các hạ..... Rốt cuộc là người nào?” Kia người đánh lên run run rẩy rẩy hỏi, hắn là Cái Bang một cái cửu đại trưởng lão, tự nhiên nhận thức Cái Bang trấn phái tuyệt học.

Diệp Phàm lạnh lùng cười nói: “Người ánh mắt không tồi, bắt quá ta vì cái gì muốn nói cho người cái này người đánh lên”, lập tức hữu chương vung lên, lại là nhất chiêu “Kháng long có hồi”.

Kia cửu đại trưởng lão cả kinh hồn phi phách tán, đang muốn nhắm mắt chờ chết, đúng lúc này, chương bỗng long đầu cùng chấp pháp trưởng lão song song cản thượng.

Chương bỗng long đầu huy động thiết bổng, chấp pháp trưởng lão tay phải cương câu, tay trái thiết quả, hai người tam kiện binh khí, đồng thời hướng Diệp Phàm đánh tới.

Diệp Phàm một tiếng thanh khiếu, Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp dùng ra, leng keng một thanh âm vang lên, chấp pháp trưởng lão tay phải cương câu rồi ra chương bỗng long đầu thiết bổng, tay trái đòn quả hướng hắn hiệp hạ ném tới.

Bên cạnh truyền công trưởng lão trưởng kiếm đệ ra, kêu lên: “Tiểu tử này võ công quái dị, mọi người cẩn thận.” Xoát xoát xoát tam kiếm, phun thế như hồng, liền chi Diệp Phàm ngực bụng nhỏ.

Diệp Phàm thấy hắn chiêu số sắc bén, kêu lên: “Hảo kiếm pháp.” Nghiêng người tránh đi, tay trái ngón trỏ điểm hướng hắn đùi. Truyền công trưởng lão trưởng kiếm xoay vòng, mũi kiếm nhắm ngay Diệp Phàm đầu ngón tay lục đi. Lần này biến chiêu đã mau, mũi kiếm sở chỉ càng là không kém li hảo, đòn này nhất kiếm, đã là trong chốn võ lâm hiếm thấy biện pháp hay.

Diệp Phàm trong lòng thầm khen: “Cái Bang danh dương giang hồ, trăm năm không suy, trong bang ngọa hồ tàng long, quả là có kiệt xuất nhân tài.”

Gần giao thủ mấy chiêu, hắn liền có thể nhìn ra tới, này truyền công, chấp pháp hai trưởng lão đủ có thể liệt danh đương thời nhất lưu cao thủ. Chương bỗng long đầu hòa hậu kém cỏi, lại cũng chỉ là kém hơn một chút mà thôi.

Trong thời gian ngắn, Cái Bang tam lão đã cùng Diệp Phàm huy đi qua hơn hai mươi chiêu. Bên cạnh một cái cửu đại trưởng lão đột nhiên kêu lớn: “Bãi Đà Cầu trận!”

Đàn cái hà hà hồ to, ánh đao như tuyết, mấy chục cái danh Cái Bang hảo thủ các chấp đoàn côn, đem Diệp Phàm vây quanh ở giữa trận. Này 21 người hoặc khẩu xướng lần điệu ‘hoa sen rừng’, hoặc duỗi quyền mãnh đánh ngực, hoặc cao kêu: “Lão gia, thái thái, bổ thí khẩu lãnh com!”

Diệp Phàm đầu tiên là ngẩn ra, ngay sau đó minh bạch, này đó cổ quái gọi hành động, chỉ ở nhiều loạn địch nhân tâm thần. Chỉ thấy đàn cái bước chân lẫn lộn, nhiên tiến thoái xu tránh, lại là nghiêm cẩn có pháp.

Bất quá, Cái Bang Đà Cầu trận tuy rằng lợi hại, nhưng là tưởng vậy khốn Diệp Phàm lại là không thể, hắn liền Võ Đang đích thực võ bảy tiết trận cùng Côn Luân, Hoa Sơn chính phân lưỡng nghi đao kiếm trận đều có thể phá,

Này Đà Cầu trận pháp tự nhiên cũng vậy không được hắn.

Lăng Ba Vi Bộ dùng ra, chiếm chi ở phía trước, chốt nào ở phía sau, thân hình nhoáng lên, đã từ lúc cầu trong trận lờ ra, đôi tay phân ở truyền công trưởng lão cùng chấp pháp trưởng lão hai người đầu vai nhấn một cái, kẹp tay đoạt hai người trong tay trường kiếm, nghiêng người nghiêng lui, lại hồi vào trận mà.

Hắn vừa ra vừa vào, như vậy nhiều bang chúng thế nhưng không đụng tới hắn một mảnh góc áo. Đàn cái đang hoảng sợ, chỉ nghe hắn cao giọng nói: “Quý giúp ‘Đà Cầu trận pháp’ tên lấy được rất tốt. Chỉ là đà cầu dễ dàng, nếu muốn hàng long phục hồ, trận này liền không dùng được.”

Nói xong kiểm rung lên, một cỗ kinh lực truyền tới thân kiểm phía trên, nhưng nghe đến rầm khách hai vang, song kiểm từ giữa bẻ gãy.

Chưởng bỗng long đầu hô to: “Mọi người thượng a!” Thiết bỗng hướng hẳn ngực điểm đến, chấp pháp trường lão câu quái cũng vũ thành hai luồng bông tuyết, tạt cuốn tới.

Diệp Phàm thân hình biến đổi, Càn Khôn Đại Na Di thủ pháp sử sắp xuất hiện tới, nhưng thấy bạch quang liên tục chớp động, phốc phốc phốc không ngừng, kia mấy chục danh Cái Bang trường côn bị hấn đoạt xuống dưới.

Cái Bang mọi người kinh hãi, liền ở ngay lúc này, dương tiêu, Ân Thiên Chính đám người, cũng đem từng người đối thủ giải quyết chơi, xong tới tới, truyền công trường lão thấy vậy tình cảnh, không khỏi khe khẽ thở dài, cao giọng đột nhiên nói: “Đại gia dừng tay!”

Hắn minh bạch Cái Bang khuyên toàn giúp chi lực, đều thu thập không dưới cái này bạch y thiếu niên, hiện giờ, ở hơn nửa Minh Giáo hơn hai mươi vị cao thủ đứng đầu, đánh bừa đi xuống, xui xẻo vẫn là Cái Bang. Nói không chừng, cuối cùng bọn họ tất cả mọi người sẽ công đạo ở chỗ này.

Diệp Phàm thấy hắn ánh mắt dao động không chừng, liền biết người này đã manh lui ý, cười cười, lập tức thông thả ung dung đi tới dương tiêu đám người phía trước.

“Lúc này đây Cái Bang thất bại thảm hại, chúng ta nhận. Nhưng là còn thỉnh các hạ báo cho, người rút cuộc là người nào? Vì cái gì sẽ Hàng Long Thập Bát Chương?” Truyền công trường lão ôm quyền hướng Diệp Phàm hỏi.

Hàng Long Thập Bát Chương là Cái Bang bất truyền bí mật, trừ bỏ bang chủ mặc dù bọn họ mấy đại trường lão cũng không có tư cách đi học. Hắn như thế nào cũng làm không rõ, cái này bạch y thiếu niên là như thế nào học được.

“Hừ hừ! Vị này chính là đương thời võ công đệ nhất, thiên hạ can đảm vô song kỳ nam tử, chỉ huy tả hữu quang minh sử, tứ đại hộ giáo Pháp Vương, năm tán người, ngũ hành kỳ, thiên địa phong lôi bốn môn Minh Giáo diệt giáo chủ, đuổi quá lục đại môn phái xuống núi, đoạt quá Diệt Tuyệt Sư Thái trong tay ý Thiên Bảo kiếm, lấy hắn như vậy nhân vật, đừng nói các ngươi Cái Bang Hàng Long Thập Bát Chương, mặc dù là thiên hạ bất luận cái gì võ học, chúng ta giáo chủ cũng sẽ dễ như trở bàn tay dùng ra tới, Cái Bang bọn nhãi ranh, lúc này đây biết sợ rồi sao! Ha ha!” Một bên chu diên nhện không được cười ha ha nói.

Truyền công trường lão ngăn ngại, đối với Diệp Phàm đại danh hắn đương nhiên không nghe nói qua, rút cuộc đại chiến Quang Minh Đình sự tình còn không có truyền tới trong chôn giang hồ đi, nhưng là có một chút hắn nghe minh bạch tới, chính là cái này bạch y thiếu niên làm lục đại môn phái bất lực trở về, khó trách Cái Bang lúc này đây sẽ thất bại thảm hại.

Lập tức, hắn hướng Diệp Phàm ôm quyền nói: “Nguyên lai là diệt giáo chủ, Cái Bang truyền công trường lão có lễ.”

“Ta thả hỏi ngươi, Cái Bang bang chủ sử hòa long có tới không?” Diệp Phàm không đáp hỏi ngược lại.

Nguyên tác trung kia sử hòa long, bởi vì Trần Hữu Lượng cùng thành côn quan hệ, bị người mạo danh thay thế, Diệp Phàm thật sự muốn kiến thức một chút.

“Nhà của ta bang chủ có bệnh trong người, lúc này đây là từ chúng ta năm vị trường lão dẫn người lại đây……” Truyền công trường lão đảo cũng không có dấu điểm.

“Ngà! Là như thế này a! “Diệp Phàm trầm ngâm một chút nói.” Các ngươi nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của tiến công Minh Giáo, ta nguyên bản có thể đem các ngươi toàn bộ tiêu diệt ở chỗ này, nhưng là phía trước Minh Giáo cùng sáu đại phái đã dừng can qua, thích khiến tu hao. Hơn nữa. Trời cao có đức hiếu sinh, hy vọng lúc sau các ngươi tự giải quyết cho tốt…… Các ngươi xuống núi đi thôi!”

Hắn mặc dù có tuyệt đối nắm chắc, đem Cái Bang này mấy trăm người đều giết, nhưng là oan oan tương báo khi nào! Như thế đi xuống chỉ biết tạo thành tuần hoàn ác tính, lúc này đây Cái Bang tiến công Minh Giáo chỉ là bị kia Trần Hữu Lượng cùng thành côn châm ngòi, không giống thần quyền môn, hải sa giúp những cái đó đám ô hợp tới nhân lúc cháy nhà mà đi hỏi của.

Hơn nữa, Cái Bang dù sao cũng là thiên hạ đệ nhất đại bang, giúp em vợ từ đâu chỉ muôn vàn, những người này giết, chỉ biết đưa tới bọn họ diên cuồng trả thù, Minh Giáo tuy rằng không sợ, nhưng là đối với khôi phục nghiệp lớn tới nói, chung quy là không tốt.

Quan trọng nhất chính là, lịch đại tới nay, Cái Bang đều là loại bỏ thất lỗ trụ cột vững vàng, vô luận là Bắc Tống kiều phong cùng Nam Tống Quách Tĩnh, bọn họ không có lúc nào là, đều này đây hiệp to lớn giả, vì nước vì dân làm trọng. Diệp Phàm về tình về lý đều không thể sát này bang nhân. UU đọc sách ( )

Truyền công trường lão ngăn ngại, không tin hỏi: “Các hạ, ngươi thật sự sẽ phóng chúng ta rồi đi?”

Không phải hắn không tin, thật sự là này quá không thể tưởng tượng, ma giáo giáo chúng xưa nay đều tàn nhẫn dị thường, đối với bọn họ danh môn chính phái người, đều là thù rằng sai sát cũng không thể buông tha.

Một bên một cái Cái Bang bang chúng nói: “Ma giáo từ trước đến nay quý kẻ đa đoan, gian trá giáo hoạt, nói chuyện như thế nào có thể tin?”

Duyệt kim kỳ chương kỳ sử tranh tay trái vung lên, đột nhiên, bốn phương tám hướng đều trào ra tới, không ít Minh Giáo giáo chúng, cự mộc ở đông, liệt hỏa ở nam, duệ kim ở tây, hồng thủy ở bắc, hậu thổ bên ngoài du tẩu phối hợp tác chiến, đem liên can Cái Bang đệ tử bao quanh vây quanh.

Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính lớn tiếng nói: “Lão phu là Bạch Mi Ứng Vương, chỉ cần ta chờ mấy người ra tay, liền có thể đem các ngươi toàn bộ bắt lấy. Minh Giáo hôm nay thủ hạ lưu tình, người trẻ tuổi về sau nói chuyện nhưng đến nhiều hơn kiểm điểm chút.”

Mấy câu nói đó rầm rầm sấm dậy, chấn đến Cái Bang đệ tử lỗ tai ong ong tác hưởng, tâm thần khó có thể tự chế, mắt thấy hắc râu bạc trắng bạch mi, thần uy lẫm lẫm, mọi người đều bị hoảng sợ.

Diệp Phàm vừa chấp tay, nói: “Thay ta hướng kia sử hòa long vẫn an, ngày khác ta sẽ tới cửa thỉnh hắc chỉ giáo, thỉnh đi!”

Truyền công trường lão đến tận đây ở không nghỉ ngơi, lập tức, dẫn dắt nhất bang Cái Bang bang chúng bước nhanh hướng dưới chân núi chạy đi.

Tiến đi Cái Bang, Minh Giáo mọi người đang muốn phản hồi mật đạo, Diệp Phàm bỗng nhiên bên tai vừa động, thoáng nhìn phía đông nam một khối cự thạch phía trên lập một vị bạch y công tử, kia bạch y công tử phía sau đứng hai cái dáng người cao gầy hắc y lão già, cự thạch phía dưới còn có bảy tám người, chỉ xem bọn hắc trạm tư liền biết mỗi người thân thủ bất phàm.

“Triệu Mẫn?”

Diệp Phàm giật mình, lập tức thân hình chợt lóe, hướng kia chỗ tảng đá lớn chạy đi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27 : Đại chiến Huyền Minh nhị lão

Kia huyền minh nhị lão không hổ là một thế hệ cao thủ, Diệp Phàm mới vừa một tiếp cận, bọn họ liền phát hiện lên, hai người lạnh lùng cười, ngay sau đó đoạt ở Triệu Mẫn trước người tương hộ, cùng Diệp Phàm biện một chương.

Chỉ nghe “Oanh” cả đời vang lớn, hai người thế nhưng dừng chân không chừng, thối lui hai bước, cần đề khí trở lên, trong phút chốc toàn thân khô nóng bất kham, uyển tựa thân nhập lò luyện.

Hiện giờ Diệp Phàm thân cư năm đại thần công, nội lực có thể nói là vang dội cổ kim, huyền minh nhị lão tuy rằng lợi hại, nhưng là nếu luận nội lực nói, vẫn là hơi tổn Diệp Phàm nửa phần.

Huyền minh nhị lão đại kinh thất sắc dưới, vội vàng vận khí huyền âm chân khí, lúc này mới khó khăn lắm triệt tiêu Diệp Phàm Cửu dương thần công.

Dương tiêu cùng Ân Thiên Chính đám người chỉ bảo chủ vọt qua đi, đi theo liền lác mình mà đến, phân đứng ở hắc phía sau tả hữu, lạnh lùng nhìn chăm chăm đối phương một đám người. Triệu Mẫn thủ hạ các cao thủ càng là như lâm đại địch, nháy mắt đem Triệu Mẫn lẫn nhau ở trung gian.

“Các hạ là người nào?” Triệu Mẫn nhẹ lay động quạt xếp hỏi.

Trên giang hồ thành danh cao thủ, năng phần lớn đều nghe nói qua, cái này bạch y thiếu niên thế nhưng cùng huyền minh nhị lão lực bình hai chương, mà chút nào không rơi hạ phong, đã khiến cho năng cảnh giác.

Quan trọng nhất chính là, ma giáo nhiều như vậy cao thủ thế nhưng ẩn ẩn lấy hắc là chủ tư thế, càng làm cho Triệu Mẫn sinh ra một tia điềm xấu dự cảm.

“Triệu Mẫn quân chủ thỉnh, tại hạ Diệp Phàm, Minh Giáo ba mươi bốn đại giáo chủ.” Nhìn Triệu Mẫn, Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Đối với vị này Kim Dung dưới ngòi bút nhất chịu người đọc hoan nghênh nữ chủ chi nhất, hắc có thể nói là lâu nghe đại danh.

Thiên hạ bình mã đại nguyên soái Nhữ Dương vương chi nữ, đại nguyên đệ nhất mỹ nhân. Thủ hạ toàn vì trong chốn võ lâm đứng đầu cao thủ. Dám yêu dám hận, thông tuệ tinh linh. Thiện xảo tư, am thao lược, văn võ toàn tài; nhất lệnh người tha kính trọng tha yêu thích, không đơn thuần chỉ là là kia tuyệt đỉnh thông minh cùng kia khuyên quốc chi mao, mà càng ở chỗ năng như vậy dám yêu dám hận quyết đoán, kia xa nhiều Trung Nguyên nữ tử kiên nghị.

Vì tình yêu nàng có thể không màng tất cả, đơn luận điểm này rất nhiều nữ tử đều làm không được.

Lúc này Triệu Mẫn, mặc màu bạc áo gấm, nhẹ lay động quạt xếp, tuy là nam nhi trang, lại dấu không được kia một bộ ung dung hoa quý chi khí, năng trở mã tuấn mỹ dị thường, hai mắt hắc bạch phân minh, sáng ngời có thần, trong tay quạt xếp bạch ngọc vì bính, nắm phiến bính tay, bạch đến cùng phiến bính thế nhưng vô phân biệt.

Triệu Mẫn được nghe Diệp Phàm đương trường kêu ra thân phận của nàng, không khỏi bật thốt lên hỏi: “Ngươi như thế nào biết ta thân phận?”

Phải biết rằng nàng nữ nhi thân, trừ bỏ bên người vài vị cao thủ, ngoại nhân căn bản sẽ không biết.

Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Ta chẳng những biết ngươi Hán nhân tên gọi Triệu Mẫn, ta còn biết ngươi là thiên hạ bình mã đại nguyên soái Nhữ Dương vương chi nữ, đại nguyên đệ nhất mỹ nhân. Ngươi có một cái ca ca kêu vương bảo bảo, này hai cái gây cây gây trúc gia hòa, liền huyền minh nhị lão, không chỉ có như thế thủ hạ của ngươi còn có cái gì khổ đại sư, tám cánh tay thần kiếm phương đông bạch, Kim Cương môn trọc tăng cùng với hồng y phượng khách Vũ Văn sách chờ hơn mười vị giang hồ nhất lưu cao thủ.

Ngươi vì có thể giống nam tử giống nhau kiến công lập nghiệp, ở thảo nguyên thượng tự do bay lượn. Vì thế đưa bốn lục đại môn phái cùng Minh Giáo mọi người với cổ chương bên trong, chính là vì hướng thể nhân chứng minh, ngươi là thảo nguyên anh hùng Thành Cát Tư Hãn nhi nữ, là không thua với bất luận cái gì nam tử Mông Cổ nữ nhi.

Thân là một cái người ngoài cuộc, ta cũng không thể không đối với ngươi nói tiếng bội phục. Chỉ là đáng tiếc a..... Đáng tiếc, đại nguyên triều đã mất trời lặn Tây Sơn, nước sông ngày một rút xuống. Hoàng đế không để ý tới quốc chính, ham hưởng thụ, hủ hóa đến cực điểm, nịnh thần học hặc với nhau, lừa trên gạt dưới, triều đình suy cao thế nặng, kinh tế càng ngày càng suy, các nơi nông dân sôi nổi bóc cái khỏi nghĩa, ngươi mặc dù có Gia Cát chi tài, bắt đắc dĩ sinh không phùng khi, chú định sẽ là kính trung hoa, thủy trung nguyệt, chẳng làm nên trò trống gì..... “

Diệp Phàm đình đặc mà nói, có cảm mà phát, đối với Triệu Mẫn cái này kỳ nữ tử, hẳn vẫn là phi thường thích, bất quá hẳn càng hưởng thụ vẫn là loại này chỉ điểm giang sơn khoái cảm, nói, từ thiên long kết thúc về sau, hẳn đã thật lâu không có trang quá thân côn.

Nhìn Diệp Phàm, Triệu Mẫn nội tâm tựa như sóng to gió lớn giống nhau hết đợt này đến đợt khác, chính mình ở cái này thiếu niên trong mắt, thế nhưng không hề bí mật đáng nói, tựa như coi hết giống nhau, loại cảm giác này làm nàng thực khó chịu.

Nàng là cái loại này mọi việc đều hy vọng nắm giữ ở chính mình trong tay người, tượng hôm nay như vậy bị động thời điểm, thật đúng là không có. Lập tức hơi hơi xoay người, vì không thể sát mà cấp huyền minh nhị lão để cái ánh mắt, tiếng nói vừa dứt, lưỡng đạo thanh ảnh từ bên cạnh vụt ra, phân tả hữu hai lộ công hướng Diệp Phàm.

Huyền minh nhị lão ra đồng môn, như hình với bóng, lại thêm công phu đều đã luyện đến đứng đầu nông nổi, bởi vậy phối hợp lại phá lệ ăn ý.

Diệp Phàm sớm biết rằng Triệu Mẫn quỷ kế đa đoan, nghe nàng nói chuyện khi liền vẫn luôn ở trong tối ám phòng bị, ở nàng xoay người khoảnh khắc, song chưởng đồng thời đánh ra, vừa lúc đón nhận đánh lên tới huyền minh nhị lão.

Huyền minh nhị lão đánh tới phụ cận, hai người bốn chưởng mơ hồ không chừng, chợt trái chợt phải, nhìn đến Diệp Phàm chính diện nghiêng đón, tâm hữu linh tê mà biến hóa phương hướng, một người công lên đường một người gỡ xuống lộ.

Diệp Phàm khuỷu tay hơi trầm xuống, thi triển Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp, chụp một tiếng vang lớn, hạc bút ông tả quyền anh ở lộc trượng khách hữu chưởng phía trên. Hai người bọn họ võ công một sư truyền lại, chưởng pháp tương đồng, công lực tương nhược, nhất thời đều chấn đến hai tay tê mỏi, đến nỗi dùng cái gì thế nhưng sẽ làm cho sư huynh đệ tự tương biện chưởng, hai người võ công tuy cao, lại cũng không rõ trong đó huyền bí.

Hai người vừa kinh vừa giận hết sức, Diệp Phàm song chưởng lại đã đánh tới. Huyền minh nhị lão vẫn là các ra song chưởng, một thủ một công, sở sử chưởng pháp đã cùng vừa mới hoàn toàn bất đồng, nhưng bị Diệp Phàm một dẫn vùng, vẫn là lộc trượng khách tả chưởng đánh tới hạc bút ông hữu chưởng phía trên, này Càn Khôn Đại Na Di thủ pháp chi xảo, tính toán chi chuẩn, thật đã đến không thể tưởng tượng nông nổi.

Huyền minh nhị lão hoảng sợ thất sắc, mắt thấy Diệp Phàm lần thứ ba giờ chưởng đánh tới, không hẹn mà cùng các ra đơn chưởng chống đỡ. Lúc này đây Diệp Phàm lại chưởng pháp biến đổi, Hàng Long Thập Bát Chưởng cùng Cửu dương thần công trút xuống mà ra, một cỗ nóng rực nóng bỏng kinh phong thổi đem lại đây, đem hai người chưởng lực phân biệt dời đi cấp đối phương. UU đọc sách (www.uukanshu.com) quất lên một tiếng lớn “Cút đi!” Song chưởng đột nhiên về phía trước một đưa, huyền minh nhị lão đồng thời miệng phun máu tươi, bay ngược đi ra ngoài.

Những người khác thấy thế đều bị trong lòng hoảng sợ, huyền minh nhị lão làm Nhữ Dương vương phủ đứng đầu cao thủ. Cự nhiên bị một thiếu niên đánh bại!

Diệp Phàm đang muốn qua đi kết quả kia huyền minh nhị lão mạng nhỏ, kia huyền minh nhị lão sâu kín bỏ lên, lập tức lệnh người cùng kêu lên gào thét, đồng thời lấy ra binh khí.

Chỉ thấy lộc trượng khách trong tay cầm một cây đoản trượng, đầu trượng phân nhánh, làm sừng hươu chi hình, toàn thân ngăm đen, không biết là vật gì đúc thành, hạc bút ông cầm trong tay song bút, bút pháp duệ như mỏ chim hạc, lại là tinh quang lóe sáng.

Này tam kiện binh khí sử triển khai tới, chỉ thấy một đoàn hắc khí, lưỡng đạo bạch quang, chỉ một thoáng, liền phải hướng Diệp Phàm đánh tới, Diệp Phàm còn chưa nhích người, một bên Trương Vô Kỵ liền nhìn không được mở miệng nói: “Đại ca, để cho ta tới!”

Hắn đã nhận ra này hai cái làm hắn nhận hết hàn độc đầu sỏ gây tội, hận không thể lập tức đem bọn họ giết, lập tức thân hình chợt lóe, xích thủ không quyền cùng huyền minh nhị lão giao thủ.

Huyền minh nhị lão giận dữ, cùng Diệp Phàm so đấu chưởng lực bị thua báo đáp ân tình có nhưng nguyên, rốt cuộc đối phương là Minh Giáo giáo chủ, hiện tại lại thấy một cái lăng đầu lăng não gia hòa, dám khiêu chiến bọn họ uy nghiêm, hận không thể lập tức đem Trương Vô Kỵ giết, lập tức vũ khởi lộc đầu đoản trượng cùng mỏ chim hạc song bút, đem Trương Vô Kỵ bao vây lên.

Bọn họ hai người binh khí, thường thường lấy chiêu số quý dị thù thắng, mỗi nhất chiêu đều là sắc bén tàn nhẫn, thế sở hiểm thấy. Trương Vô Kị tuy rằng không giống Diệp Phàm như vậy sẽ nắm đại thần công, chính là hấn Cửu dương thần công lại so với Diệp Phàm vững chắc thực, lập tức tập trung tinh thần, ở tam kiện binh khí chi gian không tới cảm đi, công thủ tự nhiên, chỉ là nhất thời nhìn không hiểu hai người binh khí chiêu số chiêu số, thù thắng lại cũng không dễ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28 : Triệu Mẫn mời

Huyền minh nhị lão thay phiên mãnh công, bắt đắc dĩ mỗi nhất chiêu đều chỉ sử đến trên đường, liền bị Trương Vô Kị lòi đỉnh một kích, khiến cho biến công vì thủ.

Nhưng này hai người cả đời tâm đắc với trượng pháp cùng bút pháp, quả nhiên là tinh diệu thuần thực, hai người lại phối hợp ăn ý, một người gặp nạn, một người khác đứng tức công thượng, khiến cho Trương Vô Kị huy chương tự bảo vệ mình, Trương Vô Kị dục thương này hai người, lại cũng thật khó, huống đản bọn họ thỉnh thoảng đánh ra một cái “Hàn minh thần chương”, lệnh Trương Vô Kị trốn tránh không ngừng.

Ba người chỉ một thoáng đấu hơn trăm chiêu, huyền minh nhị lão càng đấu càng là kinh hãi, nguyên trông cậy vào hai người hợp lực, trong khoảnh khắc tế cái này lăng đầu lăng não thiếu niên, há liệu chiến đến trăm chiêu, không đơn thuần chỉ là không có đắc thủ, phản diệt gặp nạn cảnh, trên tay chiêu số luôn là không được sử toàn, rất nhiều tinh vi huyền diệu biến hóa thế nhưng thi triển không ra, làm cho đỡ trái hờ phải, cực kỳ nguy hiểm, tức giận đến hai người oa oa kêu to.

Trương Vô Kị cũng ám hạ bội phục này nhị lão công lực chi thuần, nghệ nghiệp chi tinh, chính mình nếu không có bẩm sinh thượng Cửu dương thần công khác chế bọn họ huyền minh thần chương, tại đây nhị lão cùng đánh dưới, tất đại cư hoàn cảnh xấu không thể.

Lập tức ba người phút chốc tiến phút chốc lui, lóe triển xê dịch thẳng như một đoàn bóng dáng. Quang Minh Đỉnh thượng tiếng sấm cuộn cuộn, phong như tiếng thông reo, kích đến trên mặt đất, tuyết động đoàn lượn vòng chuyển.

Bữa cơm công phu, hai bên đã hủy đi đến hai trăm chiêu hơn, ý thiên nguyên tác, Trương Vô Kị cùng huyền minh nhị lão giao thủ, không cần ba mươi chiêu đã đánh bại hai người, nhưng đó là thượng quá Võ Đang. Trương Tam Phong thụ lấy Thái Cực quyền, Thái Cực kiếm, theo sau lại chỉ đạo, Trương Vô Kị ở Võ Đang trên núi, ước chừng ngày người ba tháng thôi hóa sau kết quả.

Hiện tại Trương Vô Kị Cửu dương thần công tuy rằng thâm hậu, nhưng là hấn rốt cuộc không có học được Thái Cực cùng Càn Khôn Đại Na Di, nếu không phải phía trước huyền minh nhị lão, bị Diệp Phàm đánh tam chương, bị nội thương không nhẹ, lấy Trương Vô Kị bản lĩnh, căn bản cùng bọn họ đối đầu lâu như vậy.

Theo thời gian trôi qua, huyền minh nhị lão tiến công chiêu số, không cảm chậm lại, bọn họ công lực tuy tinh, nhưng là nội lực lại không bằng Trương Vô Kị hần hậu dài lâu, ở hơn nửa Cửu dương thần công, chạy dài không dứt, vô cùng bất tận, ba trăm chiêu một quá, hai người đều cảm mệt mỏi, hơi thở không đều.

Trương Vô Kị lại là càng chiến càng dũng, một cái sơ sẩy gian, lộ trượng khách đầu vai trúng chương, trong tay lộ trượng đương một tiếng rơi trên mặt đất, hạc bút ông liền chột xông về phía trước, song bút hướng Diệp Phàm trên lưng “Đại chuy” “Linh đải” đâm hạ.

Trương Vô Kị bỗng dừng ra phái Võ Đang khinh công tuyệt kỹ “Thê Vân Tung”, lập tức thả người cao nhảy, vừa chuyển gấp lại, quý mị phiêu thối ra tới. Hạc bút ông nào liệu có này, hấn này nhất chiêu thế mạnh mẽ trầm, này tế dục thu chiêu đầu ra đến cấp, song bút một nện ở lộ trượng khách “Tanh trung” huệ, một chút ở tề bộ đan điền.

Lộ trượng khách đầu vai trung chương, tả chương lập vận hàn minh thần công, tất đánh ra tới, bức lệnh Trương Vô Kị lui lại, một chương này đúng lúc chụp trung hạc bút ông ngực, hạc bút ông song bút chưa từng rút ra, liền bị đánh đến bay ngược ra tới, hai người đồng thời” phanh “Một tiếng dừng ở Triệu Mẫn dưới chân.

Lần này,

Bốn phía người quả thực sợ ngây người, Diệp Phàm có thể đánh bại huyền minh nhị lão mọi người cũng không ngoài ý muốn, rốt cuộc hấn một người liền đánh lui lục đại môn phái, chính là hiện tại lại toát ra cái lăng đầu lăng não tiểu tử, tuy là Triệu Mẫn có Gia Cát chi tài, giờ phút này cũng không khỏi cảm thấy đau đầu, nàng không cảm hướng Trương Vô Kị hỏi:” Người lại là người nào? “

”Tại hạ Trương Vô Kỵ, mười năm trước bị này huyền minh nhị lão đánh trọng huyền minh thần chưởng, bởi vậy bắt đắc dĩ mới ra tay....., “Trương Vô Kỵ gãi gãi đầu nói, đối với cùng nữ hài tử nói chuyện hần thật sự không thói quen.

”Nguyên lai là người, xem ra lúc này đây Minh Giáo thật là mệnh không nên tuyệt, thế nhưng sẽ nhiều ra các người này hai cái giúp đỡ. “Triệu Mẫn đàm đàm cười, chút nào không có bởi vì huyền minh nhị lão bị thua mà có bất luận cái gì không ổn, nàng nhẹ lay động quạt xếp hướng Diệp Phàm nói:” Diệp giáo chủ, danh nhân trước mặt không nói lời nói dối, nếu người biết bí mật của ta, tiểu nữ tử liền liền có chuyện nói thẳng.

Dưới bầu trời này, đất nào mà không phải là đất của Thiên tử, ở trên đất này, dân nào mà không phải là dân của Thiên tử. Ta Mông Cổ hoàng đế uy thêm tứ hải, diệp giáo chủ nếu có thể quy thuận, Hoàng Thượng lập ban thù phong, Minh Giáo tự nhiên đại mộng vinh sùng, đến lúc đó các hạ có hưởng không hết vinh hoa phú quý, liên tính bái đem phong thần cũng chưa chắc không thể. Chỉ cần diệp giáo chủ một câu, người sẽ là ta đại nguyên triều băng hữu.”

Này Triệu Mẫn không hổ là nữ trung Gia Cát, mắt thấy cường bức không thành, lập tức đổi thành lợi dụ, thiên hạ rộn ràng toàn vì lợi tới, nàng tin tưởng chỉ cần ra lên giá cách, liền không có làm không thành sự.

Diệp Phàm lắc đầu, hai mắt như điện, nhìn thẳng Triệu Mẫn, nói:” Người sai rồi, nguyên người tàn bạo, nhiều hại bá tánh, ngày nay thiên hạ quần hùng cũng khởi, đúng là vì đuổi đi hồ lỗ, trả ta non sông, Phàm ta Viêm Hoàng con cháu, đều bị tồn cái loại bỏ Thất Tử chi tâm, đây mới là xu thế tất yếu. Diệp mỡ tuy là phương ngoại chi nhân, nhưng cũng biết đại nghĩa nơi.

Nghe ta một câu đi! Đại nguyên triều đã một cây chẳng chống vững nhà, cao ốc đem khuynh, mặc dù phụ thân người Nhữ Dương vương có hộ quốc chi trí, nhưng một cây chẳng chống vững nhà. Ta có thể nói cho người, không ra ba năm, nguyên mộng tất bại. Đến lúc đó người cũng sẽ rơi vào cái cửa nát nhà tan chi khổ, còn không bằng hiện tại thoái ẩn giang hồ, cùng người nhà cùng nhau hưởng thụ thiên luân chi nhạc, đây mới là người hiện tại nhất yêu cầu suy xét. “

Diệp Phàm nói chính là lời nói thật, lịch sử bánh xe là sẽ không bởi vì bất luận kẻ nào mà thay đổi, hiện giờ thiên hạ nghĩa quân sôi nổi khởi nghĩa vũ trang, nguyên triều diệt vong, là chuyện sớm hay muộn.

“Nói chuyện giạt gân, đồng đặc!” Đối với Diệp Phàm nói, Triệu Mẫn đương nhiên không tin.

Nàng phụ thân Nhữ Dương quan lại cư Thái úy, chấp chưởng thiên hạ binh mã quyền to, trí dũng song toàn, là triều đình trung đệ nhất vị người tài ba, thiên hạ nghĩa quân khởi sự, đều bị hấn khiến binh dập tắt. Nghĩa quân nhiều lần khởi nhiều lần bại, toàn nhân này Nhữ Dương vương cầm binh có cách chi cố.

Dựa theo nàng cha con tính toán, chỉ cần trên giang hồ hắc bạch lưỡng đạo giết hại lẫn nhau, đến lúc đó bọn họ ngồi thu ngư ông chi lực, đại nguyên triều liền sẽ bất chiến mà thắng, trở về Thái Tổ Thiết Mộc Chân huy hoàng.

“Ai! Lời hay khó khuyên đáng chết quý, nếu người như thế chấp mê bất hồi, kia chúng ta này có thể chờ xem đi!” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Triệu cô nương, người xuống núi đi thôi!”

Triệu Mẫn sùng sốt, ngay sau đó hỏi:” Diệp giáo chủ không hỏi hận sao? “

Phải biết rằng, hiện tại Diệp Phàm bất hấn có thể nói là dễ như trở bàn tay, nàng thủ hạ cao thủ tuy nhiều, lại ngăn không được Minh Giáo liên thủ tiến công.

“Bất người cũng vô dụng, người đã đem lục đại môn phái bắt lên, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tại hạ ném chuột sợ vỡ đồ hạ cũng không có khả năng đem người thế nào, còn không bằng đem người thả. Vọng người tự giải quyết cho tốt, không cần khó xử những người đó.” Diệp Phàm nhìn Triệu Mẫn liếc mắt một cái chậm rãi nói.

Triệu Mẫn thờ dài một hơi:” Không thể tưởng được người liền chuyện này đều đã biết, Diệp Phàm đúng không! Ta nhớ kỹ người, cáo từ! “

Lập tức nhất bang người, nâng lên kia trọng thương huyền minh nhị lão, bước nhanh hướng dưới chân núi đi đến.

Nhìn Triệu Mẫn đám người bóng dáng, Trương Vô Kỵ không cảm lo lắng sốt ruột nói:” Đại ca, người nói chính là thật vậy chăng? Đại sư bá bọn họ đều bị bắt đi? “

”Không tồi, lục đại môn phái người lại trên đường trở về, đều trọng thập hương nhuyển cân tán, đây cũng là vì cái gì Triệu Mẫn không có sợ hãi nguyên nhân. “Diệp Phàm giải thích nói.

“Chuyện đó không nên muộn, đại ca, chúng ta nhanh đi nghĩ cách cứu viện đi!” Trương Vô Kỵ một khắc cũng chờ không kịp.

Diệp Phàm gật gật đầu, nói: “Cứu nhất định phải cứu, bất quá muốn trước chế định một cái thích đáng kế hoạch. Này Triệu Mẫn thủ hạ cao thủ nhiều như mây, ven đường lại có nguyên binh hộ tống, quan trọng nhất chính là, sáu đại phái các vị cao thủ đều trúng độc trong người, công lực mất hết, hơi chút xử lý không tốt, liền sẽ làm cho bọn họ có tánh mạng chi ưu.”

“Ân! Đại ca người nói hần là làm sao bây giờ?”

“Trước vì Minh Giáo giáo chúng chữa thương, đãi đoàn người nội công khôi phục, lại cùng nhau đi trước phần lớn cứu người.”

“Đại sư bá bọn họ có thể hay không có cái gì nguy hiểm?” Trương Vô Kị không yên tâm hỏi.

“Tạm thời sẽ không, triều đình sẽ trước đối bọn họ tiến hành chiêu an.”

Này xuống dưới mấy ngày, Diệp Phàm cùng Trương Vô Kị liền bận rộn lên, tuy rằng Minh Giáo giáo chúng bị thương người rất nhiều, nhưng là bọn họ hai cái đều là đương đại danh thủ quốc gia, châm cứu xoa bóp, có thể nói là diệu thủ hồi xuân.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29 : Chạy tới Võ Đang sơn

Mấy ngày kế tiếp, chẳng những thiên ung giáo nhập vào Minh Giáo, Diệp Phàm càng là nhận mệnh Trương Vô Kị vì Minh Giáo Phó giáo chủ.

Mặc kệ nói như thế nào đều là hấn đoạt Trương Vô Kị ngôi vị giáo chủ, về tình về lý hấn đều không thể đã quên cái này nghĩa đệ.

Bắt đầu thời điểm, Trương Vô Kị bởi vì Trương Tam Phong quan hệ, cũng không tưởng gia nhập Minh Giáo, trải qua Bạch Mi Ứng Vương cùng Diệp Phàm tẩy não, cuối cùng hấn vẫn là đáp ứng rồi xuống dưới.

Làm xong những việc này, Diệp Phàm cùng Trương Vô Kị tiếp tục vì mọi người chữa thương.

Năm ngày sau, Minh Giáo chúng đệ tử thương thế, trên cơ bản đều khôi phục lại đây, Quang Minh Đình bệ trên người vui vẻ ra mặt.

Từ dương đình thiên qua đời lúc sau, Minh Giáo bên trong lâm vào chia năm xẻ bảy hoàn cảnh, đầu tiên là quang minh hữu sứ trốn đi tìm kiếm giáo chủ, lại là Ân Thiên Chính tự lập môn phái, tiếp theo dương tiêu, Vi Nhất Tiểu cùng năm tán người tranh đoạt Minh Giáo giáo chủ nháo đến tan rã trong không vui.

Gần mấy năm gian, một cái ở trên giang hồ uy phong lẫm lẫm, lệnh mặt khác môn phái nói chi sắc biến Minh Giáo, lưu lạc thành ai đều có thể khi dễ kẻ đáng thương.

Nhưng mà theo Diệp Phàm ngang trời xuất thế, cái loại này ghen khuất nhật tử rốt cuộc muốn cáo một đoạn rơi xuống.

Quang Minh Đình thượng, Diệp Phàm đại hiện thần uy, chẳng những đem sáu đại phái đánh đến không hề đánh trả đường sống, càng là đánh ngã triều đình tay sai huyền minh nhị lão, vì áp lực đến nay Minh Giáo giáo chúng hưng hăng mà ra một ngụm ác khí.

Không cảm như thế, Diệp Phàm chẳng những trí dũng song toàn, hơn nữa có thể véo sẽ tính, trong chốn võ lâm sự tình trên cơ bản không có hấn không biết, có như vậy giáo chủ, gì sâu đại sự không thành.

Ngày kế sáng sớm, Diệp Phàm, Trương Vô Kị, tiểu chiêu, dương tiêu, Ân Thiên Chính, Vi Nhất Tiểu đám người suất lĩnh ngũ hành kỳ từ Quang Minh Đình xuất phát, triều Võ Đang sơn chạy đến.

Bởi vì biết Triệu Mẫn gian kế, trước tru Thiếu Lâm, lại diệt Võ Đang, Diệp Phàm đương nhiên sẽ không có ngốc bệp, đi cái gì Lục Liễu Sơn Trang tìm không thoải mái, còn không bằng đi đặt đãi lao, chờ Triệu Mẫn thượng câu.

Minh Giáo tổng đàn để lại hình đường Đường chủ lĩnh khiêm cùng với thiên địa phong lôi bốn môn tọa trấn, mặc kệ ở bất luận cái gì thời điểm, đại bản doanh đều là không thể vứt bỏ.

Một đường hướng đông đi ra hơn trăm dặm, chính đi gian. Phía trước khóc tiếng kêu vang thành một mảnh, một đội mông nguyên kỵ binh đang ở một cái trong thôn cường đoạt dân nữ, bốn phía cướp bóc.

Có mấy cái nữ tử đã bị trước mặt mọi người lột ra quần áo, quang thân mình bị mấy cái Mông nhân đại hấn ở núu chân túm phát trên mặt đất kéo hành, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Trong thôn có nam tử ý muốn phản kháng. Sớm bị Mông nhân võ sĩ huy đao chém làm hai đoạn, cũng có nữ tử bị giết sau thi thể ngang dọc với nói, càng có mấy cái bị ngã chết con trẻ hài đồng, óc vỡ toang, tràng phá bụng lạn, trường hợp cực thảm.

Thấy vậy tình cảnh, mọi người đều bị giận dữ, Diệp Phàm càng là khóe mắt muốn nứt ra, ra lệnh một tiếng, Trương Vô Kị, dương tiêu, Ân Thiên Chính, Vi Nhất Tiểu đám người nháy mắt xung phong liều chết qua đi.

Diệp Phàm càng là giống như đại bàng giương cánh giống nhau, nháy mắt đoạt ở mọi người phía trước, từ không trung đánh về phía kia giúp quan binh.

Hai gã Mông Cổ võ quan vèo vèo hai mũi tên, hướng hấn phóng tới. Diệp Phàm ồng tay áo huy động, một dất một dẫn, hai chi vũ mũi tên nháy mắt bay ngược qua đi, này hai mũi tên không cấm từ kia hai vị quan quân cổ gian xuyên qua, dư thế không ngừng, tiếp tục tạt bắn về phía trước, thẳng đến bắn chết cái thứ hai võ sĩ lúc sau, mũi tên phương nghỉ.

Kế tiếp, Diệp Phàm thân hình không ngừng, lẳng không Hàng Long Thập Bát Chương lẳng không chém ra, nhất thời phụ cận hơn mười người quan binh, bị hấn phách óc vỡ toang mà chết, chúng võ quan thấy hấn hầy còn tựa phi tướng quân từ thiên mà hàng, vừa ra tay liền đánh chết đã thương mười mấy người, đều bị kinh sợ.

Dẫn đầu quan quân quát: “Ngột kia tiểu tử, ngươi là người nào?”

Diệp Phàm căn bản lười đến phản ứng bọn họ, lại là một kích “Hàng long có hổ” đánh chết vài tên quan binh, bởi vì đã gần đến Trung Nguyên, hấn thăm khùng đưa tới rất nhiều quan binh, bởi vậy ra tay đã mau lại ngoan, thường thường đều là nhất chiêu trí mạng, xuống tay tàn nhẫn cực kỳ, này đó nguyên binh mỗi người chết thể thảm vô cùng.

Kia quan quân giận dữ, đang muốn quan chỉ huy binh bắn tên, Trương Vô Kị, dương tiêu đám người đã đánh lên trở về, nháy mắt những cái đó tay cầm cung tiễn quan binh, bị bọn họ giải quyết rớt đại bộ phận.

Lần này đánh giáp lá cà, giết người nhiều nhất lại không phải Diệp Phàm, mà là năm tán người chu diên cùng Bánh hòa thượng, bọn họ một người một ngậm đại đao, sát khởi nguyên binh tới, giống như chém dưa xắt rau giống nhau, thường thường một đao đi xuống, địch nhân liền sẽ một phân hai đoạn, so chỉ tâm thường Minh Giáo giáo chúng, ra tay càng muốn sắc bén ba phần.

Nửa nén hương công phu không đến, cái này trăm người tiểu đội Mông Cổ Thất Tử, đã bị Diệp Phàm bọn họ tiêu diệt hầu như không còn.

.....

Nửa tháng về sau, đoàn người rút cuộc chạy tới Võ Đang sơn, đi ngang qua sơn môn thời điểm, phát hiện thêm đã thương nhiễm máu tươi, cách đó không xa càng là nằm mấy cái Võ Đang đệ tử, Diệp Phàm trong lòng cả kinh, tức khắc minh bạch kia Triệu Mẫn trước tiên động thủ.

Hắn không kịp xem xét Võ Đang đệ tử thương thế, một cái tăng tốc, miễn nếu viên hầu biến mất ở mọi người đằng trước. Trương Vô Kị cùng Vi Nhất Tiểu thấy vậy, triển khai khinh công, cùng hấn sóng vai mà đi.

Này ba người khinh công chỉ giai, chạy băng băng chỉ tốc, đương thời lại vô người thứ ba cặp được với. Một lát công phu không đến, liền chạy tới Võ Đang sơn Từ Tiểu Cung Tam Thanh Điện trong vòng.

Đương Diệp Phàm xuất hiện đại diện ngoại thời điểm, bị trước mắt cảnh tượng sợ ngây người, sự tình hoàn toàn vượt quá hấn đoán trước cùng tưởng tượng, Võ Đang đệ tử hoặc thương hoặc tàn, đã có mấy chục người ngã xuống vùng máu trung.

Võ Đang bảy hiệp chi nhất du đại nham nằm ở cang thượng, chính suất lĩnh nhất bang đệ tử canh giữ ở tím tiêu đại điện ngoài cửa, cùng Triệu Mẫn thủ hạ một các cao thủ giằng co.

“Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm, hôm nay nhìn thấy trong chôn võ lâm Bắc Đẩu chi vọng, hạnh cũng thế nào!” Nói chuyện giả đúng là Triệu Mẫn, nàng lúc này vẫn là nam trang trang điểm, cầm trong tay giấy phiến, nhẹ nhàng lay động, nói không nên lời tuần dật tiêu sái, thần thái phi dương. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Diệp Phàm giận dữ, trong lòng mắng: “Ngươi này tặc nha đầu giả mạo Minh Giáo giáo chủ, kia cũng thế, cư nhiên còn mạo dùng ta tên họ, tới lừa gạt Trương chân nhân.”

Trương Tam Phong lập tức tạo thành chữ thập đáp lễ, nói: “Không biết giáo chủ đại giá quang lâm, còn xin thứ cho tội!”

“Hảo thuyết, hảo thuyết! Chân nhân trước mặt không nói lời nói dối, chỉ cần phái Võ Đang có thể quy thuận triều đình, Hoàng Thượng lập ban thù phong, thiên hạ đệ nhất hộ quốc pháp sư vinh sùng, tự nhiên là ngươi Trương chân nhân, mà kia Võ Đang bảy hiệp Tổng đại hiệp đám người, cũng sẽ mỗi người không việc gì.”

Trương Tam Phong ngẩng đầu nhìn xa nhà, lạnh lùng nói: “Minh Giáo tuy rằng làm nhiều việc bất nghĩa, làm xằng làm bậy, lại từ trước đến nay cùng người Mông Cổ đối nghịch. Là bao lâu sẵn sàng góp sức triều đình lập? Lão đạo đảo kiến thức hạn hẹp được ngay.”

Triệu Mẫn đậm đậm cười nói: “Cái gọi là kẻ thức thời trang tuần kiệt. Đại nguyên triều uy chấn tứ phương, bốn giáo cũng bắt quá thấy xu thế tất yếu, đi theo thiên hạ hiền hào lúc sau mà thôi, gì đủ kỳ thay?”

Trương Tam Phong hai mắt như điện, nhìn thẳng Triệu Mẫn, nói: “Nguyên người tàn bạo, nhiều hại bá tánh, há có thể vì thế lực sở khuất? Bất luận là Minh Giáo vẫn là Võ Đang, đều lấy lật đổ Thất Tử triều đình vì mục tiêu, điểm ấy ở bất luận cái gì môn phái đều là giống nhau. Ngươi vị cô nương này dùng cái gì nói chuyện như thế lộn xộn?”

Triệu Mẫn lạnh lùng nói: “Trương chân nhân nếu như thế cố chấp, tạm thời không cần phải nói. Xin mời các vị cùng nhau theo ta đi bãi!” Nói đứng dậy, nàng phía sau bốn người thân hình đồng đưa, bao quanh đem Trương Tam Phong vây quanh.

Bốn người này một cái đó là kia cường tráng đại hán, một cái rách rưới trăm kết, một cái là thân hình thon gầy hòa thượng, một cái khác râu quai nón bích mắt, nãi Tây Vực người Hồ. Diệp Phàm thấy bốn người này thân pháp hoặc ngưng trọng, hoặc phiêu dật, mỗi người không phải là nhỏ, biết đó là kia tám cánh tay thần kiếm phương đông bạch cùng Kim Cương môn cao thủ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30 : Kim Cương môn a Tam

Nếu Trương Tam Phong không có bị thương, đừng nói là bốn người này, mặc dù là ở nhiều tới vài vị cao thủ, phái Võ Đang cũng không thấy đến sẽ sợ hãi.

Nhưng là, Triệu Mẫn cực kỳ giao hoạt, trước đó, nàng phái Kim Cương môn tuyệt đỉnh cao thủ mới vừa tương, dùng Bàn Nhược Kim cương chưởng ám toán Trương Tam Phong, tương đương nói hiện tại phái Võ Đang trừ bỏ du đại nham cái kia phế nhân, có thể nói là tứ cố vô thân.

Tám cánh tay Kiếm Thần Đông Phương bạch cùng Kim Cương môn vài vị cao thủ, như lâm đại địch nhìn chăm chăm phái Võ Đang chưởng môn Trương Tam Phong, con rết trăm chân chết cũng không ngã xuống, tuy rằng tương lôi thôi bị thương, chính là đối với vị này uy chấn vô lâm gần trăm năm giang hồ kỳ nhân, bọn họ không dám có chút thả lỏng.

Diệp Phàm đang muốn động thân mà ra, chợt nghe đến ngoài cửa âm trầm trầm một tiếng cười dài, một cái màu xanh lá bóng người lóe tiến điện tới, người này thân pháp như quỷ mỵ, như gió như điện, bỗng nhiên khinh thân đến kia cường tráng hán tử phía sau, huy chưởng đánh ra.

Kia đại hán càng không xoay người, trở tay đó là một chưởng, ý muốn cùng hắn lẫn nhau biện ngạnh công. Người nọ không đợi này chiêu đánh lão, tay trái đã chụp đến kia Tây Vực người Hồ đầu vai. Kia người Hồ lắc mình tránh né, phi chân đá hắn bụng nhỏ. Người nọ sớm đã công hướng kia gầy hòa thượng, đi theo nghiêng thân lùi lại, tả chưởng phách về phía kia mặc rách nát quần áo người.

Ngay lập tức chỉ gian, hắn liền ra bốn chưởng, công kích bốn gã cao thủ, tuy rằng mỗi một chưởng cũng chưa đánh trúng, nhưng thủ pháp cực nhanh thắng là không thể tương tượng. Bốn người này biết gặp kinh địch, từng người nhảy khai mấy bước, ngưng thần tiếp chiến.

Kia thanh y nhân cũng không để ý tới địch nhân, khom người hướng Trương Tam Phong đã bái đi xuống, nói: “Minh Giáo diệp giáo chủ dưới tòa văn búi Vi Nhất Tiểu, tham kiến Trương chân nhân!” Người này đúng là Vi Nhất Tiểu.

Đối với Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiểu đại danh, Trương Tam Phong vẫn là có điều nghe thấy, chẳng qua hắn nhất thời làm không rõ, này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, lập tức nhàn nhạt nói: “Vi tiên sinh không cần đa lễ, kính đã lâu Thanh Dục Bức Vương khinh công tuyệt đỉnh, thế sở hiếm có, hôm nay vừa thấy, quả là danh bất hư truyền.”

Vi Nhất Tiểu đại hi, có thể được đến Trương Tam Phong khích lệ, thật là có chung vinh dự, hắn khom người nói: “Đa tạ Trương chân nhân khích lệ.”

Tiếp theo, hắn xoay người lại, chỉ vào Triệu Mẫn nói: “Triệu cô nương, ngươi trước công ít lắm, lại nhiều Võ Đang, rốt cuộc ra sao lai lịch? Các vị nếu cùng lục đại môn phái oán có thù oán, Minh Giáo nguyên bản không nên xen vào việc người khác, nhưng các vị mạo ta Minh Giáo chi danh, kiêu giả bốn giáo giáo chúng, ta Vi Nhất Tiểu cũng không thể không để ý tới!”

Trương Tam Phong nguyên bản không tin trăm năm tới vì triều đình tử địch Minh Giáo thế nhưng sẽ đầu hàng Mông Cổ, nghe xong Vi Nhất Tiểu mấy câu nói đó, lúc này mới minh bạch.

Triệu Mẫn lạnh lùng cười, hướng kia cường tráng đại hán nói: “Nghe hắn thôi bức này đại khí! Ngươi đi thử thử, nhìn hắn có cái gì thực học.”

Kia đại hán tinh tráng rắn chắc, uy vũ có uy, trên mặt, trên tay, hạng cổ bên trong, phàm là có thể thấy được đến cơ bắp chỗ, tất cả đều bàn căn cù kết, tựa hồ quanh thân đều là tinh lực, tưởng đến muốn nổ mạnh ra tới.

Người này đúng là Kim Cương môn tuyệt đỉnh cao thủ A Tam,

Nguyên tác trung, hắn chẳng những dùng Đại Lực Kim Cương Chỉ phệ đi Võ Đang bảy hiệp du đại nham cùng Ân Lê Đình, càng từng lấy chỉ lực đối chỉ lực, phá Thiếu Lâm tứ đại thần tăng chỉ nhất không tính đại sư long trào cảm nã thủ, cũng đem này giết hại, có thể nói là lợi hại phi thường.

Kia A Tam thu thu bên hông công mang, vững bước đi đến đại điện trung gian, nói: “Vi bức vương, tại hạ lĩnh giáo ngươi hàn băng miên chưởng công phu!”

Lời còn chưa dứt, tả đủ vừa giã, khách rầm một thanh âm vang lên, đặng nát ngăm tam khối phương gạch. Lại nhẹ nhàng run lên, trên người bỗng nhiên đậu phồng rang giống nhau, liền châu bạo vang, hấn chiêu thức ấy đã toái thanh gạch công phu cũng không hiểm lạ, nhưng là làm được như vậy cử trọng nhược khinh, xác thật không dễ, nghĩ đến tất là kia ngoại môn ngành công luyện đến đẳng phong tạo cực duyên có.

A Tam hét lớn một tiếng, một cổ hùng hồn kinh lực, liền hướng Vi Nhất Tiểu ngực chụp đi, hấn này nhất chiêu lại là trung cung thẳng tiến, kính lấy yếu hại.

Vi Nhất Tiểu sùng sốt, biết gặp cuộc đời đại địch, đang muốn đứng dậy đón chào, trong chớp nhoáng, ngoài cửa liền lóe ra một người, hô một chương, liền hướng kia A Tam đánh đi.

Chỉ nghe “Bính” một tiếng vang lớn, A Tam thật lớn thân hình, liền tiếp sau này lùi lại bảy tám bước, trên mặt hấn đỏ lên, bước lên một bước, hô một quyền, liền hướng người nọ ngực đánh tới.

Này nhất chiêu thần tốc như điện, quyền đến trên đường, tay trái quyền càng thêm mau lẹ xông về phía trước, phát sau mà đến trước, mau quyền liền công, cánh tay ảnh đông đưa, liền hình như có mấy chục điều cánh tay, mấy chục cái nắm tay đồng thời đánh ra giống nhau.

Kia người tới không chút nào lui về phía sau, cùng hấn lấy mau đánh mau, vô tận chương ảnh tung bay, chỉ khoảng nửa khắc hai người đối liễu mạng mấy chục chiêu. A Tam ngoại công tuy rằng đẳng phong tạo cực, nhưng là ở bên trong lực thượng vẫn là hơi tổn một bậc, mấy chục chiêu xuống dưới hấn liền tiếp lui vài chục bước, hai mắt có lấy, ngực khí huyết cuộn cuộn.

Đúng lúc này, đối phương lại là một chương chụp tới, hùng hồn chương lực làm hấn rút cuộc nhìn không được, la lên một tiếng, thân mình hãy còn tựa phát thạch cơ bắn ra một khối tảng đá lớn, khách rầm rầm một thanh âm vang lên, đánh vỡ vách tường, xông ra ngoài.

Mọi người hoảng sợ thất sắc hết sức, chợt thấy vách tường phá trong động lóe tiến một người tới, dẫn theo A Tam thân mình đặt ở ngăm. Đúng là Minh Giáo hậu thủ kỳ chương kỳ sử nhan viên. Kia A Tam hai tay cánh tay cốt, trước ngực xương sườn, đầu vai xương quai xanh, đã hết số bị đối phương cương mãnh hùng hồn chương lực đánh gãy.

Triệu Mẫn định nhìn lại, lúc này mới thấy rõ kia đã thương A Tam người tới, là lẳng đầu lẳng não thiếu niên, không khỏi thất thanh nói: “Là người? Trương Vô Kị.”

Trương Vô Kị lại không có đánh nằng nói, xoay người hướng Trương Tam Phong quỳ xuống dập đầu, nói: “Hài nhi Trương Vô Kị, khấu kiến thái sư phụ cùng tam sư bá.”

Trương Tam Phong cùng du đại nham nửa mừng nửa lo, bọn họ nguyên tưởng rằng Trương Vô Kị sớm đã bỏ mình, lại nguyên lai thượng ở nhân thế, nhất thời thật sự là vui như lên trời, tâm hoa nở phóng.

Trương Tam Phong không khỏi ha hả cười to, thân thủ nâng dậy, nói: “Hào hài tử, ngươi không có chết, thúy sơn nhưng có hậu.”

Triệu Mẫn sắc mặt phát lạnh, cười lạnh nói: “Một con độc con doi, một cái tiểu tử thú, thành đến thứ gì khí hậu?” Một lời phủ tất, chợt nghe đến phía đông phòng giác thượng truyền đến một tiếng cười dài, Ân Thiên Chính thanh âm vang lên: “Bức vương, không nghĩ tới ngươi cùng Phó giáo chủ sau phát tới trước.”

“Minh Giáo điệp giáo chủ dưới tòa Ân Thiên Chính gặp qua Trương chân nhân.” Bạch Mi Ứng Vương bước đi hướng Trương Tam Phong.

Tiếp theo, dương tiêu, năm tán người, ngũ hành kỳ hơn nữa Ân Dã Vương chờ hơn mười vị cao thủ, lục tục chạy tới đại điện, sôi nổi hướng Trương Tam Phong chào hỏi.

Trương Vô Kị thấy Trương Tam Phong không hiểu ra sao, không khỏi giống hấn giải thích nói: “Sư công, này Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm chính là hài nhi đại ca, hấn quyết định cùng lục đại môn phái nói lại tình xưa, dừng can qua. Ta cũng làm Phó giáo chủ, yên tâm đi, có chúng ta ở một lại đều sẽ không có việc gì.”

Trương Tam Phong không khỏi đại hỉ, chỉ cần Minh Giáo có thể một lòng hướng thiện, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trong chốn giang hồ liền sẽ thiếu không ít tranh chấp, này tuyệt đối là hấn vui nhìn đến.

Hấn lâu nghe Ân Thiên Chính tên tuổi, hưởng chi Bạch Mi Ứng Vương lại là Trương Thúy Sơn nhạc phụ, dương tiêu ở trên giang hồ cũng là cái rất có địa vị nhân vật, lập tức đi lên ba bước, chấp tay nói: “Trương Tam Phong cùng nghênh ân huynh, dương huynh, cùng với Minh Giáo các vị hảo hán đại giá quang lâm.”

Mọi người khom mình hành lễ. Ân Thiên Chính nói: “Kính đã lâu Trương chân nhân thanh danh, vô duyên bái kiến, hôm nay đến thấy chi nhan, tam sinh hữu hạnh.”

Trương Tam Phong nói: “Vài vị đều là một thể hệ tông sư, đại giá cùng lâm, tuân là thịnh hội.”

Diệp Phàm thấy Minh Giáo các vị cao thủ đều đã xuất hiện, đảo cũng không vội vã hiện thân, tròng thượng tình thế, chỉ có thể nói là tám lạng nửa cân, nếu tưởng bắt chiến mà khuất người chi binh, cần phải dùng trí, niệm cho đến này, lẳng yên hướng Triệu Mẫn tới gần.

“Các ngươi vị kia có thể véo sẽ tính giáo chủ đâu? Làm hấn chạy nhanh đi ra cho ta!” Triệu Mẫn không khỏi nhú mày nói.

Nàng mắt thấy Minh Giáo cao thủ càng ngày càng nhiều, mà kia khó đối phó nhất Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm, tới rồi hiện tại chưa hiện thân, chỉ sợ là đang âm thầm kế hoạch bố trí hạ thủ gì lợi hại trần thế.

Chính mình khó khăn đem Trương Tam Phong đánh đến trọng thương, đây là ngàn năm một thuở cơ hội tốt, hôm nay nếu không thừa cơ hội này thu thập phái Võ Đang, ngày sau đãi hấn dưỡng hảo thương, kia liền khó giải quyết cực kỳ.

Dương tiêu đám người cũng không biết giáo chủ lúc này ở nơi nào, nhưng trên mặt lại không thể lộ ra nửa điểm nhan sắc, đang muốn ra vẻ cao thâm mà hù dọa hù dọa Triệu Mẫn, chợt nghe một tiếng “Quận chúa tiểu tâm”, sau đó huyền minh nhị lão đồng thời động thủ, liền tiếp đánh ra hai chương, nghe được “Phanh phanh” hai tiếng, huyền minh nhị lão từng người thân mình một đốn, tro mắt mà nhìn Triệu Mẫn quận chúa bị người tới lược đi.

“Triệu Mẫn quân chủ, chúng ta lại gặp mặt.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31 : Nhất đại kỳ nhân Trương Tam Phong

Triệu Mẫn thủ hạ tuyệt đỉnh cao thủ không thể nói không nhiều lắm, chẳng những có nhị lão bốn bá một đầu đà, còn có Triều Tiên lăng người gió thu kính, Mông Cổ võ sĩ hách người đều, Miêu Cương côn vương Mạnh Mạnh, ngành công vương cư cư kia mà cùng với rượu tăng hướng đồng tới đám người.

Lúc này đây vì ổn thỏa khỏi kiến, nàng còn đem đem vương bảo bảo thủ hạ “Mười tám kim cương”, cấp kêu lại đây, này mười tám kim cương cực kỳ lợi hại, chia làm năm đao, năm kiếm, bốn trọng, bốn bát, nhất am hiểu chính là liên thủ tiến công, đặc biệt bọn họ kim cương trận càng là diệu dụng vô cùng.

Bất quá dù vậy, bọn họ vẫn là sơ sót Diệp Phàm, thừa dịp mọi người đem lực chú ý đặt ở Minh Giáo mà đến mọi người khi, hấn lặng yên xuyên qua đám người, ở khoảng cách Triệu Mẫn mấy thước trong phạm vi, đột nhiên làm khó dễ, thân pháp như tia chớp vọt qua đi, lại lấy sét đánh không kịp bưng tai chỉ thể lược đi Triệu Mẫn.

Huyền minh nhị lão phản ứng nhanh nhất, hai người thét dài một tiếng, huy chương liền hướng Diệp Phàm chụp đi, bất quá dù vậy, bọn họ hai người vẫn là chậm một bước, Diệp Phàm dùng ra Hàng Long Thập Bát Chương công phu nháy mắt cùng bọn họ đối liễu mạng hai chương.

Chỉ nghe “Bính” một tiếng vang lớn, huyền minh nhị lão thể nhưng dừng chân không chừng, thối lui hai bước, cần đề khí trở lên, trong phút chốc toàn thân khô nóng bất kham, uyển tựa thân nhập lò luyện.

Triệu Mẫn trong giây lát bị Diệp Phàm ôm vào trong lòng ngực, đụng tới hấn rộng lớn kiên cố ngực, lại ngửi được một cỗ nùng liệt nam tử hơi thở, vừa thẹn vừa mừng, trong nháy mắt gian thân mình mềm mại mảy dục vụng đi.

Phải biết rằng, nàng dù sao cũng là tám thân xử nữ, chưa bao giờ cùng nam tử như thể da thịt thân cận, tại đây một lát chỉ gian, trong lòng thẳng nổi lên dị dạng cảm giác. Loại cảm giác này huyền mà lại huyền, làm nàng nhất thời không biết tình nguyên cớ.

“Chạy nhanh thả quận chúa!” Huyền minh nhị lão cùng kêu lên quát, về mặt bất thiện nhìn Diệp Phàm.

Này đối bọn họ tới nói quả thực là vô cùng nhục nhã, làm trò hơn mười vị cao thủ mặt, bọn họ quân chủ thể nhưng bị người khác bắt đi, là cá nhân cũng chịu không nổi.

Diệp Phàm mặc kệ bọn họ, hấn khom người hướng Trương Tam Phong hành lễ nói: “Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm, bái kiến Trương chân nhân!”

Trương Tam Phong trong lòng thất kinh, này người trẻ tuổi công lực quả thực cường thái quá, kia huyền minh nhị lão mặc dù là hấn muốn thắng chi, cũng thể nào cũng phải mười chiêu có hơn, không nghĩ tới đối phương chỉ dựa vào một chương, liền đẩy lui hai người liên thủ.

Bất quá, có một chút Trương Tam Phong không biết, trước đó, huyền minh nhị lão đã liên tiếp bị Diệp Phàm cùng Trương Vô Kị Cửu dương thần công đã thương, hiện tại bọn họ võ công, nhiều lắm có đỉnh khi bảy tám phần trình độ, nói cách khác, cũng sẽ không bị Diệp Phàm một chương đẩy lui.

Trương Tam Phong hướng này người trẻ tuổi đánh giá, hấn sinh diện mạo anh tuấn, hai tròng mắt trong trẻo, liếc mắt một cái vọng đế, khó có thể suy đoán sâu cạn, hướng này vừa đứng, thật sự là khí độ phi phàm, lúc này khom lưng cúi người, giống như Tu Di Sơn đảo, trụ trời trước khuynh, hấn đó là khom lưng hành lễ, cũng có chứa một loại cực đại khí thế.

Trương Tam Phong không dám chịu hấn này thì lễ, vội vàng tiến lên nâng “Diệp giáo chủ tiến đến Võ Đang,

Lão đạo chưa từng xa nghênh, chậm trễ! Chậm trễ!”

Có một loại người trời sinh liền có một loại bất phàm khí chất, mặc dù người không nhận biết hấn, nhưng chỉ cần hấn ở bên người trung như vậy vừa đứng, liền như hạc trong bầy gà, khiến cho người cái thứ nhất nhìn chăm chú người chính là hấn, mà hoàn toàn Diệp Phàm chính là loại người này.

Diệp Phàm thuận thế đứng dậy, cười nói: “Chân nhân chính là trong chốn vô lâm thái sơn bắc đầu, văn bối mạo muội thượng Võ Đang thăm viếng chân nhân, chân nhân không trách cứ tiểu tử liền hảo!”

Hai người này phiên hành lễ nâng, tự nhiên sẽ không giống bình thường nhân vật giang hồ như vậy giúp đỡ cho nhau tương đối cao thấp, một cái hành lễ khi thiết tình hành lễ, một cái nâng cũng là thiết tình nâng.

Diệp Phàm đây là lần đầu tiên nhìn thấy Trương Tam Phong bản nhân, kiếp trước xem tiểu thuyết thời điểm, hấn chính là lâu nghe đại danh.

Trương truyền, Trương Tam Phong khi còn bé nhân duyên tập đến bộ phận 《 cửu dương chân kinh 》, sau lẻ loi một mình lang bạt giang hồ, lấy thiên phú trác tuyệt, tự nghĩ ra phái Võ Đang, cùng phái Nga Mi cập vô lâm đệ nhất môn hộ phái Thiếu Lâm địa vị ngang nhau, nãi danh dương thiên hạ một thế hệ võ học đại sư.

Hấn làm người chính khí凛 nhiên, khoan dung thông dong, rất có tiên phong đạo cốt chi tư, đương thời vô ra này hữu võ học kỳ tài, tự nghĩ ra Thái Cực đẫy tay, lưu vân phi tay áo, cửu chuyển huyền công, tiên thiên cương khí từ từ tuyệt kỹ, đem phái Võ Đang phát dương quang đại, uy danh truyền xa, vô lâm hảo kiệt đều bị bá phục.

Trương truyền, người này đã đến 「 vô chiêu thắng hữu chiêu 」 cảnh giới cao nhất, thật là đương thời tối cao phong, càng có nghe đồn nàng có thể phát chương tâm lỗi, hủy vật mười trượng ở ngoài, trong ngoài thần công đều đã đạt tới đẳng phong tạo cực nông nổi, nhưng xưng là vô lâm đệ nhất kỳ nhân.

Hiện giờ gần gũi quan khán, chỉ thấy hấn quy hình lưng hạc, hai chân căng thiên, tu mi bạc trắng, đầy mặt hồng quang. Đứng ở cửa đại điện, đoan trang như núi, phiêu nhiên nếu vân, dường như tùy thời liền sẽ thuận gió mà đi giống nhau, quả nhiên là tông sư khí độ, không giống người thường.

Trương Tam Phong đối Diệp Phàm cực kỳ cảm kích, giữ chặt hấn tay nói: “Diệp giáo chủ có tâm! Nghe nói không cổ kị nói, các hạ đã cùng lục đại môn phái dùng can qua, đồng tu cũ hảo, lão đạo vô ý vui mừng!”

Diệp Phàm cười nói: “Loại bỏ thất lỗi, khôi phục Trung Hoa, Diệp mỗ tuy là nước ngoài người, nhưng cũng biết đại nghĩa nơi!”

Trương Tam Phong không khỏi cười nói: “Giáo chủ cao thượng, lão đạo bội phục! Ngô chỉ đại biểu thiên hạ thương sinh, cảm ơn diệp giáo chủ đại nghĩa, này thiên hạ không còn có so này càng vì quý trọng đồ vật.”

Trong lúc nhất thời, hai người thương thức lẫn nhau, rất có chỉ hận gặp nhau quá muộn chi ý, hoàn toàn không để bụng bị bắt Triệu Mẫn sẽ nghĩ như thế nào.

“Các người đây đưa không xong?” Triệu Mẫn tức khắc giận sôi máu.

Tốt xấu nàng cũng là quân chủ tôn sư, này hai tên gia hỏa, thế nhưng đem nàng trở thành không khí.

Diệp Phàm lúc này mới thu hồi lực chú ý, nhân nhật nói: “Làm người nhân mã bỏ chạy, thả sáu đại phái, có thể nói sao?”

Triệu Mẫn nói: “Người bắt ta một người, lại muốn ta làm như vậy nhiều chuyện, người nói ta sẽ đáp ứng người sao?”

“Người cảm thấy ta không dám giết người?” Diệp Phàm lạnh lùng cười.

“Người dám động ta một ngón tay, chẳng những lục đại môn phái sẽ chôn cùng, khắp thiên hạ cũng sẽ máu chảy thành sông.” Triệu Mẫn mới không để bụng Diệp Phàm uy hiếp. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Phải biết rằng, nàng chính là thiên hạ bình mã đại nguyên soái Nhữ Dương vương ái nữ, nếu nàng thực sự có cái gì bất trắc, trời biết sẽ phát sinh cái gì.

“Không hổ là nữ trung gia cát, người thắng. Như vậy đi! Người làm người người trước tiên lui, phái Võ Đang bên nói môn thanh tịnh nơi, người làm này giúp ta ma ngoại đạo ở chỗ này quấy rầy, còn thể thống gì.”

Triệu Mẫn phía sau mấy chục người đồng loạt bước lên một bước, hướng hấn tròn mắt giận nhìn, nhưng lại là giận mà không dám nói gì. Ném chuột sợ vỡ đồ dưới, vạn nhất câu nào nói sai chọc giận tên ma đầu kia, hấn thuận tay giết quận chúa, như vậy bọn họ tiền đồ cũng liền tùy theo hủy trong một sớm.

”Hừ! Đừng nói như vậy dễ nghe. Diệp giáo chủ, người là tà ma ngoại đạo, ta là ngoại đạo tà ma, hai ta cũng thế cũng thế “Triệu Mẫn không khỏi khinh thường nói.

Vô luận ở bất luận cái gì thời điểm, miệng nàng thượng đều cũng không có hại, nàng trong lòng tuy rằng hận thấu Diệp Phàm, nhưng cũng biết như vậy giằng co đi xuống lại vô ý nghĩa, nàng nếu dừng ở Minh Giáo trong tay, chính mình mang đến người khẳng định không dám động thủ.

“Các ngươi đều triệt đi!” Triệu Mẫn mệnh lệnh nói.

“Quận chúa!” Nhất bang người đánh chết cũng không dám đem quận chúa đơn độc ném ở địch nhân trên tay.

Nếu bị Nhữ Dương vương biết được, mặc dù bọn họ vô công lại cường, cũng tránh không khỏi triều đình đuổi giết.

“Yên tâm đi! Diệp giáo chủ mình bạch như thế nào làm” Triệu Mẫn nhàn nhạt nói: “Nếu ta vượt qua một ngày chưa hồi, liền giết một môn phái chương môn, ba ngày không thấy được ta, khiến cho lục đại môn phái toàn bộ tuần táng.”

“Thuộc hạ tuân mệnh.” Huyền minh nhị lão dẫn đầu xoay người liền đi, tiếp theo tám cánh tay thần kiếm phương đông bạch, Kim Cương môn a nhị, thần mũi tên tám hùng, mặt khác Tây Vực các quốc gia cao thủ, lại đến kia mười tám kim cương, một lát thời gian không đến, vậy công Vô Đương sơn nhân mã triệt đến sạch sẽ.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32 : Diệp Phàm tiền đặt cược

Diệp Phàm đem ánh mắt dừng ở Triệu Mẫn trên người, nói: “Triệu cô nương, ngươi hiện tại ở có phải hay không đặc hận ta? Hận không thể lập tức trở về, phái binh diệt Minh Giáo, sau đó đem ta bắt, thiên đao vạn quả?”

Triệu Mẫn hừ một tiếng, không để ý tới hắn.

“Đó chính là, ngươi lớn như vậy, còn chưa bao giờ bị như thế đối đãi quá đi! Thiên chi kiều nữ, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, ý vào một chút tiểu thông minh cùng phụ thân ngươi uy phong, lại nắm giữ lớn như vậy một đám lực lượng, quyền sanh sát trong tay, đảm tiểu dụng binh, kiêu gì vui sướng?”

Chính là đâu, hôm nay tưởng diệt Vô Đương không diệt thành, chính mình còn thành tù binh, tâm tình khẳng định cực kỳ không xong, ta đây không ngại nói cho ngươi một bí mật đi, ngươi sở hữu kế hoạch, ta đều rõ ràng, bao kia lục đại môn phái giam giữ địa điểm.”

“Hừ! Nói chuyện giạt gân, đồng dạng. Ngươi cho rằng ta sẽ tin tưởng sao?” Triệu Mẫn lạnh lùng nhìn hắn.

Lục đại môn phái giam giữ địa điểm cực kỳ bí ẩn, nàng mới sẽ không tin tưởng Diệp Phàm sẽ biết.

“Ta liền biết ngươi sẽ không tin tưởng, như vậy đi! Chúng ta đánh cược, nếu ta có thể an toàn không việc gì cứu ra lục đại môn phái, ngươi liền đem cái kia phía sau màn làm chủ giả, hỗn nguyên sét đánh tay thành côn giao cho ta như thế nào?” Diệp Phàm cười như không cười nhìn Triệu Mẫn.

Hắn đi vào vị diện này quan trọng nhất nhiệm vụ, chính là bắt giữ thành côn cùng Chu Chi Nhược, đến bây giờ mới thôi, hắn còn không có một chút thành côn bắt luận cái gì manh mối, làm Triệu Mẫn ngoan ngoãn giao ra đây, Diệp Phàm có thể tính ra không ít thời gian.

“Ngươi sẽ không lại có cái gì âm mưu quỷ kế đi!” Triệu Mẫn nhưng không tin Diệp Phàm có tốt như vậy dụng tâm.

“Đối với ngươi ta căn bản không cần phải.” Diệp Phàm định liệu trước, đậm đậm cười, thuận tay giải khai năng huyết đạo nói: “Ngươi hiện tại có thể đi rồi, bắt quá ta phải nhắc nhở ngươi một câu, kia thành côn cũng không phải là dễ dàng như vậy trảo, đừng đến lúc đó lật thuyền trong mương là được.

Còn có chính là, phái Nga Mi Chu Chi Nhược, ngươi nhất định phải cho ta hảo sinh đối đãi, trăm triệu không thể bị thương nàng một cây lông tơ. Nói cách khác, liền tính ngươi trốn đến hoàng cung đại nội, ta cũng sẽ lấy ngươi tánh mạng.”

Triệu Mẫn ngẩn ngơ, trăm triệu ngắm lại đến, Diệp Phàm sẽ như thế nhẹ nhàng thả nàng, nàng cho rằng đối phương bắt nàng, sẽ đề một đồng lớn điều kiện, nàng đã làm tốt nhất hư tính toán.

“Ngươi liền như vậy có tin tưởng sẽ cứu ra lục đại môn phái? Chẳng lẽ ngươi một chút đều không lo lắng, ta trở về về sau, sẽ ra ngươi phát ngươi, phái đại quân san bằng Vô Đương sơn sao?” Triệu Mẫn cố ý hỏi.

“Ta tin tưởng ngươi sẽ không làm, ngươi là cái người thông minh, ta nếu có thể bắt ngươi một lần, liền sẽ bắt ngươi lần thứ hai, lần thứ ba..... Chỉ cần ngươi dám phái binh lại đây, ta liền sẽ đem các ngươi Nhữ Dương phủ sát cái chó gà không tha. Không cần hoài nghi lời nói của ta, thù hận của ngươi những cái đó cao thủ, ở ta trong mắt cái gì đều không phải” Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Nhìn đối phương kia tràn ngập sát khí ánh mắt, Triệu Mẫn lần đầu tiên sinh ra sợ hãi, nàng tin tưởng người này nói tuyệt đối đều là lời nói thật,

Trầm ngâm một lát nói: “Hảo đi! Ngươi thắng, ta đây liền ở phần lớn, xin đợi các hạ đại giá quang lâm.”

“Hảo Vi! Bức vương, đương tả sứ đưa Triệu cô nương xuống núi” Diệp Phàm phân phó nói.

“Chờ một chút, cuối cùng một vấn đề.” Triệu Mẫn một đôi đôi mắt đẹp ngó nhìn Diệp Phàm nói: “Ngươi cùng kia Chu cô nương rốt cuộc là cái gì quan hệ? Như vậy hoa dung nguyệt mạo nhân nhi, nhìn thấy mà thương. Nàng định là người ý trung nhân?”

Diệp Phàm lắc đầu, chỉ vào một bên Trương Vô Kỵ nói: “Này Chu cô nương từ nhỏ cùng ta cái này nghĩa đệ quen biết. Hắn khi còn bé trúng thủ hạ của người huyền minh nhị lão huyền minh thân chương, âm độc nhập thể, quanh thân khó có thể nhúc nhích, ít nhiều Chu cô nương hầu hạ hắn thực cơm uống nước, lần này ân đức, không dám có quên.”

Hắn đương nhiên sẽ không nói cho Triệu Mẫn chính yếu nguyên nhân, rốt cuộc chính mình nhiệm vụ quá không thể tưởng tượng, bất quá, mặc dù hắn nói thật, phỏng chừng Triệu Mẫn cũng sẽ không tin tưởng, chỉ biết khiến cho không cần thiết hiểu lầm.

Triệu Mẫn trong lòng vui vẻ: “Nói như thế tới, bọn họ nhưng thật ra thanh mai trúc mã chi giao. Yên tâm đi! Ta nhất định sẽ hảo hảo đối xử tử tế Chu cô nương”

Lập tức, xua xua tay cùng Vi Nhất Tiểu, đương tiêu xuống núi đi.

Một bên Trương Vô Kỵ náo loạn cái đại mặt mèo, hắn vạn lần không ngờ, đại ca liền hắn khi còn nhỏ sự tình đều biết, nhìn Triệu Mẫn bóng dáng, hắn không khỏi hỏi: “Đại ca, liền như vậy phỏng nàng đi rồi?”

“Bằng không đâu? Lục đại môn phái đều ở tay nàng, mặc dù chúng ta đem nàng giết, phỏng chừng nàng cũng sẽ không đáp ứng thả người, hôm nay chính yếu mục đích là làm nàng lui binh, như vậy giăng co đi xuống, đều cuối cùng có hại vẫn là chúng ta, người yên tâm đi! Đại ca tuyệt đối sẽ Tống sư bá bọn họ” Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Hắn còn có hậu chiêu vô dụng, chỉ cần tìm được người kia, sở hữu vấn đề đều sẽ giải quyết dễ dàng.

.....

Kế tiếp nhậm tử, Diệp Phàm liền nhẹ nhàng nhiều, bởi vì có bách thảo đan nơi tay, vô luận là Trương Tam Phong nội thương vẫn là du đại nham tàn phế, không quá mấy ngày đều khôi phục như lúc ban đầu.

Tại đây hơn một tháng, Diệp Phàm luận đạo Trương Tam Phong, chẳng những học xong Thái Cực quyền, Thái Cực kiếm, hơn nữa ở cùng Trương Tam Phong tham thảo trung, bắt đầu đối trong cơ thể mấy hạng tuyệt học tiến hành thông hiểu đạo lý.

Cửu dương chân khí, Bắc Minh thần công, Dịch Cân kinh, Càn Khôn Đại Na Di..... Này mấy môn tuyệt học, thông qua Thái Cực bát quái nguyên lý, Diệp Phàm dần dần cảm thấy, có một tia dung hợp nổi lên ý tứ.

Đương nhiên, đây là một cái cực kỳ dài dòng con đường, muốn làm được vạn pháp về một, đại đạo đến giản, tuyệt đối không phải một sớm một chiều sự tình, nhưng là Diệp Phàm có tin tưởng, có lẽ ở tương lai, chính mình thế nhưng sẽ khai sáng một cái tiền vô cổ nhân hành động vĩ đại, hắn chờ mong như vậy một ngày.

Một tháng thời gian giây lát mà qua, Diệp Phàm tính tính thời gian, cũng không sai biệt lắm cùng nguyên tác thời gian đối thượng, đoàn người từ biệt Võ Đang sơn, hướng nguyên triều phần lớn đám đi.

Này đi phần lớn, tuy rằng Diệp Phàm không sợ kia cái gọi là đầm rồng hang hổ, nhưng không khỏi rút dây động rừng, được rồi một ngày sau, bọn họ đoàn người liền xé chắn ra lẻ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hỗn tới rồi từng đám thương đội trung.

Trương Vô Kỵ, đương tiêu đám người âm thầm phối hợp tác chiến, Diệp Phàm tắc một mình một người, ra roi thúc ngựa trước tiên hướng phần lớn chạy đến.

Tới rồi phần lớn sau, hắn một phen hỏi thăm, tìm được rồi Nhữ Dương vương phủ.

Diệp Phàm cũng là kẻ tài cao gan cũng lớn, đại bạch thiên liền thông qua tuyệt đỉnh khinh công, xông vào vương phủ. Toàn bộ Nhữ Dương vương phủ thủ vệ nghiêm ngặt, nhưng với hắn mà nói, này đó phòng bị thật sự là buồn cười.

Thoáng ở vương phủ nội suu tầm một phen sau, Diệp Phàm để lại Minh Giáo ám hiệu, liền chạy tới phụ cận một chỗ loạn phần cương thượng.

Ước chừng một canh giờ qua đi, nơi xa truyền đến một trận “Sàn sạt” tiếng bước chân, thanh âm cực tế, nếu không phải Diệp Phàm nội lực thâm hậu, chỉ sợ còn không nhất định có thể phát giác.

Đó là một cái tóc dài xõa trên vai đầu đà, dáng người khôi vĩ, đầy mặt tử tung ngang dọc đều là đao sẹo, vốn dĩ tướng mạo đã toàn không thể biện. Hắn tóc làm hồng cây cọ chi sắc, liếc mắt một cái nhìn lại, khiến cho người cảm thấy không giống trung thổ nhân sĩ.

Này đầu đã nhìn thấy Diệp Phàm trong mắt hiện lên một tia hung quang, hà hà một tiếng, hai móng tề đến, phác đi lên. Hắn tay trái hồ trảo, tay phải long trảo, mười ngón thành câu, thế công cực kỳ mãnh ác.

Diệp Phàm tả chưởng chém ra, hóa khai nhất chiêu, kia đầu khổ đà chiêu pháp biến đổi, chỉ thấy hắn tay trái tự hồ trảo biến thành ung trảo, tay phải lại tự long trảo biến thành hồ trảo, một công vai trái, một lấy hữu bụng, ra tay tàn nhẫn chi đến.

Diệp Phàm lại lần nữa nghiêng người né qua, đau khổ đà ung trảo biến sư chưởng, hồ trảo biến mỏ chim hạc, một kích một mổ, chiêu thức lại biến, ba chiêu chi gian, đôi tay thay đổi sáu tư thế.

Này đau khổ đà chiêu số thật là phiền phức, có khi mở rộng ra đại hạp, môn hộ chính đại, nhưng đột nhiên chi gian, lại là quỷ bí cổ quái, tất cả đều là tà phái vô công, hiển thị chính tà kiêm tu, uyên bác vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33 : Quang minh hữu sứ Phạm Dao

Đau khổ đà đối Diệp Phàm ra tay, hắn cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, người này vốn là tự phụ này cao, giống nhau người căn bản nhìn không thượng mắt.

Hắn ở Triệu Mẫn bên người khi, cũng đã biết, Minh Giáo trống rỗng xuất hiện một vị tân giáo chủ sự tình, nhưng tình báo trung rõ ràng có chút khuếch đại chi từ.

Nói cái gì vị này tân giáo chủ năm không kịp nhọc quán, nhưng võ công cực cao, đem Thiếu Lâm, Võ Đang, Không Động, Nga Mi, Côn Luân, Hoa Sơn chờ môn phái, lấy bản thân chi lực ngành sinh sinh chặn trở về, sau lại uống lui Cái Bang, kinh sợ quần hùng.

Lúc sau, lại nghe nói Diệp Phàm tuy rằng bắt Triệu Mẫn, càng là đánh bại huyền minh nhị lão, phạm dao căn bản là không tin.

Tại nghe vì hư mắt thấy vì thật, người trong giang hồ, vô luận bất luận cái gì thời điểm, đều dùng võ đạo tu vi cao thấp tới phân biệt đối xử, nếu là Diệp Phàm tay chân lơ lửng, phạm dao căn bản là sẽ không phục hắn, bởi vậy mới có thể ra tay tương thí.

Nháy mắt phạm phạm dao công ba chiêu sáu thức, thẳng đến hắn này một trảo đã chạm đến quần áo là lúc, Diệp Phàm mới vừa rồi tay phải chém ra, đạn tỷ bà giống nhau phát hướng hắn đuổi lại đây cánh tay.

Hắn này phát một cái chi thể thoát nhìn cũng không có nhiều mau, nhưng phạm dao chính là tránh không khỏi đi, chỉ cảm thấy cánh tay tê rần, cánh tay thượng lực đạo đã là toàn tiêu, mềm rũ đi xuống.

Phạm dao kinh hãi, hắn là đương thời đứng đầu nhi cao thủ, mặc dù cùng kia lộc trọng khách đối đua đều chút nào không rơi hạ phong, nhưng chỉ là bị Diệp Phàm phát một cái, liền đã bị ăn cái lỗ nặng, đệ nhị chiêu liền không dám lại ra, thân mình một lui, chuẩn bị tránh ra Diệp Phàm kế tiếp thế công.

Nhưng nghe Diệp Phàm một tiếng thét dài, tay phải năm ngón tay xoa khai, cất bước đi trước, hướng phạm dao bắt lại đây.

Phạm dao thấy hắn này một trảo, lực như vòm trời, tựa hồ toàn bộ thiên địa đều ở hắn này một trảo dưới, thế nhưng không biết như thế nào mới có thể đủ hữu hiệu trốn tránh.

Hắn kiến thức quá Thiếu Lâm không tính Long Trảo Thủ cùng Bạch Mi Ứng Vương Ứng Trảo công, càng tự phụ khắp thiên hạ võ học không chỗ nào không khuy, nhưng cổ tình Diệp Phàm này một trảo lại không biết như thế nào trốn tránh.

Chính tâm linh chấn động gian, cổ căng thẳng, đã bị Diệp Phàm bắt lấy cổ cách mặt đất dựng lên, hắn thế nhưng liền đối phương nhất chiêu đều không có giả được.

Kỳ thật, cũng không phải phạm dao võ công quá yếu, thật sự là Diệp Phàm trải qua luận đạo Trương Tam Phong về sau, võ học thượng đã có long trời lở đất biến hóa, hiện giờ Diệp Phàm trên cơ bản nhưng xưng là ý thiên đệ nhất nhân, phạm dao võ công tuy cao, nhưng so chi huyền minh nhị lão liền thủ vẫn là kém không ít, giờ phút này bị hắn một trảo bắt lấy, đây cũng là ứng có chi nghĩa.

Đem phạm dao thân mình nắm lên lúc sau, Diệp Phàm cười cười, “Phạm hữu sứ đây là muốn cùng ta nói gì sao?”

Phạm dao bị hắn cô trụ cổ, cả người lại không một tí sức lực, mềm oặt không thể động đậy. Đang muốn hồ thẹn hết sức, cổ buông lỏng, hai chân một

lần nữa rơi xuống đất.

Hắn hai chân một chấm đất, nhất thời đôi tay làm ngọn lửa bay vút lên chi trạng, đặt ở ngực, khom người hướng Diệp Phàm đã bái đi xuống, nói: “Tiểu nhân quang minh hữu sứ phạm dao, tham kiến giáo chủ.” Hắn mười mấy năm qua cũng không mở miệng,

Nói lên lời nói tới âm điệu đã pha mất tự nhiên.

”Phạm dao, ngươi cũng biết tội?” “Diệp Phàm lạnh lùng nhìn hắn.

”Tiểu nhân vô lễ mạo phạm, còn thỉnh giáo chủ thứ tội.”

“Ta nói không phải chuyện này, lúc trước ngươi vì thù tẩm Nhữ Dương vương, đã từng ở phần lớn phổ xá sầm uất bên trong, thân thù cách tể bốn giáo ba gã hương chủ, Minh Giáo giáo lí điều thứ nhất, chính là nghiêm cấm đồng môn huynh đệ giết hại lẫn nhau, ngươi tuy là lương khổ dụng tâm, nhưng hy sinh bốn giáo huynh đệ lại là không nên.” Diệp Phàm mặt vô biểu tình nhìn hắn.

Phạm dao quỳ trên mặt đất, chấn động, trăm triệu không nghĩ tới, này Diệp Phàm thế nhưng liền như vậy bí ẩn sự tình đều sẽ biết. Hắn lâu ở Nhữ Dương vương phủ ẩn thân, luôn luôn tiểu tâm cẩn thận, tự hỏi chưa bao giờ ra quá cái gì đại sai lầm. Này vài thập niên tới, không cấm tự hủy dung mạo, còn cũng không mở miệng nói chuyện. Như thế giả dạng, theo đạo lý tới giảng, mặc dù là nhiều năm lão huynh đệ, mặt đối mặt gặp nhau, cũng rất khó nhận ra được.

Này Diệp Phàm chẳng những tìm được rồi hắn, hơn nữa một ngụm nói ra hắn năm đó, giết bốn giáo ba cái hương chủ ẩn tình. Khó trách giang hồ đồn đãi, người này được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, có thể véo sẽ tính, cũng biết chu thiên việc.

Lúc này đây hắn là hoàn toàn phục, lập tức, hít sâu một hơi, quỳ thẳng thân thể, cất cao giọng nói: “Tàn sát bốn giáo vô tội huynh đệ, chính là trọng tội, phạm dao nguyện ý dùng chính mình này viên cái đầu trên cổ, tới cấp các huynh đệ đền mạng!”

Lời còn chưa dứt, hắn thân thủ rút ra một thanh đoản đao, liền hướng cổ huy diệt.

Diệp Phàm lúc đầu cười nói: “Phạm hữu sứ hà tất đòi chết đòi sống!”

Lập tức, đôi tay nhất chiêu một dẫn, dùng ra Càn Khôn Đại Na Di thủ pháp, phạm dao chỉ cảm thấy trong tay một nhẹ, kia đoản đao liền không thể hiểu được tới rồi Diệp Phàm trong tay.

“Thôi! Ngươi mặc dù có sai, nhưng là niệm ở ngươi vì Minh Giáo mà tự hủy tuấn nhan, lên vào Nhữ Dương vương phủ, liền ưu khuyết điểm tương đề đi!” Diệp Phàm nhân nhạ nói.

“Càn Khôn Đại Na Di! Minh tôn phù hộ, thuộc hạ hôm nay đổi giáo chủ đã là khẳng khẳng một mực bái phục. Đau khổ đã tính tình quái đản, còn thỉnh giáo chủ tha thứ.” Phạm dao lúc này đây hoàn toàn phục.

Hắn tuy rằng hành sự kiêu ngạo, vì đạt được mục đích không từ thủ đoạn, nhưng là nếu thiệt tình bội phục một người nói, liền tuyệt đối sẽ không phản bội.

Mất thấy, đem phạm dao giáo huấn cũng không sai biệt lắm, Diệp Phàm nhìn nhìn chung quanh, nói:” Nơi này rồi thành không xa, địch nhân tai mắt đông đảo, chúng ta hồi khách điểm nói chuyện! “

.....

Hai người trở lại khách điểm về sau, phạm dao trấn cửa ải áp lực đại môn phái vạn an chùa cùng Nhữ Dương vương phủ bản đồ địa hình, đều giao cho Diệp Phàm, này cũng coi như là hắn ẩn nấp vương phủ, lấy được thành quả.

“Giáo chủ, địch chúng ta quả, chỉ bằng chúng ta hai người người, khó có thể hoàn thành việc này, cần đương tìm đến thập hương nhuyển cân tán giải được, cấp kia liên can xú hòa thượng, xú ni cô, lỗ mũi trâu nhóm phục, đãi bọn họ hồi phục nội lực, một hồng lao ra, công Thất Tử nhóm một cái trở tay không kịp, sau đó đồng loạt chạy ra phần lớn.” Phạm dao nghĩ nghĩ nói.

Minh Giáo từ trước đến nay cùng Thiếu Lâm, Võ Đang chờ danh môn chính phái là đối đầu oan gia, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hắn ngôn ngữ bên trong đối lục đại môn phái các cao thủ không chút khách khí.

“Ngươi nói không sai. Nhưng là, ta cũng không tính toán trước cứu lục đại môn phái người?” Diệp Phàm cười thần bí nói.

Phạm dao ngăn ngo,” còn thỉnh giáo chủ nói rõ? “

Diệp Phàm từ trong lòng lấy ra một bao thuốc bột tó, “Phạm hữu sứ, ngươi hôm nay sau khi trở về, đem này bao dược hạ đến vương phủ uống nước bên trong đi, đợi cho ngày mai buổi sáng, ta lại đi bái phỏng vương phủ Vương gia, Vương phi nhóm đi!”

Nhìn kia bao bột phấn, phạm dao không khỏi hỏi: “Xin hỏi giáo chủ, đây là thứ gì?”

“Đây là ta phối chế mềm gân tán, thuốc bột vô sắc vô vị, thấy thủy liền dung. So chi kia thập hương nhuyển cân tán tới, lại cũng không sai biệt mấy.” Diệp Phàm tà ác cười nói: “Nếu kia Triệu Mẫn thích hạ độc, chúng ta liền tới cái gây ông đập lưng ông, lúc này đây hai ta chơi cái đại, đem Nhữ Dương

vuơng phủ mọi người toàn bộ bắt cóc.”

So với đi cứu lục đại môn phái, còn không bằng bắt cóc thiên hạ binh mã đại nguyên soái Nhữ Dương vương một nhà, đến lúc đó không phải do Triệu Mẫn không phải phạm.

Lúc trước hắn cùng Triệu Mẫn dự định, chỉ là nói muốn cứu ra lục đại môn phái, so không có nói dùng cái gì thủ đoạn.

Hiện giờ Triệu Mẫn bởi vì cùng hắn đánh đổ duyên cớ, đem sở hữu lực chú ý đều đặt ở vạn an chùa, đánh chết nàng sẽ không nghĩ đến, Diệp Phàm sẽ cho nàng tới cái dương đông kích tây.

“Giáo chủ, kinh đô không thể so nơi khác, vuơng phủ thủ vệ cũng so địa phương khác lợi hại nhiều, còn thỉnh giáo chủ tam tư!” Phạm dao trong lòng đập bịch bịch, hắn tự nhận tà tính rất nặng, nhưng cùng Diệp Phàm một so, liền gặp sự phụ.

Diệp Phàm xua tay nói: “Vô phương, ngươi làm tốt chính mình phân nội sự tình đó là, kế tiếp sẽ là chứng kiến kỳ tích thời khác!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34 : Bắt cóc Nhữ Dương Vương

Quang minh hữu sứ phạm dao trở về về sau, Trương Vô Kỵ, dương tiêu, Ân Thiên Chính, Vi Nhất Tiểu đám người cũng lục tục chạy tới phần lớn.

Lúc này đây vì cứu giúp lục đại môn phái, Minh Giáo xuất động toàn bộ đều là hương chủ trở lên cao thủ, Diệp Phàm đại khái đếm một chút, ước chừng có hơn trăm người.

Này chỉ lực lượng có thể điên đảo bất luận cái gì một môn phái, chỉ cần kế hoạch hảo, cứu giúp lục đại môn phái, có thể nói là dễ như trở bàn tay.

Minh Giáo mọi người biết phạm dao tạo ngộ sau, vô hạn thôn thức, cực kỳ thương cảm. Năm đó dương đình thiên đột nhiên không biết tung tích, Minh Giáo các cao thủ vì tranh ngôi vị giáo chủ, lẫn nhau không tương hạ, đến nỗi chia năm xẻ bảy.

Phạm dao vô tình đi tranh giáo chủ, cũng không nguyện cuốn vào xoáy nước, hắn nhận định giáo chủ vẫn chưa qua đời, độc hành giang hồ, tìm kiếm hỏi thăm hấn rơi xuống, này hơn hai mươi năm trước rơi xuống không rõ, ai đều không có nghĩ đến, hắn sẽ tự hủy dung nhan, ra về lại xấu lại ách đau khổ đả.

Dương tiêu, phạm dao ở trên giang hồ nhân xưng “Tiêu dao nhị tiên”, đều là cực kỳ anh tuấn tiêu sái mỹ nam tử, phạm dao thể nhưng đem chính mình thương tàn đến như thế xấu xí bất kham, này độc sức, thật người phi thường có khả năng vì.

Vi Nhất Tiểu từ trước đến nay cùng phạm dao không mục, nhưng lúc này cũng không khỏi thâm vì sở cảm, rất là bội phục.

.....

Trước không nói Diệp Phàm như thế nào điều binh khiển tướng, đơn nói phạm dao trở lại Nhữ Dương vương phủ lúc sau, hắn tìm một cơ hội, đem Diệp Phàm cho hắn thuốc bột, đều sái vào trong vuơng phủ mặt giếng nước, lu nước.

Này thuốc bột vô sắc vô vị, thấy thủy liền dung, trừ phi là điệp cóc y tiên Hồ Thanh Ngu vợ chồng như vậy dụng độc cao thủ, nếu không người bình thường căn bản phân biệt không ra.

Đem hết thấy đều sau khi làm xong, phạm dao trở lại chỗ ở, một đêm chưa ngủ, tĩnh chờ vuơng phủ phản ứng.

Tối sáng sớm hôm sau, vừa mới ăn qua cơm sáng, toàn bộ vuơng phủ tức khắc cãi nhau ngất trời. Nhất bang nhân thủ toan chân mềm, cả người không dễ chịu nhĩ, ngay cả nội lực đều vận lên không được.

Phải biết rằng này phân mềm gân tán, chính là Diệp Phàm cùng Trương Vô Kỵ cộng đồng điều phối, vô luận võ công cỡ nào cao cường, một canh giờ trong vòng, đều sẽ trở nên cùng thường nhân vô dị, giống huyền minh nhị lão như vậy cao thủ, đừng nói là phạm dao có thể nhẹ nhàng giết bọn họ, mặc dù là một cái tay không tác sát tiểu hải tử, cũng có thể dễ như trở bàn tay chà đạp bọn họ.

Nhìn một đám hộ vệ, gia tướng ngã xuống, Nhữ Dương vương chấn động, hắn gãy giữa, đang muốn bậc lửa xuyên vân mũi tên, giống vạn an chùa miếu cứu viện.

Bỗng nhiên, trước mặt thân hình chợt lóe, một cái áo bào trắng thiếu niên, nháy mắt xuất hiện ở hẳn trước mặt, cười nói: “Nhữ Dương vương thỉnh, Minh Giáo Diệp Phàm này xưng có lễ!”

Nhữ Dương vương mặt xám như tro tàn nói: “Các hạ tới thật nhanh! Gậy ông đập lưng ông, lúc này đây Mẫn nhi thua không oan!”

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Vương gia khách khí, thời gian hữu hạn, thỉnh lên xe!”

Chỉ thấy mấy lượng xe ngựa nối đuôi nhau sử nhập tiểu viện, trên xe xuống dưới nhất bang quan binh trang điểm Minh Giáo giáo chúng.

Lục tục đem trong vương phủ người nâng tới rồi trên xe ngựa, bởi vì Diệp Phàm có nghiêm lệnh, đảo cũng không có phát sinh cái gì đồ máu sự kiện.

Đối mặt cảnh này, tuy là Nhữ Dương vương đa mưu túc trí, giờ phút này cũng là sinh không ra một tia phản kháng ý tưởng, lập tức, đành phải tức giận hừ một tiếng, chui vào xe ngựa.

Lúc này đây uy chấn thiên hạ Nhữ Dương vương phủ, trừ bỏ nhi tử vương bảo bảo cùng nữ nhi Triệu Mẫn chờ liên can cao thủ không ở vương phủ ngoại, dư lại tất cả mọi người bị Diệp Phàm một lưới bắt hết.

Đưa bọn họ tất cả đều nhét vào xe ngựa, ra khỏi thành lúc sau. Diệp Phàm phân phó lưu thủ Trương Vô Kỵ cùng Vi Nhất Tiểu đám người, một phen lửa lớn thiêu kim bích huy hoàng Nhữ Dương vương phủ.

Lửa lớn cùng nhau, nguyên triều phần lớn nháy mắt đại loạn, vô số quân đội, thiết kỵ lui tới ngoài thành đuổi theo, bất quá Trương Vô Kỵ bọn họ sớm có chuẩn bị, chờ đến quân địch đuổi theo ra ngoài thành thời điểm, nhất bang người đã sớm biến mất ở trong bóng đêm.

Trương Vô Kỵ cùng dương tiêu đám người, áp giải Nhữ Dương vương đám người, hướng Minh Giáo cứ điểm thoái lui, Diệp Phàm lại cùng phạm dao hai người lưu tại phần lớn.

Giờ phút này trên đường cái, nhưng thấy Mông Cổ quân tốt cười ngựa qua lại chạy băng băng, đề phòng cực nghiêm, hai người một đường né tránh, không bao lâu liền tới rồi lúc trước cùng Triệu Mẫn ước định một cái tiểu khách sạn trung.

Diệp Phàm đẩy cửa mà nhập, không có gì bất ngờ xảy ra chính là, kia Triệu Mẫn quả nhiên tại nơi đây, tương chờ đã lâu.

Hiện giờ Triệu Mẫn đã khôi phục nữ trang, da nộn trắng tuyết, nộn nếu nộn nà, trắng nộn không tí vết da thịt ở ánh đèn chiếu rọi dưới, vạm một tầng nhu lượng mặt quang, thanh mỹ mà trĩ nhĩ. Thập phần mỹ lệ bên trong, càng mang ba phần anh khí, ba phần hào thái, còn đều có một phen nói không hết kiêu mị đáng yêu.

Ngọc dung thượng ứng đồ lưu hà, lệ sắc sinh xuân, giống như hoa tươi mới nở, uyển lệ phi phàm. Khi thì diễm lệ phi phàm, khi thì lệnh người không dám nhìn gần, thật sự không hổ “Mông Cổ đệ nhất mỹ nhân” “Thiên hạ đệ nhất mỹ nữ” danh hiệu.

Thấy Diệp Phàm tiến vào, nàng cười ngậm ngậm từ bàn tiệc trạm kế tiếp lên, nói: “Gậy ông đập lưng ông, Diệp tiên sinh nguoi quá làm ta lau mắt mà nhìn.”

Diệp Phàm thấy nàng thần sắc như thường, chút nào không lấy phụ thân bất cóc việc vì ngộ, thâm nghĩ: “Khó trách nguyên tác trung nói nàng lòng dạ thật thâm, không hổ là nữ trung Gia Cát.”

Diệp Phàm ôm quyền nói: “Triệu cô nương, lệnh tôn việc, tại hạ rất nhiều đắc tội, còn kỳ thứ lỗi. Chi cần nguoi dựa theo đánh cuộc thả lục đại môn phái người trong, tại hạ cam đoan lệnh tôn cùng này người nhà lông tóc vô thương.”

“Tiên sinh thần cơ diệu toán, Triệu Mẫn bội phục. Những người đó thả cũng hảo, dù sao bọn họ không chịu quy hàng, ta lưu trữ cũng là vô dụng. Nguoi cứu bọn họ, lục đại môn phái nhất định cảm kích nguoi được ngay. Đương kim Trung Nguyên vô lâm, danh vọng chi long, tất nhiên là không người lại cập được với nguoi. Diệp tiên sinh, ta kính nguoi một ly!” Triệu Mẫn cười khanh khách giờ lên chén rượu: “Chi là có một chút tiểu nữ tử cực kỳ hoang mang, tiên sinh là như thể nào ở vương phủ hạ độc?”

Diệp Phàm bụng lên chén rượu không nói gì, liền vào lúc này, cửa đi vào một người tới, lại là phạm dao. Hẳn trước hướng Diệp Phàm hành lễ, lại cung kính kính hướng Triệu Mẫn đã bái đi xuống, nói: “Quận chúa, đau khổ đã hướng nguoi cáo từ.”

Triệu Mẫn bừng tỉnh đại ngộ, lạnh lùng đối phạm dao nói: “Khô đại sư, nguoi giấu đến ta hảo khổ. Nguoi quận chúa cái này bồ nhào tài đến cũng không nhỏ a!”

Phạm dao đứng dậy, ngang nhiên nói: “Đau khổ đã họ phạm danh dao, nãi Minh Giáo quang minh hữu sử. Triều đình cùng Minh Giáo là địch, bản nhân lẫn vào Nhữ Dương vương phủ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tất nhiên là có cái nên làm mà đến. Nhiều thừa quận chúa lễ kính có thêm, hôm nay đặc tới chia tay.”

Triệu Mẫn vẫn là lạnh lùng nói: “Nguoi muốn đi liền đi, cần gì phải đa lễ như vậy?” Phạm dao nói: “Đại trượng phu hành sự quang minh lỗi lạc, tự nay rồi sau đó, tại hạ tức cùng quận chúa là địch, nếu không rõ bẩm báo, có phụ quận chúa ngày thường tương đãi chi ý.”

Triệu Mẫn hướng Diệp Phàm nhìn thoáng qua, hỏi: “Nguoi rốt cuộc có cái gì bản lĩnh, có thể sử thủ hạ mỗi người đối với nguoi như vậy khăng khăng một mực?”

Diệp Phàm nghiêm mặt nói: “Hiệp to lớn già, vì nước vì dân. Tại hạ bất tài, đơn luận một cái” nghĩa ’ tự, cũng tất cùng huynh đệ đối xử chân thành. Chúng ta Hán nhân đều có cái tâm

Nguyên, đó chính là loại bỏ thất lễ, khôi phục Trung Hoa. Chỉ cần nguyên môn có một ngày không lùi ra Trung Nguyên, khắp thiên hạ Hán nhân đều sẽ nhìn thành một sợi dây thừng tới phản kháng nó.”

Một bên phạm dao ha ha cười, nói: “Giáo chủ này vài câu ngôn ngữ, chính nói ra thuộc hạ tâm sự. Các ngươi trước liêu, thuộc hạ đi về trước.” Lập tức thân hình chợt lóe, liền biến mất ở trong bóng đêm.

Kia Triệu Mẫn hoặc mắt đứng lên, nói: “Như thế nào? Ngươi thế nhưng nói loại này phạm thượng tác loạn ngôn ngữ, kia không phải công nhiên phản loạn sao?”

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Ta vốn dĩ chính là phản loạn, chẳng lẽ ngươi không biết sao?”

Triệu Mẫn hướng hán ngóng nhìn thật lâu sau, trên mặt phần nộ cùng kinh ngạc chậm rãi biến mất, có vẻ lại là ôn nhu, lại là thất vọng, rốt cuộc lại ngồi xuống, nói: “Ta đã sớm biết, bất quá phải nghe ngươi chính miệng nói, ta mới bằng lòng tin tưởng đó là thiên chân vạn xác, thật sự không thể vẫn hồi.”

Mấy câu nói đó nói được lại là thập phần đau khổ.

Diệp Phàm chấn động, xem nàng đáng vẻ này, chẳng lẽ thường xuyên qua lại, này Triệu Mẫn hay là đối chính mình âm thầm đã sinh tình ý? Này nhưng như thế nào cho phải!

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35 : Triệu Mẫn mỹ điểm dụ hoặc

Nhìn Triệu Mẫn kia bảy phần then thùng, ba phần sầu khổ biểu tình, Diệp Phàm dùng gót chân tưởng đều biết, cô gái nhỏ khẳng định là đối chính mình động tình.

Đặc biệt là mùi rượu đem Triệu Mẫn kia phủ má một chung, càng là sóng mắt lưu chuyển, phần má ứng đỏ; doanh doanh thủy đồng không mang theo bùn đất khí, vũ mị mà đa tình.

Diệp Phàm kiến thức mỹ nữ cũng không ít, nhưng duy độc này Triệu Mẫn lại có một cổ không giống bình thường hương vị. Kia thập phần mỹ lệ gian bảy phần anh khí, ba phần hào thái, liền đặt nàng cùng với giống nhau phạm trần nữ tử chỗ.

Nam trang khi tuần lệ sang sáng, giờ tay nhắc chân chỉ gian toát ra cương dương quyết tuyệt, trong đó lại có một chút nữ tính chi âm nhu u nhiên, làm người có loại sống mái mặc biện cảm giác; nữ trang khi mỹ lệ mờ mịt, múa kiếm linh hoạt kỳ ảo hiên ngang, tiềm tư phiêu phiêu, lại có rất nhiều nam tính chi lỗi lạc nghiêm nghị, như thế tư thái lệnh người không dám khinh nhờn.

Này một phần đế vương gia độc đáo khí chất, thật sự là lệnh rất nhiều nam nhân rất là không kịp, cũng làm thế nhân vì này kinh ngạc cảm thán.

Hồng nhan họa thủy, thiên sứ cùng yêu tinh kết hợp, loại này mị lực đối người trưởng thành đều là trí mạng, càng đừng nói Diệp Phàm cái này tiểu xử nam

“Triệu cô nương, đêm đã khuya, ta đưa ngươi trở về bãi!” Diệp Phàm còn có thể nói cái gì.

Khó nhất tiêu thụ mỹ nhân ân, chốc lát gian phong tình quả thực muốn mạng già, đây là cá nhân gian vu vật a!

Bất quá, hán không có khả năng giống Trương Vô Kị như vậy, vì mỹ nhân mà mất đi dân tộc đại nghĩa, lại nói hán rốt cuộc không phải thế giới này người.

Tương đối với Triệu Mẫn tới nói, Diệp Phàm chỉ là vị diện này khách qua đường, nếu không phải kia đáng chết nhiệm vụ, hán mới không muốn cùng thế giới này có bất luận cái gì giao thoa.

Triệu Mẫn cô đơn nói: “Ngươi liền bồi ta nhiều ngồi trong chốc lát cũng không muốn sao?”

Diệp Phàm thờ dài một tiếng nói: “Không! Ngươi ái ở chỗ này uống rượu nói chuyện, ta liền bồi ngươi.”

Triệu Mẫn hơi hơi mỉm cười, chậm rãi nói: “Có đôi khi ta bản thân tưởng, nếu ta không phải người Mông Cổ, lại không phải thứ gì quận chúa, chẳng qua là giống Chu cô nương như vậy, là cái bình dân gia Hán nhân cô nương, vậy người có lẽ sẽ rất tốt với ta chút. Diệp tiên sinh, người nói là ta mỹ đâu, vẫn là Chu cô nương mỹ?”

Nàng dám yêu dám hận, theo đuổi tình yêu dũng cảm tiến tới, cũng không giống truyền thống dân tộc Hán nữ tử xấu hổ làm về ta đây.

Diệp Phàm không dự đoán được nàng thế nhưng sẽ hỏi ra những lời này tới, ánh đèn thấp thoáng dưới, nhưng thấy nàng kiều mĩ vô hạn, không cảm buột miệng thốt ra: “Tự nhiên là người mỹ!”

Triệu Mẫn vươn tay phải, ấn ở hán mu bàn tay phía trên, ánh mắt trung tất cả đều là vui mừng, nói: “Diệp tiên sinh, người có thích hay không thường thường trông thấy ta, nếu ta lúc nào cũng mời người đến nơi này tới uống rượu, người tới hay không?”

Này tình kỳ cảnh, anh hùng khí đoán, nhi nữ tình trường. Tuy là Diệp Phàm ý chí sắt đá, giờ phút này cũng hóa thành nhiều chỉ nhu.

Hán mu bàn tay đụng tới Triệu Mẫn kia mềm nhũn lòng bàn tay, trong lòng thỉnh thoảng mà động, không cảm buột miệng thốt ra nói: “Triệu cô nương, người tình nghĩa Diệp mỗ há có thể không biết, ta lời nói thật cho người nói đi! Tại hạ cũng không phải thế giới này người.....”

Há liêu,

Hán lời còn chưa dứt, Triệu Mẫn bỗng nhiên thân thể nhoáng lên, thiếu chút nữa không có té ngã trên đất: “Ta như thế nào như vậy choáng váng đầu đầu.....”

“Triệu cô nương cẩn thận!” Diệp Phàm vội vàng thân thủ đi đỡ nàng, trời xui đất khiến lại bắt tay đặt ở không nên phóng địa phương.

Kiếp trước hán chính là cái non, như vậy hương điểm hưởng thụ, hán căn bản không có trải qua quá.

“Triệu cô nương làm sao vậy? Có phải hay không uống nhiều quá?” Diệp Phàm không yên tâm hỏi, từ hán vào cửa đến bây giờ, Triệu Mẫn trong tay chén rượu liền không có đình quá.

“Không có việc gì, ta như thế nào sẽ uống nhiều, tới cùng ly!” Triệu Mẫn lung lay ngồi dậy, mắt say lơ lơ mê ly nhìn về phía Diệp Phàm, trong tay chén rượu lại thiếu chút nữa liền ngã trên mặt đất.

Hai người bốn mắt tương đối, Triệu Mẫn kia phảng phất có thể tích ra thủy tới mắt đào hoa, dụ hoặc vô cùng nhìn phía hán, Diệp Phàm chỉ cảm thấy một cỗ nhiệt khí từ bụng nhỏ trung dâng lên. Đôi tay trung truyền đến mềm mại, cái loại cảm giác này không cách nào hình dung, làm hán thật lâu không muốn buông ra.

Nói thật, ánh đèn hạ Triệu Mẫn thật sự thực mỹ, phiêu dật tóc đẹp tùy ý rồi tung trên vai thượng, như ngọc tinh tế mặt trái xoan, da thịt trắng tuyết, mặt mày như họa.

Đặc biệt kia nhiều vài tia đỏ ửng, lại có một cỗ khuynh đảo chúng sinh ý vị nơi.

Cái loại này mỹ, giống như thanh lãnh tựa nguyệt lại giống yêu mị như yêu, tại đây thanh dật tú mĩ trên mặt, thế nhưng thuyết minh như thế hoàn mỹ thật dài lông mi, đỉnh xảo mũi, đỏ bừng đôi môi, dụ hoặc dung nhan.

Một lại đều là như vậy hoàn mỹ, hơi mỏng cảm y, căn bản vô pháp che dấu ma quỷ đáng người, kia hoàn mỹ đường cong sáng mù Diệp Phàm đôi mắt.

Đặc biệt trước ngực kia đối miêu tả sinh động hai vú, làm hán tầm mắt thật lâu không muốn rời đi, hơi ức vừa rồi ôn nhu xúc cảm, một loại phấn khởi tràn ngập đến đỉnh đầu.

“Triệu cô nương, người thật đẹp!” Diệp Phàm cảm lòng không đậu buột miệng thốt ra.

Triệu Mẫn mỹ là chấn động, bất luận cái gì nam nhân tại nàng trước mặt đều sẽ say mê.

“Khanh khách! Diệp Phàm, người uống nhiều!” Triệu Mẫn không có sinh khí, tương phản trong lòng lại dâng lên một cỗ khác thường tình tứ.

Một cỗ nhàn nhạt u hương từ trên người nàng truyền đến, hương khí trung hỗn tạp còn hương vị, làm lúc này Diệp Phàm càng thêm mê say.

Vốn dĩ hai người an vị đến phi thường gần, chen vai thích cánh dưới kích thích, cái loại cảm giác này không cách nào hình dung.

Thu thủy vì thần ngọc vì cốt, Triệu Mẫn thân thể truyền đến mềm mại, trong khoảng thời gian ngắn, hán có điểm tâm viên ý mã, nhìn Triệu Mẫn kia tương tràn ngập dụ hoặc mặt ngọc, nhin không được ma xui quỷ khiến cúi đầu hôn một cái.

Bóng loáng mặt ngọc tựa như trẻ con làn da, nhàn nhạt mùi thơm của cơ thể làm hán mê say, giờ khắc này liền muốn ăn thuốc kích thích giống nhau, kích thích cảm giác không cách nào hình dung.

Triệu Mẫn “Anh” một tiếng, thân mình hơi hơi rung động. Giờ khắc này nàng hai má đỏ ửng như hỏa.

Nàng dưới chân vô lực, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thân mình nhoáng lên, liền ngã vào Diệp Phàm trong lòng ngực, giãy giụa không đứng dậy, đôi nói: “Ta cả đời này một đời chịu định người bất nạt lại!”

Diệp Phàm chỉ cảm thấy ôm vào trong ngực thân thể mềm mại đột nhiên nhiệt lên, nhìn nàng kia nhẹ tênh tái đi, nhu nhược động lòng người biểu tình, giờ phút này hẳn rồi cuộc nhẹn không được, nhẹ nhàng mà cúi đầu khắc ở Triệu Mẫn kia kiều diễm ướt át đôi môi phía trên.

Ngọt lành thanh hương, lửa nóng động lòng người, giờ khắc này cảm giác không cách nào hình dung. Giờ phút này hai người bọn họ phần má tương dán, Diệp Phàm trong mũi người được chính là phần hương chi hương, trong tay ôm chính là ôn hương nhuyễn ngọc, không khỏi ý mã tâm vượn, thần hồn phiêu phiêu, hẳn đã thật sâu lâm vào ôn nhu hương bên trong.

Thời gian phẳng phát yên lặng. .... Mặc danh bất an cùng xao động, thông qua hai bên khóe môi bạc dịch liên lụy dần dần tiết lộ ra tới.

Bên tai hô hấp càng ngày càng thô, này một hôn quả thực là trăng tai nạn, hao hết hai bên thể lực. Ít nhất có hai mươi giây, có lẽ càng dài thời gian.

Hai người phẳng phát cùng đối phương có thù oán, không ngừng đòi lấy, không ngừng dùng sức.

Đúng lúc này, đột nhiên ngoài cửa sổ hồng quang lóe sáng, đi theo ồn ào tiếng động đại tác phẩm, từ nơi xa ầm ầm truyền tới.

Diệp Phàm chỉ một thoáng thanh tỉnh lại đây, hẳn đi đến bên cửa sổ định nhãn vừa nhìn, cả kinh nói: “A nha! Vạn an chùa bảo tháp nổi lửa!”

Phải biết rằng kia chính là giam giữ lục đại môn phái địa phương, hiện giờ sáu phái cao thủ toàn bộ trúng thập hương nhuyễn cân tán, chỉ cần lửa lớn một thiêu khai, bên trong người một cái cũng đừng nghĩ trốn không thoát tới.

Mất thấy ngọn lửa càng thiêu càng vượn, rất sợ sáu phái cao thủ thiêu chết ở tháp cao bên trong, Diệp Phàm lập tức nói: “Triệu cô nương, xin lỗi không hầu được!” Một ngữ phủ tất, đã phi nước đại mà ra.

Triệu Mẫn kêu lên: “Chậm đã! Ta và người cùng đi.” Đãi nàng chạy vội tới ngoài cửa, Diệp Phàm đã tuyệt trần mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36 : Vạn an tự đại chiến

Vạn an chùa đột nhiên cháy, mặc dù là Diệp Phàm cũng chấn động, phải biết rằng Nhữ Dương vương hiện tại còn ở trong tay của hắn, vô luận như thế nào người Mông Cổ cũng sẽ không giết lục đại môn phái.

Nếu không phải Triệu Mẫn cùng vương bảo bảo việc làm, không có gì bất ngờ xảy ra khẳng định là kia hỗn nguyên sét đánh tay thành cơn ra chuyện xấu.

Lập tức vì cứu người, hắn bắt chấp oán trách Triệu Mẫn, vận khí tuyệt đỉnh khinh công, mấy cái lên xuống gian, liền chạy tới vạn an chùa.

Hiện trường lửa lớn đã thiêu cháy, vô số quan binh cùng dân chúng tất cả đều bận rộn cứu hỏa, chính là phong xin tỵ lửa thế, căn bản không phải nhân lực có khả năng dập tắt.

Trong nháy mắt kia ngọn lửa đã đốt tới tầng thứ bảy thượng, vạn an chùa bảo tháp cộng mười ba tầng, trừ bỏ nhất mặt trên ba tầng cung phụng phật tượng, kinh Phật, xá lợi tử chờ vật, không thể trụ người ngoại, còn lại mấy tầng đều giam giữ lục đại môn phái.

Diệp Phàm định nhãn nhìn lại, đệ thập tầng lan làm bên cạnh ý đây không ít người, trừ bỏ Thiếu Lâm, Võ Đang chờ các phái nhân vật bên ngoài, mặt trên còn có không ít Mông Cổ binh lính.

Những người này muốn mặt trúng thập hương nhuyễn cân tán, võ công chưa từng khôi phục, muốn mặt chính là khinh công không đủ không dám xuống dưới, huống hồ tháp cao cách mặt đất hơn mười trượng, dù có tuyệt đỉnh khinh công mà nội lực lại chút nào chưa thất, nhảy xuống cũng phi sống sờ sờ ngã chết không thể.

Diệp Phàm đang muốn qua đi cứu người, bỗng nhiên trong đám người không biết ai hô một tiếng: “Kia tiểu tử chính là Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm, đại gia ngàn vạn không thể buông tha hắn.”

Nháy mắt liền có vô số quan binh hướng hắn vọt tới, Diệp Phàm kêu nhỏ một tiếng, Hàng Long Thập Bát Chương nhanh chóng dùng ra, hắn thân hình

càng là hóa thành một cái tàn tuyến, giống như hồ điệp xuyên hoa khắp nơi người từng trung mằm cảm quay lại, sắc lang lang, sắc lang lang không ngừng, chúng phiến tăng, chúng vô sĩ trong tay binh khí sôi nổi rơi xuống đất.

Nhưng vào lúc này vương bảo bảo cùng thủ hạ mười tám kim cương tới rồi, kẻ thù gặp nhau hết sức đỏ mắt, theo ra lệnh một tiếng, mười tám kim cương nháy mắt liền đánh tới Diệp Phàm bên người.

Bất giác bắt vua trước, Diệp Phàm lập tức thân hình một bên, vận khí lăng bước vì bước, chiếm chỉ ở phía trước, chột nào ở phía sau, chân đạp Dịch Kinh sáu mươi bốn vị, từ chúng phiến tăng gian chạy trốn qua đi, hãy còn tựa du ngư phá thủy, thẳng khinh đến vương bảo bảo thoát thân trước.

Bỗng dung tay trái nhất kiếm đâm đến, hàn khí bức người, mũi kiếm thẳng chỉ ngực. Diệp Phàm lui một bước, chỉ nghe đến một cái nữ tử thanh âm nói: “Diệp tiên sinh, đây là gia huynh, người mặc thương hân.”

Nhưng thấy nàng trong tay trường kiếm rung động, thướt tha mà đứng, nhận hàn thẳng thủy, kiếm là ý thiên kiếm, xinh đẹp như hoa, người là Triệu Mẫn. Nàng cấp cùng Diệp Phàm mà đến, chẳng qua đã muộn một lát.

Diệp Phàm vội vàng nói: “Ta đối lệnh huynh không có ác ý, người mau hạ lệnh cứu hoà thả người, nếu không lục đại môn phái nguy rồi!”

Triệu Mẫn còn chưa đáp lời, kia vương bảo bảo tức giận kêu lên: “Tà ma ngoại đạo, há nhưng thông đồng làm vậy. Đêm nay chỉ cần đem người bắt, phụ thân sẽ tự bình an trở về, mười tám kim cương, người này vô công lợi hại, kết kim cương trận chặn.”

Kia Triệu Mẫn khẩn trương, đang muốn cùng tiến lên cùng ca ca lý luận,

Lại bị vương bảo bảo mấy tên thủ hạ ngăn cản.

Kia mười tám phiến tăng vừa mới ăn qua Diệp Phàm đau khổ, không cần phải tiểu vương gia ngôn ngữ chỉ ra, sớm biết hân lợi hại, gào thét gian, thân ảnh từ bất đồng phương hướng tới gần, thành vây công chỉ thế lao thẳng tới Diệp Phàm.

Này mười tám kim cương, sư huynh đệ nhiều năm, đã sớm tâm ý tương thông, mười tám người liên thủ, uy lực tương đương với ba mươi sáu vị giang hồ nhất lưu cao thủ, mặc dù so ra kém phái Võ Đang đích thực vô bảy tiết trận, cũng không sai biệt mấy.

Diệp Phàm đứng ở kia vẫn không nhúc nhích, đợi đến mười tám đạo thân ảnh tới rồi trước mặt khi, hân động!

Hô!

Giống như một trận gió, ở những cái đó đao quang kiếm ảnh trung chột lóe mà qua. Giờ khắc này hân đối lực lượng, thân thể, tốc độ không chế tính té đến mức tận cùng. . . . . Dễ dàng ở mười tám người vây công trung theo một đạo lộ tuyến phi thoán mà ra.

“Cái gì! Né tránh? Sao có thể?”

Mười tám kim cương trong mắt đều tràn đầy khiếp sợ, khó có thể tin, vừa rồi Diệp Phàm thể nhưng không sử dụng binh khí, chỉ dựa vào bộ pháp di động, liền ở bọn họ vây công đã hình thành dưới tình huống dễ dàng né tránh, loại này đáng sợ bộ pháp bọn họ quả thực chưa từng nghe thấy.

“Cuốn lấy hân, đừng cho hân né tránh cơ hội.”

Mười tám kim cương lần thứ hai ngóc đầu trở lại. Diệp Phàm thân hình chột lóe, thuận tay đoạt quá bên cạnh một Mông Cổ võ sĩ trường kiếm, chỉ thấy kiếm quang đao ảnh lập loè, Diệp Phàm chỉ khoảng nửa khắc liền đâm ra một mười tám kiếm.

“Xuy! Xuy! Xuy.....”

Này mười tám kiếm tốc độ đã siêu việt nhân thể cực hạn. Diệp Phàm kiếm, mau làm nhân tâm run.

,

Phanh! Phanh! Phanh!.....

Mười tám đạo thân ảnh trực tiếp bị quét đánh đều bay ngược đi ra ngoài, bay ra hơn mười trượng xa té rớt trên mặt đất, có chút nhện không được che lại ngực ho khan phun ra tơ máu, có mặt đều sát phá da, bọn họ mỗi người sắc mặt khó coi cùng khó có thể tin.

Bởi vì ở vừa rồi bọn họ rõ ràng nhìn đến Diệp Phàm xuất kiếm, cũng nỗ lực đi chặn, nhưng chính là ai cũng chưa có thể gặp được Diệp Phàm kiếm, đã bị đối phương trừu bay!

“Nhân kiếm hợp nhất!” Này nhất chiêu là Diệp Phàm một đoạn này thời gian, lĩnh ngộ ra tới mạnh nhất nhất chiêu, mười tám kim cương tuy rằng lợi hại, nhưng là vô luận như thế nào cũng chặn không dưới này nhất kiếm.

Cũng may mắn hân bởi vì Triệu Mẫn quan hệ, không có đau hạ sát thủ, nói cách khác, mười tám kim cương đã sớm bị kích.

Vương bảo bảo biết on thể không tốt, truyền lệnh: “Điều ta phi nỏ thân binh đội tới! “

Chỉ chốc lát, phi nô doanh cuốn thổ dương trần mà đến, Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, đột nhiên mẫn tràng du tẩu, đôi tay chợt đánh chợt lấy, chợt chụp chợt đoạt, chỉ nghe phốc phốc phốc phốc thanh âm, phi nô đội còn không có tới cập kéo cung, phàm là là cầm trong tay cung tiễn, đều bị hấn hoặc đoạn cung tiễn, hoặc điểm huyết nói.

“Mọi người nghe lệnh, ai bắt người nọ, khen thưởng hoàng kim một vạn lượng.” Vương bảo bảo khắp nơi một các cao thủ dưới sự bảo vệ với nơi xa quan chiến, phát hiện Diệp Phàm sát tiến sát ra, không một người có thể kháng cự, trong lòng lại cấp lại tức.

Trọng thưởng dưới, tất có dừng phu, vương bảo bảo mệnh lệnh mới vừa một chút đạt, lập tức có sáu bảy phiên tăng cùng đầu nhập vào Nhữ Dương vương phủ võ lâm cao thủ vây hướng Diệp Phàm.

Trong đó có sáu người, Diệp Phàm đều nghe phạm dao nhắc tới quá, đúng là Triều Tiên lãng người gió thu kính, Mông Cổ võ sĩ hách ngời đều, Miêu Cương côn vương Mạnh Mạnh, ngành công vương curu kia ma, RB nữ tử sĩ Cửu Long cùng rượu tăng hướng đông tới.

Này sáu vị cao thủ là Nhữ Dương vương hoa số tiền lớn, từ các quốc gia chiêu mộ mà đến cao thủ, mỗi người đều có không thua huyền minh nhị lão thực lực.

Nếu làm hấn sáu người liền khởi tay tới, Diệp Phàm muốn đánh bại bọn họ chỉ sợ cũng muốn ở mấy chục chiêu có hơn, chính là kia hùng hực lửa lớn đã đốt tới tầng thứ tám, chỉ sợ không dùng được bao lâu, liền sẽ đốt tới đệ thập tầng.

Sáu người mới vừa vừa động thân, ngay sau đó, Diệp Phàm kiếm cũng đã đâm ra!

Hấn mục tiêu là kia ngành công vương curu kia ma, ba thước trường kiếm lấy cực nhanh tốc độ đâm ra, tức khắc làm curu kia ma kinh tởm không thôi.

“Xuy! Xuy! Xuy!” Tam kiếm liên hoàn, cái loại này tốc độ đã siêu việt nhân thể cực hạn.

Mắt thấy lợi kiếm liền phải tham nhập hấn cổ khi, ngành công vương curu kia ma chân phải bỗng nhiên thân thể hướng hữu một nghiêng, kiếm phong từ hấn cổ bên xẹt qua.

“Xuy ——” một đạo kỳ dị tiếng vang lên, đó là Diệp Phàm lợi kiếm xẹt qua không khí sinh ra thanh âm.

Cuồng bạo kiếm khí nháy mắt liền xẹt qua curu kia ma yết hầu, phải đi một chút, trực tiếp xuất hiện một cái nửa tắc trường miệng vết thương. Nếu ở đi phía trước nhiều một tắc, curu kia ma liền đi đòi nhà ma.

“Thật là lợi hại kiếm khí!” Ngành công vương curu kia ma tức khắc kinh hãi, nếu không phải hấn thân kinh bách chiến, ở hơn nữa có kim chung trảo, Thiết Bô Sam khô luyện công phu hộ thể, UU đọc sách (www.uukanshu.com) đối một người hôm nay liền tài.

Hai tay của hấn nháy mắt trở nên đen nhánh một mảnh, tán kim loại sắc ánh sáng, trăm vọt có ích tay trái, triều Diệp Phàm thiết kiếm chộp tới.

“Leng keng!” Một tiếng, Diệp Phàm thân kiếm bị hấn nháy mắt nắm trong tay. Thiết Sa Chương tu luyện tới rồi cực hạn có thể toái kim nứt thạch, một thanh thiết kiếm còn thương không đến hấn.

“Ha ha, đi tìm chết đem!” Ngành công vương curu kia ma ngửa mặt lên trời cười.

Đầu đại hữu chương mang theo đầy trời kinh phong, bỗng nhiên hướng tới Diệp Phàm đầu đánh tới. Một chương này hấn dùng mười thành công lực, ở hấn nghĩ đến một chương đi xuống, Diệp Phàm khẳng định sẽ biến thành thịt nát.

“Chưa chắc! “Diệp Phàm đạm nhiên cười, bay nhanh nâng lên hữu chương cùng ngành curu kia ma đứng rồi một chương.

”Oanh! “Một tiếng vang lớn, thật lớn kinh khí, đem trên mặt đất đá xanh bản đều làm vỡ nát.

Ngành công vương curu kia ma rốt cuộc nhìn không được, một ngụm máu tươi nháy mắt bật thốt lên phun ra, thân thể hấn giống như cắt đứt quan hệ điều giống nhau, bay ra đi liền hơn mười mét, phịch một tiếng thật mạnh nện ở trên mặt đất.

”Như thế nào sẽ..... Như vậy.... “Ngành công vương curu kia ma giãy giụa suy nghĩ muốn bò dậy.

Vèo! Diệp Phàm nháy mắt hóa thành một trận gió, bách cận ngành công vương curu kia ma. Kiếm quang lập loè! Diệt sạch kiếm pháp chi nhất kiếm kinh thiên, điện quang hòa thạch dùng ra.

“Phanh!” Đầy trời máu tươi nháy mắt chảy ra, trong khoảnh khắc ngành công vương curu kia ma thành một cái huyết người.

“Ngươi..... Hảo ngoan.....”

Hấn còn chưa có nói xong liền còi cút mà gần, không phải hấn không nghĩ nói, mà là hấn yết hầu đã bị Diệp Phàm cấp đâm thủng!

Thân thể cao lớn ầm ầm ngã xuống đất, đến chết hấn đều không tin, chính mình thế nhưng sẽ không đến năm chiêu liền bị Diệp Phàm phá kiên cường công.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37 : Đông Doanh tử sĩ Cửu long chân nhất

Dư lại năm vị cao thủ quả thực sợ ngây người, cùng bọn họ tề danh ngành công vương cung kia ma, thế nhưng gần mấy chiêu không đến, liền như vậy bị Diệp Phàm cấp giết.

Phải biết rằng ngành công vương cung kia ma, chính là thân cư kim chung tráo, Thiết Bổ Sam, thập tam thái bảo khổ luyện công phu, tuy rằng so ra kém Thiếu Lâm không thấy thần tăng kim cương bất hoại, nhưng là tầm thường đao kiếm cũng căn bản phá không được hấn phòng ngự.

Nhưng là thế sự khó liệu, Diệp Phàm chỉ dựa vào một phen bình thường trường kiếm, liền đâm xuyên qua hấn yết hầu. Bọn họ về mặt không thể tin tưởng nhìn đối phương, vừa rồi chiến đấu quả thực quá nhanh, mau bọn họ căn bản không có phản ứng lại đây.

Lập tức, năm người gầm lên một tiếng, liền thủ hướng Diệp Phàm công tới, chính là Lăng Ba Vĩ Bộ, tinh diệu dị thường, lại há là này đó man di người có khả năng nhìn lên.

Diệp Phàm thế tấn phi phù, mơ hồ nếu thần, trong nháy mắt, liền thuận đi đến Đông Doanh tử sĩ Cửu Long thật một phía sau.

Này Cửu Long thật một chính là Đông Doanh giáp hạ phái nữ ninja, nhất am hiểu chính là gió xoáy mười ba liên trăm cùng các loại nhẫn thuật.

Nhìn Diệp Phàm nhất kiếm hướng chính mình đâm tới, nàng không kinh phản cười, một kiện ưng câu ngân quang, tự nàng to rộng ống tay áo khăn bay ra, tia chớp hướng Diệp Phàm nghiêng diện đánh đi.

Diệp Phàm nhưng giác quang mang loá mắt, thế tới thế nhưng so với hấn trong tưởng tượng còn muốn mau đến nhiều. Hấn thân mình vừa chuyển, dời đi bảy thước, ai ngờ kia ngân quang thế nhưng quả nhiên như là sống, như bóng với hình, cạnh lại cùng bay lại đây.

Hấn thân ảnh chớp động, liền lóe ba lần, nhưng giác mẫn không đều là chớp động ngân quang, cạnh đã làm hấn không biết nên như thế nào né tránh.

Trăm vội trung, trong tay trường kiếm cắt một vòng tròn, Thái Cực kiếm “Tam hoàn bộ nguyệt” nháy mắt dùng ra. Thần ở kiếm trước, kéo dài không dứt, nhưng nghe “Sặc” “Một tiếng, đầy trời ngân quang đột nhiên biến mất, ưng câu hợp nhau, biến thành cái viên hoàn rơi trên mặt đất bắn ra, lại bay trở về.

Cửu Long thật biến đổi sắc phần nộ quát: “Tám cách nha lộ, dám phá ta chết cuốn thuật. ...., hảo, lại nhìn ta lòng son thuật. “Chợt thấy một mảnh tím sương mù sóng biển ửng tới, sương mù trung tựa hồ còn kẹp một chút sáng lấp lánh tím tím, Diệp Phàm thân mình sau lui, đột nhiên tận trời bay lên.

Chỉ hút “Oanh một tiếng đại chấn, như điện lóe lòi oanh, tím sương mù khói nhẹ là lướt tứ tán, bốn ở Diệp Phàm phía sau một cây đại thụ, cạnh bị từ trung gian chém thành hai nửa, nghiêng ngã hạ, thụ tâm như bị sét đánh, mình thành than cốc.

Một trận gió thổi qua, lá cây phiến phiến bay múa, một gốc cây sinh khí bùng bùng đại thụ, giây lát gian liền đã toàn bộ chết héo, xanh đậm lá cây, cũng hơn phân nửa biến thành khô vàng nhàn sắc.

Diệp Phàm nhìn đến cũng không khỏi giật mình: “Này nhẫn thuật quả nhiên tà môn thật sự. “Hấn thân hình vừa động, tia chớp hướng tới Cửu Long thật một đâm tới.

Cửu Long thật một phản tay rút đao, hét lớn một tiếng nói: “Xem ta gió xoáy mười ba trăm!”

Lời còn chưa dứt, người đã nhảy lên, đao đã ra khỏi vỏ! Ánh đao như một hoàng thu thủy, xanh biếc sâm hàn, thứ người xương cốt.

Đao trường năm thước có hơn, hẹp dài như kiếm.

Này gió xoáy mười ba trăm nãi kiếm đạo chi tinh hoa, đao ra tất hoạch, đương giả vô xá.

Võ sĩ đao ánh đao rực rỡ lóa mắt, đệ nhất đao chính là cắt về phía Diệp Phàm cổ.

Mau! Cửu Long thật một đao mau làm nhân tâm run. Từ học đao kia một khắc khởi, nàng liền vứt bỏ đao pháp phức tạp, một lòng theo đuổi đao pháp ‘ mau ’!

Thiên hạ võ công duy mau không phá, đương võ công tốc độ đạt tới cực hạn thời điểm, có đôi khi không cần phức tạp chiêu thức, chỉ là đơn giản nhất chiêu liền có thể khắc địch.

Đôi mắt tấn mãnh một đao, Diệp Phàm thân ảnh như gió, sau này một lui, loan đao từ hán trước người gào thét mà qua.

“Xuy!”

Cửu Long thật một đột nhiên trở tay lại là một đao, đao tốc độ thể nhưng so vừa nãy nhanh hơn, từ tương phản phương hướng hoa hướng Diệp Phàm cổ, Diệp Phàm dưới chân một chút khó khăn lăm né tránh.

Nàng tuy rằng chỉ ra hai đao, Diệp Phàm lại sau này đây vài bước. Không thể ở sau này lui, mặt sau chính là chân tường, ngay sau đó, Diệp Phàm kiểm bỗng nhiên động!

“Vèo!” Bóng kiếm giống như thiên ngoại phi tiên, nháy mắt buông xuống, nháy mắt không đến, hán liền tiếp đâm ra một mười ba kiếm.

Phái Võ Đang bảy mươi hai chiêu liên hoàn đoạt mệnh kiếm pháp, nhất chiêu tiếp nhất chiêu liên tục không ngừng, như Trường Giang dâng lên biển rộng triều sinh, quanh co vận dụng kỳ chính tương sinh biến hóa, thập phần phức tạp lấy mau lẹ sắc bén chiêu số thủ thắng, trong khoảnh khắc, vô tận bóng kiếm đem Cửu Long thật một bao vây.

“Tối hảo!” Cửu Long thật giận dữ gào thét múa may võ sĩ đao, ánh đao thăm thiết như máu.

Một đao, hai đao, ba đao……. Kia từng đao thật lớn ánh đao chính là vô tận từ vong chi đao, làm người cảm thấy thấu cốt tuyệt vọng.

Bóng kiếm như nước, ánh đao như máu, trong khoảnh khắc hai người đối liễu mạng hơn mười chiêu. Chính là vô luận Cửu Long thật như nhau gì hung mãnh, đều không thể công phá Diệp Phàm kiếm mạc.

Cửu Long thật một càng đánh càng trái tim băng giá, nàng đã ra hơn mười đao, liền đối phương quần áo không có đụng tới. Trái lại Diệp Phàm, lại càng ngày càng khí định thần nhàn, thật giống như ở cùng đối phương uy chiêu giống nhau.

Mắt mở ra dư lại bốn vị cao thủ, đối chính mình hình thành vây khốn thức, Diệp Phàm hai tròng mắt xẹt qua một tia sắc bén, mãnh hút một hơi, trong cơ thể chân khí tăng lên tới cực điểm.

Tay phải thiết kiếm hóa thành một đao chọt lóe rồi biến mất ánh lửa, tốc độ mau đến mức tận cùng, đúng là liên hoàn đoạt mệnh kiếm pháp tam đại sát chiêu chỉ ‘lôi điện giao oanh!’

Này nhất chiêu cũng chỉ có một chữ —— mau! Trừ bỏ nhân kiếm hợp nhất ở ngoài, có thể nói Diệp Phàm hiện giờ kiếm pháp trung nhanh nhất nhất chiêu.

“Oanh” một tiếng vang lớn, không gì phá nổi gió xoáy mười ba trăm cùng kim sắc bóng kiếm đánh vào cùng nhau, một cổ mắt thường có thể thấy được khí lăng, từ giữa truyền ra, thật lớn tiếng nổ mạnh truyền đến.

Hai người đan xen mà qua! Nháy mắt phân ra thắng bại. Diệp Phàm bạch y phiêu phiêu, lặng yên mà đứng, mà hán đối diện Cửu Long thật thứ nhất bị thiết kiếm đâm xuyên qua yết hầu, máu tươi chảy đầy đất.

Không đợi Diệp Phàm suyễn quá khí tới, Triều Tiên lăng người gió thu kính, Mông Cổ võ sĩ hách ngươi đều, Miêu Cuồng côn vương Mạnh Mạnh cùng rượu tăng hướng đông tới, liền tiếp giết đến.

Vừa rồi, không phải bọn họ mấy cái quá vô năng, mà là Diệp Phàm cùng Cửu Long thật một giao thủ quá nhanh, ở hơn nửa ám khí tàng phi, bọn họ căn bản giúp không được gì.

Miêu Cuồng côn vương Mạnh Mạnh trong tay kia căn gỗ thô, chừng năm mét dài hơn, côn chiêu cuồng mãnh, đầu điểm phách trăm, kinh lực sắc càng hơn đại đao. Dốc hết sức phá mười sẽ, trong chốn võ lâm chú ý một tác trường, một tác cường.

Triều Tiên lăng người gió thu kính, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ngoại hiệu truy phong thần chân, có thể nháy mắt dán ra bảy mươi chân, căn bản làm người phân biệt không ra, hư thật thật giả.

Mông Cổ dũng sĩ hách ngươi đều không ngờ kim cuồng, hai tay trời sinh thần lực, đã từng lực cử vạn cân, mặc dù là đối thượng Minh Giáo đệ nhất đại lực sĩ hậu thổ kỳ chương kỳ sử nhân viên, cũng không thua kém chút nào.

Rượu tăng hướng đông tới càng là say đắm Cửu Châu, mã bộ công phu xuất thần nhập hóa, hai chân nhất thời nhẹ như bay phát phơ lại nhưng trọng nếu Thái Sơn. Vô số hảo hán đều thua ở hán mã bộ dưới.

Bốn người này liền khí tay tới tiến công, mặc dù là huyền minh nhị lão, cũng sẽ lập tức bại trận.

Diệp Phàm thân hình vừa động, tả chương hướng Mông Cổ dũng sĩ hách ngươi đều ngực đẩy đi. Hách ngươi đều thể nhưng không đỡ giá, duỗi tay trái hướng hán đỉnh đầu trao hạ. Diệp Phàm mắt thấy chính mình một chương này muốn trước đánh tới hán trên người, nào biết Triều Tiên lăng người gió thu kính từ nghiêng thứ hai chân đá đến.

Diệp Phàm về phía trước cấp hướng một bước, phương đến né qua, Miêu Cuồng côn vương Mạnh Mạnh rút gào này. Gió lên trong tay gỗ thô, trực tiếp vào đầu triều hán tập tới!

Lần này đầu chỉ vạm vỡ, thật lớn kinh phong, đánh sâu vào bên cạnh nhà cô nháy mắt sập.

Diệp Phàm trong tay thiết kiếm một hoành.

Bính! Một tiếng vang lớn, hấn tựa như một cái đạn pháo bay ngược vài mét, không đợi hấn dừng lại bước chân, kia rượu tăng hướng đông tới, đó là vô thanh vô tức tới rồi hấn phía sau, nhất chiêu đại quảng ngã bìa tay trong giây lát chiêu Diệp Phàm đánh đi.

Trăm vội trung kỳ phạm một cái sai bước, Hàng Long Thập Bát Chương dừng ra, hai người nháy mắt đổi liều mạng một kích. Thật lớn lực đánh vào, làm hai người phân biệt lui vài bước.

Diệp Phàm trong lòng thất kinh, bốn người này so chỉ kia huyền minh mà đến sử hơi có không kịp, nhưng võ công thập phần quái dị, hoàn toàn vô pháp nắm lấy, chính mình muốn cho thắng bọn họ, trừ phi mấy chục chiêu có hơn.

“

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 38 : Tây Vực đệ nhất cao thủ

Liên tiếp cùng kia bốn vị cao thủ đổi liều mạng nhất chiêu, Diệp Phàm trong lòng biết bằng bốn người này công lực, mỗi một cái đều cùng chính mình kém khá xa.

Chỉ là bọn hấn võ công quái dị vô cùng, lợi hại nhất chính là bốn người liên thủ, trận pháp không giống trận pháp, mưu không giống mưu, quỷ bí âm độc, không thể tưởng tượng.

Hấn chỉ cần có thể đánh cho bị thương trong đó một người, hôm nay chỉ chiến liền có thể thắng lợi. Nhưng hấn đánh một người tức còn lại ba người đầu đuôi tương ứng, quyền pháp liên biến, trước sau đánh không phá bốn người này liên thủ chỉ cục.

Mắt thấy lửa lớn liền phải đốt tới đệ thập tầng, Diệp Phàm một tiếng kêu nhỏ, trong tay trường kiếm nhất chiêu Thái Cực kiếm pháp “Viên chuyển như ý”, nghiêng nghiêng cắt cái vòng luân quần, đồng thời thứ hướng kia tứ đại cao thủ bụng nhỏ.

Bốn người cần nhảy lùi lại tương tránh, Diệp Phàm “Thiên Sơn chiết mai tay” phối hợp Càn Khôn Đại Na Di nhanh chóng dừng ra, tay duỗi ra, một trào, một dẫn, vòng, trong chớp nhoáng, liền đoạt kia Miêu Cương côn vương Mạnh Mãnh trong tay trường côn.

Này vài cái xuất kiếm, vượn tay, đoạt côn, hồi chiêu, thủ pháp cực nhanh, thẳng như tia chớp, đúng là Càn Khôn Đại Na Di tăng thứ bảy công phu.

Thiên hạ võ công luận chương pháp tinh diệu, Thiên Sơn chiết mai tay độc nhất vô nhị. Mà kích phát chính mình tiềm năng, chế tạo đối thủ sơ hở, lời kéo mượn tiền địch kính, thay đổi âm dương nhị khí, tá lực đã lực chờ, lợi hại nhất vẫn là Tây Vực Càn Khôn Đại Na Di.

Trung thổ nhất tinh diệu chương pháp phối hợp Tây Vực cao thâm nhất tuyệt học, lại là có không thể tưởng tượng kỳ hiệu.

Mạnh Mãnh ngẩn ngơ, chỉ cảm thấy trong tay buông lỏng, kia trường côn liền bị Diệp Phàm chấn thành số đoạn, không đợi hấn phản ứng lại đây, Diệp Phàm biến quyền vì chương, Hàng Long Thập Bát Chương, nhanh chóng đánh ra, một cổ kim hoàng sắc chân khí giống như thủy triều trào ra, mang theo sột rột xúc phá phong tiếng động, hung hăng đối với hấn giện tạt mà đi.

Hùng hồn chân khí nháy mắt bùng nổ mà khai, kia cổ chân khí đánh sâu vào, đem này phụ cận trên mặt đất đá vụn đều chấn thành phần mạt.

Trăm vội trung Mạnh Mãnh huy quyền tương chấn, “Phan!” một tiếng vang lớn, mắt thường có thể thấy được chân khí sóng xung kích, tự hai người trung gian cấp tốc khuếch tán ra tới, một đạo trăm thập đến làm người hãi hùng khiếp vía thanh âm vang vọng dựng lên.

Đồng! Khí lãng thổi quét, kia Mạnh Mãnh thân hình, giống như cắt đứt quan hệ điều giống nhau đảo bắn mà ra, toàn thân gân mạch đứt từng khúc, khí tuyệt mà chết.

Dư lại ba người chấn động, bỗng nhiên hướng Diệp Phàm công tới.

Triều Tiên lăng người gió thu kính nháy mắt đá ra bảy mươi hai chân, công hướng Diệp Phàm phần đầu, Mông Cổ võ sĩ hách người đều đại chương vung

lên, quét ngang ngàn quân, đánh hướng Diệp Phàm bộ ngực, này hai người một trên một dưới, phối hợp hoàn mỹ vô khuyết.

Chẳng qua, lúc này Diệp Phàm sớm đã hiểu biết bọn họ võ công, Lăng Ba Vi Bộ, chiêm chi ở phía trước, chột nào ở phía sau, đôi tay dùng ra Long Trảo Thủ, nháy mắt bắt được hai người yết hầu.

Kia gió thu kính thiết chân cùng hách người đều cự chưởng quỹ dị va chạm ở cùng nhau, hai người kêu lên một tiếng, tám lạng nửa cân, lần này đều bị không nhẹ trọng thương.

Diệp Phàm đôi tay vì dùng một chút kính,

Liên lập tức vận gãy bọn họ yết hầu, liền tại đây là, kia thân hình cao gầy rượu tăng hướng đông tới đem lại đây, đôi tay các chấp đoán kiếm, thứ hướng Diệp Phàm ngực.

Diệp Phàm bay lên một chân, đá cổ tay hắn. Hướng đông tới đôi tay đột nhiên giao nhau, thứ hướng Diệp Phàm bụng. Này nhất chiêu trở nên linh động cực kỳ, Diệp Phàm vội vàng nhảy lên, mới né qua.

Nguyên lai này rượu tăng hướng đông tới, là Tây Vực sáu đại cao thủ trung võ công tối cao một vị, hắn một thân mềm cứng công phu toàn đã luyện đến nơi tuyệt hảo, mặc dù là đối thượng huyền minh nhị lão cũng không thua kém chút nào.

Diệp Phàm công ba chiêu, thủ ba chiêu, tam tiến tam lui. Âm thầm reo hò: “Hảo một cái lợi hại Tây Vực phiên tăng!” Từ hắn Cửu dương thần công cùng Căn Khôn Đại Na Di đại thành về sau, còn không có người cùng hắn đối đũa mười chiêu trở lên.

Kia rượu tăng hướng đông tới lúc ban đầu tám cửu chiêu gian, ý vào nội lực thâm hậu, chiêu số xảo diệu, bảo trì cái không thắng bất bại chi cục. Tới mười chiêu hơn sau, Diệp Phàm Căn Khôn Đại Na Di tăng thứ bảy công phu, càng ngày càng thuận buồm xuôi gió. Chỉ khoảng nửa khắc hắn khắc chế đến trời chân trời tay, đó là từ sở không có việc, rượu tăng hướng đông tới lại là kính dị, lại là sợ hãi.

Đầu đến hơn hai mươi chiêu, Diệp Phàm bước lên một bước, tay trái từ rượu tăng hướng đông tới hữu dưới nách xuyên qua, vòng đến sau lưng bắt lấy hắn vai trái, ngón giữa cuốn khúc, khẩu hướng hắn yết hầu, ngón cái ngón trỏ thì kính niết lạc.

Đây là “Thiên Sơn chiết mai tay” trung bất phương pháp, chỉ cần néo mà trung, định nhân khí quân phong bế, hô hấp lập tuyệt, nhất lợi hại bất quá. Rượu tăng hướng đông tới thân mình nghiêng nghiêng hạ ngã, lại giác đầu vai bị lấy, trong lòng biết không ổn, cánh tay phải lập công, hiệp hướng Diệp Phàm cổ, đây cũng là cảm nã thủ trung bế khí phương pháp, xưng là “Trở tay phong hầu”.

Hai người tấn phát tiếp thu, trong khoảnh khắc đã các hướng đối phương làm ba chiêu, này gần người vật lộn, sử đều là nhanh chóng vô luân cảm nã thủ. Diệp Phàm công lực thâm hậu, hướng đông tới lại

Là lực lớn chiêu tinh, này ba chiêu ai cũng không làm gì được ai.

Bỗng nhiên chi gian hủy đi năm sáu chiêu, rượu tăng hướng đông tới mũi chân một chút, đó là giống như hùng ung xông lên giữa không trung, bàn tay to đột nhiên đánh ra, chỉ thấy đến cuộn cuộn chân khí thổi quét mà ra, lại là mang theo đầy trời cuồng phong gào thét.

Mật Tông tuyệt kỹ “Bàn tay to ấn!” Tương truyền tu luyện đến tuyệt đỉnh, có thể đơn chưởng khai sơn, quả nhiên là lợi hại phi thường.

Diệp Phàm ngang nhiên ngẩng đầu, ánh mắt lãnh duệ, chút nào không có tránh lui, đồng dạng một chưởng đánh ra, chỉ thấy đến kim quang thổi quét, đồng dạng là hóa thành một con kim sắc bàn tay khổng lồ, Hàng Long Thập Bát Chương “Phi long tại thiên!”

Phanh!

Lưỡng đạo chưởng ảnh ở giữa không trung hung hăng va chạm ở bên nhau, chốc lát gian, trên quảng trường giống như cuồng phong gào thét, cát bay đá chạy, một cỗ cuồng bạo chân khí, điên cuồng tự giữa không trung thượng thổi quét mở ra.

Đặng! Đặng! Đặng!

Diệp Phàm bàn chân cấp điểm, thân hình vừa động, dừng ở mấy thước có hơn, kia ống tay áo lại là bị đều chấn vỡ mà đi, hắn thần sắc vì ngưng, này rượu tăng hướng đông tới xác lợi hại, không hổ là Tây Vực đệ nhất cao thủ.

Phải biết rằng chỉ bằng nội lực nói, Diệp Phàm có thể nói là vang dội cổ kim, trừ bỏ kia Trương Tam Phong, thiên hạ cùng thật không ai có thể thắng qua hắn, này rượu tăng hướng đông tới có thể cùng hắn tương đũa hơn hai mươi chiêu, đã phi thường ghê gớm.

Ở kia nơi xa, rượu tăng hướng đông tới thân hình, lại đột nhiên tap dừng ở một viên đại thụ thượng, cốt cách đứt từng khúc mà chết. Đến tận đây phiên bang sáu đại cao thủ, bị Diệp Phàm sức của một người, toàn bộ giết chết.

Vương bảo bảo biết on thế không tốt, vội vàng mệnh lệnh bên cạnh thần mũi tên tám hùng, hướng Diệp Phàm vọt tới, một bên ha tổng quản đang muốn đi truyền lệnh, đột nhiên chỉ thấy đông nam giác thượng hoá quang tận trời.

Hắn chấn động, kêu lên: “Tiểu vương gia, hoàng cung cháy! Chúng ta mau đi bảo hộ Hoàng Thượng quan trọng.” Vương bảo bảo quan tâm triều đình an nguy, bất chấp bất sát phản tặc, vội nói: “Muội tử, ta về trước hoàng cung, người rất nhiều cẩn thận!” Không đợi Triệu Mẫn đáp ứng, quay lại đầu ngựa, xông thẳng đi ra ngoài.

Vương bảo bảo này vừa đi, mười tám kim cương đồng loạt đi theo, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) vương phủ cao thủ cũng đi hơn phân nửa. Còn lại chúng võ sĩ rần mất đầu, ở Triệu Mẫn ra mệnh lệnh, cũng không dám nữa đối Diệp Phàm ra tay, rất nhiều người vội vàng giúp đỡ cứu lên hòa tời.

Diệp Phàm âm thầm đuổi tới tháp trước, kêu lên: “Tháp thượng các vị tiền bối, thỉnh từng cái nhảy đem xuống dưới, tại hạ ở chỗ này tiếp theo!”

Tháp thượng mọi người nghe xong đều là ngẩn ra, nghĩ thầm nơi này cao tới hơn mười trượng, nhảy xuống đi lực đạo kiểu gì thật lớn, người liền có ngàn cân chi lực cũng vô pháp tiếp được. Không Động, Côn Luân các phái trung liên có người reo lên: “Ngàn vạn nhảy không được, Diệp Phàm tiểu tử này lòng muông dạ thú! Hắn muốn gạt chúng ta rơi tan xương nát thịt.”

Nếu dựa theo Diệp Phàm trước kia tính tình, đã sớm không để ý tới này giúp hỗn đản, chính là kia mặt trên còn có không ít Trương Vô Kỵ thân nhân, hắn không có khả năng thấy chết mà không cứu, mắt thấy pháo hoa tràn ngập, đã thiêu gần các cao thủ bên người, mọi người nếu lại không nhảy, thế tất đều táng thân hỏa diệt, hắn đề thanh kêu lên: “Tổng đại hiệp, ta là không có kỳ đại ca, chẳng lẽ tiểu chất sẽ ý định tương hại sao? Người trước nhảy bãi!”

Tổng Viễn Kiều ngẩn ra, nhưng muốn cùng này sống sờ sờ thiêu chết, còn không bằng sống sờ sờ ngã chết, kêu lên: “Hảo! Ta nhảy xuống lập!” Thả người nhảy, từ tháp cao thượng nhảy đem xuống dưới.

Diệp Phàm xem đến rõ ràng, đãi hắn thân mình cách mặt đất ước có năm thước là lúc, một chương nhẹ nhàng đánh ra, đánh ở hán eo. Một chương này trung sở vận, đúng là “Cần Khôn Đại Na Di” tuyệt đỉnh võ công, phun ra nuốt vào không túng chỉ gian, đã đem hán tự thượng xuống phía dưới một cổ cự lực bắt vì tự tả đến hữu.

Tổng Viễn Kiều thân mình hướng hoành bay thẳng đi ra ngoài, một quãng ngã mấy trượng, Diệp Phàm vận khí tuyệt đỉnh khinh công, một cái xoay chuyển, một lần vùng, hóa tiêu kia ngàn cân cự lực, đem hán vững vàng mượn xuống dưới.

Tổng Viễn Kiều chân vừa đứng mà, liền lớn tiếng kêu lên: “Vài vị sư đệ! Các người đều nhảy xuống bãi!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39 : Nghĩ cách cứu viện lục đại phái

Trong nháy mắt, phái Võ Đang cùng phái Thiếu Lâm cao thủ, đều bị Diệp Phàm dùng Cần Khôn Đại Na Di thần công cứu xuống dưới.

Đúng lúc này, kia huyền minh nhị lão về mặt hồ thẹn đi đến Triệu Mẫn trước người, nói: “Khởi bẩm quân chủ, thuộc hạ vô năng, loại thành côn kia cầu tặc gian kế, bị hán chạy.”

Bọn họ hai người nguyên bản dựa theo Triệu Mẫn mệnh lệnh vẫn luôn ở giám thị thành côn, chính là lục trượng khách hảo sắc, hạc bút ông rượu ngon, luận khởi âm mưu quỷ kế tới, căn bản không phải kia thành côn đối thủ. Chẳng những làm thành côn đào tẩu, hảo thiếu chút nữa bị hán thiếu vận an chùa.

Triệu Mẫn hừ lạnh một tiếng, chuyện tới hiện giờ ở oán trách này hai cái lão gia hỏa cũng vô dụng, mắt thấy lục đại môn phái người đều đã thoát hiểm, nghĩ thầm lúc này nếu lại không đi, ngược lại chính mình muốn trở thành người khác bắt làm tù binh.

Nàng lập tức từ túi tiền lấy ra một bao thuốc bột đưa cho Diệp Phàm nói: “Đây là thập hương nhuyễn cân tán giải độc, ngày mai hoàng hôn, ta lại thỉnh người uống rượu, vụ thỉnh giá lâm”

Diệp Phàm ngẩn ra chỉ gian, chưa đáp ứng, Triệu Mẫn cười xinh đẹp, mang theo một các cao thủ, đã lui vào vận an chùa sau điện.

Ước chừng dùng một nén nhang công phu, lục đại môn phái đều đã uống lên giải độc, đều làm được trên mặt đất âm thầm đã tọa, tranh thủ mau chóng khôi phục toàn bộ nội lực.

Diệt Tuyệt Sư Thái là đến nay mới thôi duy nhất một vị cự tuyệt Diệp Phàm trợ giúp người, nàng không khuất phục triều đình, càng không muốn tiếp thu ma giáo hảo ý.

Nàng duỗi cánh tay ôm Chu Chi Nhục, cũng Diệp Phàm từ mấy chục mét tháp cao dừng dưới thân nhảy, đãi cách mặt đất ước có trượng hứa khi, hai tay vận kinh thượng thác, phản đem Chu Chi Nhục thác cao vài thước.

Bởi vậy, Chu Chỉ Nhược biến thành chỉ là từ mấy mét cao không trung hạ xuống, chút nào không ngại, Diệt Tuyệt Sư Thái hạ dọa chỉ thế lại ngược lại tăng mạnh.

Chờ đến Diệp Phàm phản ứng lại đây thời điểm, đã chậm. Khách rầm một vang, Diệt Tuyệt Sư Thái thật mạnh quăng ngã dưới mặt đất, nhất thời xương sống lưng cắt thành số tiết.

Chu Chỉ Nhược bỏ nhào vào sư phụ trên người, khóc kêu: “Sư phụ, sư phụ!” Còn lại phái Nga Mi chúng nam nữ đệ tử đều vây quanh ở sư phụ bên cạnh, loạn thành một đoàn.

Diệt Tuyệt Sư Thái nói: “Chỉ Nhược, từ hôm nay khởi, ngươi đó là bốn phái chương môn, ta muốn ngươi làm sư, ngươi đều. .... Đều sẽ không vi phạm sao?”

Chu Chỉ Nhược khóc ròng nói: “Là, sư phụ, đệ tử không dám quên.” Diệt Tuyệt Sư Thái hơi hơi mỉm cười, nói: “Như thế, ta chết cũng nhắm mắt. ....”

Diệp Phàm thờ ơ lạnh nhạt, cũng không có dùng bách thảo đan đi cứu Diệt Tuyệt Sư Thái, một người thành tâm suy nghĩ, mặc dù cứu sống cũng là vô dụng.

Hắn đi đến Diệt Tuyệt Sư Thái trước mặt, sâu kín nói: “Sư thái, ngươi sao phải khổ vậy chứ? Cửu âm chân kinh cùng Hàng Long Thập Bát Chương tuy rằng lợi hại, nhưng cũng không nhất định là thiên hạ đệ nhất võ học, ngươi muốn Nga Mi siêu việt Thiếu Lâm cùng Võ Đang, căn bản là không có khả năng.

Mặc dù là kia Đồ Long đao bên trong 《 võ mục di thư 》, cũng chỉ có ở có duyên người trong tay mới có thể phát huy tác dụng, ngươi đem phái Nga Mi ngàn cân gánh nặng, đè ở một cái nhược nữ tử trên người,

Thân mình chính là một sai lầm a!”

Hắn nói chính là lời nói thật, nhìn chung ý thiên toàn thư, phái Nga Mi cũng không có vượt qua Võ Đang cùng Thiếu Lâm, mà kia bốn 《 võ mục di thư 》 cuối cùng vẫn là dừng ở Minh Giáo trong tay.

“Ngươi..... Rốt cuộc là người hay quỷ? Như thế nào..... Liền chuyện này đều chỉ biết là?” Diệt Tuyệt Sư Thái cả người lạnh băng, nàng cơ quan tính tấn bí mật, nguyên lai ở Diệp Phàm trước mặt cái gì đều không phải.

“Ai! Nói như thế nào đâu” Diệp Phàm thở dài một tiếng, dùng truyền âm nhập mật công phu đối Diệt Tuyệt Sư Thái nói:”Ta cũng không phải thế giới này người, ta đến từ tương lai, bởi vậy các ngươi sở hữu bí mật, với ta mà nói đều không tồn tại. Sư thái, ngươi yên tâm đi thôi! Không ra 5 năm, nguyên mộng tất bại, đến lúc đó Trung Nguyên liền sẽ khôi phục bình tĩnh, tiến vào thái bình thịnh thế trăm năm “

Diệt Tuyệt Sư Thái nghe vậy ngẩn ra, ngay sau đó thở dài một tiếng nói:”Nguyên lai..... Như thế, lão ni ta chết mà nhắm mắt..... “Cuối cùng một cái “” tự chưa nói xuất khẩu, đã là khí tuyệt bỏ mình.

Đúng lúc này, phạm dao từ ngoài thành dám đến, hần hướng Diệp Phàm khom người thi lễ nói:” Giáo chủ, chúng ta chạy nhanh đi thôi! Một hồi không đến, Mông Cổ đại quân liền sẽ dám đến. “

Vừa rồi hần dưới tình thế cấp bách, vây Ngụy cứu Triệu, chạy đến hoàng cung bên cạnh thả mấy cái lừa lớn, chỉ có thể lừa bịp nguyên quân nhất thời.

“Hảo, chúng ta đi đi!” Diệp Phàm lập tức nói.

Chu Chỉ Nhược không rên một tiếng bẻ lên đem sư phụ Diệt Tuyệt Sư Thái xác chết hướng chùa ngoại đi đến.

Lúc này Côn Luân, Không Động, Hoa Sơn chư phái cao thủ sớm đã chen chúc mà ra. Chỉ có Thiếu Lâm cùng Võ Đang vài vị cao thủ không mất tiền bối phong phạm, lại đây tạo thành chữ thập hướng Diệp Phàm nói lời cảm tạ.

Mấy người lẫn nhau khiêm nhượng một phen, thủy trước sau ra cửa, lúc đó thiên đã sáng sớm, quần hùng đi vào Tây Môn, xua tan gác cửa thành quan binh, ra khỏi thành vài dặm, liền nhìn đến dương tiêu cùng Vi Nhất Tiểu đám người, suất lĩnh một đội la ngựa xe ngựa tới đón, nguyên lai bọn họ nhất bang người không yên tâm Diệp Phàm, bởi vậy cố ý tiến đến chi viện.

“Giáo chủ, thuộc hạ đám người hộ giá tới muộn, còn xin thứ cho tội!”

Nhìn thấy Diệp Phàm còn có phái Võ Đang liên can người, dương tiêu nơi nào còn không rõ ràng lắm sáu đại phái người đã bị cứu ra, tuy rằng không rõ ràng lắm Diệp Phàm đơn thương độc mã là như thế nào làm được, nhưng bọn hắn vẫn là kính sợ quý gối tạ tội.

“Khụ khụ! Dương tả sứ, Vi bức vương, các ngươi trước đứng lên đi! Lần này hành động, đã xảy ra một chút ngoài ý muốn, ta không có đúng lúc thông tri các ngươi, các ngươi làm sao tội chỉ có đâu?” Diệp Phàm vội vàng đem dương tiêu đám người nâng dậy, đem chuyện này trải qua nhất nhất giảng giải một phen.

Đối với thành côn người này, Minh Giáo mọi người đảo cũng không tính quá xa lạ, rốt cuộc tên này, bọn họ cũng từ Diệp Phàm trong miệng diệp nghe qua một hai lần, Vi Nhất Tiểu, chu diên đám người đều bị nghiền răng nghiền lợi, giọng cảm hận nói: “Giáo chủ, người này lại dám cùng ta Minh Giáo là địch, còn trợ Trụ vi ngược làm nhiều như vậy thương thiên hại lý việc, lưu không được a!”

Diệp Phàm xua xua tay, lộ ra một tia thần bí ý cười: “Yên tâm đi! Thành côn gia hỏa này hiện tại đã thành chuột chạy qua đường, mặc dù chúng ta không đi tìm hấn, kia Triệu Mẫn cùng Nhữ Dương vương cũng sẽ không buông tha hấn.”

Lúc này đây thành côn biến khéo thành vụng, chẳng những đắc tội Minh Giáo cùng lục đại môn phái, ngay cả hấn lão ông chủ Nhữ Dương vương cũng đắc tội thảm, thiên hạ to lớn cũng rất khó có hấn ẩn thân nơi.

Một bên Thiếu Lâm Không Văn Đại Sư mặt toát mồ hôi nói: “Thiếu Lâm ra như thế khi sư diệt tổ tội nhân, lão nạp hồ thẹn a! Lần này nếu không phải Minh Giáo cũng giáo chủ cùng các vị cứu giúp, ta Trung Nguyên sáu đại phái khí vận khôn kể. Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, vì nay chỉ kể, chúng ta phải làm như thế nào, liền thỉnh diệp giáo chủ bảo cho biết.”

Côn Luân gì quá hướng nói: “Mông Cổ Thất Từ phái người tới truy, đó là tốt nhất bất quá, chúng ta liền giết hấn cái hoa rơi nước chảy, ra vừa ra đã nhiều ngày sở chịu ác khí.”

Võ Đang trưởng tông khê nói: “Mọi người công lực chưa từng toàn phục, muốn sát Thất Từ cũng không vội ở nhất thời, vẫn là trước tránh một chút vì là.”

Diệp Phàm xem mọi người tranh chấp không dưới, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lập tức cao giọng nói ““Chư vị anh hùng xin nghe ta một lời, triều đình mấy chục vạn cấm vệ quân sắp đuổi theo, hảo hán không ăn trước mắt mặt, hôm nay trước thả bọn họ một con ngựa, đại gia tốc tốc phản hồi, trọng chinh nhân mã, ngày nào đó ngóc đầu trở lại, lại sát nhập hoàng cung, giam giữ cầu Thất Từ hoàng đế!”

Mọi người vừa nghe mấy chục vạn cấm vệ quân, trong lòng sớm đánh một cái thỉnh thích, nơi nào còn dám tiếp tục chém giết? Đồng thời nhìn Diệp Phàm, chờ hấn tiến thêm một bước chỉ thị.

Mặc kệ lúc trước bọn họ cỡ nào cừu thị ma giáo, hiện tại là triệt triệt để để đem Diệp Phàm coi như đại chỗ dựa.

“Thất Từ liệu đến chúng ta không phải hướng nam, liền hướng đông nam, chúng ta có tình làm theo cách trái ngược, kính hướng tây bắc. Tây Bắc hoang vắng, tùy tiện tìm một chỗ núi hoang, tấn có thể trốn đến nhất thời. Thất Từ tất nhiên lườm trước không đến. Chư vị nghĩ như thế nào?” Diệp Phàm kiến nghị nói.

Mọi người càng nghĩ càng giác Diệp Phàm này kế đại diệu, lập tức bát chuyển ngựa, kính hướng bắc hành. Đi ra năm mươi dặm hơn, đàn hiệp ở một chỗ trong sơn cốc nghỉ chân nghỉ ngơi.

Không Trí Đại Sư nhìn liếc mắt một cái mọi người nói: “Trung Nguyên sáu đại phái ban đầu cùng Minh Giáo là địch, nhưng diệp giáo chủ lấy ơn báo oán, ngược lại ra tay cứu giúp, hai bên thù ngại, tất nhiên là xóa bỏ toàn bộ. Sau này mọi người đồng tâm hiệp lực, loại bỏ hồ lỗ.”

Mọi người đồng loạt xưng là, nhưng nói đến như thế nào báo thù, các phái nghị luận sôi nổi, khó có định kiến.

Cuối cùng Diệp Phàm đánh nhịp nói: “Ba tháng về sau, ở Thiếu Lâm tự triệu khai anh hùng đại hội, đến lúc đó cộng chiêu thiên hạ anh hùng, thương lượng kháng nguyên đại kế, cùng Thất Từ một trận tử chiến.”

Quần hào tề kêu: “Mọi người sống vai nắm tay, cùng Thất Từ một trận tử chiến.” Tiếng hô rung trời, sơn cốc minh vang.

Một lát sau, đoàn người đến tận đây phân biệt, các hồi các phái. Diệp Phàm bởi vì cùng Triệu Mẫn có ước, lại lặng lẽ tiềm hồi phần lớn.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40 : Bị Triệu Mẫn đùa giỡn

Triệu Mẫn trước sau như một ở tiểu khách sạn trung chờ đợi Diệp Phàm, trải qua lần trước một hôn lúc sau, cô gái nhỏ đối hấn có thể nói là rề tình thâm sâu.

“Ngươi đã đến rồi!” Nhìn đến Diệp Phàm tiến vào, Triệu Mẫn cười ngâm ngâm đứng lên nói.

Đêm nay nàng ăn mặc đặc biệt nóng bỏng, một thân hỏa hồng sắc áo gấm, căn bản che không được kia mạn diệu làm tức giận đường cong.

Tuyết trắng ngó sen cánh tay, tình xảo tỉ mỉ tuyệt đại phương dung, đầy đà mảnh khảnh thon dài * ở hơn nữa trước ngực kia chỗ, lộ ra tảng lớn tuyết trắng, thật sự có chút kinh tâm động phách.

Một đầu tóc đen như mực, tùy ý mà rối tung xuống dưới. Diệp Phàm ngẩng đầu vừa thấy, liền xem thẳng mắt, tiếp theo, một khuôn mặt thiêu lên, cả người có chút khô nóng. Giờ phút này Triệu Mẫn, gọi cảm, làm tức giận, mười phần một người xinh đẹp vu vạ.

“Người thật đẹp!” Diệp Phàm buột miệng thốt ra nói, đối với Triệu Mẫn hẳn cảm tình là phức tạp, đây là hẳn đến vị diện này ái thượng cái thứ nhất nữ nhân, nhưng là chính mình thân phận lại làm hẳn có rất nhiều cổ kỵ.

Hắn không rõ ràng lắm Triệu Mẫn có thể hay không vì hẳn từ bỏ người nhà cùng bằng hữu, luyện ái trung nam nữ luôn là sẽ lo được lo mất.

“Miệng lưỡi trơn tru!” Triệu Mẫn nhẹ nhàng cho hẳn một cái xem thường, nhưng là trong lòng vẫn là phi thường thích. Rốt cuộc sở hữu nữ nhân, đều là thích nghe lời ngon tiếng ngọt.

“Đúng rồi, kia hỗn nguyên sét đánh tay thành côn có hay không mạnh mẽ?” Diệp Phàm nói sang chuyện khác nói, hẳn thật sự chịu không nổi loại này ái muội không khí, đối mặt Triệu Mẫn như vậy cái ngàn kiều trăm nộn đại mỹ nhân, hơi chút không chú ý, liền dễ dàng phạm tội a!

“Ta người cùng ném, bất quá có tình báo biểu hiện, gia hỏa này gần nhất cùng Cái Bang nhất bang cao thủ đi rất gần, không biết lại có cái gì âm mưu quỷ kế.” Triệu Mẫn nhún mày nói.

Này thành côn xác thật gian trá dị thường, Triệu Mẫn phái rất nhiều cao thủ, đều không có tìm được hẳn tung tích, thật giống như hư không tiêu thất rớt giống nhau.

Diệp Phàm giật mình, bỗng nhiên nhớ tới một người, Cái Bang trưởng lão Trần Hữu Lượng, tên kia có thể nói là một thể hệ kiều hùng, càng là hỗn nguyên sét đánh tay thành côn đồ đệ.

Trong nguyên tác trung, hẳn chẳng những bắt sống Kim Mao Sư Vương Tạ Tốn cùng Nga Mi chương môn Chu Chi Nhược, càng là đem “Ngọc diện Mạnh Thường” Tống thanh thư cùng Cái Bang một các cao thủ đùa bỡn với võ tay chỉ gian. Hiện giờ thành côn biến mất không thấy, tám chín phần mười cùng gia hỏa này có quan hệ.

Diệp Phàm tiến vào ý thiên thể giới lúc sau, chân chính có thể có thể khiến cho hẳn kiêng kỵ nhân vật, một cái là Chu Nguyên Chương, một cái khác đó là Trần Hữu Lượng, đến nỗi Triệu Mẫn, thành côn, Nhữ Dương vương đám người còn muốn xếp hạng mặt sau.

Không phải Chu Nguyên Chương những người này võ công có bao nhiêu cao, mà là này hai người tâm cơ thâm trầm, thiên dùng mưu kế, có thể thét ra lệnh trăm vạn chi chúng mà hãy còn có thừa lực, tâm độc thủ cay, lãnh khốc vô tình, đây mới là chân chính kiều hùng hạng người, loại người này người căn bản vô pháp khống chế, bọn họ đi mỗi một bước đều huy mạc cao thâm.

Trần Hữu Lượng chính là đại gian đại ác đồ đệ, tâm tư nhanh nhẹn, thủ đoạn độc ác, nhất thiên thao tác nhân tâm,

Vốn dĩ Diệp Phàm đối người này cũng không có cái gì ý tưởng, tựa như Chu Nguyên Chương giống nhau, chỉ cần nghe lời không gây chuyện, hẳn liền không đi động hẳn, tùy hẳn chính mình phát triển. Hiện tại này Trần Hữu Lượng nếu dám trêu tới rồi đầu của hẳn thượng, vậy đừng trách hẳn tàn nhẫn độc ác.

“Hảo, ta đã biết, quá mấy ngày ta sẽ bãi phỏng một chút Cái Bang.” Diệp Phàm gật gật đầu hướng Triệu Mẫn nói: “Lệnh tôn Nhữ Dương vương cùng này người nhà, ta đã an bài thủ hạ, cấp đuôi về nỗi lên, hy vọng các người không cần làm khó những cái đó xa phu.”

“Tiên sinh cao thượng, tiểu nữ tử cảm tạ! “Triệu Mẫn nhẹ nhàng nhấp một ngụm rượu, một đôi đôi mắt đẹp rất có hứng thú nhìn chăm chăm Diệp Phàm nói: “Người biết không? Người là duy lấy một cái làm ta mở rộng tầm mắt người, rất nhiều thời điểm ta thật sự xem không hiểu người.”

Triệu Mẫn nói chính là lời nói thật, nàng gặp qua không ít thiên tài, nhưng là lại trước nay không ai, giống Diệp Phàm như vậy làm người nhìn không thấu.

Theo cùng hẳn tiếp xúc càng nhiều, Triệu Mẫn càng liền vô pháp xác định. Diệp Phàm người này đánh vừa xuất hiện, liền nơi chốn lộ ra một cổ tử tà tính, hảo tà môn.

Không nói cái khác, nhưng liền hẳn kia có thể véo sẽ tính, bói toán đoán mệnh việc, khiến cho Triệu Mẫn thực khó hiểu.

Nàng tự dụ vì nữ trung Gia Cát, dẫn dắt nhất bang cao thủ, ở trên giang hồ vô hướng mà bất lợi, thiên hạ anh hùng đều bị bị nàng đùa bỡn với cổ chương chi gian, chỉ có Diệp Phàm sẽ làm nàng nơi chốn vấp phải trắc trở, vọng trần không kịp.

Rất nhiều thời điểm, nàng đều hoài nghi gia hỏa này rốt cuộc có phải hay không người.

“Triệu cô nương khách khí! “Diệp Phàm thật sự chịu không nổi nàng kia nóng rất ánh mắt, hẳn đột nhiên rót một ngụm rượu, tới che dấu trong lòng xấu hổ.

Kỳ thật nơi nào là hẳn lợi hại, hẳn chẳng qua là thực đọc ý thiên đồ long ký thôi! Nói bày mưu lập kế, thông minh tuyệt đỉnh, hẳn thật sự cùng Triệu Mẫn kém xa.

Liền ở hẳn lại một lần tương buột miệng thốt ra nói ra chính mình thân phận khi, Triệu Mẫn bỗng nhiên lời nói vừa chuyển, hướng hẳn hỏi: “Người cùng kia tiểu chiêu là cái gì quan hệ?”

Thực rõ ràng, Triệu Mẫn ngữ khí có chút khác thường, trong không khí tràn ngập một cái ề ảm cảm giác.

Diệp Phàm trong lòng thở dài: “Quả nhiên, yển vô hảo yển! Không phải là như này Triệu Mẫn nghe được cái gì đi!”

Ánh mắt lại đảo qua nàng kia mạn diệu thân hình, Diệp Phàm mặt càng ngày càng đỏ.” Chúng ta chính là bằng hữu a! “

”Nga, phải không? Nhưng ta thấy thế nào, kia nha đầu xem nguoi ánh mắt, lại không như vậy đơn giản a! “Triệu Mẫn tức giận nhìn Diệp Phàm, giờ phút này nàng tựa như một cái ghen tiểu nương môn.

”Nguoi khẳng định là hiểu lầm, chúng ta thật sự không có gì. “Diệp Phàm hết đường chối cãi. Nói, nữ nhân này sinh khí lên, thật là vô pháp giải thích.

”Hừ! Nghĩ một đằng nói một nẻo, nam nhân quả nhiên không có một cái thứ tốt, một ta đối với nguoi như vậy hảo! “Triệu Mẫn làm bộ cả giận nói, hung hăng cho Diệp Phàm một cái xem thường.

Ách.....

Diệp Phàm một trận không nói gì, đứng nhìn hấn ngày thường miệng lưỡi lưu loát, thao thao bất tuyệt, nhưng ở nam nữ tình sự phương diện, gia hòa này chính là một cái tay mơ.

Đặc biệt là ở Triệu Mẫn cái này vu vật trước mặt, Diệp Phàm thật sự thực phóng không khai. Hấn đảo không phải sợ hãi, chủ yếu là loại này ái muội kích thích, nhất thời làm hấn có điểm vụng.

Nhận thấy được hấn thần sắc khác thường, Triệu Mẫn cười khanh khách lên, “Diệp Phàm, nguoi nên sẽ không còn có chuyện gì gạt ta đi?”

“Ta có thể có chuyện gì.” Diệp Phàm trong lòng run lên, nên sẽ không này Triệu Mẫn thật sự đoán được thân phận của hấn đi.

Ánh mắt một nghiêng, hấn lại thấy được một bên Triệu Mẫn kia phần nộn gáy ngọc, ở ánh đèn hạ, phiếm oánh bạch ánh sáng, như là ngà voi giống nhau, tinh xảo không tì vết.

Diệp Phàm một lòng tức khắc kinh hoàng lên, chạy nhanh dời đi ánh mắt.

“Tiêu đồ ngọc!” Triệu Mẫn cười khanh khách lên, nhìn Diệp Phàm quần bách bộ dáng, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nàng cảm thấy đặc biệt thú vị.

”Yên tâm, hạ nữ tử sẽ không ăn nguoi, khanh khách! “Nàng tiến đến Diệp Phàm bên người, dùng làm nũng ngữ khí nói. Nói, còn lớn mật mà hướng Diệp Phàm bên tai thổi khẩu khí, mang theo một tia khiêu khích ý vị.

Một cổ ái muội cảm giác, nhanh chóng tràn ngập toàn bộ phòng.

“Ta đi! Ta nếu bị một cái nữ tử đùa giỡn.” Diệp Phàm khóc không ra nước mắt, nhìn Triệu Mẫn kia thẹn thùng đáng vẻ, hấn nhìn không được một tay đem này ừng ở trong ngực.

Nếu hôm nay tiểu bạch thỏ chính mình đưa làm cửa, cái này sói xám hấn đương định rồi.

Triệu Mẫn tượng trưng gãy giữa hai hạ, liền ngoan ngoãn phủ ở Diệp Phàm trong lòng ngực vẫn không nhúc nhích, hơi hơi nhắm hai mắt, nỉ non nói:” Diệp Phàm, ta thích nguoi! “

“Mẫn mẫn, ta cũng thích nguoi!” Có tiện nghi không chiếm vương bát đản, Diệp Phàm trong lòng ngực ôm tiểu mỹ nữ, đôi tay kia lại không thành thật lên.

Triệu Mẫn cả người nổi da gà đều đi lên, tuy rằng, nàng vừa rồi lấy hết can đảm đùa giỡn Diệp Phàm, nhưng là, cô gái nhỏ tất tiến vẫn là cái chưa kinh nhân sự cô nương.

Trong lúc nhất thời tâm tình của nàng giống như nai con chạy loạn, phảng phất muốn nhảy ra tới.

Diệp Phàm nhìn kia tron bóng như ngọc khuôn mặt, hồng nếu anh đào cái miệng nhỏ, không khỏi trong lòng rung động, lại nghĩ tới tới cái kia dụ hoặc ban đêm.

Vì thế, hấn mặc kệ Triệu Mẫn như thế nào gãy giữa, trực tiếp há mồm ngậm lấy kiều đô đô môi..... Đây một hôn, khó xá khó phân, hai người hô hấp đều có điểm dồn dập.

Diệp Phàm đương nhiên sẽ không thỏa mãn ăn uống chi dục, nhìn kia làm tức giận ngọc thể, hấn chỉ cảm thấy một cổ xúc động, xông thẳng ột.

Triệu Mẫn thẹn thùng nhìn Diệp Phàm kia lửa nóng ánh mắt, bỗng nhiên chi gian sợ hãi. Sự tình không phải như thế, gia hòa này muốn làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41 : Kim hoa bà bà

Mất thấy tài năng liệt hóa, một phát mà không thể vãn hồi, Triệu Mẫn lại là sợ hãi. Nàng lá gan lại đại, vô luận như thế nào cũng không dám ở chỗ này hành kia mây mưa việc a.

Đúng lúc này, chợt nghe đến nơi xa truyền đến vài cái huyết tiếng động, không hay xảy ra, thanh âm bén nhọn.

Diệp Phàm ngẩn ra, nhớ rõ đây là phái Nga Mi chiêu tụ đồng môn tín hiệu, suy nghĩ: “Dựa theo cốt truyện suy tính, kia Từ Sam Long Vương Đại Khi Tỉ hẳn là cũng nên xuất hiện?”

Triệu Mẫn chạy nhanh đẩy ra hẳn nói: “Đó là phái Nga Mi, tựa hồ gặp gỡ thứ gì việc gấp. Chúng ta đi nhìn một cái, được không?”

Diệp Phàm gật gù đầu nói: “Hảo, chúng ta liền đi nhìn một cái. “Hắn lôi kéo Triệu Mẫn tay, nhanh chóng đi phía trước hướng chạy đến.

Trong nháy mắt, Diệp Phàm cùng Triệu Mẫn đã lướt qua mấy cái yên lặng đường nhỏ, đi vào một chỗ nửa sụp tường vây ở ngoài. Hắn nghe được tường nội ẩn ẩn có nữ tử tranh chấp thanh âm, biết phái Nga Mi liền ở này nội, lôi kéo Triệu Mẫn tay càng tường mà nhập, trong bóng đêm rơi xuống đất không tiếng động.

Tường vây nội khắp nơi trường thảo, nguyên lai là cái phế viên, hai người nằm ở trường thảo bên trong. Nhìn đến người cách đó không xa trong đình lò mờ tụ tập hai mươi người tới.

Chỉ nghe một cái tuổi già sức yếu thanh âm nói: ““A! Diệt Tuyệt Sư Thái đã viên tịch! Là như thế nào chết? Tại sao lại không đợi tái kiến ta một mặt? Ai! Ai! Đáng tiếc, đáng tiếc.....”

Diệp Phàm xem đến rõ ràng, đó là một cái là câu lũ lụ khụ lão phụ, tóc bạc như tuyết, nàng nói một lời, liên ho khan vài tiếng, có vẻ cực kỳ vất vả, lại như là thân có bệnh nặng.

Kia bà bà tay phải chống một cây bạch mộc quái trượng, mặc bố y, làm như cái bàn gia lão phụ, chính là tay trái cầm một chuỗi lần tràng hạt lại là ánh vàng, lấp lánh sinh quang. Ngưng thần vừa thấy, chỉ thấy kia xuyên lần tràng hạt mỗi một viên lần tràng hạt, nguyên lai đều là hoàng kim đúc thành một đóa đóa hoa mai.....”

Diệp Phàm trong lòng vừa động, biết người này tất là kia kim hoa bà bà không thể nghi ngờ, hẳn cùng Triệu Mẫn liếc nhau, đều không có sót ruột qua đi.

Phái Nga Mi một cái nữ đệ tử cười lạnh nói: “Này cùng người có cái gì quan hệ? Chúng ta tại sao lại muốn cùng người nói?”

Kim hoa bà bà thư khẩu trường khí, chậm rãi nói: “Ta cuộc đời cùng người động thủ, chỉ ở sư phụ người thủ hạ thua quá một lần, chính là kia đều không phải là vô công chiêu số không kịp, chỉ là chán không được ý thiên kiếm sắc bén.

Mấy năm gần đây lão bà tử đi khắp chân trời góc biển, cuối cùng một vị cổ nhân đáp ứng mượn bảo đao cho ta dùng một chút. Ta hỏi thăm đến phái Nga Mi người chúng bị triều đình cầm tù ở vạn an trong chùa, có tâm muốn đi cứu sư phụ người ra tới, cùng nàng đánh giá một chút chân thật bản lĩnh, há biết hôm nay đi vào, vạn an chùa đã thành một mảnh gạch ngói.

Ai! Mệnh trung chủ định, kim hoa bà bà suốt đời không thể lại tuyệt này bại chi nhục. Diệt Tuyệt Sư Thái a! Diệt Tuyệt Sư Thái, người liền không thể mượn chết một ngày nửa ngày sao?”

Tĩnh huyền sư thái cả giận nói: “Sư phụ ta giờ phút này nếu thượng ở nhân thế, người cũng bắt quá lại nhiều bại một hồi, kêu người thua hết hy vọng sụp.....”

Đột nhiên vỗ vỗ vỗ vỗ,

Mọi nơi tiếng vang thanh thúy qua đi, tĩnh huyền hoa mắt choáng váng đầu, mấy dục té ngã, trên mặt đã bị kim hoa bà bà tay nắm tay mười liên kích bốn chưởng.

Đừng nhìn này kim hoa bà bà bệnh cốt rời ra, ho khan liên tục, há biết ra tay thế nhưng mau lẹ vô luân, thủ pháp lại quái dị cực kỳ, này bốn chưởng đánh đến nàng thể nhưng không chút kháng cự trốn tránh đường sống. Nàng cùng tĩnh huyền cách xa nhau vốn có hai trượng, nhưng trong khoảnh khắc khinh gần người đi, đánh bốn chưởng sau lại tức lui quá, hành động thẳng tựa quỷ mị.

Phái Nga Mi chúng đệ tử kinh giật giao thoa, lập tức rút ra trường kiếm, vây tiến lên đi, chỉ vào kim hoa bà bà nói: “Người này lão khát bà, thật sự chán

sống?”

Kim hoa bà bà tựa hồ đối với các nàng trong tay trường kiếm tựa làm như không thấy, lạnh lùng thờ dãi: “Ài! Diệt Tuyệt Sư Thái, người một đời anh hùng, nhưng tính đến trong chốn võ lâm xuất sắc nhân vật, một khi chết, đệ tử bên trong, thế nhưng không một cái giống dạng người ra tới tiếp chương môn hộ sao?”

Đúng lúc này kia Triệu Chi Nhục đi lên một bước, tiến lên thi lễ, nói: “Bà bà vạn phúc! Phái Nga Mi đời thứ tư chương môn nhân Chu Chi Nhục, hỏi bà bà mạnh khỏe.”

Kim hoa bà bà ngẩn ra, ngay sau đó cười nói: “Hảo, hảo, hảo!” Chỉ nói được ba cái “Hảo” tự, đột nhiên song chương đều xuất hiện, một chương ẩn ở Chu Chi Nhục trước ngực, một chương ẩn ở nàng giữa lưng, đem nàng thân mình thương thường hiệp ở song chương chi gian, song chương xuống tay chỗ, đều là trí mạng đại huyết.

Này nhất chiêu quái dị cực kỳ, Chu Chi Nhục tuy rằng được Diệt Tuyệt Sư Thái ba phần chân truyền, không ngờ không thể hiểu được liền bị đối phương chế trụ trước ngực giữa lưng yếu huyết, chỉ sợ tới mức hoa dung thất sắc, lời nói cũng nói không nên lời.

Kim hoa bà bà điềm nhiên nói: “Chu cô nương, người này chương môn nhân thật là lơ lửng bình thường, chẳng lẽ tôn sư thế nhưng đem phái Nga Mi chương môn trọng trách, giao cho người như vậy một cái nững nịu tiểu cô nương sao? Ta coi người nha, hơn phân nửa là khoe khoang đại khí.”

Tình huyền trường kiếm nhoáng lên, vài tiếng huyết, Nga Mi đàn đệ tử bỗng chốc tản ra, các xuất binh nhận, bao quanh đem đình hóng gió vây quanh.

Kim hoa bà bà cười nói: “Các người tưởng ý nhiều vì thắng? Hắc hắc! Ở ta kim hoa bà bà trước mắt, lại nhiều gấp mười lần, lại có cái gì phân biệt?”

Đột nhiên buông ra Chu Chi Nhục, thân hình hoảng hốt, thẳng khinh đến tình huyền trước người, thực trung hai ngón tay, đảo hướng nàng hai mắt. Tình huyền vội vàng hồi kiếm tước nàng hai tay, chỉ nghe đến “Hắc” một tiếng kêu rên, bên cạnh đã đổ một vị đồng môn sư muội. Kim hoa bà bà minh công tình huyền, tà đủ lại đá trúng một người Nga Mi nữ đệ tử bên hông huyết đạo.

Nhưng thấy nàng thân hình ở đình hóng gió quanh mình quay tròn chuyển động, tay áo bay múa, Nga Mi môn nhân trường kiếm đều xuất hiện, thế nhưng không nhất kiếm có thể đâm trúng nàng quần áo, nhưng nam nữ đệ tử lại đã có bảy người bị đánh trúng huyết đạo ngã xuống đất. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Nàng đánh huyết thủ pháp cực kỳ quái dị, bị đánh trúng đều là lớn tiếng gọi. Kia tình huyền đi lên giải huyết, căn bản không giải được, nhất thời phế viên trung thể lương tiếng kêu này khởi bị lạc, nghe chi tâm kinh.

Kim hoa bà bà trong lòng ngực lấy ra một quả thuốc viên, đối Chu Chi như nói: “Đây là đoạn trường nứt tâm độc dược, người ăn đi xuống, ta liền cứu người.”

Chu Chi Nhục nhớ tới sư phụ dặn dò, nhu tràng đứt từng khúc, suy nghĩ: “Sư phụ kêu ta lừa gạt Trương công tử, việc này ta nguyên bản làm không được, cùng với tồn tại chịu kia vô cùng tra tấn, còn không bằng như vậy vừa chết, xong hết mọi chuyện, thứ gì đều mặc kệ sạch sẽ.”

Lập tức run rẩy tiếp nhận độc dược, nuốt vào trong miệng, tình huyền đám người sôi nổi hô quát, lại muốn cướp thượng cùng kim hoa bà bà động thủ.

Kim hoa bà bà nói: “Thực hảo, rất có cốt khí. Này độc dược sao, được tính nhất thời canh ba cũng không thể phát tác. Chu cô nương, người đi theo ta, ngoan ngoãn nghe lời, lão bà từ vui vẻ hoan, nói không chừng liền cấp giải dược với người.”

Nói đi đến những cái đó bị đánh trúng huyết đạo Nga Mi môn nhân bên người, ở mỗi người trên người gõ chụp số hạ. Kia mấy người đau đớn đáng giận, ngừng kêu to, chỉ là từ chi tê mõi, nhất thời vẫn không thể nhúc nhích. Này mấy người mắt thấy Chu Chi Nhục liều mình uống thuốc độc, cứu giúp chính mình, đều là thập phần cảm kích, có người liền nói: “Đa tạ chương môn nhân!”

Kim hoa bà bà lôi kéo Chu Chi Nhục tay, ôn nhu nói: “Bé ngoan, người đi theo ta đi, bà bà sẽ không làm khó người.”

Mắt thấy Chu Chi Nhục liền phải bị kim hoa bà bà mang đi, Diệp Phàm thân ảnh vừa động, giống như quỷ mị, ngăn đón các nàng đường đi, cao giọng nói: “Kim hoa bà bà, tại hạ Diệp Phàm có lễ!”

Này Chu Chi Nhục là hẩn nhiệm vụ chi nhất, vô luận như thế nào Diệp Phàm cũng sẽ không làm nàng đi theo kim hoa bà bà đi Linh Xà Đảo đâu.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42 : Vô lâm đệ nhất mỹ nhân

Kim hoa bà bà chấn động, phải biết rằng nàng chính là trong chốn vô lâm tuyệt đỉnh cao thủ, thế nhưng không có phát hiện phụ cận có người ở bên cạnh nghe lén. Người này tự xưng vì Diệp Phàm, khẳng định chính là kia Minh Giáo giáo chủ.

”Nguyên lai người chính là Diệp Phàm, quả thật là anh hùng xuất thiếu niên a! “Kim hoa bà bà sâu kín nói, tuy rằng nàng rời khỏi Minh Giáo, nhưng là cũng không đại biểu nàng không quan tâm trong chốn vô lâm sự tình, một đoạn này thời gian Diệp Phàm đại danh, có thể nói là danh chấn thiên hạ.

Diệp Phàm đậm đậm cười nói:” Bà bà khích lệ! Tại hạ mạo muội hỏi một câu, không biết người mang theo này Chu cô nương muốn đi làm gì?”

,

Kim hoa bà bà sắc mặt trầm xuống: “Ta vì cái gì muốn nói cho người, các hạ không khỏi quản cũng quá rộng đi!”

Tuy rằng Diệp Phàm là Minh Giáo giáo chủ, nhưng nàng thực tế thân phận là Ba Tư tổng giáo thánh nữ, càng là dương đình thiên nghĩa nữ, cũng không thấy được sợ Minh Giáo. Nàng hành tẩu thiên hạ vài thập niên, võ công cao thế sở hiếm có, trung thủ cao thủ có thể thắng được nàng người. Cũng bất quá là lông phượng sừng lân, này cũng dường thành nàng mắt cao hơn đỉnh tác phong.

“Phải không? Ta cũng không như vậy cảm thấy. “Diệp Phàm đi phía trước đi rồi vài bước nói:” Đại Khi Ti, không cần lấy vị ta không rõ ràng lắm thân phận của người.”

“Đại Khi Ti? Lão thân không rõ, người rốt cuộc đang nói chút cái gì, nếu là các hạ vô tình khi dễ lão thân tuổi già thể nhược, còn thỉnh mau chút đẩy ra.” Bị Diệp Phàm một ngụm nói toạc ra thân phận, kim hoa bà bà, không đứng, hẳn là Đại Khi Ti giả bộ một bộ không rõ nội tình bộ dáng, cường cười biện giải nói.

“Hào! Đại Khi Ti, người cũng đừng trang, mấy năm nay người hành tung bất định, đơn giản là tránh né Ba Tư tổng giáo đuổi bắt.” Diệp Phàm trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: “Người vẫn là ngoan ngoãn nhận đi, đến nỗi tìm được người rồi kia mấy cái Ba Tư Minh Giáo người, tại hạ nhưng thật ra có thể thể người giải quyết.”

“Hừ! Người nói cái gì Đại Khi Ti, ta thật sự không biết, nếu người một mà, lại mà tam dây dưa, vậy đừng trách lão thân không khách khí.” Nghe được Diệp Phàm liên Ba Tư Minh Giáo sự tình đều biết, Đại Khi Ti cái này là hoàn toàn bị kinh tới rồi, nhưng trên mặt nàng kia trương da người mặt nạ, vẫn là thực tốt che dấu trong lòng khiếp sợ.

Nàng giơ lên trong tay quả trứng, nhanh chóng hướng Diệp Phàm mặt tạt điểm, này nhất chiêu nhanh chóng tuyệt luân, quả nhiên là quý dị dị thường, Diệp Phàm thân hình một bên, vươn hai ngón tay triều nàng quả trứng kẹp đi.

Kim hoa bà bà ho khan trong tiếng, giữa không trung biến chiêu quét ngang, long đầu quả trứng mang theo một cỗ kinh phong, lấy quét ngang ngàn quân chi thế lực, chặn ngang triều Diệp Phàm quét tới.

Diệp Phàm thân hình vừa động, chân dẫm Lăng Ba Vi Bộ, chiếm chi ở phía trước, chột nào ở phía sau, điện quang bơi tới đối phương phía sau, bước chân chưa định, ngón tay tới trước.

Kim hoa bà bà lại không trở về thân, đảo ngược quả trứng, trở tay hướng Diệp Phàm trên tay ném tới. Bỗng nghe đến “Đương “Một tiếng vang lớn, kim hoa bà bà trong tay quả trứng nháy mắt cùng Diệp Phàm bàn tay va chạm ở cùng nhau.

Kim hoa bà bà trong tay tê rần,

Hồ khẩu thiếu chút nữa đã bị đánh rách tả tơi, kia ngành nếu tinh cương long đầu quả trứng, nháy mắt bị Diệp Phàm chấn thành hai đoạn.

”Cái gì?” Kim hoa bà bà bị này biến cố cấp sợ ngây người, không khỏi lông tơ dựng ngược.

Phải biết rằng nàng này quả trứng nãi Linh Xà Đảo bên đáy biển đặc sản, kêu “San hô kim”, là nhiều loại đặc dị kim loại hỗn cùng san hô, ở biển sâu trung lịch ngàn vạn năm mà hóa thành, tước thiết như thiết đầu hủ, đánh thạch như gỗ bông, bất luận cỡ nào sắc bén binh khí, ngộ chi lập chiết.

Trừ bỏ lúc trước bị giết tuyệt sư thái ý thiên kiếm chặt đứt một đoạn bên ngoài, nàng còn chưa từng có gặp được quá đối thủ, này Diệp Phàm thế nhưng chỉ dựa vào huyết nhục chi khu, cắt chặt đứt nàng quả trứng. Có thể nghĩ đối phương nội lực có bao nhiêu lợi hại.

Kim hoa bà bà liên tiếp sau này đẩy vài bước, âm thầm vận công đề phòng, vừa rồi một kích, nàng đã bị nội thương không nhẹ. Tiếp theo giây, lại thấy đến một bóng người hiện lên, Diệp Phàm tay phải ngón tay mang theo đầy trời kinh khí, liền tìm nàng mặt phóng tới.

Kim hoa bà bà hừ lạnh một tiếng, nhanh chóng tuyệt luân, hướng tây chạy trốn đi ra ngoài, tránh đi Diệp Phàm ngón tay kinh khí, so chi kia Vi Nhất Tiểu, có khác một phen khó lòng giải thích quý bí quái dị, như quý my, tựa tình tựa quái.

Đột nhiên trở tay ném tam đoá kim hoa, thẳng đến một bên Chu Chi như sau đầu. Diệp Phàm đuổi chi đạn đi, chi nghe đến hô hô hô ba tiếng, kia tam đoá kim hoa hội tập kim hoa bà bà, tiếng xé gió, so chi cường cung phát ngành nỏ càng thêm lợi hại.

Kim hoa bà bà biết đối phương nội lực vang dội cỗ kim, không dám thân thủ đi tiếp, vội vàng sản xuất tại chỗ mà tránh. Tam đoá kim hoa dán nàng

ngực xẹt qua, đem nàng bỏ sam giữa lưng xé đi ba đại phùng, chỉ sợ tới mức nàng trong lòng loạn nhảy.

Diệp Phàm cười lạnh một tiếng, thuận gió lẳng lơ phiêu hành mà trước, tay trái tìm tòi, đã bóc kim hoa bà bà trên đỉnh đầy đầu đầu bạc, lộ ra ô ti như mây.

Kim hoa bà bà đầu một bên, hướng tả né tránh, Diệp Phàm tay phải phút chốc ra, thế nhưng ở trên mặt nàng bóc một tầng da mặt xuống dưới. Đó là một trương da người mặt nạ, khoảnh khắc chỉ gian, kim hoa bà bà liền biến thành một cái da như ngưng chi, mắt hạnh má đào mỹ nhân, nét mặt chiếu người, đoan chính thanh nhã khôn kể.

Không hổ là trong chốn vô lâm đệ nhất mỹ nhân, khuynh đảo chúng sinh, tuyệt sắc khuynh thành. Đến chỗ mẫn đường rực rỡ, khán giả đều bị kinh diễm chấn động. Minh diễm không gì sánh được, lại thắng qua thiên nữ hạ phàm, lãnh diễm bức người, thật sự thắng như Lăng Ba tiên tử, dễ dàng khuynh đảo vô số anh hùng hào kiệt.

Nàng mất nếu thu ba, mũi cao thâm mục, da bạch như tuyết, vừa thấy liền biết không phải trung thổ người, so bên trong nguyên nữ tử càng tốt hơn. Kiềm có Chi Nhược thanh tú tuyệt tục, đoan trang diễm nhã; chiều mẫn diễm lệ vô luân, kiều mĩ kiều diễm.

Nhưng lại thắng qua các nàng, so chi Chu Chi Nhược, thắng này minh diễm tuyệt tục, cảnh xuân tươi đẹp nét mặt; so chi Triệu Mẫn, thắng này tuyệt lệ đoan trang tao nhã, không gì sánh được; so chi tiểu chiêu, thắng này phong hoa tuyệt đại, phong tư trác ước. Nàng là trong thiên hạ duy nhất kiềm đến thanh lệ tuyệt tục, mà lại kiều diễm bức người đệ nhất tuyệt sắc mỹ nhân, sắc đẹp dung mạo đủ có thể xưng là vô lâm đệ nhất mỹ nhân.

Đại Khi Ti bị Diệp Phàm vạch trần tướng mạo sẵn có, đơn giản đem quái tượng ném đi, chỉ là cười lạnh.

“Tại hạ rốt cuộc hẳn là xưng hô người vị Đại Khi Ti, vẫn là Từ Sam Long Vương?” “Diệp Phàm nhìn nàng đậm đậm cười, UU đọc sách (www. uukansh u.com) nói:” Hàn phu nhân, chẳng lẽ người liền không nghĩ người tiểu chiêu sao? “

Đại Khi Ti cả người một trận, không khỏi thất thanh nói: “Người..... Người đều đã biết?”

”Không sai, ta chẳng những biết người là Ba Tư tổng giáo tam đại thánh nữ chi nhất, ta còn biết người phụ thân là Ba Tư tổng giáo tịnh thiện sứ giả. Hai mươi năm trước, vì làm người “Lập công tích đức” tranh đoạt tổng giáo ngôi vị giáo chủ, hẳn phải người đem người đưa đến trung thổ Minh Giáo phân đà, kỳ thật chính là vì kia thất truyền đã lâu Càn Khôn Đại Na Di.”

Diệp Phàm thờ dài một hơi nói: “Không thể không nói phụ thân người kế hoạch thiên y vô phùng, bởi vì người này thiên hạ vô song mỹ mạo, làm mới gặp Minh Giáo tả hữu quang minh sứ, tam Pháp Vương, năm tán người, ngũ hành kỳ sử đám người, vô bất đồng khi chấn động.

Người thiên sinh lệ chất làm cuồng vọng tự tôn tam Pháp Vương cam tâm đem “Tứ đại Pháp Vương đứng đầu vị “Danh hào chấp tay nhường lại với một cái mới tới nữ tử, càng làm cho năm đó xưng là “Tiêu dao nhị tiên” chi nhất, vô lâm xuất sắc nhất mỹ nam tử, quang minh hữu sứ phạm dao đối với người nhất kiến chung tình, chung thành minh tâm khắc cốt tương tư.

Minh Giáo giáo chủ dương đình thiên cang là đem người thu làm nghĩa nữ nữ, người diễm danh lan xa thiên hạ, mọi việc gian thấy người sắc đẹp mà không động tâm nam nhân thiếu cực kỳ thiếu.

Chính là thế sự khó liệu, hai mươi năm trước, người đụng phải tới báo thù cha bạc Diệp tiên sinh Hàn ngàn điệp, bích nước lạnh đậm một phen đại chiến về sau, lâu ngày ở chung nhân liên sinh ái, lẫn nhau hứa chung thân.

Lúc sau vì ái phản giáo, thành thân ân cư, càng là sinh hạ tiểu chiêu, bởi vì Hàn ngàn lá cây độc, đặc hướng điệp cốc y tiên Hồ Thanh Ngu tìm thầy trị bệnh bị cự, trọng phụ bị độc chết, dịch dung vì kim hoa bà bà..... “

Diệp Phàm như nói gia bảo đem Đại Khi Ti cuộc đời lai lịch, nói cái rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43 : Chạy tới Cái Bang

Đại Khi Ti đầy mặt đều là vẻ khiếp sợ, này Diệp Phàm chẳng những đối nàng xuất thân lai lịch thuộc như lòng bàn tay, liền chính mình kết hôn sinh con thế nhưng cũng nói một tia không kém, không khỏi càng hoài nghi thân phận của hắn.

“Các hạ rốt cuộc là người nào? Như thế nào sẽ biết nhiều như vậy?” Đại Khi Ti gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm nói.

Phải biết rằng, nàng Ba Tư thánh nữ thân phận, Trung Nguyên võ lâm biết đến người, trên cơ bản là ít ỏi không có mấy, trừ bỏ kia quang minh hữu sử phạm dao đối nàng có điều hoài nghi ở ngoài, ngay cả nàng nghĩa phụ dương đình thiên đều không hiểu được.

Nàng thật sự làm không hiểu, này Diệp Phàm rốt cuộc là như thế nào biết được.

“Diệp tiên sinh nãi thần tiên nhân vật, được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh! Nhất tinh thông chính là tinh tượng bói toán chi thuật, có thể trắc quá khứ tương lai.” Diệp Phàm còn không có mở miệng, một bên Triệu Mẫn nhưng thật ra cướp giúp hắn trả lời nói: “Đừng nói hắn biết người điểm này bí mật, nếu hắn tương, trong thiên hạ, thật đúng là không có gì có thể khó được trụ hắn.”

Đối với chính mình tình lang, Triệu Mẫn có thể nói là không chút nào che dấu khích lệ, cái gọi là tình nhân trong mắt ra Tây Thi, chính là đạo lý này.

“Nga, nguyên lai là như thế này a!” Đại Khi Ti tuy rằng đối Diệp Phàm thân phận còn có điều hoài nghi, nhưng là nhìn Triệu Mẫn biểu tình, đảo không giống như là giả vờ, nàng chớp mắt nói: “Giáo chủ, Đại Khi Ti có một cái yêu cầu quá đáng, có thể hay không làm làm ta đi Linh Xà Đảo một chuyến, thuộc hạ còn có một chút sự tình muốn xử lý.”

“Người là vì Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn đi! Nếu là chuyện này, người đại đã có thể không cần phải đi.” Diệp Phàm cười thần bí nói.

Đại Khi Ti chấn động, không nghĩ tới Diệp Phàm liên chuyện này đều đã biết, nàng không khỏi thất thanh hỏi: “Vì cái gì?”

“Bởi vì Cái Bang đã phái không ít cao thủ, đi Linh Xà Đảo bắt giữ Tạ Tồn.” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Ồ Sư Vương đôi mắt không hạt phía trước, kia bang nhân căn bản không phải đối thủ của hắn, hiện tại sao! Nếu ta sở liệu không tồi, chỉ sợ Tạ Tồn đã rơi xuống Cái Bang trong tay.”

“A! Tại sao lại như vậy?” Đại Khi Ti tự mình lẩm bẩm, làm không rõ ràng lẩm Cái Bang vì cái gì sẽ biết nàng hành tung.

Diệp Phàm hừ lạnh một tiếng: “Hừ! Người cho rằng cầm tù võ thanh anh kia nha đầu liền có thể vạn vô nhất thất sao? Nàng sớm thừa người trước phó Trung Nguyên hết sức, giết trông coi người, trốn thoát. Cái Bang tin tức thông thiên hạ, như thế đầu cơ kiếm lợi, khẳng định sẽ không bỏ qua.”

“Chúng ta đây làm sao bây giờ? Tạ Tam ca dừng ở Cái Bang trong tay, chỉ sợ sẽ dữ nhiều lành ít a! “Đại Khi Ti lo lắng trọng trọng nói, tuy rằng nàng đối Tạ Tồn chưa chắc có bao nhiêu tình nghĩa, chính là làm trò Diệp Phàm mặt, nàng vẫn là muốn giả bộ một bộ hư tình giả ý biểu tình.

Tới rồi hiện tại nàng vẫn cứ nhớ mãi không quên Ba Tư tổng giáo ngôi vị giáo chủ, chỉ có được đến Đồ Long đảo, bằng này công lớn, liền có thể làm tiểu chiêu lên làm giáo chủ.

Diệp Phàm lắc đầu nói: “Kia đảo không thấy được, chỉ cần Đồ Long đảo bí mật bọn họ một ngày không tìm hiểu thấu,

Cái Bang liền sẽ không giết Tạ Tồn.”

Điểm này hắn tin tưởng không nghi ngờ, quan trọng nhất chính là, hiện tại Cái Bang đã dừng ở hỗn nguyên sét đánh tay thành côn thầy trò trong tay, hắn vì kia cái gọi là đồ sư đại hội, cũng không có khả năng giết Tạ Tồn.

“Nga, nếu là như thế này, kia thuộc hạ liền an tâm rồi.” Đại Khi Ti khẩu thị tâm phi nói.

Diệp Phàm nhìn chằm chằm nàng hai mắt nói: “Đại Khi Ti, có một câu ta muốn hỏi người, rốt cuộc là người nữ nhi hạnh phúc quan trọng, vẫn là kia hư vô mờ mịt tổng giáo ngôi vị giáo chủ quan trọng?”

Bởi vì tiểu chiêu đã từng cho hắn nói qua, chính mình nguyện ý trở thành một cái bình thường Trung Nguyên cô nương, rời xa giang hồ khói thuốc súng, rời xa cừu hận, rời xa sợ hãi, cùng một cái bình thường Trung Nguyên nam tử, nắm lấy tay người, cùng nhau đầu bạc.

Đại Khi Ti rõ ràng ngẩn ra, không rõ ràng lẩm Diệp Phàm tại sao lại như vậy hỏi, nàng lắc đầu hướng Diệp Phàm hỏi: “Giáo chủ lời này là có ý tứ gì?”

“Ta mặc kệ người trong lòng đánh chính là cái gì chú ý, nhưng là có một chút ta cảnh cáo người, chỉ cần tiểu chiêu không muốn, bất luận kẻ nào đều không thể miễn cưỡng nàng đi Ba Tư, đương gì đó cái gọi là Thánh Nữ Giáo chủ. Người tuy rằng là mẫu thân của nàng, nhưng là nếu làm ta đã biết có cái gì âm mưu, chẳng sợ người đi đến chân trời góc biển, ta cũng sẽ không chút do dự giết người.” Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh nói.

Kiếp trước xem nguyên tác thời điểm, hắn nhất đau lòng chính là tiểu chiêu, vì bảo toàn Trương Vô Kị cùng mẫu thân, nàng khuất phục với quần thể áp lực mà hy sinh chính mình tình yêu, cho dù nàng ái chính là như vậy thâm, như vậy đầu nhập, đến cuối cùng vẫn là một cái bi kịch.

Nếu Diệp Phàm đi tới vị diện này, hắn liền sẽ không làm cái này bi kịch phát sinh.

Đại Khi Ti sắc mặt đại biến, nhìn Diệp Phàm kia tràn ngập sát khí ánh mắt, nàng không chút nghi ngờ, đối phương sẽ nói đến làm được, nàng không khỏi thờ dài một tiếng nói: “Ai! Người cho rằng ta thật sự nhẫn tâm chính mình nữ nhi tuổi già cô đơn chung thân, mấy năm nay ta mai danh ẩn tích, chính là vì tránh né tổng giáo cao thủ đuổi giết. Nếu chúng ta không đáp ứng bọn họ, chỉ sợ tiểu chiêu cùng ta đều có họa sát thân.”

“Yên tâm đi! Chỉ cần kia mười hai Bảo Thụ Vương cùng phong vân tam sử dám bước vào Trung Nguyên một bước, ta khiến cho bọn họ có đến mà không có về,” Diệp Phàm hào khí can vân nói.

Hiện tại hắn tuyệt đối có thực lực này, phải biết rằng hiện giờ Diệp Phàm chính là Minh Giáo giáo chủ, Thống soái trăm vạn chi chúng, đừng nói nhỏ nhỏ

Ba Tư tổng giáo vai vị cao thủ, chính là uy chấn thiên hạ đại nguyên đế quốc, hẳn đều không thấy được sẽ đặt ở tâm làm. Chỉ cần hấn nguyện ý, này thiên hạ còn không có hấn giết bắt từ người.

“Kia thuộc hạ, liền đa tạ giáo chủ,” Đại Khi Ti khom người nói, đến tận đây cũng không dám nữa sinh ra một tia phản bội chi tâm.

Này Diệp Phàm liền Ba Tư tổng giáo cao thủ tình huống đều rõ ràng, chỉ sợ thiên hạ thật đúng là không có hấn làm không được sự tình.

“Kế tiếp, chúng ta đi làm gì?” Một bên Triệu Mẫn, không khỏi hỏi.

“Đi Cái Bang, nghênh Sư Vương!”

Lập tức, Diệp Phàm, Triệu Mẫn, Chu Chỉ Nhược, Đại Khi Ti bốn người ra roi thúc ngựa, hướng Cái Bang tổng đà chạy đến. Ven đường Diệp Phàm càng là lưu lại không ít Minh Giáo ám hiệu, thông tri Minh Giáo đại bộ đội, hướng Cái Bang tụ tập.

Ba ngày sau, Diệp Phàm cùng Triệu Mẫn đám người một đạo đi vào một chỗ kim bích huy hoán trang viên phía trước, chỉ thấy hai phiến màu đỏ thắm đại môn gỗ đóng cửa, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trên cửa đồng đỉnh lấp lánh sáng lên.

Triệu Mẫn cười một tiếng, hỏi: “Này Triệu viên ngoại nghe nói là Cái Bang một vị trưởng lão, nhưng ta có một chuyện không rõ, này Cái Bang đều là một đám xin cơm khát cái, hẳn đường đường một cái viên ngoại vì cái gì cũng muốn gia nhập Cái Bang?”

Diệp Phàm giải thích nói: “Cái Bang xưa nay phân ô y phái cùng tịnh y phái, này y phái phụ trách xin cơm, mà tịnh y phái đệ tử tam giáo cứu lưu người nào đều có, từ đại quan quý nhân, cho tới bình minh bá tánh, hơn nữa ăn uống chi phí đều phi thường chú ý.”

“Thì ra là thế.”

Diệp Phàm song chưởng đẩy hướng đại môn, phịch một tiếng, hai phiến đại môn bị đồng thời đánh bay, hướng trong sân ngã đi vào, lách cách lang cang một trận vang dội, hai chỉ đại cá vàng lu đánh đến đập nát, mấy trương cái bàn, ghế dựa cũng bị đập đến nát như.

Hắn cùng Triệu Mẫn bốn người dắt tay nhau bước vào đại môn, lười trán sấm mùa xuân, quát: “Cái Bang mọi người nghe xong, mau kêu sử hòa long ra tới thấy ta.”

Trong viện đứng hơn mười vị bốn năm túi đệ tử, thấy hai phiến đại môn đột nhiên bay lên, đã là chấn động, lại thấy bốn người xông vào, nhất thời có mười mấy người người đồng thanh hô quát, đón nhận ngăn lại, sôi nổi kêu lên: “Thứ gì người? Làm thứ gì?”

Diệp Phàm hai tay rung lên, bảy tám Cái Bang đệ tử bị sinh sôi đâm bay, dư lại không thể hiểu được mà bị điểm huyết đạo.

“Sự tình gì, ồn ào nhốn nháo?” Lúc này trong phòng ra tới một cái tám đại trưởng lão, hiển thị Cái Bang một cái đầu mục, kết quả lời nói chưa dứt âm, thân thể đã bị một trận nghênh diện thổi tới phong bắt lấy, bị đường củ ném trở về.

Diệp Phàm một chân đá phi trung môn, thấy trung chủ tịch bãi một bàn buổi tiệc, bên cạnh ngồi sáu bảy người, thủ tọa là một vị phi đầu tán phát, mặt như đáy nồi trung niên nam tử, hiển nhiên chính là giả mạo Cái Bang bang chủ sử hòa long.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44 : Hàn băng miên chương VS điên cuồng côn pháp

Sử hòa long bên cạnh hạ đầu ngồi một cái tài chủ bộ dáng phù đệ chủ nhân cùng Cái Bang mặt khác bốn vị trưởng lão.

Này bốn vị trưởng lão, Diệp Phàm ở Quang Minh Đình thượng đều đã giao thủ, phân biệt là truyền công, chấp pháp, chương bông, chương bát.

Truyền công, chấp pháp hai trưởng lão đủ có thể liệt danh đương thời nhất lưu cao thủ. Chương bông long đầu cùng chương bát long đầu tuy rằng hóa hậu kém cỏi, lại cũng chỉ là kém hơn một chút mà thôi.

Cái Bang có thể truyền thừa giang hồ mấy trăm năm mà nổi danh không suy, cùng này đó trưởng lão cao thủ là phân không khai.

“Người chính là Cái Bang bang chủ sử hòa long?” Diệp Phàm nhìn chăm chăm giả sử hòa long, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi.

Giả sử hòa long bị hỏi đến ngần ra, đón Diệp Phàm hai mắt, thế nhưng tiếp không thượng lời nói, bốn vị trưởng lão thấy thế, đều không khỏi mảy đại nhân, hần Diệp Phàm lại cường, cũng bất quá là nhất phái tông chủ, cùng Cái Bang bang chủ thuộc cùng ngồi cùng ăn, làm sao bang chủ thấy hần sẽ khiếp đảm đến nước này?

“Bang chủ!” Bên cạnh chuông bông long đầu nhắc nhở một câu.

Giả sử hòa long lúc này mới khụ khụ hai tiếng, nói: “Lâu nghe Minh Giáo giáo chủ tuổi trẻ đầy hứa hẹn, vô công cang là cái kia thiên hạ vô song, tại hạ sớm đã, như sấm. .... Cái này quán nhĩ, hôm nay nhìn thấy lão huynh thân thủ, quả nhiên lợi hại được ngay, hắc hắc! Bội phục, bội phục!”

Hần nhìn Diệp Phàm đôi mắt, tâm hoảng ý loạn, nhất thời không biết nên nói cái gì hảo.

Một bên Triệu Mẫn ám đạo: “Cái Bang thân là thiên hạ đệ nhất bang, Hàng Long Thập Bát Chương cùng đã cầu bông pháp, hai đại trấn phái tuyệt học, danh chấn giang hồ, như thế nào này bang chủ nhìn qua như thế bực mủ?”

Ở vạn an trong chùa, nàng cũng tiếp xúc quá không ít sáu đại phái chương môn, liền tính kia thế quân viêm Côn Luân phái chương môn gì quá hường, vô luận ở bất luận cái gì thời điểm, đều vẫn duy trì một thể hệ tông sư tư thế, so này cái gọi là Cái Bang trợ giúp sử hòa long nhưng mạnh hơn nhiều.

Chương bông long đầu thấy bang chủ thật sự không ra gì, đại nói tiếp: “Bang chủ ngày gần đây thân thể không khoẻ, thỉnh diệp diệp giáo chủ không cần đề ý, không biết các hạ hôm nay giá lâm tề giúp, là vì chuyện gì?”

Diệp Phàm nhìn kia chương bông long đầu lạnh lùng nói: “Quý giúp Trần Hữu Lượng ở đâu? Làm hần lăn ra đây thấy ta.”

Chương bông long đầu trong lòng một lộp bộp, thăm hồ đại sự không ổn, này Trần Hữu Lượng ở mấy ngày trước, đã suất lĩnh trong bang vài vị tám đại trưởng lão đi Linh Xà Đảo, bắt bộ Tạ Tồn đi, không biết vì cái gì này Diệp Phàm sẽ tìm hần phiền toái, chẳng lẽ là đề lộ tiếng gió?

Hần không cảm do dự nói: “Trần trưởng lão hiện tại không ở trong bang, không biết diệp giáo chủ tìm hần là vì chuyện gì?”

“Xem ra ngươi là không nghĩ nói thật!” Diệp Phàm thấy đối phương biết rõ cố hỏi, liền lạnh lùng nhìn chăm chăm kia giả sử hòa long nói: “Một khi đã như vậy, chúng ta trước không vội vội nói sự tình, ta nghe nói Cái Bang có hai đại tuyệt học Hàng Long Thập Bát Chương cùng đã cầu bông pháp, độc bộ vô lâm, thập phần lợi hại, hôm nay có hạnh nhìn thấy sử bang chủ, tưởng thỉnh giáo mấy chiêu.”

Một lát, Cái Bang các vị đệ tử đồng thời nhìn về phía bang chủ, trong lòng đều bị chờ đợi hần có thể lập tức đứng dậy,

Cùng Diệp Phàm gan đua cao thấp, cho dù thua cũng oanh oanh liệt liệt, không cần như thế uất ức ghen khuất.

Sử hòa long bị nhiều người như vậy nhìn chăm chú dưới, thân mình liên tiếp run lên, thế nhưng nói không ra lời.

Phải biết rằng đối phương chính là hung danh chấn thiên hạ ma giáo giáo chủ, mà hần chỉ là một cái tây bối hóa, mượn hần hai cái lá gan, thần thiếp cũng làm không đến a!

Sử hòa long về mặt hoảng loạn bộ dáng, nói: “Bản nhân. .... Bản nhân lâu bệnh chưa lành, hiện giờ thể lực chống đỡ hết nổi, không dùng được Hàng Long Thập Bát Chương, diệp giáo chủ, ngươi nếu là muốn đánh, chúng ta Cái Bang trưởng lão có rất nhiều!”

Một bên Triệu Mẫn thấy hần nhất bang chi chủ thế nhưng nói ra như vậy mặt mặt xấu hổ nói tới, không khỏi càng thêm hoài nghi đối phương thân phận, nàng về mặt ghét bỏ hướng Cái Bang tứ đại trưởng lão nói: “Bốn vị, đây là các ngươi Cái Bang bang chủ? Ta như thế nào cảm giác gia hòa này là cái hàng giả a!”

Chương bông long đầu mấy người tao sắc mặt đỏ bừng, sử hòa long thế nhưng như thế mặt mặt xấu hổ, đây là trước nay chưa từng có việc.

Người trong giang hồ nếu là bị người khiêu chiến, mặc dù bất cứ giá nào tánh mạng, cũng sẽ không đối địch nhân yếu thế cầu xin tha thứ, hướng chi sử hòa long thân là Cái Bang bang chủ, ở trong chốn vô lâm địa vị cao, ít có người cấp, lúc này đối mặt ma giáo giáo chủ Diệp Phàm khiêu chiến thế nhưng yếu thế trốn tránh, này nếu là truyền ra đi, Cái Bang đệ tử về sau còn như thế nào làm người?

Chương bông long đầu thăm than một tiếng, chỉ có thể căng da đầu chính mình thượng lập, tuy rằng hần biết Cái Bang trên dưới, không có bất luận kẻ nào là này Diệp Phàm đối thủ, nhưng là vì Cái Bang danh dự, hần cũng không thể không ra tay.

Chương bông long đầu trong tay thiết bông hoành lập trước ngực: “Diệp giáo chủ, ta giúp bang chủ có tật trong người, ngươi một trận chiến này ta thế hần tiếp được!” Lời còn chưa dứt, trong tay thiết bông tạt đuối, diêm hướng Diệp Phàm ngực đại huyết.

Đối mặt đối phương công kích, Diệp Phàm liền đôi mắt đều không có chớp một chút, mắt thấy kia thiết bông liền phải điểm đến hần ngực, một cái thanh ảnh, quỳ mị xuất hiện ở giữa sân.

“Quê quán ăn mày ngươi cùng không xứng khiêu chiến chúng ta giáo chủ, Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiểu, lĩnh giáo các hạ biện pháp hay! ‘Kia thanh ảnh không tránh không tránh, dùng ra tay không đoạt dao sắc công phu, chỉ bằng một đôi thịt chương liền hướng chương bông long đầu thiết bông chộp tới.

Chương bông long đầu trăm vội trung liền thứ vì quét, nhất chiêu quét ngang ngàn quân hướng đối phương đánh đi, Vi Nhất Tiểu dứt khoát không sợ, thân hình giống như con quay vừa chuyển, nhảy mất liền tránh đi kia lực lớn thế trầm một bông.

Chưởng bồng long đầu sắc mặt phát lạnh, chiêu pháp lại biến, lúc này đây hắn dùng ra chính mình thành danh tuyệt kỹ, Ngũ Đài Sơn “Điện cuồng côn pháp, ‘Tần Vương tiên thạch’” đại bằng giương cánh, thiết giúp hóa thành một đạo hắc quang, lấy bẻ gãy nghiền nát chỉ thế công hưởng Vi Nhất Tiếu.

Vi Nhất Tiếu thấy đối phương côn thế uy mãnh dị thường, nghĩ thầm chỉ cần bị hắn trọng đũa quét đến, dù có hàn băng chân khí, lại cũng khó bảo toàn không chịu nội thương, lập tức không dám chậm trễ, triển khai “Hàn băng miên chương”, công phu, ở cương trọng loang loáng trung khinh thân thăng thượng.

Hắn một đôi thịt chưởng trên dưới tung bay, ra tay như điện, này chưởng bồng long đầu mỗi một bồng đánh tới, chưa tới trên đường liền bị hắn hàn chưởng bức lui.

Băng hàn âm độc, trúng chưởng giả nếu không có phòng ngự phương pháp, một khi chưởng lực nhập thể, toàn thân kinh đạo biến mất, nhậm từ sâu xé.

Hai người nhảy mất liền đầu mấy chục chiêu, đầu đến chừng mực, Vi Nhất Tiếu một tiếng kêu nhỏ, đôi tay bắt điểm chụp, thế công sắc bén cực kỳ. Hắn thân hình mờ mờ, giống như quỷ mị, UU đọc sách (www.uukanshu.com) xoay mấy vòng, dời bước hướng tây, ra tay chỉ kỳ cực nhanh, thẳng là không thể tưởng tượng.

Chưởng bồng long đầu hoảng hốt, căn bản đuổi đi không thượng đối phương nên bước. Hắn không khỏi kêu lên: “Này. .... Này. .... Này. ....” Phần còn chống đỡ.

Một bên Triệu Mẫn không khỏi kinh hô một tiếng, hướng Diệp Phàm nhìn lại” Càn Khôn Đại Na Di! “

Diệp Phàm gật đầu, đây là hắn giao cho Vi Nhất Tiếu Càn Khôn Đại Na Di tầng thứ nhất công phu, chẳng những là hắn, bao gồm Bạch Mi Ứng Vương đám người, hắn đều dạy mấy chiêu.

Chưởng bồng long đầu như thế nào gặp qua như vậy không thể tưởng tượng công phu, kinh hãi dưới, trong tay thiết bồng không khỏi chậm nửa phần. Đợi cho ý thức được không hảo là lúc, thiết bồng căng thẳng, đã bị Vi Nhất Tiếu bắt lấy, hắn cả kinh dưới muốn nắm chặt thiết bồng, nhưng chưa kịp phát lực, lòng bàn tay nóng lên, trong tay thiết bồng đã Vi Nhất Tiếu đoạt qua đi.

Chưởng bồng long đầu cùng Vi Nhất Tiếu giao thủ, hắn dụng binh khí, mà Vi Nhất Tiếu lại là tay không, này vốn là có điểm không thái công bình, hiện giờ binh khí cũng bị nhân gia tay không cướp đi, trận này so đấu có thể nói là thất bại thảm hại.

Đem chưởng bồng long đầu trong tay thiết bồng lấy dừng tay trung, Vi Nhất Tiếu hàn băng chân khí bỗng nhiên dùng ra, vô tận hàn khí ở trong tay hắn bắt đầu khởi động, chỉ khoảng nửa khắc không đến kia căn thép tối bồng, đã biến thành một cây băng còn. Hắn tay phải ngay sau đó dùng ra hàn băng miên chương công phu, nhảy mất đem kia thiết bồng chấn thành hai đoạn.

Vi Nhất Tiếu chẳng những khinh công thiên hạ vô song, hàn băng miên chương công phu càng là vô lâm chí âm chí hàn tuyệt học, bởi vì dùng Diệp Phàm bách thảo đan, hiện giờ hàn hàn độc diệt hết, nhưng xưng được với giang hồ tuyệt đỉnh cao thủ, so chi kia huyền minh nhị lão cũng không thua kém chút nào. Lúc này lộ ra như vậy một tay, chúng cái đều bị kinh hãi.

Vi Nhất Tiếu đối với Cái Bang mọi người hắc hắc cười lạnh vài tiếng, nói: “Cái Bang còn có vị kia cao thủ chỉ giáo!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45 : Lục đại cao thủ quyết đấu

Chưởng bát long đầu giận dữ, từ khi nào Cái Bang có từng chịu quá như thế vô cùng nhục nhã, bình thường thời điểm Cái Bang uy danh đó là danh chấn vô lâm, hiện giờ bị một cái chết con dơi điều vô dương oai, nói cái gì cũng nhẫn không dưới khẩu khí này.

Hắn đi phía trước khấn đáp một bước, đang muốn khiêu chiến Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiếu, liền ở ngay lúc này, liên tiếp mấy cái thân ảnh được tiến trong viện.

Đúng là kia ma giáo dương tiêu, phạm dao, ân thiên ân chính đám người.

“Thuộc hạ dương tiêu huê quang minh hữu sứ phạm dao, Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính, năm tán người, ngũ hành kỳ, tham kiến giáo chủ!” Dương tiêu đám người hướng Diệp Phàm khom mình hành lễ.

“Vài vị vát vát! Tới, ta cho các người dẫn tiến một người. “Diệp Phàm đậm đậm cười, chỉ vào một bên Đại Khi Ti nói.” Từ Sam Long Vương, cổ nhân gặp nhau các người tất cả mọi người đều thân cận một chút. “

Ân Thiên Chính đám người đã sớm chú ý tới, kia võ lâm đệ nhất mỹ nhân Đại Khi Ti, nhất bang lão huynh đệ gặp mặt hết sức thốn thức, tuy rằng kia phạm dao diện mạo làm Từ Sam Long Vương có điều hoài nghi, nhưng là hiện giờ đối đầu kẻ địch mạnh cũng không nói gì thêm.

Chấp pháp trưởng lão mắt thấy ma giáo cao thủ càng ngày càng nhiều, nếu là thật đánh lên tới, chỉ sợ bên người nhiều như vậy Cái Bang đệ tử có thể tồn tại giả mười không đủ một, lập tức hướng Diệp Phàm kêu lên: “Diệp giáo chủ, kia Trần Hữu Lượng thật sự không hề nơi này, người đó là giết mọi người, chúng ta cũng giao không ra a! Lúc này đây đại gia bị gia gian tặc lừa bịp, Cái Bang thật sự không nghĩ với Minh Giáo là địch, quý giáo nhân tài đông đúc, chúng ta hờn hận không bằng, nhưng nếu đem đại gia bức nóng nảy, lão khiếu hoa không tiếc ngọc nát đá tan.....”

Người ở dưới mái hiên không thể không cúi đầu, chấp pháp trưởng lão câu này nói về ra, kỳ thật đã là ở đối Minh Giáo yếu thế.

Chu điền ở bên âm dương quái khí nói: “Thét to! Tới rồi hiện tại còn cãi bướng, ta xem các người thật là không giống sống.....”

Diệp Phàm phát tay đánh gãy chu điền nói, hướng kia chấp pháp trưởng lão lạnh lùng nói: “Người hãy nghe cho kỹ, cũng không phải ta Minh Giáo ngang ngược vô lý, thật sự là các người Cái Bang năm lần bảy lượt trêu chọc chúng ta Minh Giáo. Nếu dựa theo Minh Giáo trước kia tính tình, đã sớm diệt các người Cái Bang.

Nhưng ông trời có hảo sinh chi đức, nếu người nói giang hồ quy củ, kia chúng ta liền dựa theo giang hồ quy củ tới! Chỉ cần các người Cái Bang có người có thể thắng qua, ta Minh Giáo quang minh nhị sử cùng Bạch Mi Ứng Vương, kia chúng ta trước kia sở hữu ân oán, liền xóa bỏ toàn bộ, nói cách khác, hừ hừ! Cũng đừng trách ta trở mặt vô tình.”

Hắn quay đầu nhìn về phía bên người người trong: “Ba vị kết cục gặp một lần Cái Bang cao thủ bãi.”

Dương tiêu, phạm dao cùng Ân Thiên Chính ba người khom người nói: “Thuộc hạ tuân mệnh!” Lập tức, đi đến Cái Bang bang chúng trước mặt.

Kia truyền công trưởng lão thảm thán một tiếng, cùng kia chấp pháp, chương bát long đầu nhìn nhau liếc mắt một cái, biết hôm nay vô pháp thiện, đành phải căng da đầu thượng.

Sáu người lẫn nhau nói một tiếng “Thình” tự, cũng không vô nghĩa. Từng người ra chiêu thử, sau một lát chiến thành hai luồng.

Dương tiêu đối với chính là truyền công trưởng lão, phạm dao đối với chính là chấp pháp trưởng lão, mà Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính tác đối thượng chương bát long đầu.

Quang minh tả sử dương tiêu chính là đương kim võ lâm tuyệt đỉnh cao thủ chi nhất, năm nào cường thời điểm, chỉ bằng một đôi thịt chương liền đánh bại phái Nga Mi đệ nhất cao thủ cô hồng tử, phải biết rằng khi đó cô hồng tử chính là cầm trong tay chém sắt như chém bùn ý thiên kiếm, ở dương tiêu thủ hạ hắn liền rút kiếm cơ hội cũng không có liền bại, có thể nghĩ dương tiêu công phu có bao nhiêu cao.

Không chỉ có như thế, dương tiêu càng từng chịu Minh Giáo đệ tam mười ba đại giáo chủ dương đình thiên truyền thụ chân giáo tuyệt học Càn Khôn Đại Na Di tàng thứ nhất, sau đó lấy mười mấy năm thời gian tự hành luyện đến tầng thứ hai. Có thể nói là Diệp Phàm cùng Trương Vô Kỵ dưới, Minh Giáo đệ nhất nhân.

Bất quá kia truyền công trưởng lão cũng không kém, chính là hiện giờ Cái Bang đệ nhất cao thủ, hắn chương pháp thừa Hồng Thất Công một mạch, quả nhiên càng mãnh phi phạm.

Hiện giờ đối mặt dương tiêu không dám tàng tư, nhất chiêu “Kháng long có hồi” hướng dương tiêu đánh đi, đúng là không gì phá nổi Hàng Long Thập Bát Chương!

Hàng Long Thập Bát Chương thiên hạ dương cương đệ nhất, tuy rằng này truyền công trưởng lão giới hạn trong thiên tư chỉ học sẽ mười hai chương, bất quá cũng đáng quý.

Dương tiêu thân hình chợt lóe, né qua đối phương một kích, tay trái hoa lan phát huyết tay, tay phải đạn chỉ thần công, nháy mắt hướng kia truyền công trưởng lão công tới.

Truyền công trưởng lão không dám chậm trễ, Hàng Long Thập Bát Chương” thấy long ở điền “Lại lần nữa oanh hướng dương tiêu, dương tiêu không đợi chiêu số biến lão, tay trái biến thành hoa rụng thần kiếm chương, tay phải lại biến thành phách không chương.

Hắn công phu ở chỗ phiêu dật tinh xảo, chợt nhu chợt mới vừa, biến hóa vô phương. Tay trái bỗng nhiên thành kiếm, tay phải bỗng nhiên vì đao, bỗng nhiên làm súng lục thứ, đánh, triển, chụp, bỗng nhiên đương phản quan bút điểm, chọc, nạy, chọn, càng có khi tay trái chủ thủ, tay phải thủy thứ, đột nhiên biến thành tay phải roi thép, tay trái thiết thước. Quả nhiên là biến hóa phi phạm.

Mà truyền công trưởng lão công phu tinh tú lại ở chỗ cương mãnh tuyệt luân, Hàng Long Thập Bát Chương một anh khỏe chấp mười anh khôn. Một đôi thịt chương chém ra, kẹp phong dương trần, uy thế kinh người. Hai người nháy mắt đầu mây chục chiêu, dương tiêu đã liền thay đổi hai mươi hai loại thủ pháp, trợ thủ đắc lực hợp nhau tới đều là hai bộ chiêu thức, tổng cộng bốn mươi bốn bộ chiêu thức.

Chu điền cùng dương tiêu tổ có hiềm khích, từng mấy lần cùng hắn tranh đấu, giờ phút này càng xem càng là hờn hận: “Dương tiêu này quy nhĩ tử nguyên lai vẫn luôn nhường ta. Lúc trước ta chỉ nói hắn võ công chỉ so ta hơi cao, mỗi lần động thủ, luôn là trùng hợp vận khí tốt, lúc này mới thắng ta một chiêu

nửa thức. Há biết ta chu điền cùng hấn quy nhi từ kém như vậy lão Đại một quyết.”

Trước không nói dương tiêu với truyền công trường lão đầu cái lực lượng ngang nhau, kia phạm dao cùng chấp pháp trường lão chỉ gian đánh nhau lại có khác một phen bất đồng.

Chấp pháp trường lão thân hình nhỏ gầy, hành động mau lẹ cực kỳ, lợi hại nhất chính là hấn ma trào công, bất quá lúc này đây hấn đối thượng phạm dao, tắc hai người các chấp trường kiểm, đối liều mạng lên.

Chấp pháp trường lão kiểm pháp chính là Cái Bang bí truyền, “Trăm biến thiên huyền kiểm pháp”, trước truyền là Tổng đại tiền nhiệm bang chủ “Kiếm râu” uông kiểm thông sáng chế, này bộ kiểm pháp chủ ý chính là thay đổi thất thường, như mộng như ảo.

Mà phạm dao sở dụng kiểm pháp lại là hỗn độn vô cùng, bỗng nhiên là Côn Luân phái “Sét đánh kiếm pháp”, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) sau đó lại là phái Hoa Sơn “Đoạt mệnh liên hoàn tam tiên kiếm”, ngay sau đó lại là phái Nga Mi “Phong lăng kiếm pháp”, phái Võ Đang” nhiều chi như kiếm”, Không Động phái “Rồng bay Truy hồn kiếm”..... Các môn các phái kiếm pháp hấn thể nhưng đều có đọc qua, thả kiếm pháp cao minh, góc độ chi xảo diệu, đó là nguyên lai môn phái người trong cũng ít có người cập.

Hai người nháy mắt đấu mấy chục chiêu, phạm dao kiểm pháp lại biến, trường kiểm múa may, dùng ra “Loạn áo choàng kiếm pháp” tới, dao sắc ánh ngày, giống như giống như vạn nói kim xà loạn toàn tán loạn.

Chấp pháp trường lão tức khắc luống cuống tay chân, vội vàng biến chiêu, lấy kiếm mang côn, liên tiêu mang đánh, dùng ra ba mươi sáu lộ đá cầu bổng pháp, lúc này mới khó khăn lắm ngừng bại thế.

Này đá cầu bổng pháp, đó là Cái Bang đại đại truyền nhị đại hộ giúp thần công chi nhất, phi Cái Bang bang chủ vô pháp truyền thụ chi tuyệt diệu võ công, chủ ý chính là linh hoạt nhảy động, cơ biến chông chát, mấy trăm năm tới, Cái Bang phùng đến nguy nan thời điểm, thường thường liên trường này đá cầu bổng pháp trừ gian giết địch, kinh sợ đàn tà.

Chấp pháp trường lão bởi vì lập được công lớn, mới mong tiền nhiệm bang chủ ân huệ, học mấy chiêu, cũng đúng là bởi vì này mấy chiêu, mới khó khăn lắm chống lại phạm dao loạn áo choàng.

Kia chương bát long đầu đầy mặt dữ tợn, râu quai nón kích trương, tướng mạo thập phần hung mãnh, chỉ cần lại hắc ba phần, rất giống là Quan Công bên cạnh chấp đại đao chu thương, bất quá hấn đối thượng một thể hệ tông sư Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính liền thật sự bị thôi.

Này Ân Thiên Chính chẳng những nội công tinh thâm, ung trào cầm nã thủ càng là hơn trăm năm qua trong chốn võ lâm nhất tuyệt, đương thời có một không hai vô đối. Cho tới nay mới thôi, trong chốn võ lâm cùng hấn động qua tay, còn không có một cái có thể chống đỡ được hấn mười chiêu trở lên.

Vô luận chương bát long đầu như thế nào bay lên không biến càng lóe chuyển mượn tiền, trước sau đều đang lẫn trốn không ra kia Ân Thiên Chính Ứng Trảo công.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46 : Dương gia có nữ hoàng sam nữ

Sáu đại cao thủ từng người đối chiến, trước hết kiên trì không được chính là Cái Bang chương bát long đầu, hấn võ công vốn dĩ liền hơi thua kém truyền công cùng chấp pháp hai vị trường lão.

Bạch Mi Ứng Vương Ân Thiên Chính càng là trong chốn võ lâm một vị không thể ra kỳ nhân, tuổi tuy đại, tinh lực chút nào không thua thiếu niên, nội lực như nước, giống như một con sóng lại là một con sóng liên miên không dứt.

Mạnh mẽ Ứng Trảo công, ra tay tạt như tia chớp, chỉ kính hùng hồn, kiên như sắt đá, Bạch Mi Ứng Vương khi thân thượng tiền, “Ra tay quyền chương đánh, xoay tay lại ung trào trào, hai đám mặt như mưa, dứt khoát một quai tiên” giống như như một đầu điều hầu giống nhau tàn nhẫn hung mãnh, này chương bát long đầu mỗi nhất chiêu đánh tới, chưa tới trên đường liền bị hấn đuổi trảo bức lui.

Đầu đến chừng mực, Ân Thiên Chính bỗng nhiên hét lớn một tiếng, thanh như sét đánh, đỉnh tai nhức óc, chương bát long đầu bị hấn một tiếng gào to chấn đến thân mình cứng lại, trong tay chiêu thức không khỏi chậm nửa phần. Đợi cho ý thức được không hảo là lúc, hấn cổ căng thẳng, đã bị Ân Thiên Chính bắt lấy.

Chương bát long đầu đang định nhắm mắt chờ chết, Bạch Mi Ứng Vương nháy mắt thu hồi Ứng Trảo công, hướng Diệp Phàm khom người nói: “Giáo

chủ, thuộc hạ không có nhục sứ mệnh!”

Diệp Phàm gật gù đầu, nói: “Ứng vương vất vả!”

Kia chuông bát long đầu mặt xám như tro tàn, bắt đầu lắc đầu rời khỏi bên ngoài.

Dương tiêu cùng truyền công trường lão trong nháy mắt liền đầu mấy chục chiêu, Hàng Long Thập Bát Chuông vốn là không gì phá nổi, bắt đầu dĩ truyền công trường lão thiên phú không đủ, không có học toàn, chỉ luyện sẽ mười hai chuông.

Lăn qua lộn lại chính là kia mấy chiêu, “Kháng long có hồi” “Thấy long ở điện”..... Thời gian dài hần nội lực liền dần dần có điểm theo không kịp, hô hô thở dốc, trên đỉnh đầu bạch khí ứa ra, mà trái lại dương tiêu lại là hầy còn có thừa lực, tiền thói né tránh như nhau mới bắt đầu.

Kia phạm dao cùng chấp pháp trường lão lại là càng đấu càng nhanh, hai thanh trường kiếm nhanh như thiểm điện, cho nhau thứ đánh đối phương yếu hại, nhưng song kiếm lại tuyệt không tương giao, đều là trên đường biến chiêu, trường kiếm ở không trung phát ra xuy xuy xuy phá phong tiếng động, kiếm quang chớp động không ngừng.

Minh Giáo ba người trung, Ân Thiên Chính đi tất cả đều là cương mãnh chiêu số, Ứng Trảo công đại khai đại hợp, thẳng tiến không lùi. Phạm dao thiên hạ võ học không chỗ nào không khuy, các môn các phái kiếm pháp giống như liền không có hần không biết, mà dương tiêu võ công lại là chọt nhu chọt mới vừa, biến hóa vô phương, này sáu người bên trong, lấy dương tiêu võ công nhất đẹp, thể tấn phi phù, mơ hồ nếu thần.

Trong nháy mắt lại là mấy chục chiêu, mọi người chỉ thấy truyền công trường lão trên đầu sương trắng dâng lên, biết hần nội lực đã phát huy tới rồi cực hạn, một kiện màu xám trường bào chậm rãi cổ lấy, y nội tràn ngập dòng khí. Hần mỗi bước ra một bước, lòng bàn chân đó là một cái đủ ấn, đầu đến gần một canh giờ, trước cửa đất trống đã bị hần bước ra một vòng đủ ấn.

Đột nhiên chỉ gian, truyền công trường lão đem hết lớn một tiếng, song chuông tề phát, nhất chiêu “Song long mang nước”, mãnh đánh dương tiêu mặt. Này nhất chiêu thể mạnh mẽ mãnh, có thể nói là hần lợi hại nhất nhất chiêu.

Dương tiêu kêu nhỏ một tiếng năm ngón tay hư thảo,

Nắm thành không quyền, cũng là một chuông bỏ ra. Đây là Đào Hoa Đào tuyệt kỹ phách không chuông, năm đó Hoàng Dược Sư đã từng bằng này tuyệt kỹ, dùng lực Tây Độc Âu Dương phong cóc công, quả nhiên là lợi hại phi thường.

Đây là cứng đối cứng man đánh, chút nào không mưu lợi đường sống, song chuông tương giao, phịch một tiếng vang lớn, hai người thân mình đều lung lay nhaoang lên.

Truyền công trường lão tức muốn học máu lại là nhất chiêu “Song long mang nước”, một cỗ lực đạo dời non lấp biển đẩy lại đây. Dương tiêu vừa rồi ăn này một, làm sao có thể giẫm lên vết xe đổ, khuỷu tay hơi trầm xuống, trong cơ thể chân khí lưu chuyển, thi triển Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp, hữu chuông chém ra, một cự một nghênh, đem đối phương chuông lực tấn hành binh trở về.

Này hai cỗ cự lực thêm ở bên nhau, kia truyền công trường lão như thế nào để được, la lên một tiếng, thân mình giống như cắt đứt quan hệ điều giống nhau bay đi ra ngoài, trong miệng càng là “Oa” một tiếng phun ra một búng máu tới, nếu không phải kia chuông bông long đầu phản ứng mau, hần toàn bộ thân thể liền bay ra viện ngoài.

Dương tiêu Càn Khôn Đại Na Di ở Diệp Phàm dưới sự trợ giúp đã luyện đến tầng thứ ba, truyền công trường lão tuy rằng là giang hồ nhất lưu cao thủ, đối thượng hần cũng chỉ có thể bại trận.

Cái Bang quần hùng kinh hãi, đang muốn đi lên xem xét truyền công trường lão thương thế, lúc này phạm dao cùng chấp pháp trường lão so đầu cũng tới rồi thời khắc máu chốt, bỗng nghe đến chấp pháp trường lão cao giọng hét dài, tu mi toàn dục, trong tay trung cung tạt tiền, đó là đem hết toàn thân chi lực được ăn cả ngã về không, càn khôn một kích!

Trong viện xuy xuy tiếng động đại thịnh, chấp pháp trường lão kiếm chiêu sắc bén tàn nhẫn, ra cực tinh diệu chiêu thuật, thanh quang nhộn nhạo, kiếm khí tràn ngập.

Phạm dao thấy thế tới mãnh ác, loạn áo choàng kiếm pháp biến đổi, nháy mắt dùng ra Diệp Phàm giao cho hần Võ Đang Thái Cực kiếm, ở vô tận hàn quang trung hóa một đám vòng tròn, mỗi nhất chiêu đều là lấy hình cung đâm ra, lấy hình cung thu hồi, lấy ý ngự kiếm, thiên biến vạn hóa, vô cùng vô tiến.

Vô luận chấp pháp trường lão càn khôn một ném cỡ nào lợi hại, trước sau đâm thủng không được kia rậm rạp kiếm vòng. Bên này giẫm bên kia tăng, truyền công trường lão sơ hở liền lộ ra tới, không đợi hần phản ứng lại đây, phạm dao trường kiếm đã điểm ở hần yết hầu chỗ.

Phạm dao thu kiếm xoay người, cười nói: “Đa tạ! Đa tạ!” Đi đến Diệp Phàm trước mặt, khom người nói: “Giáo chủ, phạm dao may mắn không làm nhục mệnh!”

Diệp Phàm khẽ cười nói: “Phạm hữu sứ bác học đa tài, kiếm pháp hay thay đổi, quả nhiên lợi hại.”

Này bốn tràng đại chiến, Cái Bang có thể nói là toàn quân bị diệt, thua cực thảm, truyền công trường lão càng là dùng sức quá mãnh, bị trọng thương.

Cái Bang truyền thừa mấy trăm năm tới, vẫn là lần đầu tiên bại như thế lợi hại, truyền công trường lão cười thâm nói: “Diệp giáo chủ, này một trận chúng

ta Cái Bang thua, muốn sát muốn quất, tự nhiên muốn làm gì cũng được. Đến nỗi Trần Hữu Lượng kia gian tặc, tề giúp chỉ cần có một hơi ở, đều sẽ không bỏ qua hẳn.....”

Diệp Phàm xua xua tay, đánh gãy hẳn nói: “Xử lý như thế nào các người, chúng ta có thể trước phóng một phóng, ta cảm thấy hứng thú chính là các người cái này giả bang chủ, là từ đâu tìm tới?”

Cái Bang liên can thủ lĩnh nghe vậy, UU đọc sách ([www. uukanshu.com](http://www.uukanshu.com)) sắc mặt đều bị đại biến, truyền công trường lão, không khỏi thất thanh hỏi: “Người đây là có ý tứ gì?”

Diệp Phàm đang muốn tiến thêm một bước vạch trần sử hỏa long gương mặt giả mực, chợt nghe đến nóc nhà thượng. Truyền xuống tới nhẹ nhàng số vang cầm tiêu cùng mình tiếng động, làm như hiểu rõ cụ dao cầm, số chỉ ống tiêu đồng thời tấu mình.

Tiếng nhạc mờ mịt uyển chuyển, như có như không, nhưng mỗi người nghe được thập phần rõ ràng, chỉ là chợt đông chợt tây, không biết là từ nóc nhà nào một phương truyền đến.

Truyền công trường lão cất cao giọng nói: “Phương nào cao nhân giả lâm Cái Bang? Không ngại như vậy hiện thân, hà tất giả thần giả quỷ?”

“Hoàng sam nữ lên sân khấu?” Diệp Phàm giật mình, phát hiện bốn gã bạch y thiếu nữ phân từ đồ vật mái thượng phiêu nhiên hạ xuống trong đình, mỗi người trong tay đều ôm một khối dao cầm.

Bốn gã thiếu nữ hạ xuống sau phân trạm trong đình tứ phương, đi theo ngoài cửa đi vào bốn gã hắc y thiếu nữ, mỗi người trong tay các chấp nhất chỉ màu đen trường tiêu.

Tám nữ đứng yên phương truyền, bốn cụ dao cầm thượng vang lên nhạc điệu, tiếp theo ống tiêu gia nhập hợp tấu, tiếng nhạc hết sức nhu hòa u nhã.

Ở du dương tiếng nhạc bên trong, chậm rãi đi vào một cái thân khoác vàng nhạt áo nhẹ nữ tử, tay trái dắt một cái mười hai mười ba tuổi nữ đồng. Nàng kia ước chừng hai mươi bảy tám tuổi tuổi, phong tư yếu điệu, dung mạo cực mỹ, chỉ là sắc mặt quá mức tái nhợt, thể nhưng vô nửa điểm huyết sắc.

Kia nữ đồng lại tướng mạo xấu xí, lỗ mũi hướng lên trời, một trường rộng khẩu, lộ ra hai cái đại đại răng cửa, thẳng có hung ác thái độ. Nàng một tay lôi kéo cái kia mỹ nữ, một tay kia lại cầm một cây thanh trúc bồng.

Đàn cái vừa thấy này hai nữ tử tiến vào, ánh mắt không hẹn mà cùng đều nhìn chăm chú kia căn thanh trúc bồng thượng.

“Diệp giáo chủ nói được không sai, vị này sử bang chủ xác thật là giả.” Kia hoàng sam nữ thanh âm phiêu phiêu mù mịt truyền đến, dường như không phải nàng bản nhân lời nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47 : Giả sử hỏa long

Truyền công trường lão không khỏi chấp tay nói: “Phương giả tôn tính đại danh, vì cái gì sẽ nói như vậy?” Lại hỏi kia xấu xí nữ đồng nói: “Tiểu cô nương, người này căn trúc bồng là nơi nào tới?”

Nhưng thấy đàn cái mỗi người nhìn không chớp mắt mà trừng mắt kia nữ đồng trong tay trúc bồng, tựa hồ thiên hạ chỉ có này căn trúc bồng mới là đệ nhất quan trọng sự việc, thứ gì bạch y thiếu nữ, hắc y thiếu nữ, hoàng sam thiếu nữ, cùng với cái này xấu nữ đồng bản nhân, ai đều là đối chi như không có gì.

Diệp Phàm minh bạch kia trúc bồng đó là kia Cái Bang trấn phái chi bảo lục ngọc trượng, trước truyền ai có thể có được này tín vật, đó là Cái Bang bang chủ.

Kia hoàng sam mỹ nữ xoay chuyển ánh mắt, hãy còn tựa lưỡng đạo lãnh điện giống nhau, nhìn phía người nọ mô cầu dạng sử hỏa long.

Sử hỏa long nâng lên tay, đang muốn nói tiếp, nhìn đến đối phương sát khí lộ ra ngoài, không khỏi “A” một tiếng, từ ghế trên ngã xuống dưới.

Tứ đại trường lão cùng chúng Cái Bang đệ tử thấy thế đều là xấu hổ và giận dữ khó làm, đường đường nhất bang bang chủ thể nhưng bị người ta liếc mắt một cái xem đến té ngã trên mặt đất, này truyền ra đi, Cái Bang còn như thế nào ở trên giang hồ đứng chân?

Hoàng sam mỹ nữ khoe miệng hướng sử hòa long một phiết, hỏi: “Gia hỏa này là ai? Bộ đáng nhưng thật ra hùng củ củ, khí phách hiển ngang một bộ anh hùng khí khái, làm sao như thể bọ cùn?”

Đàn cái nghe xong những lời này, càng cảm thấy trên mặt không ánh sáng, âm thầm xấu hổ, lại nhìn về phía bang chủ, thấy hắn đầy mặt kinh hoàng thất thố bao cò dạng, không khỏi tâm sinh khinh bỉ, đối hắn là giả mạo nói lại nhiều tin tam thành.

Truyền công trường lão sắc mặt lạnh lùng nói: “Vị này đó là bản bang sử bang chủ. Hắn lão nhân gia gần đây bệnh nặng mới khỏi, thân mình không khỏe, ngươi là khách nhân, chúng ta làm ngươi ba phần. Nếu lại nói bậy loạn nói, đặc tội chó trách.” Nói xong lời cuối cùng hai câu, đã là về mặt nghiêm khắc.

Tuy rằng hắn đối này sử hòa long cũng có điều hoài nghi, nhưng là đánh chết hắn cũng không tin, có người sẽ to gan lớn mật giả mạo Cái Bang bang chủ a!

“Kỳ thật chứng minh hắn có phải hay không sử hòa long? Rất đơn giản, tìm một người thử xem hắn có thể hay không Hàng Long Thập Bát Chương cùng đá cầu bổng pháp, là đến nơi.” Một bên Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Hoàng sam mỹ nữ gật đầu, nói: “Ta một đường tới rồi, nơi nơi nghe nói Minh Giáo giáo chủ võ công cái thế, mưu trí vô song, được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền.”

“Dương cô nương quá khen.”

Hoàng sam mỹ nữ sừng sốt, hỏi: “Ngươi sao biết ta họ dương?”

“Chung Nam phía sau núi, hoạt tử nhân mộ, thần điêu hiệp lữ, tuyết tích giang hồ. Thần điêu đại hiệp Dương Quá hậu nhân tự nhiên họ dương.” Diệp Phàm cười thần bí.

Hoàng sam mỹ nữ sắc mặt đại biến, phải biết rằng thân phận của nàng cực kỳ thần bí, trên giang hồ biết nàng người trên cơ bản không có, lại làm không rõ ràng làm này Diệp Phàm là như thế nào biết đến?

Chẳng lẽ chân tướng trong chốn võ lâm nghe đồn như vậy, hắn có thể véo sẽ tính, thông hiểu bói toán chi thuật, hoàng sam mỹ nữ ngẩn ra một lát nói: “Vậy thỉnh cầu diệp giáo chủ đem cái kia giả bang chủ bắt được đến đây đi!”

Diệp Phàm vung tay lên,

Hướng một bên chu điện nói: “Ngươi đi lĩnh giáo một chút sử bang chủ biện pháp hay!”

Chu điện sừng sốt, bình thường dưới tình huống hắn căn bản không có khả năng là Cái Bang bang chủ đối thủ, bất quá hắn đối với Diệp Phàm đó là trăm phần trăm tin tưởng, lập tức, hắn nghênh ngang đi đến sử hòa long trước mặt nói: “Ngươi cái tên mập chết tiệt, cấp lão tử ăn ra đây!”

Gia hỏa này điên điên khùng khùng, thường xuyên hồ ngôn loạn ngữ, động một chút mắng chửi người, điển hình miệng rộng, trừ bỏ đối Diệp Phàm cung kính bên ngoài, bất luận kẻ nào hắn đều sẽ bắt thiêu một câu.

Cái Bang mọi người giận dữ, sĩ nhưng sát không thể nhục, tiểu tử này xuất khẩu đã thương người, lập tức liền phải mấy cái bạo tính tình liền phải đi lên giáo huấn gia hỏa này, truyền công trường lão đám người lại là trong lòng vừa động, biết lấy Diệp Phàm thông minh, không có khả năng sẽ phạm như vậy một cái điên điên khùng khùng gia hỏa, khiêu chiến bọn họ bang chủ, lập tức phát tay ngăn lại mọi người, tĩnh xem này biến.

Sử hòa long đánh chết cũng không dám đi ra ngoài a, chỉ cần hắn vừa động thủ, khẳng định liền sẽ lòi, lập tức mọi cách đều đầy, chính là không ra đi.

“Ngươi nãi nãi! Chu điện nổi trận lôi đình, đột nhiên vừa mở miệng, một ngụm cục đàm hướng sử hòa long trên mặt phun đi, này một ngụm đàm vừa nhanh vừa vội, kinh lực mười phần, sử hòa long vội vàng cúi đầu, thế nhưng không có thể làm quá, chụp một tiếng, ở giữa cái trán.

Đàn cái tức khắc một trận rối loạn, đường đường Cái Bang bang chủ, thế nhưng trốn không thoát người khác một ngụm cục đàm, mặc dù bệnh nặng mới khỏi, cũng quá mức không hợp tình lý.

Chu điện ha ha cười.” Cách lão tử, nguyên lai ngươi thật là cái hàng giả, ngươi đi ra cho ta đi! “Nói thân mình chợt lóe, xuyên qua đám người, đi vào sử hòa long trước mặt, thân thủ hướng hắn chụp tới.

Sử hòa long nhất chiêu “Trùng Thiên Pháo” đánh ra, phanh một quyền, đánh vào chu điện ngực, tựa như cào ngựa giống nhau, chu điện cười ha ha, nói: “Hàng Long Thập Bát Chương thần công, là như thế bọ cùn sao?” Thân thủ bắt lấy hắn ngực vật áo, đem hắn ném ra tới.

Sử hòa long bị rơi đầy đất lăn lộn, trên mặt ngực trang cũng nhất nhất bóc ra, cái kia hắc sắc nữ đồng, cầm kia căn xanh môn môn trúc bổng không ngừng đánh cái kia giả sử hòa long, khóc lóc nói: “Ngươi trả ta cha, trả ta cha.....”

Chương bổng long đầu tính như liệt hỏa, tiến lên tay nắm tay mười, bạch bạch bạch bạch đánh hắn bảy tám thật mạnh cái tát, biên đánh biên hỏi: “Ngươi là ai? Làm sao tới giả mạo sử bang chủ?”

Kia giả bang chủ hai má sưng đỏ, kêu to: “Mặc kệ chuyện của ta, tiểu nhân tên là chốc đầu ba ba Lưu ngao, vốn là SX loạn thạch cương sơn trại trung một người đầu mục, bởi vì lớn lên giống sử hòa long, cho nên kiều giả thành bực này bộ dáng..... Các vị lão gia, tiểu nhân liền có gan lớn như trời từ, cũng không dám tới trêu đùa chư vị, đều là trần..... Trần Hữu Lượng kêu ta làm.”

Truyền công trưởng lão không khỏi hướng Diệp Phàm cùng hoàng sam nữ nói: “Rốt cuộc chân tướng như thế nào, còn thỉnh hai vị ban biết.”

“Hai tháng trước, hồn nguyên sét đánh tay thành côn cùng Cái Bang sử bang chủ đối chưởng, cuối cùng lưỡng bại câu thương, sử phu nhân cũng trúng thành côn một lóng tay, bị rất nặng nội thương.” Diệp Phàm thở dài một tiếng nói.

Nữ đồng sử hồng thạch nghe đến đó, lên tiếng khóc lớn lên, Cái Bang chúng đệ tử càng là mặt hiện bi phần chi sắc, hận không thể đem hấn thành côn bầm thây vạn đoạn.

Truyền công trưởng lão chấp tay hướng Diệp Phàm hỏi: “Diệp giáo chủ, không biết chúng ta bang chủ sử phu nhân trước mắt ở nơi nào?”

Diệp Phàm nhìn thoáng qua hoàng sam nữ, UU đọc sách ( ) nói: “Vấn đề này liền từ dương cô nương nói cho các người đi!”

Hoàng sam nữ phức tạp nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái, khe khẽ thở dài, nói: “Sử phu nhân thương thế thực sự không nhẹ, lặn lội đường xa đi vào nhà mình, đã là hơi thở thoi thóp, sau này hay không có thể thuyên nhưng, kia cũng..... Kia cũng khó nói.”

Cái Bang mọi người đều bị lộ ra đau thương chi sắc, chấp pháp trưởng lão oán hận nói: “Này thành côn không biết cùng lão bang chủ có gì thù hận, thế nhưng sẽ hạ độc thủ như vậy?”

Hoàng sam nữ lắc đầu nói: “Cái này ta không rõ ràng lắm, sử trợ giúp thẳng đến lâm chung, vẫn là không rõ nguyên do.”

”Kỳ thật rất đơn giản, này thành côn cùng này đồ đệ Trần Hữu Lượng đã tâm cực đại, mưu toan độc bá thiên hạ, này đây hại chết sử bang chủ, mệnh này tiểu mao tặc giả mạo, làm bọn họ con rối, lại tưởng tiến thêm một bước dùng thế lực bắt ép Minh Giáo, lung lạc Thiếu Lâm, Võ Đang, Nga Mi tam đại phái. “Diệp Phàm nhàn nhạt nói.

Lập tức, hấn đem thành côn dùng tên giả viên thật, như thế nào lặn vào Thiếu Lâm tự bái thần tăng không thấy, lại lợi dụng Kim Mao Sư Vương Tạ Tốn, lạm sát kẻ vô tội, cuối cùng đánh lên Quang Minh Đình, lửa đốt vạn an chùa, điên đảo lục đại môn phái âm mưu vân vân giản lược nói. Đến tận đây, thành côn thầy trò gian kế rốt cuộc toàn bộ bại lộ.

Truyền công trưởng lão hướng Diệp Phàm cùng hoàng sam nữ thật sâu vái chào, nói: “Hai vị có đại đức với tỳ giúp, Cái Bang không biết dùng cái gì vì báo. Như vậy đi! Lão khiếu hóa đặc bị rượu nhạt một bàn. Mọi người gần nhất cấp dương cô nương đón gió, thứ hai hướng Minh Giáo điệp giáo chủ tạ lỗi.”

Hoàng sam nữ từ đậm đậm cười, cười nói: “Ta tổ tiên cùng quý giúp đỡ đại sâu xa quá sâu, chút một chút lao, gì đủ nói đến? Vị này sử gia tiểu muội muội, là các người bang chủ nữ nhi, vạn mong hảo hảo chiêu cô.” Cúi người hành lễ, hoàng ánh chợt lóe, liền đã biến mất ở nơi xa,

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48 : Ba Tư 3 sử

Cái Bang chư trưởng lão, long đầu giữ lại luôn mãi, Diệp Phàm thấy này ý thành, nếu như vậy liền đi, không khỏi đắc tội Cái Bang, chỉ phải lưu lại cùng yến.

Một hồi tiệc rượu khách và chủ tẩn hoan, đầu uống mà tán. Cái Bang các cao thủ thấy hấn tuy còn trẻ tuổi, nhưng võ công đã cao mà tuyệt không ngạo nhân thái độ, khoáng đạt đại độ, tha thiết lấy nắm tay cộng kháng Thất Từ vì miễn, mọi người đều là rất là tâm chiết, thẳng đưa đến Lư Long Thành ngoại mười dặm, mới chia tay.

Kế tiếp hơn mười ngày, Diệp Phàm phái ra các lộ cao thủ, đi vùng duyên hải phụ cận tìm kiếm kia Trần Hữu Lượng rơi xuống, Trương Vô Kỵ càng là không yên tâm, tự mình mang theo mấy trăm Minh Giáo giáo chúng, đi Linh Xà Đảo tìm kiếm Tạ Tốn.

Nhưng là, đều không ngoại lệ này mấy lộ cao thủ, đều đều bất lực trở về, mà kia thành côn thầy trò cùng Tạ Tốn tựa như hư không tiêu thất giống nhau, trên giang hồ rốt cuộc tìm không thấy bọn họ một chút tin tức.

.....

Minh Giáo Quang Minh Đình nghị sự trong đại sảnh, một cái ngũ hành kỳ giáo chúng, khom người hướng Diệp Phàm bẩm báo nói: “Giáo chủ, bên ngoài có mấy cái Ba Tư người Hồ muốn gặp giáo chủ, nói cái gì tổng giáo người tới, muốn cho giáo chủ ra nghênh đón! Chúng tiểu nhân thấy bọn họ nói năng

lỗ mãng, liền dục giáo huấn bọn họ một phen, không nghĩ tới này mấy cái gia hỏa thân thủ quý dị, mấy chục cái huynh đệ đều bị bọn họ đã thương.”

Minh Giáo một các cao thủ giận dữ, lập tức liền có mấy cái bạo tính tình, liền phải đi qua thu thập kia mấy cái Ba Tư người Hồ.

Diệp Phàm trong lòng vừa động, phát tay ngăn lại bọn họ, dựa theo thời gian suy tính, hẳn là nào Ba Tư tam sử, đối với Ba Tư tổng giáo thánh hòa lệnh võ học, hẳn chính là lâu nghe đại danh, tấn nhiên nhân gia đưa tới cửa tới, hẳn há có không cần đạo lý.

Lập tức phân phó ngũ hành kỳ trang tranh nói:”Làm kia mấy cái gia hỏa tiến vào, nếu bọn họ dám phản kháng, không đề phòng làm cho bọn họ ăn trước điểm đau khổ.”

Trang tranh đã sớm nghẹn một bụng phát hỏa, trước mắt chỉ bảo chủ đáp ứng, lập tức dẫn dắt nhất bang ngũ hành kỳ cao thủ, đi trên đũa kia Ba Tư sử giả đi.

Ngày vui ngắn chẳng tày gang, ngoài cửa tiếng bước chân động tĩnh, vài tên giáo chúng áp ba cái người Hồ đi rồi đi lên. Kia tam đại sử giả hảo không thể thâm, đều là quần áo cháy nát, tu mi thiêu đến thừa thốt, chặt vật bất kham.

Diệp Phàm trong lòng cười thầm, lắc đầu nói:”Ồ xa tới đều là khách, như thế nào như thế chậm trễ khách quý? Còn không cho ba vị sử giả đổi thân sạch sẽ quần áo.”

Ba vị Ba Tư sử giả, hai nam một nữ. Hai cái nam đều là thân hình cao lớn hạng người, một cái râu quai nón bích mắt. Một cái hoàng cần mũi ưng, thần thái uy mãnh. Nàng kia một đầu tóc đen, cùng người Hoa vô dị, nhưng con ngươi cực đậm, cơ hồ vô sắc, mặt trái xoan hình, ước chừng ba mươi tuổi trên dưới, tuy rằng nhìn tới quý dị, tướng mạo lại là cực mỹ.

Giờ phút này bọn họ biết trước mắt người, đó là bọn họ vạn dặm xa xôi tiến đến tìm kiếm Minh Giáo giáo chủ, đều là đối khởi trọn mắt giận nhìn. Trong đó một cái nhất cao lớn râu quai nón hán tử lớn tiếng nói:”Người chính là trung thổ Minh Giáo Diệp Phàm?”

Diệp Phàm cười nói:”Đứng là tại hạ. Các người ba vị đó là kia cái gọi là vân phong nguyệt tam sử?”

Râu quai nón hán tử ngạo nghễ nói:”Nhiên cũng,

Nhiên cũng! Ta nãi Ba Tư Minh Giáo tổng giáo lưu vân sử, mặt khác hai vị là diệu phong sử, huy nguyệt sử. Ta chờ phụng tổng giáo chủ chi mệnh, đặc từ Ba Tư tới đến trung thổ. Minh Giáo thánh hòa lệnh đến, người chờ còn không dưới quỳ nghênh đón, càng dài khi nào?”

Gia hỏa này nghẹn một bụng hỏa, vừa rồi bị Minh Giáo kia bang gia hỏa, không phải lừa dối, chính là thủy yêm, muốn mặt chính là bị cự mộc dùng sức đập, chính hảo không thể thâm. Hiện giờ cuối cùng là diệu vũ dương oai một phen.

Nói xong về sau, ba người đôi tay cao cao giơ lên, mỗi chỉ trong tay các cầm một cái hai thước tới lớn lên lệnh bài, kia lục muội lệnh bài tính chất cứng rắn vô cùng, dài ngắn lớn nhỏ các không giống nhau, tựa trong suốt, phi trong suốt, lệnh trung ẩn ẩn có ngọn lửa bay vút lên, nhan sắc biến ảo.

Diệp Phàm nhân nhạ nói:”Trung thổ Minh Giáo tuy rằng xuất từ Ba Tư, nhưng mấy trăm năm tới độc lập thành phái, từ trước đến nay không chịu Ba Tư tổng giáo quản hạt. Ba vị đường xa tiến đến trung thổ, Diệp mỗ đến cảm hoan nghênh, quỳ nghênh vân vân, lại là từ đâu mà nói lên?”

Kia râu quai nón lưu vân sử đem hai khối hắc bài lẫn nhau một kích, tranh một thanh âm vang lên, thanh âm phi kim phi ngọc, thập phần cổ quái, nói:”Đây là trung thổ Minh Giáo thánh hòa lệnh, tiền nhiệm họ thạch giáo chủ không cười, mắt mắt bên ngoài, nay từ ta chờ thu hồi. Từ trước đến nay thấy thánh hòa lệnh như thấy tổng giáo giáo chủ, Diệp Phàm còn không nghe lệnh?”

”Ba Tư tổng giáo tính thứ gì, đừng nói là này kẻ hèn thánh hòa lệnh, mặc dù là các người kia tổng giáo giáo chủ tới, muốn cho Diệp mỗ quỳ xuống, hẳn cũng làm không được?” Diệp Phàm lạnh lùng cười.

Lưu vân sử giận dữ, nói:”Hảo! Vậy người là quyết ý phản giáo? Minh Giáo người trong, không phụng thánh hòa lệnh hiệu lệnh giả, giống nhau giết không tha rồi!” Ba người cho nhau liếc nhau, trong ánh mắt toát ra kiên quyết chi sắc, bỗng nhiên nhảy lên, đồng thời đánh về phía Diệp Phàm.

Bọn họ cũng biết bất giác bắt vua trước, chỉ cần không chế được Minh Giáo giáo chủ, sở hữu sự tình đều có thể giải quyết dễ dàng.

Diệp Phàm thấy Ba Tư tam sử lúc này thế nhưng được ăn cả ngã về không hướng chính mình ra tay, không khỏi lắc đầu bật cười:”Ba cái ngu xuẩn!” Hắn thân mình lui về phía sau vài bước, phân phó tả hữu quang minh sử giả cùng Bạch Mi Ứng Vương nói:”Các người ba vị kiến thức một chút Ba Tư sử giả nhóm thần công bài!”

Minh Giáo tam đại cao thủ nghe vậy đồng thời thả người càng khỏi, dương tiêu đối thượng lưu vân sử, phạm dao đối thượng huy nguyệt sử, Ân Thiên Chính đối thượng diệu phong sử.

Trung thổ Minh Giáo tam đại cao thủ, đối thượng Ba Tư tổng giáo tam đại sử giả, nháy mắt liền hủy đi cái khó xá khó phân.

Này Ba Tư tam dùng ra tay cổ quái cực kỳ, rõ ràng nhìn là một chân đá tới, bỗng nhiên đó là một cái bỏ nhào lật qua tới, ngay sau đó lại là mông đè ép xuống dưới, hoặc là một chưởng đánh tới, còn không có đánh trúng, rồi đột nhiên nghiêng ngã lao đảo, đi phía trước đánh đi. Không biết là cỡ nào bộ sách võ thuật, cùng Trung Nguyên võ lâm nhân sĩ đấu pháp khác hẳn bất đồng.

Dương tiêu, phạm dao cùng Ân Thiên Chính cùng bọn họ giao thủ mấy chiêu lúc sau, đều cực kỳ không thích ứng. Bọn họ ba người có thể nói là một thế

hệ tông sư, tự phụ khắp thiên hạ võ học không chỗ nào không khuy, võ công chính tà kiểm tu, uyên bác vô cùng. Chính là đối thượng này Ba Tư tam sư, lại luôn là bó tay bó chân.

Này Ba Tư tam sư đông đánh một quyền, tây đá một chân. Hoàn toàn không thành kết cấu, thiên lại có thể tấn công địch đã thương người, giống như sẽ không quyền cước người lung tung ra tay, nhưng lại tựa hồ còn sẽ như vậy một chút công phu, lung tung rối loạn, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hiểm lạ cổ quái. Cho dù dương phạm ân ba người kiến thức rộng rãi, lúc này cũng cảm thấy ứng phó cực kỳ cổ hết sức.

Diệp Phàm thấy ba người ứng phó cổ hết sức, cười nói: “Bọn họ sử dụng chính là Càn Khôn Đại Na Di tinh muốn tâm pháp, ứng tả tắc trước, cần hữu nãi sau, tam hư bảy thật, bịa đặt..... Các người ba cái hà tất quân bọn họ chiêu thức như thế nào? Lấy bất biến ứng vạn biến, những người này nội lực lơ lửng, khinh công kém cỏi, luận ra tay tốc độ, nơi nào cập được với các người? Không cần bị bọn họ chiêu thức mê hoặc.”

Dương tiêu, phạm dao ba người bị Diệp Phàm một lời nhắc nhở, tức khắc bừng tỉnh đại ngộ, cái gọi là kẻ trong cuộc thì mê, kẻ bàng quan thì tỉnh, này Ba Tư tam sư tuy rằng ra tay quỷ dị, nhưng sơ hở nhiều hơn, chỉ cần thấu chuẩn cơ hội, liền có thể một kích trí mạng, xoay chuyển càn khôn.

Nguyên tác trung, Trương Vô Kỵ từng bị này đó Ba Tư sư giả khiến cho mặt xám mày tro, nếu không phải tiểu chiêu hiểu được Ba Tư văn tự, đem thánh hóa lệnh thượng công phu phiên dịch cho hắn nghe, phỏng chừng Trương Vô Kỵ thật sự xuất sư chưa tiếp.

Lúc ấy nhìn đến này đoạn văn tự là lúc, Diệp Phàm đối này thực không hiểu, phải biết rằng Trương Vô Kỵ với chính là thân cư Cửu dương thần công cùng Càn Khôn Đại Na Di tuyệt đỉnh tâm pháp, sau lại được đến Trương Tam Phong Thái Cực công, công phu cao, có thể nói là vang dội cổ kim, nhưng đối mặt kẻ hèn ba cái sư giả lại bị đánh chạy trời chết, thật là làm người khó có thể tin.

Hiện giờ thấy bọn họ ra tay lung tung rối loạn, tuy rằng quỷ dị khó phòng, cũng liền cùng trung thổ say bát tiên, âm dương bước hình như có hiệu quả như nhau chi diệu, nhưng so sánh với Trung Nguyên hảo thủ khinh thân công phu tới nói, kém cũng không phải nhỏ tí tẹo, thật sự là không hề chỗ đáng khen.

Diệp Phàm vốn định kiến thức một chút này Ba Tư công phu lợi hại, hiện giờ thấy ba người bất quá như vậy, trong lòng cực kỳ thất vọng, lại thấy Minh Giáo ba người đã ổn thoả thắng quyền, phân phó nói: “Không cần giết bọn họ, bắt sống!”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49 : Đồ sư đại hội

Trải qua Diệp Phàm chỉ điểm, dương tiêu, phạm dao cùng Ân Thiên Chính ba người, lập tức liền minh bạch đối phương võ công bí quyết, tuy rằng sở giải vẫn cực hữu hạn, nhưng Ba Tư tam sư võ công ở bọn họ trong mắt đã toàn vô thần bí chi đáng nói.

Ân Thiên Chính thấy chiêu huy đi chiêu, chỉ chốc lát sau liền đã nắm giữ chủ động, chờ đến đối phương công kích tới khi, hắn không né không tránh, đôi tay vươn, dùng ra mạnh mẽ Ứng Trảo công, “Tam hư bảy thật” nháy mắt liền bắt lấy diệu phong sử chân trái, ngạnh sinh sinh đem nâng ở giữa không trung kéo lại.

Ngay sau đó dùng “Bịa đặt” hiệp tay đoạt được đối phương thánh hóa lệnh, giờ lên nâng thân mình liền hướng huy nguyệt sử cùng lưu vân sử đỉnh đầu tập lạc.

Kia hai người chấn động, đánh cái thủ thế, liền tức nhảy hồi. Cao thủ so chiêu, há có thể từ một chút sơ sẩy, huống chi bọn họ đối mặt vẫn là Trung Nguyên trong chốn võ lâm đứng đầu quang minh nhị sử.

Dương tiêu cùng phạm dao kêu nhỏ một tiếng, một người dùng ra “Ứng tả tắc trước, cần hữu nãi sau”, một người khác dùng ra “Trời tròn đất vuông” nháy mắt liền khinh đến bọn họ trước người, hoa lan phát huyết tay nhẹ điểm hai người huyết đạo, kia Ba Tư nhị sử tựa như cắt đứt quan hệ rồi gổ giống nhau, thẳng tắp ngã ở trên mặt đất.

Ân Thiên Chính ba người có thể nói là võ học một thế hệ tông sư, ở hơn nữa bọn họ đều đi theo Diệp Phàm học quá Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp, một pháp thông, vạn pháp thông, các loại thâm ảo học vấn tới rồi cực chỗ, vốn là trăm sông đổ về một biển.

Ba Tư thánh hóa lệnh tuy rằng cổ quái kỳ quý, cứu bất quá là bằng môn tả đạo chi học mà đạt đến đỉnh mà thôi, nói đến hoành quảng tinh thâm, xa xa không kịp thượng bọn họ ba người võ học, bởi vậy trong chốc lát bọn họ liền nhưng xoay chuyển càn khôn.

Nhìn nằm trên mặt đất ba người, Diệp Phàm cười nói: “Các người ba người này liền quay lại Ba Tư đi, thuận tiện chuyển cáo gia tông giáo giáo chủ, liền nói trung thổ chi giáo tuy rằng nguyên ra Ba Tư, nhưng sớm đã tự thành môn hộ, tông giáo người tới có thể vì khách, nhưng không thể là chủ, đến nỗi dựa vào kẻ hèn thánh hóa lệnh liền cho rằng có thể hiệu lệnh trung thổ, quả thực ngu không ai bằng, ý nghĩ kỳ lạ, nhân lúc còn sớm đánh mất cái này tâm

tư!”

Huy nguyệt sử do dự nói: “Này thánh hòa sáu lệnh là chúng ta chường quân, mất mát sau này tội phi tiểu, cũng thỉnh cùng nhau trả lại.”

Diệp Phàm lắc đầu nói: “Thánh hòa lệnh chính là trung thổ Minh Giáo chủ lệnh phù, hôm nay vật quy nguyên chủ, như thế nào có thể lại cho các ngươi huê đi. “

Kia huy nguyệt sử còn tưởng thảo muốn, một bên chu điền giận dữ, nói: “Cách lão tử, ta xem các ngươi là tiền rượu không ha ha phạt rượu.” Vung lên hắc tử kim bảo đao, hô một tiếng liền hướng kia huy nguyệt sử đỉnh đầu hoành phách qua đi. Ở Ba Tư tam sử tiếng kinh hô trung, tử kim đao từ hắc đỉnh đầu xẹt qua, cự đầu cái không đến nửa tấc, tảng lớn tóc cắt gọt xuống dưới.

Chu điền cánh tay nhấc tới, tả một đao, hữu một đao, hướng huy nguyệt sử hai vai chém lạc. Mắt thấy mỗi một đao đều muốn thiết rớt hắc một cái cánh tay, nhưng lưỡi đao sắp sửa cập thân, liền thủ đoạn vì thiên, đem hắc hai tay ống tay áo thiết hạ một mảnh. Này tam hạ ngành chém mảnh phách, giống như linh dương quái giác giống nhau, hơi có vô ý liền sẽ đem kia huy nguyệt sử chém thành vài đoạn,

Mà trên tay hắc công phu thế nhưng như thế chuẩn xác.

Huy nguyệt sử tìm được đường sống trong chỗ chết, sợ tới mức mấy dục vung đi. Diệu phong sử, lưu vân sử, càng là trốn mất há hốc mồm, khiếu lưỡi không dưới.

Một bên Thanh Dục Bức Vương Vi Nhất Tiểu âm thâm cười nói: “Ngươi chờ đã kiến thức trung thổ Minh Giáo võ công. Nếu ở không tư hồi cải, trung thổ Minh Giáo ngày sau tất đi Ba Tư càn quét ngươi chờ tông đàn, các ngươi nhất định ngăn cản không được, vẫn là sớm cho kịp hai nhà giảng hòa vì là.”

Lưu vân sử cùng huy nguyệt sử sợ hãi, chỉ có kia diệu phong sử nói liên miên không thôi, còn kiên trì muốn đòi lại. Diệp Phàm nghĩ thầm hôm nay cần phải thuyết phục này tâm, miễn cho ngày sau càng nhiều hậu hoạn, nói: “Chúng ta liền trả lại với ngươi, ngươi bản lĩnh quá thấp, vẫn là vô pháp lưu giữ. Cùng với bị ngoại nhân đoạt đi, vẫn là tồn tại Minh Giáo trong tay hảo.”

Diệu phong sử nói: “Ngoại nhân có thể nào tùy tiện đoạt đi?” Diệp Phàm cười thần bí nói: “Ngươi nếu không tin, vậy thử xem.” Đem lục căn thánh hòa lệnh giao cho hắc. Diệu phong sử đại hỉ, mới vừa nói được một tiếng: “Đa tạ!”

Diệp Phàm tay trái nhẹ cong, tay phải một dẫn, dùng ra Thiên Sơn chiết mai tay công phu, đã đem lục căn thánh hòa lệnh đồng loạt đoạt lại đây.

Diệu phong sử chân động, cả giận nói: “Ta chưa cảm chắc, cái này không tính.”

Diệp Phàm khẽ cười nói: “Thử lại một lần, kia cũng không ngại.” Lại đem thánh hòa lệnh còn cho hắc. Diệu phong sử trước đem bốn cái thánh hòa lệnh sủy nhập trong lòng ngực, trong tay chấp hai căn. Thấy Diệp Phàm ra tay tới đoạt, tay trái một lệnh hướng cổ tay hắc thượng tap đem xuống dưới.

Diệp Phàm không né không tránh, dùng ra nhất chiêu “Kháng long có hổ” bỗng nhiên hành hương hòa lệnh đánh tới, tranh một thanh âm vang lên, chấn đắc nhân tâm tinh lay động. Diệp Phàm hồn hậu Cửu dương thần công từ cánh tay hắc thượng truyền đem qua đi, này một kích dưới, diệu phong sử tựa như một cái đạn pháo giống nhau ngã đi ra ngoài, oanh một tiếng nện ở đối diện trên tường, mà trên người nàng thánh hòa lệnh, tự nhiên cũng triệt tay rơi xuống đất.

Này nhất chiêu Diệp Phàm hiển nhiên thủ hạ lưu tình, nói cách khác lấy hắc vang dội cổ kim nội công, nhất chiêu đi xuống đối phương đã sớm gân cốt đứt từng khúc mà chết.

Diệp Phàm nhặt lên trên mặt đất thánh hòa lệnh nói: “Như thế nào? Hay không lại muốn thử một lần?” Diệu phong sử sắc mặt như tro tàn, thì thào nói: “Ngươi không phải người, ngươi là ma quỷ, ngươi là ma quỷ!”

Lập tức ba người tè ra quần, không bao giờ tưởng ở chỗ này ngốc một phút đồng hồ, té ngã lộn nhào hướng ngoài cửa chạy tới. Minh Giáo mọi người nhìn đến đều bị cười ha ha.

Đúng lúc này, ngoài cửa thờ hồng học chạy vào một người, đúng là kia năm tán người trung Bành hòa thượng, gần nhất một đoạn thời gian, hắc vẫn luôn phụng Diệp Phàm mật lệnh, giám thị phái Thiếu Lâm.

“Giáo chủ, không hảo! Phái Thiếu Lâm đem ở Tết Đoan Ngọ ngày đó triệu khai đồ sư đại hội!” Bành oánh ngọc vội vàng đem một phần chặn được thiệp mời, giao cho Diệp Phàm trong tay.

Diệp Phàm thấy thiệp mời thượng chỉ ít ỏi con số, mặt trên viết “Kính thỉnh Đoan Dương ngày hội, tụ hội Thiếu Lâm, cùng thiên hạ anh hùng tôn rượu cộng hoan.”, Mặt sau là mời YN phái Điểm Thương bụi bậm tử, cô hạt thông, về tăng tử chờ chờ kiếm khách thiệp mời.

Điểm Thương chờ kiếm thành danh đã lâu, ẩn cư điền nam, trước nay bất hòa Trung Nguyên võ lâm nhân sĩ kết giao. Hiện nay phái Thiếu Lâm liền bọn họ cũng mời tới rồi, UU đọc sách (www.uukanshu.com) có thể thấy được lần này đại hội khách khứa chi chúng, quy mô chi thịnh. Phái Thiếu Lâm lãnh tụ võ lâm, không nghe, không trí tự mình ra mặt mời, liệu đến tiếp gần người bất luận có gì chuyện quan trọng, đều đem gác ở một bên, tiến đến đi gặp.

Minh Giáo mọi người giận dữ, sôi nổi âm thầm muốn đi san bằng phái Thiếu Lâm. Trương Vô Kỵ càng là sắc mặt đại biến, hắc cùng Kim Mao Sư Vương Tạ Tổn cảm tình sâu nhất, đương nhiên không hy vọng chính mình nghĩa phụ, bị người làm hại.

”Giáo chủ, lúc này đây thuộc hạ hỏi thăm nói, phái Thiếu Lâm có ba cái ẩn cư nhiều năm lão gia hỏa, cũng rời núi, đúng là bọn họ đang xem quân Sư Vương. “Bành oánh ngọc nhìn mọi người liếc mắt một cái nói: “Thuộc hạ tiến đến phía trước, trước sau có QH tam kiếm, hà gian song hùng, Côn Luân gì quá hướng vợ chồng, song câu chấn xuyên tây, chờ hơn mười vị cao thủ, đều bỏ mạng ở kim cương Phục Ma Quyền dưới.

Tương truyền cái kia trận pháp, chính là mấy chục danh chương môn cấp công lực tuyệt đỉnh cao thủ cùng hợp lực, cũng khó có thể công phá trận này. Chút nào không thua phái Võ Đang đích thực võ bảy tiết trận, chúng ta Minh Giáo liền tính san bằng Thiếu Lâm tự, bọn họ cũng có thể trước tiên giết Sư Vương.”

Minh Giáo mọi người sùng sốt, đều đem ánh mắt nhìn về phía Diệp Phàm.

Diệp Phàm nhanh chóng quyết định nói:” Như vậy đi! Chúng ta bình phân ba đường tức khắc chạy tới Thiếu Lâm, ta cùng trương Phó giáo chủ, hai người liên thủ lĩnh giáo một chút kia kim cương Phục Ma Quyền. Dương tả sứ, Long Vương, ung vương cùng bức vương dẫn dắt đại bộ đội vây quanh Thiếu Lâm tự, bất luận cái gì môn phái cao thủ, chỉ có thể chỉ có thể vào không thể ra, không thể thả chạy phái Thiếu Lâm một người.

Phạm hữu sứ cùng năm tán người tắc dẫn dắt ngũ hành kỳ, đem Thiếu Thất Sơn địa đạo cho ta đào khai, chỉ cần nhìn đến Thiếu Lâm tự con tước, có thể ra tay cứu người, lúc này đây chúng ta Minh Giáo liền chơi một lần đại. “

Minh Giáo mọi người sôi nổi tuân lệnh, đoàn người menh mông liền hướng Thiếu Thất Sơn chạy đến.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50 : Kim Cương Phục Ma Quyền

Tung Sơn Thiếu Lâm, thủy kiến với Bắc Ngụy quá cùng mười chín năm, là hán truyền Phật giáo Thiên tông tổ đình, được xưng “Thiên hạ đệ nhất danh sát”, càng là trong chốn võ lâm thái sơn bắc đầu.

Thiên hạ võ công ra Thiếu Lâm, Thiếu Lâm võ công bộ sách võ thuật cao tới bảy trăm loại trở lên, đặc biệt Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ càng là danh chấn thiên hạ.

Minh Giáo đại chiến kỳ cổ vây công Thiếu Lâm tự, phở thiên khiếp sợ, nói lấy vạn kế võ lâm cao thủ, sôi nổi hướng Tung Sơn chạy đến.

Thiếu Lâm tự Đại Hùng Bảo Điện nội, không trí thần tăng đầy mặt khuôn mặt u sầu hướng chương môn sư huynh nói: “Phượng trọng, việc này như thế nào cho phải? Ma giáo ngũ hành kỳ đã đem nặc đại cái Thiếu Thất Sơn gặt gao vây quanh lên, cần phải tương cái biện pháp khuyên bọn họ xuống núi mới là!”

Thiếu Lâm phương trọng không nghe đánh một tiếng phạt hiệu: “A di đà phật, Minh Giáo thế đại, phi ta Thiếu Lâm nhất phái có khả năng kháng cự. Vị kia diệp giáo chủ thân công kinh người, biến xem toàn chùa lại có ai có thể đề địch được? Nếu là không đem viên thật cùng Kim Mao Sư Vương giao ra, chỉ sợ nói lại nhiều, cũng không té với sự.”

Không trí nói: “Kia nhưng như thế nào cho phải, tổng không thể làm đồ sư đại hội bỏ dở nửa chừng a! Này nếu là truyền đi ra ngoài, ta Thiếu Lâm mặt mũi gì tồn?”

Không nghe nói: “Thả nhần mấy ngày, ta đi tìm ba vị sư thúc thương nghị một chút.....”

Há liêu, hần lời còn chưa dứt, trong đại sảnh bóng người chợt lóe, liền nhiều hai người trẻ tuổi, không nghe cùng không trí có thể nói là giang hồ nhất lưu cao thủ, thế nhưng không có phát hiện đối phương là vào bằng cách nào.

“Diệp giáo chủ, ngươi quả nhiên kẻ tài cao gan cũng lớn a!” Không trí thần tăng về mặt xanh mét nhìn Diệp Phàm cùng Trương Vô Kỵ.

Thiếu Lâm tự minh cương trạm gác ngằm nhiều như vậy, đối phương cư nhiên như vào chỗ không người, chỉ bằng này tay tuyệt đỉnh khinh công, Thiếu Lâm tự liền không có một người có thể làm được đến.

Diệp Phàm lạnh lùng cười nói: “Đừng nói nhảm nữa! Hôm nay vô luận như thế nào ta cũng muốn mang đi kia viên thật cùng Tạ Tốn.”

Không trí sắc mặt phát lạnh, ngay sau đó trầm giọng nói: “Các hạ thật lớn khẩu khí, thật sự cho rằng ngươi là võ lâm chí tôn sao? Bất quá mặc dù ngươi là võ lâm chí tôn, giao cùng không trả lại đến hỏi trước quá ta ba vị sư thúc lại nói!”

Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Ngươi ba vị sư thúc? Nga, là độ khó, độ kiếp, độ ách kia ba vị kia cái gọi là tam đại cao thủ đi!”

Không trí kinh hãi, hần ba vị sư thúc độ ách, độ kiếp, độ khó, ở Thiếu Lâm ẩn cư vài thập niên, hường không ngoài ra, trừ bỏ Thiếu Lâm tăng chúng ở ngoài, thiên hạ không người biết được, không nghĩ tới chính mình vừa mới mở miệng, Diệp Phàm liền đã biết hần ba vị sư thúc là ai.

Người này được xưng giang hồ Bách Hiểu Sanh, có thể véo sẽ tính, xem ra giang hồ đồn đãi không giả, lập tức nhìn về phía Diệp Phàm: “Diệp giáo chủ hào thủ đoạn! Không tồi, vô luận là bất luận kẻ nào muốn Kim Mao Sư Vương Tạ Tổn, cần thiết phá ta sư thúc trận pháp.”

Diệp Phàm nhẹ nhàng cười nói: “Kim cương Phục Ma Quyền chưa chắc chính là thiên hạ đệ nhất? Ngươi kia ba vị sư thúc, năm đó bị dương đình thiên đánh đến chạy trốn chết, không dám gặp người. Hôm nay ta khiến cho bọn họ lại lần nữa lĩnh giáo một chút Minh Giáo tuyệt học.

”

Không trí giận dữ, đang muốn mở miệng phản bác, một bên Thiếu Lâm phương trưởng không nghe đối Diệp Phàm, gật gật đầu: “Diệp giáo chủ hào khí can văn, lão tăng bội phục, ai cao ai thấp, thả tùy ta thấy một chút ba vị sư thúc lại nói bài!” Nói xong xoay người liền đi, lại không quay đầu lại.

Diệp Phàm đậm đậm cười, cùng Trương Vô Kỵ tản bộ đuổi kịp, chỉ chốc lát sau liền đi vào một cái trại lúi tiểu sơn, phụ cận nhưng thật ra thực rộng lớn, chỉ có tam cây thật lớn cây tùng trình hình tam giác hình lập với giữa, lão tăng chỉ làm thương cù, khúc chiết như long.

Này tam gốc đại thụ, thành phẩm hình chữ thể thành tam giác, thiên nhiên trận thế, mà kia Thiếu Lâm ba cái đại cao thủ lại là ẩn thân với thân cây bên trong.

Không Văn Đại Sư đang muốn vì ba vị sư thúc giới thiệu Diệp Phàm, đột giác phụ cận dòng khí lực có dị trạng, hai điều hắc tác trước vô nửa điểm dấu hiệu, hường bên cạnh Diệp Phàm đánh đi.

Diệp Phàm nghiêng người một nghiêng, chiêm chi ở phía trước, chợt nào ở phía sau né qua hắc tác, trong giây lát lại là một cái hắc tác hướng ngực điểm đến, kia hắc tác hóa thành một cái thẳng tắp binh khí, như trường mâu, như côn bổng, tạt thứ tới, đồng thời mặt khác hai điều hắc tác cũng từ phía sau quán tới.

Diệp Phàm hỗ trợ trung tay trái vừa lật, bắt lấy đương ngực điểm tới cái kia hắc tác, đang muốn từ bên ném đi, đột giác cái kia trường tác run lên, một cổ dòi non lấp biển nội kinh hướng ngực đụng vào, này nội kinh chỉ cần trung đến thật, đương trường liền đến xương sườn gãy đổ, ngũ tạng tề toái.

Liền tại đây điện quang thạch hóa trong nháy mắt gian, hần tay phải sau huy, đẩy ra rồi từ phía sau tập đến hai điều hắc tác, tay trái Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp hồn Cửu dương thân công, nhắc tới một đưa, thân tùy kính khời, vèo một tiếng, thân mình xông thẳng trời cao.

Chỉ nghe đến ba vị cao tăng đều “Ân” một tiếng, tựa đối hần võ công cảm thấy kinh dị. Diệp Phàm vội vàng trung thoáng nhìn. Đã thấy rõ tam tăng dung mạo.

Ngồi ở đông bắc giác kia tăng sắc mặt đen nhánh, có tựa gang; Tây Bắc giác kia tăng khô vàng như cây khô; chính nam phương kia tăng lại là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. Tam tăng đều là gò má hãm sâu, gầy đến toàn vô cơ bắp, hoàng mặt tăng nhân miếu một mực.

Mắt thấy tam căn hắc tác liền như ba giương nanh múa vuốt hắc long giống nhau hướng chính mình xoắn tới, Diệp Phàm tả bát hữu mang, một quyền một triển, nương ba người kinh lực, đã đem tam căn hắc tác cuốn ở bên nhau, này vậy tay một cái thể, lại là Trương Tam Phong truyền lại phái Võ Đang Thái Cực tâm pháp, kính thành tròn trịa, tam căn hắc tác thượng sở mạng nội kinh lập tức bị lôi kéo đến giáo thành một đoàn.

Diệp Phàm ở giữa không trung phiến cái mũi tên đầu, tả đũa ở một gốc cây cây tùng chỉ làm thượng một câu, thân mình đã là định trụ, cao giọng nói: “Kim cương Phục Ma Quyền, bắt quả như vậy.”

Vừa rồi kia tam đại cao tăng tổng cộng đối hần dùng ba chiêu cửu thức, mỗi nhất thức trung đều che dấu mấy chục chiêu biến hóa, UU đọc sách (www.uukanshu.com) mấy chục hạ sát thủ, đều bị Diệp Phàm nhất nhất hóa khai, cứ việc hóa giải khi mỗi nhất thức đều hiểm tới rồi cực chỗ, hơi có chút xú chi kém, đó là bị chết chết họa, lại vẫn có vẻ rơi tự nhiên, không sợ nguy hiểm.

Tam đại cao tăng cả đời bên trong chưa bao giờ gặp được quá như thể cao cường địch thủ, đều bị hoảng sợ, Diệp Phàm vừa mới sử võ công, bao gồm Cửu dương thân công, Càn Khôn Đại Na Di, Thái Cực quyền, Lăng Ba Vi Bộ, Dịch Cân kinh năm đại thần công, mà cuối cùng giữa không trung một cái bổ nhào, lại là thánh hóa lệnh thượng sở khắc tâm pháp.

Ba vị Thiếu Lâm cao tăng tuy rằng người mang tuyệt kỹ, nhưng ngồi quan mấy chục năm, không nghe thấy thế sự, với hần này sáu công phu thể nhưng một môn cũng chưa thấy qua, chỉ mơ hồ cảm thấy hần nội kinh cùng Thiếu Lâm trấn phái tâm pháp Dịch Cân kinh làm như một đường.

Đội đến nghe hần tự hành xưng tên, lại là Minh Giáo giáo chủ, tam tăng trong lòng khâm phục cùng kinh ngạc chi tình, nhất thời hóa thành đầy ngập lừa giận.

Kia hoàng mặt lão tăng lão tăng điềm nhiên nói: “Lão nạp còn nói phương nào cao nhân buông xuống, lại nguyên lai là ma giáo đại ma đầu tới rồi. Bàn tăng ba người lâu chưa xuất quan, không ngờ hôm nay đến cùng ma giáo chủ tương phùng, thật là cuộc đời chi hạnh.”

Diệp Phàm nghe hần tả một câu “Ma đầu”, hữu một câu “Ma giáo”, hiển thị một vốn một lời giáo ác cảm sâu đậm, mắt thấy này lão tăng tuy rằng chỉ có một con mắt, nhưng nghe hô hấp, biện tim đập, ba người bên trong, hần công lực lại là sâu nhất, lại nghe còn lại hai người kêu hần sư huynh, liền đã biết

được thân phận của người này. Hỏi: “Người chính là độ ách?”

Hoàng mặt lão tăng nói: “Không tòi, ta là độ ách, vị này mặt trắng sư đệ, pháp danh độ kiếp, vị này mặt đen sư đệ, pháp danh độ khó. Ma giáo giáo chủ là dương đình thiên năm đó lộng hạt bần tăng đôi mắt, chúng ta sư đệ không thấy, không tính hai người lại đều chết ở quý giáo thủ hạ, này mấy chục năm tới ân ân oán oán, chúng ta vô công thượng làm một kết thúc đó là.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51 : Thi thổ tài năng

“Đại sư tương, cái gọi là phóng hạ đồ đao lập địa thành Phật! Dương giáo chủ tuy rằng lộng mù người một con mắt, nhưng rốt cuộc vẫn là thả các người ba người một con đường sống, người xuất gia tứ đại giai không, không cần phải như vậy chấp nhất với cừu hận. “Diệp Phàm nhìn thoáng qua ba người nói.” Lại nói người chết như đèn diệt, lại đại cừu hận, cũng chung quy là trần về trần, thổ về thổ. Biển khổ vô biên, quay đầu lại là bờ, Phật gia có văn vô ngã tương, không người tương, vô mỗi người một về, vô thọ giả tương. Vọng ba vị đại sư buông giận niệm, thiện thay, thiện thay!”

Bất luận cái gì thời điểm, đều phải tiên lễ hậu binh, lại nói Diệp Phàm sở trường nhất chính là trang thần côn, năm đó hắn chính là dựa vào này nửa hiểu hay không Phật gia bốc ngữ, làm cừu ma trí cùng đoạn Duyên Khánh thành một thế hệ cao tăng.

Độ ách ngăn ngó, trăm triệu không nghĩ tới, ma giáo giáo chủ sẽ giảng ra như thế đạo lý, phảng phất bỏ đề nghị thức xối nước lên đầu giống nhau, này phiên lời nói, làm hắn rộng mở thông suốt, có loại bỗng nhiên quay đầu, người kia lại ở dưới ngọn đèn chập chòn cảm giác.

Hắn sư huynh đệ ba người bởi vì dương đình thiên duyên cớ, vài thập niên lâm vào cừu hận trung mà vô pháp tự kiềm chế, đã tâm ma ám sinh, nếu ở như vậy chấp niệm đi xuống, chung quy sẽ đánh mất Phật môn hướng thiện chí ý.

Hắn nguyên là cái trí tuệ đại tuệ người, Phật học tu vi cũng là so hai cái sư đệ duệ thâm, chỉ vì bị dương đình thiên, phế đi một mực, cừu hận chi tâm ngày thịnh, hướng Phật chi tâm ngày đậm, vài thập niên tới, đã bị giận niệm bị lạc hai mất.

Giống vậy trống chiều chuông sớm, giờ phút này hắn xem như hoàn toàn tỉnh ngộ, nhìn lại mấy chục năm tới hành động, cái trán mồ hôi ròng ròng mà xuống, lại là hổ thẹn, lại là thương tâm.

Độ ách thở dài một tiếng nói: “Diệp giáo chủ Phật hiệu tinh vi, bần tăng ba người theo không kịp, theo lý thuyết ta chờ hắn là có thể buông tay, diện bích núi rừng. Chính là ta hai vị này sư đệ, vì này phân ân oán khổ đợi ba mươi năm, không có khả năng sẽ thu tay lại, ở hơn nữa Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn đích xác làm nhiều việc ác, bởi vậy lão nạp chỉ có thể đắc tội. A di Đà Phật!”

Hắn một tuyên Phật hiệu, độ ách, độ khó nhị tăng cùng kêu lên nói: “Ngã Phật từ bi!” Tam căn hắc tác bỗng chốc bay lên, tạt hướng Diệp Phàm trên người xoắn tới. Này tam căn xích sắt tới kỳ cấp. Cổ tình không có nửa điểm tiếng động phát ra, nước chảy mây trôi, phản chiếu không mình.

Diệp Phàm lắc đầu, thân mình trầm xuống, từ ba hắc tác gian chạy trốn xuống dưới, hai chân chưa chạm đất, giữa không trung thân hình đã biến, hướng độ khó nhào tới.

Độ khó tả chương một lập, đột nhiên nhảy ra, một cổ kinh phong hướng hắn bụng nhỏ đánh tới. Diệp Phàm xoay người tả kính, lấy Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp đem chương lực hóa khai, liền vào lúc này, độ ách cùng độ kiếp hai căn hắc tác đồng thời cuốn đến.

Giữa không trung, Diệp Phàm quay tròn xoay nửa cái vòng luẩn quẩn, tựa như một cái con quay giống nhau, quỹ đạo thoát ly tam căn hắc tác vây quanh, cất bước về phía trước, thẳng đến độ ách.

Độ ách thấy hắn tiến đến, tuy rằng kinh ngạc, nhưng cũng không hoảng loạn, tay run lên thu hồi hắc tác, đồng thời tả chương đánh ra, đánh về phía Diệp Phàm.

Một chương này thế mạnh mẽ trầm, bàn tay chưa đến chương lực đã đạt,

So chi Cái Bang truyền công trường lão Hàng Long Thập Bát Chương, cần phải lợi hại nhiều, Diệp Phàm huy chương trước nghênh, cười nói: “Này đó là cần kia di sơn chương sao?”

Giữa không trung hai cổ kinh lực tương tiếp, đột nhiên một tiếng nổ vang, đất bằng khởi phong, tro bụi nổi lên bốn phía, độ ách hét lớn một tiếng, rốt cuộc vô pháp ngồi ngay ngắn, thân mình ngã ra sau mau lui, đã đâm xuyên thân cây, phiên một cái bỏ nhào lúc sau, đứng ở thụ thân lúc sau, về mặt hoảng sợ.

Vừa rồi độ ách đánh ra kia một chương gọi là “Tu Di Sơn chương”, chính là Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt nghệ trung chi nhất, này Tu Di Sơn chương kinh nói như dời non lấp biển, uy mãnh vô trù. Tầm thường Thiếu Lâm cao tăng nếu là muốn dùng này nhất chiêu, cần phải vận khí nửa ngày, mới vừa rồi có thể đánh ra, mà độ ách lúc này ngồi quan hơn ba mươi năm, một thân công lực đạt tới một cái cực cao thâm nông nổi, mới vừa rồi có thể tùy tâm dùng ra.

Hắn một chương này đánh ra, hẳn cho rằng có thể đem Diệp Phàm trở thượng một trở, há biết đối phương không tránh không lùi, huy chương đón chào, không sợ chút nào.

Độ ách tu hành gần trăm năm khổ công, đối mặt Diệp Phàm hư phách một chương, thể nhưng chống đỡ không được, thân mình không thể không ngửa ra sau lùi lại, tránh đi Diệp Phàm này tùy tay một chương.

Đúng lúc này, kia độ khó, độ kiếp nhị tăng hắc tác bỗng nhiên banh thẳng, như thương (súng), như mâu thứ hướng Diệp Phàm giữa lưng. Bọn họ sư huynh đệ ba người, bề quan ba mươi năm sau, đã sớm luyện được tâm ý tương thông, một người động mà ba người tề động, độ ách tay run lên, còn lại hai người liền biết hắc tâm ý, đem xích sắt thu hồi.

Diệp Phàm hỗ trợ trung quay người lại, Thiên Sơn chiết mai tay phối hợp Càn Khôn Đại Na Di dùng ra, trợ thủ đắc lực một dất một dẫn, “Leng keng” trong tiếng, thứ hướng hẳn phía sau lưng hai căn hắc tác nháy mắt giảo tới rồi một khối.

Lúc này độ ách một khác thức Tu Di Sơn chương đã chụp lại đây. Cùng phía trước một chương bất đồng, một chương này hẳn là toàn lực làm, không dám ở giữ lại nửa phần thực lực, đồng thời trong tay xích sắt giống như du xà giống nhau lạnh yên không một tiếng động trừu hướng Diệp Phàm.

Diệp Phàm đang ở giữa không trung thể nhưng không quay đầu lại, Vô Đang “Thê Vân Tung” dùng ra, bỗng nhiên cất cao một trọng, quý dị tránh thoát kia không gì phá nổi Tu Di Sơn chương, ngay sau đó, hai chân nháy mắt đá ra bảy mươi hai chân, đây là Triệu Mẫn thủ hạ kia Triệu Tiên lăng người gió thu kinh “Như ảnh theo gió chân”, giờ phút này phối hợp hẳn Cửu dương thần công dùng ra, càng thêm nhanh như thiểm điện, độ ách tuy rằng lợi hại, chính là lúc này cũng không dám nghiêng đón.

Hắn vội vàng lách mình lui về phía sau, nhưng trong tay hắc tác chung quy là chậm một bước, bị Diệp Phàm sử dụng thánh hóa lệnh công phu một phen vọt ở trong tay, Cửu dương thần công khuynh tiết mà ra, theo kia hai căn hắc tác truyền đi.

Một cổ dời non lấp biển mạnh mẽ truyền đến, độ ách hồ khẩu dục nứt, chỉ có thể buông tay tự bảo vệ mình, kia hai căn hắc đường cấp treo Diệp Phàm trong tay, liền hướng sống được giống nhau, hẳn dùng một cây, một câu một vòng đem độ khó, độ kiếp nhị tăng trường tác cuốn lấy, UU đọc sách (www.uukanshu.com) một khác căn giống như rắn độc giống nhau hướng độ ách yết hầu đâm tới.

Vô luận độ ách như thế nào né tránh, đều không thể né qua Diệp Phàm trong tay hắc tác, mắt thấy độ ách liền phải thân liệu mạng tiêu là lúc, độ khó vút bỏ trong tay trường tác phi phách tiến lên, hai người hợp lý lúc này mới ngăn cản Diệp Phàm này một đòn trí mạng.

Diệp Phàm hai tay lực chấn, về phía sau cấp kéo xích sắt, phải biết rằng giờ phút này hẳn nội lực vang dội cổ kim, tam tăng tuy rằng lợi hại, lại há là đối thủ của hắn, chỉ nghe đến khách rầm rầm một tiếng vang lớn, tam căn hắc tác từ giữa mà đoạn.

Tam tăng chấn động, còn chưa trạm vị, Diệp Phàm vươn tay trước chụp, Hàng Long Thập Bát Chương “Kháng long có hối, thấy long ở diên, phi long tại thiên”, nháy mắt đánh ra, này tam chương chính là hắn suốt đời công lực sở tụ, đâu chỉ ngàn vạn cân.

Độ ách ba người sắc mặt biến đổi, đồng thời thét dài một tiếng, huy chương hướng Diệp Phàm đánh đi, chỉ nghe “Phanh phanh phanh” ba tiếng vang lớn, lẫn nhau bốn người đều lui ra phía sau vài bước.

Lần này tám lạng nửa cân không có phân ra thắng bại, mắt thấy Diệp Phàm không lùi mà tiến tới, lại nhào tới, tam đại cao tăng liền tiếp dùng ra Thiếu Lâm bảy mươi hai tuyệt kỹ “Đại Lực Kim Cương Chương, kim cương Bàn Nhược chương, Tu Di Sơn chương” đầy trời chương lực đem bốn phương tám hướng đều lung che đầy, bàn tay chưa tới, chương phong đã là lạnh lạnh bức người.

Này tam đại tuyệt kỹ bất luận cái gì một môn, đều có không thua Hàng Long Thập Bát Chương uy lực, luyện đến tuyệt đỉnh đều có thể đơn chương khai sơn, ba người liền thủ liền càng thêm uy lực phi phạm.

Đối mặt đối phương đầy trời chương ảnh, Diệp Phàm song chương lay động thành vòng, vận chương lực cùng tam tăng đối kháng, đây là Càn Khôn Đại Na Di tâm pháp trung cao thâm nhất công phu chi nhất, chương lực du tẩu không chừng, hư hư thật thật, đem tam tăng chương lực đồng thời niêm trụ.

Ngay sau đó hắn dùng ra sớm đã đại thành “Bắc Minh thần công”, lần này tay xách tam đại cao tăng hoàn toàn bị kịch.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52 : Kim Mao Sư Vương Tạ Tổn

Bắc Minh thần công gặp mạnh tắc cường, tam đại cao tăng mới vừa một dính vào Diệp Phàm song chưởng, lập tức cảm thấy trong thân thể hẳn có một cỗ cực cường hấp lực, cuộn cuộn không dứt đem ba người nội lực hấp dẫn qua đi.

Ba người chấn động, không khỏi nhớ tới cuộc đời nhất sợ hãi một sự kiện tới, nhất thời kinh ra một thân mồ hôi lạnh, bọn họ một mặt vận lực ngưng khí, một mặt kinh hô: “Hóa công..... Đại pháp!” Bọn họ vừa nói lời nói, nội lực lớn hơn nửa lượng trào ra, chỉ phải cảm cảm, nhưng nội lực vẫn là không được bay nhanh tiết ra.

Độ ách chỉ cảm thấy nội lực càng tiết càng mau, miễn cưỡng ngưng khí, còn tạm thời có thể ngăn được, nhưng hô hấp chung quy khó tránh khỏi, một hô hấp hết sức, nội lực liền đại lượng tiết ra ngoài. Thầm nghĩ như thế không được hút đi, chỉ cần một hai cái canh giờ, chính mình sư huynh đệ ba người nội lực liền trí kiệt quệ vô tồn.

Ba người hét lớn một tiếng, vội vàng sau này triệt chưởng, hy vọng có thể tránh thoát Diệp Phàm dính dẫn. Há liệu, không triệt còn hảo, này dùng một chút kính, lập tức toàn thân nội lực cấp tả mà ra, giống như nước sông vỡ đê, rốt cuộc khó có thể chặn đường.

Theo cuộn cuộn không ngừng nội lực rút vào trong cơ thể, Diệp Phàm bắt đầu thời điểm còn cảm thấy ngực trất buồn, chờ đến hẳn vận hành nhậm mạch cùng thủ thái âm phổi kinh hai trên đường đi qua mạch khí, chỉ cảm thấy có một cỗ nhàn nhạt máy sủi, ở hai nơi trong kinh mạch lưu động một vòng, lại lại hồi nhập huyết Thiên Trung, trất buồn cảm giác liền tiêu.

Liền như vậy ngăn ngụt một cái Tiểu chu thiên vận hành, tam đại cao tăng kia cuộn cuộn không ngừng nội lực liền đã chậm rãi trừ hưởng khí hải, không bao giờ sẽ biến mất, trong lúc nhất thời hưởng thụ vô cùng.

Này Thiếu Lâm tam đại thần tăng, mỗi người đều có không thua một giáp nội lực, so phía trước càng đến kia Nam Hải cá sáu thần nhạc lão Tam, quả thực xưa đâu bằng nay, gần một hồi công phu, Diệp Phàm nội lực liền bạo trưởng không ngừng một tầng.

Độ ách ba người trên trán mồ hôi lạnh ròng ròng mà xuống, thoáng chốc chỉ gian, trước ngực phía sau lưng, quần áo đều đã bị đổ mồ hôi ướt đẫm, mắt thấy bọn họ dần dần suy yếu, nếu ở liên tục đi xuống, mặc dù bất tử cũng sẽ biến thành phế nhân.

Không trí, không nghe chờ nhìn đến như vậy tình cảnh, đều bị đại kinh thất sắc. Những người này trong lòng ý niệm đều là tương đồng, chỉ dạy cứu đến ba vị sư thúc, dù cho buông tha chính mình tánh mạng, cũng là tuyệt không hối hận.

Nhưng mọi người đều biết chính mình công lực không kịp, đừng nói từ giữa hóa giải, đó là tiến lên tập kích Diệp Phàm, đối phương cũng sẽ dễ như trở bàn tay đem ngoại lực chuyển qua ba vị sư thúc trên người, làm bọn họ chịu lực càng trọng, đến lúc đó liền thật sự không có biện pháp

Không trí không khỏi đề thanh gọi to: “Diệp giáo chủ, Thiếu Lâm thua! Vụ thỉnh thủ hạ lưu tình.

Diệp Phàm tuy rằng nghe được, chính là hiện giờ hẳn tựa như ăn huyền mại giống nhau, căn bản dùng không được tới, một đoạn này thời gian hẳn vẫn luôn bị vạn pháp về một khu nhà bối rối, hiện giờ cùng tam đại cao tăng so đấu, làm hắn đột nhiên tìm được rồi cái loại này huyền mà lại huyền cảm giác, hẳn thật sự không cam lòng liền như vậy từ bỏ.

Mất thấy Thiếu Lâm tam tăng càng ngày càng suy yếu, đã uể oải ở trên mặt đất, Diệp Phàm chung quy là tỉnh ngộ lại đây, hẳn chậm rãi buông ra chính mình bàn tay nói: “Ba vị,

Đa tạ!”

Độ ách ba người đảo cũng lợi hại, Diệp Phàm đôi tay một triệt, bọn họ lượn một vận khí, liền tức nhảy lên thân tới, độ ách hít một con mắt đơn mắt chăm chú nhìn Diệp Phàm thật lâu sau, trên mặt biểu tình cổ quái cực kỳ, lại là kinh ngạc, lại là thương tâm, lại là phẫn nộ.

Hắn không khỏi lạnh lùng nói: “Không thể tưởng được, diệp giáo chủ thế nhưng sẽ như thế ác độc hóa công đại pháp, hôm nay ta sư huynh đệ ba người thua không oan. Bất quá lão nạp đảo tưởng thỉnh giáo một chút, các hạ người rốt cuộc là cái gì là người? Cùng ba trăm năm trước kia tinh tú lão quái có cái gì quan hệ?”

Thiếu Lâm tự vẫn luôn là trong chốn võ lâm thái sơn bắc đẩu, đối với các đời lịch đại giang hồ danh nhân có thể nói là biết chi cực tường, độ ách ba người càng là Thiếu Lâm hoá thạch, thiếu niên thời điểm, nghe trong chùa trường lão nhắc tới quá Đình Xuân Thu người kia.

Phải biết rằng năm đó tinh tú phái, có thể nói là giết người không chớp mắt, trên giang hồ nói chi sắc biến, bọn họ hóa công đại pháp càng là xú danh rõ ràng, vì rất nhiều người sở kinh thường.

Diệp Phàm lúc đầu nói: “Ta này không phải ‘ hóa công đại pháp. ’ đây là phái Tiêu Dao “Bắc Minh thần công”, cùng hóa công đại pháp một chính một tà, một thiện một ác, hoàn toàn xưa đâu bằng nay.”

Độ ách nói câu “A di đà phật!” Minh bạch đối phương căn bản không cần lừa bọn họ, nếu Diệp Phàm thật sự muốn giết người, mới vừa rồi bọn họ sư huynh đệ ba người đã sớm thân tử đạo tiêu, độ kiếp cùng độ khó, chấp tay hành lễ nói: “Diệp giáo chủ thần công tuyệt diệu, có dũng có mưu, bội phục, bội phục!”

“Đại sư quá khen, kim cương Phục Ma Quyển thay đổi thất thường, như phi tại hạ thân cư Bắc Minh thần công, muốn phá trận chỉ sợ không dễ dàng như vậy.”

Tam tăng vì lắc đầu thờ dài, có vẻ thập phần cảm khái, tuyên một câu phật hiệu, nói: “Sinh thời thượng có thể được thấy đương thời hào kiệt, cơ duyên không cạn, tạ Sư Vương bằng điệp giáo chủ tự hành mang đi. Thiện thay, thiện thay!” Dứt lời rũ xuống mặt mày, không hề ngôn ngữ.

Thừa dịp cái này khe hở, Trương Vô Kỵ đã tiến vào bên cạnh hầm, đem Kim Mao Sư Vương cứu đi lên, hai người lập tức tự đi đến Diệp Phàm trước mặt, Tạ Tôn đi trước bái lễ nói: “Minh Giáo hộ giáo Pháp Vương Tạ Tôn, bái kiến giáo chủ.”

Nhìn cái này đáng người khôi vĩ, đầy đầu tóc vàng, uy phong lẫm lẫm lão nhân, Diệp Phàm không khỏi thán than một tiếng, Kim Mao Sư Vương Tạ Tôn có thể nói là ý thiên đồ long ký trung đáng thương nhất người, hai mươi tám tuổi khi, cha mẹ thế nhĩ, đệ muội tội tử, cả nhà một mười ba khẩu bị sư phụ thành côn giết chết.

Từ rày về sau vẫn luôn ném thù vì thế báo thù, liền bắt đầu giết hại rất nhiều vô tội người, ý đồ dẫn ra thành côn nhưng không thành công, phản vì chính mình gieo mầm tai họa, trở thành vô lâm công địch.

Ở đại đa số người xem ra, Tạ Tôn là cái tàn bạo người, nhưng là hấn tàn bạo trung có rất thâm trách trời thương dân, hấn tàn bạo căn bản là đến từ đối thống khổ phản ứng, là một cái phản nghịch linh hồn, bi tráng hùng hồn, nước mắt và nước mũi tung hoành sinh mệnh thể nghiệm. UU đọc sách (www.uu.kanshu.com)

Người khác thấy thế nào không trọng yếu, ít nhất Diệp Phàm đối hấn vẫn là rất có hảo cảm, hấn thân thủ đem Tạ Tôn nâng dậy: “Sư Vương không cần đa lễ.”

“Tạ Tôn nguyên đã tội ác tày trời, còn muốn làm phiền giáo chủ cập Minh Giáo các vị huynh đệ lui tới bốn ba, trong lòng rất là sợ hãi, dù vậy, Tạ Tôn vẫn là có chuyện tình, khẩn cầu giáo chủ cho phép.”

“Sư Vương cứ nói đừng ngại.”

“Tạ Tôn cả đời tội ác ngập trời, nhưng cuộc đời nhất hồi việc lại chỉ có hai kiện, một là đã bái thành côn cái này heo chó không bằng cảm thú vi sư, một là giết Thiếu Lâm không thấy thần tăng, bởi vậy mong rằng giáo chủ không cần thả chạy cái kia gian tặc, thuộc hạ muốn cùng hấn làm hoàn toàn kết thúc.”

Diệp Phàm định liệu trước nói: “Yên tâm đi! Hấn chạy không được, nếu ta sở liệu không tồi, nhà này lời nói hấn là đã hết bản lĩnh, bắt đầu lửa đốt Thiếu Lâm tự.”

Một bên không nghe trong lòng đại chấn, quay đầu lại hướng phong hạ nhìn lại, quả thấy trong chùa khói đen cùng ngọn lửa bốc lên, cả kinh nói: “Đạt ma đường cháy! Mau, mau đi cứu hoá.” Đàn tăng một trận đại loạn, sôi nổi liền muốn chạy xuống sơn đi.

Chợt thấy đạt ma đường bốn phía từng điều bạch long cột nước, tề hơ lửa điểm trung rót lạc, chỉ một thoáng liền đem ngọn lửa đè ép đi xuống.

Không trí vỗ tay niệm Phật, nói: “A di đà phật, Thiếu Lâm cổ tháp miễn một hồi họa kiếp.” Hấn đang muốn tiến lên hướng Diệp Phàm thỉnh giáo trong đó nguyên nhân.

Đúng lúc này, hai gã tăng nhân xông về phía trước phong tới, bẩm báo nói: “Khởi bẩm phương trượng, viên thật thủ hạ phản nghịch phóng hỏa đốt cháy đạt ma đường, hạnh đến Minh Giáo hồng thủy kỳ hạ chúng anh hùng trượng nghĩa, đã đem liệt hỏa dập tắt.”

Không nghe đi đến Diệp Phàm trước người, tạo thành chữ thập tuần, nói: “Thiếu Lâm ngàn năm cổ tháp miễn tao hỏa kiếp, toàn ra điệp giáo chủ đại ân đại đức, hợp chùa tăng lữ phẩn thân khó báo.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 53 : Phích Lịch Lô Hỏa đạn

Đôi mắt không nghe nói lời cảm tạ, Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Việc này phân sở đương vì, đại sư không cần đa lễ.”

Bỗng nhiên, một bên không trí thất thanh nói: “Đạt Ma viện chín vị trưởng lão đang ở bế quan, này hòa thế tuy rằng bị tuy diệt, không biết sư huynh an

nguy như thế nào. Diệp giáo chủ cùng các vị anh hùng thiếu đãi, bần tăng cần phải tiến đến xem kỹ.”

Kia chín vị Đạt Ma viện trưởng lão, xem như Thiếu Lâm tự cận tồn vài vị cao thủ, có mấy người bối phận, cách khác trượng không nghe đều cao, một chút đều không thua kém với độ ách sư huynh đệ, nếu thật sự bị thành côn một phen lửa đốt chết, Thiếu Lâm tự chỉ sợ cũng muốn nguyên khí đại thương.

Bỗng nhiên phong eo truyền đến một người thanh âm, nói: “Ha ha! Chỉ cần có chúng ta Minh Giáo hậu thổ kỳ ở, này thiên hạ liền không có cứu không được người.” Lại là phạm dao thanh âm

Hắn tiếng phủ tất, liền cùng hậu thổ kỳ chương kỳ sử nhan Hoàn dẫn dắt nhất bang thủ hạ bốn quan trên tới, hai người phía sau đi theo mấy vị lão tăng, đúng là kia Đạt Ma viện chín vị cao tăng.

Nhưng thấy mấy người đều là quần áo cháy nát, tu mi thiêu đến thừa thối, chật vật bất kham. Không trí xông về phía trước đi, kêu lên: “Các vị sư huynh sư thúc, các người không có việc gì đi? Sư đệ vô năng, tội đáng chết vạn lần.”

Giữa một vị lão tăng mỉm cười nói: “Toàn trượng vị này phạm thí chủ cùng nhan thí chủ từ địa đạo trung, đem bần tăng mấy người xuyên ra tới cứu giúp, nếu không người ta nào có tái kiến ngày.”

Không trí khom người hướng phạm dao, nhan viên thâm lễ trí tạ, hoảng sợ nói: “Minh Giáo hậu thổ kỳ xuyên mà khả năng, một thần đến tận đây. Lão nạp thật là mở rộng tâm mắt.”

“Muốn tạ liền cảm tạ ta nhóm giáo chủ đi! Nếu không phải hần thần cơ diệu toán, liên tính ta cùng nhan kỳ chủ ở lợi hại, cũng sẽ không trước tiên biết kia thành côn thể nhưng sẽ lửa đốt Thiếu Lâm tự,” một bên phạm dao bội phục nói.

Không nghe cùng không trí lại lần nữa hướng Diệp Phàm bái tạ, giang hồ nghe đồn Minh Giáo giáo chủ Diệp Phàm, tính toán tài tình như quý, cũng biết thiên hạ sự. Trước kia bọn họ còn chưa tin, hôm nay xem như hoàn toàn phục.

Diệp Phàm đậm đậm cười, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, dưới chân núi một mảnh đại loạn, chỉ thấy hơn mười vị hắc y hòa thượng, đang ở kế tiếp bại lui, đuổi theo hần nhóm đúng là Minh Giáo ngũ hành kỳ.

Này hơn mười vị hắc y hòa thượng, mỗi người đều có không thua giang hồ nhất lưu cao thủ thực lực, nếu một chọi một so đấu, ngũ hành kỳ trung có thể thắng được bọn họ cũng chính là vài vị chính phó kỳ chủ, chính là hiện giờ đối mặt Minh Giáo quân chính quy, bọn họ liền bị thôi.

Kỳ chủ trang tranh trong tay lệnh kỳ vung lên, phía dưới tức khắc mũi tên như bay châu châu, hắc thủy thẳng phun, càng có mấy trăm đem phi riu, tiêu thương, cự mộc đem đôi phương bao phủ trong đó, chỉ là một kích dưới, nhậm người võ công thông thiên, căn bản còn không có phải thượng công dụng.

Chỉ là mấy cái hô hấp công phu, này hơn mười vị nhất lưu cao thủ ở ngũ hành kỳ chúng phi mũi tên, phi riu, thực cốt hắc thủy công kích dưới, thể nhưng không hề chống cự chỉ lực, một đợt công kích qua đi, phía trước liền lại vô đứng thẳng người.

Thấy như thế kinh người cảnh tượng, Thiếu Lâm tự mọi người nhìn nhau hoảng sợ,

Mặc dù là kia sớm đã nhắm mắt dưỡng thần tam đại cao tăng, cũng lộ ra tin tưởng biểu tình. Này mười mấy năm qua Minh Giáo đánh Đông dẹp Bắc, uy chấn thiên hạ, lệnh đại nguyên thiết kỳ nghe tiếng sợ vỡ mật, hôm nay vừa thấy quả thật là nổi danh dưới vô hư sĩ. Đơn luận này ngũ hành kỳ sức chiến đấu, liền có thể dễ như trở bàn tay diệt phái Thiếu Lâm.

Một lát sau, dương tiêu đám người tiến đến hướng Diệp Phàm bẩm báo: “Giáo chủ, thành côn vây cánh trên cơ bản bị chúng ta một lưới bắt hết, chẳng qua thuộc hạ đem toàn chùa tăng nhân xem xét một phen, không có phát hiện kia thành côn cùng Trần Hữu Lượng thi thể.”

Diệp Phàm xua xua tay nói: “Vô phương, bọn họ chạy không được! Các người trước đem tác loạn tăng nhân, làm Không Trí Đại Sư phân rõ một phen, lại đi chùa nội tìm tòi một phen.....!”

Há liêu, hần lời còn chưa dứt, bỗng nhiên thân mình nhoáng lên, một quả thánh hỏa lệnh không quý dị xuất hiện ở trong tay hần. Hần hướng trong hư không cất một vòng tròn từ, lấy lệnh sử kiếm, Thái Cực kiếm tam hoàn bộ nguyệt “Đỉnh” một tiếng giòn vang, tựa hồ có cái gì bắn ở thánh hỏa lệnh phía trên.

“Sớm biết rằng, người sẽ phóng ám khí, lần này ta xem người hướng trốn chỗ nào?” Diệp Phàm đối với không nghe phía sau chín vị Đạt Ma viện trưởng lão, lạnh lùng nói.

Mọi người định nhân nhìn lại, chỉ thấy thánh hỏa lệnh phía trên nâng một cây tế như lông trâu, trường mới tác hứa, tòi kịch độc trường châm, nghĩ đến vừa rồi bắn tới kia thượng phát ra tiếng vang đồ vật đó là nó.

Không nghe sắc mặt âm trầm đáng sợ, xoay người nhìn về phía phía sau vài vị lão tăng: “Bổn chùa tự Đạt Ma lão tổ tây tới, kiến hạ cơ nghiệp, trăm ngàn năm qua triều đại tăng lữ cần tu phật hiệu, tính cảm giới luật, tuy nhân học võ phòng thân, trí cùng giang hồ anh hào lui tới, nhưng mà chưa bao giờ dám làm gì thương thiên hại lý việc.....” Các người thân là ta Thiếu Lâm trưởng lão, như thế nào như thế ác độc ám khí? Này độc châm là ai vọng lại? Chính mình đứng ra!”

Kia chín vị Đạt Ma viện trưởng lão mỗi người hai mắt nửa khép, rử mi mà đứng, nghe được phương trượng dò hỏi, đều đều khẩu tuyên phật hiệu, cho

nhau tuần tra đánh giá, nhưng không có một người trạm ra.

Diệp Phàm hắc hắc cười nói: “Thực hảo! Nếu ngươi không nói, vậy đừng về ta vô tình.” Lời còn chưa dứt, hần cất bước đi trước, Lăng Ba Vi Bộ dùng ra, chiêm chi ở phía trước, lừa dối ái ở phía sau, không biết như thế nào liền vòng qua không nghe phương trượng, trực tiếp tới rồi hần phía sau lão tăng trước mặt.

Ngay sau đó phịch một tiếng, đem tả khời đệ tứ danh lão tăng đá ra tới, đi theo bắt lấy hần sau cổ nhắc tới, nói: “Ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi có phải hay không không như?”

Kia lão tăng về mặt ngạc nhiên gật gật đầu: “A di đà phật, điệp giáo chủ lời này ý gì?”

“Gần bướng hồ đồ!” Diệp Phàm tay phải giữ chặt hần tăng y vật áo trước đi xuống một xả, xuy một thanh âm vang lên, vạt áo tan vỡ, lộ ra bên hông một cái nho nhỏ cương ống, ống đầu có một tế không.

Mỗi người tất cả đều bình tĩnh, này cương ống trung tự tất trang có cường lực lò xo, chỉ cần thân thủ trong ngực trung nhấn một cái ống thượng cơ quát, không trung liền bắn ra uy độc cương châm, phóng ra này âm khí không cần phải nâng cánh tay phát tay, cho dù hai người tương đối mà đứng, chỉ cách vài thước, cũng nhìn không ra đối phương phóng ra âm khí. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Này ống trúc như thế tiểu xảo, giết người cùng vô hình trong vòng, nếu không cẩn thận lưu ý, lại là khó có thể phân biệt ra là rốt cuộc là ai ra tay.

Không nghe sắc mặt xanh mét, nói: “Không như, ngươi đây là có chuyện gì? Vì sao dùng như thế ác độc âm khí ám hại điệp giáo chủ?”

Không như nhắm mắt không đáp, Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Hần đã bị thành côn thu mua, ngươi là hỏi không ra đồ vật.” Trong tay thánh hóa lệnh chém ra, ở một chúng tăng người tiếng kinh hô trung, tạp lạn kia không như đầu.

Diệp Phàm thân ảnh không ngừng, ngay sau đó lại hướng nhất bên trái một cái lão tăng đánh tới, đột nhiên vèo vèo hai vang, tiếng xé gió cực cường, hai quả nho nhỏ lần tràng hạt hướng hần bắn nhanh tới.

Bên cạnh Minh Giáo mọi người la lên một tiếng “A nha!” Cần phác đem đi lên cứu giúp, nhưng kia lần tràng hạt tới thật sự quá nhanh, mọi người căn bản không kịp.

“Hừ! Đây là kia cái gọi là Phích Lịch Lô Hòa đạn sao? Chút tài mọn” Diệp Phàm hừ lạnh một tiếng, chỉ thấy hần song chưởng hướng thiên, bình thác trước ngực, kia hai quyền lần tràng hạt ở hần lòng bàn tay nhanh chóng vô luân quay tròn loạn chuyển.

Kia hai quả lô hòa đạn bị nhu kính chế trụ, giống như chui vào một mảnh sên sệt chỉ vật trung gian giống nhau, chỉ là cấp tốc xoay tròn, lại không nổ mạnh.

Mấy trăm nói ánh mắt tụ tập đầy đủ với Diệp Phàm hai tay tâm, mỗi người tâm tựa hồ đều ngừng nhảy lên, đối với này Phích Lịch Lô Hòa đạn uy danh, bọn họ ở đây đại đa số người đều nghe nói qua.

Tương truyền, Tây Vực đại thực quốc có người từ Trung Quốc học được tạo hỏa dược phương pháp, chế ra một loại âm khí, kêu ‘ Phích Lịch Lô Hòa đạn ’, bên trong tàng cường hỏa dược, lấy cường lực lò xo cơ quát phóng ra, quả nhiên là lợi hại vô cùng, trong người vô cứu.

Liền tại đây nghìn cân treo sợi tóc hết sức, vèo vèo tiếng vang, lại là tám cái lô hòa đạn triều Diệp Phàm ném lại đây.

Đã theo kịp tác giả...từ bây giờ ra chương sẽ chậm hơn !!!

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54 : Hỗn nguyên tích lịch thủ Thành Côn

Mắt thấy kia tám cái Phích Lịch Lô Hòa đạn, liền phải đánh tới Diệp Phàm trên người, bốn phía sở hữu Minh Giáo mọi người, đã khẩn trương nhắc tới giọng nói mất thượng.

Liền tại đây nghìn cân treo sợi tóc hết sức, Diệp Phàm một tiếng kêu nhỏ, Cần Khôn Đại Na Di phối hợp Vô Đương Thái Cực công, nháy mắt dùng ra. Hần song chưởng hư mang lô hòa đạn, ở không trung cắt một cái nửa vòng, phân biệt đem trong tay lô hòa đạn ném sắp xuất hiện đi.

Đây là ám khí trung cực kỳ cao minh thủ pháp, đã muốn cam đoan lôi hỏa đạn không nổ mạnh, lại muốn cam đoan nó chuẩn xác tính, hơi có vô ý liền sẽ dẫn lửa thiêu thân.

Kia hai quả lôi hỏa đạn, tựa như bị vô hình trung một trương bàn tay to thao tác giống nhau, ở không trung xẹt qua một cái đường cong, lấy một đánh hai, lấy nhị đánh tam, lấy này loại suy, cho nhau va chạm, đem đối diện tám cái lôi hỏa đạn đồng loạt đánh trúng. Trên quảng trường phanh phanh tiếng động đinh tai nhức óc, khói đen tràn ngập, trong mũi người được toàn là tiêu hoàng hỏa được chỉ khí.

Quần hùng nhìn thấy này lôi hỏa đạn như thế lợi hại, đều bị hoảng sợ, nghĩ thầm đương thời trừ bỏ Diệp Phàm như vậy cao thủ ở ngoài, chỉ sợ không mấy cái có thể tiếp được trụ, tuy rằng khinh công thật tốt người có thể lách mình tránh né, nhưng nếu ném đạn người lấy “Đầy trời hoa vũ” thủ pháp đánh ra, sử số cái lôi hỏa đạn cho nhau va chạm, một khi nổ mạnh, thân pháp lại mau cũng là trốn tránh không được.

Diệp Phàm thân hình không ngừng, ở khói đen chưa tán hết sức, huy chương hướng một gập cong khúc búi, hình dung đáng khinh lão tăng chộp tới, kia lão tăng cười hắc hắc, tay phải ngón trỏ nháy mắt triệu bên cạnh một cái trung niên tăng nhân điểm ra, một cổ cực kỳ âm hàn kinh khí, giống như tòi chẳng kéo hủ đánh ở trung niên tăng nhân trên người, kia tăng nhân cả người chấn động, đầy trời máu tươi bỗng nhiên phun ra, liền một đầu ngã quỵ trên mặt đất.

“Huyền âm chỉ, ngươi là thành côn!” Một bên dương tiêu thất thanh nói, đối với thành côn huyền âm chỉ hấn chính là ký ức hãy còn mới mẻ, nửa năm trước ở Quang Minh Đình thượng chính là người này, đánh lên Minh Giáo bảy đại cao thủ, thiếu chút nữa đem bọn họ một lưới bắt hết. Bất quá duy nhất làm hấn nghi hoặc chính là, này lão tăng tướng mạo cùng kia thành côn hoàn toàn bất đồng.

Mất thấy Diệp Phàm đánh tới, kia lão tăng nắm lên trung niên tăng nhân thi thể, liền hướng đối phương ném đi, ngay sau đó hấn thân hình chút nào không ngừng, bay nhanh hướng dưới chân núi bỏ chạy.

Diệp Phàm lạnh lùng cười:” Muốn chạy trốn? Nằm mơ! “Lập tức giống như đại bàng giương cánh giống nhau, phát sau mà đến trước, nháy mắt chạy tới kia lão tăng phía trước.

”Đi tìm chết đi, tiểu tử! “Kia lão tăng âm âm cười, hùng hồn chân khí, tự trong thân thể hấn thổi quét mà ra, song chương nhanh chóng triệu Diệp Phàm oanh đi, cuộn cuộn chân khí đem mặt đất, đều đánh rách tả tơi xuất đạo nói cái khe.

Nhưng mà, liền ở hấn chương phong sắp dừng ở Diệp Phàm đầu khi, vẫn luôn không có động tĩnh Diệp Phàm, đột nhiên ngẩng đầu, khóe miệng lộ ra một nụ cười, cả người một cổ kim sắc dòng khí dâng lên, ở lão tăng co chặt trong mắt, Hữu chương nhanh chóng đánh ra, ngành sinh sinh cùng hấn chương phong đối ở cùng nhau.

Cuồng bạo chân khí đánh sâu vào, đột nhiên tự bọn họ dưới chân lan tràn mà khai, đại địa đều nứt toác lên.

Trên quảng trường mọi người chấn động, bọn họ ai cũng không nghĩ tới tên này không trải qua chuyển lão tăng, thế nhưng có thể tiếp hạ Diệp Phàm một chương, đơn này một chút, liền nhưng liệt vào giang hồ cao thủ đứng đầu.

”Hừ, ma giáo giáo chủ Diệp Phàm cũng bất quá như thế. “Kia lão tăng lạnh lùng cười, đang muốn đổi chương biến chiêu, nhìn đối phương khóe miệng nhắc lên quý dị tươi cười, trong lòng đột nhiên cảm thấy chấn động bất an, nhưng mà liền ở hấn chuẩn bị lui lại khi, một cổ thật lớn hấp lực, thế nhưng đem chính mình chặt chẽ định trụ, căn bản tránh thoát không được.

Đó là Diệp Phàm dùng dính tự quyết, thuộc về Càn Khôn Đại Na Di tăng thứ bảy công phu, đừng nói này lão tăng tránh thoát không được, mặc dù là phía trước kia tam đại cao tăng cũng không có thể ra sức,

Lão tăng mồ hôi lạnh chảy ròng, thật sự sợ hãi bị đối phương hút khô nội lực mà chết, bất quá, hiển nhiên là hấn suy nghĩ nhiều. Trong chớp nhoáng, Diệp Phàm nâng lên một chân, hung hăng sủy ở hấn trên bụng.

”Phụt! “Một cổ máu tươi từ lão tăng trong miệng chạy như điên phun ra, thân thể hấn giống như đoạn tuyến phong tranh đường như, hung hăng nện ở mười thước tường ngoài thượng. Nửa thước nhiều hậu tường viện, nháy mắt sập, bắn khởi đầy trời tro bụi.

Diệp Phàm thân hình chợt lóe, liền tới rồi kia lão tăng bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng hướng trên mặt hấn phát một cái, liền tiếp được một trương da người mặt nạ.

Đó là một vị năm mươi hơn tuổi quốc tự mặt lão tăng, lớn lên đường đường chính chính, tuấn tú lịch sự, duy nhất làm người phản cảm chính là kia cặp kia âm ngoan đôi mắt, toát ra quý dị quang mang.

“Viên thật. Thật sự không nghĩ tới, này một lại đầu só gây tội thế nhưng là ngươi?” Thiếu Lâm phương trượng không nghe về mặt không thể tin tưởng nói.

Này viên thật là hấn sư huynh không thấy thân tăng đại đệ tử, cho tới nay Phật học sâu xa, diệu pháp thực, nhiều năm qua không ra cửa chùa một bước, bất luận kẻ nào đều sẽ không nghĩ đến, người trong võ lâm người kêu đánh hỗn nguyên sét đánh tay thành côn thế nhưng là hấn.

“Hừ, được làm vua thua làm giặc, hôm nay ta thành côn sắp thành lại bại, không có gì hảo thuyết, muốn thiêu muốn quất các ngươi xin cứ tự nhiên đi!” Thành côn phun ra mấy khẩu máu tươi, giẫy giụa đứng lên.

Nhất bang người hai mặt nhìn nhau, nhất thời cũng không biết nên xử trí như thế nào cái này gian tặc, bọn họ không hèn mà cùng đem ánh mắt nhìn về phía Diệp Phàm.

“Hào, không hổ là một thể hệ gian hùng! “Diệp Phàm đậm đậm cười.” Nếu ngươi cùng tạ Sur Vương ân oán sâu đậm, kia không bằng hôm nay các ngươi liền làm kết thúc, ngươi liền đến trong địa lao cùng Sur Vương phân trần rõ ràng đi.”

Nói xong thân thủ bám trụ thành côn nách, thủ đoạn nhẹ nhàng một chọn, đem hắc hướng ba trượng ngoại địa lao đưa đi, thành côn thân mình khinh phiêu phiêu mà bay về phía địa lao, tới rồi miệng giếng khi, Diệp Phàm nhất chiêu một dẫn, thành côn giống như con quay, chuẩn xác không có làm rơi xuống đáy giếng.

Diệp Phàm này một chọn, một đưa, nhất chiêu một dẫn, có thể nói là hạ bút thành văn, lực đạo chi ổn, phương hướng chi chuẩn, nắm giữ đến diệu đến hào diên, tràng gian mọi người xem ở trong mắt, đều bị trong lòng âm thầm khâm phục.

“Tạ quá giáo chủ!” Tạ Tôn đã bái thi lễ, cũng phi thân hạ giếng.

Trương Vô Kị đầy mặt lo lắng, đi đến Diệp Phàm trước mặt, nói: “Đại ca, vì cái gì muốn đem thành côn ném tới giếng?”

Diệp Phàm hơi hơi mỉm cười nói: “Đáy giếng không ánh sáng.”

,

Bên cạnh mọi người đều bị bùng tình đại ngộ, sôi nổi nói: “Giáo chủ tâm tư kín đáo, người phi thường có thể cập.”

Kim Mao Sur Vương Tạ Tôn hai mắt mù nhiều năm, có quang không ánh sáng với hắc mà nói thật vô phân biệt, nhưng có không thấy được rõ ràng địch nhân chiêu thức đối thành côn tới nói lại sự tình quan trọng đại, một khi hai người một lời không hợp động khởi tay tới, Tạ Tôn cũng có thể chiếm một cái nghe thanh biện hướng ưu thế. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Mọi người an tĩnh chờ, không bao lâu liền nghe được trong giếng truyền đến đánh nhau cùng hô quát tiếng động, cứ việc không có tận mắt nhìn thấy đến thành côn cùng Tạ Tôn hai người chém giết, nhưng niệm cập hai người thù hận, nghe được kia mãnh ác tiếng động, quần hùng trong lòng vẫn không khỏi phát lạnh, không cần xem cũng biết là một hồi thăm thiết tuyệt luân sinh tử vật lộn.

Trương Vô Kị nhìn chăm chăm miệng giếng, đầy mặt sốt ruột, mấy độ nóng lòng muốn thử, Diệp Phàm ngăn cản nói: “Sur Vương tính tình cao ngạo, tuyệt không cho phép ngoại nhân ra tay tương trợ. Yên tâm đi, ngươi nghĩa phụ nhất định sẽ không có việc gì.”

Lời còn chưa dứt, chợt nghe đáy giếng truyền đến một trận thê lương kêu thảm, mọi người nghe tiếng đều bị lông tơ đứng thẳng, lại không biết là ai phát ra thanh âm.

Không lâu lúc sau, một bóng người bị từ trong giếng tung ra, quăng ngã ở một bên, đôi tay che lại đôi mắt lẫn lộn đau hồ, Minh Giáo mọi người vừa thấy bị ném ra chính là thành côn, trong lòng hơi thả lỏng một ít.

Ngay sau đó Tạ Tôn từ trong giếng nhảy ra, hung uy lẫm lẫm chỉ vào thành côn nói: ““Người mù tư vị được không quá?”” Hô một quyền đánh tới.

Thành côn mục không thấy vật, vô pháp né tránh, này nhất chiêu “Thất Thương quyền” ở giữa ngực. Tạ Tôn tay trái đi theo lại là một quyền, thành côn lùi lại mấy bước, quăng ngã ở đoạn tòng phía trên, trong miệng máu tươi cuồn cuộn phun.

Mắt thấy kia thành côn liền phải bị đánh chết, chợt nghe đến một bên Diệp Phàm nói: “Nhân quả tuần hoàn, báo ứng khó chịu, biển khổ vô biên, quay đầu lại là bờ. Thiện thay, thiện thay!”

Tạ Tôn ngẩn ngơ, đệ tam quyền anh đi, giữa đường ngưng lực không phát, hướng thành côn lạnh lùng nói: “Ta bốn đương đánh ngươi một mười ba quyền Thất Thương quyền. Nhưng ngươi võ công hoàn toàn biến mất, hai mắt đã mất, từ đây trở thành phế nhân, không bao giờ có thể tại thể gian làm ác. Còn lại một mười một quyền, kia cũng không cần đánh.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\)Net](http://EbookFull(cham)Net).

Chương 55 : Vô lâm minh chủ

Minh Giáo mọi người thấy Kim Mao Sur Vương Tạ Tôn đại hoạch toàn thắng, đều hoan hô lên. Tạ Tôn lại đột nhiên ngã ngồi trên mặt đất, toàn thân cốt cách khảnh khách loạn hướng.

Diệp Phàm ngậm thở dài, biết hắc nghịch vận nội tức, muốn tan hết toàn thân võ công, hướng khắp thiên hạ người tạ tội, một bên Trương Vô Kị kinh hãi

nói: “Nghĩa phụ, không được!” Xong về phía trước tiến đến, liền muốn thân thủ ấn thượng hấn ngực, lấy Cửu dương thần công ngăn lại.

Tạ Tồn đột nhiên nhảy lên thân tới, thân thủ ở chính mình ngực ngoan đánh một quyền, trong miệng máu tươi cuồn cuộn phun. Trương Vô Kỵ vội thân thủ đỡ lấy, chỉ cảm thấy hấn tay kính suy nhược đã cực, hiển thị công phu hoàn toàn biến mất, lại khó phục hồi như cũ.

Tạ Tồn chỉ vào thành côn nói: “Thành côn, ngươi giết ta cả nhà, ta hôm nay hủy ngươi hai mắt, phế bỏ ngươi võ công, lấy này tương báo. Sư phụ, ta một thân võ công là ngươi sở thụ, hôm nay ta tự hành điều hủy hoại, còn cho ngươi. Từ đây ta và ngươi vô ân không oán, ngươi vĩnh viễn nhìn không thấy ta, ta cũng vĩnh viễn nhìn không thấy ngươi.”

Thành côn đôi tay ấn con mắt, rên một tiếng, cũng không trả lời. Quân hùng hai mặt nhìn nhau, nào nghĩ vậy một hồi thầy trò tương biện, thế nhưng sẽ như thế xong việc.

Liền ở ngay lúc này, Võ Đang, Nga Mi, Côn Luân, Hoa Sơn, Không Động cùng với nam bảy bắc sáu, một mười ba tính hơn một ngàn danh võ lâm hảo thủ, lục tục chạy tới hiện trường.

Này đó lục lâm hảo kiệt, tam giáo cửu lưu người nào đều có, rất nhiều người đều là vì tham gia Thiếu Lâm tự đồ sư đại hội, đương nhiên cũng có một tiểu bộ phận người là vì kia Đồ Long đao.

Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn nhìn chung quanh mọi người liếc mắt một cái cất cao giọng nói: “Vật ta Tạ Tồn làm nhiều việc ác, nguyên không tưởng có thể sống đến hôm nay, thiên hạ anh hùng trung, có vị nào thân nhân sư hữu từng vì ta mà làm hại, liền mời đến lấy tạ mỗ tánh mạng đi.

Giáo chủ, không cổ kị, thuộc hạ khẩn cầu các ngươi không được ngăn cản, càng không được xong việc trả thù, miễn tăng ta nghiệp. Chư vị anh hùng, phạm là có người cùng ta có thù giã, tấn nhưng tiến lên lấy tánh mạng của ta, ta tuyệt không sẽ đánh trả, Minh Giáo cũng không sẽ trả thù.”

Diệp Phàm còn có thể nói cái gì, vô luận Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn có bao nhiêu thật đáng buồn, nhưng ra tới hỗn chung quy muốn còn, hấn hôm nay đại thù đức báo, cũng coi như là đại triệt hiểu ra.

Quần hùng trung tuy có không ít người cùng hấn oán thù sâu đậm, nhưng thấy hấn trả thù chính mình cả nhà huyết cừu, chỉ là phế bỏ thành côn võ công, mà chính hấn võ công cũng đã hủy hoại, nếu trở lên trước đâm hấn nhất kiếm, đánh hấn một quyền, thật không phải anh hùng hảo hán hành vi.

Rất nhiều người từng người đi đến Tạ Tồn trước mặt, muốn mặt là đánh hấn hai nhó cái tát, hoặc là đá hấn một chân, càng có người miệng vỡ đau mắt, hướng trên mặt hấn phun ra một ngụm đàm, liêu làm báo thù. Tạ Tồn trước sau cúi đầu chịu đựng, vừa không tránh lui, càng không ác ngôn tương báo.

Như thế liên tiếp ba mươi hơn người, Nhất nhất đem Tạ Tồn vũ nhục một phen, lúc sau một người râu dài đạo nhân ra tới, chấp tay nói: “Bản đạo quá hư từ, thành côn diệt ngươi mẫn mẫn, ngươi chỉ phế đi hấn một đôi áp phích cùng một thân công phu, bản đạo cũng vì cừu hận việc bỏ rồi nhiều năm, cho tới bây giờ giờ tay liền có thể báo thù, lại giác vạn sự toàn không, thôi!” Nói hai ngón tay mang theo chính mình bảo kiếm, tranh mà một tiếng đem bảo kiếm bẻ gãy.

“Từ đây cừu hận thanh toán xong.” Nói xoay người đi nhanh xuống núi, chung không trở về cố.

Mọi người thấy vậy tuyệt kỳ, trong lòng cảm khái không thôi, này quá hư từ danh điều chưa biết, nhưng công phu cao, một đến nỗi tư, mới biết trên đời này ngoại hồ tàng long, phi mình có khả năng biết rõ.

Kia đạo nhân nếu lưu lại cừu hận thanh toán xong nói, những người khác cũng không tiện trở lên trước lấy phun như vậy một ngụm đàm, lẫn nhau im lặng không nói.

Độ kiếp, độ ách, độ khó tuyên câu “A di đà phật”, huê Tạ Tồn xuống núi mà đi.

Tạ Tồn vẫn vô toàn tài, với chư tử bách gia chi học không chỗ nào không khuy, một khi đến độ ách làm phép, lập ngộ phật gia tinh nghĩa, từ đây quy về Phật môn, chung thành một thể hệ đại đức cao tăng.

Nhìn rồi đi Tạ Tồn bóng dáng, quần hùng đồng loạt khom người đưa tiễn. Liền vào lúc này, một đội người tiếp khách tăng vội vàng vàng mà chạy đến đỉnh núi, lớn tiếng kêu: “Phương trượng không hảo, nguyên binh hai vạn thiết kỵ quy mô công son!”

Quần hùng nghe vậy, đều bị hoảng sợ, có một ít huyết khí tráng thịnh liền nói: “Thừa thiên hạ anh hùng tại đây, chúng ta nghênh xuống núi đi, giết hấn cái trở tay không kịp.” Lão luyện thành thực tác nói: “Mông Cổ Thất Từ thiết kỵ lợi hại, chi có thể dùng trí, không thể cường công.” Trong lúc nhất thời lẫn nhau tranh luận không thôi.

Bỗng nhiên, vẫn luôn không có mở miệng không nghe phương trượng mở miệng nói: “Các vị anh hùng, xin nghe bản tăng một câu, hiện giờ Thất Từ binh quy mô công son, trong chôn võ lâm nếu luận hành quân đánh giặc phi Minh Giáo cây lược gỗ. Năm gần đây Minh Giáo sang hạ to như vậy sự nghiệp, trên giang hồ ai chẳng biết nghe? Chỉ có Minh Giáo người chúng, phương đủ cùng Thất Từ đại quân chống đỡ. Lão nạp đề nghị, chúng ta cùng đề cử Diệp Phàm vì võ lâm minh chủ, lần lượt thiên hạ hảo kiệt, cùng Thất Từ chu toàn.”

Diệp Phàm đang muốn chối từ, tiến đến tham dự Cái Bang đệ tử nhân cơ hội hô: “Ta Cái Bang nguyên phụng diệp giáo chủ vì võ lâm minh chủ, thống lĩnh quần hùng cùng Thất Từ một trận tử chiến!”

“Phái Nga Mi nguyên phụng diệp giáo chủ vì võ lâm minh chủ!”

“Võ Đang nguyên phụng cũng giáo chủ vì mình chứ!”

“Thiếu Lâm không dị nghị!”.....

Trong lúc nhất thời tình diện quần hùng mỗi người hô ứng, Diệp Phàm nhanh chóng quyết định nói: “Một khi đã như vậy, tại hạ cung kính không bằng tuân mệnh. Duệ kim, hồng thủy hai kỳ, trước dẫn đầu tiên công. Chu điền tiên sinh, thiết quan đạo trưởng, người hai vị các trợ một kỳ. Còn lại chúng anh hùng thả tùy ta xuống núi.”

Chu điền đám người tiếp lệnh mà đi, Diệp Phàm suất lĩnh quần hùng xuống núi, nhưng thấy Mông Cổ binh tiên phong ngàn dư đã đánh tới sườn núi, bị duệ kim kỳ một vòng ngạnh nổ tiêu thương, đuổi trở về. Phóng nhãn nhìn về nơi xa, một đội đội Mông Cổ binh uốn lượn mà đến, quân dung cực thịnh.

Lúc đó cự một thế hệ thiên kiều thành Cát Tư hãn cùng rút đều uy chấn nước khác là lúc đã xa, nhưng Mông Cổ thiết kỵ rút cuộc tập luyện có tổ, vẫn là trên đời vô cùng tinh binh.

“Ngũ hành kỳ trang tranh, mệnh người suất lĩnh bốn kỳ huynh đệ, chấp chương quân pháp, vị nào anh hùng hào hán không tuân hiệu lệnh, duệ kim kỳ trưởng mâu đoàn riu tề hướng hấn trên người tiếp đón. Dù cho là bốn giáo danh nhân già, võ lâm trường bối, đều vô ngoại lệ.” Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Diệp Phàm biết rõ trị quân chi đạo, nghiêm lệnh vì trước. Nay đó giang hồ hào sĩ từ trước đến nay mỗi người tự phụ, mạnh ai nấy làm, cá biệt võ công tuy mạnh, tụ ở bên nhau lại là đám ô hợp, nếu không có hạ lệnh bộ lạc, lệnh mỗi người vâng theo chỉ huy, quyết không thể cùng Mông Cổ tinh binh chống đỡ, bởi vậy chuyện thứ nhất liền mệnh duệ kim kỳ giam lệnh chấp pháp.

“Cần tuân mệnh chủ hiệu lệnh!” Trang tranh nói huy động trong tay cờ hàng, lá cờ sở chỉ phương hướng, đao thương kiếm kích liền như mặt vũ lạnh lạnh bắn trúng cái kia phương hướng, tại đây loại quy mô quyết định hạ, nhậm người võ công lại cao, cũng khó tránh khỏi bị chọc thành cái sàng.

“Am hiểu khinh công, có thể phóng qua chùa chiến tường viện anh hùng thịnh Mao Toại tự đề cử mình.”

Võ Đang du liên thuyền cái thứ nhất đứng ra, tiếp theo Vi Nhất Tiểu, tiếp theo Thiếu Lâm võ tăng..... Tổng cộng hai trăm người tới.

“Thịnh chư vị đánh cái tiên phong, hư trương thanh thế, làm bộ trong chùa người chúng đều đào tẩu, dẫn tới quân địch tới truy, vừa đến sau núi, dù vậy như thế.” Diệp Phàm nhất nhất phân công, gì giả mai phục, gì giả cản phía sau, gì giả công kiên, gì giả đánh thọc sườn, đều các kỹ càng tỉ mỉ an bài. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Hắn tuy rằng không có đương quá binh, nhưng là hắn chính là một cái tiêu chuẩn quân sự mê, ở hơn nữa hắn thực đọc ý thiên đồ long ký, bởi vậy mấy vấn đề này căn bản khó không được hắn.

Thực mau kia mấy trăm danh khinh công hảo thủ, liền đưa tới một chỉ nguyên quân ngàn người đội, quần hùng phối hợp ngũ hành kỳ, tụ mà tiếm chi, trận chiến mở màn báo cáo thắng lợi, đang muốn chúc mừng, Diệp Phàm nói: “Thất Tử tướng quân pha có thể sử dụng binh, cũng không toàn quân truy đuổi, này một ngàn người chỉ là thử, đại gia đánh lên tinh thần, không ngừng cố gắng.”

Mọi người ầm ầm nhận lời.

Kế tiếp nửa canh giờ, trải qua Diệp Phàm vận trù duy vật, quần hùng đánh lui một lần lại một lần tiến công, vô luận Thất Tử tướng quân như thế nào biến hóa trận thế, Diệp Phàm tổng có thể cùng hắn đấu cái lực lượng ngang nhau.

Nguyên quân Thống soái bị buộc nóng nảy, cuối cùng được ăn cả ngã về không, đem cuối cùng năm cái ngàn người đội người dựng thẳng lên thật lớn tám chân, xếp thành hàng ngang, như một đạo thiết tường chậm rãi đẩy trước. Bởi vậy, liệt hỏa, độc thủy, độc sa chờ đều đã mất sở thi này kỳ, cho dù cự mộc kỳ lấy cự mộc tiến lên va chạm, xem ra cũng chỉ có thể phá khai mấy cái chỗ hồng, không làm nên chuyện gì.

Không nghe phương trượng mắt thấy sự cấp, nói: “Diệp giáo chủ, thịnh các vị nhanh chóng thoái lui, bảo tồn ta Trung Nguyên võ lâm nguyên khí. Hôm nay tuy bại, ngày sau càng nhưng ngóc đầu trở lại.”

Diệp Phàm tính tính thời gian cũng không sai biệt lắm, liền cất cao giọng nói: “Đoàn người lại kiên trì một lát, Minh Giáo viện quân theo sau liền đến!” Một bên dương tiêu thấy vậy, lập tức điểm nổi lên một chỉ xuyên vân mũi tên, không đến một hồi công phu, chợt nghe đến dưới chân núi kim cổ đại chấn, đi theo tiếng giết nổi lên bốn phía.

Quần hùng đại hỉ, nói: “Minh chủ, chúng ta viện binh tới rồi!” Từ đỉnh núi hạ vọng, nhưng thấy bụi mù bay lên không, người tiếng động lớn mã tê, chính không biết có bao nhiêu Minh Giáo binh mã đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56 : Thiểu Thất Sơn đại thắng

Dưới chân núi tinh kỳ pháp phối, nam đầu kỳ thượng một cái “Tư” tự, bắc đầu kỳ thượng một cái “Thường” tự, Diệp Phàm biết đó là Minh Giáo từ đạt cùng Thường Ngô Xuân, ngay sau đó lại là mấy lộ binh mã đồn khởi, nhất mặt đông chính là Chu Nguyên Chương, nhất phía tây chính là Hàn Lâm nhi.

Trong lúc nhất thời mười đạo nhân mã đều xuất hiện, đem nguyên binh vây đến chật như nêm cối.

Này đó Minh Giáo nhân mã, đều là trước tiên dựa theo Diệp Phàm phân phó mai phục tốt, có thể nói là Minh Giáo tinh nhuệ nhất hồ lang chi sư, lại thêm nhân số đông đảo, hai quân mới vừa vừa tiếp xúc, nguyên binh liền kề tiếp bại lui.

“Viện quân đã đến, đoàn người nội ứng ngoại hợp, xung phong liều chết đi ra ngoài!” Diệp Phàm thét dài một tiếng, dẫn dắt Minh Giáo nói mười vị cao thủ đứng đầu, nháy mắt vọt qua đi, ý thiên kiếm không gì phá nổi, chấn giả đồ.

Quần hùng biết được viện quân đi vào, càng là tinh thần đại chấn, đi theo Diệp Phàm một đường xung phong liều chết.

Nguyên binh nhìn thấy thập diện mai phục, biết đại thế đã mất, nhanh chóng quyết định hộ tống soái kỳ lui lại, Diệp Phàm, Trương Vô Kỵ chờ Minh Giáo cao thủ một đường đuổi giết, nhìn đến kia Triệu Mẫn ca ca vương bảo bảo bị hơn mười vị võ lâm cao thủ bảo hộ rời đi.

Diệp Phàm thân ảnh chợt lóe, giống như đại bàng giương cánh giống nhau hướng đối phương đánh tới, hộ tống vương bảo bảo thân mũi tên tám hùng, thấy hấn muốn ra tay tập kích, vèo vèo tám mũi tên, hướng hấn phóng tới, tiếng gió kính cấp.

Diệp Phàm tay trái một dẫn vùng, dùng ra Càn Khôn Đại Na Di thần công, tám chi nanh sói mũi tên quay lại đầu đi, kinh phong càn lệ, ba ba mấy vang, đem bắn tên tám người trong tay trường cung phách đoạn. Ngay sau đó kia mũi tên thế dư thế không suy, đem tám người bắn thủng, dính ở trên mặt đất, mũi tên đuôi điều linh hầy còn rung động không thôi, mọi người đều bị hoảng sợ.

Mắt thấy Diệp Phàm liền phải bắt vương bảo bảo, bên cạnh lộ trọng khách huy động lộ trọng, hạc bút ông vũ khởi hạc bút, hóa thành một mảnh hoàng quang, hai luồng hắc khí, tề hướng Diệp Phàm trên người chụp xuống.

Bất quá lúc này đây, huyền minh nhị lão chú định bị thôi, Diệp Phàm triển khai thánh hỏa lệnh thượng sở tái võ công, thượng thân vi nghiêng, cánh tay phải cong quá, trong tay ý thiên kiếm từ không thể hiểu được phương vị xoay lại đây, nháy mắt trọng thương hai người.

Còn lại mười tám kim cương cùng tám cánh tay thần kiếm phương đông bạch đang muốn tiến lên đi ngăn trở Diệp Phàm, sớm bị tới rồi Minh Giáo các cao thủ chặn lại xuống dưới, một phen đánh nhau xuống dưới, sôi nổi bị Minh Giáo bắt hoạch.

Vương bảo bảo thấy bên người cao thủ không chết cũng tàn phế, không khỏi thở dài một tiếng, từ bỏ chống cự, Thanh Dực Bức Vương Vi Nhất Tiểu đang muốn tiến lên đem hấn bắt, bỗng nhiên bên cạnh lóe ra tới một cái tuổi thanh xuân nữ tử, đứng là kia biến mất mấy ngày Triệu Mẫn.

“Diệp Phàm, cầu xin ngươi thả ca ca ta.” Triệu Mẫn hai mắt đầm lệ nói, mặc kệ thế nào này dù sao cũng là nàng ca ca, nàng không có khả năng trở mặt nhìn đối phương rơi xuống Minh Giáo trong tay.

Một đoạn này thời gian, nàng bị phụ thân đoạt lại binh quyền, cầm tù ở trong phủ, nàng là phí thật lớn sức lực mới trốn thoát.

Vốn dĩ tưởng đối Diệp Phàm mật báo, không nghĩ tới nàng đem tới kiếm trình, lại thấy được như vậy một cái kết quả.

Nhìn Triệu Mẫn kia hoa lệ mang nước mắt bộ dáng,

Diệp Phàm chung quy là trong lòng mềm nhũn, hấn phát phát tay nói: “Thả hấn đi!”

Vương bảo bảo ngẩn ngơ, không cảm tin tưởng hỏi: “Ngươi nói cái gì?”

Đánh chết hấn cũng không tin này Diệp Phàm sẽ có tốt như vậy dụng tâm, phải biết rằng hấn cùng phụ thân Nhữ Dương vương chính là Minh Giáo địch nhân lớn nhất.

“Ngươi đi đi, không có người sẽ vì khó ngươi. “Diệp Phàm nhìn hấn một cái, nhàn nhạt nói.” Đại nguyên triều đã ăn bữa hôm lo bữa mai, mặc dù ngươi phụ tử có vương tá chi tài, cũng chung quy một cây chẳng chống vững nhà, hôm nay ta nhìn mẫn mẫn mặt mũi, thả ngươi một con đường sống, hy vọng ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Vương bảo bảo tìm được đường sống trong chỗ chết, một khắc cũng không nghĩ dừng lại, hấn không khỏi hướng Triệu Mẫn nói: “Muội muội, chúng ta chạy nhanh đi đem!”

Há liêu, kia Triệu Mẫn lắc đầu nói: “Ca ca..... Ta muốn cùng Diệp Phàm ở bên nhau, ngươi nói cho phụ vương số..... Mẫn mẫn bất hiếu.....”

Đối với muội muội tâm tư, vương bảo bảo như thế nào không biết, nói cách khác nàng cũng sẽ không bị phụ vương nhốt tại trong phủ, không hấn tùy vào thờ dài một tiếng, nước mắt lã chã mà xuống, nghẹn ngào nói: “Mẫn mẫn, ngươi nhiều hơn bảo trọng. Ca ca đi..... Ngươi..... Ngươi hết thấy tiểu tâm”

Triệu Mẫn gật gật đầu, không dám lại nhiều vọng ca ca liếc mắt một cái. Vương bảo bảo xoay người chậm rãi đi xuống sơn đi, đến tận đây về sau, trên giang hồ không còn có nghe được hân tin tức.

Nhìn ca ca bóng dáng, Triệu Mẫn nghĩ đến cha mẹ chi ân, huynh muội chi tình, từ đây tản pho chạy về hướng đông, lại không cảm thần thương. Diệp Phàm đoán được nàng tâm ý, không khỏi đi ra phía trước, dắt tay nàng ôn nhu nói: “Mẫn mẫn, ngươi xác định không hối hận?”

Triệu Mẫn lắc lắc đầu nói: “Ta đã quyết ý đi theo ngươi chịu khổ, kia liền cái gì đều không để bụng, chẳng sợ chân trời góc biển, núi đao biển lửa. Ta cũng sẽ không hối hận. Ta chỉ sợ ngươi không được ta đi theo ngươi, khác ta thứ gì đều không để bụng.”

Diệp Phàm tuy biết nàng đối chính mình rất tốt, nhưng có khi niệm cập, tổng tưởng này bất quá là thiếu nữ hoài xuân, nhất thời ý động, không dự đoán được nàng lại là cận bã phú quý, bỏ tôn vinh giống như giấy cũ, nhất vãng tình thâm nên này.

Cúi đầu, nhưng thấy nàng tái nhợt tiêu tụy trên mặt tình ý doanh doanh, sóng mắt lưu động, nói không hết kiêu mị vô hạn, nhện không được cúi đầu xuống đi, ở nàng hơi hơi rung động môi anh đào thượng một hôn.

.....

Đêm nay Thiếu Thất Sơn hạ tiếng hoan hô sấm dậy, Minh Giáo nghĩa quân cùng các lộ anh hùng khánh công mừng thắng lợi. Quân hùng mấy ngày liền ở Thiếu Lâm tự trung ăn đều là thức ăn chay, trong miệng sớm đã đậm đến khổ sở, lúc này ăn uống linh đình, thoải mái no đậm.

Đúng lúc này, ngũ hành kỳ trang tranh đề nặng một cái công văn bộ đáng trung niên nhân, đi tới Diệp Phàm trước người.

“Tiểu nhân Trần Hữu Lượng, tham kiến giáo chủ.” Trần Hữu Lượng có chút kính sợ, đối mặt cái này trong truyền thuyết Minh Giáo giáo chủ, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hân hùng tâm tráng chí gấp tới rồi một loại chưa rõ tình hình đánh sâu vào, sinh không đứng dậy một tia phản kháng ý tưởng.

Lúc này đây đồ sư đại hội, hân cùng sư phó thành cơn mưa hoa lâu như vậy, không nghĩ tới, ở nhân gia Minh Giáo trước mặt cái gì đều không phải.

Lúc này, cái gì hoàng đồ bá nghiệp, công danh lợi lộc đối hân mà nói, đều đã bé nhỏ không đáng kể, hân hiện tại chỉ nghĩ hảo hảo mà sống sót.

Nhìn cái này trong lịch sử kiêu hùng, Diệp Phàm không khỏi lạnh lùng nói: “Trần Hữu Lượng, ta chỉ hỏi ngươi một câu, ngươi muốn chết vẫn là muốn sống?”

Tuy rằng gia hỏa này quý kẻ đa đoan, nhưng hân dù sao cũng là phản đối mộng hân giai cấp địa chủ thống trị anh hùng nhân vật, trong lịch sử cũng không quá rất lớn tác dụng, Diệp Phàm cũng không tưởng dễ dàng thay đổi cái gì, thử cho hân một cái cơ hội.

“Muốn sống! Ta nguyện ý vì diệt giáo chủ hiệu khuyến mã chi lao!” Trần Hữu Lượng tựa như bắt lấy cọng rơm cuối cùng, lòng nóng như lửa đốt nói.

“Ngươi như thế nào chứng minh?”

“Ta biết Đồ Long đảo ở nơi nào, ta còn biết thành côn này cướp đoạt một đám hoàng kim, chừng mấy chục vạn lượng, chỉ cần giáo chủ phóng ta một con đường sống, ta hết thầy nói cho các ngươi.”

“Nói miệng không bằng chứng, ngươi làm ta như thế nào tin tưởng ngươi?” Diệp Phàm nhàn nhạt nhìn hân.

“Giáo chủ có thể phái người đi theo tiểu nhân đi, nếu không có, ngươi có thể tùy thời giết ta, tiểu nhân hiện tại chính là lại đại lá gan, cũng không dám lừa gạt giáo chủ.” Trần Hữu Lượng tư thái phóng thật sự thấp.

“Hảo, ta cho ngươi ba ngày thời gian, ngươi đem Đồ Long đảo mang đến, bằng không, ta liền đem ngươi băm thây vạn đoạn.” Diệp Phàm lạnh lùng cười: “Đương nhiên, ngươi cũng có thể thử chạy trốn, chỉ cần ngươi xác định chính mình có thể chạy trốn quá Thanh Dục Bức Vương.”

“Tiểu nhân không dám.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 57 : Ý thiên Đồ Long, nhiệm vụ kết thúc

Thiếu Thất Sơn đại thắng, quần hùng hoan uống suốt đêm, tẫn say phương hựu. Thẳng đến ba ngày về sau, lúc này mới sôi nổi hưởng không nghe, không trí cáo tử.

Diệp Phàm tiếp nhận Trần Hữu Lượng dâng lên Đồ Long đao, dùng tay vuốt ve một lần, sau đó thuận tay rút ra ý thiên kiếm, Minh Giáo giáo chúng tức khắc không khỏi nói: “Võ lâm chí tôn, bảo đao đồ

Long, hiệu lệnh thiên hạ, mạc dám không từ, ý thiên không ra, ai cùng tranh phong.....”

Há liệu bọn họ lời còn chưa dứt, Diệp Phàm thâm vận chân khí, đao kiếm đột nhiên đối chém.

Chỉ nghe “Đương” một tiếng vang lớn, tên kia chấn vỡ lâm Đồ Long đao cùng ý thiên kiếm đồng thời bẻ gãy.

“A!” Quần hùng tức khắc chấn động.

Một bên đương tiêu không khỏi thất thanh hỏi: “Giáo chủ, người lúc này vì sao?”

Diệp Phàm nhìn mọi người liếc mắt một cái, từ đao kiếm trung các lấy ra một trương tựa giấy phi giấy, mỏng như cánh ve lụa phiến, kia mặt trên rậm rạp tràn ngập tế như cực nhỏ tinh tế chữ nhỏ, nói: “Lúc trước Quách Tĩnh đại hiệp vợ chồng nóng chảy huyền thiết trọng kiếm, đúc này ý thiên kiếm cùng Đồ Long đao, lưu lại võ lâm chí tôn chi ngôn, trên giang hồ mỗi người đều cho rằng đến đao giả liền có thể làm vỡ lâm chí tôn, hiệu lệnh thiên hạ, chẳng phải biết câu nói kia chân chính ý tứ cũng không ở đao kiếm thượng, mà ở đao kiếm bên trong cất giấu bí tịch mặt trên.”

Mọi người cùng nói: “Bí tịch?”

Diệp Phàm đem kia hai khối lụa phiến triển lãm cấp mọi người xem: “Này khối lụa phiến trên có khắc Nhạc Phi nguyên soái 《 võ mục di thư 》, kia tự nhiên lấy này binh pháp lâm địch, định có thể chiến tất thắng, công tất khắc, cuối cùng tất nhiên là ‘ hiệu lệnh thiên hạ, mạc dám không từ ’.

Đến nỗi mặt khác một trương lụa phiến, có khắc còn lại là một môn võ công bí tịch, Hoàng Dung nữ hiệp là tường nói cho hậu nhân, binh thư là xua đuổi Thất Từ chi dùng, nhưng nếu có người một khi bàn tay quyền to, thế nhưng tác oai tác phúc, lấy hung bạo thay hung bạo, thế gian bá tánh chịu này độc hại, như vậy chung có một vị anh hùng tay cầm ý thiên trường kiếm, tới lấy bạo quân thủ cấp. Thống lĩnh trăm vạn hùng binh người dù cho quyền khuynh thiên hạ, cũng không tất liền có thể đương ý thiên kiếm chi nhất đánh. “

“Thì ra là thế.” Mọi người lúc này mới bừng tỉnh, bồi rồi giang hồ vài thập niên vấn đề, rốt cuộc ở Diệp Phàm nơi này được đến đáp án.

Diệp Phàm đem có khắc 《 Cửu âm chân kinh 》 kia trương lụa phiến mở ra, nội văn toàn là các loại thần kỳ quái dị võ công, phiên đến cuối cùng, “Cửu Âm Bạch Cốt Trảo” cùng “Tối tâm chương” chờ thành linh ở bên trong.

Hắn tùy ý lật xem vài tờ, chỉ cảm thấy văn nghĩa thâm ảo, bác đại tinh thâm, cùng hắn phía trước học được 《 cửu dương chân kinh 》 có hiệu quả như nhau, chẳng qua một cái là chí âm, một cái khác là chí dương thôi.

Hắn đem 《 Cửu âm chân kinh 》 thu hảo, cầm lấy kia trương 《 võ mục di thư 》 lụa phiến, nhìn về phía một bên từ đạt nói:” Từ đàn chủ, này bộ binh thư chuyển tặng với người, vọng người khắc thừa nhạc võ mục di chí, trả ta non sông, thẳng đảo hoàng long.”

Từ đạt chấn động, vội nói: “Thuộc hạ có tài đức gì, sao dám thụ giáo chủ như thế hậu ban?”

Diệp Phàm nghiêm mặt nói: “Người không cần chối từ,

Ta vì thiên hạ thương sinh mà thụ này binh thư với người.”

Từ đạt phùng binh thư, mồ hôi ướt đầm, không dám lại từ, nói: “Thuộc hạ cần tuân giáo chủ lệnh chỉ!” Đem 《 võ mục di thư 》 cung ở trên bàn, đối với cung cung kính kính khải bốn cái đầu, lại bái tạ Diệp Phàm tặng thư chỉ đức.

Từ nay về sau hắn quả nhiên dụng binh như thần, liền bại nguyên quân, cuối cùng cầm binh Bắc Phật, thẳng đem người Mông Cổ tìm đến tái ngoại, uy chấn Mạc Bắc, thành lập một thế hệ công lao sự nghiệp.

.....

Đến tận đây, Diệp Phàm ở ý thiên nhiệm vụ, đã toàn bộ kết thúc, đối với đương hoàng đế kia chuyện, hắn thật là không có bao lớn hứng thú, huống hồ hắn ở cái này vị diện chỉ có thể dừng lại một năm, cũng căn bản đợi không được kia một ngày.

Ngày kế, hắn mang theo Triệu Mẫn, Chu Chi Nhượng cùng thành côn, cùng minh mọi người về tới Quang Minh Đình. Đối với xử lý như thế nào Chu Chi Nhượng, Diệp Phàm vẫn luôn phi thường đau đầu.

Bởi vì, theo hắn con bướm hiệu ứng, lúc này đây ý thiên, rất nhiều người vận mệnh đã xảy ra thay đổi, Trương Vô Kỵ không có trở thành Minh Giáo giáo chủ, Từ Sam Long Vương cùng tiểu chiêu cũng không có tiếng dội tư, Triệu Mẫn không có ái thượng Trương Vô Kỵ, nhện nhi cũng không có chết mà sống lại, đương nhiên Chu Chi Nhượng càng không có đạo lấy Đồ Long đao cùng ý thiên kiếm.

Dựa theo bình thường trình tự, hắn là thật sự không nên đem Chu Chi Nhượng bắt giữ, bởi vì nhân gia căn bản không phạm sai lầm, bắt đắc dĩ, hiện tại hắn còn không có năng lực thay đổi hệ thống nhiệm vụ, chỉ có thể ẩn quy định chấp hành.

Kế tiếp non nửa năm thời gian, cả nước nghĩa quân thể như chẻ tre, nguyên quân sụp đổ, nguyên triều diệt vong bất quá là vấn đề thời gian, thiên hạ Viêm Hoàng dòng dõi đều bị hưởng ứng.

Cô Tô có trương sĩ thành, Đài Châu có cách quốc trâm, tuy không phải Minh Giáo tương ứng, nhưng đều là kháng nguyên quân đội bạn, mông nguyên binh sĩ tuy rằng kiêu dũng thiện chiến, nhưng được cái này mất cái khác, khó có thể thu thập cục diện. Thường thường Đông Phương mới vừa bình, phương Tây lại khởi. Thời gian dài, đã khó có thể chống đỡ.

Lại kiêm Minh Giáo tổ chức rất nhiều võ lâm hảo thủ, không ngừng ám sát mông nguyên cao tầng tướng lĩnh, lại có Diệp Phàm cái này võ lâm minh chủ điều hành thiên hạ, uy hiếp đàn tiểu, không nói nửa năm, đã công hãm Trung Nguyên hơn phân nửa lãnh thổ.

Triệu Mẫn phụ thân Nhữ Dương vương, thấy đại thế đã mất, ở hơn nửa triều đình gian thần giữa đường, triều mệnh đã là không có hiệu quả, vài vị tay cầm trọng binh nguyên triều tướng lĩnh, vì khuếch trương từng người thế lực, không những không đi thu phục nghĩa quân, ngược lại cho nhau công thành chiếm đất, giết được vui vẻ vô cùng.

Hắn một hơi dưới, thứ quan quy ẩn, về tới cố hương tái bắc thảo nguyên phía trên, từ đây cả đời chưa ở bước vào Trung Nguyên một bước.

Tại đây nửa năm thời gian, Minh Giáo cùng Võ Đang sơn hi sự liên tục, đầu tiên là Dương Bất Hối giả cho Ân Lê Đình, ngay sau đó Trương Vô Kỵ lấy biểu muội nhện nhện làm vợ, đương nhiên hắn càng là dùng bách thảo đan đánh phải nhện nhện trên mặt vết sẹo. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Tiểu chiêu tuy đối Diệp Phàm ám sinh tình tố, nhưng là bởi vì không đành lòng cùng mẫu thân Từ Sam Long Vương phân biệt, bái biệt Diệp Phàm về sau, mẹ con hai vẫn du thiên hạ đi, đương nhiên các nàng phía sau, vĩnh viễn đi theo một cái quang minh tả sứ phạm dao.

Nếu thuyết minh giáo vui mừng nhất người là ai, không gì hơn Chu Nguyên Chương, tại đây nửa năm thời gian, hắn được đến Diệp Phàm hoá tốc đề bạt, từ một cái nhỏ nhỏ đàn chủ, liên thanh hơn mười cấp, ngồi trên Minh Giáo Phó giáo chủ chỉ vị.

Tuy rằng hắn võ công không thể phục chúng, chính là gia hòa này ở trong quân thế lực lại không người có thể cập, cảm bình trăm vạn chỉ chúng, từ đạt, Thường Ngộ Xuân chờ đương thời danh tướng đều đối hắn trung thành và tận tâm, ở hơn nửa có Diệp Phàm chống lưng, Minh Giáo mọi người nói cũng không ai phản đối.

Xử lý xong những việc này về sau, Diệp Phàm chảy xuống phong thư từ, đem Minh Giáo ngôi vị giáo chủ làm cùng Chu Nguyên Chương, liền mang theo Triệu Mẫn, thành côn cùng Chu Chi Nhượng rời đi Quang Minh Đình, tìm được một chỗ yên lặng nơi, hắn kích hoạt rồi trong tay giám ngục lệnh phái.

“Chúc mừng giám ngục trường hoàn thành chủ tuyển thí luyện nhiệm vụ (nhĩ). Nhiệm vụ kết thúc, đang ở phản hồi.”

Theo chân động chói mắt kim quang chớp động, hắn ở Triệu Mẫn cùng Chu Chi Nhượng hiện lên về kinh sợ trung phóng lên cao, hóa thành hư ảo biến mất.

Trong chớp lát, Diệp Phàm lại về tới cái kia đã từng ngục giam, nhìn quen thuộc nhà tù, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Chính mình, chung quy là lại đã trở lại, thượng một lần ở Thiên Long Bát Bộ trong thế giới, hắn ngây người một tháng, lúc này đây hắn ở ý thiên đồ long ký, ước chừng ngây người suốt một năm, bất đồng chính là thượng một lần hắn tay không mà về, lúc này đây, hắn lại suốt mang theo hai đại cái rương hoàng kim cùng đá quý, này đó đều là kia hỗn nguyên sét đánh tay thành côn đoạt được tiền tài bất nghĩa.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1 : Âm u giáo chủ chiêu quỷ phù

Nhìn đột nhiên thay đổi cảnh tượng, Triệu Mẫn cùng Chu Chi như quả thực sợ ngây người, các nàng như thế nào cũng không tưởng, sẽ phát sinh như vậy quỷ dị sự tình.

Diệp Phàm phi thật lớn sức lực mới hướng hai người giải thích rõ ràng là chuyện như thế nào, đến nỗi mắt bị mù thành côn lão gia hỏa kia, đã sớm bị hắn một chân đá vào nhà tù.

Ngốc lăng nửa ngày, Triệu Mẫn mới phản ứng lại đây: “Ý tứ của ngươi nói thật, chúng ta từ nguyên triều xuyên qua tới rồi sáu trăm năm sau hiện đại? Nói cách khác ngươi căn bản không phải cái kia thời đại người?”

Diệp Phàm đầy mặt cười là cười khổ:” “Mẫn mẫn, ta biết chuyện này quá không thể tưởng tượng, cũng đối ngại thực không công bằng, nhưng là ngại yên tâm, ta nhất định sẽ đối với ngại tốt. Ta thề, sớm hay muộn có một ngày ta sẽ đem cái kia cái gọi là chúa tể giả bắt được tới, làm ngại lại lần nữa trở lại nguyên triều. “

Loại này bị quản chế với người sai sự, thật sự làm hấn thực không thói quen, tuy rằng có thể đi các vị diện trang bức, nhưng là làm chính mình trở thành lệnh người đùa nghịch đề tuyển rồi gỡ, hấn thật sự làm không được.

”Ta vì cái gì phải đi về? Đại nguyên triều ta đã sớm ngốc nị. “Triệu Mẫn bắt lấy Diệp Phàm cánh tay nói:” Đi! Chạy nhanh mang ta đi kiến thức kiến thức, ngại trong miệng nơi phồn hoa, ta đã sớm gấp không chờ nổi. “

Nima! Cốt truyện biến chuyển quá nhanh, nhất thời làm Diệp Phàm không có phản ứng lại đây, bình thường dưới tình huống, người khác nghe thế loại tin tức, khẳng định sẽ không biết làm sao, lo được lo mất, không nghĩ tới nhân gia Triệu Mẫn lại căn bản không đề bụng.

”Mẫn mẫn, đi dạo phố sự, chúng ta một hồi lại nói, trước đó ta trước xử lý một chút Chu cô nương sự tình.” Diệp Phàm bắt đầu nhìn Triệu Chi Nhược cười khổ nói: “Cụ thể nguyên nhân, ta cũng cho ngại nói, ta biết nhất thực xin lỗi người là ngại, nhưng là ngại hấn là minh bạch, hiện giờ ngại ta đều không có năng lực lại thay đổi chuyện này, bởi vậy ta chỉ có thể nói tiếng xin lỗi.”

Chu Chi Nhược phức tạp nhìn hấn cùng Triệu Mẫn liếc mắt một cái nói:” Ta chỉ quan tâm một vấn đề,Ngươi có phải hay không tính toán ở chỗ này cầm tù ta cả đời? “

Diệp Phàm nghĩ nghĩ nói:” Kia đến không đến mức, rốt cuộc ta là nơi này giám ngục trưởng, chỉ cần ngại không nghĩ chạy trốn, ta sẽ hướng đối mẫn mẫn giống nhau, không can thiệp ngại tự do. “

Hấn nói chính là lời nói thật, tuy rằng bắt giữ Chu Chi Nhược, nhưng là lại không có quy định cả đời cần thiết nhốt tại trong ngục giam, hấn lớn nhỏ vẫn là cái giám ngục trưởng, làm Triệu Mẫn bởi Chu Chi Nhược quản lý này kiểm ngục giam, cũng là một cái không tồi lựa chọn.

”Ta đây liền an tâm rồi! “Chu Chi Nhược thường ra một hơi nói:” Diệp giáo chủ, tiểu nữ tử vốn dĩ chính là một cô nhi, từ sự phó viên tịch về sau, ở thế giới kia liền căn bản không có vương bận người, bởi vậy ngại đem ta đưa tới nơi này cũng chưa chắc không phải một cái tân bắt đầu. “

Chu Chi Nhược là cái người thông minh, nếu biết lấy chính mình năng lực không thể thay đổi cái gì, kia còn không bằng thử học được thỏa hiệp, ở hơn nữa Diệp Phàm người này cũng thiết tình không tồi, năng tin tưởng lấy chính mình tài trí, nhất định lại ở chỗ này thích ứng xuống dưới.

”Ngươi có thể nghĩ như vậy, ta thật sự thật cao hứng, yên tâm đi! Chu cô nương, khác ta không dám đối với ngại hứa hẹn cái gì, nhưng là ở tự do phương diện, ta sẽ tận lớn nhất khả năng cho ngại phương tiện. Còn có chính là, về sau không cần lại kêu ta điệp giáo chủ, đã kêu ta Diệp Phàm đi! “Diệp Phàm vui mừng nói.

Hấn nói những lời này ý tứ, làm sao không phải ở khuyên giải an ủi chính mình, nếu không có năng lực gọi nhip kia chúa tể giả, còn không bằng thử học được tiếp thu.

Chu Chi Nhược đang muốn đáp lời, kim quang chợt lóe, kia thần long thấy đầu không thấy đuôi tím hình tiên tử, lại quỷ dị xuất hiện ở bọn họ bên người.

”Chúc mừng vị diện giám ngục lớn lên người, hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyển, hy vọng ngại có thể không ngừng cố gắng, trọng thụ huy hoàng!” Tím hình tiên tử đối với Diệp Phàm đậm đậm cười.

Một tia nhân nhật đỏ ửng xuất hiện ở nàng trên mặt, nàng vẫn là trước sau như một như vậy xinh đẹp.

”Ngươi quá khách khí, tại hạ làm đều là phân nội công tác, tím hình tiên tử đại giá quang lâm, không biết có cái gì phân phó?” Diệp Phàm đem tư thái phóng thật sự thấp, bởi vì theo hấn tu vi đề cao, càng thêm cảm thấy này thần thú khủng bố, nhân gia chỉ cần một ánh mắt, liền có thể làm hấn hồi phi yên diệt.

Một cái người hầu liền có như vậy lợi hại tu vi, có thể nghĩ kia chúa tể giả có bao nhiêu nghịch thiên, ít nhất là hiện tại hấn vô pháp theo không kịp.

”Là cái dạng này, tuy rằng ngại hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyển, thật đáng mừng! Nhưng là ngại không tuân thủ hệ thống quy định, tự mình đem nàng ngay người trở về, bởi vậy cũng muốn tiếp thu nhất định trừng phạt!” Tím hình tiên tử chỉ vào Diệp Phàm bên người Triệu Mẫn nói: “Vô luận ở bất luận cái gì vị diện, đều phải tuân thủ nhất định quy tắc, nói cách khác ngại cái này giám ngục trưởng, tùy thời đều có bãi miễn nguy hiểm..... “

”Ngươi lời này có ý tứ gì? “Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, tiến lên một bước chắn Triệu Mẫn phía trước.

Nếu này tím hình thật sự muốn đem Triệu Mẫn đưa trở về, hoặc là thế nào? Hấn liều mạng này mệnh không cần, cũng muốn ngăn cản nàng.

Tím hình tiên tử sững sốt, ngay sau đó cười khanh khách nói: “Giám ngục trưởng hiểu lầm, ta sẽ không đối này Triệu cô nương thế nào.” Nàng chớp mắt, nhìn nhìn Diệp Phàm trong tay Túi Càn Khôn nói tiếp: “Bất quá sao! Ngươi mang đến kia hai rương đá quý cùng hoàng kim, tiểu tiên tặc sẽ cho ngại thu đi, quyền làm như đối với ngại trừng phạt.”

Ta đi! Đây hồ cha đâu? Diệp Phàm thiếu chút nữa không có một ngụm lão huyết phun tới, hấn cực cực khổ khổ đi ý thiên một năm, không có công lao cũng có khổ lao nha! Đây không trả tiền không nói, ngược lại đem hấn mang đến vàng cũng thu đi, là cá nhân cũng không làm a!

Hấn chạy nhanh bưng kín Túi Càn Khôn:” Chúng ta có thể hay không đang thương lượng một chút? “

”Nếu ngươi nguyện ý làm ta đem Triệu cô nương đưa trở về, ta không có ý kiến. “Tím hình hiện tại là cười chế nhạo nhìn hắn.

”Nima, Xem như ngươi lợi hại, lão tử cho ngươi còn không được sao? “Diệp Phàm khóc không ra nước mắt nói. Hắn còn có thể nói cái gì, cùng Triệu Mẫn so sánh với, lại nhiều hoàng kim châu báu cũng là mây khói thoảng qua.

Hắn xem như xem mình bạch, thượng cái này tặc thuyền liền rất khó hạ tới, vô luận hắn có nguyện ý hay không, trò chơi này hắn cần thiết muốn chơi đi xuống.

Tím hình tiên tử vừa lòng thu hồi kia hai rương hoàng kim, nhìn về mặt buồn bực Diệp Phàm nói:” Kỳ thật ngươi hẳn là cao hứng mới là, đi vị diện một chuyến, liền mang theo như vậy nhiều khuyên quốc khuyên thành mỹ nữ, người khác hâm mộ còn không kịp đâu, ngươi hẳn là thấy đủ. “

Diệp Phàm hừ lạnh một tiếng, không có phản ứng nào.

Tím hình tiên tử nhìn hắn đậm đậm cười nói:” Đúng rồi, còn có một việc thông tri ngươi, ba ngày về sau, ngươi sẽ truyền tống đến tiếp theo hàng đơn vị mặt, chúc ngươi vận may, ta đi rồi. “

Nàng thân hình vừa chuyển, liền lại biến mất vô tung vô ảnh.

Tím hình tiên tử tới cũng nhanh đi cũng mau, dư lại Diệp Phàm lại là ngốc bức, tựa như trên đầu bỗng nhiên thổi qua đi một vạt đầu thảo nê mã, cái loại này tư vị cũng đừng đề nhiều khó chịu.

Cũng không biết qua bao lâu, trong tay hắn giám ngục lệnh bài bỗng nhiên chột lóe, kia tòa thật lớn rút thăm trúng thưởng luân bàn, lại một lần xuất hiện ở hắn trước mặt.

Khi cách một năm lâu, rốt cuộc lại nghe được kia đã lâu rút thăm trúng thưởng thanh, Diệp Phàm trong lòng cuối cùng là có điểm cân bằng.

Thượng một lần trung cấp rút thăm trúng thưởng trừu đến Túi Càn Khôn cùng bách thảo đan, không biết lúc này đây lại sẽ trừu đến cái gì thứ tốt.

Nhưng là mặc kệ thế nào, có thể đạt được rút thăm trúng thưởng, đều là một kiện đặc biệt đáng giá cao hứng sự tình.

“Chúc mừng giám ngục trưởng thành công hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến, dựng lên vị diện ngục giam (nhị), đặc khen thưởng trung cấp rút thăm trúng thưởng ba lần (tam tinh trở lên, năm sao dưới). Xin hỏi ký chủ hay không hiện tại tiến hành rút ra?” kia mấy móc thanh âm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ở Diệp Phàm trong đầu vang lên.

Ba lần trung cấp rút thăm trúng thưởng, Diệp Phàm không kích động đó là không có khả năng, nhìn trước mặt rút thăm trúng thưởng hệ thống, hắn hít sâu một hơi, trực tiếp điểm đánh lần đầu tiên rút ra.

Trên màn hình lớn luân bàn bắt đầu chậm rãi chuyển động, ở hắn chờ đợi ánh mắt giữa, rốt cuộc ngừng lại.

“Chúc mừng giám ngục trưởng, trừu đến chiêu quý phù một trương, cấp bậc đánh giá ba viên tinh.”

Diệp Phàm tâm thần vừa động, một kiện hơi mỏng lá bùa, liền xuất hiện ở hắn trước mặt.

Chiêu quý phù: Âm u giáo chủ tùy tay luyện chế cấp thấp phù triệu, có thể làm cho dùng ba lần. Mỗi lần sử dụng lúc sau, nhưng triệu hoán mười dặm trong vòng hết thấy quý hồn, liên tục một canh giờ.

“Ta dựa, ngoạn ý nhi này thật sự có thể chiêu quý!”

Nhìn đến thuyết minh, Diệp Phàm tức khắc hút một ngụm lương khí, cả người phát mao, hắn từ tiểu liền sợ quý, này trương chiêu quý phù chính là vô ích, không, căn bản là là hổ cha!

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trưởng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2 : Vô lượng nghiệp hỏa VS ngự kiếm thuật

Đặt ở trước kia, Diệp Phàm đối với yêu ma quỷ quái, là khinh thường nhìn lại, ở hán nghĩ đến đều là nhất bang không có bất luận cái gì sức chiến đấu tồn tại.

Chính là từ hán nhận được vị này mặt giám ngục lớn lên chức vụ sau, hán lật đổ ý nghĩ của chính mình.

Bất kính trời xanh kính quỷ thần, cái này quỷ tự còn ở thần phía trước, có thể thấy được địa phủ kia bang gia hòa, cũng là phi thường ngu bẻ.

Đối với quỷ thần âm ty, mọi người kỳ thật càng có rất nhiều kính sợ cùng sợ hãi, này sợ hãi chỉ số xa xa siêu việt kia cái gọi là thần, bởi vì mười tám tầng địa ngục truyền thuyết thật sự là đáng sợ đáng sợ.

Âm u giáo chủ lại xưng “Phong Đô đại đế” hoặc “Địa Tạng vương Bồ Tát”, Thống soái thập điện Diêm vương, chuyên tư nhân gian thiện ác, phạt giới đại lão chi nhất, cùng Quan Âm, Văn Thù, Phổ Hiền cùng nhau, thâm chịu thể nhân kính ngưỡng. Từng nói ra: “Địa ngục không không, thể không thành Phật!” Kiên định Phật ngữ.

Hán tọa kỵ càng là tam giới bên trong chăm chú nghe, “Cố định nghe tám trăm, nằm tai nghe ba ngàn”. Năm đó thật giả Mỹ Hầu Vương là, sáu nữ khi Ma-các hóa thành Tôn Ngộ Không, trong tam giới chư thiên nhân chúng không thể phân rõ.

Mặc dù là hán tùy tiện luyện chế chiêu quỷ phù, phỏng chừng cũng sẽ phi thường ngu bẻ.

Diệp Phàm thưởng thức một hồi chiêu quỷ phù sau, ngay sau đó hán lại điểm đánh màn hình lớn rút thăm trúng thưởng cái nút.

Luân bàn nhanh chóng xoay tròn lên. . . . . Cuối cùng ở hán hi vọng ánh mắt giữa lại ngừng lại.

“Chúc mừng giám ngục trường, trừu đến hắc thắng đại địa ngục vô lượng nghiệp hóa, vật phẩm bình xét cấp bậc cấp bậc năm sao.”

”Năm sao! “Diệp Phàm trong lòng chấn động, tiếp theo liền lớn tiếng cuồng tiếu lên.

Vô luận là lúc trước kia thiên Tái Càn Khôn, vẫn là mới vừa cao phong bản bách thảo đan, hoặc là âm u giáo chủ tùy tay luyện chế chiêu quỷ phù, kia đều là bốn sao đồ vật, năm sao bảo bối này vẫn là hán lần đầu tiên trừu đến.

Phải biết rằng trung cấp rút thăm trúng thưởng, tối cao mới có thể rút ra năm sao bảo bối, không nghĩ tới may mắn chi thần chiếu cổ hán, hán hiện tại vận may quả thực tốt đến không được.

Ngăn chặn trong lòng mừng như điên, Diệp Phàm hướng kia pháp phên ở không trung một đóa màu trắng ngon lửa, định nhãn nhìn lại.

Vô lượng nghiệp hóa: Địa ngục đệ tam điện, Tổng đế vương có được một loại cực kỳ quỷ dị ngon lửa, là trong truyền thuyết có thể đem linh hồn đều đốt thành tro tẩm âm u chi hóa, loại này ngon lửa đặc biệt đứng đứng một ít âm tà, cương thi, lệ quỷ có cực cường khắc chế tác dụng.

“Đây là cái quỷ gì?” Nhìn đến thuyết minh, Diệp Phàm không hiểu ra sao, căn bản không rõ ràng lắm vô lượng nghiệp hóa rốt cuộc có ích lợi gì.

Đương nhiên, đối với thập điện Diêm vương trung Tổng đế vương, hán vẫn là biết một ít, truyền thuyết này quỷ tiên tư chủng biến rộng chi đế..... Hắc thắng đại địa ngục, hán tính tình nhân hiếu, ghét ác như đối tãn tà biết tà thấy giả, cuồng sinh không trải qua cả gan làm loạn giả, tuyệt không khoan thứ, tất áp dọa bốn điện sở thiết chi đủ loại địa ngục.

Tuy rằng cũng không rõ ràng này vô lượng nghiệp hóa, rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, nhưng là tin tưởng năm sao bảo bối, khẳng định sẽ không làm người thất vọng.

Diệp Phàm cẩn thận thu hồi kia đoàn màu lam ngon lửa, đem nó bỏ vào Tái Càn Khôn,

Bởi vì không có kích hoạt, hán nói cũng không lo lắng đem chính mình cấp điểm thiên đền.

Trong nháy mắt ba cái trung cấp rút thăm trúng thưởng, nàng đã dùng hai cái, còn có cuối cùng một lần cơ hội, nhìn kia thật lớn rút thăm trúng thưởng màn hình, Diệp Phàm hít sâu một hơi, điểm đánh rút ra.

“Chúc mừng giám ngục trường, trừu đến kiếm tiên Lữ Thuần Dương một đạo kiếm quyết, ngự kiếm thuật, vật phẩm đánh giá cấp bậc năm sao.”

Ngự kiếm thuật? Nghe hệ thống nhắc nhở tin tức, Diệp Phàm không cảm đại hi.

Đối với tiên hiệp tiểu thuyết trung ngự kiếm thuật, hán chính là nghe qua không ít truyền thuyết, lắng không phi hành, ngay lập tức ngàn dặm, ngàn dặm ở ngoài lấy người thủ cấp. Công lực càng cao giả phi kiếm tốc độ càng nhanh, thường thường chỉ có thể nhìn thấy một đạo kiếm quang bay qua, đối phương liền đầu rơi xuống đất.

Ngự kiếm thuật: Lữ Đồng Tân từ 《 thiên độn kiếm pháp 》 trung, sáng tạo độc đáo một đạo kiếm quyết, đối địch khi, nhưng hóa khí vì kiếm mang, giết địch với ngàn dặm ở ngoài.

“Lợi hại!” Nhìn đến thuyết minh, Diệp Phàm đôi mắt đột nhiên sáng ngời.

Tuy rằng xem không hiểu lắm, nhưng là không hiểu ra sao a. Giết địch với ngàn dặm ở ngoài, này tuyệt đối là thần tiên mới có thể thi triển ra tới thủ đoạn.

Bất quá, ngay sau đó hệ thống kia lạnh băng thanh âm, tựa như một thùng nước lạnh tưới ở đầu của hắc thượng: “Tu luyện ngự kiếm thuật phía trước, cần thiết muốn cô động kiếm thai, cũng chính là tìm một phen thích hợp chính mình thần binh lợi khí, chỉ có kiếm thai càng cường đại, lúc sau ngự kiếm thuật mới có thể càng lợi hại.

Cô động hảo kiếm thai về sau, tự thân cảnh giới cần thiết muốn đạt tới, trong tay vô kiếm trong lòng cũng không kiếm, loại này vô kiếm cảnh giới, chỉ có có thể không chế vạn vật vì kiếm, người đã là kiếm kiếm đã là người, đây mới là ngự kiếm thuật bắt đầu.”

Diệp Phàm lập tức minh bạch, hiện tại hắc còn học không được ngự kiếm thuật, tuy rằng có thể làm đến nhân kiếm hợp nhất, nhưng là hắc ly tâm trung vô kiếm nông nổi, còn kém một chút khoảng cách.

Huống hồ hắc cũng không có thích hợp kiếm thai, phía trước kia đem ý thiên kiếm đã sớm bẻ gãy, nếu sớm biết rằng có hôm nay loại chuyện này, hắc nói cái gì cũng sẽ làm ngũ hành kỳ cho hắc tiếp thượng.

Kia hệ thống thanh âm chút nào không ngừng: “Tu luyện đến Kiếm Thần chi cảnh, mới là đệ tam bước, lấy khí ngự kiếm, hóa khí vì kiếm, thông qua nội lực chân khí thao túng kiếm lăng không phi hành, giết địch với trăm bước ở ngoài.

Kế tiếp chính là, lấy ý hành kiếm, phi kiếm hộ chủ, loại này cảnh giới là trong truyền thuyết kim đan cảnh giới, tương truyền tu luyện đến đây trung cảnh giới, liền có thể kiếm phá hư không, ban ngày phi thăng, thành tựu kia trường sinh bất lão đại đạo chi vị..... “

Diệp Phàm thờ dài một tiếng, yên lặng thu hồi kia bộ ngự kiếm thuật, hắc hiện tại thực lực liền cô động kiếm thai đều làm không được, chỉ có thể chờ đến về sau có thích hợp cơ duyên.

Một bên Chu Chi Nhược cùng Triệu Mẫn xem như mở rộng tầm mắt, từ vừa rồi tím hình tiên tử quý dị xuất hiện, lại đến bây giờ Diệp Phàm trước mặt cái này thật lớn rút thăm trúng thưởng luân bàn, này một loạt sự tình quả thực chấn động các nàng đôi mắt, đến cuối cùng chỉ có thể là thấy nhiều không trách.

.....

Kế tiếp ba ngày, Diệp Phàm trở nên cực kỳ bận rộn, hắc một phương diện muốn bồi hai đại mỹ nữ đi dạo phố, về phương diện khác còn muốn còn muốn chiếu cố trong ngục giam mặt kia hai cái tàn phế, một cái kẻ điên, một cái người mù, đây cũng là không ai.

Bồi nữ nhân đi dạo phố là kiện cực kỳ thống khổ sự, đặc biệt còn muốn đối mặt các nàng đưa ra một loạt thiên kỳ bách quái vấn đề, Diệp Phàm cảm giác đầu óc đều lớn.

Cũng may Triệu Mẫn cùng Chu Chi Nhược đều là phi thường thông minh mỹ nữ, ở não loạn vài lần chê cười về sau, hai người lắc mình biến hoá, liền thành cực kỳ kinh diễm hiện đại nữ lang.

Này ba ngày, trừ bỏ ngày đầu tiên các nàng còn làm Diệp Phàm bồi ngoại, dư lại hai ngày, nàng hai liền đơn độc hành động, thẩm mỹ viện, yoga quán, trang phục cửa hàng, rạp chiếu phim, hai người dạo chính là vui vẻ vô cùng.

Diệp Phàm tiền bao cũng đi theo kịch liệt co lại, thiếu chút nữa biến thành phụ tài sản, cũng may hắc trong túi còn có một ít bạc vụn, ở đôi lấy mấy ngàn đại dương về sau, mới miễn cưỡng vượt qua này ba ngày.

Ba ngày sau, không có gì bất ngờ xảy ra hệ thống lại tuyên bố một cái nhiệm vụ chủ tuyển.

“Kích hoạt nhiệm vụ chủ tuyển, dựng lên vị diện ngục giam (tam) nhiệm vụ giải thích: Đã có tiền quyền, kế tiếp chính là trách nhiệm cùng nghĩa vụ, cứu vớt nhân loại. Xuyên qua đến điện ảnh 《 phù sơn hành 》, đi đối kháng tang thi cùng cương thi, cũng bắt giữ hai người người sống sót tú an cùng Thịnh Kinh, thời hạn sáu tháng.

Sau khi thất bại quả: Không hoàn thành nhiệm vụ, ký chủ sẽ vĩnh viễn lưu tại điện ảnh.

Nhiệm vụ khen thưởng: Cao cấp rút thăm trúng thưởng một lần.”

”Ta kháng nghị, kia tiểu nữ hài cùng cái kia thai phụ cũng không có làm sai cái gì, tương phản các nàng nhưng vẫn ở bang chủ người khác a! “Diệp Phàm trực tiếp cự tuyệt nói. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Đối với Hàn Quốc kia bộ điện ảnh 《 phù sơn hành 》, hắc là biết đến, chuyện xưa giảng thuật là, nhân vật chính mồ côi cha ba ba thạch vũ cùng nữ nhi tú an cười cao tốc đoàn tàu đến phù sơn, đoàn tàu thượng từ một vị thiếu nữ trên người mang đến cương thi virus, bắt đầu tàn sát bừa bãi tha không ngừng khuếch tán, khuyên khắc thời gian đoàn tàu lâm vào tai nạn chuyện xưa.

Hệ thống muốn hắc bắt giữ vị kia vị tiểu nữ hài chính là thạch vũ nữ nhi, mà kia vị mang thai phụ nhân, tên là Thịnh Kinh, điện ảnh nàng cùng đầu vật tay tượng phu thượng hoa, vẫn luôn ở trợ giúp chạy nạn đám người, có thể nói là này khởi tai nạn trung phát ra nhân tính quang huy vai chính chi nhất.

Diệp Phàm thật sự không hiểu vì cái gì hệ thống, sẽ tuyên bố như vậy một cái đối trắng thay đen nhiệm vụ.

”Ngươi chỉ biết một mà không biết hai, kỳ thật, điện ảnh cuối cùng nàng cùng cái kia tiểu nữ hài đều bị cảm nhiễm thi độc, nếu ngươi không đi bắt bộ các nàng, các nàng liền sẽ bị quân đội trực tiếp nổ súng bắn chết, hoặc là trở thành tiểu bạch thủ tới thực nghiệm.

Người bắt bộ các nàng, kỳ thật biến tướng chính là ở cứu các nàng, nếu người có năng lực, có lẽ sẽ thay đổi rất nhiều người vận mệnh. “Hệ thống kia mấy móc thanh âm giải thích nói.

“Nga, thì ra là thế!” Diệp Phàm lắc đầu thở dài, kế tiếp hắn có vợ, vô luận như thế nào lần này phủ sơn hành, hắn cần thiết muốn đi.

Này tân tuyên bố nhiệm vụ chủ tuyến cũng không phải như vậy hảo làm.

Chỉ cần ở sáu tháng nội, muốn diệt kia hàng ngàn hàng vạn cương thi, cũng đã phi thường hà khắc rồi, còn muốn đối mặt những cái đó bị thi độc cảm nhiễm Hàn Quốc bộ đội, ngẫm lại liền cảm thấy khủng bố.

Tuy rằng hắn vô công hiện tại phi thường lợi hại, nhưng là phủ sơn hành căn bản cùng vô hiệp vị diện là hai cái thế giới, ở chỗ này cảnh sát, bộ đội, cương thi, virus chờ tùy ý có thể thấy được. Hơi có vô ý liền sẽ vạn kiếp bất phục,

Nhưng là, vô luận hắn có nguyện ý hay không, trò chơi này hắn cần thiết chơi đi xuống, dàn xếp hảo Triệu Mẫn cùng Chu Chi Nhược về sau, Diệp Phàm điểm đánh trong tay giám ngục lệnh bài, quang mang chợt lóe, hắn lập tức xuyên qua tới rồi phủ sơn hành điện ảnh thế giới.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3 : Vị diện truyền tống, phủ sơn hành

Diệp Phàm đánh giá bốn phía, chính mình đang đứng đứng ở một cái đường phố ở giữa, nhìn nhìn, tràn ngập hiện đại hoá hơi thở đường phố, nhà cao tầng, ô tô, đèn đường tùy ý có thể thấy được.

Nhìn dáng vẻ này hắn là một cái thương nghiệp phố, chỉ là, an tĩnh đến quỷ dị. Trên đường một người đều nhìn không tới, cuốn lên trên mặt đất báo chí, ô tô tứ tung ngang dọc dừng lại, rất nhiều đều chạm vào nhau ở bên nhau.

Không ít ô tô vận vẹo đến lợi hại, có thể thấy được lúc ấy là xuất hiện cỡ nào nghiêm trọng tai nạn xe cộ, trên mặt đất còn có rất nhiều đã động lại máu.

Một cỗ âm phong thổi qua, cuốn lên trên mặt đất báo chí, kia đến xương lạnh lẽo truyền đến, thật sự làm người thực không thoải mái.

Giờ phút này thời tiết rõ ràng là diễm dương thiên, nhưng tại đây con phố nói chung quanh, lại là một mảnh âm u. Định nhãn hướng hướng nơi xa nhìn lại, càng có dày đặc quỷ khí lượn lờ.

Hắn trong lòng cả kinh, ám đạo chính mình sẽ không xuyên qua chậm đi, nếu thật là như vậy, kia hắn liền thật sự không cần đi trở về.

Diệp Phàm sắc mặt hơi trầm xuống, hiện tại cần thiết muốn biết rõ ràng nơi này là địa phương nào? Nếu là phủ sơn hoặc là Seoul, vậy thật sự xuyên qua chậm.

Đang muốn đi phía trước đi đến, đột nhiên, đầu đường chỗ ngoặt chỗ, hơn mười chỉ tang thi, bước đi tập tễnh hướng tới hắn dựa lại đây.

Này đó tang thi cả người thậm không nổi nhìn, không phải khuyết chân chính là đứt chân, muốn mặt chính là nội tạng không được đầy đủ, cách thật xa đều có thể hỏi một cỗ tanh hôi hương vị.

Trong đó mấy cái” người “Rõ ràng ăn mặc quần áo lao động hoặc là nghiên cứu phục, bọn họ trên người đã bắt đầu hư thối, cổ chân hoàn toàn vận vẹo biến hình nhưng là vẫn như cũ tại hành tẩu.

Diệp Phàm thậm chí nhìn đến trong đó một cái đầu chỉ còn lại có một nửa, kia hư thối xương cốt cùng óc hiện ra màu xám trắng, như vậy tình cảnh làm hắn thiếu chút nữa phun ra.

Hắn tâm ý vừa động, từ Túi Càn Khôn trung lấy ra một phen trường kiếm, kia thanh trường kiếm rõ ràng chỉ có nửa thanh, ở dưới ánh mặt trời lóe lóa mất quang mang, đúng là bẻ gãy ý thiên kiếm.

“Bá bá bá.....” Ý thiên kiếm cắt một cái nửa vòng, ở bên trong lực quán chú hạ, giống như là thiết đầu hủ dường như, trực tiếp hơn mười cái đầu bay lên, này đó cấp thấp tang thi đối với hiện tại hắn tới nói, thật sự không tính cái gì.

Bất quá hắn tuy rằng không sợ, chính là người thường một khi bị tra khảo hoặc là cần bị thương, đã có thể chỉ có thể chờ biến tang thi.

Tại đây sinh hóa nguy cơ thế giới, nguy hiểm nhất kỳ thật không phải tang thi, mà là đã biến vị nhân tâm, vì cái gọi là tài phú, trí ngàn vạn người sinh tử không màng, mới là đáng sợ nhất.

Đương nhiên, nếu gặp gỡ hàng ngàn hàng vạn thi triều, hắn cũng không nhất định có thể thoát được rớt, càng đừng nói còn muốn còn muốn cứu người, nói nữa, này sinh hóa nguy cơ trong thế giới còn có trời biết có hay không cái gì biến dị khủng bố sinh vật, cho nên vẫn là tiểu tâm tuyệt vời.

Diệp Phàm cảm ý thiên kiếm một đường đi qua, nhưng thật ra gặp không ít người sống sót, những người này trên mặt đều là lo sợ bất an thần sắc, bởi vì ngôn ngữ không thông, hắn phí thật lớn sức lực mới hiểu rõ đây là địa phương nào.

Nơi này là cánh đồng huyện, ly Seoul còn có vài trăm dặm.

Liên ở mấy ngày trước, trong thành không biết như thế nào xông tới mấy chỉ chó hoang, gặp người liền cắn, mà những cái đó bị cắn người, không đến nửa giờ, liền biến thành lục thân không nhận tang thi.

Cánh đồng huyện chính phủ đã khẩn cấp thành lập bộ chỉ huy, càng là ở thành thị chung quanh dựng nên cảnh giới tuyến, đem mọi người cùng này đó tang thi, tất cả đều nhốt lại, để cho người tuyệt vọng chính là bọn họ còn chặt đứt thư từ qua lại, phong tỏa tin tức.

Bốn phía tất cả đều là súng vác vai, đạn lên nòng bộ đội, mọi người chỉ cần tiến, không cho phép ra, người vi phạm giết chết bất luận tội.

“Xem ra, này đó tang thi vừa mới mới ra hiện, chính mình tới vừa lúc.” Nghe đến mấy cái này tin tức, Diệp Phàm đại khái hiểu biết hiện tại thời gian.

Dựa theo điện ảnh chủ tuyến, hiện tại Seoul cùng phủ son, còn hắn là không có xuất hiện cương thi, nếu sở liệu không tởi nói, cái này địa phương hắn là chính là kia tang thi ngon nguồn.

Hắn hiện tại hàng đầu nhiệm vụ, chính là như thế nào đột phá trùng vây đi ra ngoài, chạy nhanh tìm được Thịnh Kinh cùng tú an.

Lập tức hắn chút nào không ngừng, về phía trước mặt chạy đến, trên đường người đi đường dần dần rất thưa thớt rất nhiều, tùy ý có thể thấy được chính là trên đường phố tứ tung ngang dọc thi thể.

Ở một đường khâu khi, Diệp Phàm đang muốn phân rõ một chút phương hướng, bỗng nhiên, phía sau một tiếng chói tai sói tru truyền đến, thật lớn kinh phong quát đến người trên mặt sinh đau, hắn nghiêng người chột lóc, nhẹ nhàng né tránh.

Định nhãn vừa thấy, đó là một con thật lớn quái vật, tả hữu ba bốn mét cao, quý không giống quý, quái không giống quái. Toàn thân đều hư thối, vẫn đục màu vàng chất lỏng từ nó trên người chảy đầy đất.

Kia quái vật trên người vỡ nát, tú da hư thối trở nên tàn phá bất kham, chảy ra rất nhiều nước mủ.

Diệp Phàm thật sự không nghĩ ra, vừa rồi kia đất rung núi chuyển động tĩnh, cư nhiên là như thế này một khối tàn phá không khai, xấu xí dị thường quái vật vọng lại.

“Oa ô!” Một tiếng thê lương rống lên một tiếng. Từ kia quái vật trong miệng phát ra, kia chỉ còn lại có một tầng tú da sắc mặt, càng thêm có vẻ đến khủng bố dị thường.

Kia tiếng kêu là người phi người, là quý phi quý, tóm lại khó nghe dị thường, thiếu chút nữa đem hần lỗ tai màng xương chấn phá. Ngay sau đó, kia quái vật liền mang theo một cổ con lóc, hướng hần hung hăng đánh tới.

Diệp Phàm sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, ở hần trong trí nhớ điện ảnh căn bản không có như vậy quái vật, xem người này hình thể, giống đủ trong truyền thuyết mãnh tượng chiến tượng.

“Ta đảo muốn nhìn ngươi có bao nhiêu đại sức lực.” Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, cũng có tâm thí nghiệm một chút này quái vật lực lượng, không tránh không tránh, giơ tay một chương, hướng tới quái vật thân thể đánh.

Hàng Long Thập Bát Chương” kháng long có hồi “Y hần hiện giờ nội lực, mặc dù trước mặt là một khối cự thạch, cũng có thể một chương oanh thành mảnh nhỏ.

”Phanh “Một tiếng một tiếng trầm vang, giống như bốn chồn giống nhau, Diệp Phàm cảm thấy một cổ cự lực vọt tới, thân hình nhoáng lên, sau này lui một bước, cánh tay đều có chút tê dại, trong lòng kinh hô: Này rốt cuộc là thứ gì, thế nhưng sẽ tiếp hạ hần một chương.

Phải biết rằng Hàng Long Thập Bát Chương không gì phá nổi, lúc trước kia huyền minh nhị lão liên thủ đều không phải hần nhất chiêu chi địch, không nghĩ tới một cái tàn khuyết không được đầy đủ quái vật, lại tiếp được hần một chương, không khỏi hần không khiếp sợ.

Kia quái vật ngạnh bị Diệp Phàm một chương, cũng không chịu nổi, cả người cốt cách đều mau rách nát, bất quá nó lại chính là không có ngã xuống, gằm nhẹ càng thêm bạo nộ, điên cuồng hướng Diệp Phàm lại lần nữa đánh tới.

Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, thân hình chột lóc, bắn lên vài mét cao, phái Hoa Sơn” đoạt mệnh liên hoàn tam tiên kiếm “Nháy mắt đâm ra.

Đây là phái Hoa Sơn trấn phái tuyệt kỹ chi nhất, kiếm chiêu chỉ có tam thức, sử khi liên hoàn đánh ra, liền mạch lưu loát.

Lúc đầu vào đầu chém thẳng vào, nếu đối phương nghiêng thân tránh ra, tắc xoay vòng trường kiếm, chặn ngang hoành tước; nếu đối phương còn có thể tránh đi, thế tất thả người từ trên thân kiếm phóng qua, tắc trường kiếm phản liêu, tất thứ đối phương giữa lưng, nếu đối phương sau lưng không sinh đôi mắt, thế khó tránh né.

Năm đó phái Hoa Sơn kiếm, khí hai tông với Ngọc Nữ phong thượng so kiếm tranh đấu, kiếm tông đệ tử từng lấy này ba chiêu kiếm pháp giết chết vài tên khí tông hảo thủ.

Kia quái vật như thế nào kiến thức quá lợi hại như vậy kiếm pháp, ở hơn nửa ý thiên kiếm không gì phá nổi, thiết kim đoạn ngọc.

A ——!

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết, quái vật nhảy mất bị trảm thành bốn đoạn, khổng lồ thân thể ngã xuống, khơi dậy đầy trời tro bụi.

Diệp Phàm đang muốn đi lên xem xét này rốt cuộc là cái gì quái vật, bỗng nhiên, bốn phương tám hướng, truyền đến một trận thê lương kêu thảm thiết.

Một hồi công phu không đến, UU đọc sách (www.uukanshu.com) trên đường phố bò đầy đủ loại kiểu dáng tang thi quái vật. Máy cái dẫn đầu chính là mấy thước lớn lên cá sấu quái vật, kia bén nhọn thật lớn móng vuốt thật sự là uy lực khủng bố, thế nhưng ngành sinh sinh đem kia đá phiến để mặt đều xé rách mở ra.

Mấy thước lớn lên thân hình, cả người đều là gai ngược, chúng nó đầu lưỡi có thể duỗi đến một thước dài hơn độ, hai chỉ thật lớn chân trước đã cực độ tiến hóa, biến thành một đôi vô pháp dùng ngôn ngữ hình dung thật lớn móng vuốt, này cứng rắn trình độ có thể so với sắt thép, có lẽ càng sâu chi!

Này đó quái vật kết thành một trương lưới lớn, đem Diệp Phàm sở hữu lộ đều che khuất.

.....

Cánh đồng huyện bên cạnh, chính phủ lâm thời bộ chỉ huy một cái lều trại, mấy cái nhân viên công tác đang ở bận rộn, ở bọn họ trước mặt hiểu rõ đại thật lớn máy tính, nhất bang người chính chặt chẽ chú ý trong thành tình huống.

Đột nhiên, một người mặc quân trang nhân viên công tác” a “Một thân đứng lên nói:” Thủ trưởng, trong thành có tình huống. “

Hắn vội vàng đem video điều đại, máy tính hình ảnh biểu hiện đúng là Diệp Phàm cùng kia quái vật vật lộn trường hợp.

Mọi người lực chú ý, đều bị theo dõi trung đánh nhau hấp dẫn, trong lúc nhất thời nghị luận sôi nổi, nói cái gì đều có.

Lều trại, tối cao quan chỉ huy là một người mặc áo nguy trang trung niên quan quân, người nọ ước chừng bốn mươi tả hữu bộ dáng, nhất thấy được chính là trên mặt có một cái thật lớn vết sẹo, làm người nhìn đến nhìn thấy ghê người.

Hắn nhìn chằm chằm hình ảnh trông được một lát, hơi kinh hãi, thấp giọng nói: “Người này là ai? Chạy nhanh cho ta điều tra rõ, ta yêu cầu biết hắn một lại tư liệu. “

Một bên nhân viên công tác nhanh chóng đổ bộ quân đội máy tính, đối chiếu Diệp Phàm sinh thành hình ảnh, một trận tra tìm, chính là vô luận bọn họ như thế nào nỗ lực, hệ thống đều không ngoại lệ hồi đáp, đều là tra vô người này.

“Bất sống bất sống hắn, không tiếc hết thảy đại giới.” Mặt thọc quân nhân, sắc mặt âm trầm đáng sợ, trực tiếp hạ mệnh lệnh nói.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4 : đột kích bộ đội

Đối mặt rậm rạp tang thi quái vật, Diệp Phàm không khẩn trương đó là giả, tuy rằng hắn có bách thảo đan có thể nhiên làm chính mình trọng thương bắt từ, chính là nhiều như vậy quái vật, hơi có vô ý, hắn sẽ chết liền tra đều không dư thừa.

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết, kia dẫn đầu một con cá sấu hình quái vật động, nó thân không cong, chân bất động thân thể đột nhiên hóa thành một

đạo tàn ảnh, hướng Diệp Phàm hung hăng đánh tới.

Diệp Phàm dùng ra lăng ba Weibo, nháy mắt tránh đi, kia quái vật cái đuôi “Vèo” một tiếng khóa hướng hấn yết hầu, lực lượng đại cực kỳ, như là một tòa tiểu sơn nghiền áp lại đây.

Diệp Phàm không tránh không tránh, trở tay nhất chiêu “Điên đảo càn khôn” trong tay ý thiên kiếm hướng kia quái vật cái đuôi chém tới.

A —

Một tiếng thê lương kêu thảm thiết vang lên, kia quái vật cái đuôi bị thứ nhất kiếm chém xuống dưới, không đợi kia quái vật phản ứng lại đây, Diệp Phàm nhất chiêu phách không chưởng đánh ra, nháy mắt đem kia quái vật bổ ra hơn mười mét xa.

Kia quái vật trên mặt đất liên tiếp đánh mấy cái lăn, lắc lắc lắc lắc liền đứng lên.

Diệp Phàm tức khắc minh bạch, này đó quái vật tựa như đồng tường thiết cánh tay giống nhau, giống nhau chưởng pháp cùng quyền kinh, căn bản đối chúng nó cấu không thành trí mạng thương tổn. Hấn duy nhất dựa vào chính là trong tay ý thiên kiếm.

Nơi xa, ác phong bắt đầu khởi động, hai chi không mao quái điều vọt tới, thân thể chừng hơn mười mét trường, cả người tàn khuyết bất kham, chảy làm người nôn mửa dịch nhầy.

Diệp Phàm đôi mắt một trận co rút lại, sự tình phát triển đã vượt qua hấn dự tính, vô luận là mãnh tượng chiến tượng, vẫn là kia cá sáu hình quái vật, ở hơn nữa này hai chi không mao quái điều, căn bản là không phải hiện đại đồ vật, rất có thể giống viễn cổ biến dị sinh vật.

Hấn nguyên tưởng rằng lần này phù sơn hành trình, chỉ biết đụng tới những cái đó hành động chậm chạp tang thi, trăm triệu không nghĩ tới, mới vừa ngay từ đầu, sự tình liền mất khống chế.

Cường đại sát niệm, như thủy triều giống nhau hướng hấn mãnh liệt, kia hai chi không mao quái điều, như thông hai tôn ác thần, sát ý ngập trời, hấn không thể lập tức liền phác sát Diệp Phàm.

Nếu thật sự bị kia kiên nếu tinh cương lợi trao bắt được, cho dù bắt từ cũng muốn rớt một tầng da.

Mắt thấy kia lợi trao phải bắt đến hấn ót, kia vẫn luôn không có động tĩnh Diệp Phàm đúng lúc này động.

Đôi mắt này đó hung ác quái vật, chậm rãi nâng lên một ngón tay, làm như nhẹ nhàng băng quơ giống nhau, đi phía trước liên tiếp điểm đi.

Thoáng chốc, đầu ngón tay chỗ, có một chùm quang hoa thoáng hiện, đột nhiên đại lượng.

Hai ngón tay chỉ điểm ra, lôi đình thoáng hiện, lưỡng đạo kim sắc loang loáng, lấy ngậm chiếm chi thể lực, thổi quét tứ phương.

Kia không mao quái điều nháy mắt dùng thân, giống như là thấy được thế gian này nhất khủng bố sự vật giống nhau, lộ ra cực đoan hoảng sợ chi sắc.

Giờ khắc này, chúng nó thật sự cảm nhận được, một loại tử vong uy hiếp, xoay người điên cuồng chạy trốn mà đi.

Nhưng mà, hết thảy đều đã muộn, kim quang cuốn đi, kia hai cụ quái điều cả người nổ tung, nháy mắt hồi phi yên diệt.

Đây là Diệp Phàm ở ý thiên vị diện trung lĩnh ngộ mạnh nhất nhất chiêu, cùng loại với đại lý Đoàn thị Lục Mạch Thần Kiếm, đem hàm với đầu ngón tay nội lực cách không kích phát đi ra ngoài,

Đạt tới chỉ kiếm cảnh giới. Tức chỉ lực có khả năng cập địa phương, giống như có một thanh vô hình kiếm. Vô luận là quét ngang hoặc hứ chỉ, đều nhưng đã thương địch thủ.

Duy nhất không cùng chính là, hiện giờ hấn thân cư cửu âm cửu dương, còn có Thiếu Lâm Dịch Cân kinh, Vô Đương Thái Cực công chờ, nội lực có thể nói chưa từng tuyệt nay, dùng ra kiếm khí so Lục Mạch Thần Kiếm mạnh hơn nhiều.

Kia hai con quái vật tuy rằng da kiên thật, nhưng là cùng kia vừa rồi mãnh tượng chiến tượng, lại kém không ngừng một tầng, gặp được này vô hình kinh khí, chỉ có thể bị thôi.

Theo dẫn đầu quái vật tử vong, dư lại tang thi toàn bộ động, rậm rạp chừng hơn một ngàn chỉ nhiều, giống như hồng thủy giống nhau hướng Diệp Phàm dùng đến.

Hấn thét dài một tiếng, trong tay ý thiên kiếm cắt một vòng tròn, dùng ra phái Vô Đương Thái Cực kiếm pháp, nửa thanh bảo kiếm sử chính là mưa gió không ra, chỉ khoảng nửa khắc, bốn phía bị thanh không một tầng lớn.

Chính là này đó tang thi dũng mãnh không sợ chết, thẳng tiến không lùi, vô luận Diệp Phàm như thế nào sát, bọn họ tựa như vô cùng vô tận giống nhau, hướng hấn đối phương dùng đến.

Mắt thấy hấn liền phải bị quái vật nuốt hết, đúng lúc này, bỗng nhiên tang thi đàn trung, truyền đến một cỗ kịch liệt được đến nổ mạnh, nháy mắt nổ chết thượng trăm chỉ cương thi.

Những cái đó tang thi hơi hơi một đống, Diệp Phàm nhân cơ hội vận khí tuyệt đỉnh khinh công, bay lên một chỗ hơn mười mét nhà lầu.

Hắn trên cao nhìn xuống, định nhìn hướng ra phía ngoài mặt nhìn lại, chỉ thấy mười mấy mặc phòng hóa phục quân nhân, từ nơi xa liên tiếp ném ra mấy cái quân dụng lựu đạn.

Này đó quân dụng lựu đạn uy lực vô cùng lớn, mười thước trong vòng không có một ngọn cỏ, hơn mười cái đồng thời nổ mạnh,” phanh phanh phanh..... “Tựa như thiên nữ tán hoa giống nhau, nháy mắt kia giúp quái vật đã bị thanh không một mảnh, có mấy chỉ nghĩ muốn giãy giụa chạy trốn, cũng bị này đó quân nhân dùng AK47, trực tiếp tiêu diệt.

Diệp Phàm cẩn thận đánh giá này giúp quân nhân, địch ta chưa phân, hắn không có tùy tiện đi ra phía trước.

Dẫn đầu một cái quân nhân bô bô nói một hồi Hàn ngữ, hắn một chữ cũng không nghe động hiểu, đang ở không kiên nhẫn tưởng rời đi khi, kia giúp quân nhân bỗng nhiên lại lần nữa bùng lên đột kích súng trường, đem đen nhánh họng súng nhắm ngay hắn.

Ngay sau đó những người đó khẩu động cò súng, hơn mười đem AK47 bắt đầu xoay tròn, viên đạn nhanh chóng bắn ra.

Những người này ý tứ rất đơn giản, đem hắn đánh cái chết khiếp, lại mang về, dù sao tướng quân nói, chỉ cần bắt tử liền thành.

Bọn họ chấp nhất cho rằng, Diệp Phàm khẳng định cũng là một loại biến dị hình người sinh vật, nói cách khác, một người bình thường là không có bất luận cái gì biện pháp cùng những cái đó tang thi chống lại.

Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, tuy rằng hắn có siêu cấp áo chống đạn cùng Cửu dương thần công hộ thể, chính là đối mặt hơn mười đem đột kích súng trường bắn phá, chính mình nhưng tuyệt đối ngăn không được.

Lăng Ba Vi Bộ tốc độ cao nhất vận chuyển, chiêm chi ở phía trước, chợt nào ở phía sau, phảng phất khiêu vũ giống nhau, tốc độ mau đến giống như quỷ mỵ, mấy cái thả người gian liền tới tới rồi này đó quân nhân bên cạnh người, trong tay ý Thiên Bảo kiếm một phách.

Mười mấy cái quân nhân người giống như trong tay đột kích súng trường, biến thành hai đoạn, Diệp Phàm thân hình không ngừng, tuyệt đỉnh khinh công vân long tam chiết dùng ra, giống như đại bàng giương cánh triều phụ cận mấy cái quân nhân đánh tới.

Này vân long tam chiết chính là Côn Luân phái tuyệt đỉnh khinh công, luyện thành sau cao tưng thượng nhảy, kiểu nếu du long, ở đằng khỏi chi thể đem kiệt là lúc, có thể không mượn dùng bất luận cái gì vật thể, chỉ dựa vào thân hình ở không trung đánh một hồi toàn, liền có thể lập tức cất cao, như thể giả lại, có thể xoay quanh mà thượng đạt hai ba mươi trượng.

Nghe nói, tu luyện đến tới cao chỗ, có thể đạt tới lăng ba độ hư, long phi cửu thiên nông nổi.

Kia vài vị quân nhân sắc mặt đại biến, như thế nào kiến thức quá loại này huyền diệu khinh công, mắt thấy liền phải đem Diệp Phàm trăm vói dưới kiếm.

Đúng lúc này, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nơi xa một tiếng thanh thúy tiếng súng truyền đến, Diệp Phàm trăm vói trung dùng ra phái Võ Đang” Thê Vân Tung “Thân thể không thể tưởng tượng lại cất cao một trượng, nghìn cân treo sợi tóc hết sức né tránh kia phải giết một thương (súng).

Phanh phanh phanh.....

Chỗ tới lại là mấy thương (súng) bắn ra, bất quá Diệp Phàm Lăng Ba Vi Bộ, đã tu luyện đến đại thành, dưới chân liền điểm, liên tục tránh thoát rất nhiều lần viên đạn xạ kích.

Hắn minh bạch phụ cận hắn là cất dấu một cái tay súng bắn tia, nếu không diệt trừ hắn, chính mình tùy thời đều có lật thuyền trong mương khả năng.

Liên tục vài lần tránh thoát, Diệp Phàm hơi chút thích ứng ngắm bắn súng trường phóng ra tàn suất, nhìn chuẩn một sơ hở, trong tay nửa thanh ý thiên kiếm, hóa thành một đạo thất luyện bắn ra, bay thẳng đến một cái phương vị đánh đi.

“A” một tiếng, mấy chục mét xa trên nhà cao tầng ngã xuống dưới một cái quân nhân, hắn ngực chỗ, thành linh cảm kia đem ý thiên kiếm,

Diệp Phàm thân ảnh không ngừng, một cái bỏ nhào qua đi, rút ra ý thiên kiếm, đúng lúc này, hắn ban đầu đặt chân ra truyền đến một tiếng nổ mạnh, đó là đối phương quân dụng lựu đạn.

Nếu, hắn hơi chút chậm một bước, liền sẽ bị thật lớn lực đánh vào, tạc hồi phi yên diệt.

Kế tiếp chiến đấu, không có bất luận cái gì huyền nghi, kia mấy cái quân nhân dễ như trở bàn tay đem hắn sống sờ sờ đùa chết.

“Thủ trưởng, đệ nhất tiểu đội toàn bộ bỏ mình, chúng ta muốn sửa làm sao bây giờ?” Phụ trách giám thị máy tính số liệu nhân viên công tác, mở miệng nói.

“Người nam nhân này, cư nhiên như vậy cường?” Mặt theo mang lộ ra một tia kinh ngạc chi sắc, hắn thật sự không nghĩ tới không nghĩ tới, chính mình đặc chủng tiểu đội, không đến mười lăm phút, đã bị đối phương một người tiêu diệt.

Phải biết rằng, kia chính là quân đội đứng đầu phối trí, một cái tiểu đội sức chiến đấu, chút nào không thua một cái tăng mạnh liền, này càng thêm làm hắn

hoài nghi Diệp Phàm thân phận.

“Đem đệ nhị tiểu đội, đệ tam tiểu đội, đều cho ta phái ra đi, thật sự không được, liền dùng hoà tiền đối phó hần.” Mặt thẹo lạnh lùng phân phó.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5 : bắt giặc bắt vua trước

Giải quyết cuối cùng một cái quân nhân về sau, Diệp Phàm tìm được một chiếc giường ở ven đường xe máy, nhanh như điện chớp hướng phía trước phương chạy đến.

Hần trong lòng rõ ràng, nếu quân đội tham gia chuyện này, kế tiếp bọn họ khẳng định là không chết không ngừng.

Chính chuyện đã mất khống chế, hiện tại hần duy nhất làm chính là như thế nào lao ra đi, chạy nhanh tìm được kia thai phụ cùng tiểu nữ hài.

Bất quá, hần hiển nhiên xem nhẹ quân đội phản ứng năng lực, còn không có khai ra hơn mười mà, một trận phi cơ tiếng gầm rú vang lên, trên bầu trời một trận phi cơ trực thăng rít gào triều hần đuổi theo.

Diệp Phàm khai đủ mã lực, đi phía trước mặt phóng đi, đúng lúc này, một trận Gatling tiếng súng vang lên, nháy mắt hần xe máy bị đánh thành nút lọ.

Hần nghìn cân treo sợi tóc hết sức, vận khởi tuyệt đỉnh khinh công tránh thoát kia súng máy bắn phá, đúng lúc này, kia phi cơ trực thăng thượng, từng điều dây thừng buông xuống.

Hơn mười vị mặc phòng hóa phục bộ đội đặc chủng, theo dây thừng từ phi cơ thượng trượt xuống dưới, hạng nặng võ trang, hòng súng chỉ vào Diệp Phàm, chỉ cần ra lệnh một tiếng, tuyệt đối có thể ở mấy cái hô hấp trong vòng đem hần bắn phá thành tổ ong vỡ vỡ.

Không chỉ có như thế, Diệp Phàm trước người thực phía sau, còn mở ra bốn lượng quân dụng xe tăng, đen nhánh pháo quân nhắm ngay hần.

Trời cao không đường xuống đất không cửa, bốn phương tám hướng đã bị này giúp quân nhân phong tỏa đi lạc.

“Giơ lên tay tới, từ bỏ chống cự, bằng không giết chết bất luận tội.” Một cái dẫn đầu quân nhân dùng tiếng Anh nói.

Diệp Phàm đương nhiên nghe hiểu được, bất quá muốn cho chính mình thúc thủ chịu trời, hần căn bản làm không được, trời biết rơi xuống này giúp quân nhân trong tay, hần có thể hay không bị trở thành bị thực nghiệm tiểu bạch thử.

“Các người quan chỉ huy là ai? Thỉnh hần tới cùng ta nói chuyện.” Diệp Phàm mặt âm trầm nói, hần đây là ở cô ý kéo dài thời gian.

Chỉ cần này bang nhân hơi chút lộ ra một chút tà lòng, hần tuyệt đối có nắm chắc lao ra đi.

“Người căn bản không có tư cách cùng ta nói chuyện, hiện tại nghe mệnh lệnh của ta, hai tay ôm đầu, chạy nhanh cho ta quỳ rạp trên mặt đất. Bằng không ta liền hạ lệnh nổ súng.” Kia dẫn đầu quan quân lạnh lùng nói.

“Đúng không? Người thật sự cho rằng ăn định ta?” Diệp Phàm sắc mặt âm trầm như nước, khi nói chuyện, hơn mười cái quân dụng lựu đạn xuất hiện ở hần trong tay, đó là hần vừa rồi từ kia vài vị người chết trên người thu được.

Kia giúp quân nhân ngăn ra, động tác nhất trí khẩu súng khẩu nhắm ngay hần, Diệp Phàm tay kéo kịp nổ nói “Đừng nhúc nhích, bằng không chúng ta cùng nhau đồng quy vu tận.”

Kia dẫn đầu quan quân sắc mặt biến đổi, hần cũng không dám lấy chính mình sinh mệnh nói giỡn, hơn mười viên quân dụng lựu đạn đồng thời nổ mạnh, có thể dễ như trở bàn tay đem bọn họ nhất bang người đưa lên Tây Thiên.

“Người đừng xằng bậy, có chuyện hảo hảo nói.” Kia quan quân đầy mặt đại hán nói, bọn họ ngàn tính vạn tính, không nghĩ tới tiểu tử này còn có cái này sau chiêu chờ bọn họ.

Sớm biết như thế, bọn họ mới vừa ở nên vận dụng đạn hỏa tiễn, đem người này oanh thành mảnh nhỏ.

“Đừng vô nghĩa, cho các người quan chỉ huy tới gặp ta.” Diệp Phàm không chút nào tương làm, cùng này giúp quân nhân đàm phán, liền phải lấy ra một chút lực độ tới.

Trong lúc nhất thời hai bên ném chuột sợ vỡ đồ, hình thành giằng co chi thế.

Đúng lúc này, kia thật lớn xe tăng trung, đi ra một người cao lớn quân nhân, đúng là cái kia quan chỉ huy mặt tho.

“Ta là bọn họ quan chỉ huy, Lý huyễn bản thiếu tướng, người có điều kiện gì có thể cùng ta nói.” Kia mặt tho dùng tiếng Anh hướng Diệp Phàm hỏi” còn có chính là, người là Nhật Bản người vẫn là người Trung Quốc? Vì cái gì sẽ đột nhiên xuất hiện ở chỗ này? Người có phải hay không biến dị người?”

“Quan chỉ huy các hạ, vấn đề của người quá nhiều.” Diệp Phàm lạnh lùng cười, nói “Ta chỉ có một yêu cầu, làm ta rời đi nơi này. “

Này một câu, hẳn là dùng quốc ngữ tiếng phổ thông nói, cũng coi như là biểu lộ chính mình thân phận.

“Nguyên lai người là người Trung Quốc.” Lý huyễn bản ngăn ra, ngay sau đó lắc đầu nói” cái này địa phương đã bị giới nghiêm, bất luận kẻ nào đều không thể đi ra ngoài, người hiện tại duy nhất làm chính là từ bỏ chống cự, làm chúng ta điều tra rõ thân phận của người?”

”Ý tứ của người chính là cự tuyệt? “Diệp Phàm sắc mặt trầm xuống nói.

Lý huyễn bản trầm giọng nói “Người trẻ tuổi, ta khuyên người vẫn là không cần học chống cự, tuy rằng người sẽ thần kỳ công phu, nhưng ta lại không tin, ở cái này đội hình hạ, người còn có thể chạy trốn rút, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, người tùy thời sẽ bị đánh thành tán tử, người vẫn là ngoan ngoãn phối hợp hảo.....”

Há liệu, hẳn lời nói còn chưa nói xong, bên ngoài mấy cái quân nhân bỗng nhiên kêu thảm thiết một tiếng, mọi người sửng sốt, xoay người nhìn lại, mấy chục chỉ tang thi đã điên cuồng phác giết lại đây.

Thừa dịp cái này khoảng cách, Diệp Phàm Lăng Ba Vi Bộ thi triển ra, chiêm chi ở phía trước, chợt nào ở phía sau, giống như quỷ mị giống nhau, nhảy vào trong đám người, trong tay ý Thiên Bảo kiếm múa may.

A a a

Thành phiên tiếng kêu thảm thiết vang lên, chung quanh những cái đó quân nhân, không ít người chỉ khoảng nửa khắc bị chặt bỏ đầu, vài viên đầu rơi trên mặt đất lăn lộn, máu tươi văng khắp nơi.

Như thế ma tính một màn, làm rất nhiều quân nhân nhảy mất hoảng sợ, không ít người giờ thương (súng), không biết nên hướng nơi nào bắn, cũng có quân nhân bị dọa đến một tác vương đại thất, súng trường dựa vào trục giác, lung tung bắn phá, ngược lại ngộ thương rồi chính mình không ít người.

”Đại gia không cần luận, bảo trì đội hình, “Lý huyễn bản không khỏi la lớn, muốn ổn định trận thế, chính là gần người cách đầu, này bang nhân như thế nào là Diệp Phàm đối thủ.

Ý thiên kiếm không gì phá nổi, chỉ khoảng nửa khắc không đến máu chảy thành sông, mấy chục người lục tục ngã vào vũng máu trung.

Lý huyễn bản thấy vậy tình huống, không khỏi đại kinh thất sắc, hẳn bay nhanh hướng xe tăng bên trong toàn đi.

Bất giác bắt vua trước!

Diệp Phàm đương nhiên sẽ không từ bỏ cơ hội này, chỉ có bắt cái này thiếu tướng, hẳn mới có tư cách cùng đối phương nói điều kiện.

Hắn thân hình chợt lóe, quỷ mị hướng tới Lý huyễn bản đánh tới, lúc này, kia giúp quân nhân cũng phản ứng lại đây.

Dày đặc viên đạn nháy mắt triều hắn vọt tới, Diệp Phàm khinh công tuy rằng lợi hại, nhưng là muốn hoàn toàn tránh đi như vậy nhiều viên đạn cũng là không có khả năng,

Bang! Một tiếng, huyết hoa văng khắp nơi, cánh tay hắn thượng tê rần, bị một viên viên đạn bắn trúng, mặc dù có siêu cấp áo chống đạn hộ thể, chính là này bang nhân dùng đều là 47 đột kích súng trường.

Áo chống đạn chủ yếu là giải quyết khá xa khoảng cách viên đạn đối người thương tổn vấn đề. Khoảng cách quá gần, đặc biệt lại là 47 loại này hỏa lực thực đột nhiên súng trường đạn, bất luận cái gì áo chống đạn cũng phòng không được.

Hơn nữa cho dù viên đạn không thể xuyên thấu, đối nhân thể tạo thành lực đánh vào cũng người sinh lý kết quả vô pháp thừa nhận, may mắn hắn có cửu âm Cửu dương thần công hộ thể, bằng không này một thương (súng) liền đem hắn bả vai đánh xuyên qua.

Bất quá, tuy rằng ăn một thương (súng), nhưng là hắn ý thiên kiếm cũng hoành ở kim đối phương trên cổ, Diệp Phàm đem ý thiên kiếm ở Lý huyễn bản trên cổ đè ép áp, lưu lại một đạo vết máu, lạnh giọng nói “Gọi bọn hắn tất cả đều dừng tay, bằng không ta giết người!”

Kỳ thật đều không cần hắn đi uy hiếp, nhìn hắn dùng kiếm áp ở quan chỉ huy trên cổ, dư lại mấy chục cái quân nhân đã thực tự giác ngừng tay, UU đọc sách ( ) nhìn nhìn lại, liền như vậy một lát thời gian, liền có hơn ba mươi cái quân nhân gặp Diệp Phàm độc thủ, làm người hoảng sợ.

Lạnh băng mũi kiếm, đè ở trên cổ, lạnh lẽo kim loại xúc cảm, làm Lý huyên bân trên người dâng lên một tầng nỗi da gà, bất quá trong lòng tuy rằng hoảng sợ, nhưng hần tố chất thật đúng là thực không tồi, ít nhất trên mặt vẫn là thực trấn định, đối Diệp Phàm hỏi ngược lại “Ngươi thật sự dám giết ta sao? Ngươi muốn giết ta, này đó quân nhân không chút nào không do dự nổ súng xạ kích, liền tính ngươi võ công không tồi, chính là ngươi có thể chạy quá phi cơ cùng đạn hỏa tiễn sao? Đến cuối cùng ngươi vẫn là từ lộ một cái”.

Hần nói đều là lời nói thật, cái này thành thị đã bị quân đội vây quanh, chỉ cần hắn đã chết, phỏng chừng sẽ có rất nhiều người đi theo tuần táng.

“Ta thừa nhận ngươi nói chính là lời nói thật, chính là ngươi cũng không cần khiêu chiến ta kiên nhẫn, bởi vì trước đó, ta sẽ lôi kéo ngươi cùng ta chôn cùng.”, Mặc một lát, Diệp Phàm khai nói” như vậy đi! Làm trao đổi, ta có thể cho ngươi một cái tình báo, nó có lẽ có thể cho ngươi bảo trụ tánh mạng.”

“Cái gì tình báo? “Lý huyên bân về mặt nghi hoặc hỏi.

“Nơi này không phải nói chuyện địa điểm, chúng ta thượng phi cơ trực thăng thượng nói đi! “Diệp Phàm nhìn nhìn bốn phía càng ngày càng nhiều tang thi nói.

“Vậy được rồi!” Đối với Diệp Phàm đề nghị, Lý huyên bân đương nhiên không có ý kiến.

Chợt, hắn bị Diệp Phàm áp, thượng kia lượng phi cơ trực thăng, có mười mấy quân nhân không yên tâm, tắc gấu gao đi theo hai người bọn họ bò lên trên phi cơ, dư lại nhất bang người, cũng phát động xe tăng, sử dụng xe tái xích tay phòng không đạn đạo cùng pháo bắn đạn đạo, nhắm ngay phi cơ, cũng coi như là vũ lực uy hiếp.

“.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 : quân đội hợp tác, theo như nhu cầu

“Ý của ngươi là nói, cái này thành thị sẽ bị quái vật chiếm lĩnh? Mọi người sẽ biến thành tang thi?” Phi cơ trực thăng thượng thiếu tướng Lý huyên bân về mặt không dám tin tưởng nhìn Diệp Phàm. 』 bút thủ 』Δ các ww w.』

Diệp Phàm ngưng trọng gật gật đầu nói:” Không chỉ là cái này trong thành thị người, cũng bao gồm các ngươi này đó quân đội? Đến lúc đó, mọi người đều đem sẽ bị virus cảm nhiễm? “

Căn cứ điện ảnh trung tình tiết, hảo Hàn Quốc rất nhiều thành thị đều bị tang thi chiếm lĩnh, nơi này nếu là virus ngọn nguồn, không có gì bất ngờ xảy ra chính là, này đó quân nhân cũng sẽ biến thành tang thi.

Lý huyên bân gấu gao nhìn Diệp Phàm đôi mắt nói:” Ta vì cái gì phải tin tưởng ngươi, trời biết có phải hay không ngươi ở nói chuyện giạt gân? “

”Bởi vì ngươi không có lựa chọn khác, ngươi chỉ có thể lựa chọn tưởng tin tưởng ta. “Diệp Phàm nắm thật chặt trong tay ý thiên kiếm nói:” Ngươi là một cái người thông minh, hẳn là biết cự tuyệt ta hậu quả. “

Cầm thụ được trên cổ truyền đến xương hàm ngứa, Lý huyên bân không sợ hãi đó là giả, rốt cuộc mỗi người mệnh chỉ có một cái, hắn nuốt một ngụm nước bọt nói: “Ngươi vừa rồi nói virus, rốt cuộc là thứ gì?”

“Ta đi! Ngươi đừng nói cho ta, các ngươi đến bây giờ còn không biết, là cái gì nguyên nhân làm cho nơi này sinh tang thi?” Diệp Phàm bất đắc dĩ lắc đầu.

Nếu, thật là như vậy, khó sao này Hàn Quốc chính phủ cũng quá hỗn đản.

”Ta chỉ biết là nơi này sinh tang thi bạo loạn, ba ngày trước nhận được quan trên mệnh lệnh, đem tòa thành này thị bao quanh vây quanh, bên trong thành mọi người chỉ được phép vào, không cho phép ra, người vi phạm giết chết bất luận tội. “Lý huyên bân ăn ngay nói thật nói:” Đến nỗi cái gì nguyên nhân, chúng ta thật sự không rõ ràng lắm. “

”Vậy ngươi vì cái gì phái bộ đội tới vào thành bắt ta? “Diệp Phàm chớp mắt hỏi.

”Bởi vì liền ở ngươi xuất hiện phía trước, có một người loại tránh khỏi quân đội tầm mắt, thoát đi tòa thành này thị. “Lý huyên bân đỏ mặt lên nói:” Ta ba

cái binh lính đều bị nòng giết chết, bởi vậy nhìn đến người như vậy lợi hại, liền tưởng đem người bắt lên nghiên cứu nghiên cứu..... “

Hả liệu, hẳn nói còn chưa nói xong, Diệp Phàm liền vội vàng hỏi:” Người nói có một người chạy thoát đi ra ngoài? Có phải hay không một cái ăn mặc bạch y phục nữ nhân? “

”Di, người như thế nào biết? “Lý huyển bản sững sốt, ngay sau đó hướng Diệp Phàm hỏi” Ngài biết thân phận của nàng? “

”Ta không biết thân phận của nàng, nhưng là ta biết, người lần này sấm đại hóa. “Diệp Phàm lắc đầu nói:” Bởi vì nữ nhân kia đã cảm nhiễm virus, Nàng sẽ đem mọi người biến thành tang thi. “

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái kia đào tẩu nữ nhân chính là điện ảnh trung, cái thứ nhất cảm nhiễm giả, cũng chính là nàng cắn chết nhân viên tàu, tiến tới dẫn đoàn tàu bạo động, đánh mất vây thành.

Diệp Phàm thật sự không nghĩ tới, phủ sơn hành một lại ngọn nguồn, tất nhiên sẽ sinh ở cái này tiểu thành.

Lý huyển bản sắc mặt biến đổi, không khỏi hỏi: “Người nói virus, rốt cuộc là thứ gì?”

“Như thế nào cho người nói đi!” Diệp Phàm hỏi ức một chút điện ảnh chi tiết nói: “Này đó virus đều là một cái kêu sinh vật chế được công ty, chạy theo vật trung lấy ra ra tới, này virus ngọn nguồn là này Tần Dương sinh vật phòng thí nghiệm.

Loại này virus cảm nhiễm cực cường, mới đầu bị cảm nhiễm người sẽ trải qua thật lâu mới hắc hóa, mà bị các nàng cắn những người khác tất sẽ gây biến thành tang thi.

Này đó cảm nhiễm tang thi độ kinh người, thính giác nhanh nhạy, một khi nghe được cái gì gió thổi cỏ lay, tức khắc biến thành buru hân tàn sát giả. Duy nhất nhược điểm chính là thị lực không tốt, nếu tiến vào hắc ám hoàn cảnh hoặc hai mắt bị che đậy, cũng chỉ có thể dựa thính lực phân biệt phương hướng.

Hiện giờ, kia cái thứ nhất bị cảm nhiễm thiếu nữ, bị các người thả đi ra ngoài, chỉ sợ không dùng được bao lâu, nàng sẽ đến thành thị, sẽ biến thành thi triều. Không cảm như thế, nếu không ngăn cản nàng, cái này quốc gia kiến trúc sẽ bị phá hủy, rừng rậm sẽ biến thành sa mạc, đến lúc đó tang thi toàn diện bạo, mọi người cùng động vật đều sẽ hủy trong một sớm.”

Diệp Phàm không có gạt bọn họ, đem nên biết đến sự tình đều nói ra.

Lý huyển bản sắc mặt chỉ một thoáng trở nên trắng bệch một mảnh, không nghĩ tới một cái nho nhỏ sơ hở, sẽ có như vậy thảm trọng hậu quả, bất quá hẳn mạnh mẽ nói: “Này đó đều là người lời nói của một bên, ta như thế nào biết người có phải hay không ở gạt ta?”

Diệp Phàm còn không có đáp lời, bọn họ bên cạnh một cái quân nhân, lập bắp nói: “Tướng quân..... Vị tiên sinh này có khả năng nói chính là thật sự..... “

“Người nói cái gì?”

“Bởi vì kia gia sinh vật công ty..... Ta nghe ta bằng hữu nhắc tới quá, vốn dĩ muốn đóng cửa, gần nhất một đoạn thời gian bởi vì được đến đầu tư công ty giúp đỡ, liền một lần nữa khai trương. Bọn họ..... Làm chính là sinh vật thực nghiệm.....” Binh lính sắc mặt một mảnh tái nhợt.

Hắn bằng hữu là kia gia sinh vật công ty công nhân, đã từng uống say thời điểm nhắc tới quá, nơi đó mặt làm một ít cực kỳ tàn nhẫn thực nghiệm, hiện tại ở kết hợp Diệp Phàm tình báo, hẳn tuyệt đối tin tưởng đối phương không có nói dối.

Một bên kia mười mấy binh lính, trong lúc nhất thời không biết làm sao, nơi này là bọn họ quốc gia, chính mình đều có thân nhân nhi nữ, vạn nhất cái kia nữ cảm nhiễm giả, chạy tới bọn họ thành thị, trời biết sẽ sinh cái gì.

Lý huyển bản càng là kinh nói không nên lời tới, hẳn ngốc lập một lát đến: “Diệp tiên sinh, chúng ta đây phải làm sao bây giờ? Người nếu biết này đó, khẳng định có biện pháp giải quyết.”

Kiến thức đến Diệp Phàm kia thần kỳ võ công, hẳn không tự giác gian đem này trở thành chúa cứu thế.

“Biện pháp sao? Đào không phải không có, nhưng là ta yêu cầu các người hợp tác” Diệp Phàm trầm ngâm một chút nói.

“Người muốn như thế nào cái hợp tác? Ta tuyệt đối phối hợp người. “Lý huyển bản không chút do dự nói.

“Yêu cầu của ta rất đơn giản, các người phái ra bộ đội, tìm được cái kia sinh vật công ty sở hữu thực nghiệm tư liệu, đến lúc đó ta giúp các người tới nghiên cứu kia virus kháng thể phối phương” Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Chỉ cần đại gia đồng tâm hợp lực, nghiên cứu ra giải được, đến lúc đó sở hữu vấn đề, sẽ giải quyết dễ dàng.”

Ở ý thiên đồ long ký trung, hẳn chính là tiêu chuẩn đại danh thủ quốc gia, tin tưởng dựa vào chính mình y thuật, ở hơn nữa hiện đại chữa bệnh thiết bị, hẳn là có thể nghiên cứu ra kia virus giải được, mặc dù lui một vạn bước giăng, hẳn nghiên cứu không ra, hẳn trong túi còn có tám viên bách thảo đan, đến lúc đó dùng nước trong pha loãng một bộ phận, tin tưởng cũng có thể giải cứu một bộ phận người.

“Người thế nhưng vẫn là thầy thuốc?” Lý huyển bản hôm nay kinh ngạc đã đủ nhiều.

“Như thế nào, ngươi không tin?” Diệp Phàm nhìn hán đôi mắt nói: “Ta dám đánh đố, ngươi trên người đã từng chịu quá vài lần thương (súng) thương, một cái bên vai trái, một cái ở phía sau bối, còn có một viên sán bắn tia xuyên ngươi trái tim. Không cảm như thế, ngươi còn có lão thấp khớp tật xấu, này đại biểu ngươi tuổi trẻ thời điểm, đã từng đi qua cực kỳ rét lạnh địa phương chấp hành quá nhiệm vụ, ta nói không sai đi!”

“Diệp tiên sinh thật là thần y a!” Lý huyễn bản lần này là hoàn toàn phục.

Phải biết rằng hán trên người ba chỗ thương (súng) thương, trừ bỏ hán thân cận nhất người cùng tư nhân thầy thuốc ngoại, UU đọc sách (www.uukan.shu.com) trên cơ bản biết đến người ít ỏi không có mấy, đến nỗi lão thấp khớp tật xấu, liền càng không cần phải nói, đó là năm nào cường thời điểm đi Siberia chấp hành nhiệm vụ khi, lưu lại bệnh căn, liền nằng thê tử cũng không biết.

Hiện tại này người trẻ tuổi há mồm liền nói ra hán bệnh cũ, không phải thần y vẫn là cái gì.

Khi nói chuyện, hán giờ lên bàn tay, Diệp Phàm cười cười, đồng dạng nâng lên tay, lẫn nhau vỗ tay, hai người bốn mắt tương đối, trăm miệng một lời: “Hợp tác vui sướng!”.

Mặc kệ thế nào, hiện tại hán cần thiết phải tin tưởng Diệp Phàm, không chỉ là bởi vì hán mạng nhỏ bị người khác nhéo, càng quan trọng là nơi này là hán quốc gia, hán không có bất luận cái gì lý do, mặc kệ này đó tang thi tàn sát bừa bãi đi xuống.

Mặc dù là vì chính mình thân nhân cùng hài tử, hán đồng dạng sẽ lựa chọn tin tưởng Diệp Phàm.

Đồng dạng, Diệp Phàm muốn ở cái này quốc gia tự do hành động, liền ít đi không được Lý huyễn bản trợ giúp, hán cũng không nghĩ cả ngày bị quân đội sờ đuôi bắt, bởi vì những cái đó tang thi, đã đủ hán không nề này phiền.

Hai bên miệng thượng làm cái ước định, Diệp Phàm đuổi theo bộ cái kia nữ cảm nhiễm giả, Lý huyễn bản tắc phái hán bộ đội, đi các thành thị, sưu tập những cái đó sinh vật công ty nghiên cứu tư liệu.

Cái kia sinh vật công ty nghiên cứu sở rất nhiều, hai bên ước định, ba ngày về sau ở Hàn Quốc phù sơn gặp mặt.

Thương định chơi một ít chi tiết về sau, Diệp Phàm đoàn người liền tòa phi cơ trực thăng, chạy tới phụ cận gần nhất sân bay, có Lý huyễn bản hỗ trợ, một lại đều không phải vấn đề, nửa giờ sau, hán bước lên chạy tới người phi cơ.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7 : Đột phát nhiệm vụ

Ở phi cơ thượng tìm được rồi chính mình vị trí, Diệp Phàm an vị xuống dưới, khẩu hảo đại an toàn, chờ đợi phi cơ cất cánh.

Vài phút lúc sau, hành khách toàn bộ đều thượng cơ, phi cơ bắt đầu ở đường băng càng thêm tốc, sau một lát, phi cơ chính thức cất cánh.

Mà đúng lúc này, hán túi tiền giám ngục lệnh bài, bỗng nhiên kim quang chợt lóe, hệ thống kia máy móc thanh âm, ở bên tai hán vang lên “Chúc mừng giám ngục trường kích hoạt đột phát nhiệm vụ, nhiệm vụ giải thích giải cứu này sở phi cơ thượng hành khách, cũng bắt giữ cướp máy bay khủng bố phần tử, thời hạn 3 tiếng đồng hồ.

Sau khi thất bại quả phi cơ sẽ nổ mạnh.

Nhiệm vụ khen thưởng đặc thù rút thăm trúng thưởng một lần. “

Nghe thấy cái này nhiệm vụ, Diệp Phàm rõ ràng ngẩn ra, này nima cũng quá hồ người đi! Làm phi cơ đều sẽ kích phát nhiệm vụ, thật đúng là không cho người thời gian nghỉ ngơi.

Loại này đột phát nhiệm vụ hán vẫn là lần đầu tiên nhận được, rõ ràng cũng không phải như vậy hảo hoàn thành.

Hán nháy mắt có làm phi cơ quay đầu ý tưởng, sau đó chạy nhanh rồi đi này giá tử vong chuyên cơ xúc động, mặc kệ hán khinh công có bao nhiêu lợi hại, vạn nhất phi cơ nổ mạnh, mặc dù không bị nổ chết, cũng sẽ quăng ngã thành thịt nát.

Đến nỗi kia cái gì cái gọi là đặc thù rút thăm trúng thưởng, hẳn thật sự không để bụng, tại đây vạn mĩ trời cao, cái gì đều không có mạng nhỏ quan trọng.

Bất quá cũng may lý trí làm hẳn tạm thời không có làm như vậy, hẳn lặng lẽ đứng lên, nhìn chung quanh một chút cabin, hiện tại quan trọng nhất chính là tìm được cái kia khung bố phần tử.

Lúc này một trận cỡ trung máy bay hành khách, ước chừng có hành khách hai trăm nhiều người, bởi vì hiện tại là buổi tối, đại bộ phận người đều tiến vào mộng đẹp, chỉ có cá biệt vài người ở nhỏ giọng nói chuyện với nhau.

Diệp Phàm dùng hai lần đi toilet thời gian, đem sở hữu hành khách quan sát một lần, đặc biệt đem trọng điểm đặt ở kia mấy cái không ngủ hành khách trên người, nhưng đều không ngoại lệ chính là hẳn không có tìm được bất luận cái gì manh mối.

Đảo mắt nửa giờ qua đi, hẳn bắt đầu trở nên lo lắng trọng trọng, lý phi cơ nỗ lực còn có 2 cái nhiều giờ, hẳn lại liền khung bố phần tử là ai cũng không biết.

Liên ở hẳn lần thứ ba đi toilet thời điểm, bỗng nhiên, hẳn đem tầm mắt dừng lại ở một cái trung niên nam tử trên người, không phải vì vậy nam tử có bao nhiêu soái, hoặc là nói hẳn là cái gì minh tinh linh tinh, mà là bởi vì người nọ trên mặt rõ ràng mang theo một chút hoảng hốt chỉ sắc.

Hắn gắt gao nắm trong tay bao da, thường thường dùng khăn giấy mặt một chút trên trán mồ hôi lạnh, để cho Diệp Phàm hoài nghi chính là, gia hỏa này trong tay thế nhưng cầm một cái cùng loại với plastic chế phẩm điều khiển từ xa, nhìn qua cùng bình thường điều khiển từ xa món đồ chơi điều khiển từ xa không có gì bất đồng.

Bỏn như vậy một cái tiểu ngoạn ý thật sự không có gì cực kỳ, nhưng Diệp Phàm tổng cảm thấy có điểm không ổn, một cái khăn trang nam tử, hơn nữa như vậy một cái điều khiển từ xa, lại kết hợp bỗng nhiên kích phát nhiệm vụ, tổng làm hẳn nhớ tới một ít không tốt sự tình.

Cái này nam tử ngồi vị trí khoảng cách Diệp Phàm vị trí có điểm xa, từ hẳn vị trí không thể thực tốt quan sát hẳn, cho nên Diệp Phàm suy nghĩ một chút, lấy ra một trương tờ giấy, viết xuống mấy cái tiếng Anh tự, thừa dịp một lần đi toilet cơ hội, đem tờ giấy đưa cho trung niên nam tử bên cạnh không xa một cái hoàng mao trong tay.

Kia hoàng mao nghi hoặc nhìn thoáng qua tờ giấy thượng nội dung, ngay sau đó đi theo hẳn đi toilet.

Diệp Phàm không nói hai lời, trực tiếp lấy ra mười vạn Hàn nguyên, nhét vào người trẻ tuổi trong tay, đây là thượng phi cơ phía trước, hẳn cùng Lý huyền bản thiếu tướng mượn.

Kia hoàng mao mất lộ kinh hi, trực tiếp dựa theo Diệp Phàm nhắc nhở, ngồi xuống hẳn nguyên bản trên chỗ ngồi. Có tiền có thể sử dụng quý đây ma, rất nhiều thời điểm có thể sử dụng tiền mua được liền không phải sự.

Ngồi ở hoàng mao bên người chính là một cái lược có tư sắc nữ hài, nhìn qua tuổi hẳn là không lớn, hóa trang điểm nhẹ, cũng coi như là một cái tiểu mỹ nữ, nàng tuy rằng không thấy được Diệp Phàm rót cuộc hoa bao nhiêu tiền thay đổi vị trí, nhưng là nói vậy cũng sẽ không thiếu.

Nàng trong lòng mặc dù có điểm kinh ngạc, nhưng càng nhiều vẫn là tự đắc, cái này nhìn qua tướng mạo không làm nam tử vì ngồi ở chính mình bên người, cư nhiên bỏ được hoa như vậy nhiều tiền, chính mình vẫn là có điểm tư bản.

“Đại thúc, kỳ thật ngươi không cần như vậy, ngươi muốn đến gần, có thể trực tiếp cho ta muốn điện thoại, ngươi không cần thiết vì ngồi ở chỗ này, mà hoa như vậy nhiều tiền.” Diệp Phàm đang ở quan sát cái kia bao da nam tử thời điểm, bên người đột nhiên truyền đến một cái hơi mang thẹn thùng thanh âm.

Hắn vội vàng xoay người lại, lúc này mới phát hiện là cái kia tiểu mỹ nữ đang nói chuyện, làm hẳn ngoài ý muốn chính là, này tiểu nữ hài thế nhưng nói chính là tiếng phổ thông.

Bất quá này hiển nhiên không phải tán gái thời điểm, hẳn đang định giải thích thời điểm, kia nữ hài lại nói tiếp “Hơn nữa ngươi trước công chúng làm như vậy, ta áp lực sẽ rất lớn, nhìn xem người khác nhìn qua ánh mắt, làm ta nhiều ngượng ngùng a.”

Diệp Phàm tức khắc cảm thấy trên đầu có một vạn chỉ thảo nê mã thổi qua, thấy này nữ tử còn tưởng tiếp tục mở miệng, vội vàng ngăn trở nàng, cười khổ nói “Ta nói tiểu thư, ngươi ra về có điểm hiểu lầm, ta sở dĩ ngồi lại đây bên này, cũng không phải vì ngươi, mà là”

Bất quá không chờ hẳn nói xong, kia nữ hài liền đánh gãy hẳn “Đại thúc, ngươi không cần giải thích, giải thích chính là che dấu, che dấu chính là sự thật. Nếu ngươi tưởng cùng ta giao bằng hữu nói, chúng ta hạ cơ lúc sau, có thể cùng nhau ăn bữa cơm.”

“Ta vâng!” Diệp Phàm hết đường chối cãi, hẳn chỉ là tóc dài quá điểm, không nghĩ tới lại ở người khác mắt trong mắt biến thành đại thúc, hẳn đang muốn nói cái gì đó, nhưng khỏe mắt đột nhiên nhìn đến kia bao da nam tử bàn tay vào bao da, trái tim tức khắc kịch liệt nhảy lên lên. Rốt cuộc bất chấp bên người cái này lải nhải nữ hài, vận khí cảm nã thủ liền tưởng triều kia nam tử chớp tới.

Có lẽ là bởi vì quá mức khẩn cấp, ở hơn nữa sự tình quá mức vừa khéo, vừa lúc có một cái tiếp viên hàng không từ hai người trung gian lối đi nhỏ đi qua, Diệp Phàm chỉ cảm thấy một trận mềm mại, xúc tua cảm giác lại là mềm như bông, tuy rằng cách quần áo, nhưng vẫn cứ có thể cảm nhận được kia kinh người co dãn.

“A” một tiếng chói tai thét chói tai, thiếu chút nữa đem hẳn màng tai cấp xé rách, phi cơ thượng sở hữu hành khách tức khắc đều bình tĩnh lại đây, bọn

họ nhìn đến chính là một cái nam tử dùng tay đang ở sờ một cái tiếp viên hàng không mỏng.

Như vậy một bức cảnh tượng, chỉ cần là một cái có điểm đầu óc người đều biết, khẳng định là nam tử phi lễ cái kia tiếp viên hàng không, bắt quá đại gia cũng đối nam tử tỏ vẻ lý giải, bởi vì cái kia tiếp viên hàng không thật sự quá xinh đẹp.

Một thân sạch sẽ bó sát người tiếp viên hàng không chế phục, phụ trợ nàng kia gợi cảm thon thả hoàn mỹ đáng người, đây là một cái chỉ cần là nam nhân nhìn đến, đều có một loại chiếm cứ nàng nữ nhân, văn nghệ điểm tới nói, đây là một cái vụ vật, một cái có thể làm sở hữu nam nhân điên cuồng vụ vật.

Diệp Phàm là nghe được kia một tiếng thét chói tai lúc sau mới phản ứng lại đây, con dòng chính khẩu xin lỗi.

“Luu manh!” Gợi cảm tiếp viên hàng không dùng phần nộ ánh mắt nhìn Diệp Phàm, nếu ánh mắt có thể giết người, hẳn đã là vỡ nát.

“Xin lỗi, này chỉ do là một lần ngoài ý muốn, ta tuyệt đối không phải cố ý.....” Diệp Phàm ngượng ngùng nói.

Nima, lúc này đây chính là hiểu lầm lớn, hẳn chính là so Đậu Nga còn oan.

Không chờ kia tiếp viên hàng không mở miệng, bên cạnh cá trung niên đại thúc liền châm chọc nói “Tìm lấy có cũng sẽ không tìm một chút mới lạ, ta vừa rồi vẫn luôn nhìn người, người chính là cố ý chiếm nhân gia mỹ nữ tiện nghi, ta kiến nghị đội bay nhân viên lập tức báo nguy, chờ phi cơ tới Seoul sân bay lúc sau, liền đem cái này sắc lang trao tiến cảnh sát cục. UU đọc sách (www.uukanshu.com)”

Trên thế giới vĩnh viễn không thiếu biện hộ sĩ, theo trung niên đại thúc lên án công khai, rất nhiều người gia nhập thảo phạt đại quân, bắt quá bọn họ đại bộ phận dùng Hàn ngữ, Diệp Phàm cũng nghe không hiểu.

Kia tiếp viên hàng không đang chuẩn bị nói điểm cái gì, bất quá đúng lúc này, Diệp Phàm lại là đột nhiên đứng lên, vốn dĩ cột lấy đai an toàn không biết khi nào đã bị hắn giải khai, hắn một phen đẩy ra kia chặn đường tiếp viên hàng không, cả người như một đầu thác lung mãnh hổ giống nhau, đánh về phía cách hai cái chỗ ngồi bao da nam tử.

Bởi vì liền ở vừa rồi kia trong nháy mắt, hắn dùng dư quang thấy được bao da nam tử đang ở khởi động điều khiển từ xa, cũng chính là trong nháy mắt này, hắn cảm giác được một cổ thấu triệt nội tâm lạnh lẽo, cho nên hắn không có chút nào do dự, bộc phát ra chính mình lớn nhất tiềm lực, dùng nhanh nhất tốc độ, xuất hiện ở trung niên nam tử bên người, một quyền triều cánh tay hắn ném tới.

“Răng rắc”

Thanh thúy gãy xương thanh không sai biệt lắm toàn bộ cabin người đều nghe được, theo sau trung niên nam tử phát ra một tiếng kịch liệt tiếng kêu thảm thiết, hắn cái tay kia xương tay, đã bị Diệp Phàm một quyền oanh đoạn, vốn dĩ đã ấn ở điều khiển từ xa thượng ngón tay, căn bản dùng không ra chút nào sức lực.

Cabin nội hành khách tức khắc đều ngưng ngẩn, theo sau một ít người nhất gan sôi nổi phát ra tiếng thét chói tai, Diệp Phàm nhưng không có thời gian quản bọn họ, một phen đoạt quá trung niên nam tử trong tay bao da, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra, ngăn ngừa vài giây, hắn sau lưng đã bị kính ra một thân mồ hôi lạnh.

Mấy cái ý vào người một nhà cao mã đại nam tử coi bỏ đại an toàn, hướng tới Diệp Phàm tới gần lại đây, trong đó một cái càng là mở miệng hô “Người muốn làm cái gì? Nhanh lên buông ra vị kia tiên sinh.”

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8 : Bom kinh hồn

Vài vị hành khách bất thiện nhìn Diệp Phàm, tùy thời đều có động thủ khả năng, nếu nói ở phi cơ thượng đáng sợ nhất sự tình là cái gì, trừ bỏ cướp máy bay cùng đột sự cố, chỉ sợ cũng là đùa giỡn. 』

Bởi vì này liên quan đến máy bay hành khách thượng mọi người an toàn, mỗi người đều là linh chịu đựng. Ở hơn nữa bọn họ xem Diệp Phàm đã sớm không vừa mắt, hận không thể lập tức ra tay giáo huấn một chút cái này sắc lang.

Diệp Phàm nhìn chung quanh những cái đó không tốt nam nữ, bắt đầu dĩ lạc đầu, đương kim xã hội này, nhất bi ai sự tình không gì hơn hiểu lầm, hắn cảm lấy bàn trên đài cái kia điều khiển từ xa, giờ lên đôi hành khách nhóm nói: “Nếu ta không đoán sai nói, này hẳn là một cái bom điều khiển từ xa. Vì đề ngừa vạn nhất, cho nên ta mới ra tay đem hắn chế phục.”

Rất nhiều hành khách nhóm nghe vậy toàn dùng xem ngu ngốc giống nhau ánh mắt nhìn hần, đánh chết bọn họ cũng không tin Diệp Phàm nói chính là thật sự, rốt cuộc trung niên nam tử bản nhân còn ở phi cơ thượng, hần sao có thể sẽ liền chính mình cùng nhau nổ chết đâu?

Bất quá Diệp Phàm cũng không để ý bọn họ có tin hay không, hần chỉ là vì chính mình hành động tìm một cái cớ mà thôi, đến nỗi đúng sai, sự thật tổng hội chứng minh.

Bao da nam tử trên mặt mồ hôi lạnh chảy ròng, thủ đoạn xuyên tim đau đớn, làm hần hận không thể giết trước mặt người trẻ tuổi, nhìn đến vậy xem quần chúng kia nóng lòng muốn thử biểu tình, hần lập tức kêu thảm đến: “Đại gia..... Không cần nghe hần, đây là bôi nhọ.....”

Há liệu, hần lời còn chưa dứt, Diệp Phàm một phen liền bắt được cổ hần, ở hành khách nhóm tròn mắt há hốc mồm ánh mắt hạ, trở tay cho hần hai bàn tay, đàng đàng sát khí nói: “Ta chỉ hỏi ngươi một lần, đây là không phải bom điều khiển từ xa, nếu ngươi không nói, ta sẽ bẻ gãy ngươi hai ngoại một con cánh tay.”

Lúc này, vốn dĩ gây người kia tiếp viên hàng không cư nhiên đứng dậy, đối Diệp Phàm nói: “Nhanh lên buông ra vị tiên sinh này, bằng không..... Ta kêu nhân viên bảo vệ.....”

Diệp Phàm cười khổ một tiếng, trên thế giới này quả nhiên là người tốt khó làm, chính mình vì này bang nhân liệu sống liệu chết, mọi người ngược lại đem hần trở thành người xấu.

Hần lạnh lùng nhìn thoáng qua kia tiếp viên hàng không cùng mấy cái ngo ngoe rục rịch nam tử, tay phải mau một nháy vừa chuyển, nháy mắt sử dụng phân cân thác cốt tay, bẻ gãy kia trung niên nhân một cái khác cánh tay, dùng một loại ác ma ngữ khí nói: “Ngươi nói, vẫn là không nói?”

Này phân cân thác cốt tay chính là đại bất một loại, chuyên ở thoát người khớp xương, đoạn người cốt cách, lấy cực nhanh thủ pháp, công kích đối phương tứ chi cùng đầu lâu cổ cốt, quả nhiên là lợi hại phi thường, đừng nói là một người bình thường, chính là võ lâm cao thủ cũng chịu không nổi.

Trung niên nam tử lớn tiếng kêu thảm, đương nhiên chịu không nổi như vậy tra tấn, lập tức liền la to nói: “Ta chiêu, ta chiêu! Ta thật là mang theo một cái bom đến phi cơ thượng, cái này điều khiển từ xa, chính là kia bom điều khiển từ xa.”

Bốn phía hành khách nhóm nghe vậy tức khắc hoảng sợ lên, dùng khó có thể tin ánh mắt nhìn trung niên nam tử, trong đó cái kia muốn động thủ ngăn cản Diệp Phàm nam tử cao lớn càng là nói: “Không có khả năng, này tuyệt đối không có khả năng, tiên sinh, nói cho chúng ta biết, ngươi là bị hần bức bách. Ngươi không cần sợ, chúng ta sẽ không lại làm hần thương tổn ngươi.”

Lúc này, kia trung niên nam tử tinh thần đã hồng mất, căn bản bắt chặp cùng nam tử cao lớn nói chuyện, trên mặt lộ ra một cái dữ tợn tươi cười, gắt gao nhìn chăm chăm Diệp Phàm: “Liên tính ngươi đoạt điều khiển từ xa thì thế nào, bom có đúng giờ thiết trí, chỉ cần thời gian vừa đến, vẫn cứ sẽ nổ mạnh, ngươi chết chắc rồi, này phi cơ người trên đều chết chắc rồi..... Ha ha, ha ha!”

Nguyên bản nhìn qua có điểm nhất gan yếu đuối trung niên nam tử, giờ khắc này cư nhiên trở nên vô cùng điên cuồng.

Diệp Phàm im lặng, hần lo lắng nhất chính là vấn đề này, nếu này trung niên nam tử quyết tâm tìm chết, vậy thật sự đáng sợ.

Buông ra trung niên nam tử, Diệp Phàm nhìn thoáng qua kinh hoàng thất thố hành khách nhóm, mấy cái tiếp viên hàng không bắt đầu an ủi những cái đó hành khách, ý đồ làm cho bọn họ trấn định xuống dưới, một bên kia mấy cái đại hần, tắc nồn nóng hướng hần hỏi: “Tiên sinh, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Mặc kệ bọn họ phía trước có bao nhiêu hiểu lầm Diệp Phàm, hiện tại tất cả mọi người đem hần trở thành người tâm phúc.

Diệp Phàm nhìn điên cuồng trung niên nam tử, trầm mặc một trận, hỏi: “Bom thiết trí thời gian, là khi nào?”

Trung niên nam tử lạnh lùng nhìn Diệp Phàm liếc mắt một cái, lộ ra một cái châm chọc tươi cười: “Ta vì cái gì muốn nói cho ngươi? Ngươi cho rằng ngươi có thể ngăn cản ta sao? Ta nói cho ngươi, cái này phi cơ thượng mọi người đều sẽ chết, ngươi cũng giống nhau, có phải hay không thực không cam lòng..... Ha ha!”

Diệp Phàm nhàn nhạt nhìn hần một cái, trong tay tinh quang chợt lóe, giống ảo thuật dường như, kia ý thiên kiếm nháy mắt liền xuất hiện ở hần trong tay.

Hần nắm lên chỗ ngồi trước mặt tiểu bàn bản, ý thiên kiếm nhẹ nhàng một hoa, tựa như thiết đậu hủ giống nhau, biến thành hai nửa, hần tùy tay vũ mấy cái kiếm hoa, nhàn nhạt nói: “Nếu ngươi không nói, ta sẽ đem ngươi ngón chân cùng ngón tay, một cây một cây thiết xuống dưới.”

Trung niên nam tử lúc này hiển nhiên kiên cường nhiều, nhắm mắt lại, một lời không.

Diệp Phàm hừ lạnh hừ một tiếng, kiếm quang chợt lóe, kia trung niên nhân ngón cái liền bị hần cắt xuống dưới.

Trung niên nam tử ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, liền tưởng giãy giụa chạy trốn, chẳng qua làm hần đại kinh thất sắc chính là, hần căn bản là không động dậy nổi.

Nguyên lai trước đó, Diệp Phàm đã sớm dùng hoa lan phát huyết tay điểm hần huyết đạo, hiện tại hần thật là, người là đao thót, ta là cá thịt.

Nghe trung niên nhân một tiếng một tiếng kêu thảm thiết, có một ít nhất gan người đã sớm xoay người sang chỗ khác, không đành lòng đi xem, có lẽ giờ

phút này ở rất nhiều nữ tính trong lòng. Diệp Phàm so với cái kia sắp sửa tạc rớt phi cơ trung niên nam tử, càng thêm đáng sợ. Ít nhất kia hấn bên người tiểu mỹ nữ là như thế này tướng, năng đã quyết định, hạ cơ lúc sau lập tức rời đi, không thể cùng cái này đại thúc có chút liên quan.

Chỉ khoảng nửa khác, Diệp Phàm đã liên trầm hấn ba cái ngón tay, cái gọi là tay đứt ruột xót, là cá nhân cũng chịu đựng không được.

“A.....22 điểm chính, bom thiết trí thời gian là 22 điểm chính.” Trung niên nam tử cuối cùng vẫn là nhìn không được đau nhức, đem tin tức nói ra.

Kế tiếp, liền nhẹ nhàng nhiều, không đợi Diệp Phàm hỏi, trung niên nam tử liền một cổ não công đạo rõ ràng.

Nguyên lai, hấn cũng không phải cái gì khủng bố tổ chức thành viên, hấn chỉ là một cái sinh vật viện nghiên cứu giáo thụ, bởi vì công ty lão bản đạo lấy hấn nghiên cứu khoa học thành quả, gồm hấn khai trừ rồi công ty, hấn mới sinh ra trả thù xã hội ý tưởng.

Những cái đó bom là hấn từ nào đó con đường mua plastic bom, sau đó mua được an kiểm viên, chưa kinh quá an kiểm liền gửi vận chuyển đến phi cơ thượng, chỉ cần hấn ấn hạ điều khiển từ xa, bom liền sẽ nổ mạnh, hơn nữa để ngừa vạn nhất, bom còn có đúng giờ thiết trí, liền tính chính mình hạ không được quyết tâm, bom cũng giống nhau sẽ nổ mạnh.

Nghe xong trung niên nam tử chuyện xưa, Diệp Phàm không cảm nhú mày hỏi: “Người nói người là sinh vật chế được công ty giáo thụ, như vậy ta hỏi người, những cái đó thực nghiệm có phải hay không các người làm?”

“A! Người như thế nào biết? “Trung niên nam tử rõ ràng sững sốt, ngay sau đó, giống thấy quý dường như nhìn Diệp Phàm nói:” Những cái đó đều là chúng ta Tấn Dương viện nghiên cứu tối cao cơ mật, ngoại nhân không có khả năng biết đến, người rốt cuộc là người nào? “

Diệp Phàm thăm than một tiếng, phủ sơn hành sở hữu chủ tuyên đều đối thượng, những cái đó tang thi virus, đều là cái này trung niên nhân cùng hấn đoàn đội nghiên cứu ra tới, bởi vì hấn lão bản làm giàu bất nhân, làm cho virus tiết lộ, bởi vậy mới làm một ít động vật trước hết cảm nhiễm virus. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

Ngay sau đó những cái đó động vật lại lây bệnh cho nhân loại, tiến tới làm cho cánh đồng huyện sinh cương thi vây thành, bởi vì quân đội sơ sẩy, một cái bạch y nữ tử chạy đi ra ngoài, cho nên mới dẫn một ít liệt sự tình.

“Những cái đó bom ở địa phương nào?” Diệp Phàm nhìn nhìn đồng hồ, ly 22 điểm còn có nửa giờ thời gian.

“Cái này ta thật sự không biết, bom là theo hành lễ gửi vận chuyển.” Trung niên nam tử bắt đầu dĩ lạc đầu.

“Nói cách khác, bom rất có khả năng ở phi cơ nơi chứa hàng?” Diệp Phàm trầm giọng nói, nếu là ở nơi chứa hàng, kia đã có thể phiền toái, hiện tại khoảng cách đúng giờ nổ mạnh thời gian còn có ba mươi phút, muốn ở to như vậy khoang chứa hàng tìm được bom, khó khăn thật sự không nhỏ.

Mà chung quanh đều là mờ mịt biển rộng, tìm địa phương bách hàng là không có khả năng, trừ phi bách hàng đến biển rộng thượng, nhưng như vậy nguy hiểm quá lớn, này không phải loại nhỏ máy bay hành khách, mà là đại hình máy bay hành khách, nhưng không có trên biển huyền phù thiết bị.

“Làm cơ trưởng mở ra khoang chứa hàng cửa khoang, làm đội bay nhân viên tiến vào khoang chứa hàng tìm kiếm bom.” Diệp Phàm đối bên cạnh vị kia tiếp viên hàng không phân phó đến.

Một trận phi cơ đội bay nhân viên có mười tám hữu, trừ bỏ cơ trưởng cùng phó cơ trưởng ở ngoài, còn có tám đội bay nhân viên, tìm lên hấn là so với chính mình một người tìm muốn mau nhiều.

Kia tiếp viên hàng không nghe vậy nhú nhú mày, nói: “Gửi vận chuyển hành lý quá nhiều, không bằng nhiều tuyến vài vị hành khách cùng nhau qua đi đi!”

Nhìn đến Diệp Phàm gật đầu đồng ý, năng dùng loa hô vài tiếng, lập tức lựa chọn bảy tám can đảm can trọng hành khách, đoàn người vội vàng vàng hạ khoang chứa hàng. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9 : 1 ba 3 chiết

Diệp Phàm không có tự mình đến thùng hàng tìm bom, bởi vì hấn tổng cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy.

Từ kích phát nhiệm vụ bắt đầu, đến tìm được cái kia trung niên nhân, trung gian hẳn gần chỉ dùng nửa giờ, hệ thống không có khả năng cho hẳn tuyên bố đơn giản như vậy nhiệm vụ.

Sự ra khác thường tất có yêu, ở trải qua cơ trường đồng ý sau, hẳn vẫn luôn dãi ở khoang điều khiển, đôi mắt gắt gao nhìn chăm chăm một cái màn hình, kia trên màn hình là khoang thuyền tình huống, có thể vừa xem hiểu ngay giám thị sở hữu tình huống.

Diệp Phàm tầm mắt cũng không có quá nhiều trung niên nam tử trên người dừng lại, mà là không ngừng nhìn quét, quan sát khoang thuyền mọi người biểu tình, động tác, ngay cả khoang hạng nhất thượng mấy cái hành khách đều không có buông tha, nhưng nhìn không sai biệt lắm mười phút, vẫn như cũ một chút phát hiện đều không có, cái này làm cho hẳn không khỏi nhũn mày, chẳng lẽ nói chính mình suy đoán là sai?

“Đài quan sát đã giúp chúng ta khẩn cấp liên lạc gần nhất sân bay, bất quá, ít nhất còn cần một giờ.” Cơ trường đột nhiên mở miệng đối Diệp Phàm nói, tuy rằng không biết người thanh niên này thân phận, nhưng hẳn theo bản năng cảm thấy có thể tin tưởng Diệp Phàm, rốt cuộc bom chuyện này, chính là nhân gia phát hiện.

Kỳ thật Diệp Phàm cũng kiến nghị quá, có thể hay không ở gần nhất lục địa. Tuy tiện tìm một chỗ bách hàng, nhưng cái này kiến nghị trực tiếp đã bị cơ trường cự tuyệt, cơ trường nói cho hẳn, có thể cung cấp đại hình máy bay hành khách rút xuống địa hình thấp phần hà khác, một cái không tốt, liền sẽ tạo thành cơ hủy nhân vong kết quả, cho nên như phi tất yếu, cơ trường tuyệt đối sẽ không làm loại này chuyện ngu xuẩn.

Theo thời gian trôi qua, khoang thuyền không khí dần dần trở nên ngưng trọng lên. Phía trước cái kia trung niên nhân liền ở khoang thuyền nói qua, khoảng cách nổ mạnh thời gian còn có ba mươi phút, hiện tại mười phút đi qua, rất nhiều hành khách đều đã ngồi không được.

Không ít người càng là bức bối bắt đầu đánh đập bên người đồ vật, lấy phát tiết chính mình khẩn trương cảm xúc, ngay cả tiếp viên hàng không khuyên giải an ủi, lúc này cũng có vẻ tác dụng không lớn.

Liền ở Diệp Phàm tính toán từ bỏ quan sát khoang thuyền tình huống, đi trước đem bom tìm ra thời điểm, đột nhiên nhìn đến khoang hạng nhất đứng lên bốn người.

Này bốn người đều là người Á Châu gương mặt, nhưng từ tướng mạo thượng xem căn bản phân không rõ là người nước nào, chỉ có thể cái trên đầu phân biệt ra là một cao một thấp, một béo một suu.

Bốn người này trung một cái người gầy trước khổng chế khoang hạng nhất, mặt khác ba người, nhanh chóng vọt vào khoang thuyền nội, hét lớn “Cướp máy bay. Điều hẳn đặc sao đừng nhúc nhích, ai động lão tử liền đánh chết ai.”

Này ba người nói đều là Hán ngữ, mỗi người trong tay đều cầm một bàn tay thương (súng), về mặt hung ác mà chỉ vào mọi người.

“Cướp máy bay! “Chúng hành khách đầu tiên là sừng sốt, Ngay sau đó, đột nhiên phản ứng lại đây, tức khắc là một trận xôn xao, có người thậm chí sợ hãi khóc lên.

“Phanh!” Đứng lúc này, kia dẫn đầu mập mạp nhắm ngay cương chế đồ uống xe thả một thương (súng), hung tợn nói “Không muốn chết đều đặc sao cầm miệng cho ta.”

Lập tức, cabin nội im như ve sầu mùa đông, mỗi cái cái đều sợ hãi đến sắc mặt trắng bệch. Một đợt chưa bình, một đợt lại khởi, ai cũng chưa nghĩ đến, bom nguy cơ còn không có giải trừ, hiện tại thể nhưng lại tới nữa một đám khủng bố phần tử.

Diệp Phàm không có hành động thiếu suy nghĩ, nhìn không chớp mắt nhìn chăm chăm giám thị khí, hẳn cần thiết muốn tìm cái tốt nhất ra tay thời cơ, nếu không, này đó hung đồ chó cùng rút giậu dưới, khả năng sẽ thương tổn mặt khác vô tội người.

“Thực hảo!” Kia dẫn đầu mập mạp, nhìn đến hành khách phi thường phối hợp, hướng một bên vóc dáng thấp phân phó đến “Lão Tam, ngươi áp một cái tiếp viên hàng không, đi kêu khai giá khoang, khổng chế nơi đó.”

“Đã biết, lão Đại!” Kia vóc dáng thấp dùng thương (súng) chỉ vào một cái sợ tới mức run bần bật tiếp viên hàng không đi.

“Lão Nhị, ngươi chạy nhanh đến kho để hàng hoá chuyên chờ đi, tìm được kia cái bom, hơn nữa nhìn chăm chăm hẳn mọi người, nếu có người dám ra vẻ, liền nổ súng xử lý, giết không tha.”

“Không thành vấn đề.” Một cái khác người cao to gât gât đầu, cũng cầm súng thẳng đến sau khoang mà đi.

“Hảo đi! Hiện tại tự giới thiệu một chút, ta kêu kim xương hạo, là” bắc cực tinh “Tổ chức thành viên. Chúng ta cướp máy bay mục đích rất đơn giản, chính là muốn cho Nam Hàn chính phủ phóng thích chúng ta bị bắt một ít thành viên.

Vì thế, chúng ta đã làm tốt hy sinh chuẩn bị, cho nên, hy vọng đại gia phối hợp một chút, không cần khiêu chiến chúng ta kiên nhẫn. Mà chỉ cần cuối cùng chúng ta người có thể phóng thích, ta có thể cam đoan không thương tổn đại gia.”

”Bắc cực tinh khủng bố tổ chức! “Chúng hành khách sắc mặt càng thêm tái nhợt, ai đều nghe nói qua này giúp khủng bố phần tử hung tàn, bọn họ đã từng tại thế giới các quốc gia, kế hoạch rất nhiều khủng bố tập kích, quả nhiên là nhất bang tàn nhẫn độc ác bỏ mạng đồ đệ, vạn nhất Nam Hàn chính phủ không đáp ứng thả người, chỉ sợ bọn người kia sẽ tức muốn học máu, đại khai sát giới.

Trong lúc nhất thời, cabin một mảnh tĩnh mịch, tràn ngập một cỗ tuyệt vọng không khí, có chút nữ hành khách thậm chí thấp thấp khóc thút thút lên.

Này kim xương hạo lại là mặc kệ mọi người nghĩ như thế nào, dào dạt đắc ý mà cảnh giới bốn phía, chỉ chờ đồng lửa khổng lồ chế khống chế điều khiển, liền hướng Nam Hàn chính phủ phát ra toàn cầu mở điện, yêu cầu này thả người.

Nếu chính phủ ngoan ngoãn thả người, tất nhiên sẽ ở toàn thế giới trước mặt đại đại mất mặt, hạ xuống cái vô năng thanh danh.

Nếu không bỏ, bọn họ liền cùng này một phi cơ con tin đồng quy vu tận, đồng dạng sẽ cho Nam Hàn chính phủ danh dự tạo thành trí mạng đã kích.

Một hòn đá ném hai chim, dụng tâm hiểm ác có thể nghĩ.

Trước không nói khoang thuyền nội tình huống, nhưng nói kia đề nặng tiếp viên hàng không vóc dáng thấp, hướng khoang điều khiển đi đến.

Cơ trưởng dựa theo Diệp Phàm phân phó, cho hắn mở ra cửa khoang, kia vóc dáng thấp cười lạnh giờ giờ lên mạo hiểm hàn khí hòng súng, nhắm ngay cơ trưởng đầu.

Cơ trưởng cùng phó cơ trưởng về mặt đưa đám, không dám trả lời, chỉ hy vọng gia hỏa này sẽ không đột nhiên bạo nộ, đưa bọn họ đều giết.

“Tắm tắt!” Kia vóc dáng thấp một trận khinh bỉ “Nhìn hai người các ngươi này hùng dũng, không nước tiểu quần đi?” Lại liếc mắt bên cạnh Diệp Phàm, lại thấy hắn chính lạnh lùng mà nhìn chính mình, cũng không sợ hãi chi sắc, không cảm giận tím mặt, khẩu súng một lỏng tay Diệp Phàm nói “Tiểu tử, ngươi trùng cái gì trùng? Tin hay không ta một thương (súng) đánh bạo ngươi đầu? Vừa rồi ngươi không phải rất hoành sao, hiện tại như thế nào không nói?” Nói, thẳng nhai này khóe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn mỉm cười.

Diệp Phàm lại là không hề sợ hãi, đậm đậm cười nói “Ngươi cho rằng, chim cú cầm lông gà, cầm đem phá thương (súng), ta liền sẽ sợ hãi sao?”

Kia vóc dáng thấp giận tím mặt, đôi mắt trung hung quang chột lóe “Tiểu tử, vốn dĩ ta không nghĩ sớm như vậy giết người chết, nếu ngươi không thức thời, vậy đừng trách ta,” nói, liền đài khẩu động cò súng.

“Xong rồi!” Một bên cơ trưởng đám người tuyệt vọng mà một nhắm mắt, ở bọn họ xem ra, người thanh niên này, liền phải vô tội chết thảm tại đây chút không bỏ phần tử hòng súng hạ.

Nhưng mà, sự tình lại ra ngoài mọi người đoán trước, kia vóc dáng thấp vừa muốn khẩu động cò súng, lại bỗng nhiên thấy hoa mắt, trong tay thương (súng) thế nhưng tới rồi Diệp Phàm trên tay.

“Gặp quý! “Kia vóc dáng thấp chân động, không đợi hắn phản ứng lại đây, Diệp Phàm một cái tay khác đã bóp lấy cổ hắn, đột nhiên một nện.

“Răng rắc!” Một tiếng, hắn lập tức xương cổ tra tấn, thất khiếu đổ máu, giống điều cá chết phồng lên đôi mắt, mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

Giải quyết kia chủ lùn về sau, Diệp Phàm nhặt lên trên mặt đất súng lục, giao cho phó cơ trưởng trong tay, phân phó hắn một phen liền mở ra cửa khoang, giống li miêu giống nhau, nhanh chóng triều khoang hạng nhất đi đến.

Đầu khoang liền một cái người gầy, gia hỏa này càng bi thối, hắn đều không có nhìn đến bóng người, đã bị Diệp Phàm quý dị khinh đến phía sau, bẻ gãy cổ.

Ngay sau đó Diệp Phàm, UU đọc sách ([www. uukanshu. com](http://www.uukanshu.com)) chậm rãi hướng bình thường khoang thuyền đi đến, chính là muốn ở hai trăm nhiều hai người dưới mí mắt ẩn tàng thân hình, hiện tại hắn còn làm không được.

Không đợi hắn đi đến kim xương hạo phía sau, ngay sau đó, có một người từ bên cạnh đột nhiên thoán khởi, trong tay một con đoản đao hàn quang lấp lánh, cấp đâm hắn trước ngực.

Kia kim xương hạo phản ứng cũng không chậm, một cái quay nhanh thân, liền muốn khẩu động cò súng, xử lý địch nhân.

“A!” Thấy được như thế kinh biến, khoang thuyền khoang một mảnh kinh hô, đều thế Diệp Phàm néo đem hắn.

Diệp Phàm cũng có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới, này đó không bỏ phần tử thế nhưng còn có đồng lửa che dấu, hơn nữa, gia hỏa này như thế giáo hoạt, vừa rồi thế nhưng không mạo hiểm nhảy ra, mà là lựa chọn như thế vì diệu thời cơ đột nhiên làm khó dễ.

Không thể không nói, nếu là người bình thường, đột nhiên không kịp dự phòng dưới, khẳng định vô pháp tránh được này tiền hậu giáp kích, này đó không bỏ phần tử liền có thể đoạt lại quyền chủ động.

Nhưng mà, bọn người kia nằm mơ cũng không nghĩ tới, mặc cho bọn hắn cơ quan tính tấn, đụng phải Diệp Phàm như vậy một cái biến thái, cho nên bọn họ chỉ có đường chết một cái.

Lập tức, Diệp Phàm không tránh không tránh, tay trái tia chớp tìm tòi, một cái bao phủ tay liền bắt được bên cạnh người nọ yết hầu, dùng sức vận gãy đồng thời, tay phải giương lên, một đạo sắc bén kim quang nháy mắt lướt qua hư không, hoàn toàn đi vào kia kim xương hạo cái trán ẩn đường huyết.

“Bùm, bùm!”

Lập tức, này hai cái không bỏ phần tử, một cái thống khổ mà che lại yết hầu, một cái ngác nhiên mà đột con mắt, đều là thất khiếu đổ máu ầm ầm ngã

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10 : Hôn hợp chất lỏng bom

Khoang hạng nhất mọi người một trận trợn mắt há hốc mồm, trong chớp mắt liền xử lý hai người, này quả thực chính là thần nhân a!

Kỳ thật bọn họ còn biết, trước đó, Diệp Phàm đã xử lý hai người, nói cách khác, bọn họ sẽ càng thêm kinh ngạc.

“Hur!” Diệp Phàm nhẹ nhàng thở ra, chạy nhanh ý bảo mọi người im tiếng. Này giúp khủng bố tổ chức đều có chứa tai nghe, hơi có vô ý liền sẽ bị đối phương biết.

Quả nhiên, không bao lâu tai nghe trung lập khi truyền ra một cái dồn dập thanh âm “Lão Đại, làm sao vậy? Đầu ra lớn tiếng như vậy âm?”

Không có gì bất ngờ xảy ra, nói chuyện tên kia, chính là đi kho để hàng hoá chuyên chở tìm bom người cao to.

“Không có việc gì, vừa mới xử lý rớt một người.” Diệp Phàm hạ giọng, dùng tiếng Anh bắt chước kia kim xương hạo nói chuyện nói.

Loại này biến thành thuật, hẳn vẫn là ở Thiên Long Bát Bộ trung, đi theo A Chu học quá một chút, không nghĩ tới hôm nay sẽ bài thượng công dụng.

Kia người cao to lúc này mới lòng nghi ngờ diệt hết, Diệp Phàm nhẹ nhàng thở ra, từ trên mặt đất nhặt lên súng lục cùng đoản đao, đem hẳn giao cho hai cái tương đối cường tráng hành khách, thấp giọng nói “Giúp ta chăm sóc một chút khoang thuyền, có tình huống liền trực tiếp nổ súng cảnh báo.”

Kia hai vị hành khách do dự một chút, vẫn là tiếp nhận súng lục cùng đoản đao, không vì người khác, chỉ cần vì chính mình, bọn họ cũng không có lý do gì cự tuyệt.

Diệp Phàm hướng hai người gật gật đầu, lúc này mới lặng lẽ sờ hướng cơ đuôi kho để hàng hoá chuyên chở, trong lúc nhất thời, khoang hạng nhất tĩnh lặng một mảnh, mỗi người đều chờ mong hẳn có thể thành công.

Tới cửa, Diệp Phàm xem cửa khoang khóa, lúc này mới thông qua tai nghe, dùng bên trong người cao to hô nói “Ta tới rồi, mở cửa.”

Tên kia căn bản không có hoài nghi, mới vừa vừa mở ra cửa khoang, chỉ thấy bên ngoài, tia chớp bắn ra một đạo kim quang.

“A!” Hét thảm một tiếng, không hề phòng bị người cao to, cái trán tức khắc trúng một đao, lập tức thất khiếu đổ máu, ngưỡng mặt ngã xuống đất.

Trong khoang thuyền, kia tuổi thanh xuân tiếp viên hàng không cùng nhất bang hành khách một mảnh cứng họng, đều bị này ngoài dự đoán đột biến sợ ngây người.

Diệp Phàm không có thời gian cùng bọn họ vô nghĩa, vội vàng hỏi “Bom tìm được rồi sao?”

“Kia cái bom đã dỡ bỏ, bắt quá..... Hiện tại duy nhất phiền toái chính là, phi cơ thượng còn có..... Một cái khác bom.” Kia tiếp viên hàng không lắp bắp nói.

Diệp Phàm thần sắc một tức, quả nhiên giống như hẳn sờ liệu, sự tình không có đơn giản như vậy. Hẳn thân hình chợt lóe, quý dị tới rồi kia tiếp viên hàng không trước người, mở miệng nói “Ồ địa phương nào? Chạy nhanh mang ta đi nhìn xem sao?”

Kia tiếp viên hàng không khiếp sợ gật gật đầu, vừa rồi kia trong nháy mắt, thật sự không phát hiện Diệp Phàm là như thế nào đến năng trước người.

“Bom liền ở cái kia kho để hàng hoá chuyên chở bên trong, giả thiết thời gian còn có sáu phần chung tá hữu, vừa rồi vị tiên sinh này xem qua, là một cái hôn hợp chất lỏng bom, cái này bom uy lực, cũng đủ đem này một trận đại hình máy bay hành khách nổ thành dập nát.” Kia tiếp viên hàng không chỉ vào một người đeo kính kính hành khách nói.

Bọn họ một đám người, ở kia giúp khủng bố phần tử khống chế kho để hàng hoá chuyên chở trước, đã tìm được rồi cái kia plastic bom, chỉ là ai cũng chưa nghĩ đến chính là, nơi chứa hàng thể nhưng còn có mặt khác một quả bom.

Nhìn đến Diệp Phàm nhìn phía chính mình, kia mang mắt kính hành khách vội vàng nói “Ta đã từng ở hũy đi đạn bộ đội trải qua, cái này bom hẳn là

không có thiết trí điều khiển từ xa cho nổ trang bị, nói cách khác, chúng ta có năm phút đồng hồ tả hữu thời gian, tháo dỡ này một cái hỗn hợp chất lỏng bom, chỉ là ta gần chỉ có bốn thành năm chắc.”

Diệp Phàm nhíu mày, trầm giọng nói “Kia có thể hay không đem bom chính thể tháo dỡ xuống dưới, sau đó ném tới biển rộng thượng?”

Kia hủy đi đạn chuyên gia lắc lắc đầu, nói “Không được, cái này bom mặt sau có một cái cái nút, hiện tại gắt gao dán ở trên tường, một khi chúng ta đem bom tháo dỡ xuống dưới, cái nút buông ra, bom liền sẽ nổ mạnh.”

“Nói cách khác, trừ bỏ nhảy cơ ở ngoài, chúng ta cũng chỉ có thể đi đưa kia bốn thành xác xuất thành công?” Diệp Phàm sắc mặt thập phần khó coi, nếu thật là như vậy, này tòa phi cơ xem như hoàn toàn hủy hoại.

Quan trọng nhất một chút là, nếu nhảy cơ nói, hai trăm nhiều danh hành khách, có thể sống sót phỏng chừng cũng chính là hơn mười phần chi nhất, này hiển nhiên không phải hán nguyện ý nhìn đến.

Kia hủy đi đạn chuyên gia suy nghĩ một chút, nói “Cũng không phải không có mặt khác phương pháp, chúng ta có thể dùng một trương ngạnh trang giấy nhét vào cái nút cùng vách tường khoảng cách bên trong, sau đó đem bom chính thể tháo dỡ xuống dưới, lại từ nhân công gắt gao đè lại cái nút, sau đó nhảy vào mờ mịt biển rộng trung kíp nổ, này hẳn là duy nhất một cái vạn vô nhất thất phương pháp.”

Phương pháp này đích xác thực không tồi, duy nhất khuyết điểm chính là, muốn hy sinh một người.

“Liền không thể dùng mặt khác phương pháp, đem ngạnh trang giấy dính ở cái nút thượng, sau đó thả xuống đến biển rộng trung?”

Hủy đi đạn chuyên gia “Không thể mạo hiểm, dùng dính hợp phương pháp, rất có khả năng tạo thành cái nút buông lỏng, đến lúc đó bom nổ mạnh, chính giả phi cơ người trên đều sẽ bị tạc đến bầu trời đi.”

Mọi người trong lúc nhất thời hai mặt nhìn nhau, ai cũng không có như vậy vĩ đại, hy sinh chính mình một cái thành toàn đại gia, trong khoảng thời gian ngắn đều không biết như thế nào cho phải.

“Mặc kệ thế nào, biện pháp này đều không thể dùng, chúng ta vẫn là khác tưởng mặt khác biện pháp đi! “Diệp Phàm cuối cùng đánh nhịp nói.

Hán nhiệm vụ nội dung là bảo trụ phi cơ thượng mọi người tánh mạng, một khi có hành khách đã chết, cũng liền tỏ về nhiệm vụ thất bại, nhiệm vụ thất bại trừng phạt chính là thập phần trọng.

“Ta cũng không tán thành phương pháp này, rốt cuộc chúng ta không biết đem bom chính thể tháo dỡ xuống dưới, rốt cuộc có thể hay không có mặt khác nguy hiểm, cho nên chúng ta không thể mạo hiểm, bốn thành năm chắc, ta tưởng chúng ta có thể ném thử một chút.” Kia hủy đi đạn chuyên gia cũng đồng ý Diệp Phàm nói.

“Bốn thành tỷ lệ, quá thấp, chúng ta cần thiết phải làm hảo cũng đủ đường lui lúc sau, lại đến ném thử.” Diệp Phàm trầm giọng nói.

Đúng lúc này, vốn dĩ hẳn là ở khoang điều khiển phó cơ trưởng đột nhiên đã đi tới, đối Diệp Phàm đám người nói “Khống chế đài quan sát nói bom sự kiện, là có người có ý nói ra tin tức giả, làm chúng ta rời đi nơi này, tiếp tục bay đi An Nam sân bay.”

Kia hủy đi đạn chuyên gia ngăn ra, ngay sau đó chửi ầm lên nói “Giả hán đại gia a! Mới vừa thứ plastic bom đã bị ta hủy đi, kia tuyệt đối là hàng thật giá thật đích thực giả hóa, cái này chất lỏng bom cũng là thật sự, sao có thể là tin tức giả.”

Diệp Phàm cũng là mặt âm trầm, không biết suy nghĩ cái gì, liền tại đây một khắc, một đạo hàn quang đột nhiên cắt về phía cổ hán, vốn dĩ về mặt sót ruột phó cơ trưởng lộ ra dữ tợn chi sắc, trong tay nắm một phen chủy thủ, bay thẳng đến Diệp Phàm cổ vạch tới.

Không thể không nói, cái này phó cơ trưởng kỹ thuật diễn thập phần hảo, hán vừa rồi có ý giả dạng làm thập phần sót ruột bộ dáng, sau đó vội vội vàng vàng chạy tới, thậm chí còn đem kia tiếp viên hàng không tể tới rồi một bên, đứng ở Diệp Phàm bên người.

Bất quá hán cũng không có ở kia trong nháy mắt phát động công kích, UU đọc sách (www.uukanshu.com) rốt cuộc chính mắt kiến thức Diệp Phàm lợi hại, hán cũng không dám lộ ra một tia sơ hở, cho nên phó cơ trưởng nói một cái tin tức giả ra tới, hấp dẫn mọi người lực chú ý, theo sau lúc này mới phát động công kích, ở hán xem ra, này tuyệt đối là phải giết một kích.

Mất thấy kia chủy thủ liền phải cắt qua Diệp Phàm cổ, há liệu Diệp Phàm chỉ là bước chân tùy tiện vừa chuyển, liền tới rồi phó cơ trưởng phía sau.

Phó cơ trưởng chủy thủ mất đi mục tiêu, đang muốn xoay người tiếp tục đuổi giết Diệp Phàm, nhưng lại là phát hiện chính mình nắm chủy thủ tay, đột nhiên bị người bóp chặt, mặc cho hán như thế nào nỗ lực, cũng vô pháp đem chính mình tay từ kia kim sắt trong tay rút ra.

Diệp Phàm một tay đem phó cơ trưởng kéo đến trước người, khuỷu tay dùng một cái xảo quyết góc độ đỉnh ở phó cơ trưởng xương ngực thượng, thanh thủy gãy xương thanh truyền đến, lần này, ít nhất đem phó cơ trưởng bốn căn xương ngực đỉnh chặt đứt.

Phó cơ trưởng phát ra một tiếng kêu rên, mặt khác một bàn tay cư nhiên cũng nhảy ra một phen chủy thủ, lập tức thứ hướng Diệp Phàm trái tim chỗ, hán thủ pháp thập phần lưu loát, vừa thấy liền biết, hẳn là chức nghiệp sát thủ.

Nếu này nhất chiêu đối phó đến người khác trên người, đối phương khẳng định né tránh không được, bất quá đối thủ của hán là Diệp Phàm, chỉ có thể chủ định bị kích.

Diệp Phàm khoe miệng lộ ra một cái cằm chọc tươi cười, bắt lấy phó cơ trưởng thủ đoạn tay dùng sức uốn éo, phó cơ trưởng cái kia cánh tay, trực tiếp bị hấn cự lực cấp vận gãy.

Phó cơ trưởng kêu thảm thiết một tiếng, mặt khác một bàn tay thể công nháy mắt bị tan rã, không đợi hấn phản ứng lại đây, chủy thủ trong tay hấn, liền không thể hiểu được gặp được Diệp Phàm trong tay.

”Người dám lại động một chút, ta lập tức làm thịt người. “Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 : Anh hùng cùng người chịu tội thay

Không chế phó cơ trưởng về sau, Diệp Phàm đầu quay nhanh, trầm giọng đối hử đi đạn chuyên gia nói: “Người tiếp tục tháo dỡ bom, liên tính xác xuất thành công lại thấp, cũng muốn thử xem, ta đi khoang điều khiển, nhìn xem hiện tại độ cao, làm phi cơ tận lực giảm xuống thấp nhất độ cao, một khi tháo dỡ bom thất bại, liền an bài người nhảy cơ. 』”

Tuy rằng hấn rất muốn nhiệm vụ thành công, phàm là sự đều phải làm tốt ngoài ý muốn chuẩn bị, vạn nhất nhiệm vụ thất bại, ít nhất cũng muốn bảo trụ chính mình mạng nhỏ.

”Người không cần đi, bởi vì cơ trưởng đã bị ta xử lý, ha ha! Các người tất cả mọi người đến chết “Kia phó cơ trưởng lộ ra một tia điên cuồng ý cười.

Mọi người chấn động, trong khoảng thời gian ngắn toàn bộ luồng cuống, đang muốn chạy đến cabin đi xem, lại thấy kia phó cơ trưởng, trong miệng bỗng nhiên phun ra một ngụm máu đen, thân thể thẳng ngơ ngác hướng trên mặt đất tài đi.

Diệp Phàm sắc mặt biến đổi, cạy ra kia phó cơ trưởng môi, quả nhiên nhìn đến một viên bị cắn khai bao con nhộng, không có gì bất ngờ xảy ra gia hỏa này tự sát.

Tục truyền, quốc tế thượng rất nhiều sát thủ ở chấp hành nhiệm vụ thời điểm, trong miệng thông thường đều hàm chứa một cái trang độc được cao su bao con nhộng, chỉ cần một bị bắt bọn họ liền sẽ lập tức giao phá trong miệng bao con nhộng, làm trang ở bên trong độc được độc chết chính mình.

Diệp Phàm trong lòng căng thẳng, đi nhanh chạy hướng khoang điều khiển, lại thấy một người đang nằm ở cabin trên mặt đất, hấn đang muốn bế lên người nọ xem xét thương thế, đi nghe một tiếng súng vang truyền đến, hấn ngực nháy mắt bị đánh trọng một viên viên đạn.

”Ha ha! Cuối cùng thắng lợi vẫn như cũ là chúng ta. “Kia vốn dĩ ngã trên mặt đất cơ trưởng, bỗng nhiên đứng lên nói.

Nguyên lai gia hỏa này đồng dạng là khủng bố phân tử, kiến thức đến Diệp Phàm lợi hại về sau, hấn liền cùng phó cơ trưởng diễn vừa ra đặc biệt vô gian đạo.

Hấn tin tưởng này một thương (súng) tuyệt đối là phải giết một thương (súng), vô luận bất luận kẻ nào đều né tránh không được.

Vì lần này cướp máy bay thành công, bọn họ đã từng bắt chước vô số loại khả năng, bởi vậy mới có thể nổ súng đánh trúng Diệp Phàm.

Kia cơ trưởng đang muốn tiến lên lại cấp Diệp Phàm bổ thương một thương (súng), đúng lúc này thời điểm, Diệp Phàm bỗng nhiên, mở miệng nói:” Xin lỗi, làm người thất vọng rồi, người chủ định là cái kẻ thất bại. “

Nguyên lai, là hấn trên người cấp áo chống đạn, vì hấn chấn này phải giết một thương (súng).

Ngay sau đó, Diệp Phàm thân hình chợt lóe, Càn Khôn Đại Na Di dùng ra, kia cơ trưởng chỉ cảm thấy trong tay buông lỏng, chính mình súng lục liền quý dị tới rồi đối phương trong tay.

Kia cơ trưởng sắc mặt đại biến, hét lớn một tiếng, bàn tay mở ra, hướng tới Diệp Phàm đầu vai trao lại đây, gia hỏa này cũng là cái luyện gia đình.

Có lẽ, ở thường nhân trong mắt, này phiên động tác vẫn là thực sắc bén, chính là ở Diệp Phàm trong mắt, vô luận là độ vẫn là lực lượng, đều khó coi.

Hấn ngón cái cùng ngón trỏ, nháy mắt vươn, ở kia cơ trưởng trong mắt, liền phảng phất trống rỗng xuất hiện dường như, một chút liền kẹp lấy chính mình thủ đoạn, chính mình một trao, liền như vậy bị đối phương hai ngón tay kẹp lấy, không thể động đậy.

“Thật là khủng khiếp bất!” Cơ trưởng trong lòng cả kinh, trăm vội trung vòng eo uốn éo, một chân lại hướng tới Diệp Phàm đá đi.

Bang!

Đồng dạng, lại là hai ngón tay, Diệp Phàm lại là trao một cái đã bắt được đôi phương chân lỏa, mạnh mẽ Ứng Trảo công, vì một dùng sức.

”A! “Hét thắm một tiếng, kia cơ trưởng mắt cá chân cùng thủ đoạn đã ngạnh sinh sinh bị hấn trảo toái.

Bất chấp đề ý tới ngã trên mặt đất cơ trưởng, Diệp Phàm nhú nhú mày, đột nhiên nhìn về phía phía trước, xuyên qua thật mạnh tầng mây lúc sau, phía trước biển rộng nhìn một cái không sót gì, phi cơ tự nhiên thẳng tắp triều mặt biển tài đi.

Đáy lòng lộp bộp một tiếng, hấn vội vàng hướng tới khoang thuyền la lớn: “Các người ai sẽ lái phi cơ?”

Một chúng tiếp viên hàng không cùng hành khách sôi nổi lác đầu, bọn họ bên trong cabin không có sẽ lái phi cơ người.

Diệp Phàm lộ ra một nụ cười khổ, phi cơ đang ở không ngừng giảm xuống, lấy hiện tại độ, tài nhập trong biển, nhiều nhất cũng chính là một hai phút sự tình.

“Người chạy nhanh cho ta không chế được phi cơ?” Diệp Phàm nắm lấy trên mặt đất kêu thảm thiết cơ trưởng nói.

Há liêu, tên kia cabin không đề ý tới hấn, ngược lại lộ ra một tia điên cuồng ý cười:” Ha ha! Cuối cùng vẫn là chúng ta thắng..... Các người chết chắc rồi..... “

”Phải không? Bất quá mặc dù là người thắng, vậy người cũng nhìn không tới. “Diệp Phàm lạnh lùng cười, thân thủ bóp gãy kia cơ trưởng yết hầu.

Mất thấy phi cơ liền phải tài nhập biển rộng thời điểm, đúng lúc này, kia hủy đi đạn chuyên gia cuồng quít chạy vào khoang điều khiển, nhìn thấy Diệp Phàm luống cuống tay chân thao tác tay hăm, vội vàng đem kia đẩy ra, thuần thục ấn mấy cái nút, chậm rãi kéo động tay hăm.

Nhìn phi cơ chậm rãi bay lên, Diệp Phàm rút cuộc nhẹ nhàng thở ra, theo sau chung quanh nhìn chung quanh liếc mắt một cái, phi cơ thượng hành khách một người cũng không có chết, nhìn đáng về chính mình nhiệm vụ, hấn là hoàn thành.

Hấn không cảm hướng kia hủy đi đạn chuyên gia giờ ngón tay cái lên:” Nguo bẻ, người cứu mọi người. “

Hấn nói chính là lời nói thật, vô luận chính mình nhiều lợi hại, nhưng tại đây cuối cùng một khắc, xoay chuyển căn khôn vẫn là cái này đột nhiên toát ra tới hủy đi đạn chuyên gia.

Kia hủy đi đạn chuyên gia nhìn đến phi cơ đã vững vàng phi hành sau, lúc này mới thở dài một cái, đặt mông mềm mại ngã xuống đang ngồi ghế.

Tại đây kinh hồn hai phân nhiều chung, hấn không cảm đỡ bỏ kia cái chất lỏng bom, hơn nữa không chế được phi cơ, hơi có vô ý, liền sẽ vạn kiếp bất phục, ngấm lại đều nghĩ mà sợ.

Đúng lúc này, kia xinh đẹp tiếp viên hàng không, đi qua nói: “Hành khách nhóm cảm xúc đều ổn định xuống dưới, chỉ có mấy cái nữ tính tựa hồ kinh hách quá độ, chờ hạ cơ, đưa đến bệnh viện kiểm tra một chút là được.”

Kế tiếp, Diệp Phàm cũng không có hướng mặt đất không chế tháp trò chuyện, cơ trưởng cùng phó cơ trưởng tự nhiên đều là sát thủ, nima, ai biết nếu thông tri mặt đất không chế tháp, ngay sau đó có thể hay không có một quả đạn đạo bắn lại đây, vì chính mình mạng nhỏ suy nghĩ, vẫn là ở phi cơ rút xuống thời điểm, lại thông tri mặt đất không chế tháp đi.

Buổi tối một chút chung, phi cơ thuận lợi ở người sân bay rút xuống, sân bay đã sớm chuẩn bị đại lượng cảnh sát cùng nhân viên y tế, đem bị thương người đưa đến bệnh viện, đồng thời dò hỏi Diệp Phàm đám người chính sự kiện trải qua.

Bụng đói kêu vang Diệp Phàm còn không có hưởng thụ một đống giống dạng cơm trưa, đã bị đưa tới cảnh sát cục, một quan chính là một buổi tối.

Ở lại trong phòng, Diệp Phàm mặt vô biểu tình ngồi ở ghế thượng, trên tay cũng không có mang còng tay, nhưng lại có mấy cái sắc mặt bất thiện cảnh sát gắt gao nhìn chăm chăm hấn.

“Ta khi nào mới có thể rời đi nơi này?” Diệp Phàm sắc âm trầm nói, nhìn kia mấy cái cảnh sát biểu tình, hấn biết sự tình chỉ sợ lại ra chuyện xấu.

Trong đó một cái tuổi trọng đại cảnh sát đối Diệp Phàm nói: “Tình huống của người tương đối đặc thù, cho nên yêu cầu mặt trên lãnh đạo tới xử lý, người trước kiên nhẫn chờ một chút, chúng ta lãnh đạo thực mau liền sẽ lại đây.”

Diệp Phàm âm thanh lạnh lùng nói: “Nhưng ta đã ở chỗ này đợi không sai biệt lắm sáu giờ, ta muốn hỏi một câu, ta rốt cuộc này đây cái dạng gì thân phận, bị đưa tới nơi này tới.”

Một cái khác nhìn qua tương đối tuổi trẻ cảnh sát nhân dân châm chọc nói: “Chậm rãi chờ đi! Lãnh đạo đều rất bận, UU đọc sách (www.uukanshu.com) nếu quên mất, người cũng chỉ có thể tiếp tục ở chỗ này đợi. Chúng ta nơi này chờ nhất lâu một người, ước chừng đợi hai tháng, mới mấy cái giờ, người liền không kiên nhẫn?”

“Các ngươi có ý tứ gì? Không phải là tưởng đem ta trở thành người chịu tội thay đi?” Diệp Phàm không cảm hòa đại, xem ý tứ này, này giúp Hàn Quốc cây gây, muốn cho hấn mách leo thủy.

Không thể không nói, hấn hiện tại đầu óc thật sự không tòi, cho nên thực mau liền nhìn ra một ít manh mối, nếu không có đoán sai nói, hấn là phi cơ thượng sự tình, này đó cảnh sát đem chính mình trở thành phi cơ thượng khủng bố phần tử đồng lõa.

Kia hai cảnh sát nhìn nhau liếc mắt một cái trầm giọng nói: “Ngươi muốn rõ ràng nơi này là địa phương nào, tới đâu hay tới đó. Chúng ta tuyệt đối không oan uổng một cái người tốt, tương phản chúng ta cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua một cái người xấu.....”

Kỳ thật, Diệp Phàm đoán không sai, phi cơ thượng lần này sự cố, cảnh sát chính là tưởng đem hấn trở thành người chịu tội thay, lừa gạt qua đi.

Nói cách khác, nếu mặt trên truy cứu trách nhiệm, chỉ sợ rất nhiều người liền sẽ bị miễn chức. Diệp Phàm là cái người ngoại quốc, ở hơn nửa ngôn ngữ không thông, bởi vậy này bang nhân mới nghĩ tới cái này ác độc chú ý.

Nghĩ thông suốt điểm này, Diệp Phàm đột nhiên đứng lên, hấn hành động đem mấy cái cảnh sát nhân dân hoảng sợ, sôi nổi lấy xuất thân thượng cảnh côn, trong đó có hai cảnh sát, càn là rút ra bên hông súng lục.

“Ngươi..... Ngươi muốn làm cái gì?” Cái kia tuổi trẻ nhất cảnh sát nhân dân nói.

Diệp Phàm lạnh lùng nhìn về phía mấy người, trầm giọng nói: “Cho các ngươi lãnh đạo hoặc là người phụ trách truyền một câu, ta muốn gặp Lý huyễn bản thiếu tướng.” (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12 : Phòng thẩm vấn chiến đấu

Năm ấy cấp đại cảnh sát rõ ràng sừng sốt, ngay sau đó hỏi: “Cái nào Lý huyễn bản thiếu tướng?”

Diệp Phàm lạnh lùng cười, nói: “Đương nhiên là quốc phòng bộ mỗ bộ đội đặc chủng quan chỉ huy, Lý huyễn bản thiếu tướng.”

Lập tức hấn đem Lý huyễn bản chức vụ cùng bộ đội phiên hiệu, nói cho đối phương nghe.

Năm ấy kỷ đại cảnh sát không dám chậm trễ, chạy nhanh nói: “Hảo, vậy ngươi trước chờ một chút a! Ta đem ngươi yêu cầu cùng lãnh đạo nói một chút, đến nỗi hấn có thể hay không đáp ứng, ta cũng không dám cam đoan.”

Hấn dù sao cũng là cái tiểu cảnh sát, vạn nhất đối phương thật sự nhận thức cái gì đại nhân vật, hấn cảm kích không báo. Cuối cùng xui xẻo vẫn là chính mình.

Lão cảnh sát đi ra ở lại thất, lưu lại mấy cái tuổi so nhẹ cảnh sát, cùng Diệp Phàm mắt to đối đôi mắt nhỏ.

Mười phút không đến, kia lão cảnh sát liền đã trở lại, không đợi Diệp Phàm đặt câu hỏi, hấn đột nhiên một phách cái bàn nói: “Ngươi dám gạt ta, ta xem ngươi không muốn sống nữa!”

Diệp Phàm rõ ràng sừng sốt, không khỏi hỏi: “Ngươi có ý tứ gì?”

“Hừ, chúng ta lãnh đạo đã cấp quân khu đánh quá điện thoại xác minh qua, căn bản không có ngươi theo như lời cái gì Lý huyễn bản thiếu tướng.” Lão cảnh sát lạnh lùng cười nói: “Ta khuyên ngươi vẫn là thành thật công đạo đi! Bằng không không có ngươi hảo trái cây ăn.”

Diệp Phàm bỗng nhiên dâng lên một tia điểm xấu dự cảm, chiếu cái này tình thế xem, này bang gia hóa xem ra thật là tưởng cho hấn tới oan giả sai án.

Đúng lúc này, một cái mập mập cảnh sát ở đi vào phòng thẩm vấn, đặt mông làm được Diệp Phàm trước mặt nói: “Ngươi tên họ?”

Diệp Phàm căn bản không ngại hấn, nếu mình bạch đối phương mục đích, vô luận hấn nói cái gì, phòng chừng cũng khó thoát đối phương bồi nhọ.

Kia béo cảnh sát nhú nhú mày: “Nói chuyện, tuổi?”

“.....”

“Gia đình địa chỉ?”

“.....”

“Ngươi đừng tưởng rằng ngươi không nói lời nào, chúng ta liền cảm ngươi không có gì biện pháp? Nói đi!” Cảnh sát cục cục trưởng kim vạn khuê lạnh lùng cười, lưu manh hẳn thấy nhiều, đừng nhìn hiện tại đối phương không mở miệng, vào hẳn Diêm La Điện, hẳn có rất nhiều biện pháp cho hẳn biết, cái gì là sợ hãi.

“Nói cái gì?” Diệp Phàm nhàn nhạt nhìn hẳn một cái.

“Còn cùng ta trang, ta hỏi ngươi, lần này bắt cóc phi cơ có phải hay không ngươi làm chủ?” Kim vạn khuê lạnh giọng chất vấn.

“Ngươi đánh rắm? Nếu không phải ta phi cơ đã sớm rơi xuống, là ta cứu mọi người.” Diệp Phàm không chút nào tương nhượng đường.

“Thét to, còn rất cuồng a! Đợi lát nữa ta làm ngươi ăn không xong túi đi.” Kim vạn khuê mở ra trước người túi văn kiện, lấy ra một trương ảnh chụp, đẩy lại đây: “

Cái này nữ hài ngươi nhận thức sao?”

Diệp Phàm định nhìn lại, đúng là ở phi cơ thượng hẳn bên cạnh nữ hài kia, bởi vì phía trước hẳn tương đối vị trí, còn khiến cho đối phương hiểu lầm.

Hắn không cảm lắc lắc đầu nói: “Không quen biết,

Cùng ta có cái gì quan hệ sao?”

Kim vạn khuê đột nhiên một phách cái bàn nói “Ngươi nói dối! Ngươi xem cẩn thận, trên ảnh chụp cái này nữ hài, không cáo ngươi chính là khủng bố tổ chức.”

“Chứng cứ đâu?” Diệp Phàm đảo muốn nhìn một chút đối phương sẽ chính cái gì chuyện xấu.

“Là ta hỏi ngươi, vẫn là ngươi hỏi ta?” Kim vạn khuê tức điên, thiếu chút nữa không bị tiểu tử này vòng hồ đồ.

“Không có chứng cứ, ngươi dựa vào cái gì nói ta là khủng bố phần tử, chẳng lẽ Hàn Quốc cảnh sát chính là như vậy thẩm tra xử lý án kiện sao? “Diệp Phàm lạnh giọng chất vấn.

”Thét to, ngươi còn cãi bướng, này đó ảnh chụp đều là chứng cứ. “Kim vạn khuê đem một đại điệp hợp thành ảnh chụp vỗ vào trên bàn.

Ảnh chụp trung hình linh đều là Diệp Phàm cùng nhất bang khủng bố phần tử thấp thấp nói nhỏ màn ảnh, cũng không biết này bang gia hỏa đúng vậy như thế nào chính đi lên.

”Này đó đều là hợp thành, ta là oan uổng, “Diệp Phàm đương nhiên sẽ không nhận.

“Đánh rắm, mỗi cái tội phạm bị trao thời điểm, đều là nói như vậy, lại có cái nào là trong sạch. Diệp Phàm, ngươi bị nghi ngờ có liên quan khủng bố cướp máy bay, chạy nhanh thành thật công đạo, tranh thủ to rộng xử lý.” Kim vạn khuê vỗ án dựng lên, mắt hồ trừng to, hung ác mà trừng mắt Diệp Phàm.

Làm lão cảnh sát, hẳn trên người có một cỗ khiếp người khí thế, nếu là giống nhau tội phạm, bị như vậy trừng mắt, nhất định sẽ bị kinh sợ đến.

Nhưng Diệp Phàm cũng không phải là người bình thường, hơn nữa, vẫn là trong sạch, tự nhiên sẽ không bị kinh sợ đến.

“Cảnh sát, ta thật không có làm, ngươi nhưng đừng oan uổng người!”

“Xem ra ngươi chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, này đó là pháp y từ người bị hại thương (súng) nâng lên lấy vân tay, chứng cứ giám định chính là của ngươi, cái này ngươi như thế nào giải thích?” Kim vạn khuê âm âm cười, lại lấy ra một phần chứng cứ phóng tới Diệp Phàm trước mặt.

Đối với bọn họ này đó tên giáo hoạt tới nói, không có chứng cứ, bọn họ sẽ chế tạo chứng cứ.

Những cái đó thương (súng) thương, chủ thủ thương toàn bộ đều là Diệp Phàm vân tay, chỉ cần đem này đó chứng cứ làm thật, lần này cướp máy bay trách nhiệm, liền có người gánh vác.

Bọn họ này bang nhân chẳng những sẽ không miễn chức, tương phản còn sẽ đã chịu khen ngợi, một hòn đá ném hai chim chú ý có thể nói là tích thủy bất lậu.

Đến nỗi Diệp Phàm phía sau cái kia cái gì thiếu tướng, bọn họ căn bản không lo lắng, chỉ cần Diệp Phàm ký tên ký tên, bọn họ liền tính thành công,

“Đê tiện vô si!” Diệp Phàm nhìn gia hỏa này sắc mặt, nếu không phải bận tâm hẳn trên người kia một thân cảnh trang, hẳn đã sớm một cái tát phiến đi qua.

“Ngươi đừng lại giáo biện, hiện tại nhân chứng vật chứng cụ ở, hôm nay vô luận nói cái gì cũng vô dụng, còn không cho ta thành thật công đạo.” Kim vạn khuê một phách cái bàn, lạnh giọng hướng Diệp Phàm quát.

Diệp Phàm nhú nhú mày, này bang gia hòa quá vô sỉ, vu oan hãm hại quá trắng trợn táo bạo. Như vậy đi xuống, tình huống nhưng không ổn a! Nói không chừng thật sự phải bị định tội.

“Tiểu tử, ngươi còn không nhận tội! Nhìn đến mấy chữ này không có, thẳng thắn từ khoan, kháng cự từ nghiêm, Hàn Quốc giống nhau không chấp hành từ hình, nếu ngươi nhận tội, thái độ hào một chút, là có thể thiếu ngồi mấy năm lao, nếu không. .... Có ngươi chịu!” Này kim vạn khuê có thể nói là thâm vắn tay già đời, giống nhau người căn bản chống đỡ không được hấn thuyền tam bản riu.

“Thiết, ngươi cho ta là ngọc từ sao! Dù sao ta không có làm, ta không nhận!” Diệp Phàm nhếch miệng nói, một bộ lộn chết không sợ nước sôi nắng bộ dáng.

Đầu năm nay ai đều biết, thẳng thắn từ khoan, lao để ngồi xuyên, kháng cự từ nghiêm, về nhà ăn tết. Nếu hôm nay hấn nhận, mới thật là có lý nói không rõ đầu.

“Ngươi. ....” Kim vạn khuê giận tím mặt, hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, tiểu tử này căn bản không để mình bị đẩy vòng vòng, hấn âm âm cười nói: “Nếu, ngươi tìm chết, cũng đừng trách ta tàn nhẫn độc ác.”

Hấn đi đến giám thị khí bên, tắt đi giám thị khí, tiếp theo liền cầm lấy một cây cảnh côn.

“Tiểu tử, ta lại cho ngươi một cái cơ hội, có nhận biết hay không tội?” Kim vạn khuê trừng mắt Diệp Phàm, UU đọc sách (www.uukanshu.com) lạnh giọng chất vấn.

“Không tội nhận cái gì, còn có cảnh cáo ngươi một câu, có một số việc làm liền không thể quay đầu lại.” Diệp Phàm lạnh lùng cười, cũng phát ra cảnh cáo.

“Nima, thật là có loại có thể nói là” kim vạn khuê xấu hổ buồn bực thành giận, đối với ngọc từ một bên mấy cái cảnh sát lạnh giọng quát: “Các ngươi còn thất thần làm gì, cho ta đánh gần chết mới thôi.”

Mấy cái cảnh sát nhìn nhau, đều vâng vâng dạ dạ không dám tiến lên. Loại chuyện này vạn nhất trạm sai rồi đối, cuối cùng xui xẻo vẫn là bọn họ.

”Tức chết ta, các ngươi không tới ta tới. “Kim vạn khuê thẹn quá thành giận, giơ lên cảnh côn liền hướng tới Diệp Phàm đầu ném tới.

Lần này lực lớn thế mãnh, nói rõ hạ tử thủ, tuy rằng Diệp Phàm không để bụng, nhưng là cũng không nghĩ bị gia hỏa này đánh một chút.

Liền ở đối phương ra tay một khắc, hấn thân hình chợt lóe, tránh thoát kim vạn khuê công kích, tia chớp một chân, liền hướng đối phương đá một chân.

Bính! Kim vạn khuê trực tiếp bị đá bay đi ra ngoài.

Này nhất chiêu, Diệp Phàm rõ ràng lưu tình, bằng không sẽ, đối phương đã sớm gân cốt đứt từng khúc mà chết.

“Tiểu tử, ngươi có loại!” Kim vạn khuê gãy giữa đứng lên, biểu tình càng thêm dữ tợn. Hấn hai mắt hơi hơi nheo lại, giống như là rắn độc giống nhau, chớp động nguy hiểm quang mang.

Run lên trong tay điện côn, một tia mãnh liệt điện lưu hiện lên, mặc kệ ngươi có thể hay không vô công, tại đây 4 vạn phục trở lên cường điện giật hạ, cũng sẽ nháy mắt mất đi sức chiến đấu.

Kim vạn khuê luân đèn pin liền triều Diệp Phàm thọc đi, Diệp Phàm dùng ra Càn Khôn Đại Na Di công phu, trong chớp nhoáng, kia đèn pin liền tới rồi hấn trong tay, ngay sau đó hấn giơ lên bản tay, nháy mắt đem đối phương đánh thành đầu heo.

Tuy rằng hấn tưởng chụp chết đối phương xúc động, nhưng là hấn minh bạch ở cục cảnh sát đánh chết gia hỏa này, sau này hấn ở Hàn Quốc đem một bước khó đi.

“Vương bát đản! Ta muốn giết ngươi!” Kim vạn khuê nâng lên thân, lau miệng giác tuyết, phần nộ đến gần như mất đi lý trí.

(chưa xong còn tiếp.)

Chương 13 : Bí quá hoá liều

“Ngươi dám tập cảnh.” Kim vạn khuê sắc mặt dữ tợn đối với Diệp Phàm nói, tay phải lặng lẽ sờ hướng eo súng lục.

“Ngươi cũng coi như cảnh sát sao?” Diệp Phàm khinh miệt nhìn kim vạn khuê, sau đó không nhanh không chậm hướng đi hắn.

“Ta muốn ngươi chết!” Kim vạn khuê bỗng nhiên móc ra trên người xúng thương (súng): “Tới a, xem ngươi nắm tay mau, vẫn là ta viên đạn mau, tiểu tạp chủng.”

Hắn thật sự tức điên, liên tiếp ở Diệp Phàm thủ hạ ăn một, giờ khắc này hắn, có một thương (súng) đem tiểu tử này nhảy xúc động.

“Ta khuyên ngươi tốt nhất là khẩu súng thu hồi tới, nói cách khác cướp cò liền không hảo.” Diệp Phàm lạnh lùng quét kim vạn khuê liếc mắt một cái, xem ra hôm nay sự vô pháp thiên hiểu rõ.

“Tới rồi hiện tại ngươi còn cãi bướng, ta hiện tại mệnh lệnh ngươi cho ta quỳ xuống, nếu không ta liền nổ súng!” Kim vạn khuê trên mặt biểu tình, không khỏi trở nên dữ tợn, tiểu tử này không phải rất có thể đánh sao, một viên viên đạn trực tiếp làm hắn game over.

“Chỉ cần ngươi dám nổ súng, ta cam đoan làm ngươi hối hận, không tin ngươi có thể thử một lần.” Diệp Phàm đậm đậm cười.

“Nima, ta hiện tại một thương (súng) bằng ngươi, cũng coi như là phòng vệ chính đáng, giết ngươi, một chút trách nhiệm đều không có, mà ngươi một cái khủng bố phạm, đã chết liền đã chết, không ai sẽ để ý.”

Kim vạn khuê nói không sai, đối với bọn họ loại người này tới nói, giả tạo cái chứng cứ còn không phải dễ như trở bàn tay sự tình: “Hiện tại ngoan ngoãn cho ta quỳ xuống dập đầu, có lẽ ta tâm tình hảo sẽ tha ngươi.”

Nâng nâng trong tay thương (súng), giờ khắc này hắn kiêu ngạo tới rồi cực điểm. Kế tiếp, hắn phải hảo hảo cảm thấy then một chút Diệp Phàm.

Diệp Phàm nhàn nhạt nói: “Làm người không thể quá kiêu ngạo, có một số việc vạn nhất làm, liền không thể quay đầu lại.”

“Lão tử còn liền nói cho ngươi, ở chỗ này ta chính là thiên, ngươi đặc sao chạy nhanh cho ta quỳ xuống.” Kim vạn khuê càng thêm điên cuồng.

Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh, bắt đầu dĩ hắn hôm nay chỉ có thể đại khai sát giới.

Một bên hai cảnh sát cũng sợ hãi, bọn họ một cái tiểu cảnh sát khi nào gặp qua loại này trận trượng.

Lại nói, đại Hàn Quốc đối súng ống quản lý đặc biệt nghiêm khắc, mặc dù ngươi là cái cục trưởng cũng không thể thảo gian nhân mạng a: “Cục trưởng, ngươi giảm nhiệt, chuyện này chúng ta bàn bạc kỹ hơn đi.”

“Đúng vậy, vạn nhất súng hỏa, đại gia chính là ăn không hết gói đem đi a.” Tuổi đại cảnh sát sắp khóc, như vậy xui xẻo sai sự, như thế nào bị bọn họ đụng phải.

“Hai ngươi ngu xuẩn cảm miệng cho ta, nhìn một cái các ngươi kia hùng dạng, nói thêm câu nữa ta đem hai ngươi cũng tể.” Kim vạn khuê tức điên, này hai người nhất gan cũng là đủ rồi, hắn không khỏi nắm thật chặt trong tay thương (súng), hung tợn nói: “Ta số ba cái số, nếu ngươi còn không quỳ hạ, ta một thương (súng) liền đánh bạo đầu của ngươi.”

Diệp Phàm lặng lẽ chế trụ một phen chủ thủ, đó là hắn từ Túi Càn Khôn trung lấy ra,

Trải qua phi cơ thượng không bỏ tập kích, hắn cũng nhiều chuẩn bị mấy cái chuẩn bị ở sau.

Hắn có tuyệt đối tin tưởng, ở kim vạn khuê nổ súng trước, trước muốn hắn mệnh.

Liền ở hai người căng co khi, bỗng nhiên, một trận chói tai chuông điện thoại tiếng vang lên, đánh vỡ phòng thâm vãn nặng nề.

“Ai a?” Kim vạn khuê nhíu nhíu mày, cảm thấy nghi hoặc, nhưng vẫn là chuyển được điện thoại.

“Là kim vạn khuê sao? Có một cái kêu Diệp Phàm có phải hay không ở trong tay ngươi?” Điện thoại kia đầu truyền đến một cái trầm thấp thanh âm.

“Ngươi ai a! Ta cùng ngươi nói, này Diệp Phàm bị nghi ngờ có liên quan trọng đại khủng bố tập kích, hiện tại còn bị nghi ngờ có liên quan tập cảnh, ai tới cũng không hảo xử.”

“Ta là phác chính mình, ngươi cho ta nghe, lập tức cho ta thả người.” Đối thoại kia đầu thanh âm trực tiếp hạ mệnh lệnh nói.

Phác chính mình tên này, giống như có điểm quen thuộc. Nhưng là, hiện tại kim vạn khuê mau bị Diệp Phàm khí điên rồi, căn bản không nghĩ lại.

“Ta quản người là phác chính mình, mà chính mình a? Lão tử địa bàn lão tử làm chủ.”

“Người hỗn đản, ta là cảnh sát thính thật dài phác chính mình!” Điện thoại kia đầu nhân khí hồng rồi.

Thoáng chốc, kim vạn khuê cả người chấn động, mồ hôi lạnh lập tức xuống dưới.

Vừa rồi hần thể nhưng mắng chính mình người lãnh đạo trực tiếp, kia cảnh sát thính thật dài duỗi cái ngón tay, đều có thể dễ như trở bàn tay bóp chết hần.

Hần sắc mặt dần dần trắng, trong lòng thấp thỏm không thôi. Đáng chết, hỗn đản này tiểu tử, như thế nào sẽ căn cảnh sát thính thật dài nhắc lên quan hệ.

Ai đều biết phác chính mình trong ánh mắt, chưa bao giờ xoa hạt cát, đặc biệt tiến vào đối tư pháp hệ thống, càng là bắt đầu rồi đao to búa lớn cái cách, rất nhiều cảnh vụ hệ thống bại hoại, đều thua tại trong tay của hần.

.

Kim vạn khuê gian nan mà nuốt khẩu nước miếng, nâng lên tay, xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh.

“Người..... Người thật là..... Phác thính trường?”

“Kim vạn khuê, tính tình của người không nhỏ a!”

“Thính trường..... Đây..... Đây là cái hiểu lầm!” Kim vạn khuê khăn trương khăn trương đến ngữ khí đều nói lấp.

“Hiểu lầm? Hiểu lầm người cái đầu a! Người cho ta gốc tại trong cục, nơi nào đều không cần đi, ta hiện tại liền tới đây.” Nói xong, lập tức cắt đứt điện thoại.

Nắm di động, kim vạn khuê mặt như màu đất, tay đều có chút run lên. Xong rồi! Cái này nhưng xong rồi!

Hần gấp đến độ như là kiến bò trên chảo nóng, hần biết, cái này là gặp phải nganh tra tử.,

Hần như thế nào cũng không nghĩ tới, Diệp Phàm sẽ cùng hần người lãnh đạo trực tiếp nhắc lên quan hệ.

Hần hiện tại nghiêm hình bức cung, vu oan hãm hại sự tình, nếu tiết lộ đi ra ngoài, kia hần này cả đời thật sự xong rồi,

Hiện tại hần có hai con đường có thể đi, muốn mặt làm Diệp Phàm lấy được thông cảm, muốn mặt hiện tại liền xử lý hần.

Thiên nhân giao chiến thật lâu sau, kim vạn khuê cuối cùng lộ ra một tia tàn nhẫn chi sắc.

Cái gọi là là lượng tiểu phi quân tử, vô độc bất trượng phu, không có biện pháp hôm nay chỉ có thể hy sinh tiểu tử này. Rất nhiều chuyện từ lúc bắt đầu làm, liền chú định vô pháp quay đầu lại. UU đọc sách (www.uukanshu.com)

“Các người mấy cái cho ta đi ra ngoài!” lạnh lùng nhìn thoáng qua bên cạnh kia mấy cái cảnh sát, kim vạn khuê bỗng nhiên mệnh lệnh nói.

Kia mấy cái cảnh sát ngăn ra, tiếp theo, lộ ra hiểu rõ chi sắc, bọn họ đều minh bạch, kim cục trường đây là muốn làm cái gì.

“Cục trưởng, ngàn vạn không thể xằng bậy a” tuổi đại cảnh sát miễn bàn nhiều buồn bức, nếu Diệp Phàm thật sự có bất trắc gì, bọn họ cũng thoát không được quan hệ.

Vừa rồi điện thoại bọn họ chính là nghe đích thực thật sự, kia chính là Seoul thị công an thính thính trường phác chính mình.

“Đi ra ngoài!” Kim vạn khuê bạo rống một tiếng.

“Đừng giới nha.” Tuổi già cảnh sát sắp khóc.

“Nima, cấp mặt không biết xấu hổ đúng không.” Kim vạn khuê nâng lên trong tay xúng thương (súng).

“Má ơi” mấy cái cảnh sát nơi nào gặp qua loại này trận thế, tè ra quần chạy đi ra ngoài.

Bang! Môn đóng lại, phòng thẩm vấn trung, chỉ còn hai người.

Kim vạn khuê đứng ở chỗ đó, sắc mặt âm trầm đến đáng sợ, ở mờ nhạt ánh đèn chiếu rọi hạ, có vẻ có vài phần dữ tợn: “Tiểu tạp chủng, sang năm hôm nay chính là người ngày giỗ.”

Hần chậm rãi khẩu súng khẩu nhắm ngay Diệp Phàm.

Đúng lúc này, đột nhiên nghe được bên ngoài, truyền đến từng đợt kinh hô.

Seoul Cục Công An rất nhiều người, hôm nay là mở rộng tầm mắt.

Hơn mười lượng bộ đội quân xe, chậm rãi khai tiến Cục Công An, dẫn đầu chính là một chiếc Audi a6, mặt sau còn có một chiếc phi cơ trực thăng ở không chế bồi hồi, kia bắt mắt xa hoa về ngoài, xem đến một chúng cảnh sát nhân dân không được kinh ngạc cảm thán.

“Đây đều là người nào a? Như thế nào chạy đến chúng ta cảnh sát trong cục tới?” Một chúng cảnh sát nhân dân đều là nghi hoặc không thôi.

Đoàn xe hấp tấp mà mở ra, vào sân sôi nổi ngừng lại. Cửa đại gia, đã bị cái này trận trọng kinh sợ, căn bản không dám chặn lại.

Tiếp theo, cửa xe khai, đi ra một đám cảm súng đạn hạt nhân đặc chủng quân nhân, đơn luận cái loại này thị huyết sát khí, khiến cho rất nhiều người không rét mà run.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14 : Cảnh sát thánh trường

Cảnh sát cục một kiện văn phòng nội, cảnh sát khóa Trường An giới dân vừa mới phao thượng một hồ trà. Đúng lúc này, trên bàn điện thoại vang, hấn thân thủ tiếp lên.

“Cái gì? Cảnh sát thánh trường..... Phác thánh trường tới!” An giới dân bật thốt lên kinh hô, hấn đột nhiên đứng lên, một hồi thân, xuyên thấu qua cửa sổ, có thể nhìn đến cảnh sát cục công lớn, một chiếc màu đen xe hơi đang ở chậm rãi sử nhập.

Càng thêm thái quá là, trong viện còn dừng lại hơn mười lượng quân xe, xem cái kia quy mô, ít nhất có một cái tăng mạnh liền bộ đội, này ần ần làm hấn có loại điềm xấu dự cảm.

Lo lắng sốt ruột buông điện thoại, an giới dân về mặt kính nghi chi sắc: “Phác thánh trường như thế nào tới?” Hấn căn bản không nhận được, thượng cấp tới thị sát thông tri. Bình thường dưới tình huống, mặt trên đã sớm trước tiên gọi điện thoại.

Hấn sửa sang lại quần áo, bước nhanh chạy ra khỏi môn, “Các người..... Còn có các người, tất cả đều cho ta lại đây, cùng ta đi tiếp phác thánh trường.” An giới dân một bên chạy, một bên rống lên ra tiếng.

Thoáng chốc, toàn bộ Seoul cảnh sát cục đều oanh động, một đám cảnh sát từ các văn phòng lao ra, đi theo an giới dân, triều đại môn mà đi.

Phác thánh trường là người nào, kia chính là Hàn Quốc cảnh sát hệ thống số 3 nhân vật, trừ bỏ kia thủ phủ trị an tổng giám cùng cảnh sát thánh thứ trưởng bên ngoài, liền số hấn lớn nhất.

Thực mau, đoàn người vọt tới cửa. Lúc này, kia lượng màu đen xe hơi ở trước cửa dừng lại, một vị người mặc màu đen tây trang, thân thể thẳng trung niên nam tử từ trên xe xuống dưới.

Một trương ngay ngắn quốc tự mặt, mày rậm như kiếm, chứa một cỗ khiếp người uy nghiêm khí độ.

“Phác thánh trường!” An giới dân tình mà đón đi lên, “Người lão như thế nào tới? Như thế nào không đề cập tới trước thông báo một chút?”

Phác chính mình nhìn hấn một cái, mày rậm hơi hơi nhăn lại, ánh mắt có chút lạnh lùng. Hấn không có lên tiếng, mà là xoay người, nhìn về phía không trung.

Đó là một trận phi cơ trực thăng, chuẩn xác mà nói là một trận quân dụng vũ trang kuh phi cơ trực thăng, giống nhau ở Hàn Quốc có thể sử dụng khỏi cái này đại gia hóa người, tuyệt đối là thuộc về quân đội đại lão cấp bậc.

Phi cơ trực thăng ở cảnh sát cục trước đất trống chậm rãi hạ xuống, một hồi công phu không đến, liền từ phía trên xuống dưới ba vị quan quân.

An giới dân đục lỗ vừa thấy không khỏi khiếp sợ, những người này trung, rất nhiều người hấn đều nhận thức.

Lục quân 707 đặc chủng đại đội thiếu tướng quan quân Lý huyền bản, hải quân tham mưu bộ phó sư trưởng khương từ văn, còn có rảnh quân tác chiến bộ đội Doãn chỉ hùng.

Này ba vị chính là quân đội trẻ trung phải quan quân đại biểu nhiệm vụ, mỗi người ở quốc nội đều có cực kỳ thâm hậu bối cảnh.

Đặc biệt kia lục quân 707 đặc chủng đại đội, thiếu tướng quan quân Lý huyễn bản, càng là tổng thống tiền sinh tâm phúc ái đệ, thuộc về dặm chân một cái, đánh Hàn Quốc liền run tam run ngư bễ nhân vật.

Quái! Những người này như thế nào tới, nhìn dáng vẻ là cùng phác thánh trường cùng nhau tới! An giới dân có chút sò không được đầu óc.

Hắn phía sau những cái đó cảnh sát, cũng đều lộ ra nghi hoặc chi sắc.

“Phác thánh trường, đây là.....?”

“Kim vạn khuê ở địa phương nào? Còn có các người hôm nay, có phải hay không bắt một cái kêu Diệp Phàm người!” Phác chính mình vẻ mặt lạnh băng hỏi.

An giới dân thật sự có điểm vướng, hắn vừa mới đi công tác trở về, thật sự không biết đã xảy ra sự tình gì.

“Là! Là! Đích xác bắt, cái này Diệp Phàm, bị nghi ngờ có liên quan khủng bố cướp máy bay.....” Một cái cảnh sát thật cẩn thận trở lại.

“Người ở nơi nào?” Phác chính mình trực tiếp đánh gãy hắn nói, lạnh giọng chất vấn.

“Giống như ở..... Ở phòng thẩm vấn!” Kia cảnh sát khiếp sợ.

“Còn không chạy nhanh dẫn đường” Phác thánh trường mặt vô biểu tình nói,

,

“Là! Là!” An giới dân xoa xoa cái trán mồ hôi lạnh, lãnh phác thánh trường, vội vội vàng vàng hướng trong lầu mắt đi đến.

Lý huyễn bản đám người, còn có một đoàn cầm súng hạ đạn quân nhân cũng đều đuổi kịp, một đám người menh mông, dừng hướng về phía phòng thẩm vấn.

Đến nỗi những cái đó bị thôi cảnh sát, chỉ có thể thừa dạ theo ở phía sau.

Phòng thẩm vấn trước cửa, vài cái cảnh sát chính đây mặt đỏ mồ hôi ngốc tại nơi đó. Bỗng nhiên, liền nhìn đến hành lang kia đầu, vội vã mà vọt tới một đám người.

Bọn họ vừa thấy, không khỏi đều ngây người ngẩn ngơ, “Khóa trường, các người đây là.....?” Tuổi đại cảnh sát đón đi lên, hỏi.

“Kim cực trường cùng Diệp Phàm đâu?” An giới dân vẻ mặt nôn nóng hỏi.

“Đều ở bên trong”

“Chạy nhanh mở cửa!”

Đúng lúc này, kia phòng thẩm vấn, truyền đến phanh một tiếng trầm vang. Thoáng chốc, trên hành lang, mọi người sắc mặt đều thay đổi.

Này một tiếng, đúng là tiếng súng!

An giới dân thân hình nhoáng lên, chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, thiếu chút nữa ngã quy đi xuống. Phòng thẩm vấn động thương (súng), vô luận đã xảy ra chuyện gì, hắn cái này khóa trường đều khó thoát này cữu.

Lý huyễn bản cùng kia hai cái quân đội cao tầng sắc mặt rõ ràng biến đổi, bọn họ lo lắng nhất sự tình vẫn là đã xảy ra.

“Còn không mau mở cửa!” Phác chính mình sắc mặt cũng thay đổi, hướng về phía cửa đứng ở mấy cái lạnh giọng rống to.

Kia vài tên cảnh sát cũng có chút luống cuống, chạy nhanh mở cửa, một đám người nhảy vào bên trong cánh cửa. Đi vào vừa thấy, tất cả mọi người sững sờ.

Trước mắt tình hình, cùng bọn họ sở tưởng tượng hoàn toàn bất đồng, phòng thẩm vấn trong một góc, một tay thương (súng) ngã xuống một bên. Diệp Phàm lông tóc vô thương đứng ở chỗ nào.

Làm cho bọn họ đại ngã trong mắt chính là, kia nằm trên mặt đất gào ngao kêu thảm thiết, lại là cực trường kim vạn khuê.

“Tình huống như thế nào?” Nhất bang người thật sự sững sờ, như vậy quý dị tình huống vẫn là lần đầu tiên thấy.

“Đây là có chuyện gì?” Phác chính mình vẻ mặt lạnh băng hỏi.

“Phác thính trường a, tiểu tử này tập cảnh, ngươi phải cho ta làm chủ a” kim vạn khuê ác nhãn trước cáo trạng, đối với tiến vào cảnh sát hồ, “Các ngươi còn không mau đem hắn bắt lại!”

Kia vài tên cảnh sát theo bản năng liền phải động thủ bắt giữ Diệp Phàm.

“Đều cho ta dừng tay!” Phác chính mình quát lên một tiếng lớn. Làm một cái lão điều tra viên, hắn tiến phòng thẩm vấn, liền minh bạch đã xảy ra sự tình gì.

Dựa theo tư pháp trình tự, thẩm vấn phạm nhân ít nhất muốn hai cảnh sát đồng thời ở đây, còn phải làm ký lục. Chính là, bọn họ tới thời điểm, lại chỉ có cái này kim vạn khuê đơn độc một người ở trong phòng.

Quan trọng nhất một chút, máy theo dõi đèn không có lượng. Rõ ràng là, kim vạn khuê ở nghiêm hình bức cung.

Chỉ là làm phác chính mình tương đối kinh ngạc chính là, vì cái gì Diệp Phàm đứng, mà kim vạn khuê lại bị tẩu ghé vào mà.

“Phác thính trường ngươi nghe ta giải thích “Kim vạn khuê còn tưởng giáo biện.

”Ngươi giải thích cái gì? Ngươi cho rằng ta mắt mù đâu, ta đảo muốn hỏi một chút, là ai cho ngươi như vậy đại lá gan, dám nghiêm hình bức cung? “Phác chính mình lạnh giọng quát lớn, ai đều biết hắn ghét cái ác như kẻ thù, hận nhất đến chính là tri pháp phạm pháp, không nghĩ tới ở đường đường thiên tử dưới chân, còn có người tri pháp phạm pháp.

”Phác thính trường, ta không phục, ngươi không thể quan đại một bậc áp người chết, rõ ràng là tiểu tử này tập cảnh “Kim vạn khuê biết hôm nay vô pháp thiện, hắn một mực chắc chắn Diệp Phàm tập cảnh tội danh.

Dù sao hiện trường cũng không có ghi hình, mặc dù là nháo đến thẩm phán nơi đó hắn cũng không sợ.

”Kim vạn khuê ngươi là đang nói chuyện với ta sao? “Phác chính mình sắc mặt phát lạnh, đã ở vào bạo tẩu bên cạnh.

”Không dám, ta chỉ là ăn ngay nói thật “Kim vạn khuê cũng coi như là bất cứ giá nào, liền tính đến tội phác chính mình, cũng không thể thừa nhận hắn nghiêm hình bức cung sự thật.

,

Nhìn kim vạn khuê kia lưu manh hùng dạng, Diệp Phàm đậm đậm cười,” phác thính trường, ta nơi này có chứng cứ. “

Hắn chậm rãi từ túi tiền lấy ra chính mình di động,” kim vạn khuê, ngươi không nghĩ tới ta sẽ ghi âm đi? “

Nhìn Diệp Phàm trong tay kia chói mắt di động, UU đọc sách (www.uukanshu.com) kim vạn khuê cả người chấn động, “Xong rồi! Xong rồi!” Hắn trong đầu, chỉ còn lại có cái này ý niệm. Trước mắt một màn này, giống như là sét đánh giữa trời quang, đem hắn đánh đến hoàn toàn mộng.

Ngay sau đó, hắn cả người một cái giật mình, trên mặt huyết sắc tấn cỏi hắn trong lòng biết lúc này đây, hoàn toàn tãi. Hắn thật sự không nghĩ tới Diệp Phàm còn có chiêu thức ấy.

”Kim vạn khuê, ngươi thật to gan!” Phác chính mình vẻ mặt phẫn nộ nhìn đối phương.

Đối với một cái trong ánh mắt không xoa hạt cát thính trường tới nói, thuộc hạ thế nhưng ra như vậy bại hoại, không khỏi hắn sinh khí.

Nhưng là nhiều nhất vẫn là kinh hãi, hắn thật sự không nghĩ tới Diệp Phàm thiếu niên này người, sẽ có như vậy thủ đoạn.

“Phác thính trường, ta biết sai rồi, cầu xin ngươi tha ta đi.” Kim vạn khuê giờ khắc này, giống như đầu bại gà trống, một năm một mười đem như thế nào vu oan hãm hại Diệp Phàm sự tình toàn chiêu.

“Hừ, thiên làm bậy hãy còn nhưng thứ, tự làm bậy không thể sống! Từ giờ trở đi, kim vạn khuê, ngươi bị cách chức! “Phác thính trường lạnh lùng cười.

Lập tức, liền có vài tên cảnh sát tiến lên, đem kim vạn khuê cấp khảo.

Kim vạn khuê cả người mềm nhũn, như là không có xương cốt giống nhau, thiếu chút nữa ngã ngồi đi xuống, vẻ mặt thất hồn lạc phách. Hắn biết hôm nay xem như hoàn toàn tãi, ăn trộm gà không thành còn mất nắm gạo, thật đặc sao điểm bối a.

Phác thính trường mặc kệ hắn, hắn chậm rãi đi đến Diệp Phàm trước mặt, vươn đôi tay nói.” Ngươi chính là Diệp Phàm đi, làm ngươi chịu ủy khuất! Ngươi yên tâm, chuyện này ta nhất định nghiêm túc xử lý, cho ngươi một công đạo!”

“Phác thính trường, phiền toái ngươi!” Diệp Phàm còn có thể nói cái gì, tuy rằng hắn bị oan uổng một chút, nhưng là cuối cùng vẫn là không có hại, lại nói, kia kim vạn khuê cái loại này loài bò sát, hắn thật sự không có để ở trong lòng.

”Ngàn vạn đừng nói như vậy, về sau chuyện của ngươi chính là chuyện của chúng ta tình, chỉ cần ngươi muốn bắt luận cái gì trợ giúp, chúng ta cảnh sát cục đều sẽ tùy thời phối hợp ngươi.” Phác chính mình đem chính mình tư thái phóng thật sự thấp. (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15 : Tang thi chuột đàn

Cảnh sát thính thính trường phác chính mình tuy rằng không biết trước mắt người thanh niên này thân phận, nhưng là hắn minh bạch một cái có thể kinh động quốc phòng bộ người, tuyệt đối không phải hân loại này cấp bậc người có khả năng đắc tội, bởi vậy mới đem chính mình tư thái phóng như vậy thấp.

Diệp Phàm khiêm tốn mà cười cười, lại không có nói chuyện, hắn biết trước mắt vị này cảnh sát thính trường có thể như vậy cho hắn nói chuyện, cũng không phải bởi vì chính mình mặt mũi có bao nhiêu đại, một lại vẫn là nhân ngoại thiếu tướng Lý huyễn bản tham gia, nếu không thay đổi một cái khác người, đã sớm oan chết ở cảnh sát trong cục mặt.

“Như vậy đi! Ta trong cục còn có việc, Lý tướng quân, khương sư trưởng, Doãn tham mưu ta đi trước, quá mấy ngày chúng ta ở tìm cái thời gian tụ tụ.” Phác chính mình đứng dậy cáo từ.

Hắn là cái cáo già, minh bạch rất nhiều chuyện chỉ có liên lụy tới quân đội, liền trở nên phức tạp nhiều, nếu đối phương không có cho hắn đề lộ ý tứ, bởi vậy hắn cũng nhắc nhiều một chuyện không bằng thiếu một chuyện.

“Tốt, đi thông thả! “Lý huyễn bản nhàn nhạt nói, không có giữ lại.

“Không tiễn! “Hai ngoại hai người cũng gật gật đầu.

Nhìn đối diện Lý huyễn bản, Diệp Phàm hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, vừa rồi phát sinh hết thảy, chung quy là sợ bóng sợ gió một hồi.

Đối với cái này tạm thời hợp tác đồng bọn, hắn cũng nhiều vài phần cảm kích chi tình. Nếu không phải hắn ra ngựa, hôm nay việc này sẽ thực phiền toái, nói không chừng thật muốn bị định tội.

Diệp Phàm cũng không phải sợ hãi bị định tội, thật sự là hắn không nghĩ chọc như vậy nhiều phiền toái, rốt cuộc hắn chủ yếu nhiệm vụ, vẫn là bắt giữ cái kia tiểu nữ hải cùng thai phụ, còn lại sự tình với hắn mà nói thật là mây bay.

“Diệp Phàm, ngươi không sao chứ? “Lý huyễn bản không yên tâm kiểm tra thân thể hắn, vô luận thế nào, trước mắt người cũng không thể có chút sơ xuất, nói cách khác liền vấn đề lớn.

“Không có việc gì, kia ngu ngốc còn không gây thương tổn ta. “Diệp Phàm đậm đậm cười, hắn nói chính là lời nói thật, những cái đó cảnh sát cũng chính là khi dễ một chút tay không tác sát bá tánh thôi, đụng tới hân loại này tuyệt thế cao thủ, có thể nói đúng không kham một kích. Nếu hắn nguyện ý, này tòa cảnh sát cục đã sớm biến thành Tu La luyện ngục.

“Không có việc gì liền hảo, yên tâm đi! Nếu kia kim vạn khuê tìm chết, ta khẳng định sẽ không bỏ qua hắn.” Lý huyễn bản oán hận nói, đối với cái kia thiếu chút nữa phá hư hắn kế hoạch gia hòa, hắn thật là tức điên.

Nếu không phải hắn hôm nay phản ứng mau, trời biết chọc giận Diệp Phàm cái này quái vật, sẽ phát sinh cái gì vấn đề.

Phải biết rằng người này, chính là đơn thương độc mã suốt xử lý hắn hai cái đặc chủng tiểu đội, mà hắn 707 bộ đội đặc chủng, đều này đây một đương mười bộ đội đặc chủng, so này đó cái gì cái gọi là cảnh sát nhưng mạnh hơn nhiều.

Vài người tục hân huyên, một bên khóa Trường An giới dân lại nội tâm chán cảm vô cùng. Này vài vị quân đội trẻ trung phái quan quân, nhưng đều là mẹ nó có uy tín danh dự nhân vật, ngày thường thấy một cái đều khó, giờ phút này thế nhưng cùng nhau xuất hiện,

Còn nhiệt tình mà cùng tiểu tử này đàm tiếu, xưng huynh gọi đệ.

Hắn thật sự nhìn không ra tới Diệp Phàm rốt cuộc ra sao phương thần thánh, sẽ kinh động như vậy nhiều đại nhân vật.

Nhưng là có một chút, hắn so với ai khác đều rõ ràng, đứa nhỏ này chính là một cái địa lôi, chỉ có thể xa xem không thể dẫm loạn a!

Kỳ thật, trăng thượng nhất sợ hãi vẫn là kia sớm nhất thăm vấn Diệp Phàm kia mấy cái tiểu cảnh sát, giờ khắc này bọn họ liền muốn chết đều có.

Làm kim vạn khuê đồng lõa, bọn họ thật sự sợ hãi Diệp Phàm tìm bọn họ tính sổ. Hiện trường này đó đại nhân vật, bóp chết hai người bọn họ so một cái

con kiến đều dễ dàng.

Kỳ thật, bọn họ thật sự nhiều lo lắng. Diệp Phàm còn không có nhỏ mọn như vậy. Hắn nhìn Lý huyền bân cười thần bí, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: “Người có phải hay không ở ta bên người an bài người của người, nếu ta không có đoán sai còn, phi cơ thượng cái kia bom chuyên gia chính là các người đặc công đi?”

Đối với vấn đề này hắn đã sớm hoài nghi, nhân ngoại không có khả năng có như vậy xảo sự tình, một cái xuất ngũ quân nhân chẳng những là bom chuyên gia cùng sẽ lái phi cơ, hiện tại hắn bỗng nhiên bị cảnh sát cục người oan uổng, này Lý huyền bân nhanh như vậy là có thể tọa định hắn vị trí.

Nếu như vậy còn nhìn không ra tới, kia chỉ có thể đại biểu chính mình đầu bị lừa dối.

Lý huyền bân ngưng ngưng cười nói: “Quả nhiên không thể gạt được người, kỳ thật không ngừng hắn một cái, kia ngồi máy bay từ ít có chúng ta ba cái đặc công, vẫn luôn đang âm thầm giám thị cùng bảo hộ người. Nhưng là người ngăn vạn không cần hiểu lầm, rốt cuộc chuyện này liên lụy trọng đại, ta không thể không áp dụng một ít phi thường thủ đoạn.”

Nếu Diệp Phàm đã đoán được, hắn cũng cảm thấy không cần phải dấu diếm đi xuống, rốt cuộc hai bên còn muốn tiếp tục hợp tác, nếu mỗi người đều lòng mang quỷ thai, sự tình khẳng định sẽ trở nên càng thêm không thể điều hòa.

“Hảo! Xem ở sự tình hôm nay thượng, ta liền bắt hòa người so đo, nhưng là, có một chút đừng nói không có nói trước cảnh cáo người, nếu lại làm ta phát hiện, ta chung quanh có người của người, cũng đừng trách ta không khách khí.” Diệp Phàm lạnh lùng nói.

Bất luận kẻ nào đều không hy vọng chính mình bị giám thị, đặc biệt Diệp Phàm loại này người mang như vậy nhiều bí mật người, hắn tuyệt đối không cho phép bất luận cái gì uy hiếp chính mình tồn tại, bằng không, hắn sẽ không tiếc hết thảy đại giới xử lý đối phương.

“Người yên tâm đi! Về sau tuyệt đối sẽ không,” Lý huyền bân vội vàng nói, cũng không phải hắn sợ hãi Diệp Phàm, chủ yếu là hắn cảm thấy, một cái ở phi cơ thượng đều có thể vì người khác động thân mà ra người, bản chất hắn là không phải một cái người xấu.

Quan trọng nhất một chút, hắn vận dụng quân đội mạnh nhất khoa học kỹ thuật, tìm khắp toàn cầu internet hệ thống, cũng căn bản tìm không thấy Diệp Phàm số liệu tin tức, người này thật giống như trống rỗng xuất hiện giống nhau, sở hữu nhập cảnh cùng cư trú tin tức đều là trống rỗng, loại này không thể tưởng tượng sự tình căn bản vô pháp giải thích.

Không biết nhân tài là đáng sợ nhất, nếu dựa theo trước kia lệ thường, đối với loại này không an phận nhân tố, Lý huyền bân đã sớm áp dụng lời đình thủ đoạn đối phó Diệp Phàm.

Mà cuối cùng làm hắn từ bỏ quyết định chính là, từ Diệp Phàm rời đi cánh đồng huyện về sau, không đến hai cái giờ, cả tòa huyện thành người cùng động vật đều biến thành tang thi cùng quái vật, không chỉ có như thế hắn quân đội cũng có không ít người bị tang thi cắn.

Nếu không phải hắn phản ứng mau, vận dụng lợi nhuận kénh xù thủ đoạn tiêu diệt những cái đó cảm nhiễm giả, hắn quân đội mọi người, không có gì bất ngờ xảy ra đều đem sẽ biến thành tang thi, nói cách khác Diệp Phàm căn bản không có lừa hắn, hơi có vô ý, chỉ sợ toàn bộ Hàn Quốc đều sẽ bị tang thi sở chiếm cứ.

Bởi vậy hắn đã đăng báo cho quốc phòng bộ, hiện tại sở hữu quân đội đã tiến vào một bậc chuẩn bị chiến đấu, UU đọc sách (www.uukanshu.com) tùy thời ứng đối đột phát tình huống, mà Diệp Phàm càng là thành trọng trung chi trọng, bởi vì chỉ có người này mới hiểu được chính chuyện chân tướng.

“Nếu như vậy, chúng ta vẫn là dựa theo phía trước kế hoạch phân công nhau hành sự! Đi ta đuổi theo bộ cái kia cảm nhiễm giả, người nắm chặt thời gian sở tìm nói những cái đó virus tư liệu, để lại cho chúng ta thời gian thật sự không nhiều lắm.” Diệp Phàm gật gật đầu nói, hắn đã bị nhốt tại phòng thẩm vấn sáu nhiều giờ, trời biết bên ngoài sẽ phát sinh như thế nào biến hóa.

Lý huyền bân đang muốn nói chuyện, bỗng nhiên bốn phía truyền đến từng đợt bén nhọn thanh âm, đây là sinh vật tiếng kêu, rõ ràng có thể nghe, Diệp Phàm cùng hắn đều đều có thể rõ ràng nghe được, theo tiếng nhìn lại, lại là chấn động.

“Cái này là!” Nhìn đến phát ra tiếng vang sinh vật, hai người sắc mặt đều là biến đổi. Hàng ngàn hàng vạn chỉ lão thử, bỗng nhiên từ bốn phương tám hướng xông tới.

Này đó lão thử ít nhất có tiểu miêu như vậy đại một con, trên người làn da đã sớm hư thối, có thể nhìn đến cơ bắp lóa ló ở bên ngoài.

“Tang thi chuột?” Nhìn kết bè kết đội tang thi chuột đàn, Diệp Phàm cùng Lý huyền bân chấn động, tương đối với nhân loại tang thi tới nói, cảm nhiễm virus động vật, càng khó đối phó, trời biết trên địa cầu loại này nhất cổ xưa động vật sẽ phát sinh cái dạng gì dị biến.

Chuyện quan trọng nhất là, loại này sinh vật căn bản vô pháp giống tang thi giống nhau dễ dàng đối phó, cho dù là đào tẩu một con, cũng sẽ làm cho cả quốc gia hoàn toàn lâm vào bạo loạn.

“Chạy nhanh tiêu diệt chúng nó!” Diệp Phàm hét lớn một tiếng, Lăng Ba Vi Bộ tốc độ cao nhất vận chuyển, cả người giống như là quỷ mị giống nhau xông ra ngoài.

Sự tình phát triển đã thoát ly điện ảnh kịch bản, hiện tại hắn chỉ có thể là tận nhân sự nghe thiên mệnh.

Hắn tốc độ thực mau, trong tay ý thiên kiếm, hóa thành một mảnh kiếm mạc, đem không ít chặn đường tang thi chuột, tất cả đều chém giết, một bên Lý

huyền bản cùng kia hai cái quan quân càng là sắc mặt đại biến, sôi nổi rút súng xạ kích.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16 : Đại chiến chuột vương

Diệp Phàm lo lắng nhất tình huống vẫn là đã xảy ra, ở « phủ sơn hành » điện ảnh trung căn bản là không có này đó tang thi chuột, xem cái này tình huống, virus đã ở Hàn Quốc toàn diện bạo phát.

So sánh với so với những cái đó tang thi tôi nói, lão thử là để cho nhân loại căm thù đến tận xương tủy, cũng là đáng sợ nhất,. Nhóm nguyên bản chính là tam hại chí nhất, nhân loại diệt chi không dứt xú thủy nương sinh vật, năng lực sinh sản so nhân loại đều phải cao không biết mấy chục lần, đi đến nơi nào, là có thể đem tai hoạ đưa tới nơi nào.

Đối phó bọn người kia, vạn nhất thả chạy một cái, liền sẽ thua hết cả bàn cờ, căn bản đại ý không được.

Nhìn đến quan chỉ huy nổ súng xạ kích, những cái đó quân nhân sôi nổi nhìn không được đồng thời nổ súng, đại lượng súng ống phụt lên phần nộ ngọn lửa, đem từng con biến dị lão thử đánh chết đánh cho tàn phế, nguyên bản trống trải xi-năng trên mặt đất tức khắc liền biến đó thảm một mảnh, đại lượng biến dị lão thử chết ở tuyết trên mặt đất.

Nhưng là này đó tang thi chuột quả thực là năm nghèo bắt tận, cơ hồ là vừa có một con biến dị lão thử bị đánh chết, liền có nhiều hơn lão thử đi phía trước phóng đi.

Hiện đại đột kích súng trường bắn tốc vốn là thực mau, một cái đồ sặc vài giây liền có thể đánh quang, những cái đó lão thử thừa dịp hỏa lực lập tức yếu đi đi xuống, bắt lấy thời cơ nhảy vào đoàn xe, tức khắc đoàn xe trung liền vang lên thảm thiết tiếng kêu.

Gia miếu đại biến dị lão thử tuy rằng chỉ là không có đạt tới giai vị biến dị thú trình tự, nhưng chúng nó thân thể tổ chất rất là cường hãn, chỉ cần bị biến dị lão thử cắn được, nhẹ thì rách một miếng thịt, nặng thì bị đương trường cắn đứt yết hầu.

Lập tức chiến đấu liền tiến vào gay cấn giai đoạn, rất nhiều người sôi nổi bỏ thương (súng) sử dụng vũ khí lạnh, biến dị lão thử da lông tuy rằng cứng cỏi, nhưng cũng ngăn cản không được sắc bén lưỡi dao, chỉ cần lẫn nhau phối hợp hảo, nhìn như hung mãnh biến dị lão thử kỳ thật thảo không đến nhiều ít tiện nghi.

Diệp Phàm xông vào trước nhất mặt, ý thiên kiếm không gì phá nổi, chỉ khoảng nửa khắc không đến, liền phải thương trăm chỉ lão thử, bỏ mạng ở hắc bảo kiếm dưới.

Đương tất cả mọi người cho rằng biến dị lão thử bất quá như vậy khi, bỗng nhiên cục cảnh sát phía dưới thổ địa bỗng nhiên sụp đổ, từng con chừng ghé con đại biến đối dị lão thử vọt ra, theo sát sau đó chính là từng con bình thường biến dị lão thử.

Này đó biến dị lão thử mới vừa vừa xuất hiện, liền đối diện tuyến trung người phát động công kích, rất nhiều người còn không có phát giác cái gì, liền cảm thấy yết hầu đau xót, một số tất cả đều là máu tươi, tiếp theo liền vô lực mềm mại ngã xuống trên mặt đất.,

Diệp Phàm cũng không ngoại lệ, chừng ba con ghé con giống nhau biến dị lão thử vọt ra lao thẳng tới hắc trước mặt, hắc thân hình vừa động, vội vàng huy quyền mà thượng, một quyền giống như linh xà xuất động đánh vào một con biến dị lão thử đầu thượng, nhất thời đầu của nó lộ liền vỡ ra bay ngược đi ra ngoài, mắt thấy là không sống nổi.

Dư lại hai chỉ biến dị lão thử một tả một hữu hướng tới hắc công tới, Diệp Phàm ý thiên kiếm ở giữa không trung vẽ ra một cái nửa vòng tròn, hai cổ máu tươi nhảy mắt phun ra,

Đầu đại thi thể, bị cắt thành hai nửa.

Xé sát còn ở tiếp tục, theo càng ngày càng nhiều cảnh sát gia nhập, thế cục đã dần dần khống chế được, cứ việc khi thì có người bị biến dị lão thử đánh chết, nhưng càng nhiều biến dị lão thử bị đánh chết.

Bỗng nhiên một đạo gào rống tiếng vang lên, còn ở cùng nhân loại xé giết biến dị lão thử giống thủy triều giống nhau thối lui, ở cục cảnh sát một gian nóc nhà thượng, một con tần có gia miếu đại, nhưng da lông lại là màu lam biến dị chuột như là nhân loại giống nhau hai chân đứng thẳng.

Cứ việc kia chỉ là thử thân hình như thế chi tiểu, nhưng hiển lộ ra uy áp như cũ lệnh chúng nhân cảm thấy áp lực cùng sợ hãi.

“Tang thi chuột vương! Đại gia triệt thoái phía sau!” Diệp Phàm trong lòng rung mình, hét lớn một tiếng, rồi sau đó, mũi chân điểm động, cả người hóa thành một cái tàn ảnh mà ra, giống như một trận gió mạnh, quanh thân thanh quang bắt đầu khởi động, nhất kiếm chém ra, màu xanh lá lưỡi dao gió phá không bỏ về phía tang thi chuột vương.

“Chi!” Tang thi chuột vương chuột khẩu vừa phun, một cổ màu xanh biếc chất lỏng phun ra đem lưỡi dao gió ăn mòn.

“Oanh!” Rồi sau đó, thô tráng chuột đuôi đảo qua, mang theo gào thét kinh phong trừu hướng Diệp Phàm, Diệp Phàm biểu tình biến đổi, dưới chân đột nhiên điểm động, nhắc lên cuồng phong từng trận, trong tay ý thiên kiếm hàn quang lượn lờ bỗng nhiên chém xuống.

“Phốc!” Ý thiên kiếm thiết kim đoạn ngọc, tuy rằng kia chuột vương cả người ngạnh như bàn thạch, có thể kháng cự không được kia một chút, nháy mắt kia chuột đuôi trung gian mà đoạn, một cổ tanh hôi màu lục đậm máu vậy ra mà ra.

“Chi!” Tang thi chuột vương bén nhọn thanh âm vang lên, một đôi chuột mắt huyết quang bắt đầu khởi động, chợt thân hình đột nhiên bạo lực mà ra, một đôi bén nhọn lợi trào mang theo một cổ kinh người dao động, nhanh như tia chớp đối với Diệp Phàm chớp tới.

Diệp Phàm ánh mắt phát lạnh, trong tay ý thiên kiếm chợt lóe, gió mạnh chém về phía tang thi chuột vương lợi trào.

“Đang!”

Lưỡng đạo cực nhanh bóng dáng âm âm ở giữa không trung hung hăng va chạm ở bên nhau, theo chói tai va chạm thanh, một cổ vô hình dòng khí từ một người một chuột chỉ gian tàn sát bừa bãi mà ra.

“Gió xoáy một đao trăm!” Đột nhiên gian, Diệp Phàm ngửa mặt lên trời quát chói tai, ý thiên kiếm giống như trường đao giống nhau nhanh chóng tích trữ, một cái màu xanh lá long ảnh từ đao ảnh trung lao ra.

Đây là hấn từ Nhật Bản từ sĩ cửu chân long một gió xoáy mười ba liên trăm trung, lĩnh ngộ ra mạnh nhất một kích, trên cơ bản mau đạt tới nhân kiếm hợp nhất nông nổi.

Chiêu này đao pháp tuy rằng chỉ có nhất chiêu, xem ra chẳng bình vô kỳ, nhưng kiếm đạo trung chi tinh hoa lâm cổ khi chi trí tuệ, thế nhân có khả năng cất chứa chi vô công cực hạn, UU đọc sách (www.uukanshu.com) thật đã tất cả đều thông cảm tại đây một đao bên trong. Đây tuyệt đối là phải giết chi kiếm

“Thiên nộ, ta nhìn thấy gì!” Tuy rằng đã sớm kiến thức lấy đối vô công, nhưng là cho đến ngày nay Lý huyễn bản vẫn cứ không thể tin được hai mắt của mình.

Bởi vì này nhất kiếm, đã vượt qua nhân thể cực hạn, mặc dù là kia viên đạn đều không có này nhất chiêu mau.

“Ta thiên, đây là kia thần kỳ Trung Quốc công phu, quả thực là mở rộng tầm mắt a!” Khác hai gã quan quân cũng hoàn toàn chấn động.

“Phốc!”

Ở một chúng quân nhân, cảnh sát kinh ngạc, hâm mộ, ghen ghét trong ánh mắt, tang thi chuột vương bị màu xanh lá long ảnh cuốn lấy, vô số màu xanh lá đao mang nháy mắt đem này giảo vì vô số thịt nát.

Kế tiếp chiến đấu liền không có ngoài ý muốn, theo tang thi chuột vương chém giết, rần rần đầu, thượng vạn chỉ tang thi chuột bị càng ngày càng nhiều chi viện cảnh sát xử lý, nửa giờ lúc sau, cơ bản liền kết thúc chiến đấu.

Đương nhiên cũng có không ít tang thi chuột chạy mất, Diệp Phàm cùng Lý huyễn bản bộ đội đặc chủng lại cường, cũng không có khả năng đem này đó lão thử một lưới bắt hết, mọi người biến đổi thu thập chiến trường, một bên lo lắng sốt ruột.

.....

Mấy chục trong ngoài Hàn Quốc quân đội chỉ huy tổng bộ, hơn mười vị quân đội đại lão tâm sự nặng nề nhìn chăm chăm mắt thấy thật lớn máy tính, liền ở ba cái giờ trước, tang thi virus ở Nam Hàn cảnh nội toàn bộ bùng nổ, vô số cương thi cùng quái vật chiếm lĩnh thôn trang cùng thành thị.

Theo không hoàn toàn thống kê, toàn bộ quốc gia có một phần tư một địa phương, đã bị tang thi chiếm lĩnh, Hàn Quốc thậm chí thế giới các quốc gia, đã tiến vào một bậc phòng bị trạng thái, vô số quân đội cùng chiến cảnh lực tục chạy tới trước nhất tuyến.

Mỗi người đều biết, trận này thịnh linh xảy ra biến cố, hơi có vô ý sẽ làm toàn bộ quốc gia thậm chí thế giới, biến thành thương hải tang điền.

“Làm cái này Diệp Phàm chạy nhanh tới gặp ta.” Ngồi ở nhất giữa tổng thống tiền sinh, hít sâu một hơi nói.

(chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17 : Tổng thống mời

Hàn Quốc Seoul ngoại ô thành phố ngoại một khu nhà xa hoa biệt thự, này sở biệt thự lệ thuộc thanh ngói đài tổng thống phủ.

Ở biệt thự chung quanh đồ mấy chục lượng các loại siêu xe, còn có mấy trăm tên hắc y bảo tiêu hạng nặng võ trang đang tiến hành canh gác, nhất phái túc sát không khí.

Một gian phòng nghị sự, tổng thống ngồi ở trường điều bàn cao nhất đầu, ngồi ở hần hai bên phân biệt là đến từ quân đội các vị đại lão, cùng Nam Hàn mấy đại gia tộc đại biểu.

Phòng nghị sự không khí thực ngưng trọng, đang ngồi rất nhiều đại lão, đều là không nói một lời yên lặng hút thuốc, một bộ phận người càng là lộ ra tuyệt vọng biểu tình.

Một lát sau, chỉ thấy một trung niên nhân đứng lên, ngưng trọng nói: “Chư vị, cụ thể tình huống các người đều đã biết, hiện tại chúng ta quốc gia đã tới rồi sinh tử tồn vong một khắc, vô tận tang thi đã chiếm lĩnh chúng ta thành thị.

Đại Hàn Quốc chưa từng có gặp được quá hôm nay loại này khốn cảnh, ta biết các người có chút người có tổn thất thảm trọng, cũng có rất nhiều người đau thất thân nhân, nhưng hiện tại không phải phát tiết bi thống thời điểm, mà là nghĩ cách cộng độ cửa ải khó khăn, này một quan không qua được nói, chúng ta ai đều không có ngày lành quá. Vì đại Hàn Quốc, đại gia phát biểu một chút cái nhìn đi.”

Cái này trung niên nhân là chấp chính nội các thủ trưởng kim hiện trọng, phụ trách trừ tính chung nội các thành viên nội các công tác, có thể nói là Nam Hàn số 2 nhân vật, quyền cao chức trọng.

Nghị sự trong đại sảnh yên tĩnh một mảnh, chỉ có trên tường đồng hồ tí tách thanh, mỗi người cũng không biết nên như thế nào lên tiếng, càng không nghĩ cái thứ nhất lên tiếng.

Qua một hồi lâu, một cái gia tộc đại biểu mới lau một phen cái trán mồ hôi lạnh, cổ đủ dũng khí nói: “Kim tiên sinh, ngài ý tứ chúng ta tất cả đều minh bạch, chính là cục diện tới rồi loại tình trạng này, nên như thế nào thu thập đâu? Hiện tại một phần tư thành thị đều đã chịu cực kỳ nghiêm trọng tổn thất, mặc dù quân đội trấn áp, những cái đó tang thi cùng quái vật chỉ sợ trong khoảng thời gian ngắn cũng không thể bình ổn.

Vì nay chi kế, chúng ta hẳn là tưởng hẳn là tưởng là như thế nào bảo toàn đại gia ích lợi, thật sự không được chúng ta chỉ có thể từ bỏ cái này quốc gia, đến Mỹ Châu hoặc là Âu Châu đi thôi....”

Há liệu hần lời còn chưa dứt, liền có một cái quân đội đại lão, đột nhiên đứng lên quát lớn nói:” Người đánh rầm, đây là chúng ta quốc gia, bất luận cái gì thời điểm đều không thể vứt bỏ chúng ta nhân dân, chúng ta quân đội thề với đại Hàn Quốc cùng tồn vong, ai đặc sao ở dám nói một lần đào vong, lão tử liền nhảy bọn họ “.

Gia hỏa này là tam quân Tổng tư lệnh, có thể nói là thiết huyết phái đại biểu, nhất khinh thường chính là này giúp chỉ chú trọng ích lợi cái đại gia tộc.

Kia gia tộc đại biểu khiếp đảm nhìn hần hai mắt, lại không có dám nói lời nói, hẳn cũng sợ hãi đều thời điểm thật sự chọc giận quân đội, chính mình bị bôi an thượng phản quốc tội, vậy thật bị bôi.

Mặt khác gia tộc đại biểu cùng các vị chính giới đại lão tuy rằng không có ra tiếng, nhưng trong lòng đều cùng người này một cái ý tưởng, hiện tại cục diện loạn thành như vậy, đều muốn bảo toàn chính mình ích lợi, chỉ là ngại với quân đội vũ lực, trong khoảng thời gian ngắn cũng không dám ở làm cái này chim đầu đàn.

Trong nháy mắt nửa giờ qua đi, không ai tỏ thái độ, ngồi ở thượng đầu tổng thống chậm rãi nhìn về phía bốn phía người, sau đó bình tĩnh nói: “Nếu các người đều không phát biểu ý kiến, như vậy ta chỉ có thể nói một chút ta quyết định. Từ hôm nay trở đi, phát sinh tang thi sở hữu thành thị toàn bộ giới nghiêm, sở hữu quân chúng chỉ có thể vào không thể ra, bắt đặc dĩ dưới tình huống, đối này đó thành thị tiến hành đạn hạt nhân xác định địa điểm phá hủy? Cần phải cam đoan còn lại thành thị cùng dân cư an toàn.”

Đạn hạt nhân đã kích? Nhất bang người chấn động.

Nếu là như thế này, kia Hàn Quốc ít nhất muốn tổn thất mấy trăm vạn người, tạo thành kinh tế tổn thất càng là một cái con số thiên văn.

Cái này hảo tráng sĩ đoạn cổ tay, quát cốt liệu độc giống nhau, giết địch một vạn tự tổn hại tám ngàn, không đến vạn bắt đặc dĩ, bất luận kẻ nào đều không nghĩ làm như vậy.

Bất quá bọn họ cũng biết, lúc này không có biện pháp trung biện pháp, nếu làm này đó tang thi tại đây vĩnh viễn phát triển đi xuống, có lẽ một tháng không đến, toàn bộ Hàn Quốc sẽ chó gà không tha.

Mọi người nhìn nhau tức giận, cảm thụ được tổng thống trên người kia không hề khí thế áp bách, trong lúc nhất thời cũng không dám ngăn đầu.

“Đương nhiên, này cũng chỉ là nhất hư tính toán, trước đó ta muốn tiếp kiến một vị thần bí Đông Phương lai khách, nếu hắn thật sự có thể cho chúng ta mang đến Phúc Âm, vậy thỉnh đại gia cho chúng ta quốc gia cầu nguyện đi. “Tổng thống cười thần bí, đứng dậy hướng ra ngoài biên phòng khách đi đến.

Lưu lại mọi người hai mặt nhìn nhau, đều là không hiểu ra sao nhìn đối phương.

.....

Tổng thống phủ thanh ngói đài tuyết mặt văn phòng, tổng thống chỉ khai thủ hạ, cùng một cái Hoa Hạ tới người trẻ tuổi mặt đối mặt mà ngồi.

Đương Diệp Phàm đối mặt vị này Nam Hàn tối cao người lãnh đạo khi thời điểm, hắn kinh ngạc phát hiện, vị này tay cầm quyền to tổng thống, cư nhiên cũng là một cái võ công cao thủ! Hơn nữa là cái mỹ nữ cao thủ.

Nữ nhân này nhìn qua thiếu phụ bộ dáng, lại là mặt mày như họa, da như ngưng chi, liền tính hai mươi tuổi xuất đầu tiêu cô nương, cũng không tất theo kịp nàng nét mặt.

Chính yếu chính là nàng kia ưu nhã đoan trang khí chất, một thân màu đen chức nghiệp trang phục, đem nàng mạn diệu đáng người triển lộ không bỏ sót, nhìn quanh gian thần thái phi dương, mỹ lực bắn ra bốn phía.

Tổng thống nhìn Diệp Phàm hảo sau một lúc lâu, mới tán dương gật gật đầu, nói: “Thực không tồi a, người trẻ tuổi, lấy người tuổi tác cư nhiên còn có thể tại ta trước mặt bảo trì trấn định, Hoa Hạ đại địa quả nhiên nhân tài xuất hiện lớp lớp.”

Diệp Phàm hơi hơi mỉm cười, nói: “Không nghĩ tới tổng thống tiên sinh cư nhiên cũng là một vị người mang tuyệt kỹ cao nhân, thật là không thể trông mặt mà bắt hình dong a.”

Tổng thống xua xua tay, nói: “Các người Hoa Hạ mới là cao thủ nhiều như mây, người cũng đừng cho ta tăng bốc, Diệp tiên sinh. Chúng ta liền không cần cho nhau thổi phồng, nói thẳng chính sự đi.”

“Tốt, kia tổng thống tiên sinh hôm nay tìm ta tới, là vì sự tình gì?”

Tổng thống ha hả cười, nói: “Nếu Diệp tiên sinh là cái người thông minh, ta cũng cứ việc nói thẳng. Lần này tang thi biến cố đã thổi quét rất nhiều thành thị, nháo có thể nói là dư luận xôn xao, nếu người có thể ngăn cản lần này họa kiếp, ta có thể toàn lực phối hợp người, đương nhiên người cũng sẽ được đến ứng có thù lao.”

Diệp Phàm đôi mắt nháy mắt, nói: “Người liền như vậy tín nhiệm ta? Hoặc là nói người như thế nào biết ta có năng lực ngăn cản lần này họa kiếp đâu?”

Liền chính hắn đều không có trăm phần trăm tin tưởng, hắn cũng không biết này tổng thống coi trọng chính mình điểm nào.

“Nói thực ra ta một chút tin tưởng đều không có, ta làm như vậy chỉ do là một nữ nhân trực giác.” Tổng thống nhìn Diệp Phàm đậm đậm cười nói: “Ồ không có nhìn thấy người phía trước, UU đọc sách (www.uukanshu.com) ta có lẽ chỉ có 50% khẳng định, hiện tại nhìn thấy người về sau, ta càng thêm giám định chính mình tin tưởng.”

”Nga, người những lời này có ý tứ gì? “

“Người là một vị cao thủ, võ công quả thực cường không thể tưởng tượng, loại này cao thủ tuyệt đối không phải vô danh hạng người, quý dị chính là quân đội dùng sở hữu biện pháp, thế nhưng đều không có tra được người một chút thân phận, người thật giống như đột nhiên xuất hiện ở cái này thế giới giống nhau, căn bản không thuộc về nơi này.” Hàn Quốc tổng thống nhân nhật nói: “Quan trọng nhất chính là chúng ta liên hệ trung phương chính phủ, bọn họ tấn nhiên cũng tra vô người này, này không thể không làm người hoài nghi.

Nếu không phải người ngay từ đầu liền ở ngăn cản những cái đó cương thi cùng quái vật, chúng ta sẽ không tiếc một lại đại giới đối với người ra tay, ta tin tưởng mặc dù người có thể thiên hạ vô địch, cũng tuyệt đối ngăn không được hàng ngàn hàng vạn người đối với người đuổi bắt.”

“Người đây là ở uy hiếp ta sao? “Diệp Phàm sắc mặt phát lạnh.

”Đương nhiên không phải “, tổng thống chạy nhanh nói.” Chúng ta có thể tiếp tục hợp tác, nếu người có thể bang trợ chúng ta giải quyết lần này họa kiếp, ta có thể ở khả năng cho phép phạm vi, thỏa mãn người một lại điều kiện. “

(chưa xong còn tiếp.)

Chương 18 : Căn cứ phòng thí nghiệm

Từ tổng thống phủ ra tới, Diệp Phàm không có dừng lại, liền đi theo Lý huyễn bản thiếu tướng lại về tới cánh đồng huyện, bởi vì trước đó, bọn họ phát hiện dẫn phát virus kia gian sinh vật phòng thí nghiệm.

Nếu muốn hoàn toàn giải quyết những cái đó tang thi, nhất định phải muốn đi cái kia phòng thí nghiệm một chuyến.

“Phía trước chính là cánh đồng huyện, chúng ta trước đem phòng hộ phục mặc vào đến đây đi.” Giờ phút này, cánh đồng huyện trên không một trận phi cơ trực thăng thượng, ngồi Diệp Phàm cùng Lý huyễn bản đoàn người, đã có thể rất xa nhìn đến cánh đồng huyện vỡ nát đi hải.

Tòa thành này thị rất nhiều địa phương đã bị phá hủy, trên cơ bản nhìn không tới một cái người sống.

Mọi người một đường đi tới, trên cơ bản đều là phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn Hoàn, tĩnh lặng đáng sợ.

Bởi vì bom tập kích đem toàn bộ cánh đồng huyện bị đi vì đất bằng, cho nên, kia gian sinh vật phòng thí nghiệm nhập khẩu cũng bị chôn ở một mảnh phế tích dưới, rất là hoa một phen công phu, Diệp Phàm đám người lúc này mới ở lối vào đào một cái thông đạo ra tới.

Đoàn người, đều mang mũ giáp thức đèn pin, bạch sí ánh đèn xé rách hắc ám, chính là, Lý huyễn bản đứng ở lối vào, có chút do dự, không có biện pháp, ai cũng không dám cam đoan bên trong có cái gì quái vật.

Rất nhiều quân nhân tuy rằng đều là tuyển chọn ra tới cảm tử đội viên, nhưng là đối với này đó không biết sinh vật, vẫn là tâm tồn sợ hãi.

Diệp Phàm nhìn mọi người liếc mắt một cái, không có vô nghĩa, đầu tàu gương mẫu, triệu phế tích nhập khẩu đi vào. Lý huyễn bản đám người nhìn nhau, cũng chỉ cứng quá da đầu đuổi kịp.

Toàn bộ cánh đồng huyện đều bị bom đi vì đất bằng, kia phế tích phía dưới sinh vật phòng thí nghiệm, liền càng đừng nghĩ nói điện lực, ngầm mấy trăm mét, không có điện lực cung cấp, hoàn toàn chính là một mảnh hắc ám, liền chỉ dựa vào mấy cái đèn pin, nhưng xua tan không được trong lòng thấp thỏm.

Người đối với hắc ám sợ hãi là bản tính, Hắc ám trong thông đạo, phảng phất vĩnh viễn cũng đi không đến đầu, Diệp Phàm bọn họ ước chừng hoa gần một giờ tả hữu, rốt cuộc tới rồi phòng thí nghiệm căn cứ.

Này tòa căn cứ phòng thí nghiệm kỳ thật cũng không tiêu, thậm chí có thể nói là rất lớn, dọc theo đường đi, nhân loại thi thể, tang thi thi thể, thậm chí là một ít nói không nên lời tên quái vật thi thể, đều có thể xem tới được, đã là biến thành khung xương tử.

Này tòa căn cứ, thật sự là một mảnh tĩnh mịch, chỉ có đoàn người tiếng bước chân, dị thường rõ ràng, cũng may mọi người còn có thể lẫn nhau làm bạn, nói cách khác, này hắc ám không gian, chỉ có chính mình một người, đủ để đem người bức điên rồi không thể.

“Hào, phía trước mau tới rồi, virus ngọn nguồn liền ở phía trước.” Trong bóng đêm đi rồi mau hai cái giờ, Lý huyễn bản đều cảm thấy có chút nôn nóng bất an, nói chuyện thời điểm, trong giọng nói mang theo một tia vui sướng, bước chân cũng không khỏi kịch liệt rất nhiều.

“Từ từ” bắt quá, liền ở ngay lúc này, Diệp Phàm lại là một phen kéo lại hấn.

Lý huyễn bản quay đầu, không nói gì, tuy rằng mang theo khăn trùm đầu, Diệp Phàm nhìn không tới hấn thần sắc, nhưng hấn lại biết, Lý huyễn bản giờ phút này nhìn chính mình ánh mắt, nhất định là tràn ngập nghi vấn.

“Người không cảm thấy không thích hợp sao?” Diệp Phàm thấp giọng nói.

“Không thích hợp? Người là chỉ?” Lý huyễn bản kỳ thật trong lòng ần ần gian cũng có chút cảm giác, nhưng cụ thể lại trào không được linh cảm.

“Này căn cứ tang thi, bởi vì đại môn bị mở ra, chạy ra đi, khá vậy không nên một con đều không có đi?” Diệp Phàm thấp giọng nói.

“Đích xác không thích hợp!” Trải qua Diệp Phàm như vậy một chút bát, Lý huyễn bản cũng lập tức hiểu ý, gật đầu nói.

Sự ra khác thường tất có yêu, Diệp Phàm trong lòng ngưng trọng, mặc dù quân đội vận dụng bom, phá hủy tòa thành này thị, chính là những cái đó tang thi chuột cũng không đến mức một cũng chưa dư lại đi? Nhưng cổ tình một đường đi qua, này trong căn cứ cư nhiên một con tang thi đều không có.

Còn có, dọc theo đường đi bạch cốt cái giá, làm hấn cảm thấy thực không thích hợp, những cái đó bị đánh chết tang thi, thân thể hư thối không kỳ quái, khá vậy không đến mức sở hữu thi thể, ngay cả một ít quái vật thi thể đều hư thối đến chỉ còn bạch cốt, thi thể thượng liền một cây thị ti đều nhìn không

tới đi? Kia quả thực giống như là bị cái gì ăn đến sạch sẽ giống nhau.

Từ từ, giống như là bị ăn đến sạch sẽ? Ý thức được điểm này, Diệp Phàm cũng ý thức được khả năng phương diện này, có khủng bố nguy hiểm

Tê tê tê.....

Đúng lúc này, đột nhiên đằng trước truyền đến từng đợt bén nhọn thanh âm, đây là sinh vật tiếng kêu, rõ ràng có thể nghe, Diệp Phàm cùng Lý huyễn bản bốn người có thể rõ ràng nghe được, bước chân lập tức tạm dừng xuống dưới, theo tiếng nhìn lại, trên đầu đèn pin cột sáng, cũng hướng tới thanh âm truyền đến địa phương qua đi.

“Cái này là!” Nương đèn pin ánh sáng, nhìn đến phát ra tiếng vang sinh vật, mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

Cường tráng hữu lực tứ chi, lỏa lồ ở bên ngoài làn da tổ chức tất cả đều là vảy, hoàn toàn thoái hóa đôi mắt, tựa như biến dị cá sấu, đều bị biểu hiện này quái vật nguy hiểm, quan trọng nhất chính là, này đó quái vật rậm rạp chừng thượng trăm chỉ.

“Nima! Lúc này thứ gì?” Nhìn vây quanh mọi người quái vật, Lý huyễn bản sắc mặt đại biến, kêu sợ hãi ra tiếng.

Diệp Phàm trong lòng phát lạnh, loại này quái vật, hắn đã từng tạo ngộ quá, lúc trước ba con khiến cho hắn trúng chọi đá, hiện giờ khó sao nhiều, hắn mặc dù lại lợi hại chỉ sợ cũng rất khó chống đỡ được.

Tê.....

Giống như là rắn độc giống nhau, những cái đó cá sấu quái vật phun ra thật dài đầu lưỡi, phăng phất rít gào, chợt, đồng thời nhích người, hướng tới Diệp Phàm phác lại đây.

Lăng Ba Vi Bộ vừa động, Diệp Phàm dưới chân liền điểm, tránh thoát đệ nhất con quái vật móng vuốt, chợt mũi chân ở đệ nhị con quái vật móng vuốt thượng điểm quá, không trung vòng eo uốn éo, đệ tam con quái vật đầu lưỡi cơ hồ cảm thấy eo bắn xuyên qua, nhìn đệ tứ con quái vật đầu lưỡi bắn lại đây, trong tay ý thiên kiếm kiếm vung lên, trực tiếp đem quái vật móng vuốt chặt đứt.

Một bên Lý huyễn bản cùng kia mười mấy đặc chiến đội viên cũng không có nhàn rỗi, trong tay AK47 súng trường toàn lực nổ súng, chỉ khoảng nửa khắc liền làm đổ mấy chỉ, bất quá làm mọi người giật mình chính là, này đó quái vật da dày thịt béo, sinh mệnh lực cực kỳ ngoan cường, trừ phi có thể đem phần đầu phá hủy, nếu không nói căn bản giết không chết bọn người kia.

Dám tiếp xúc một hồi, liền có mấy cái đội viên mệnh tang tại đây chút quái vật lợi trào dưới.

Diệp Phàm ý thiên kiếm không gì phá nổi, thiết kim đoạn ngọc, trong nháy mắt liền chém năm con quái vật, chính là những cái đó quái vật quả thực quá nhiều, giết một đợt, một khác ba ngay sau đó lại phác đi lên,

Bá bá bá! Năm con quái vật nhảy dựng lên, mở ra bốn máu mồm to, UU đọc sách (www.uukanshu.com) hung hăng hướng tới Diệp Phàm thân thể cắn đi xuống!

“Lăn!” Ý thiên kiếm vung lên, Thái Cực kiếm cắt cái nửa vòng tròn, trực tiếp đem mấy con quái vật móng vuốt chặt bỏ tới, bất quá chung quy là, hai đâm khó địch bốn tay, một con quái vật hướng tới Diệp Phàm bả vai, cho hắn một móng vuốt.

Mặt khác một con càng là mở ra bốn máu mồm to, hướng tới hắn đầu táp tới, Diệp Phàm trong lòng phát lạnh, bàn tay đột nhiên trên mặt đất một phách, thân mình trống rỗng nhảy lên, chợt Cửu Âm Bạch Cốt Trảo dùng ra, bắt lấy quái vật đầu, hung hăng hướng trên mặt đất nhấn một cái!

Một tiếng vang lớn, bùn đất vẩy ra, nội lực phun ra nuốt vào, kia quái vật trực tiếp óc bạo liệt, ngã trên mặt đất run rẩy vài cái, liền rút cuộc không động dậy nổi.

Một tay từ quái vật óc rút ra, Diệp Phàm đáy mắt mang theo thâm hàn sát ý, xuyên qua mấy cái vị diện, này vẫn là lần đầu tiên bị thương, hắn thật sự nổi giận.

“Diệp Phàm, ngươi không có việc gì?” Nhìn Diệp Phàm bị thương, một bên Lý huyễn bản không khỏi kinh hô.

Diệp Phàm sờ sờ đầu vai của chính mình, còn có chút ần ần làm đau, trong lòng cũng âm thầm may mắn, may mắn siêu cấp áo chống đạn đao thương bất nhập, nói cách khác, đầu vai của chính mình vừa mới liền phải bị quái vật lợi trào cấp xuyên thủng (chưa xong còn tiếp.)

Bạn đang đọc truyện *Vị Diện Giám Ngục Trường Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

